

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

Τ Ω Ν

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Τ Η Σ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Β'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

ΤΟΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1864.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΛΟΗΝΑΙΣ Β'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗ.

Τῇ 10 Ἀπριλίου 1864.

Πλήρως γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβοῦσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη πρότασις τοῦ πληρεξουσίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Π. Κορωναίου περὶ διοργανισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκτυπωθῇ αὕτη καὶ συζητηθῇ τὸ ἐν αὐτῇ ἀντικείμενον, ὡς σχέσιν ἔχον μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, αὔριον ἔχει δὲ ὡς ἔξῃ.

«Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν.

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιμελητηρίων πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιμελητηρίων σύστημα, τοῦτέστιν ἡ διοίκησις τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων τοῦ στρατοῦ ν' ἀφιεθῇ

εἰς αὐτὰ τὰ σώματα καὶ καταστήματα, τὸ δ' ἀνώτερον οἰκονομικὸν προσωπικὸν γὰρ περιορισθῇ εἰς τὸν ἐπὶ τὸν οἰκονομικὸν ἐλεγχον.

Περὶ Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν.

Πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιμελητηρίων ὑπάρχον τέσσαρες θέσεις οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, ἐκ τῶν ὧσιν αἱ μὲν τρεῖς εἶσι τῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίου καὶ Μεσολογγίου κατεῖχοντο ὑπὸ ἐπιμελητῶν, ἡ δὲ τῆς Διαικίας ὑπὸ λοχαγῶ τῆς οἰκονομίας. τὴν ἐπαναφορὰν τῶν τεσσάρων τούτων θέσεων προτείνω, μὲ τὴν τροποποίησιν τῶν δύο ἐπιμελητῶν ἀντὶ τριῶν καὶ δύο λοχαγῶν ἀντὶ ἑνός. Τούτο δὲ ἐπὶ ἔτι μόνον λόγῳ οἰκονομίας.

τὴν ὑπαρξίν δύο ἐπιμελητῶν ἐθεωρήσαμεν ἀπολύτως ἀναγκαίαν πρὸς τὴν ἐν τῷ στρατῷ ἱεραρχίᾳ καὶ διὰ τὰ μὴ συμβῇ ὥστε οἱ ἐπιθεωρούμενοι νὰ ᾖσιν ἀνώτεροι κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιθεωρούμενων.

Περὶ εὐθιγερτικῶν ταμείων

Διὰ τοῦ καταργηθέντος προσωπικοῦ τῶν ἐπιμελητηρίων διαφέρει ἡ ἐξουσία καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς περιουσίας τῶν τριῶν στρατιωτικῶν εὐθιγερτικῶν ταμείων, ἡτοι τοῦ τριῶν χερῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν αξιωματικῶν, τοῦ πρὸς περιθαλπνὴν τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ταμείου, καὶ τοῦ ταμείου τῶν ἀπιστράτων αξιωματικῶν. Τὰ τρία ταῦτα ταμεία ἔχουσιν ἤδη περιουσίαν περὶ τὸ ἑκατομύριον καὶ διανέμονται βοηθήματα περὶ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος. Ζητοῦμεν δι' αὐτὰ δύο λοχαγοὺς, ἕνα ὡς διαχειριστὴν καὶ τὸν ἕτερον ὡς ἐλεγκτὴν, ὑπ' ὧν ἔχοντες τὸ σπουδαῖον τῆς υπηρεσίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν, ἣν τὸ δημόσιον ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὰς διαχειρίσεις τῶν προειρημένων ταμείων.

Περὶ τῶν γραμματικῶν ταμείων.

Πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιμελητηρίων ὑπάρχον δύο γραμματικὰ ταμεία, τὸ ἐν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸ ἕτερον εἰς Ναύπليون, ὁμότερα διεσπασμένα ὑπὸ λοχαγῶν καὶ ἔχοντα ἵπποταμίας τὸ μὲν ὑπολοχαγόν, τὸ δὲ ἀνθυπολοχαγόν. τὴν ἐπαναφορὰν ἀμφοτέρων τῶν εἰρηκεῶν ταμείων ὡς ἀπολύτως ἀναγκαίαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προτείνωμεν.

Στρατιωτικὰ νοσηκομεία.

Τὸ καταργηθέν προσωπικὸν τῶν ἐπιμελητηρίων συμπερι-

λαμβάνει καὶ τοὺς οἰκονομικοὺς τῶν στρατιωτικῶν νοσηκομείων. Διὰ τὰ τρία νοσηκομεία προτείνω τρεῖς ὑπολοχαγοὺς.

Στρατιωτικὰ ἀρτοποιεῖα.

Τὸ καταργηθέν προσωπικὸν τῶν ἐπιμελητηρίων συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς δ' ἐργασίας τῶν στρατιωτικῶν ἀρτοποιείων. Διὰ τὰ δύο στρατιωτικὰ ἀρτοποιεῖα προτείνω δύο ἀνθυπολοχαγούς.

Σύμα Μηχανικοῦ.

Τὸ μηχανικὸν πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιμελητηρίων εἶχεν ὡς οἰκονομικὸν αξιωματικὸν ἕνα ὑπολοχαγόν. αὐτοῦ ἐνισχυθῶσαν τὰ ἐπιμελητήρια, ἀνέλαβον καὶ τὰν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ. Καταργηθέντων ἤδη τῶν ἐπιμελητηρίων, ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὴν προτέραν θέσιν τῆς καὶ ἐπὶ τούτῳ προτείνω ἕνα ἀνθυπολοχαγόν.

Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀργῶν, τῶν κλάδων ὑπηρεσίας καὶ τοῦ λόγον τῶν ἀπομάχων.

Πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιμελητηρίων ἡ μὲν μισθοδοσία τῶν ἀργῶν αξιωματικῶν καὶ τῶν κλάδων ὑπηρεσίας ἦν ἀνετεταμένη εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον, ἔχον εἰδικὴν ὑπαλλήλων λοχαγόν, ἡ δὲ μισθοδοσία τῶν ἀπομάχων εἰς τὸν λόγον τῶν ἀπομάχων, ἔχοντα εἰδικὴν ὑπαλλήλων ἀνθυπολοχαγόν. Ἀμφοτέραι αἱ ὑπηρεσίαι ἀνετεθῆσαν εἰς τὰ ἐπιμελητήρια μετὰ τὴν σύστασιν τῶν. Καταργηθέντων ἤδη τῶν ἐπιμελητηρίων, ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς λοχαγοῦ διὰ τὴν τέραις τῆς ὑπηρεσίας.

Περὶ τοῦθ' ὧν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν.

Εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς ὑπάρχον πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιμελητηρίων ἀνά εἰς ἀνθυπολοχαγὸς ὡς βοηθός. Ἢδη προτείνω λόγιον οἰκονομίας ἀνά ἕνα ἀνθυπολοχαγόν ὡς βοηθόν εἰς ἕκαστον οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν.

Περὶ οἰκονομικῶν αξιωματικῶν τῶν Ταχυδρόμων.

Ἡ συνένστις κατὰ τὴν σφύρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχοντα ὑπ' ὧν τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐπιμελητηρίων ἀρτίως πάντε ἀξιωματικοὺς τῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὰ πάντα πεζικὰ ταγματα.

Καταργηθέντων ἤδη τῶν ἐπιμελητηρίων, ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν πέντε ἀνθυπολοχαγῶν τῆς οἰκονομίας.

Κατὰ συνέπειαν παρακαλῶ τὴν Συνέλευσιν νὰ μοι παρέξῃ τὴν δέουσαν πίστωσιν διὰ τοὺς 9 μῆνας τοῦ 1864, προστιθε-
μένων εἰς τὸ Κεφ. 1. ἄρθρον 1. ἀντὶ τοῦ ἀπαλειφθέντος πο-
σοῦ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταργηθέντων
ἐπιμελητηρίων.

Ἐπισυνάπτω τὸ ἀναγκαῖον ἐξηγητικὸν φύλλον καὶ συγκρι-
τικὴν κατάστασιν τῆς δυνάμεως ὡς καὶ τῆς δαπάνης τῆς ἀπα-
λειφθείσης μετὰ τῆς ἤδη προϋπολογισμένης.

Ἀθῆναι, τῇ Ἀπριλίου 1864.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Π. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ.

Κεφίλ. 1. Ἀθῆρον 1.

Ἐξηγητικὸν φύλλον

Τῆς δαπάνης τοῦ προτεινομένου προσωπικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀξιωματικῶν ἐπὶ
τοῦ ἀνωτέρου κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐτους 1864.

Ἀριθμὸς	B α θ μ ο ι	Μηνιαίος μι- σθὸς μετὰ τὸ ἔμισυ τῆς ἐκπτώσεως		Σημιατικὴ δαπάνη ἐνὶ μὲν νῶν	
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
2	Ἐπιμεληταὶ	379	25	6826	50
3	Λογχοὶ 1 τάξεως	266	..	7182	..
4	» 2 »	228	..	8208	..
4	Ἐπολοχαγοὶ	190	..	6840	..
9	Ἀνθυπολοχαγοὶ	156	..	12636	..
4	Ἀνθυποασπισταὶ	117	..	4212	..
26	Ἰθροισαί			45904	50

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τῆς ἐκκλησίας τῆς αἰῶνος τῶν ἐνοικουμένων ἀδελφωμάτων τοῦ σπαιτοῦ.

[illegible][illegible]

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ

Κατάστασις τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καταργηθεισῶν οἰκονομικῶν
βέσεων τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τῶν πάντε Πεζικῶν Ταγμάτων μετὰ τοῦ προσωπικοῦ
τοῦ προτεινομένου πρὸς ἀντικατάστασιν.

Λεπτομέρεια	Ἐπιμεληταὶ	Ἐπιμεληταὶ	Λοχαγ. α. τάξ.	Λοχαγ. β. τάξ.	Υπολοχαγοὶ	Ἀνθυπολοχαγοὶ	Ἀνθυπασπισταὶ	Ἀθροισαὶ	Χρηματικὴ δαπάνη 9 μηνῶν	Δραχμαὶ Λ.
Καταργηθῆναι Προσωπικόν										
1) Ἐπιμελητηρίων	2	5	4	4	4	4	8	31	2 ἔπιμεληταὶ	7492 50
2) Ταγμάτων	2	5	4	4	4	9	8	36	5 ὑπεριμελητῶν	17066 25
Ἀθροισαὶ ..									4 Λοχαγῶν 1 τάξ.	9576
Προτεινόμεναι εἰς ἀντικατάστασιν									4 Λοχαγῶν 2 π	8208
1) Οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ..		2	2				4	8	9 ὑπολοχαγῶν	15390
2) Εὐεργετικά Ταμεία		1	1				2	4	4 Ἀνθυπολοχαγῶν	5616
3) Φρουραρχ. Ταμεία			2	1	1	1	4	8	4 Ἀνθυπασπιστῶν	8424
4) Στρατιωτ. Νοσοκομεία					3		3	3	36 Ἀθροισαὶ	71772 75

5) Στρατιωτ. ἀρτοποιεῖα					2			2	2 Προτεινόμενον προσωπικόν	6826 50
6) Μαγανικόν					1			1	2 ὑπεριμεληταὶ	7182
7) Κλάδοι ἐπιτ. ἀρτοὶ καὶ ἀπόμ.			1					1	3 Λοχαγοὶ 1 τάξως	8208
8) Πεζικὰ τάγματα					5			5	4 π 2 π	6840
Ἀθροισαὶ ..						4	9	4	4 ὑπολοχαγοὶ	12636
Ἐλαττον ..	2	3	1			4	10	9	9 Ἀνθυπολοχαγοὶ	4212
Κατηγορήθη προεῖτε διὰ τοῦ πρότερολογησῆναι								4	4 Ἀνθυπασπισταὶ	45904 50
1) Εἰς τὸ ὑπουργεῖον								2	Ἀθροισαὶ	25868 25
2) Εἰς τὴν Χυροφιλανθῶν								1	Ἐπὶ ἔλαττον ..	
3) Εἰς τὴν ἐπιτ. τοῦ ἱματισμοῦ								1		
4) Εἰς τὸ ὀπλοστάσιον								1		
Ἔς ὅλον τῶν καταργηθ. θέσεων.	2	3	1			2	4	15		

Ανεγνώσθη ὑστερον ἑτέρα πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Α. Κουλοῦ περὶ τοῦ ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως καταρτισθείσης προηγουμένης καὶ προβάτης εἰς τὴν συζήτησιν ἔχουσι κύρος, ἐὰν παρευρίσκηται κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦλάχιστον τὸ τρίτον πρὸς καταρτιστῶν αὐτῆς τοῦ απαιτουμένου ἀριθμοῦ.

Ἡ πρότασις αὕτη δὲν ἐγένετο δικαίη πρὸς συζήτησιν.

Ανεγνώσθη ὡςῴτως ἑτέρα πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Δημ. Βρατζάνου περὶ τοῦ ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἢ ἀναθώρησις τῶν προσόντων τῶν εἰς ἀποστρατεῖαν τεθνήτων πλοηγῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ ἡ ἐπὶ ἀνάθεος τῶν παρὰ νόμους καταχθέντων εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπερασάθη νὰ τυπωθῇ αὐτὴ καὶ νὰ ἐγγραφῇ τὸ ἐν αὐτῇ ἀντικείμενον εἰς τὴν ἡμερησίαν δικάσιμν.

Καταλαμβάνεται εἰς τὴν προεδρικὴν ἑδρὰν τοῦ πληρεξουσίου Α. Σακαραμγκὰ ὡς πρεσβυτέρου τῶν παρόντων πληρεξουσίων, ᾧ ῥωξάτο ἡ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου διὰ τὴν ἀρχομένην ἤδη μηνιαίαν περιόδον.

Μετὰ δὲ τὴν ἐν τῇ ψηφοδόγῳ κάλπῃ κατάθεσιν τῶν ψηφοδελτίων ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων, τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ψήφων ἐκαστοῦ ὁμίματος εἰς τὰς ἐπὶ ταύτῳ συνταχθέντας πύνακας, ἐξήχθη, ὅτι ἔλαβον·

Ὡς Πρόεδρος.

Ὁ Ἐπ. Δελιγεωργίου	ψήφους	119
Ὁ Ιω. Μετσάντζος	"	115

Ὡς Ἀντιπρόεδρος.

Ὁ Χ. Χρηστόπουλος	"	132
Ὁ Γρ. Δημητριάδης	"	112
Ὁ Κωστ. Πακίστας	"	110
Ὁ Β. Βελτινός	"	108
Ὁ Σ. Ἀντωνιάδης	"	106
Ὁ Ἀνδρ. Ζαχάρας	"	105
Ὁ Ν. Παντολάιν	"	100
Ὁ Ἀθ. Χαντζόπουλος	"	93

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως.

Ὡς Γραμματεῖς.

Ὁ Χ. Κανελλόπουλος	"	126
Ὁ Ν. Βαρδιτζιώτης	"	114
Ὁ Θ. Παπακώστας	"	113

Ὁ Σ. Λουγιοτατίδης	ψήφους	113
Ὁ Χ. Σουλῆας	"	107
Ὁ Θ. Ἰωαννίδης	"	107
Ὁ Π. Θερμογιάννης	"	102
Ὁ Π. Μανωλίδης	"	101

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως, διακοσίων τριάντα καὶ ἑπτὰ ψηφοφορησάντων· ἐπομένως ὁ πρεσβύτερος ἐκήρυξεν, ὅτι τὴν πλειονοψηφίαν ἔλαβον ὡς Πρόεδρος μὲν ὁ Ἐπ. Δελιγεωργίου, ὡς ἀντιπρόεδρος δὲ μόνον ὁ Χ. Χρηστόπουλος· καὶ ὡς Γραμματεῖς οἱ Χ. Κανελλόπουλος, Ν. Βαρδιτζιώτης, Θωμ. Παπᾶ Κώστας καὶ Στυρ. Λουγιοτατίδης.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων ἀπήντων νὰ καταλάβῃ ὁ ἐκλεγθεὶς Πρόεδρος τὴν ἑδρὰν του, ὁ δὲ πληρεξούσιος Γ. Μίλσης ἀντίστατο εἰς τοῦτο ἰσχυριζόμενος ὅτι ἔχει ἐνστάσιν κατὰ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ. Τότε δὲ προσελθὼν πρὸς τὸ ὅμιμα ὁ ἐκλεγθεὶς Πρόεδρος Κύριος Ε. Δελιγεωργίου περιτήρησεν, ὅτι μολοντί ὁ πρεσβύτερος ἀνήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν περὶ προέδρου ψήφων ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐχ ἦντον δὲ θέλει νὰ καταλάβῃ τὴν ἑδρὰν τοῦ Προέδρου ἐρ' ὅσον ἐπρετείνοντο ἐνστάσεις κατὰ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς· τότε δὲ μόνον ἤθελε τὴν καταλάβῃ, ὅταν εἴτε παραιτηθῶν τῶν ἐνστάσεων τῶν οἱ ἐνιστάμενοι ἢ ἡ Συνέλευσις ἀποφανθῇ. Ἐπρεπε δὲ νὰ συζητηθῶσι ταῦτα, προεδρεύοντος τοῦ πρεσβυτέρου εἴτε τοῦ ἀναμνησθέντος· ἐκλεγθέντος ἀντιπροέδρου Κυρίου Χ. Χρηστοπούλου.

Συνεπεία τῶν παρατηρήσεων τούτων ὁ πληρεξ. Γ. Μίλσης λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι ἐνίσταται κατὰ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐκλεγθέντος ὡς Πρόεδρου διὰ δύο λόγους α) διότι κατὰ τὴν παραβολὴν τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τοὺς κυάμους τὰ ψηφοδέλτια εὐρέθησαν περισσότερα κατὰ ἑν, ὅπερ πρέπει νὰ καταλογισθῇ εἰς τὸν λαβόντα τὰς περισσότερας ψήφους· ὥστε, ἐὰν τὸ ψηφοδέλτιον ταῦτο σφαιρεθῇ, ὁ πλειονοψηφῶν Ε. Δελιγεωργίου δὲν ἔχει πλειονοψηφίαν ἀπόλυτον· β) διότι καὶ ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως ὁ ἐκλεγθεὶς δὲν ἔχει τοιαύτην πλειονοψηφίαν, διότι ἔλαβεν οὐχὶ ὀλίγον, ἀλλ' ἡμίσειαν ψήφον πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν ψηφοφορησάντων, ἧτις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καὶ διότι πλειονοψηφία ἐπὶ ψηφοφόρων 237 δὲν εἶναι αἱ 119 ψήφοι, ἀλλ' αἱ 120· δια τοὺς λόγους τούτους προτείνει νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ψηφοφορία ὡς πρὸς τὸν Πρόεδρον.

Ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρίπουλος, ὅτι ὁ πρῶτος λόγος

τῆς ἐνστάσεως τοῦ προλαλήσαντος ἤθελεν ἔχει δάσιν, ἐάν, ἅμα ἀπαριθμηθέντων τῶν ψηφοδελτίων καὶ ἀντιπαράβληθέντων τούτων πρὸς τοὺς κυάμους, ἐπρωτεῖναιτο ἡ τοιαύτη ἐνστάσις περὶ τοῦ εὑρεθέντος περισσοτέρου ψηφοδελτίου· τούτου δὲ μὴ γυνόμενου κατὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῆς διαλογῆς αὐτῶν περαιωθεῖσας, οὐδεμία τοιαύτη ἐνστάσις δύναται νὰ γίνῃ ἤδη ὡς καλυφθεῖται.

Ὁ δευτέρος λόγος τῆς ἐνστάσεως εἶναι λίαν ἀβάσιμος, διότι αἱ πλειονοψηφαί εἰσι τριῶν εἰδῶν· ἐξ αὐτῶν ἡ πρώτη ἡ λεγομένη « εἰς πλεόν τοῦ ἡμίσεως » δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὰς ψηφοφορίας, καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν συγκότησιν τῶν πολυμελῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ παρόντες πρέπει νὰ ὑπερτεροῦν καθ' ἓνα τοὺς ἀπόντας πρὸς καταρτισμὸν νομίμου ἀπαρτίας, ὅτε ἡμίσεια ψῆφος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, διότι καὶ ἡμίσιος ἀνθρώπος δὲν ὑφίσταται. Ἡ δευτέρα πλειονοψηφία ἡ λεγόμενη ἀπόλυτος, ἥτις ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐκλογάς, δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἐξηγηθῇ κατὰ τὴν ἀριθμῆσιν καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ προλαλήσαντος, διότι ἐπὶ σώματος συγκροτουμένου ἐκ 57 ἀνδρῶν, οἱ ἡμίσεις τούτων εἶναι 28, καὶ ἐάν ὑπολογισθῶσι τοσοῦτοι ἔνθεν καὶ τοσοῦτοι ἐτέρωθεν, ὁ ἀπορακτικὸν τὴν πλειονοψηφίαν εἶναι ὁ εἰκοστός ἑννατος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποτελεῖ ἡμισίαν ψῆφον, ἀλλ' ὀλόκληρον· ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ πλειονοψηφία τῶν 119 ψήφων ἐπὶ ψηφοφόρων 237 δὲν ἀποτελεῖται ἐξ ἡμισείας ψήφου, ὡς ἀξιοῖ ὁ προλαλήσας πληρεξούσιος· ἄλλως τε οὐδεμία διέξοδος εἶναι ἐφικτή, ἐάν κατὰ τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα οἱ 28 ἔνθεν καὶ οἱ 28 ἐτέρωθεν μὲνωσι σταθεροὶ εἰς τὴν γνώμην τῶν μέχρι τέλους· ἡ αὕτη πλειονοψηφία ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστάσεων τῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα, ἐάν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ᾖ 7, ὡς εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον, ἡ γνώμη τῶν τεσσάρων καὶ οὐχὶ τῶν πέντε εἶναι ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς σχηματισμὸν τῆς ἀποφάσεως· ἐάν δὲ ὁ ἀριθμὸς συνίσταται ἐκ πέντε, ὡς εἰς τὰ ἐφετεία, ἡ γνώμη τῶν τριῶν εἶναι ἡ ἐπικρατεστέρα.

Ἡ τρίτη πλειονοψηφία εἶναι ἡ λεγόμενη σχετικὴ, ἥτις ἐφαρμόζεται, ὅταν τινὲς ὑπερτερώσι τοὺς ἄλλους κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων. Ἐξ ὧν τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ ψηφοφορίᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἀπαιτεῖται πλειονοψηφία ἀπόλυτος, δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ γνώμη τοῦ προλαλήσαντος ὡς ἀνατριπτικὴ ὧν τῶν παραδεδογμένων

καὶ τῶν κανόνων, τῶν διαπόντων τὸν ὑπολογισμὸν τῆς πλειονοψηφίας.

Ἀκολουθῶς, ἐνῶ πολλοὶ ἔλεγον τῶν πληρεξουσίων ὅτι ἐρωτήσθωσαν, ὁ πληρεξούσιος Βλάσης Βαλτινὸς ἰσχυρίζετο, ὅτι καθὰ φρονεῖ ἡ Συνέλευσις ἐρωτήσθῃ ὡς πρὸς τὸ ἀβάσιμον τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ πληρεξουσίου Μίλητη, καθόσον καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ παραβολῇ τῶν ψηφοδελτίων καὶ κυάμων εὑρέθησαν περισσότερα 2 καὶ 3 ψηφοδέλτια, καὶ καθόσον τὸ εὑρεθὲν περισσότερον ψηφοδελτίον δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς τὴν μερίδα τοῦ πληρεξουσίου Ἐπ. Δεληγεωργη, οὐδὲ δύναται τις σήμερον νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλειονοψηφία ἀπόλυτος, τῆς ἀρχῆς ταύτης καθιερωθείσης ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ πληρεξουσίου Ἀλεξ. Κουμουνοδούρου ἐκλεχθέντος ὡς ὑπουργοῦ διὰ τῆς αὐτῆς πλειονοψηφίας.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν πληρεξουσίων, ἐρωτήσαντος τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἐάν ἡ Συνέλευσις ἐρωτήσθῃ, καὶ ταύτης καταφατικῶς ἀποφανθείσης δι' ἀναστάσεως, ἐνῶ ὁ Κύριος Ἀντιπρόεδρος ἀπήγγελλε τὸ ἀποτέλεσμα, ὁ πληρεξούσιος Γ. Ρούφος ἐνίστατο, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν εἶναι πλήρης.

Ἐκ τούτου μεγάλη καὶ θορυβώδης λογομαχία ἐλαβε χώραν, ἀξιούντων τῶν μὲν, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀπεράνθη καὶ εἶναι πλήρης, τῶν δὲ τὸ ἐναντίον, καὶ ἄλλων, ὅτι ὁ Προεδρεύων ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα· μετὰ πολλὰς δὲ παρατηρήσεις καὶ ἀντιπαρατηρήσεις ἐτέθη ἐπὶ τέλους εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ θέμα, ὃ ἂν ᾖναι παραδεκτὰ πρὸς συζήτησιν αἱ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Γ. Μίληση γινόμεναι ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ πληρεξουσίου Ἐπ. Δεληγεωργη ὡς Προέδρου, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ἐξήχθη, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὡς ψηφοφορησάντων ὑπὲρ μὲν τῆς μὴ παραδοχῆς αὐτῶν 92, ὑπὲρ δὲ τῆς παραδοχῆς τούτων ἑνὸς καὶ ἀρνηθέντων ψῆφον ἑνὲς, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5ην ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Προεδρεύων ἀντιπρόεδρος
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Χ. Κανελλόπουλος,
Σ. Λογιωτατίδης,
Ν. Βαρβιτσιώτης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διαλογῆς τῶν διὰ τὴν θέσιν Προδρόμου τῆς Συνελεύσεως κατηχεμένων.
ψηφοδεήτων.

ὄνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐκλεγομένου.	Ἀριθμοὶ ψηφοδεχτιῶν, δ' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.															Ὀλκίων πο- σὸν ψήφων.
I Μεσημέριος . .	1	2	3	4	5	7	14	13	14	15	20	22	23	26	28	
	29	31	32	33	35	36	37	40	41	46	49	50	51	51	57	
	60	63	64	65	66	67	68	70	73	74	76	78	81	82	86	
	88	89	90	92	95	96	99	101	110	111	112	113	115	116	119	
	120	121	122	123	124	125	126	129	131	132	135	139	140	152	158	
	160	161	162	167	168	169	170	171	174	176	179	181	184	187	192	
	193	194	196	197	198	201	202	204	206	207	212	214	215	217	219	
	220	221	222	224	226	228	229	231	232	234	—					
Ε.π. Δελφινῶν γῆς...	6	8	9	10	12	16	17	18	20	19	21	21	25	27	30	
	34	38	39	42	43	44	45	47	48	52	53	55	56	58	59	
	61	62	69	71	72	75	77	79	80	83	84	85	87	91	93	
	94	97	98	100	102	104	105	106	107	108	109	114	117	118		
	127	128	130	133	134	136	137	138	14	142	143	144	145	146	148	

Ὁ Πρόεδρος
Λ. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οἱ ψυχρολογισταὶ
Γ. Μ. Ρούφος,
Α. Σοφάκης.

149	150	151	153	154	155	156	157	159	163	164	165	166	172	173
175	177	178	180	182	183	185	186	188	190	191	195	199	200	203
205	208	209	210	211	213	216	218	223	225	227	230	235	236	237

Καλλιστονή; . . . 233—

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑΘΝ δι'αλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Συνελεύσεως κατατεθέντων ψηφοδέκτιων.

Ὄνομα καὶ ἐπωνυμὸν ἐκλεγομένου.	Ἀριθμὸς ψηφοδέκτιων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψῆφοι.																																								Ὀλικὸν ποσὸν ψήφων.																																								
Γρηγ. Δημάκ.· καὶ Δημ.	6	8	9	10	16	17	18	19	21	24	25	30	31	31	38	39	40	42	43	44	45	47	48	53	55	58	59	62	68	69	75	77	80	83	84	85	86	87	88	90	93	94	98	100	102	103	104	105	106	108	109	114	117	118	124	127	128	130	133	134	135	136	137	138	141	142	143	144	145	147	148	149	150	151	155	157	159	163	165	166	172
Ἄνδρ. Ζατάρης...	218	225	227	230	235	237																																																																											

112

173	175	177	178	180	182	183	185	186	188	190	191	195	199	200	203	205	208	209	210	211	212	213	216	218	225	227	230	235	236	5	8	9	10	16	17	18	19	21	22	24	25	27	29	30	34	38	39	40	42	43	44	45	47	48	51	53	54	55	58	59	61	62	69	70	71	72	75	77	78	80	83	84	85	87	88	93	94	98	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	112	113	114	117	118	122	127	128	130	132	133	136	138	139	140	141	143	144	145	146	148	149	150	151	152	155	156	157	159	161	163	164	165	173	175	177	178	180	182	183	185	186	187	188	199	191	195	196	197	199	201	203	205	206	208	209	210	211	212	213	214	216	217	218	225	227	228	230	231	233	235	236	237	—	8	9	10	16	17	18	19	21	24	25	27	30	38	39	42	43	44	45	47	48	53	55	58	59	69	71	75	77	80	81	83	84	85	86	87	88	93	94	98	100	102	103	104	105	106	107	108	114	117	118	127	128	130	133	134	135	136	137	138	142	143	145	146	149	150	151	155	157	159	163	165	166	172	173	175
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

105

Χ. Χριστόπουλος.

132

Ν. Παπαδόπουλος.

717	178	180	182	183	185	186	187	188	190	191	195	199	203	205
208	209	210	211	213	216	218	225	227	235	236	237	—	—	—
100														

Ο Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οι ψηφοδέκται
Α. Νικολαΐδης,
Α. Σωμάκης.

ΗΡΩΤΟΚΟΛΛΑΝ δι' αλογίε τών διὰ τήν ἐκλογή τών Γραμματέων τῆς Συνελεύσεως κατὰ-
τεθέντων ψηφοδελτίων.

Όνομα καὶ ἐπίση- μον ἐλεγγόμενου	Αριθμὸς ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι														Ὀλικὸν πο- σὸν ψήφων
	1	2	3	4	5	7	8	10	11	13	14	15	16	20	22
Χ. Καναλιόπουλος.	23	26	28	29	31	32	33	34	35	36	37	40	41	46	49
	50	51	52	54	56	57	63	64	65	66	67	70	73	74	76
	78	81	82	86	89	90	92	95	96	99	101	109	110	111	112
	113	115	116	119	120	121	122	123	124	125	126	129	132	135	138
	139	140	152	153	156	158	160	161	162	167	168	169	170	171	172
	174	176	181	184	186	187	189	192	193	194	196	197	198	200	201
	202	201	206	207	214	215	217	219	220	221	222	224	229	228	228
	229	231	232	233	234										
	1	2	3	4	7	11	13	14	15	20	22	23	26	28	29
	31	32	33	35	36	37	40	41	46	49	50	51	52	54	56
Θ. Παπακώστας.	57	63	64	65	66	67	70	73	74	76	78	81	82	89	90
	126														

Σ. Αγγλωπαιθνη.

113

92	95	96	99	101	110	111	113	115	116	119	120	121	122	123
124	125	126	129	132	135	139	140	152	153	156	158	160	161	162
167	168	169	170	171	174	176	181	181	187	189	192	193	194	196
197	198	201	202	204	206	207	214	215	217	219	220	221	222	224
226	228	229	231	232	233	234	—							
1	2	3	4	5	7	11	13	14	15	20	22	23	26	28
29	32	33	35	36	37	40	41	46	46	49	50	51	52	54
56	57	63	61	65	66	67	70	73	74	76	78	79	81	82
86	89	90	92	95	95	99	101	110	111	112	113	115	116	119
120	121	122	123	125	126	129	132	139	140	152	153	156	158	160
161	162	167	168	169	171	174	176	181	184	187	189	192	193	194
196	197	198	201	202	204	206	207	214	215	217	219	220	221	222
224	226	238	229	231	232	233	234	—						
1	2	3	4	5	7	11	13	14	15	20	22	23	26	28
29	31	32	33	35	36	37	40	41	46	49	51	52	54	56
57	63	64	65	66	67	70	73	74	76	78	81	82	86	89

113

N. Βαρβιτσιώτης.

90	92	95	99	99	101	110	111	112	113	115	116	119	120	121
122	123	124	125	126	129	132	135	139	140	152	153	158	160	191
162	167	168	169	170	171	174	176	181	184	187	189	192	193	194
196	197	198	201	202	204	206	207	214	215	217	219	220	221	222
224	225	228	229	231	232	233	234	—						

114

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οἱ ψηφοδέκται
Γ. Μ. Ρούφος,
Α. Σωμάκης.

ΗΡΩΤΟΚΟΛΑΟΝ διαλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀντιπροσέβρων τῆς Συνελεύσεως κατατεθέντων
ψηφοδελτίων.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐκλεγόμενου.	Ἀριθμὸς ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.															Ὅλων το- σὺν ψήφων.
Σ. Ἀντωνιάδης . .	1	2	3	4	5	7	14	13	13	15	20	22	23	26	28	106
	31	32	33	35	37	41	46	49	50	51	52	56	57	61	65	
	66	67	70	73	74	76	78	81	82	89	90	92	95	99	99	
	110	111	112	113	115	116	119	120	121	122	123	128	124	125	126	
	129	132	133	135	139	140	152	158	160	161	162	167	168	169	170	
	171	174	176	179	118	184	187	189	192	193	194	196	197	198	201	
	202	204	206	207	212	215	217	219	220	221	222	224	226	229	231	
	232	236	—													
B. Βαλτινός . . .	1	2	3	4	5	7	11	13	14	15	20	22	23	26	28	
	29	31	32	33	35	36	37	41	46	49	50	51	52	54	56	
	57	63	64	65	66	67	70	73	74	76	78	81	82	86	89	
	90	92	95	96	99	101	110	111	112	113	115	116	119	120	121	
	122	123	125	126	129	132	139	140	152	153	156	158	160	161	162	

167	168	169	171	174	176	881	184	187	189	192	193	194	196	197	Δθ. Νπ-ζέ-ουλας.
198	201	202	204	206	207	214	215	217	219	220	221	222	224	226	
228	229	231	232	234	—										
1	2	3	4	7	11	13	14	15	20	22	23	26	28	29	
32	33	35	36	37	40	40	41	46	49	50	52	54	56	57	
63	64	65	66	67	73	74	76	81	82	86	89	90	92	95	
96	99	101	110	111	115	116	120	121	123	125	126	129	132	153	
158	160	162	167	168	169	171	174	176	181	184	189	192	193	194	
198	201	202	204	206	270	214	215	219	220	221	222	224	226	228	
229	231	232	231	—											

Ἀθ. Νικηφόρου.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οἱ ψηφοδέκται
Α. Σωμάκης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ Διαλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Γραμματέων τῆς Συνελεύσεως κατα-
τεθέντων ψηφοδελτίων.

Όνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐκλεγομένου	Ἀριθμοὶ ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν οἱ ψήφοι																								Ὅλ κός ἀριθ. ψήφων					
Χ. Σουϊδάς . . .	8	9	10	17	18	19	21	24	25	27	30	34	38	39	42	43	44	45	47	48	53	55	58	59	62	67	71	72	75	77
	80	83	81	85	87	88	89	94	98	100	102	103	104	105	106	107	108	114	117	118	127	128	130	133	134	136	137	138	141	142
	143	114	145	117	149	150	151	154	155	157	159	163	164	165	166	172	173	175	177	178	180	182	183	185	186	188	190	191	195	199
	200	203	205	208	209	210	211	212	213	216	218	225	227	235	236	237—														
Π. Θεοδοσιάδης...	8	3	10	16	17	18	19	23	24	25	27	30	34	38	39	42	43	44	45	47	48	53	55	58	59	62	69	71	75	77
	80	83	84	85	87	93	94	98	100	102	103	104	105	106	107	108	109	114	117	118	127	128	130	133	134	136	137	138	141	142
	143	145	148	149	150	151	154	155	157	159	163	165	166	172	173															

46
1

— 26 —

Π. Μανωλάδης . .	175	177	178	180	182	183	185	188	190	191	195	199	200	203	205	208	209	210	211	213	216	218	225	230	235	236	239—			
	9	16	17	18	19	21	24	25	27	30	38	39	42	43	44	45	47	48	53	55	58	59	69	71	75	77	80	83	84	85
	86	87	91	93	94	98	101	102	103	104	105	106	107	108	109	111	117	118	127	128	130	133	134	136	237	141	142	143	145	148
	149	150	151	151	155	156	157	159	163	165	166	173	175	177	178	180	182	183	185	186	187	190	191	195	199	203	205	208	209	210
	211	212	213	216	228	225	227	230	235	236	237—																			
Θ. Ιωαννίδης . . .	8	9	10	16	17	18	19	21	24	25	27	30	34	38	39	42	43	44	45	47	48	53	55	58	59	69	71	75	77	80
	83	84	85	87	88	90	94	98	100	102	103	104	105	106	107	108	109	114	117	118	124	127	128	130	133	134	135	136	137	138
	141	142	143	145	148	149	150	151	155	157	159	163	165	166	170	172	173	175	177	178	180	182	183	185	186	188	190	191	195	195
	200	203	205	208	209	210	211	212	213	216	218	225	208	209	210															

101

102

— 27 —

107	211	212	213	216	220	225	227	230	231	236	237	—
Μ. Κάρης . . .	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Μαυρομαρής . . .	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Σ. Αντωνόπουλος . .	36	63	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Βενιζέλος	62	72	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Οί ψηφολέται
Σ. Λογιστάτης,
Α. Σωμάκης.

Ο Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οί Γραμματείς
Α. Παπανικολάου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΝΘ'.

Τῆς 11 'Απριλίου 1861.

Πλήρως γενομένης τῆς Συνελεύσεως περί τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐπιδιορθωθέντα ἐνεκρίθησαν.

Ἐπαναληφθεὶς ὕστερον τῆς χθὲς διακοπείσης συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναστάσεων τοῦ πληρεξουσίου Γ. Μίληση κατὰ τοῦ ἐγκύριου τῆς ἐκλογῆς τοῦ πληρεξουσίου Ε. Δελιγεώργη ὡς Προέδρου τῆς Συνελεύσεως, ὁ πληρεξούσιος Α. Γ. Πετιμεζῆς λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ πληρεξουσίου Μίληση εἰπόντος, ὅτι οἱ ψῆφοι 119 ἐπὶ ψηφοφόρων 237 δὲν ἀποτελοῦσι πλειονοψηφίαν ἀπόλυτον, μᾶλλον δὲ φρονεῖ ἐν πεποιθήσει, ὅτι αὗται πραγματικῶς ἀποτελοῦσι τοιαύτην· ἀλλ' ἂν ἑτέρου παραδέχεται, ὅτι οἱ κύμασι συντελοῦσιν εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν γνησιότητα τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὅτι τὸ χθὲς ὑπολογισμένως εὑρεθὲν περισσότερον ψηφοδέλιον, οὐ μόνον καθιστᾷ ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρούμενον καθ' ὅλους τοὺς ἰσχύοντες κανόνας ἐκ τῆς μερίδος τοῦ πλειονοψηφήσαντος, φέρει ἀποτέλεσμα, ὅπερ δὲν καταδικνύει τὸν πληρεξούσιον Ε. Δελιγεώργην ὡς ἔχοντα τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον προτείνει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς Προέδρου.

Ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρρίπολος, ὅτι καθὰ καὶ χθὲς εἶπεν ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερον, ὅτι ἡ διαφορά τοῦ εὑρεθέντος ἐνὸς ψηφοδελτίου ἐπὶ πλέον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυμάτων καθιστᾷ ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐνστάσις αὕτη ὡς ἀνατρεπτικὴ δὲν προτάθη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ ἀντιπαραβολῆς τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τοὺς κύμας, δὲν δύναται ὡς καλυφθεῖσα νὰ προταθῇ ἤδη, ὅτε ἡ ἀπιστωπῆσασα αὐτὴν μερὶς ἤττηται· λέγει δὲ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὅτι τινὰ χθὲς ἡ Συνέλευσις ἐξελέξατο ὡς Πρόεδρον, καὶ νὰ μὴ θέσῃ σήμερον ὡς ζήτημα ὑπουργικὸν τὴν προταθείσαν ἐνστάσιν, τοσούτω μᾶλλον, καθότι ὁ Πρόεδρος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ σώματος, μετὰ τῶν ἔχόντων τὰ ἀνέκοντα προσόντα, καὶ διεσφύει τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ μὴ ἀποβλέπων, οὔτε εἰς τὴν μίαν, οὔτε εἰς τὴν ἄλλην μερίδα.

Ἐπήνεγκεν ὁ πληρεξούσιος Γ. Μίλησης, ὅτι ὡς καὶ χθὲς οὕτω καὶ σήμερον ἤκουσε κατὰ τῆς ἐνστάσεως τοῦ ἀπλῶς γνώμας καὶ θεωρίας καὶ οὐδὲν παράδειγμα ἄλλων κοινοβουλευτικῶν

σωμάτων' αλλά φρονί, ότι αἱ κατὰ τῶν ἐκλογῶν ἐνστάταις γίνονται καί μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν, καὶ μάλιστα μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ ἡμερῶν κατὰ τινὰς ἐκλογικοὺς νόμους. Πρεσβύει δὲ δὲ συγχίνως, ὅτι αἱ ψῆφοι 119 ἐπὶ ψηφοφόρων 237 δὲν ἀποτελοῦσι πλειονοψηφίαν ἀπόλυτον, καὶ ὅτι αὕτη κατ' οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνός, ἀλλ' ἀμφότερα ταῦτα εἶναι ταυτοσημαντα' πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης εἰσὶ πολλά παραδείγματα προηγούμενα, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπιφέρει μόνον ἐν τῷ τῆς ἐκλογῆς ὥρας, εἰς ἣν ἕνικα παρομοίας περιπτώσεως ἐπανελήφθη ἡ ψηφοφορία.

Ἀντέλεξεν ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς, ὅτι ὁ κανονισμὸς περιέχει δύο διαφοροὺς ὀνομασίας καὶ δὲν ταυτίζει τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν μὲ τὸν ὅρον ἢ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἡμίσεως καὶ ἑνός, διὸ καὶ διαφέρει ἡ πρώτη τῆς δευτέρας, τοῦτο κανονίζουσι πολλοὶ συγγραφεῖς, οὓς ἐμνημόνευεν ἐν λεπτομερίᾳ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς Στάτης, ἀναφέρει καὶ ἔδην, τοῦτο παρεδόχθη καὶ ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῶν δύο ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων Α. Κουμουνοῦρου ὡς ὑπογραφῶν μάλιστα, καθ' ὅς οὗτος λαβὼν παρομοίαν πλειονοψηφίαν παραιτούμενος ἰσχυρίσθη, οὐχὶ ὅτι δὲν ἔλαβεν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἀλλ' ὅτι ἡ μία ψῆφος, ἣν ἔλαβεν, εἶναι πλειονοψηφία περιορισμένη, καὶ τὰ παρόμοια κατὰ τὰ πρακτικά, ἅτινα ἀνέγνω.

Ἦ Προσέβηκεν ὁ πληρεξούσιος Β. Βαλτινός, ὅτι κατ' ἀρχὴν εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς καὶ φρονεῖ, ἂν καὶ ἀνέκων εἰς τὴν ἀντίθετον μερίδα, ὅτι ὁ ἐκλεγθεὶς Ε. Δελιγεωργὴς ἐκελέχθη νομίμως ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι μὴ ὅλην τὴν προσπάθειαν τῆς ἀκριβοῦς ἐπιλέξεως, ἣν δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ ἐπιτιροῦντες τὴν ψηφοφορίαν, ὡς ἐκ τῆς σπουδῆς τῶν ψηφοφορησάντων δὲν δύναται εἶναι νὰ ὑπάρξῃ διαφορὰ τις μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν λοιπῶν κυάμων, τοῦτο γνωρίζει, διότι πολλάκις ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ψηφοφορίας· καὶ χθὲς εἶδεν ὅτι ἐν ψηφοδελτίον ἦτο περισσότερον, ἀλλὰ δὲν ἐφρόναι ὅτι τοῦτο ἡδύνατο νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα· εἶπεν ὁμῶς μεταξύ τῶν πληρεξουσίων Μελετοπούλου Θεωχάρη καὶ Λαχόλου ὅτι τοῦτο θέλει ληφθῆναι ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ἔχῃ ἐπιρροήν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Συνέλευσις ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν. Ἐτέθη ὕστερον εἰς ψηφοφορίαν τὸ θέμα, «ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ πληρεξουσίου Β. Δελιγεωργὴν ὡς Προέδρον εἶναι ἐγκυρὸς ἢ μὴ» καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Συνέλευσις παρεδόχθη τὸ ἐγκυρον

τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, διὰ ψήφων 112 κατὰ 101, ἀρνηθέντων ψήφον 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν πληρεξουσίων

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Συνέλευσις τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου Κ. Ἐπ. Δελιγεωργῆ, καὶ ἡ ὁχι;

Α. Χαντζόπουλος	Ο	Πάνος Κορωνάιος	Ο
Διονύσιος Τριτάκης	Ο	Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ν
Ν. Παντολέων		Ἀθανάσιος Ἰσάκος	
Ἰωάννης Α. Μεσσινιέζης		Βλάσσης Βαλτινός	Ν
Σωτήριος Λόντος	Ο	Δημήτριος Σκυλοδήμος	
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		Λάσκ. Π. Λαγκαζίδης	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Θεόδ. Ὀρφανίδης	
Σπυρίδων Γ. Λογιωτατίδης	Ο	Δημήτριος Γρίδας	Ν
Σωκράτης Λογιωτατίδης	Ο	Χρ. Γαρδικιώτης Γρίδας	
Δ. Σουλτάνης	Ν	Χρ. Κατσιογιάννης	Ν
Σ. Γεωργαλάς		Τατσέλος Μαυρομαμάτης	Ο
Ἀναγ. ὠττης Γιαννουλίδης		Γ. Ν. Τσίλιος	Ο
Μιχαὴλ Καίρης		Παναγ. Ι. Πετιμεζής	Ν
Ν. Καίρης	Ο	Γρηγ. Χαντσιῆς	Ο
Ν. Ἀλ. Μαυροκορδάτος		Δ. Ροδοκανάκης	
Ν. Μ. Καμπάνης		Βασίλ. Νικολόπουλος	Ν
Κ. Ἐμπειρίκος	Ν	Π. Κολοκοτρώνης	
Ἄνδρ. Ζαίμης	Ν	Θεόδ. Π. Δελιγιάννης	Ο
Λεων. Ζωγράφος	Ν	Π. Δελιγιάννης	
Σπύλιος Καλμαύχος		Δημ. Νικολόπουλος	Ν
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Ν. Τσώκρης	Ν	Αθ. Γόντικας	Ο
Ν. Πάγκαλος	Ν	Γ. Α. Πλαπούτας	Ο
Δ. Δεσποτόπουλος		Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν
Α. Σιμαδάκης	Ν	Πιερὸς Δημητράκαρδος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρανῆς	Ο	Θεόδ. Τσιαντακάκης	Ο
Παῦλος Καλλιγῆς	Ν	Γ. Κοσσανάκος	Ο
Ἰωάννης Μακρυγιάννης		Χ. Μαντραπᾶς	
Κωνσταντῖνος Δόσιος		Ἰω. Σαράκας	
Α. Σκολόνη		Λεων. Α. Λιδωρίκης	Ν
Μιλτ. Βενιζέλος	Ο	Ν. Κατσικαπῆς	Ο
Στ. Κολιάτσος	Ο	Γεώργιος Ζαμπουλάκης	Ν

Ν. Πατπαμυαλόπουλος	Ν	Ν. Σακελλαριδής	Ν
Δημ. Χαρχαλάμπας	Ο	Α. Διαμαντόπουλος	Ν
Θεόδ. Καστανάκος	Ν	Φραγκίσκος Δομενγίνης	Ν
Ανδρ. Ζέρβας	Ν	Γεράσιμος Κούτας	Ν
Γ. Ιω. Μίλητος	Ο	Γ. Αξέρωφ	Ν
Ανδρέας Πέππας	Ν	Α. Χρηστίδης	Ο
Κυριάκος Γουλεμής	Ν	Θρασύδ. Α. Ζαλμης	Ο
Γ. Σ. Τσατσάρας	Ο	Ν. Ανδρίτσος	Ν
Κ. Ι. Γιολλάσης	Ν	Γ. Α. Πατιμεζής	Ν
Ν. Μπουκουβάλας	Ν	Ασκημάκης Χαρχαλάμπας	Ν
Δ. Α. Ζώτος	Ν	Αθ. Β. Πατιμεζής	Ο
Π. Μανωλίδης	Ν	Αθ. Γ. Πατιμεζής	Ο
Σ. Α. Ζώτος	Ν	Ηρακλής Ν. Πατιμεζής	Ν
Αλ. Μαυροκορδάτος	Ν	Χαρ. Σολιώτης	Ο
Σ. Η. Πεσλής	Ο	Πέτρος Α. Μαυρομιχάλης	Ν
Ανδρέας Λύγερινος	Ν	Κωνστ. Αθ. Κυριακός	Ο
Θεμιστοκλής Δικραλέξης	Ν	Γεώργιος Πετρώτης	Ο
Στέφανος Στεφανόπουλος	Ο	Αμπέρσιος Μπενάκης	Ν
Νικόλαος Σισίνης	Ν	Κωνστ. Δαγρί	Ν
Λύγερινος Πετραλίδης	Ν	Αθ. Δανηλόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Γ. Μιχαηλίδης	Ν
Άλέκος Άγλας	Ν	Γ. Πατπαγιωργίου	Ο
Άλέξανδρος Βιλιέτης	Ο	Γ. Καραβός	Ν
Α. Καλός	Ν	Κ. Πατσάκης	Ν
Α. Μανάκης	Ν	Στ. Νικολαΐδης	Ν
Άρτέμ. Μίχου	Ν	Ι. Βάχλας	Ο
Α. Κοντός	Ν	Γ. Μαντζούνης	Ν
Γ. Μανσούρας	Ν	Αντώνιος Βάσις	Ο
Δ. Κλίμακας	Ν	Π. Θ. Ρεβελάκης	Ν
Άλέξιος Κόλιας	Ν	Α. Δεπάστας	Ο
Α. Κατσίνης	Ν	Αρ. Τσερετόπουλος	Ν
Β. Θεαγόντης	Ν	Ιω. Ν. Δελιγιάννης	Ο
Ιωάννης Ίγγιέσης	Ν	Θεοχ. Ρέντης	Ο
Συγ. Άλαφούζος	Ν	Ιω. Γιουροτικός	Ν
Θεοφ. Βενετζίανος	Ο	Σωτ. Ιωάννου	Ν
Αντων. Νομικός	Ο	Ν. Δελιγιάννης	Ν
Γεράσιμ. Βελιάνος	Ν	Γ. Πατρούλιας	Ο
Πέτρος Ν. Τζάνος	Ν	Ιω. Παλυχογιάννης	Ο
Δ. Λεβίδης	Ν	Σπυρ. Ζουζουλός	Ο
Εύστ. Γεωργαντόπουλος	Ν	Σπυρ. Αντωνιάδης	Ν

Δημ. Καλλέργης	Ν	Γεώργιος Κεφάλας	Ν
Χαρίλαος Σουΐδας	Ν	Βασίλειος Μπούτουνας	Ν
Χ. Χρηστίδης	Ν	Άσημ. Ζατουνίτης	Ο
Δ. Παπανικολάου	Ν	Ξενοφ. Λογοθέτης	Ν
Γ. Μιντζόπουλος	Ο	Αναγν. Κουλούρης	Ν
Β. Κομνηνός	Ο	Γ. Μπούσος	Ν
Α. Βροντίσης	Ο	Ι. Μ. Πανούσης	Ο
Σπ. Παπαδόπουλος	Ο	Εύστρ. Πατροκόκκινος	Ν
Ηλ. Πακίς	Ν	Κ. Καλαμίδης	Ο
Σπ. Κοπανίτσας	Ο	Ζηρ. Ι. Βάλδης	Ν
Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Έπαμ. Δεληγιωργής	Ν
Α. Κορφιωτάκης	Ο	Σταμ. Μπαρής	Ν
Έμμ. Μελετόπουλος	Ο	Σπυρ. Βαλτινός	Ν
Ν. Βαρεβιτζιώτης	Ο	Αλέξ. Κουμουνοπούρας	Ο
Ηλ. Γιατράκος	Ν	Σπ. Αντωνόπουλος	Ν
Ν. Λεώπουλος	Ν	Νικόλ. Μιχαήλ	Ν
Ιω. Βαλασσοπούλου	Ν	Αναγν. Νικολαΐδης	Ο
Θεόδ. Αφεντούλης	Ν	Δημ. Μεραλόπουλος	Ν
Γ. Λάπας	Ο	Αναγ. Σταθόπουλος	Ο
Ιω. Διοδοιωνιώτης	Ο	Ιάκωβος Ευδοκίμης	Ν
Χαρ. Οδυσσεύς	Ν	Αντ. Βιτσάνης	Ο
Λουκάς Παπαΐωάννου	Ν	Ανδ. Πρεζάνης	Ο
Αίων Μελάς	Ν	Α. Κανάκης	Ο
Δημ. Σ. Μαυροκορδάτος	Ν	Θεμ. Ιωαννίδης	Ν
Νικόλ. Βουλπιώτης	Ν	Χαρ. Ζυμφορακιάκης	Ν
Θεόφιλος Γεωργίου	Ν	Νικ. Κονταράκος	Ο
Σπύρος Τριχάς	Ν	Σπυρ. Βαρότας	Ο
Π. Ηλιόπουλος	Ο	Δημ. Δημητράκης	Ν
Χ. Τρικούπης	Ν	Γ. Χατζόπουλος	Ο
Σπυρίδων Τρικούπης	Ν	Έμμ. Ναυπλιώτης	Ν
Ρήγας Παλαμίδης	Ν	Νικ. Γαίλης	Ν
Ιω. Παπαζαφειρόπουλος	Ν	Ε. Πλαστήρας	Ν
Κωνστ. Κωνσταντόπουλος	Ν	Αθαν. Ροντίρης	Ν
Θεόδ. Πατριός	Ν	Νικόλ. Καναβός	Ν
Κωνστ. Αντωνόπουλος	Ο	Νικόλ. Φαροάκης	Ν
Δημ. Ζέγγελης	Ν	Κωνστ. Δ. Ευθυμιάδης	Ν
Ιω. Πύρλας	Ν	Γρηγ. Ασημακιάδης	Ν
Κωνστ. Μανέτας	Ν	Θεοδ. Μιχαηλόπουλος	Ο
Κωνστ. Μελάς	Ν	Μιχ. Γιατρός	Ν
Παναγ. Θερμογιάννης	Ν	Αθ. Πατσάλης	Ν

Τηλέμ. Ροΐκης	Λεων. Σταμάτης	Ο
Κ. Νικολαΐδης	Κωνσ. Λεκάτης	Ο
Λουκάς Καλογερόπουλος	Ιω. Νικολαΐδης	Ο
Α. Σακρμαχαγιάς	Κ. Γριμανέλης	Ν
Κ. Θ. Ράλλης	Γ. Φαλλιάδης	Χρήστη
Α. Μαυρομιχάλης	Ιω. Μπετλής	Ν
Δημ. Μαυρομιχάλης	Κίμων Κουστής	
Γεω. Μαυρομιχάλης	Ιω. Γ. Λάτρης	
Αντ. Α. Μαυρομιχάλης	Οδ. Ιάλεμος	Ο
Γεωσ. Α. Μαυρομιχάλης	Ν. Ζέρβας	
Δημ. Σαράδας	Γεωργιος Μπούμπουλης	
Δημ. Κουμουνησούρας	Διονύσιος Κυριακού	Ν
Γρηγ. Πατριάρχης	Αναστ. Ορλάνδος	
Χ. Κανελλόπουλος	Δημ. Θεοχάρης	Ν
Κ. Ζαρεϊρόπουλος	Κ. Πλάτης	Ν
Ζαχ. Ζαρεϊρόπουλος	Μιλ. Κανάρης	Ο
Α. Χρ. Κανελλόπουλος	Ι. Θ. Παλαιολόγος	Ο
Δημ. Μοσχούλας	Ιω. Βεάκης	
Κ. Οικονομόπουλος	Α. Εύμορφόπουλος	
Ν. Σαρίπολος	Αντ. Ιουστινιανός	Ν
Α. Βεναρδάκης	Μ. Κ. Σαλβάγος	
Ευθ. Κεχαγιάς	Ευαγ. Αντύπας	
Λουκάς Καραλίδης	Αρ. Μωραϊτίνης	
Θεμ. Παπακωστάς	Ευστρ. Παρίσης	Ο
Χρ. Γεωργιάννης	Γρηγ. Μαυρομαρξ	Ν
Ηρ. Μαμούρης	Ν. Νάζος	
Κωνσ. Βλάχης	Δημ. Αρσάς	Ν
Θάνος Κανακάρης	Ιωάννης Ζαλώνης	
Α. Χ. Λόντος	Γ. Μοσχάτος	Ν
Αδ. Παπαδιαμαντόπουλος	Γρηγοράδης	
Αρ. Μπουκαυέρης	Σωτηρόπουλος	
Παν. Θεοφίλου	Ζεΐζας	
Κ. Κωιστάκης	Βασ. Σκαλτσούδης	
Γ. Ρούρος	Γεώρ. Ι. Σταΐκος	
Η. Χαλκιάδης	Κωνσ. Σταΐκος	
Αλέξ. Λόγιος	Κων. Διαλέτης	Ν
Ανμ. Τριγγέας	Κων. Βατικιώτης	
Μιχ. Σπινός	Ιω. Α. Οικονομίδης	Ν
Αθ. Μισιρλής	Σταμ. Κορζής	Ο
Σπ. Γ.	Δημ. Τζωρτζής	Ν

Δημ. Βούλγαρης	Πέτρος Σκουμπορδής	
Δημ. Στ. Βουδούρης	Ν. Βουδούρης	Ν
Λαζ. Γιουρδής	Στεφ. Παππάς	
Δημ. Σαχτούρης	Γ. Βελισσάριος	Ο
Δημ. Ι. Κριεζής	Δ. Άγγελινίδης	Ν
Ιω. Ζάκας	Δημ. Καφρεντζόγλου	Ο
Κ. Δουβουνιώτης	Έμ. Κόκκινος	Ο
Τιμολ. Βάσος	Ι. Δεληγιάννης	Ν
Γιαν. Κρίτζας	Αριστ. Γλαράκης	Ν
Γιαννούλης Πέτρου	Κωνστ. Κανάρης	Ο
Β. Μυλωνάς	Ν. Κ. Κανάρης	Ο
Α. Ζητουριάτης	Ν. Χ. Γ. Κατζιζής	Ο
Δημ. Αϊνιάν	Δημοσθ. Ν. Βρατζάνος	

Καταλαβών έπειτα την προεδρικήν έδραν ό έκλεχθείς Πρόεδρος Ε. Δελιγεώργης προσεφώνησε τάδε:

Αναλαμβάνων τὰ καθήκοντα, άτινα εύαρεστήθητε νά μοι αναθέσσετε, διαβεβαιώ ύμας, ότι θέλω διευθύνει τας συνεδριάσεις τής Εθνικής Συνελεύσεως όλως άμτρολήπτως, και ότι θέλω αντιπροσωπεύσει αυτήν μετά τής αξιοπρεπειάς τής προσηκούσης εις Κοινοβούλιον, όπερ έλαβε παρά του έθνους την έντολήν νά συντάξη την πολιτείαν, νά έδραιώση τας συνταγματικές έλευθερίας, νά ασφαλίση αυτάς κατά των επιδρομών του παρελθόντος και ούτω νά καταστήση άθρονον την πηγήν τής εύτυχίας και τής δόξης του τε έθνους και του Βασιλείου.

Εύχαριστώ τους κυρίους συναδέλφους μου διά την τιμήν, ής μέ ήζιωσαν.

Έγένετο ύστερον διακοπή τής συνεδριάσεως επί έν τέταρτον.

Μετά τό πέρας αυτού, συνελθόντων αύθις των πληρεξουσίων εις συνεδρίασιν, πολλός έγινετο λόγος περί τής εξακολούθησεως ή μη τής συζητήσεως του προϋπολογισμού έν άπουσία του ύπουργείου και ιδίως του άρμοδίου ύπουργού των Ναυτικών.

Επί τέλους ή Συνέλευσις παρεδέχθη την άναβολήν τής συζητήσεως διά την Δευτέραν, ό δέ Πρόεδρος έλυσε την συνεδρίασιν περί την 5 ώραν Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οι Γραμματείς

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΣ'.

Τῆς 14 Ἀπριλίου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβοῦσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθη πρότασις τῶν πληρεξουσίων Κ. Κανάρη, Α. Χρηστίδου, Θ. Α. Ζαΐμη, Α. Κουμουτσούρου, Θ. Δελιγιάννη καὶ Π. Κορωναίου περὶ ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἐπτανήσου, ἔχουσα οὕτω.

« Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψηφίζει.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἀνατίθεται τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ νὰ κανονίσῃ, διὰ Β. Διατάγματος, τὰ περὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἀποσταλσομένων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Ἐθ. Συνέλευσιν πληρεξουσίων τοῦ πρώην ἡνωμένου κράτους τῶν Ἰονίων νήσων ἐπὶ τοῖς ἐπομένοις ὁροῖς.

1) Οἱ πληρεξούσιοι θέλουσιν ἐκλεχθῇ διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

2) Ἡ ἐκλογὴ θέλει γίνῃ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ὡς κανονίζεται αὕτη ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 23 καὶ ἐπομένων τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ἰονίου ἐκλογικοῦ νόμου.

3) Οἱ ἀποσταλσομένοι πληρεξούσιοι θέλουσιν εἰσθαι διπλάσιοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν τῆς Π'. Ἰνίου βουλῆς.

4) Ἡ ἐξελεγχθῆς τῶν ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων θέλει γίνῃ ἐπ' αὐτῶν τούτων ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἀπριλίου 1864.

Οἱ πληρεξούσιοι

Κ. Κανάρης,	Α. Χρηστίδης
Θ. Α. Ζαΐμης,	Ἀλ. Κουμουτσούρου,
Θεόδ. Π. Δηλιγιάννης,	Π. Κορωναίος. »

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτης, ὁ πληρεξούσιος Θ. Ζαΐμης εἶπεν, ὅτι τὸ ζήτημα, ὅπερ ἀφορᾷ ἡ ὑποβληθεῖσα πρότασις, εἶναι εἰδικόν καὶ σπουδαῖον ἡ ἐνωσις τῆς Ἐπτανήσου ἐπίκειται

ἤδη καὶ πρέπει νὰ ὀνομαθῶσιν ὅσον τάχιον τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῆς· διὰ τὸν λόγον τούτον, καὶ διότι ἀπὸ τῆς αἰτίας ἕνεκα τῶν προσεγγιζουσῶν ἑορτῶν πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων θέλουσιν ἀναχωρῆσαι ὥστε δύναται νὰ μὴ καταστῇ ἐφικτὴ ἡ συγκρότησις τῆς Συ. ἐλεύσεως προτείνει νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα καὶ συζητηθῇ ἡ πρότασις σήμερον.

Συμφωνήσας δὲ τῆς Συνελεύσεως ὁμοθυμῶς, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως δι' ἀσφαλείας πάντων.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 1 ὁ πληρεξούσιος Διονύσιος Κυριακοῦ ἐπρότεινε νὰ ἀτικτασταθῶσιν αἱ λέξεις « τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν » διὰ τῶν λέξεων « τὴν Συνέλευσιν ταύτην » ὁ δὲ πληρεξούσιος Θ. Δηλιγιάννης ἀντέειπεν, ὅτι ὁρθὴ μὲν εἶναι ἡ γνώμη τοῦ προκηρουσάτου καθόσον πρόκειται περὶ τῆς Συνελεύσεως ταύτης, ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ πρότασις θέλει διατυπωθῇ εἰς Νόμον, ἀνάγκη νὰ μείνῃ ἡ φράσις ὡς ἔχει συμφωνήσαντος δὲ τοῦ προτείναντος τὴν ἀντικατάστασιν, ἡ Συνέλευσις παρεῖχθη τὸ ἐδάφιον ὡς ἔχει δι' ἀναστάσεως πάντων.

Ἀκολουθῶς ἐπὶ τοῦ παραγράφου 1 ὁ πληρεξούσιος Τ. Πάσος ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ἐν αὐτῇ ὡς ἐπιζήτηται, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλεγέσθαι ἔχουσι πάντες οἱ Ἴνιοι πολῖται, μὴ ἐξαίρουμένων μηδὲ τῶν Ἰσραηλιτῶν, οὐς ὁ ἴδιος Νόμος ἀποκλείει.

Ὁ Κ. Ζαΐμης ἀντίειπεν, ὅτι ἡ ἐπιζήτησις αὕτη πλεονάζει, διότι ἡ φράσις « διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας » ἐννοεῖται ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἄλλως τε, ἐάν τεθῇ ἐν τῷ Νόμῳ, δύναται νὰ θεωρηθῇ προσδωκτικὸν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ἐπτανησίους, οἵτινες οὕτως ἐννοοῦσιν ἐπίσης τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν. Διὸ αὐτῇ μόνον νὰ γίνῃ μεία εἰς τὰ πρακτικά τῆς ἐπεξηγήσεως τοῦ Κυρίου Βάσσου.

Συναινέσαντων δὲ τῶν Κ. Κ. Βάσσου καὶ Καλοῦ, ἐγένετο δεκτὸς ὁ 1 παράγραφος ἀνευ τινος προσθήκης, ἐννοούσης τῆς Συνελεύσεως, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλεγέσθαι ἔχουσι καὶ οἱ Ἰσραηλίται καὶ πάντες ἀνευ διακρίσεως θρησκευματος.

Ἀναγνωσθέντες ἀκολουθῶς ἐγένοντο δεκτοὶ καὶ οἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 ἀνευ τινος ἀντιρρήσεως καὶ ὡς ἔχουσιν. Ὁμοίως ἐγένετο δεκτὸς καὶ ὁ παράγραφος 4 μὲ τὴν προσθήκην τῆς γνώμης τοῦ Κυρίου Καλοῦ « ἐν τῇ αἰθείᾳ αὐτῇ. »

Ἐπὶ τῆσδε ἐγένετο δεκτὸν παμψηφεὶ καὶ τὸ σύνολον, ὅπερ

καθιστάμενον ψήφισμα της Συνελεύσεως υπό στοιχ. ΡΜ'. έχει ως εξής.

« Η ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψήφισε :

Ἄρθρον μοναδικόν

Ἀνατίθεται τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ νὰ κανονίσῃ, διὰ Β. Διατάγματος, τὰ περὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἀποσταλῆσομένων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Ῥθ. Συνέλευσιν πληρεξουσίων τοῦ πρώην ἡνωμένου κράτους τῶν ἰονίων νήσων ἐπὶ τοῖς ἐπομένους ἔργοις.

2) Οἱ πληρεξούσιοι θέλουσιν ἐκλεχθῇ διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

3) Ἡ ἐκλογὴ θέλει γίνεσθαι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ὡς κανονίζεται αὕτη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 23 καὶ ἐπομένων τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἰονίου ἐκλογικοῦ νόμου.

3) Οἱ ἀποσταλῆσομένοι πληρεξούσιοι θέλουσιν εἶσθαι διπλάσιοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν τῆς ἸΓ'. ἰονίου βουλῆς.

4) Ἡ ἐξέλεξις τῶν ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων θέλει γίνεσθαι ὑπ' αὐτῶν τούτων ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ῥθικτῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ αἴθρᾳ αὐτῇς.

Ἀκολουθῶν ἐπὶ τῇ προτάσει πληρεξουσίων τινῶν, ἡ Συνέλευσις ἀνέγνω, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Προέδρου, ἐπεκύρωσε τὸ μέρος τοῦτο τῶν πρακτικῶν.

Ἀρξαμένη ὕστερον τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν ὑπὸ στοιχ. ΙΑ'. δαπάνην διὰ μισθοῦ ἀργίας κατὰ τὰς ἐξηγήσεις, αἵτινες ἐγένετο εἰς τὴν προλαβούσαν συνεδρίαν ἀναβαίνουσιν εἰς δραχμάς..... 125,292

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ Κεφ. 2 « τροφαί » καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἀναβαίνον εἰς δραχμάς. 122,932

Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως τὸ ἄρθρον α' τοῦ Κεφαλαίου 3 καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐλαττωθέντος τοῦ ἐδαφίου β'. « ἀγροὶ ὕλικου συντηρήσεως πλοίων » ἀπὸ δραχ. 100,000 εἰς δραχ. 50,000· μετὰ δὲ τὴν ἐλάττωσιν ταύτην τὸ ἄρθρον τοῦτο περιορίζεται ἀπὸ δραχ. 120,000 εἰς δραχμάς 70,000. Ἐγένετο ἔπειτα δεκτὰ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἀναβαίνοντα τὸ μὲν ἄρθρον ε'. « ὑπλισμός » εἰς δραχ. 6,850, τὸ δὲ ἄρθρον γ. « Γαϊάνθρακες »

εἰς δραχ. 115,900 καὶ τὸ ἄρθρον δ. « ἡμερομίσθια » εἰς δραχ. 5,000.

Δεκτῶν ἔπειτα γινομένων τῶν ἐπομένων Κεφαλαίων 5, 6 καὶ 7 ὅπως ἔχουσιν, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφάλαιον 8 « ἔξοδα Γραφείου » καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ ἐν τῷ ἐδαφίῳ α'. ποσὸν ἀπὸ δραχ. 6,000 εἰς δραχ. 4,000, τὸ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β'. ποσὸν ἀπὸ δραχ. 2,500 εἰς 1500, τὸ ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ. ἀπὸ δραχ. 5,000 εἰς 4,000, καὶ τὸ ἐν τῷ ἐδαφίῳ δ. ἀπὸ δραχ. 2,000 εἰς 1,000· ὡρίσθη δὲ συγχρόνως νὰ προτεθῇ εἰς τὸ Κεφάλαιον 6 « Προεδρεῖα ὑπουργικοῦ Συμβουλίου » τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ποσὸν τι ἐκ δραχ. 150 κατὰ μῆνα δι' ἐκμίσθωσιν τῆς ἀμάξης τοῦ πρωτοπουργοῦ, ἀναδιδωμένου οὕτω τοῦ Κεφαλαίου τούτου διὰ τῆς προσθήκης δραχ. 1,200 εἰς δρ. 8,226, κατὰ δὲ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐγγραφῇ ὑπὸ χωριστὸν ἐδάφιον ε'. ποσὸν ἐκ δραχ. 2,100 διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἀμάξης τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Μετὰ τὰς ἀνωτέρω προσαφαιρέσεις τὸ Κεφαλ. 8 περιορίζεται ἀπὸ δραχ. 16,000 εἰς 13,4000.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τὸ ἀκόλουθον κεφάλαιον 9 « ὁδοπορικὰ » καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, περιορισθέντος τοῦ ἐν αὐτῷ σημειωθέντος ποσοῦ ἀπὸ δραχ. 8,000 εἰς δραχ. 3,000.

Ἐγένετο ἐπομένως δεκτὰ ἀντιρρόπως τὰ ἐπόμενα Κεφ. 10 καὶ 11 « ἔξοδα ναυαγίων » καὶ « ἔξοδα φάρων καὶ φανῶν » ὅπως ἔχουσιν, ἀναβαίνοντα τὸ μὲν εἰς δραχ. 3,000, τὸ δὲ εἰς δραχ. 24,000. Ἐγένετο ἐπίσης δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ νὰ συστηθῇ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν τὸ μέτρον νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων τὸν περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάς καὶ τῆς θαλάσσης ἐτήσιον Νόμον πρὸ ἢ συναμα μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διακρίνοντες ἐν αὐτῷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδρομῶν ἐκάστης κατηγορίας.

Λόγου ἔπειτα γινομένου περὶ συζητήσεως καὶ ἐπιψήφισις τοῦ Νόμου τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ Γραφίῳ συνταχθέντων ἀποτελεσμάτων, προτεθῇ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Α. Λεβίδου, ὅτι πρὸ τῆς ἐπιψήφισις τοῦ Νόμου τούτου πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐπιτροπὴ τις, ἥτις θέλει διεξέλθει καὶ ἐκκαθαρίσει τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως, αἵτινες εἶναι καταχωρημένα εἰς τὰ πρακτικά.

Αντέλαβαν εἰς τοῦτο οἱ πληρεξούσιοι καὶ ὑπουργοὶ Δ. Χρηστίδης καὶ Α. Κουμουνοπούλου προτείναντες τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νόμου συμφώνως πρὸς τὰ γενόμενα ἀποτελέσματα, ὡς ὑποχρέων ὄντων τῶν ὑπουργῶν νὰ δαπανῶσι κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως.

Μετὰ μακρὰν δὲ περὶ τοῦτου συζήτησιν ἐτέθη εἰς ψήφωρον διὰ ἀνυμναστικῆς κλήσεως ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Δ. Λεβιδίου καὶ ἐξ αὐτῆς ἐλήχθη, ὅτι ἐψηφισθήσαν 129 καὶ ἤρνηθησαν ὡς πρὸς 3. Επειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦτου ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ὑπελείπετο πλῆρως, ὁ Πρόεδρος ἐκινε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν ὥραν ὅ Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΛΑ΄.

Τῆς 15 Ἀπριλίου 1864.

Πλήρως γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω ἅπαντα τὰ διαμεινθέντα ἐγγράφα μεταξὺ αὐτοῦ, τοῦ φρουράρχου τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν διαδουλειῶν φρεῶν δ' ἀπράξεως ποταπολίων κινήσεων κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου σώματος, καὶ περὶ τῆς λήσεως τῶν ἀνγκαίων προφυλακτικῶν μέτρων. Ἡ δὲ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου γραφέντα περὶ τοῦ ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο ὡς σῶμα ἀποτελοῦν τὸ ἴδιον δὲν ἔχει ἀνάγκην πρὸς φύλαξιν τοῦ ἐτέρας στρατιωτικῆς φρουρᾶς, στηριζόμενον εἰς τὴν ἡπείρασιν καὶ τὸ σέβας σύμπαντος τοῦ εὐλονόμου ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ακολουθῶς ὁ πληρεξούσιος Ι. Καραγιαννόπουλος ἐξέθετο, ὅτι, καθ' ὅς ἔχει πληροφορίας, ὁ φιλογενὲς Βαλτατζῆς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτάσεις περὶ συστάσεως κτηματικῆς Τραπεζῆς, καὶ μολοντί ἡ πρὸς εξέτασιν τῶν προτάσεων τούτων σχηματίσθη ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν ἐκθεσὶν τῆς, μ' ὅλα ταῦτα ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν περὶ τούτου Νομοσχέδιον εἰσήγαγε· διὸ προτείνει ἵνα ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν δώσῃ περὶ τούτου τὰς δεούτας πληροφορίες.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι ὁ φιλογενὲς Βαλτατζῆς ἀληθῶς ὑπέβαλε προτάσεις περὶ συστάσεως κτηματικῆς Τραπεζῆς, καὶ ὅτι ἐπιτροπὴ τις ἐκ πληρεξουσίων καὶ ἐμπόρων σχηματίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς εξέτασιν τῶν προτάσεων τούτων, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν περὶ τῶν σκέψεων τῆς ἐκθεσὶν κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, 10 τρέχοντος, ἡμέραν, καθ' ἣν καὶ τὸ ὑπουργεῖον παρητήθη· διὸ ἡ Κυβέρνησις παραιτηθεῖσα δὲν ἠδύνατο νὰ σκερθῇ καὶ διατυπώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου Νομοσχεδίου περὶ τοιαύτης σπουδαίας ὑποθέσεως· ἡ διαδοχὰς Κυβερνήσις δύναται νὰ φέρῃ τοιοῦτο Νομοσχέδιον μετὰ μὲντιθ σκέψιν καὶ μελίτην τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Συνέλευσις ἀπερήνατο, ὅτι ἀρκεῖται εἰς τὰ λεγθέντα, ἐκφράζουσα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εἴρῃ ἡ νέα Κυβέρνησις τὸ περὶ συστάσεως τῆς τοιαύτης Τραπεζῆς Νομοσχέδιον.

Λαβὼν ὕστερον τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Δ. Θεοχάρης ἐπρωτότησε τὸ ὑπουργεῖον, ἂν γνωρίζῃ ἐξ ἀλληλογραφίας πότε θέλουσιν ἀναχωρῆσαι τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα ἐκ τῆς Ἑπτανήσου, τουτέστιν ἂν θέλῃ γίνεαι χρῆσις ὁλοκληροῦ τῆς προθεσμίας, ἣν ὁρίζει τὸ τελευταῖον ἄρθρον τῆς συνομολογηθείσης Συνθήκης, καὶ πότε θέλει διατάξῃ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἰόνων πληρεξουσίων δυνάμει τοῦ Νόμου, ὅν ἡ Συνέλευσις ἐπιψήφισεν.

Ἀπήντησεν αὖθις ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι, καθ' ὅς ἔχει ἐπισήμους πληροφορίες ἡ Κυβέρνησις ἐκ μέρους τοῦ ἀπεσταλμένου εἰς Λονδίνον, ἡ Ἑπτανήσις θέλει κεινῇ ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων πρὶν τῆς προθεσμίας, τῆς ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἀρθροῦ τῆς Συνθήκης ὁριζουμένης, ἥτοι κατὰ τὴν 18 Μαΐου, καθ' ἣμας, θέλει γίνεαι ἡ ἐπίσημος παράδοσις τῆς Ἑπτανήσου καθόσον δ' ἀπορᾷ τὴν δευτέραν ἐρώτησιν παρατηρεῖ, ὅτι τὸ νέον ὑπουργεῖον εἶχε ἀρμόδιον νὰ πληροφορήτῃ τὴν Συνέλευσιν πότε θέλει διατάξῃ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἰόνων πληρεξουσίων.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ὁ Νόμος περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1864.

Μετὰ τινὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου γενομένην ἐκθεσιν· 1) τοῦ ἐκ δραχμῶν 23,487,532 ποσού, ὅπερ ἔφαρεν ὁ ἀποβληθεὶς προϋπολογισμὸς· 2) τοῦ ἐκ δραχμῶν 24,491,384 ποσού, εἰς δ' ἀναδιβάλλονται τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους μετὰ τῆς προεθίκης τῶν γενομένων αὐξήσεων ἐπὶ κανδύλιων ἐκτάκτων καὶ μὴ προβλεπομένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναβαινουσῶν εἰς δραχμὰς 1,003,852· 3) τῆς ἐκ δραχμῶν 22,233,118 ποσότητος, ἣν φέρουσιν αἱ ἐπιψηφισθεῖσαι ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως δαπάναι· καὶ

Α) τῆς ἐκ δραχμῶν 2,258,266 ἐλαττώσεως ἢ ἐπὶ ἑλαττον διαφορᾶς, ἥτις προῆλθεν ἐκ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἃς ἐπένεγκεν ἡ Συνέλευσις, ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ὁ ἀναγνωσθεὶς Νόμος τῶν ἐξόδων, καὶ ἐγένετο δευτὸς κατὰ τὴν ἀρχήν, τὰ καθέκαστα καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἀνευ τινὸς ἀντιρρήσεως. ἔχει δὲ οὗτος καθιστάμενος ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ στοιχ. ΡΜΑ. ὡς ἑξῆς.

« Π ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ἐψηφίσεν.

Ἀρθρον 1. Τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1864 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσι δύο ἑκατομμύρια διακοσίας τριάκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἑκατὸν δέκα ὀκτώ, ἀριθ. 22, 233,118.

Ἀρθρον 2. Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὴν συναπτόμενον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰς αὐτὸν προσηρημένων ἀναλυτικῶν φύλλων, ὡς ἐπεταί.

Α'. Εἰς χρεὶς δημόσιον.

Χρεὶς ἑξωτερικὸν	Δραχ.	1,055,496	
» ἐσωτερικὸν	»	1,216,870	
Συντάξεις	»	1,804,176	4,106,542

Β'. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν

Δραχ. 840,000

Γ'. Εἰς ἔξοδα Βουλευτικῶν Σωμάτων »

8,520

Δ'. Εἰς γενικὴν ἐπιμερίαν τῶν ὑπουργείων.

Τῶν ἑξωτερικῶν	Δραχ.	575,209	
Τῆς Δικαιοσύνης	»	1,569,523	
Τῶν ἑσωτερικῶν	»	3,871,891	
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	»	1,227,806	
Τῶν Στρατιωτικῶν	»	5,374,629	
Τῶν Ναυτικῶν	»	1,350,000	
Τῶν Οἰκονομικῶν	»	954,760	14,923,821

Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως, καὶ εἰσπράξεως τῶν φέρον

Δραχ. 1,679,235

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς

» 675,000

Τὸ ὅλον Δραχ. 22,233,118

Ἀρθρον 3. Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου χορηγοῦμεναι πιστώσεις ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκεῖσιν πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας χορηγηθῶσι διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἐρεῖξῃ ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τροπὴν ὑποδίκων.

Δι' ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων.

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

Δι' ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Διὰ γενικά μέτρα ὁσφαλείας.

Διὰ διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιοματίων.

Δι' ὁμοίαν διεθνῶν τηλεγραφικῶν δικαιοματίων.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοτὰ ἐν γένει.

Διὰ ποσοτὰ φέρον, ἐπιτηδευσμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου καὶ γραμματοσήμου.

Δι' ἐξόδα ἐξορύξεως καὶ μεταφορᾶς ὀρυκτῶν.

Δι' ἐξόδα καλλιέργειας ἀλυκῶν καὶ μεταφορᾶς ἀλάτων.

Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων. »

Ἐπομένως ἐπὶ τῇ προτάσει πληρεξουσίων τινῶν ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐπεκύρωσιν αὐθωρεὶ τὰ πρακτικὰ ταῦτα.

Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Α. Κανελλόπουλος.

Υπερσβεδὺς προὔλογισμάς τις γρήσας 1861.

Γενικά κεφάλαια του προϋπο- λογισμού	Είδος παιγίου		Μερίσματα πιστώσει			
	Α. Σύνολο	Β. Σύνολο	Απὸ εἰ- σόδων προϋ- πολογισμῶν	Απὸ κατὰ εἰσόδων προϋπολογισμῶν	Απὸ κατὰ κεφάλαια προϋπολογισμῶν	Σύνολο
Α Χρέος ἑξωτερικῶν	1	1	1005120			
	2	2	50376		1055496	1055496
Β Χρέος ἐσωτερικῶν	1	1	2000000			
	2	2	20370			
	3	3	6500			
	4	4	180000			
	5	5	350000			
	6	6	330000			
	7	7	160000		1246870	1246870
Γ Συναΐσεις	3	1	1163000			
	2	2	406176			
	3	3	18000			
						

	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω	Σύνολο
Α	117000	100000	8520	43137	12000	9000	20000	4200	141975	33600	7000	2000	40000
Β	—	8520	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Γ	1	2	1	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Δ	117000	100000	8520	43137	12000	9000	20000	4200	141975	33600	7000	2000	40000
Ε	—	8520	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Σ	1	2	1	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Τ	117000	100000	8520	43137	12000	9000	20000	4200	141975	33600	7000	2000	40000
Υ	—	8520	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Φ	1	2	1	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Χ	117000	100000	8520	43137	12000	9000	20000	4200	141975	33600	7000	2000	40000
Ψ	—	8520	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ω	1	2	1	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Σύνολο	117000	100000	8520	43137	12000	9000	20000	4200	141975	33600	7000	2000	40000

Z	Διαμοιράσεις.....	1	1	29376		945019	
		2	2	54184			
		3	3	150714			
		4	4	415230			
		5	5	295515			
		1	1	10050			
		2	2	5910			
		3	3	22520			
		4	4	58580			
		5	5	28604		125664	
						1070683	
		3	1	8000			
		2	2	5000			
		3	3	13620			
		4	4	80000		106620	
		1	1	6000			
		2	2	41000			
		3	3				
		4	4	20000			

H.	Εξορμήσεις.....	5	5	1000		389720	1569523
		6	6	302780		2500	
		7	7	7000			
		8	8	2300			
		9	9	9640			
		1	1	2500			
		2	2	74661		94761	
		3	3	19800			
				300			
		1	1	127620			
		2	2	240030			
		3	3	20160			
		4	4	31840			
		5	5	12000		431650	
		1	1	230000			
		2	2	166992			
		3	3	30080			
		4	4	34080			
		5	5	26884			
		6	6	105500		593536	
	Εκ: μεταφορών.....					1119947	

Εξ μεταφορῆς.....	4	1	450000	1119947
		2	5000	
		3	1000	
		4	300000	756000
	5	1	40132	
		2	4300	
		3	2319	
		4	5200	
		5	3157	
		6	825	
		7	40510	
		8	89967	
		9	6250	
		10	3360	
		11	9900	206620
	6	1	8580	
		2	5210	
		3	31913	
		4	9510	
		5	28028	
		6	8220	
Εἰς μεταφορῶν.....			91461	2082557

II	Εξ μεταφορῆς.....	6	7	91461	2082557
	Εξ μεταφορῶν		8	24000	
			9	17350	167211
		7	1	4400	
			2	32955	
			3	17500	
			4	65307	
			5	18480	
			6	12750	
			7	8310	
			8	137610	392942
			9	100000	
		8	1	12025	
			2	13880	
			3	75207	
			4	5400	
			5	52680	
			6	40000	
			7	85000	283192
	Εἰς μεταφορῶν.....				2925902

Η	Εξω-εθνικῶν	Εκ μεταφορᾶς	9	1	20268	2925902	
				2	5800		
				3	12275		
				4	25000		
				5	19000		
				6	100000		
				7	200000		
				8	30000		
				9	17000		
				10	37880		
				11	68611	535834	
			10	1	7158		
				2	103000		
				3	300000	110158	3871894
Θ	Εγχλυσιστικῶν		1	1	46272		
				2	13500	59772	
			2	1	19719		
				2	3450		

				3	93600		
				4	22200		
				5	18000		
				6	1500		
				7	2000	160469	
			3	1	216465		
				2	17000		
				3	19999		
				4	3500		
				5	3855		
				6	1800		
				7	3552		
				8	2960		
				9	6623		
			10	19300			
			11	247554			
			12	11595			
			13	306414			
			14	9890			
			15	5000			
						875507	
						875507	

Εἰς μεταφορᾶν.....

Θ.	Εκ μεταφορᾶς		873507	
	1	68318		
	2	14060		
	3	41680		
	4	8000		1227506
I.	Στατιστικῶν		1833733	
	1	1016366		
	2	817367		
	3	256700		
	4	174628		
	5	316850		
	6	40000		
	7	25000		
	8	5000		
	9	31000		
	Εἰς μεταφορᾶν		854178	
	1	3494		
	2	27000		
	3	40000		
	4	3000		
	5	3260	46754	
			2734665	

I.	Εκ μεταφορᾶς		2734665	
	1	10000		
	2	49000		
	3	12000		
	4	12000		
	5	65680		
	6	—		
	7	—		
	8	—		
	9	3000		
	10	10000		
	11	144840		
	12	10000		
	13	1250		
	14	258129		
	15	165000		
	Εἰς μεταφορᾶν		156090	
	1	—		
	2	—		
	3	—		
	4	—		
			423129	
			15845	
			1386260	
			5020509	

I. Έκ μεταφορᾶς		16	—	—	5020509	5371629
Στρατιωτικῶν		17	—	—	104000	
					250000	
IA. Ναυτικῶν		1	α.	310455		
			β.	113306		
			γ.	435002	889355	
			δ.	30592	150795	
		2	—	—		
		3	α.	70000		
			β.	6850		
			γ.	151900		
			δ.	5000	233750	
		4	—	—		
		5	α.	1500	12500	
			β.	11000	2000	
		6	—	—	18200	
		7	—	—	13100	
		8	—	—	3000	
		9	—	—		

IA.		10	—	—	3000	1350000
		11	—	—	24000	
IB. Οικογενειακῶν		6/α	6	8226		
			1	99366		
			2	12726		
			3	8640		
			4	14300		
			5	3000		
			6	2000		
			7	116181		
			8	9100	303539	
			1	286460		
		7	2	100000		
			3	39000		
			4	6000	431460	
		8	1	197361		
			2	22400	219761	
		9	—	—		954760

11.	Εξοδα διακίνησεως καλπ.....	10	1	54000	168000
		2	14000		
		3	100000		
		11	450988		
		2	38000	969100	
		3	6000		
		4	15982		
		5	38130		
		6	100000		
		7	20000	64115	
		12	—		
		2	52115		
		3	12000		
		13	100112		
		2	11200		
		3	6879		
		4	8680		
		5	97000		

II.	13	6	—			
	7		24333			
	8		11200			
	9		120000	379404		
	14	1	44991			
		2	10000			
		3	12625			
		4	1000	98616		1679235
IA.	15		15000	15000		
IB.	16	1	200000			
		2	60000	260000		
15.	17	—	200000	200000		
1Z.	18	—	200000	200000		675000
						22233118

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΒ'.

The 8 Major 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνεδρεύσεως περί τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνωσθῶσαν κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 251 τῆς 16 Ἀπριλίου τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Ζ. Βάλλης, δι' ᾧ γνωτοποιεῖται εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ Β. διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας εὐχρεώθη νὰ διορίσῃ αὐτὸν μὲν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργοὺς δὲ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν τὸν Α. Λύγερνόν, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν πλωτάρχην Μ. Κ. Κανάρην, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ Χ. Ζυμβρακάκην, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν Π. Καλλυγᾶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὸν Γ. Παπαζαφειρόπουλον.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 8859 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, δι' οὗ διαβιβάζονται ἀντίτυπα τινὰ τοῦ ὁρολογίου τῆς περιόδου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως πρὸς γνώσιν τῶν πληρεξουσίων.

3) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2646 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δι' οὗ ἐξαποστέλλεται ἀναφορά τις πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν ἐν Γαλαξίῳ Ἑλλήνων ἐξικουμένων χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιωτικῶν συμφερόντων τῶν ἐκεῖ παροικούντων πολλῶν Ἑλλήνων τὴν ἐπάνοδον τῆς προξενικῆς ἀρχῆς Γαλαξίου εἰς τὴν προτέρην αὐτῆς κατάστασιν καὶ βαθμολογίαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορῆς ταύτης ἀποφασίσθη νὰ παρκατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον μεγιστοῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποβᾶν, ὡς ὑπόσχεται εἰς τὸ ἐγγράφον του, τὰς δεούσας ἀνέψεις καὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν Γαλαξίῳ καὶ ἀλλαγῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν προξενικῶν ἀρχῶν.

4) Ἐκθεσίς τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τῶν τμημάτων περὶ φρεσιῶν καὶ ἀποφασίσθη νὰ ἐκτυπωθῇ.

5) Πρότασις τῶν πληρεξουσίων Γ. Πετιμεζᾶ, Δ. Βουδούρη, Γ. Λάππα, Κ. Γιολδάση καὶ Ἰαλίου περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ὑπὸ στοιχ. ΡΑΔ' καὶ ΡΑΕ', ψφισμάτων ὧλων τῶν ὑπερεκπαιδύτων κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου καὶ ἀνωτέρω, καὶ περὶ χορηγίας εἰς αὐτοὺς τῶν ἀποδοχῶν τῆς διαθεσιμότητος ἐπὶ τῇ ἑσέτι τοῦ παλαιοῦ νόμου. Ἐγκρίθη ἀπεργασίῃ μετὰ

τινα μικρὰν συζήτησιν νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ ἀγωνιστῶν ζήτημα τὴν προσηγ. Δευτέραν, ὅτε δύναται νὰ λαφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὅλαι αἱ διαφοραὶ προτάσεις ὡς καὶ ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἀναφορὰ καὶ ἀποφασισθῶσι τὰ θέοντα.

ἔχει δὲ ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 ἑκθεσίς ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Τὸ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Μετσόνης Κ. Κουμουνοπούλου ὑποβληθὲν πρὸ καιροῦ σχέδιον νόμου περὶ αὐθαϊρέτων φρεσιῶν, εἰς τὴν προεξέτασιν τοῦ ὑποίτου ἐκλήθημεν ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς Συνεδρεύσεως, προτίθεται νὰ λύσῃ ὀριστικῶς οὐσιωδέστατον ζήτημα, στενῶς συναπτόμενον μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου· διότι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἡ τήσῃ ἀναγκαία διὰ πάσαν κοινωνίαν βεβαιότης τῆς ἰδιοκτησίας θέλει τὰ μέγιστα ἐπακταθῇ καὶ θέλει συντελεῖν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καλλιέργειας καὶ τὴν αὐξάνειν τῆς περιουσίας τοῦ λαοῦ· ἐξ ἄλλου δὲ τὸ δημοσίον, στερούμενον τοῦ ἐκ τοῦ δικαιοῦματος τῆς ἐπικρατείας τῶν αὐθαϊρέτων φρεσιῶν πόρου αὐτοῦ, θέλει ἀπραγίῃ εἰς αὐτὸ οὐχὶ μικρὰν πρόσδοον ἐκ τῆς ἐκπονήσεως τοῦ ἀποδιδόμενου αὐτῷ μέρους· διὰ δὲ τῆς ἀναπτύξεως καὶ βελτιώσεως τῶν κατασταθεσμένων ἰδιοκτησιῶν φρεσιῶν προσδοκᾶται ἡ εἰς τὸ μέλλον αὐξήσις τῆς ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου πρόσδοου αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐξετάσασα μετὰ μεγίστης προσηγῆς τὰς διατάξεις ἐκείνας τοῦ νομοσχεδίου σπουδαί νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν σέβειν καὶ ἀπόφασιν ὑμῶν τὰς τροποποιήσεις ὅσας ἐπήνεγκε πρὸς τελειότερον καταρτισμὸν τοῦ νομοθετήματος τούτου.

Τὸ ἀρθρον 1 περιλαμβάνον τὴν ἐξέσιν τοῦ νομοσχεδίου ἀπεδέχθη ἡ πλειονότης ὡς ἔχει. Αὗτος ὅμως συστήματα ὑπεστηρίχθησαν ὑπὸ τῆς μειονότητος. Κατὰ τὴν πρώτην ὁ ἐμφυτευθεὶς εἰς τὴν ἐθνικὴν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ εἰς τὸ δημοσίον ἀνήκον ἥμισυ ἐπ' ἐκτιμήσει τῆς γῆς μόνον κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτῆς ἀξίαν. Κατὰ τὴν δευτέραν ὁ ἐμφυτευθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ ἐπ' ἐκτιμήσει τὸ ἀνέκον τοῦ δημοσίου μέρος, ὅταν τοῦτο δὲν ὑπερβαίῃ τὰ δέκα στρέμματα· ἐὰν ὅμως ὑπερβαίῃ τὰ δέκα στρέμματα, τότε ἡ τύχη αὐτῶν πρέπει ν' ἀποφασίζεται διὰ δημοπρασίας. Ἀμφοτέρως τὰς γνώμας ταύτας ἀπέκρουσαν ἡ πλειονότης τῆς ἐπιτροπῆς σας· τὴν πρώτην γνώμην ἐθέλωσαν ὡς ἐλαττούσαν καιρῶς τὰ τοῦ δη-

βοσίου συμφέροντα, καὶ ὡς ὑπερβαίνουσιν τὰ ὅρια καλῶς ἐννοουμένης ἐπικριτικῆς· διότι τὸ δημόσιον δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται τῶν πολιτῶν ἐχθρὸς, ὅστις πρέπει ν' ἀπογομνοῦται ὅλων τῶν πόρων αὐτοῦ, ὅσοι εἰσὶν ἀνγκαίῃαι πρὸς συντήρησιν τῆς πολιτείας· κατὰ τὴν πρώτην δὲ αὐτὴν γνώμην ὑπ' ὧν λαμβάνεται κυρίως τὸ συμφέρον τῶν ἐμφυτευτῶν· παραμελεῖται δὲ ὅπως τὸ τοῦ δημοσίου εἰς περιστάσεις μάλιστα, καθ' ἃς τοῦ δημοσίου πόρου ἡ κατάστασις δὲν εἶναι ἀνθρώπ. Τὴν δευτέραν γνώμην δὲν ἀπεδέχθη ἐπίσης ἡ πλειονοψηφία· διότι ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀντιστρατευομένην πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἰδιώτου καὶ σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ἀποκλειστικὴν προστασίαν τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου· ἄλλως τε ἡ δημοκρασία ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλει ἐξάψει τὰ ἐπιτόπια πάθη καὶ γεννήσει ὑπερόριον συναγωνισμόν, καὶ ρῦθος εἶναι μὴ ὑποχρεώση εἰς τὸ μέλλον τὴν Κυβέρνησιν νὰ προστρέγῃ εἰς εὐεργετικούς ὑπὲρ τῶν ἀγοραστῶν νόμους, καὶ οὕτω δὲν θέλει ἐπιτευχθῇ ἡ προσδοκωμένη διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ὀριστικὴ λύσις τοῦ περὶ αὐθαϊρέτων φυτειῶν ζητήματος.

Παμφηρεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ σας προσέθηκεν ἕτερον ἐδάφιον εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων, αἵτινες πιθανὸν ἦθελον γεννηθῇ ἐκ τινος ἐπαρχίας. Ἡ πρόσθετος αὕτη διάταξις ἔχει οὕτω· «τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσι καὶ οἱ πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐμφυτεύσαντες εἰς Τουρκικὰς γαίας, κατασταθίσας μετὰ ταῦτα ἐθνικάς. »

Ἡ ἐπιτροπὴ σας ὁρμημένη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι πρέπει νὰ τελειώσῃ ἀπαξ πᾶσα διαφορά περὶ ἰδιοκτησίας μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀλλοτὲ συναλλαγέντων, ἐθεώρησε προσήκουσαν τὴν μετὰ τὸ ἄρθρον 1 προσθήκην δευτέρου ἁρθρου. Κατὰ τὸν ἀπὸ 25 ἰουλίου 1861 περὶ τῶν μέχρι τοῦ 1858 καθυστερούντων νόμον ἐν ἁρθρ. 2, ἐὰν τὰ ἐκ τῶν προικοκτησιῶν πλεονάσματα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀρχικὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος πλέον τῶν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν, τὸ πλεονάσμα τοῦτο θεωρεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ δημοσίου ἀνευ τινὸς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημιώσεις. Ἐθεωρήσαμεν δὲ τὰ πλεονάσματα ταῦτα ὡς δυνάμενα νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ αἱ αὐθαϊρέτως ἐμφυτευθεῖσαι γαίαι· ἄλλως τε ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ εἰρημένου νόμου καὶ δυσεκτέλεστος καταφαίνεται καὶ ἄδικος δύναται νὰ θεωρηθῇ μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἔχομεν ὑπ' ὧν. Διὰ τοῦτο προτείνομεν τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον.

Ἄρθρον 2.

«Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 1 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἐκ προικοκτησιῶν πλεονάσματα τὰ ὑπερβαίνοντα τὴν ἀρχικὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος πλέον τῶν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 25 ἰουλίου 1861 νόμου περὶ τῶν μέχρι τοῦ 1858 καθυστερούντων.»

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου ἐπηνέχθησαν μικραὶ τινες τροποποιήσεις. Κατὰ τὸ νομοσχεδίον, φυτεῖα σταφυδαμπέλου θεωρεῖται πλήρως ἡ περιέχουσα κλήματα μόνον διακόσια. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν πρὸ πολλοῦ καιροῦ εἰσαχθέντα τρόπον τῆς καλλιέργειας, εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἀπιδείχθη ἡ ἐγγυτέρω ἐμφύτευσις τῶν κλημάτων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεβίβασε τὸν ἀριθμὸν τῶν διακοσίων κλημάτων εἰς διακόσια πεντήκοντα, ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ στρέμμα, ἵνα ἡ φυτεῖα θεωρηθῇ πλήρως· διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἀνεβίβασε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συκεῶν, μωρεῶν καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων ἀπὸ δέκα εἰς δεκαπέντε κατὰ στρέμμα.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρ. 3 ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε καλὸν νὰ ἐπεκτείνῃ εἰς ἑπτὰς ἀντὶ ἑξ μηνῶν τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀρεῖται ὁ ἐμφυτευτὴς νὰ δηλώσῃ τὴν ἔκτασιν κτλ. τῆς ἐμφυτεύσεως.

Τὸ ἄρθρον 4 διετηρήσαμεν, ὡς ὑπάρχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Τὸ ἄρθρον 5 ἐφάνη ἡμῖν παρέχον δυσχερείας πολλὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ διὰ τοῦτο διετηρήσαμεν μὲν τὸ πρῶτον τοῦ ἁρθρου μέρος, ἐτροποποιήσαμεν δὲ ὡς ἀκολουθεῖ τὸ δεύτερον· «ἐντὸς δὲ ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς δῆλωσιν προθεσμίας ὁ οἰκονομικὸς ἑφορὸς ἀποστέλλει ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τὰ οἰκεία δημαρχεῖα καὶ δημοσιεύει ταῦτα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.»

Τὸ ἄρθρ. 6 ἐλάβε τροποποιήσιν σύμφωναν πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθρ. 5, τοιούτῃ· τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἁρθρ. ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς· «ἀλλὰ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῶν ἀποσπασμάτων διὰ τοὺς διαμένοντας ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐνὸς ἔτους, διὰ τοὺς διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πᾶσα ἀξίωσις ἐπὶ τοῦ κτήματος μὴ κοινοποιηθεῖσα παραγράφεται καὶ ἐπιρυλάσσεται εἰς τὸν δικαιοῦχον ἢ προσωπικὴ ἀγωγή.»

Τὸ ἄρθρον 7 διατηρεῖται, ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Τὸ ἄρθρον 8, ὅπερ μετὰ τὸ πρῶτον ἀποτελεῖ τὸ οὐσιωδέστατον μέρος τοῦ νομοσχεδίου, ὕδατος ἀφορμὴν εἰς πολλὰς συζητήσεις.

τρεῖς. Ἡ πραγματοποίησις ἡ δικαία καὶ ἀκριβὴς τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου κρείμαται ἀπὸ τῆς ἐκτιμήσεως. Πῶς αὕτη ἐνεργουμένη δύναται νὰ φέρῃ ἐν ἑαυτῇ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀληθείας καὶ ἀμεροληψίας; Ἰδοὺ τὸ οὐκίως ζήτημα, ὅπρ' εἶδασι-σάμεν τυλιγμένως. Ὁ τρόπος, ὅν καθιεροῦν τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, ἐφάνη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὡς δύναμενος νὰ ἐπιφέρει πολλὰ ἀτοπα. Διορισμὸς δι' ἕκαστον ὅσον τριῶν δικαίων πραγματογνομένων ἐνεργούντων τῇ ἐκτίμησιν τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος ἡμίσεως δύναται εὐθελὲς νὰ χορηγήσῃ ἀφορμὰς σπουδαίων παραπόνων, τὰ ὅποια καλῶς εἶναι νὰ πορύγῳμεν. Ἐντεῦθεν οὐμωκένς ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε καλὸν νὰ τροποποιήσῃ ὡς ἀκολουθῶν τὸ ἄρθρον 8. « Ἡ ἐκτίμησις τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος ἡμίσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ οἰκείου ἐρχνοθίκου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐμφυτευτοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀνέκσεως τούτου εἰς τὸ νὰ διορίσῃ ἀντιπρόσωπον, διορίζεται οὕτως ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου. Ὁ τρόπος δὲ καθ' ὃν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἐκτίμησις, θέλει κανονισθῇ διὰ τ. Διτάγματος. »

Τὸ ἄρθρον 9 διακτερίζεται, ὡς ἐν τῷ νομοσχέδιῳ ἔχει.

Ἄρθρον 10. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐνόμισε καλὸν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπενέγκῃ τροποποιήσεις τινὰς ταινύσας πρὸς τὴν εὐκόλον πληρωμὴν τοῦ τιμήματος καὶ τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐμφυτευτῶν. Τροποποιήθην δὲ ἐπὶ τῇ ἔσσει ταῦτα τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει οὕτω. « Τὸ δεκατημόριον τοῦ τιμήματος διὰ τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκον μέρος πληρόνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ τίτλου καὶ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς τοῦ οἰκείου ταμείου. τὸ δὲ ὑπολοίπον εἰς δεκαπέντε ἐτησίαις ἴσας δόσεσι κατὰ τὴν ἀ. ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους. »

Τὸ ἄρθρον 11 ἀντικατέστη διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ. « Μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ δεκατημορίου ἡ ὅλη φυτεία υποβάλλεται εἰς ἐπιτήρησιν, δικαίωμα ἐπίσης ἐπικαρπίας θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ πληρῶνῃ κατ' ἔτος ἡ ὅλη φυτεία, ἐὰν ὁ ἐμφυτευτὴς δὲν ἀποδείξῃ διὰ γραμματίου ἐκδοδομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ὅτι ἐπλήρωσε τὴν ἐτησίαν δόσιν. ἐὰν δὲ καθυστερήσῃ δύο δόσεις κατὰ συνέχειαν, τὸ ὅλον κτῆμα ἐμποιεῖται πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ὅλου ὀφειλομένου τιμήματος καὶ τῶν τόκων ὑπηρεμίας, συμφερόζομένων τῶν ἐξ ἐπικαρπίας εἰσπραχθέντων μέχρι δὲ τῆς ἐκποιήσεως ἡ φυτεία θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ πληρῶνῃ δικαίωμα ἐπικαρπίας. »

Ἐπὶ τοῖς ἄρθροις 12 ἐκινῶνται τροποποιήσιν μόνον μικρὰν

ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διανομῆς, τροποποιήθην δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει οὕτως. « Ὁ μὴ θέλων νὰ λάβῃ τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκον ἡμισυ ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 21. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διανομὴ ἐνεργεῖται διὰ κλήρου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου. τὸ δὲ δημόσιον δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον μέρος κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμον. μέχρι δὲ τῆς ἐκποιήσεως ὁ ἐμφυτευτὴς καλλιεργεῖ καὶ κατέχει τὴν φυτεῖαν ἐπὶ ἀποδόσει δικαίωματος ἐπικαρπίας. »

Τὰ ἄρθρα 13, 14, 15 καὶ 16 διακτεροῦνται ὡς ἔχουν ἐν τῷ νομοσχέδιῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἀπριλίου 1864.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἀνδρῆς Πέπας.

Θ. Παπακώστας.

Ε. Κεχαγιάς.

Π. Θεοδοσιάδης.

Ι. Παπαζαφειρόπουλος.

Π. Καλλιγῆς.

Ὁ Εἰσαγγελὴς

Θ. Α. Ζατμης.

Ἀκολουθῶν δὲ, ἀπὸ ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τῶν πληρεξουσίων Θ. Ζαίμη καὶ Β. Νικολοπούλου ἐχορηγήθη εἰς μὲν τὸν πρῶτον πενηκονθήμερος εἰς δὲ τὸν δεῦτερον μηνιαία ἀπουσίας ἀδεια, ὁ πληρεξούσιος Β. Βαλτινὸς λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθιγεν ἐν προομίῳ ὅτι, κατ' αὐτόν, ἡ Συνέλευσις ἀπέσχε νὰ συνεδριάσῃ ἀπὸ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα μέχρι σήμερον, διότι δὲν εἶχε πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἀντικείμενα νὰ συζητήσῃ καὶ ἐπρεπε νὰ περιμείνῃ τὴν ἔλευσιν τῶν ἐκ τῆς Ἑπτανήσου πληρεξουσίων. ἴσως δὲ καὶ διότι θέλησε νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν χρῶν τῆς ἀνα τοῦ βάρους τοῦ κοινοβουλίου, ὅπερ παρ' αὐτῇ ὡς τοιοῦτον νομίζεται, καὶ ὅτι ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τῷ διαστήματι ἡ Κυβέρνησις ἐξέτελεσε πολλὰς παρανόμους πράξεις. ἐπὶ τέλους δὲ προέτεινε νὰ ὀρισθῇ ἡμέρα τις, καθ' ἣν προσερχομένη ἡ Κυβέρνησις καὶ ἰδίως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δώσῃ πληροφορίας.

1) Περὶ τῶν εἰς τὴν Ἑπτανήσον γενομένων παρανόμων καὶ ἀντισυνταγματικῶν στρατιωτικῶν διορισμῶν.

2) Περὶ τῶν ἐσχάτως ἐνεργηθέντων προβιβάσεων ἐναντίον τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος τῶν οἰκονομικῶν, αἵτινες διετυπώθησαν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως καὶ

3) Περὶ τῆς συνδεδωμένης μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀνηστηταί.

Ἡ Συνέλευσις ὥρισεν ὡς ἡμέραν ἀπαντήσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδίως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὴν αὐρίον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς ὑπέβαλεν ἀναφορὰν τινὰ τοῦ μόνου υἱοῦ τοῦ ἐν Λεβιδίῳ τῆς Τριπόλεως πεσόντος ἀναγιώστου Στριφτόμπολα, ἐξαιτουμένου τὴν χορήγησιν ἐθνικῆς ἀμοιβῆς καὶ περιβάλλεως εἰς τὴν γῆραν καὶ τὰ ὄρφανά τοῦ πατρὸς του, καὶ τὴν ἀπονομὴν ἀνωτέρου βαθμοῦ εἰς αὐτόν.

Ἀφοῦ δὲ ἀποφασίσθῃ νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ αὐτὸς πληρεξούσιος μετὰ τινὰ ἐξιστόρησιν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν προτάσεων τοῦ ὁμογενοῦς Ἐπ. Βαλτατζῆ περὶ συστάσεως τραπέζης κτηματικῆς μὲν ἐν τῇ νῦν ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, προεξοφλητικῆς δὲ ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ, ὡς καὶ τοῦ προσηκόμενος, ὅπερ πρὸς τοὺς ἄλλους ἢ ἐθνικὴ τράπεζα παρεμβάλλει ἐξαιτουμένη πέραν τῶν ὁρίων τοῦ προνομίου τῆς, περιοριζομένου ἐντὸς τῆς νῦν ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδος, νὰ συστήσῃ ὑποκαταστήματα προεξοφλητικὰ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ, πρέτεινεν ἵνα ἡ Συνέλευσις ἀποφάνῃ οὕτω. «Θεωρεῖ ἀπόδοσαν εἰς τὸν νόμον καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου τὴν ἀπόδοχὴν τῆς παρὰ τῆς τραπέζης γενομένης προτάσεως περὶ συστάσεως προεξοφλητικῶν ὑποκαταστημάτων ἐν Ἑπτανήσῳ ἐνθα δὲν ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία τῆς ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐκκρεμὴς ἢ περὶ κτηματικῆς πίστεως πρότασις τοῦ Βαλτατζῆ. »

Ἀπηντήσαν ἐν ἐκτάσει ὁ πληρεξούσιος Ε. Κεχαγιᾶς, οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς τραπέζης, ἣν ὁ ὁμογενὴς Ἐπ. Βαλτατζῆς προτείνει, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν προτάσεων, αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὴν παραδοχὴν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ προνομίου, ὅπερ ἐξητήσατο καθόσον ἀφορᾷ τὴν σύστασιν εἰδικῆς κτηματικῆς τραπέζης εἰς τὴν νῦν ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, καὶ τὴν σύστασιν προεξοφλητικῶν καταστημάτων ἐξ Ἑπτανήσῳ. Ἀλλὰ τὸ δεύτερον τοῦτο πρόνομιον, εἶπε, δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἤδη ἐπὶ χώρας μὴ ἀποτελούσης εἰσέτι μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, καὶ ἀνεῖ τῆς παρουσίας τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ πληρεξουσίων διότι δὲν δύναται νὰ καθιερωθῇ ἀνεῖ ἐκείνων προνόμιον, ὅπερ εἶχεν ἡ Ἰόνιος τράπεζα καὶ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν κατηργήθη συνεπείᾳ τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας τῶν Ἰονίων, παραδεχθείσης τῆς ἀρχῆς ὅτι δύναται νὰ συστηθῶσιν ἐκεῖ καὶ ἄλλαι τράπεζαι ὑφ' ὅρους τινὰς κανονισμένους· συμφώνως δὲ πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκείνην καὶ τοὺς ἐν Ἑλλάδι κειμένους νόμους ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ἐκαινοποίησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι

πρωτίθεται νὰ συστήσῃ ἐν Ἑπτανήσῳ δύο ἢ τρία ὑποκαταστήματα προεξοφλητικὰ καὶ φρονεῖ ὅτι πρὶν ἢ τὸ ὑπουργεῖον ὑποβάλλῃ τὰς περὶ τούτου σκέψεις καὶ ἀποφάσεις του δὲν δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τῆς κτηματικῆς τραπέζης.

Ἀνταπαντήσαντος ἐπειτα τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλὸς, ὅτι ὁ ὁμογενὴς Ἐπ. Βαλτατζῆς δὲν ἀπαιτεῖ νὰ ἀποφασισθῇ νομοθετικῶς ἤδη ἡ χορήγησις προνομίου συστάσεως προεξοφλητικῆς τραπέζης ἐν Ἑπτανήσῳ ἀνεῖ τῆς συμπραξίως τῶν ἐξ Ἑπτανήσῳ πληρεξουσίων, ἀλλὰ νὰ λαβῶσι πέραν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ νὰ ἴδῃ, εἰὰ γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ πρότασις τοῦ αὐτοῦ, ἐγκριθεῖσα βεβαίως ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὅταν συνέλθωσι καὶ οἱ ἐξ Ἑπτανήσῳ πληρεξούσιοι, καὶ ὅτι ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ὡς συστηθεῖσα καὶ ἔχουσα πρόνομιον εἰς μόνην τὴν νῦν ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ συστήσῃ προεξοφλητικὰ καταστήματα καὶ ἐν Ἑπτανήτῳ, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν εἰπόντος, ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμήν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον σκέπτεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν προτάσεων τοῦ ὁμογενοῦς Βαλτατζῆ περὶ συστάσεως κτηματικῆς τραπέζης κλπ. καὶ παρεκαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς ἄλλην ἡμέραν, ἡ Συνέλευσις ὥρισεν ὡς τοιαύτην τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Ἐπέφικεν ὕστερον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι ἐνῷκα τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ταγματάρχων καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τούτων διὰ τῶν ἀντιμειράρχων ἡ ὑπηρεσία τῆς χωροφυλακῆς ἔχει ἀνάγκην εὐθέως εἰσεῖτι κατωτέρων ἀξιωματικῶν ληφθησομένων ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ τὴν παρατήρησιν ταύτην ὑπεστήριξε καὶ ὁ πληρεξούσιος Ἀρτέμιος Μίχου ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς, ἀλλ' ἡ Συνέλευσις ὥρισεν ὅτι θέλει ἐπιληρθῇ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ σκιρθῇ ἐπ' αὐτοῦ, ὅταν ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ὑποβάλλῃ τὴν ἀνέκουςαν πρότασιν.

Ἀκολούθως ὁ πληρεξούσιος Α. Σαρίπολος μετὰ σύντομον πρόλογον, ὅτι διαωρίσθη εἰσηγητὴς πρὸς σύνταξιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, ὑπέβαλε τὴν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν, εἰσήγαγεν ὡς ἑξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος Ἐπιτροπῆς τῆς ἐν
Ἀθῆναις Β'. Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων
Συνελεύσεως.

Κύριοι!

Ἡ ὑμετέρα ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος ἐπιτροπὴ, ἀκριβῶς συνει-
δυῖα τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου, ὅπερ ἀνέθετε εἰς αὐτήν, διὰ μακροῦς
μελέτης καὶ ἐμβριθοῦς συζητήσεως ἐξεργάσθη τὸ νέον πολι-
τεῦμα, οὐ περ τὸ σχέδιον ὑποβάλλει εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν.

Ἡ εἰκοσαετής παρ' ἡμῖν πείρα τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύ-
ματος κατέδειξεν ἀρκούντως τὰς ἀτελείας, ἃς ἔφερεν ἐν ἑαυτῇ
ὁ Χάρτης τῆς 18 Μαρτίου 1844, ἐρ' ὃ καὶ σύντονον κατεδά-
λομεν μελέτην πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν· ἀρ' ἑτέρου δὲ, οὐδέποτε ἔ-
πελασθόμεθα κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων ἡμῶν, ὅτι ὁ-
φειλομεν τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου κρατούν-
τες κατ' οὐδὲν νὰ μειώσωμεν τὰς ἐξουσίας τῆς πολιτείας, ἰδίως
μάλιστα τὴν Βασιλικὴν Ἀρχὴν, ἣν θεωροῦμεν ὡς τὸν ἀκρογων-
ναιὸν λίθον, ἐρ' οὐ θέλει ἔσχει στηριζέσθαι τῆς πατρίδος ἡμῶν
τὸ οἰκοδόμημα.

Ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος
ἐκολοθησάμεν, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν μεταθέσεων, τὴν αὐτὴν τοῦ
προγενεστέρου πολιτεύματος διαίρεσιν.

Περὶ θρησκείας.

Τὴν πρώτην τάξιν, ὡς εἰκὲς, ἔλαβεν ἡ θρησκεία· τὰ κατ' αὐ-
τὴν ὡς ἀρίστα ἔχουσι, διότι ναὶ μὲν τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ
ἐπικρατείᾳ ἡ πατρις ἡμῶν κατέχει θρησκεία, ἀλλὰ τὸ ἐλευ-
θερον τῆς συνειδήσεως ἡσφάλισται ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐδαίμονος
παντὶ εἴτε ἡμεδαπῷ, εἴτε ἀλλοδαπῷ, ἀρκεῖ ἡ θρησκεία, ἥς λέ-
γεται ὁπαδός, δημοσία νὰ ἐκφέρῃ τὰ δόγματά της, ἵνα μὴ ἐν
αὐτοῖς λανθάνῃ τι ἀνατρεπτικὸν εὐκόσμου πολιτείας. Γνωστῶν
δὲ ὄντων τῇ Ἀρχῇ τῶν δογμάτων πάσης θρησκείας, τὸ Ἑλλη-
νικὸν πολιτεῦμα ἐλευθέραν τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν ἐγγυᾶται
καὶ τὰ κατὰ τὴν τέλεσιν αὐτῆς τίθησιν ὑπὸ τὴν προστασίαν
τῶν Νόμων.

Ὅπως ὁμως ἡ πολιτεία ἡμῶν ἀσφαλίξει τοὺς θρησκευτικὰς
ἀντιφρονούντας τῷ ἐγγυήρῳ θρησκείᾳ, οὕτω, καὶ μάλα δι-
καιῶς, ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν ἵνα μὴ δι' ἐπεμβάσεων καὶ προση-

λυτισμοῦ συνταράττωσι τῶν ἄλλων τὰς συνειδήσεις. Ὡς οἱ Ἑλ-
ληνες οὐδένα προσηλυτισμὸν πρὸς αὐτοὺς μετέρχονται καὶ σε-
βάζονται τὰ τῆς θρησκείας τῶν δόγματα, οὕτω κάκεινοι ὀφεί-
λουσι τέλειον σέβας πρὸς τὰ ἡμέτερα.

Τὸ 2 ἄρθρον κανονίζει τὰ περὶ τὴν διοίκησιν τῆς ἐπικρατεί-
ας Ἐκκλησίας καὶ διαρρήδην ὁμολογεῖ, ὅτι τὸ αὐτοκέφαλον τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οὐδε κατ' ἐλάχιστον διασπᾷ αὐτὴν καὶ
χωρίζει ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, μεθ' οὗ μίαν
καὶ μόνην ἔχει κεφαλὴν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Περὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

Μεταβάλομεν τὸν τίτλον τοῦ δευτέρου κεφαλαίου, κρίναντες
μᾶλλον ἀρμοζόντα τὴν ἐξῆς « περὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμά-
των, » ἀντὶ τοῦ πρότερον « περὶ τοῦ δημοτικοῦ δικαίου » τῶν
Ἑλλήνων, « τὸ μὲν, διότι πλείστα τῶν δικαίων τούτων δὲν
ἀφορῶσι μόνον τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ πάντα ἐν τῷ Κράτει δια-
μένοντα ἀλλοδαπῶν, τὸ δὲ, διότι ἀληθῶς ταῦτά εἰσι δίκαια ἐν
ἐυρύθεμῳ καὶ ἐλευθερᾷ πολιτείᾳ συμπαρομαρτοῦντα τῇ λογικῇ
φύσει τοῦ ἀνθρώπου καὶ πάντως ἀναγκαῖα αὐτῷ, ὅπως τὸν
προαρισμὸν, ὃν ἔλαχε παρὰ Θεοῦ, ἐκπληρώσῃ. Τὰ δίκαια ταῦτα,
συμφυᾶ τῷ ἀνθρώπῳ, δὲν λαμβάνουσι ἐξουσίως τὴν ὑπαρξιν αὐ-
τῶν ἀπὸ τῆς θελήσεως τῆς πολιτείας, ἐγγραφόμενα ὁμως ἐν τῷ
θεμελιώδει τοῦ Κράτους νόμῳ ἀσφαλιζόμενα ἀπὸ πάσης κακο-
δοῦλου ἐπιδράσεως, καὶ τίθενται, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τῆς γενικῆς
θελήσεως τὴν αἰγίδα. Ἐκαστον αὐτῶν ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἓν ὅρι-
ον τοῦ Θεοῦ. Ἐγγυημένη λοιπὸν τὴν τούτων χρῆσιν εἰς πάντα
ἄνθρωπον ἡ πολιτεία, προκηρύττει, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν, ὡς ἐλευ-
θερος ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ἐπλάσθη, τοιός τε καὶ ἐν τῇ ἡμε-
τέρᾳ πολιτείᾳ διαβιώνει δύναται.

Ἰσως τινὲς ἐπικρινώσιν ἡμᾶς, ὅτι πλείονα τοῦ δέοντος, ἤτοι
πλείονα ὥσων δικτική ἐστιν ἡ κοινωνικὴ ἡμῶν κατάστασις νὰ φέρῃ,
ἀνεγράψαμεν τοιαῦτα δίκαια· ἡμεῖς ἀπαντῶμεν, ὅτι ἡ ἐλευθερία,
ἢ εἶναι πλήρης, ἢ δὲν εἶναι ἐλευθερία· ὅτι ἡ ἐλευθερία κατατε-
μνομένη ἀπολλύει τὸ ὅλον τῆς ἑαυτῆς ἀξίας· ἐν ἄλλοις λόγοις,
ἡ ἐλευθερία ἐστὶ μία καὶ ἀδιαίρετος κατ' οὐσίαν, μόναι δ' αἱ
ἐνέργειαι αὐτῆς διάφορα λαμβάνουσιν ὀνόματα, εἰ δὲ τις τῶν
θεοσδότην τούτων ἐνεργειῶν κωλυθῇ, συγκυλύονται πᾶσαι αἱ
ἄλλαι.

Ἀλλ' ἐλευθερίαν λέγοντες ἐννοοῦμεν τὴν λογικὴν, ἀρμονικὴν
καὶ οργανιστικὴν ἀληθῶς εὐνομούμενην πολιτείαν. Ἐν

νοούμεν, ὅτι ἡ κοινωνία δὲν εἶναι ἀπλῶς συναγέλαιμος ἀτομικότητων ὑπακούουσών εἰς ἀτομικῆς θελήσεως νόμους, ἀλλ' ἐστὶν ὁργανικὸν τι σύνολον, ἐν ᾧ ἡ κίνησις τῶν κατὰ μέρος μελῶν ἀνάγκη νὰ γίνηται σύμφωνα πρὸς τὸν τοῦ ὅλου σώματος σκοπὸν. Μινοῦμεν τέλος, ὡς ἀληθὴ ἐλευθερίαν, τὴν σύμφωνα πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἥτοι τὴν ἐγγύησιν παντός κατὰ μέρος δικαίου τοῦ ἀτόμου, χωρὶς ὡς ἐκ τῆς χρήσεως αὐτοῦ νὰ παραβιάπτεται, τὸ παράπαν, ὁ τοῦ ὅλου διάδικμος. Κατὰ ταῦτα μάλιστα δυναμικῶς εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἐκάστου ἐλευθερία αὐτῆς ἀναλόγως τῷ σεβασμῷ καὶ ἐκτάσει, ἣν αὐτὸς οὗτος ἀποδίδωσι τῇ ἐλευθερίᾳ τοῦ ἑτέρου, ἀνακρηπτομένων ὡς ὑπερτάτου νόμου αὐτῆς τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ καλοῦ, τοῦ δικαίου, αἵπερ εἰσὶν αἱ βᾶσεις τῆς κοινωνικῆς εὐκοσμίας.

Τοιαύτῃ οὕσης τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, πρῶτον αὐτῆς γνώρισμά ἐστιν ἡ ἐνώπιον τοῦ νόμου ἰσότης. Ταύτην φέρει τὸ 3 ἄρθρον. Ὑπάρχει βεβαίως καὶ τις ἐν δουλείᾳ ἰσότης, τὰ μάλᾳ ὁμῶς αὕτη διαφέρει τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ, διότι ἐκεῖνη μὲν ἀποκτιναῖ τὸν ἄνθρωπον, ἡ δ' ἐν ἐλευθερίᾳ ἰσοδικον, καὶ ἰσόμοιον, καὶ ἰσόγονον, καὶ ἰσχύον ἐκαστον πρὸς πάντας κατεργάζεται. Ἡ ἰσότης ἐν τοῖς δικαίοις φέρει πάντως τὴν ἰσότητα πρὸς τὸ ὑπερτερεῖν τὴν πατρίδα κατὰ τὴν ἐκάστου ἱκανότητα, αὕτη δ' ἡ μόνη ἐστὼ διάκρισις ἐν εὐρύθμῳ πολιτείᾳ· δοτὴρ τιμῆς ἐστὼ μόνῃ ἡ μείζων πρὸς τὰς δημοσίας λειτουργίας χρησιμότης. Ἀφ' ἑτέρου δ' ὁ πρὸς μείζονα παρὰ τῆς πολιτείας ἀσφαλιζόμενος, πλείονα καὶ διδόντω τῇ ἀσφαλιζούσῃ αὐτὸν πολιτείᾳ· ἐπὶ τῇ ἀρχῇ ταύτῃ καὶ μόνῃ δύναται νὰ στηριχθῇ ἀληθὴς φορολογικὴ ἰσότης καὶ ταύτην μὲν ἀσφαλίζει τὸ σύνταγμα, τῇ δὲ νομοθετικῇ ἀπόκειται ἐξουσία τὸ διανεῖμαι τοὺς φόρους οὕτως, ὥστε ἐκαστον τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τελῶν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀλόγονον, οὐδένα δ' ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ ἄλλου καταβαλλόμενον εισφέρειν.

Τὸ 4 ἄρθρον μένει μὲν ὡς καὶ πρότερον εἶχεν ἐν τῷ συντάγματι τοῦ 1841, ἀλλὰ τὸ ἐπόμενον 5 ἄρθρον διὰ τῆς προσθήκης, ἣν προσεθέμεθα, ὡς κάλλιστα, κατὰ τὸ ἡμῖν δοκοῦν, ἀσφαλίζει τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν. Ἐπισφύτως εἶχε πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ προσώπου τὸ παρελθόν, ἡ δὲ τότε γινόμενη κατάχρησις τοῦ νόμου διὰ τὸ πολὺ ἀόριστον τῶν ἐν τῷ συντάγματι ἐγγυήσεων ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὅτι ὠφείλομεν δικονομικοὺς τινὰς νὰ ἐγγράψωμεν τύπους ἐν τῷ νέῳ πολιτεύματι, ὅπως εἰς τὸ μέλλον πᾶσαν κακὴν βούλην προλάβωμεν ῥοπὴν τῆς ἐξουσίας.

Ἐπειδὴ δὲ πιθανώτατα ἡ δυσμένεια τῆς ἀρχῆς κατὰ τῶν ἐκ

πολιτικοῖς ἐγκλήμασι κατηγορουμένων, προσθέμεθα εἰδικὴν διὰ τοὺς περὶ τα τοιαῦτα παύοντας τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 5. Ὡς δὲ πιστεύομεν, συνεβιδάσαμεν τὸ τῆς πολιτείας συμφέρον πρὸς τὸ δικαίον τοῦ πολίτου, ὅπως ἀνευ ἐλάττης τοῦ Νόμου μένη τῷ πολίτῃ ἀπαρβίαστος ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία. Ἡ μακρὰ καὶ πολυχρόνιος εὐεργετικὴ ἐπὶ τὴν Ἀγγλίαν ἐπιβροχὴ τῶν διατάξεων τοῦ habeas corpus προήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν, ἵνα καὶ τὴν ἡμετέραν πατρίδα διὰ τῶν ἴσων προκίσωμεν, πεποιθότες, ὅτι ἀγλαοὶ καὶ παρ' ἡμῖν ἐκ τούτων προκύψουσι καρπαί.

Τὸ ἐν τῷ σχεδίῳ 7 ἄρθρον ἐστὶν ἀπλὴ ἀντιγραφὴ τοῦ παλαι 6 άρθρου τοῦ συντάγματος· ἀμφότερα δ' οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν, εἰμὴ παρὰφρασις τοῦ πρώτου άρθρου τοῦ ποινικοῦ ἡμῶν νόμου, δι' οὗ τὸ παρὰ τοῖς ποινικολόγοις ἀξίωμα *nulla poena sine lege* καθιέρωται, καὶ τὰ τούτῳ περιπόμενα *nulla poena sine crimine* καὶ *nullum crimen sine poena legali*. Ἀσφαλὲς δι' αὐτοῦ παρέχεται ἐγγύη, ὅτι οὔτε αὐθαίρετοι ποινὰὶ ὑπάρξουσιν ποτε, οὔτε κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς διαχειριζομένοις τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην χαρακτηρισμοὶ ἐγκλημάτων. Ὁ νόμος πρὶν ἢ βαρύνῃ τινὰ θελεῖ προειδοποιεῖ αὐτὸν διὰ τῆς ποινῆς, κατὰ τὸν κανόνα *moneat lex priusquam seriat*.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων, Κύριοι, τῶν προτιθεμένων ὡς σκοπὸν τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἐξασφάλισιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, τοῦ ἄκρου τούτου ἀγαθοῦ, ἀνευ τοῦ ὁποίου ἀργὰ ἤθελον μένει πάντα τὰ λοιπὰ δίκαια, ἅπερ συμφορὰ εἰς τὴν λογικὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν, ἀνευ τοῦ ὁποίου μάταια ἤθελον ἀποδῆ πάντα ἐκεῖνα τὰ δῶρα, ἅπερ ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου ἐπεμέτρησε τῷ ἀνθρώπῳ, ἐλαβὼν χώραν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἡμῶν παρατεταμένῃ συζητήσεως, καὶ ὥς πολλαὶ γνώμαι ἐξηνέχθησαν καὶ ἐβασανίσθησαν. Ἐν ταῖς γνώμαις ταύταις ὑπῆρξε καὶ τις, ἥτις σκοπὸν ἔχουσα νὰ προφυλάξῃ τὸ πολῦτιμον τοῦτο ἀγαθὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβροχῆς παρανόμου, ἡ καὶ κακοβούλου, ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς, προϋτεινεν ὅπως προστεθῇ ἐν αὐτῷ τῷ συντάγματι καὶ ἡ ἀνάλογος ἐγγύησις (ἐν ἄρθρ. 5) εἰπὶ τῇ ποινῇ τοῦ άρθρου... τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοῦ διατάξαντος καὶ τοῦ συνεργήσαντος εἰς τὴν σύλληψιν ἢ φυλάκισιν τοῦ προσώπου· τὸ δὲ δικαστικὸν ἐντάλμα πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν συλληφθέντα ἢ φυλακισθέντα κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἢ φυλάξεως ἐπὶ τῇ ποινῇ τοῦ άρθρου... τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν σύλ-

πληψιν ἢ φυλάκισιν. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας κρίνουσα, οἷοι τὸ πολίτευμα δεῖν νὰ περιέχῃ ἀρχὰς ἀμεταβλήτους καὶ γενικὰς, τὰ δὲ καθέκαστα κατὰ τῶν τῆς ἱσθῆς ταύτας ἀρχὰς προσβαλλόντων, καὶ τὸ ποῖον καὶ ποτὸν τῆς τιμωρίας αὐτῶν, ν' ἀρῇται εἰς τὴν θετικὴν νομοθεσίαν, ἣτις ἀνταλλάσσεται κατὰ τοὺς χρόνους καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, διετύπωσε τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ φέρεται· ἡ δὲ Συνέλευσις θέλει διακρίνει, ὅτι πᾶν μὲν ὅ,τι σπουδαῖον περιελήφθη ἐν αὐτῷ, παρελείφθη δ' ἀπλῶς τὸ τῆς ποινῆς μέτρον.

Ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ὡμῶν ἀπέκρουσεν ἐπίσης καὶ ἐτέραν προτάσιν τὴν ἐξῆς· ἀλλῶς ὁ συλλαμβανόμενος ἢ προσωφυλακισόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τοῦ ἀπεχειρουμένου τὴν σύλληψιν ἢ προσωφύλακισίν του καὶ δύναται νὰ ἀπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν συνδρομὴν πάντων τῶν πολιτῶν. Τοῖς πᾶσιν, ὡς φρονεῖ ἡ ἐπιτροπὴ, κατάδικος ὁ λόγος, δι' ὃν δὲν παρεδέχθη ἡ πρότασις αὕτη, καθάτοιον δι' αὐτῆς κριτῆς περὶ τῆς νομιμότητος ἢ μὴ τῆς συλλήψεως ἢ προσωφύλακίσεως ἐγένετο αὐτὸς ὁ ἐνδιαφερόμενος, καθαρὰ δὲ πρόκλησις πρὸς ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπίθεσις παρὰ τοῦ πολίτου κατ' αὐτῆς ἤθελεν εἶσθαι τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἠρκέσθη μὲν λοιπὸν ἐγγράψαντες ἐν τῷ ἄρθρῳ, ὅτι οἱ παραβάται τῶν διατάξεων αὐτοῦ θέλουσι τιμωρεῖσθαι ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ.

Ὡς ἄρθρ. 8 τοῦ Συντάγματος μετενέγκαμεν ἐνταῦθα τὴν πρώτην διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 89 τοῦ συντάγματος τοῦ 1844, καθόσον οὕσα ἡ διάταξις αὕτη ἐκ τῶν καθαρῶς ἀτομικῶν δικαιωμάτων, ἐνταῦθα ὡς τοιαύτη εὑρίσκει καὶ τὴν ἀρμοδίον αὐτῇ θέσιν· τὸ δ' ὑπόλοιπον τοῦ 89 ἄρθρου ἀποτελεῖ τὸ ἐν τῷ σχεδίῳ 99 ἄρθρον, ὅπερ διὰ τὸ εὐμέθοδον τῆς κατατάξεως ἐμεινεν ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Τὸ πάλαι ἄρθρ. 7 μετενέγκαμεν αὐτολεξεῖ ἐν τῷ σχεδίῳ ὡς ἄρθρ. 9.

Τὴν σπουδαιότητα τοῦ τε 8 ὡς καὶ τοῦ 9 ἄρθρου οὐδεὶς φρονούμεν ἀμφισβητεῖ, ἐφ' ᾧ οὐδ' ἐπιχειροῦμεν τὴν δικαιολόγησιν αὐτῶν, ὡς αὐτόχρημα δικαιολογουμένων ἐκ τε τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἐσωτερικοῦ δημοσίου δικαίου καὶ ἐκ τῆς πείρας τῶν ἐν ἐλευθερίᾳ σωφρόνως διαδιδόντων λαῶν.

Ἀλλὰ περὶ λίαν σπουδαῖα ἐλασνότησας, Κύριοι, ἐγγράψαντες ἐν τῷ νέῳ ἡμῶν πολιτεύματι τὰς ἐν ταῖς ἀρθρ. 11 καὶ 12 ἀρχὰς τοῦ συνέχεσθαι ἡσύχως καὶ ἀσπλῶς καὶ τοῦ συνταξιζέσθαι ἀπολύτως ἀνεὺ οὐδεμιᾶς προηγουμένης ἀδείας τῆς

Κυβερνήσεως. Ἐπὶ πολλὰς συνεδριάσεις συνεζητήσαμεν τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ πολλοὶ ἐξηνέχθησαν ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας λόγοι κατὰ τῆς ἐν τῷ πολιτεύματι ἀναγραφῆς αὐτῶν, ὡς ὄφθην δυνάμενης τῆς ἐνασχέσεως αὐτῶν πολλὰ νὰ παράσχῃ τῇ πολιτείᾳ πράγματα. Ἡ ἐπιτροπὴ ὡμῶν ὅμως κατὰ πλειονοψηφίαν διετύπωσε ταῦτα, ὡς φέρονται ἐν τῷ σχεδίῳ, συντάξασα τὰ κατ' αὐτὰ ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ Ἀνακτορῷ πολιτεύματι φερομένοις ἐν ἀρθρ. 92 καὶ 93, ἀφοῦ μάλιστα καὶ προσέθευε, ὅτι οὔτε μὲν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐνυπάρχουσι τῇ κοινωνικότητι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῆς λογικῆς αὐτοῦ ἀναπτύξεως, ἐργῶ δ' ἀδύνατον ἄλλως ὁ ἐλευθέρως πολιτείας πολίτης νὰ μορφωθῇ περὶ τὴν χρῆσιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, ἂν μὴ ἀναγνωρισθῇ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦ συνέχεσθαι καὶ ἐν ἡσυχίᾳ συζητεῖν τὰ πολιτικὰ ἢ καὶ ἄλλα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου πράγματα. Ἀλλῶς τε, Κύριοι, ἀδύνατον τὸ καταστellaί τὴν τῶν ἰδεῶν διάδοσιν, ἣτις πάντως ἐνεργεῖται ἢ διὰ τῶν μυστικῶν ἐταιριῶν, ὅπου ὑπάρχει τυραννία καὶ δεσποτισμός, ἢ διὰ τῆς φανερᾶς καὶ δημοσίας συνεταξίσεως, ὅπου διὰ τοῦ πολιτεύματος ἡσφάλιται ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ἡ ἀπόλυτος διαδιδλωσις τῆς ἰδέας. Ἡ μυστικότης ἐστὶ τις ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῶν κατὰ παρεκβάσιν πολιτευμάτων, ἣν μολὶς νομιμοποιεῖ ἡ μοιχρὴ τῆς κατασταλλούσης τὴν ἐλευθερίαν τυραννίας· καὶ ὅμως καὶ αὕτη αὐτὴ ἢ ὑπὸ τὸν δεσποτισμὸν τοῦ ἐνὸς ἢ τῶν πλειόνων μυστικότης τείνει πρὸς τὴν δημοσιότητα, ὅ ἐστὶ μηχανάται ἐκ παντὸς τρόπου ὅπως καταβάλῃ τὴν τυραννίαν ἵνα διαδιδλωθῇ καὶ προδῇ εἰς τὸ φῶς, διότι τοῦτο ὁ τελικὸς καὶ ταύτης σκοπός, ὅπως καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, τῶν ἐδραίων τούτων τῶν δημοφιλῶν πολιτευμάτων βάσεων.

Ποῖον δὲ τὸ δυνάμενον νὰ προκύψῃ ἄτοπον διὰ τὴν πολιτείαν, ἀφοῦ ἡ Ἀρχὴ καὶ εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι καὶ τὰς ἐν ὑπαίθρῳ δύναται νὰ προσλάβῃ, ἂν τινα κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐκ τούτων προβλεπῇ κίνδυνον; Ἡ ἐλευθερία τὰ καθ' ἑαυτὴν ἐν τάξει πάντοτε πράττει, εἰμὴ τι ἀντιπράττῃ. Ἄν μὴ ἐθισθῶσιν οἱ πολῖται εἰς τὸν πρακτικὸν ἐν ἐλευθερίᾳ βίον, ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας ἀδιαχώριστος τάξις. Προσθέτομεν δὲ, ὅτι ἡ γνώσις, ἣν ἔχομεν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἡ πείρα, ἣν κατὰ τὴν μεσοβασιλείαν ἔχομεν, ὅπως ὁ Ἕλληνας ἐστὶν εὐάγωγος, καὶ ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος μὴ ποιήσῃται κακὴν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ χορῆσιν, ἐγένοντο ἡμῖν αἰτία ὅπως οὐδ' ἐπὶ μικρὸν δι-

στάσωμεν ἢ ἀσφαλίσωμεν αὐτῶ διὰ τοῦ Συντάγματος τὰ δικαιώματα τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταίριζεσθαι, ἐξ ὧν μέγιστα τε καὶ κάλλιστα θέλει ποιεῖσθαι διδάγματα πρὸς μόρφωσιν τῶν συνταγματικῶν αὐτοῦ ἡθῶν.

Τὸ ἄσουλόν τῆς κατοικίας, τοῦ ἰδιωτικοῦ τούτου καὶ ἀπορρήτου φρουρίου, ὡς προσηρῶς οἱ δημοσιογράφοι ἀπεκάλεσαν αὐτό, εἶχονεν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμῶν συντάγματι ὡς ἄρθρον 8, καὶ ἐν τῷ νέῳ μετηνέγκαμεν ὡς ἄρθρον 12.

Τὸ 13 ἄρθρον (πάλαι 9) περιλαμβάνει ἀρχὴν τὰ μάλιστα τιμῶσαν τὴν Ἑλλάδα, καθόσον αὐτὴ μόλις ἀνακόψασα τῆς δουλείας ἐνέγραψεν οὕτην ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀστροὶ Ἰθνηκῆς ἡμῶν Συνελεύσεως συνταχθέντος πολιτεύματος ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1821, ἔκτοτε δ' ἐν ἅπασι τοῖς τῆς Ἑλλάδος μετηνέγκθη συντάγμασιν.

Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου περὶ πλείστον ποιωμένη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ πολιτεύματος ἡσυχάζει διὰ νέων προσθετῶν διατάξεων ἐν ἄρθρ. 14 (πάλαι 10). Δὲ ἀρκεῖ νὰ κηρύττῃται ὁ τύπος ἐλεύθερος ὅπως ἢ καὶ πράγματι τοιοῦτος. Τὸ καταλυθὲν σύστημα ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὅτι κακόνους πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου Κυβέρονται, μήπω δυνάμεθα νὰ συστήσῃ τὴν λυγχορίαν, κατάρθου νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου καὶ δέσμιον νὰ κρατῇ τὴν δημοσιογραφίαν διὰ τοῦ προληπτικοῦ τῶν κατασχέσεων μέσου· ἐφ' ᾧ καταχωρίσθη, ὅτι πᾶν προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύεται, ὡς καὶ πᾶσα κατάσχες ἐντύπων διατριβῶν καὶ ἐφημερίδων, εἴτε πρὶν, εἴτε μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, ἐπιτροπὴν τῆς κατασχέσεως διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἀλλὰ διδοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ τοιοῦτον εὐρείαν τὴν ἐλευθερίαν τῷ τύπῳ, καὶ τοι ἐλπίζει, ὅτι ἡ φιλαυτία τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων θέλει τηρεῖ αὐτοὺς ἐντὸς τῶν τῆς νομιμότητος καὶ κοσμιότητος ὅρων, οὐχ ἥτιον διεσκέρθη πῶς νὰ καταστήσῃ σοφωτέρον καὶ ἐθνωφελέστερον τὸ πρᾶγμα. Καὶ ἀπέκρινε μὲν τὴν διὰ μεγάλης μειονοψηφίας ὑποστηρηχθεῖσαν πρότασιν τοῦ νὰ ὑπογράψῃ ἕκαστος ὅ,τι γράφει, διὰ τὸν λόγον ὅτι εὐκόλως ἤθελεν εὐρίσκει ὁ βουλόμενος νὰ κρυβῇ ὑπὸ τὸ ἀνώνυμον τὸν ἀναδεχόμενον νὰ ὑπογράψῃ ἀντ' αὐτοῦ, ἐνέγραψεν ὅμως, ὅτι οἱ ἐκδόται ἐφημερίδων θέλουσιν εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες, εὐέλπιστα, ὅτι ὁ τίτλος τοῦ πολίτου ἱκανὸς ἔσται ἐγγύη, καὶ ὅτι οὐδεὶς Ἕλληνας θέλει ἐκπέσει τοιοῦτον τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀξίας, ὥστε τὸ ἱερὸν τοῦτο τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἔθνος νὰ μεταβάλλῃ εἰς διδασκαλεῖον διαφθορᾶς καὶ εἰς ἐργαστήριον λιβελλογραφίας.

Ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἔκρινεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ καταχωρισθῇ καὶ αὐτὴ ἐν τῷ νέῳ πολιτεύματι ἡμῶν ἢ ἐν ἄρθρ. 10 τοῦ πρώτου Συντάγματος διατάξεις, ὅτι εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν δύναται νὰ υποβληθῇ ὁ περιοδικὸς τύπος· ἡ δὲ μειονοψηφία, τάναντία ἰσχυριζομένη, ἔφραεν ὡς ἐπιχειρήματα, ὅτι, ὡς πᾶσα σπουδαίου ἐπαγγέλματος ἐνάσκουσι δίδωσι τῇ πολιτείᾳ τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ μετερχομένου αὐτὸ πλείους ἐγγυήσεις, οὕτω πρέπει ν' ἀφίθῃ τὸ ἐλεύθερον εἰς τὰς μελλούσας Βουλὰς, ἂν τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας τὸ ἀπαιτήσῃ, νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσι παρὰ τῶν δημοσιογραφούντων τοιαύτας ἀσφαλείας, ὥστε, μενούσης πλήρους τῆς τοῦ τύπου ἐλευθερίας, νὰ καταστέλληται ὁ εἰς οὐδεμίαν οὐλοῦν ἐκτραχλισμὸς αὐτοῦ. Ἡ Συνέλευσις τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου, προσέθετεν ἡ μειονοψηφία, καίτοι πᾶσαν χρηματικὴν προκαταβολὴν ἀπεγόρευσεν, οὐχ ἥτιον ὅμως ἐπέτρεψεν, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς βεβαιώσεται, τὸ ν' ἀπαιτηθῇ διὰ νόμου κτηματικὴ τις ἐγγύησις, προσέθετο μάλιστα, ἡ αὐτὴ μειονοψηφία, νὰ προτείνῃ ὅπως καὶ ἐν αὐτῷ τῷ νέῳ πολιτεύματι γίνηται μνεία περὶ τοῦτου, καὶ δευτῶν ἀπὸ τούτου, ὅτι ἡ αἰτηθεῖσα αὐτὴ κτηματικὴ ἐγγύησις νὰ μὴ δύνηται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀξίαν πεντακισχίλιων δραχμῶν. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς, οὐχὶ βεβαίως συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῆς ἀκολασίας τοῦ τύπου, ἦν μάλιστα καὶ οἰκτιρεῖ, ὅπου ὑπάρχει, ἀλλὰ συνειδυῖα, ὅτι ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τοῦ τύπου ἔγκειται πάντων τῶν λοιπῶν δικαίων ἢ ἀσφαλειῶν, θεωρεῖ καὶ τὴν ἐγγυοδοσίαν, οἷα ποτ' ἂν ᾖ, εἴτε χρηματικὴ, εἴτε κτηματικὴ, ὡς ἐν προληπτικῶν μέτρον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαληπτέαν ὅλως ἀπὸ τοῦ Συντάγματος· ἄλλως τε, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ πείρα τῶν ἐθνῶν ἀπέδειξε, μεταξὺ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ τῆς καταγορέσεως παντὸς προληπτικοῦ μέτρου ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ παντελοῦς περιορισμοῦ τοῦ τύπου ἀφ' ἑτέρου, οὐδεὶς μέσος ὅρος ἀσφαλῆς ὑπάρχει, ὡς διὰ μακρῶν ἀπέδειξε τοῦτο ὁ διάσημος δημοσιογράφος Alexis de Tocqueville ἐν τῷ de la démocratie en Amérique συγγράμματι του, tom. II ch. 3, ἐν ᾧ συμπιρᾶντων λέγει τὰ ἑξῆς· «τὸν ἀγωνισμὸν ἵνα καταστείλῃ τὴν ἀκολασίαν τοῦ τύπου διὰ προληπτικῶν μέσων εὐρομένον ἀναχωρήσαντα ἀπὸ τῶν καταγορεύσεων τῆς ἐλευθερίας καὶ καταντήσαντα πρὸς τοὺς πόδας ἐξουσίας δεσπότητος. Ἀπὸ τῆς ἀκράτου ἐλευθερίας εἰς τὴν ἀκράτον ἐφθάσε δουλείαν, χωρὶς νὰ εὕρῃ κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο στάδιον, ὃ διήρυσεν, ἐν μόνον μέρος, εἰς τὸ ὅποιον νὰ δυνήθῃ ἀ-

α σαφώς νά σταθῇ. Ἀπὸ τοιούτων λοιπὸν ὁρμωμένη σκέψιν καὶ ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐνέγραψεν ἐν τῷ πολιτεύματι, ὅτι ὡς ἡ λογοκρισία οὕτω καὶ πᾶν ἄλλο *πρωληπτικόν* μέτρον ἀπαγορεύεται ταῦτα δὲ θεθαίως κατ' οὐδὲν ἐμποδίζουσιν ὅπως συνταχθῇ νόμος περὶ Τύπου, ὅστις διὰ ποινῆς ἀναλόγου τοῦ ἀδικήματος καὶ προσφυῶς ἐφαρμοζομένης νά τιμωρῇ τὴν θρασυτητα τοῦ Τύπου. Ὁ Τύπος εἶναι ἐν εὐεργετήμα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον οὐδ' ὀρθόν, ἐνεκεν ἐνδεχομένης καταχρήσεως τοῦ εὐεργετήματος τούτου, καταχρήσεως, ἣν εὐκόλως δύναται νά καταστειλῇ εἰς περὶ τύπου νόμος, νά διακινδυνεύσῃ ἡ πολιτεία νά στερηθῇ τῆς ἐκ τοῦ θεοδότου τούτου ὁδору ὠφελείας.

Τὸ ἀρθρ. 15 τοῦ σχεδίου εἶναι ἀπλὴ μετάστασις τοῦ ἀρθρ. 100 τοῦ προτέρου συντάγματος, μετάστασις, ἥτις δικαιολογῆται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ συνειδήσις τοῦ πολίτου εἶναι προδήλως ἀτομικὸν τι δίκαιον, καὶ ὡς τοιούτον ἔδει ἀναγραφῆαι ἡμᾶς αὐτὸ παρὰ ταῖς συγγενεῖς διατάξεις. ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τιθεμένους τῆς συνειδήσεως τοῦ πολίτου, πᾶς κίνδυνος προλαμβάνεται, μήποτε κακόνους ἐκτελεστικῇ τις ἀρχῇ διανοηθῇ νά δεσμεύσῃ ἐμμέσως δι' ὅρκου, αὐτογνωμόνως διατυπούμενου, τὰ λοιπὰ τοῦ πολίτου δίκαια.

Τὸ ἀρθρ. 16 μετακινήθη αὐτολεξεί ὡς εἶχεν ἐν ἀρθρ. 11 τοῦ συντάγματος τοῦ 1844. Ἡ μειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς, θεωροῦσα, ὅτι ἡ μὲν δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης δι' ἕκαστον πολίτην, ἡ δὲ κτῆσις τῆς ἀνευτέρως εἶναι μᾶλλον ἐπιτήδευμα, προὔτεινεν ἵνα καὶ τῆς δημοτικῆς παιδείας αἱ δαπάναι καταβάλλωνται ἀπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, καὶ ἡ κτῆσις αὐτῆς γενῇ ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς πάντας. Καὶ ναὶ μὲν ὑπάρχει νόμος τὸ ὑποχρεωτικὸν αὐτῆς διατάξτων, ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος περιέπεσεν, ὡς εἶπεν, εἰς ἀχρηστίαν. Ἡ μειονοψηφία θεωρεῖ προσέτι ὅτι, ὡς πᾶς Ἕλλην τελεῖ τὴν φρον, ὡς πᾶς Ἕλλην ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ εἰς ἀντάλλαγμα παρὰ τῆς πολιτείας τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν τάξιν, οὕτως ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ παρ' αὐτῆς τὸ μέγα κτῆμα τῆς δημοτικῆς παιδείας. Οὐδέποτε θέλει δυναθῇ λαὸς οἷος ἡμεῖς νά προῇ εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ καλῇ χρῆσιν τῶν ἐλευθερίων αὐτοῦ νά κάμῃ, ἂν μὴ ἡ κατοχὴ τῆς στοιχειώδους παιδείας ἐφόσον ἡ κατωτάτη τῆς πολιτικῆς κοινωνίας τοιούτῃς συνέχεται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ, μηδεὶς ἐλπίσάτω ἐδραῖαν τῶν κοινωνικῶν θετην τὴν εἶσιν. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς,

καὶ τοὶ τὰς ἀληθείας ταύτας συμμορφοῦμενοι, δὲν ἐδέχθη τὴν τροπολογίαν, πρὸς τε τὰ σμικρὰ τῆς πολιτείας μέσα ἀποβλέπουσα, καὶ εἰς τὸ ὅτι εὐθέρων Κυβερνήσεις θέλει αἰετοτε προσπαθεῖ κατὰ τὰ ἐνόντα μέσα νά ἐκτείνῃ τὴν διάδοσιν τῆς παιδείας εἰς τὸν λαόν, λαόν, ὅστις ὁμολογουμένως αὐθόρμητος κρίνεται ταχυτάτῃ ποδὶ πρὸς αὐτὴν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 17 (12 τοῦ προτέρου Συντάγματος) ἱκανὴ ἐγένετο συζήτησις, καθόσον ἡ ἐπιτροπὴ ἐριτοκρατεῖτο ἵνα προλάβῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐπάνοδον τῶν αὐτογνωμόνων ἐκείνων ἐπὶ τῆς προτέρας Κυβερνήσεως καταλήψεων τῆς ιδιοκτησίας τῶν πολιτῶν ἀνευ προηγουμένης ἀποζημιώσεως· ἐπὶ τέλους ὅμως ἐμείναμεν πάντες σύμφωνοι, ὅτι οὔτε σφαιρύτερον ἢν δυνατόν νά διατυπωθῇ τὸ ἀπαράδιαστον τῆς ιδιοκτητικῆς κτῆσεως, οὔτε ἐγγύησις μείζων νά ληρῇ. Ἡ γενομένη κατὰ τὸ παραλθὸν παράδοσις τοῦ ἀρθρ. τούτου τοῦ Συντάγματος, δὲν προήλθεν ἐκ τῆς ἀσφαλείας αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς θρασυτητος τῶν διαπόντων τὰ τῆς πολιτείας, οἵτινες εἰς οὐδὲν ἐτίθεντο τῶν πολιτῶν τὰ δίκαια. Εὐελπιστεῖ δ' ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὁ πρὸς τὴν ιδιοκτητικὴν κτῆσιν σεβασμὸς, ὅστις δὲν εἶναι μόνων τῶν ἐλευθέρων λαῶν πλεονεκτημα, καθόσον καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς εὐκυσμοῖς καὶ ἀγαθότροπῃ παυδασιλείᾳ εὐρίσκεται, θέλει καταστήσει ἀπολύτως ἀπαράδιαστον τὸ δίκαιον τούτο, καὶ ὅτι ὁ πολίτης ὑποχρεούμενος μὲν νά ὑποχωρῇ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς πολιτείας δὲν θέλει ποτὲ στερεῖσθαι τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλὴν ἡ νομίμως καὶ ἐντελῶς λάβῃ τὸ ὅλον αὐτῆς τίμημα εἰς ἀντάλλαγμα. Ὁ δὲ τρόπος, καθ' ὃν γενήσεται ἡ ἐκτίμησις, ἔστω πάντως ἐκ τῶν προϋγκαισάτων ἔργων τῶν διαδόγων τῆς Συνελεύσεως Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Τὸ ἀρθρ. 18 περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ τὸ πάλαι 13 ἀρθρον, ἀλλὰ καὶ λίαν σπουδαίας προσθήκας φέρει. Ὅσον ἡ ἐκτετατότης πολυμήχανος εἰς ἐφεύρεσιν ποινῶν ποικίλων καὶ διὰ τῶν βασάνων ἀποτροπαίων, τοσούτον ὁ πολιτισμὸς προσπαθεῖ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῆς ποινῆς ὅ, τι αὐτῇ δύναται νά ἔχῃ εἰδεχθῆ. Τούτου ἐνεκα καὶ ἡ ἡμετέρα ποινικὴ νομοθεσία ἀποτροπιάζεται πᾶσαν βάσανον, πᾶσαν ἀκρωτηρίαν, πᾶν στίγμα, πᾶσαν πηλὴν τὴν λογικὴν τοῦ ἀνθρώπου εὐσιν προσβάλλουσαν. Εἴς τας ταῖς πολιτείας, ἐν αἷς τὰ δίκαιώματα τοῦ πολίτου ἀμφισβητοῦνται, νά παραγνωρίζωσι τὰ δίκαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἡ γενικὴ τῆς περιουσίας δήμευσις, ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ πάντως ὅσπερ λογίζεσθωσαν.

Ἡ ὡς παρεπόμενον τῇ τῶν ἰσοθίων δεσμών ποινῇ ποινὴ τοῦ πολιτικοῦ θανάτου, ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 7 τοῦ ποινικοῦ ἡμῶν νόμου πάλαι προσεπιβληθέν, πρὸ πολλοῦ κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου, δι' ἄλλους τε πολλοὺς λόγους (ὅρα Rossi, traité de droit pénal, liv. III, ch. 11 et 12) καὶ διότι ἡ διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ πολιτικῶς θανόντος ἰσοδυναμεῖ τῇ δημεύσει, καὶ διότι παρὰ φύσιν εἶναι, καθόσον, ζῶντος τοῦ ἀνθρώπου, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ καταστραφῶσι τὰ ἀπὸ τῆς ιδιότητος αὐτοῦ ὡς ὄντος λογικῶς δικαιώματα; Κατὰ τοῦ κακὸν καὶ παραλόγου τῆς ποινῆς ταύτης συναγόρησε κατὰ τὸ 1851 καὶ ὁ τοῦ ἡμετέρου ἔθνικοῦ Πανεπιστημίου τότε Βουλευτῆς μακκρίτης Στυρίδων Πήλληκας, καὶ πρότασιν περὶ τῆς καταργήσεως αὐτῆς εἰσήνεγκεν, ἥτις καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀκολουθῶν δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἀλλὰ δὲν ἔτυχε τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως ὅπως καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους ἀκυρῶν τὸ ἀρθρ. 7 τοῦ ποινικοῦ νόμου· ἅμα ὁμῶς τῇ Οκτωβριανῇ ἐπαναστάσει, ἐπέυσεν ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Οκτωβρίου 1862 ψηφίσματος αὐτῆς νὰ υιοθετήσῃ αὐτὸ καὶ μεταβάλῃ εἰς νομοθέτημα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἡμῶν, Κύριοι, τὴν διάταξιν ταύτην ὡς πολιτικωτάτην ἔκρινε καλὸν ἵνα μεταφέρῃ καὶ ἐν τῷ νέῳ πολιτεύματι.

Παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην προσεθετέθη τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς διὰ τὰ καθαρῶς πολιτικὰ ἐγκλήματα. Καὶ τοι ἐν τῇ ἐπιτροπῇ προύταθη ἡ παντελής κατάργησις τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου καὶ διὰ τὰ κοινὰ κακούργηματα, ἡ πλειονοψηφία ὁμῶς τῆς ἐπιτροπῆς ἡμῶν θεωρήσασα, ὅτι δὲν ἦτο καιρὸς ὅπως συζητήσῃ τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα, ὅπερ τῶν ἀρίστων ποινικολόγων διχοτομεῖ τὰς γνώμας, καὶ θεωροῦσα, ὅτι ἡ διατήρησις ἢ ἡ κατάργησις τῆς ἐσχάτης ταύτης ποινῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἄλλων ζητημάτων συναρῶν πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, παρ' ᾧ κεῖται νενομοθετημένη, καὶ ὅτι, εἴ ποτε σημάνη ἡ ὅρα τῆς καταργήσεως αὐτῆς, δυναθῇσονται τὰ νομοθετικὰ σώματα νὰ τὸ πράξωσι, περιωρίσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ προτείνῃ ἡμῖν τὴν ἀπάλειψιν τῆς θανατικῆς ποινῆς διὰ μόνον τὰ καθαρῶς πολιτικὰ ἐγκλήματα.

Τῆς θανατικῆς λοιπὸν ποινῆς τὴν κατάργησιν διὰ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα κατὰ πλειονοψηφίαν προτείνει ἡμῖν ἡ ἐπιτροπὴ, καθόσον ἐν γένει τὴν σήμερον ἀποτροπιάζεται αὐτὴν ἡ εὐνοηγουμένη καὶ κατ'ἐλευθερίαν πολιτευομένη Εὐρώπη, ὡς ἐναντίαν τῷ πολιτισμῷ. Τὰ πολιτικὰ δὲ λεγόμενα ἐγκλήματα

χοοσιν ἰδιόζοντά τινα χαρακτῆρα, διότι ἐλαττήριον πρὸς ταῦτα εἶναι αἰσθημὰ τι, πεπλανημένον ἐνίοτε, ἀεὶ ποτε ὁμῶς εὐγενές, καὶ τούτου ἕνεκα σέβαστόν· ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου κατὰ τῶν πολιτικῶς ἀδικούντων ἐπηρεαζομένη, σκοπεῖ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀντιπροοῦσαν πρὸς τὰ καθιστώτα ἰδέαν, καὶ ὁμῶς ὡς ἀποτέλεσμα ἔχει σχεδὸν πάντοτε, ἐνῷ θανατοῖ τὸ άτομον, νὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν ἰδέαν, δι' ἣν τὸ άτομον ἐθανατώθη. Τὸ γυνόμενον αἷμα, οἶονε ἄρδουσιν τὴν ἰδέαν, γονιμοποιεῖ αὐτὴν, συμβαίνει δὲ εἰς τοὺς πολιτικῶς διωγμοὺς, ὅτι καὶ εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς, οἱ μάρτυρες τοῦ δόγματος κἀμνοῦσιν αὐτὸ νὰ ἐξοβολήσῃ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων· τὸ ἱερώμα, τὸ φοβερόν ἱερώμα μεταβάλλεται εἰς ὁμῶν τῆς ἐλευθερίας, καὶ πᾶν πολιτικὸν θῆμα ἐπ' αὐτοῦ ἀντιβιβάζομενον, ὅσον ἄσχημον καὶ ἐν ἡτο πρότερον, ἀμέσως μεταβάλλεται εἰς ἥρωα, καὶ διὰ στόματος φέρεται ὡς μάρτυρ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τυθείς, καὶ ἀντὶ νὰ κατακληροδοτήσῃ εἰς τὰ τέκνα τοῦ τὴν ἀτιμίαν τῆς καταδίκης, γίνεται αἰτία ἵνα περικυβηθῶσι ταῦτα τῇ αἰγλῇ δι' ἣς ἐστεφάνωται ἡ ἐκκοπήσα ἐκείνου κεφαλὴ. Ἡ ἱστορία ἐπιμαρτυρεῖ, ὅτι ἀληθὲς λέγομεν.

Ἄλλως τε, Κύριοι, εἰ ἐπετύγχανε τὸ μελητηθὲν, οἱ προσωρινεῖνοι διὰ τὴν ληιμητόμον ἤθελον προχειρισθῇ εἰς τ' ἀνώτατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα· χθὲς ἦσαν ἀρωσιωμένοι διὰ τὸ ἱερώμα, εἰ συνελαμβάνοντο, αὐριοι ἐπιτυχόντες νικηταὶ φέρονται πρὸς τὸ Καπιτώλιον ἐν θριάμβῳ. Πόσοι τῶν πολιτικῶς ἀνατροπᾶς ἀποπειραθέντων ἤθελον ἀποθάναι ἐν ὑπεροχῇ ἄσχημοι καὶ ἀχλαустοί, καταστρέφοντες δὲ τὴν εἰρήν ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ δημίου ὑμνήθησαν ὡς ἥρωες! Πόσοι ἐν φυλακῇ καθευγθίντες ἐγένοντο ὁ περίγελως τῆς πόλεως καὶ ταχέως ἐλησμογνήθησαν, οὐδεὶς ὁμῶς ποτὲ ἐσατύρισε καταπονηθέντα.

Τέλος ἂν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὡστράκιζον τοὺς πολιτικῶς ἐπιρροῦς, μόνον δὲ ἐπὶ τῶν τριάντονα τυράννων ἢ γὰρ αὐτῶν τῶν ἰθνηνῶν ἡμάχῃ διὰ πολιτικὴν ἀντιπροσύναν.

Ἰδοὺ, Κύριοι, τίνες ἐν συνόψει οἱ λόγοι, δι' οὓς ἡ ἐπιτροπὴ ἡμῶν κατὰ πλειονοψηφίαν προτείνει τὴν κατάργησιν τῆς ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι θανατώσεως.

Ἀλλ' ἑτέρα πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐνόμισεν ἀναγκαῖον, ὅπως προλάβῃ πᾶσαν παρερμηνείαν τῆς διατάξεως ταύτης, ῥητῶς νὰ μνησθῇ παρ' αὐτῇ, ὅτι δὲν θέλει ποτὲ θεωρηθῇ ὡς πολιτικὸν ἐγκλημα ἢ κατὰ τοῦ προοιούπου τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν

μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἀνθρωποκτονία. Ἡ δὲ μειονοψία ἀντίτεινεν εἰς τὴν προσθήκην ταύτην, οὐχὶ διότι ἐθεώρησεν, ὅτι τοιαύτη στυγερὰ πράξις εἶναι πολιτικὸν ἐγκλήμα, ἀλλὰ τοῦναντίον, διότι ἐγγεγραμμένου ὄντος ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ὁ ἐκ προμελέτης φόνος καὶ κατὰ τοῦ ἐλαχίστου καὶ ἀσηματώτου τῶν πολιτῶν διαπραττόμενος τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ἀδύνατον καὶ αὐτὴν τὴν ἀπλὴν ὑπόθεσιν ἐνόμισε τοῦ ὅτι τὸ τοιοῦτον κατὰ τοῦ ὑπεράτατου τῆς πολιτείας ἀρχοντος ἀποτολμώμενον ἠδύνατο ν' ἀραιοποιηθῇ πολιτικῷ ἐγκλήματι, ὡς οὐδὲ οἰονόησεν ἄλλο κκακούργημα κοινόν, ἐκ αὐτῆς πρὸς πολιτικὸν τι ἐγκλήμα πρᾶχθῆν, μεταλαμβάνει τοῦ ἐλαχιστοῦ τοῦ πολιτικοῦ ἀδικήματος χαρακτηρὸς τὸν ἴδιον ἀποδύλλον. Προσέπικουρῇ δὲ τῇ μειονοψίᾳ καὶ ὁ διάκμος ποινικολόγος Μύσης λέγων· « nous regardons la peine capitale comme une peine, surtout pour les crimes politiques, qui ne sont pas complètes, qui ne sont pas accompagnés de regicide, d'assassinat, de pillage, d'incendie » Ros.-i, traité de droit pénal liv. II. ch. 31 καὶ Guizot de la peine de mort en matière politique. Ἡ μειονοψία λοιπόν, ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς γνώμης τελικοῦτων σοφῶν ἀνδρῶν στασιζομένη, φρονεῖ, ὅτι ἀρκούσα εἶναι ἐγγύησις, ὅτι τοιαύτη μυσταγὴς πράξις δὲν θέλει ποτὲ ἐκληρωθῇ ὡς πολιτικὸν ἐγκλήμα, ἂν καταχωρισθῇ ἢ ἐρμηνεῖται αὕτη ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει καὶ τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπαλειφθῇ δ' ἀπὸ τοῦ πολιτεύματος καὶ αὐτὴ ἡ μνεία τῆς πιθανότητος τοῦ μεγίστου τούτου τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνοσοσυρρημάτων.

Νέον δ' ὅπως ἐστὶ τὸ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ πολιτεύματος 19 ἄρθρον. Ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 28 τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τὰ διατυπῶντα τὴν τοιαύτην προδικασίαν ἄρθρ. 322—329 τοῦ αὐτοῦ νόμου κατακληροδοτήθησαν τῇ Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν πολιτειῶν ἐκείνων τῆς Εὐρώπης, αἱτινες, πλῆττωμα ἔχουσαι τὴν πμβασιλείαν καὶ ἔχουσιν τοῦ διοικητικοῦ συστήματος αὐτῶν τὴν συγκέντρωσιν, σπερτοῦσι ν' ἀσφαλίσωσι τὰ ὑποδείκνυται τῆς ἐκτελέσεως τῶν θελήσεων τῶν ὀργάνων ἀπὸ τῆς κατ' αὐτῶν μενύσεως τῶν πολιτῶν. Πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου δικαιώματος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, βεβαίως ἐρεῖρον αἱ Κυβερνήσεις ἐκείναι εἰσπρόσωπόν τινα λόγον, τὸν ἐξῆς· ὅτι ἡ ὑπὲρ τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἐγγύησις αὕτη ἐστὶ συναφὴς πρὸς τε τὴν φύσιν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθ' ἑαυτῶν καὶ σύμφωνα μὲ τὴν

συνταγματικὴν θεωρίαν τῆς διακρίσεως τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν τῆς πολιτείας· τὸ μὲν, διότι οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ οὐδαμῶς κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς διαχειρίζονται τὰ τῆς ὑποδείσεως τῶν, ἀλλ' ἐνεργοῦσι τὰ κατ' αὐτὴν συνεπέως τῆς δοθείσης αὐτοῖς ἐντολῆς καὶ τοῦ δι' οὗ εἰσι περιεσπλημένοι δημοτικοῦ χαρακτηρὸς· τὸ δὲ, διότι ἡ διοικητικὴ ἐξουσία ἤθελεν ἐκαστοτὲ παρακωλυεσθαι, ἐξ αὐθατεῖ δὲ πολλάκις νὰ ἐκπληρωθῇ τὰ κατ' αὐτὴν, εἴ ποτε ἐξόν ἦν ἐκάστῳ νὰ πέρη αὐτογενώμενος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὰ ὄργανα αὐτῆς· εἰ δὲ τοῦτο συνχωρεῖτο, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, κατ' αὐτοὺς, ἤθελε καταστήσῃ ὑποχείριον ἐαυτῇ τὴν διοικητικὴν ἀρχήν. Laferrière, droit public et administ. liv. III. ch. 3. Σημειωτέον δὲ, ὅτι παρ' ἡμῶν τὸ ὑπὲρ τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἐξαιρετικόν τοῦτο ἀσφάλιον παρεξέταθ' εἰς πάντα ὑπάλληλον ἀνεξαιρέτως, ἐνῶ ἐν Γαλλίᾳ τοῦλάχιστον, προστατεύει ἡ διάταξις αὕτη τὴν ὑπηρεσίαν καὶ οὐχὶ τοῦ ὑπαλλήλου τὸ άτομον, ὥστε οἱ τε πεπαιγμένοι καὶ οἱ παρητημένοι ὑπάλληλοι δύνανται καὶ ἀνευ αδείας νὰ καταδιωχθῶσιν· ὡς ὑπάλληλοι δὲ ἀσφαλισμένοι ἐννοοῦνται οἱ κατὰ παραγγελίαν τῆς Κυβερνήσεως διαχειριζόμενοι μέρος τι τῆς δημοσίας ἐξουσίας ἐν τῷ διοικητικῷ ἢ στρατιωτικῷ κλάδῳ, πλείους δ' αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος· οὕτως ἐν παραδείγματι, οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πάρεδροι, οἱ ἀγοροφύλακες καὶ δασοφύλακες, οἱ ἀστυνόμοι καὶ οἱ τῆς χωροφυλακῆς, ὡς καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι κλπ. δύνανται καὶ ἀνευ αδείας νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην διὰ πολλὰς τῶν ἐπιτετρομμένων αὐτοῖς λειτουργιῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες οἱ τῶν ἐμμέσων φόρων εἰσπράκτορες, κτλ.

Ἀλλὰ καὶ ἂν πρώτη ἡ Ἑλλὰς κατήργει τὸ ἑκτακτον τοῦτο προνόμιον τῶν δημοσίων λειτουργῶν, πάλιν δεδικαιολογημένη ἤθελεν εἶσθαι, διότι οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης ἴσως ὅσον παρ' ἡμῶν τοσαύτως τὸ προνόμιον τοῦτο ἐκάλυψε καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας, καὶ καταβλήσεις τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τῶν ἀρχομένων. Οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ διὰ τὸ ἀδέκαστον τῆς διατηρήσεως τῶν εἰς αὐτοὺς κατεῖχον θέσεων, διὰ τὸ ἀδιαμόρφωτον ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ἐθίμων, ὅς δ' εἰπεῖν καὶ διὰ τὴν αὐθαρέτως ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς θέλησιν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, τυφλὰ ταύτης ὡς ἐπιτοπλὴ ἐγίνοντο ὄργανα. Ὁ κίνδυνος μὴ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία καταστήσῃ ποτὲ ὑποχείριον αὐτῇ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν ἐστὶν ὅπως φαντασιώδης. Τοῦναντίον μάλιστα, αἰρεμένου τοῦ καλύματος τῆς ἐλευθέρως ἀπειρομῆς τῆς δικαιοσύνης, σωτήριός τις εἰς πάντας

τούς λειτουργούς της εκτελεστικῆς ἀρχῆς ἐμποικηθήσεται ῥόδος πρὸς τὸν νόμον, τὸν ὑπέρτατον καὶ ἀπαθέστατον πάσης εὐκόσμου πολιτείας ἰθύνοντα. Πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι πολλοὺ λόγου ἀξία ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου πολίτου ἀνεξαρτησία τοῦ ἀρχόντος, ἀντιτακτέον, ὅτι πολλοὺ μερίζοντες ἐστὶν ἡ ἐγγύησις, ὅτι σεβαστά παρὰ τῷ ἀρχοντι ἐσονται τὰ δίκαια τοῦ πολίτου. Πολιτικὸν δόγμα ἐστίν, ὅτι οἱ πολῖται ἔχουσι τὰ δικαιώματα, οἱ δ' ἀρχόντες τὰ χρέη, καὶ ὅπως δυστυχῶς μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν κατίσχυε τὸ ἐναντίον, ὅτι τοῖς μὲν ἀρχοῦσι πάντα τὰ δίκαια καὶ πᾶσαι αἱ προνομίαι παρομαρτοῦσιν, οἱ δὲ πολῖται πᾶσαν ἀφείλουσιν ὑπακοὴν πρὸς πᾶν ὅ,τι ὑπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτοῖς προσταττεται.

Μίαν καὶ μόνην ἐξαίρεσιν διεγράψεν ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, τὴν ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Βασιλείου, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἀρθρ. 92 τοῦ σχεδίου, ὅπερ ἐστὶν αὐτόχρημα σχεδὸν ἀντιγραφὴ τοῦ ἀρθρου 83 τοῦ προτέρου Συντάγματος. Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη καθ' ἑαυτὴν δεδικαιολογημένη οὐδὲν ἀνεύθυνον καθιεροῖ, τοῦναντίον δὲ, τῶν ὑπουργῶν διατελούντων ὑπὸ τὸν διηνεκῆ τῶν Βουλῶν ἔλεγχον, οὐδεὶς ὁ κίνδυνος μὴ ἀπόσχωσι τοῦ δίδοναι, ὅσαςκις ζητηθῶσιν, εὐθύνας πολιτικὰς τῶν πράξεων των, μὴν δὲ διὰ τὰς ποινικὰς εὐθύνας πεπραπέμπονται εἰς δίκην ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ δικάζονται ὑπὸ τῆς Γερουσίας.

Καὶ ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ 1844 ὑπῆρχεν ὡς ἀρθρ. 11 ἡ διάταξις, ἣν μετεφέρομεν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ νέου ἡμῶν πολιτεύματος ὡς ἀρθρ. 20. Ἀλλὰ, Κύριοι, καὶ τὴν σωτήριον ταύτην ῥήτραν ἡ πεσοῦσα ἐξουσία παρέβηκε, καὶ τὰ δι' αὐτῆς κηρυχθέντα δίκαια τῶν πολιτῶν περιῦρσε, τὴν εἰς τὰ ταχὺ δρομεῖα παραδιδομένην παρακαταθήκην τῆς διανοίας αὐτῶν σφετερισθεῖσα. Ἡ ὕβρις αὕτη ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον τῆς ἐκπεσοῦσης δυναστείας κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους ἀγώνισμα, ἡ δὲ περὶ ταύτης συζήτησις ἐν τῇ τότε Γερουσίᾳ τὸ πρῶτον τῆς ἐξεργεσίας τοῦ ἔθνους προανήχουσμα. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν φρονεῖ, ὅτι διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς καὶ μόνης λέξεως εἰς τὸ ἀπορρίπτον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαραβίαστον ἡσυχάζειν εἰς τὸ δικνεκὲς τὸ ἀτομικὸν τοῦτο παντὸς ἀνθρώπου δικαίωμα, καὶ προῦλαβεν οὕτω πᾶσαν εἰς τὸ μέλλον κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὴν.

Ἐνταῦθα ἐπεράτωσεν ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἔργου τῆς. Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν προὔταθον καὶ ἡ ἀναγκρὴ ἄλλων τιῶν δικαίων, ὡς τὸ καὶ ἐν τῷ Δανικῷ

Συντάγματι ἐγγεγραμμένον ἐν ἀρθρῳ 89, ὅτι πᾶς πολίτης μὴ δυνάμενος νὰ διατρέψῃ ἐκυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους, καὶ περὶ οὗ οὐδεὶς χρεωστὲί νὰ λάβῃ τοιαύτην πρόνοιαν, δικαιούται νὰ λάβῃ βοήθημα ἀπὸ τοῦ δήμου, ὅφρ' αἶν ὅμως ἐξ ὑπαμοιβῆς νὰ ὑποβῇ ἐκυτὸν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιδικαζομένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν, πρεσβεύουσα, ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐστὶ τῆς φιλανθρωπίας ἔργον δὲν συμφέρει καὶ νὰ ἐγγράφηται ὡς ῥήτρα ἐν τῇ θεμελιώδει τοῦ Κράτους νόμῳ. Διὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης λόγον δὲν ἐδέχθη οὐδὲ τὴν ἑτέραν πρότασιν, τὴν ἐπίσης ἐν τῷ Δανικῷ Συντάγματι φερομένην, ὅτι «τὰ παῖδιά, ὧν οἱ συγγενεῖς ἀποροῦσιν εὐπῶς ἐκπαιδεύσασιν αὐτά, λαμβάνουσι δωρεάν τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις.»

Προὔταθον ἐπίσης, ὅτι ὡς στρατολογία ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ «διὰ τοὺς πάντας καὶ ὅτι καταργητέα πᾶσα περὶ αὐτὴν ἐξαιρέσις» ὁ προτείνων θεωρεῖται τὴν διάταξιν ταύτην ὡς συμπλήρωμα τοῦ ἀρθρ. 3, καθίσσον καὶ τὸ στρατολογεῖσθαι ἐστὶν εἶδος φόρου, ἐνεκα δὲ τῆς ἰσότητος τῶν πολιτῶν ὡς πρὸς τὰ δημόσια ἔαρκ, ἔδει καὶ ταύτην ἀναγράψαι ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως, θεωρήσασα τὸ τοιοῦτον ὡς ἀντικείμενον τῆς μεταβλητῆς νομοθεσίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀμεταβλήτου, ἀφῆκε νὰ ρυθμισθῇ τὰ περὶ αὐτοῦ ὁ εἰδικὸς νόμος.

Περὶ Συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Κυρίως εἰπεῖν, οὐδεμία κοινωνικὴ ἀνθρώπων ὑπάρχει ἢ νὰ ὑπάρξῃ δυνάμει εἶναι ἀσπληκτος. Πᾶσι ἔχουσιν ἐν πολιτεύματι, συνήθως ἄγραφον. Ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς δύναται νὰ ὀνομασθῶσιν εὐνοουμέναι καὶ πεπολιτισμέναι ὅσας ἔχουσι γραπτὸν πολιτεύμα διαγράφων ἐκάστης ἐξουσίας καὶ ἀρχῆς τὰ ὅρια, καὶ σταθμίζον ἐκάστης τὴν ἐνέργειαν, οὕτως ὥστε, χρήσιμος καθ' ἑαυτὴν γινομένη τῇ πολιτείᾳ, νὰ διατελῇ ἡνωμένη ταῖς λοιπαῖς καὶ συμβεβηθεῖσα οὗταις, νὰ τελεῇ ὁ ἀκωλύτως τὰ καθ' ἑαυτὴν ἔργα καὶ νὰ μὴ προτρίνηται κώλυμα τῇ ἐτέρᾳ.

Βεβαίως τὸ κατὰ σύνταγμα πολιτεύμα ὡς τελειότερον τῶν ἄλλων καὶ πολυπλοκώτερον ἐστίν, ἀλλὰ τὸ σύνθετον αὐτοῦ ἐμφαίνει ἀρμονίαν καὶ οὐχὶ σύγχυσιν, ἡ δὲ σύγχυσις, εἴποτε συμβῇ περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξουσιῶν, ἡ ἀναρροσάται ἐστὶν ἀπόδειξις, ὅτι τὸ ἐναρμόνιον ἐξέλειπεν.

Κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἔργου αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν πρὸς οὐδὲν εἶχε νὰ ἐπιτερίσῃ ἀρμονίαν. Εἰσπραχθεὶς τοῦ ἔθνους

από της πρώτης στιγμῆς της καταλύσεως της προτέρας δυναστείας, ὅτι ἐστέρη τὸ μοναρχικὸν τοῦ πολιτεύματος εἶδος, καὶ τῆς Συνελεύσεως ὡς πρώτην ἐντολὴν σχοῦσας παρὰ τοῦ λαοῦ νὰ ἐκλέξῃ Βασιλεῖα, καὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐπιληφθεῖσαι ὡς τοῦ πρωτίστου, καὶ εἰς πέρας ἐπιτυχῶς ἀγαγούσης, καὶ τῆς νέας δυναστείας ὑπὸ αἰσιωτάτους οἰκονομοὺς ἐγκατασταθείσης ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἑλλήνων θρόνου, ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, Κύριοι, οὐδεμίαν ἔσχεν ἀνάγκην νὰ παρέκβῃ εἰς θεωρίας περὶ τοῦ ποῖον τὸ βέλτιστον τοῦ πολιτεύματος εἶδος, περιωρίσθη δ' ἀπλῶς νὰ ἰδρῶσῃ τὴν νέαν Μοναρχίαν ἐπὶ βάσεων ἐδραιωτέρων, διότι πάντως ἐδραιούνται μᾶλλον τὰ θεμέλια αὐτῆς, ὅταν πᾶσα παρέκκλισις ἀπὸ τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς τροχιάς προληφθῇ. Εἰ δ' ἐτύχουμεν τοῦ σκοποῦ τούτου, ὑμεῖς θέλετε κρίνει.

Ἀδιαφιλονίκητος ἐπικρατεῖ ἡ ἀρχή, ὅτι ἡ Κυριαρχία εἰς μόνην τὴν Ἐθνικὴν ὁμάδα ἀνήκει, καὶ ὅτι ἀπ' αὐτῆς πᾶσα ἐκπορεύεται ἐξουσία καὶ δύναμις. Καὶ τοι περιττὸν ἴσως τὴν ἐπιούσαν μιᾶς ἐπαναστάσεως (καθ' ἣν τρανῶς ἐξεδηλώθη ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς ὑπερέτα πάντος γραπτῆς συνθήκης), νὰ ἐγγραφῇ τὸ δόγμα τούτο ὡς κορωνὴς τοῦ περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας κεφαλαιῶ, οὐχ ἥττον ὅμως συντελεστικὸν ἐκρίθη νὰ γίνῃ τούτου βῆμα ἐν τῷ συντάγματι μνηεῖα, ὅπως ἔχουσιν αἰετοῦ καὶ καθεστῆναι ἐξουσίαι ὑπ' ὧν τὴν αἰώναν καὶ θαλερὰν πηγὴν ἀφ' ἧς ἀρῶνται πᾶσι τὰς ἐαυτῶν δυνάμεις, καὶ οἰοῦν κατὰ πᾶσαν ἀναμνησκόμενοι στιγμὴν, ὅτι τεταγμέναι εἰσὶν ὅπως κηδύνονται τοῦ συμφέροντος τοῦ μόνου ἐντολέως τῶν, ὅστις ἐν συνόλῳ μὲν ἐστὶν ὁ κυρίαρχος, κατ' ἄτομον δ' ἕκαστον τοῦ ἐνιαίου τούτου ὄντος μέρος γίνεται ὁ ὁπῆκοος.

Τὴν ἀναμφισβήτητον ταύτην ἀρχὴν τῆς Ἐθνικῆς κυριαρχίας ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν ἔκρινε καλὸν νὰ διατυπώσῃ ἐν τῷ ἀρθρῷ 21 τοῦ σχεδίου τοῦ πολιτεύματος. Ἡ μειονοφθία ὅμως καὶ περ οὐδόλως πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀντιλέγουσα, θεωρεῖ ὅμως περιττὴν τὴν καὶ ἐν τῷ πολιτεύματι ἀναγραφὴν αὐτῆς, καὶ ὅλως ἀπὸ σκοποῦ πρακτικοῦ, οἷος, κατ' αὐτὴν, δεῖν νὰ ὑπάρχῃ ἐν ἀπάσαις ταῖς διατάξεσι τοῦ Συντάγματος.

Ἡ κυριαρχία ἐνεργεῖ διὰ τῶν τριῶν τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν, τῆς νομοθετικῆς, τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς. Τὴν πρώτην ἐν αὐταῖς θέσιν ὁμολογουμένως κατέχει ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, καὶ διότι αὕτη ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐθνικὴν θέλησιν, καὶ διότι ἀμέσως μεταλαμβάνει αὐτῆς καὶ ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του.

Τρία λοιπὸν σώματα, ἡ Βουλὴ, ἡ Γερουσία καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁμοφρονίαντα συγγράφουσι τὸν νόμον. Ὄθεν τὸ ἀρθρ. 22 τοῦ σχεδίου εἶναι αὐτόχρημα ἀντιγραφὴ τοῦ πάλαι ἀρθρ. 15, οὐδ' ἀνάγκη νομίζομεν εἶναι νὰ αἰτιολογήσωμεν τὴν διάταξιν ταύτην ἢ δ' ἐπιτροπῇ, ἐκτὸς μικρᾶς μειονοφθίας, ἔκρινε τὴν ὑπαρξίν τῆς Γερουσίας ὡς λίαν ἀναγκαίαν, ὅτε ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πείρας διδασκομένη, ὅτι μονήρης Βουλῇ, ὅπου συνέστη, ἀπέναντι Βασιλείας, αἰετοῦ πεπαιστωμένα πράγματα τῇ μοναρχίᾳ, πολλάκις δὲ καὶ διεκινδύνευσεν τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς, ἐνῷ ἡ Γερουσία ἀνὰ μέσον τῶν δύο τούτων φύσει ἀντιθέτων στοιχείων ὑπάρχουσα, τὰ διεστώα συνάπτει καὶ τὴν εὐκοσμον τῆς πολιτείας ἐν τάξει καὶ ἐλευθερίᾳ συντήρησιν ἀσφαλίσει.

Ἰπέρηξε δὲ καὶ γνώμη, ὅτι, εἰν ἡ Γερουσία διατηρηθῇ, ἀνάγκη εἶναι αὐτὴν αἰετῇ καὶ οὐχὶ ἐσθόδιον· ἀλλὰ τὰς περὶ τούτου ἐκείνης αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τοῖς περὶ Γερουσίας θέλει ἐκφέρει πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

Τριῶν ὄντων τῶν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τμημάτων, ἡ πρὸς ἄλλα (ἐσθὸς αὐτῶν ἐστὶν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνεύ, διὰ τοῦτο καὶ ἀνεγέρη ἐν ἀρθρ. 23, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει αὐτοῖς ἐξ ἴσου. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μὲν Βασιλεὺς κατὰ τὸ ἀρθρ. 36 ἔχει τὸ τῆς κυρώσεως δικαίωμα, ἡ δὲ πείρα τοῦ παρελθόντος ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ προεισηγεῖσθαι τὸν νόμον παρὰ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας λίαν ζηλοτύπως κατεστάλη ὑπὸ τῆς προτέρας Βασιλείας, ὡς καὶ τὸ τροπολογεῖν καὶ ἀποψηφίζεσθαι αὐτόν, τὸ μὲν, ἐπὶ τῇ ἀνυποστάτῳ προφασί, ὅτι ἡ μὴ ἐπιψηφίσις νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως προταθέντος ἐνέφαιεν ἀντιδυναστικὴν διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτε τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ στέμματος προσβαλλομένης, τὸ δὲ, ὅτι τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς πρωτοβουλίας ὑπεδείκνυν, ὅτι δῆθεν ὁ Ἡγεμὼν ὥκει πρὸς τὰ καλὰ· ἐπειδὴ λοιπὸν κατ' ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις ἐπέετο ἐμμέσως ἡ ψῆφος τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εὐπρεπέστερον, εἶναι οἱ μὲν ὑπουργοὶ ὡς ὄργανα ἄμεσα τοῦ Βασιλέως προεισηγῶνται τὸν νόμον, ὁ δὲ Βασιλεὺς μὲν ὅλως ἐλεύθερος μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐπιψηφίσιν νὰ κυρώσῃ ἢ νὰ μὴ κυρώσῃ αὐτόν. Οὐδὲ καινοτομεῖ ἡ ἑλλὰς κατὰ τὸ εἰσαγόμενον σύστημα, καθόσον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διδασκαλίᾳ τῶν συνταγματικῶν νομίμων Ἀγγλίας, οἱ ὑπουργοὶ καὶ οὐχὶ ἡ Βασιλίσσα ποιοῦνται ἐν ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι τῶν νόμων τὰς προτάσεις, εἴτε πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Λόρδων, εἴτε πρὸς τὴν τῶν Κοινοτήτων.

Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ 23 ἄρθρου μένουσιν ὡς εἶχον πρότερον ἐν ἄρθρ. 16, ὁ δὲ τούτου λόγος τοῖς πᾶσιν ἐκδηλὸς ἀπὸ τοῦ τῆς θεωρίας τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἐσωτερικοῦ δημοσίου δικαίου, καὶ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἀνάγκης, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τῶν φορολογουμένων ἀντιπρόσωποι προεξεργάζωνται πᾶν ὅ,τι τὴν φορολογίαν, ὅφ' οἰονδήποτε ὄνομα, ἀφορᾷ.

Εἰσαύτως προφανὲς καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 24 (πάλαι 17), καὶ καθ' ἐκὴν δεικνυμένη.

ἵνα δὲ μὴ ὑπὸ ἀδικαιολογήτου ἐπιμονῆς τοῦ προτεινόντος τὸν νόμον σώματος περισπῶνται τὰ λοιπὰ δύο, μάλλον δὲ ἵνα μὴ ἐνεκὸν αὐτῆς συγκρούωνται πρὸς ἄλληλα, τὸ μὲν προτείνον ταῦτά, τὰ δὲ μὴ δεχόμενα, διευτυπώθη ἐν ἄρθρ. 25 (πρότερον 18), ὅτι πρότασις νόμου ὑπὸ τῆς μίτης τῶν τριῶν νομοθετικῶν ἐξουσιῶν ἀπορρίφθῃσα δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου κατὰ τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν Σύνοδον. Δίδεται δὲ οὕτω καὶ καιρὸς πρὸς ὠριμωτέραν περὶ τοῦ πράγματος σκέψιν.

Ἐπειδὴ οἱ δικανικοὶ αὐθεντικὴν ὀνομάζουσι τὴν ἐπίσημον τῶν νόμων ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἀρχῆς ἐρμηνεύειν, ἀντικατεστήσαμεν τὴν ἐν τῷ πάλαι ἄρθρ. 19 λέξιν *ἐπίσημον* διὰ τῆς λέξεως *αὐθεντικῆς* ἐν ἄρθρ. 26.

Τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς μόνον ἀνώτατον ἄρχοντα ἀναγράφει ἐν ἄρθροισι 27 τὸ σχέδιον αὐτὸν τὸν Βασιλέα, ὡς καὶ πάλαι τὸ ἄρθρ. 20. Ἡ θεωρία ἀναμφίρηστον τὸ ζήτημα τοῦτο κατέδειξε, τὸ δ' ἐνίκαιον τῆς ἐκτελέσεως, ὡς πρὸς τὸν ἀναγκαῖον ἐν πάσῃ καλῶς διεύρυσμιμῇ πολιτείᾳ, καίτοι σήμερον ἐκτὸς πάσης σπουδαίας συζητήσεως.

Τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ὡς ἀρχὴν αὐτοτελῆ τὸ τε πρότερον σύνταγμα ἐν ἄρθρ. 21 καὶ τὸ σχέδιον ἐν ἄρθρ. 28 καθιέρωσαν. Ἐπειδὴ δ' ἡ μὲν ἀπόφασις ἐστὶ καθαρῶς ἔργον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἡ δ' ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ὁμολογουμένως ὑπάγεται τῇ ἀρχῇ ἥτις πραγματοποιεῖ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων ἐξουσιῶν δεδωγμένα, ἀνέγκειται, ὅτι αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν διακρίπτουμένου ὑπερτάτου τῆς πολιτείας ἄρχοντος, τοῦ Βασιλέως.

Ἐκ τούτων κατανοεῖ ἡ Συνέλευσις, ὅτι ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ συλλεβθὴν διευτυπώθη ὁ χαρακτήρ καὶ τὰ ἔργα ἐκάστης τῶν τριῶν ἀρχῶν τῆς πολιτείας, καὶ τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ ἐκάστη αὐτῶν ἀνέτελλε, κατανομάσθησαν, ἐν δὲ τοῖς ἐπομένοις κεφαλαίοις, ἰδίᾳ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ἔργων ἐκάστης ἐξουσίας διατυ-

πωθῆσονται ἵνα ἀκριβέστερον τὰ τῆς μίτης τῶν τῆς ἐτέρας διακρίνωνται.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι κατὰ τὴν ἀνθρωπάτην τῆς Ἑλλάδος ἐποχὴν καίπερ ὑπὸ τὸ δημοκρατικὸν ἐκτραφίντες τοῦ πολιτεύματος εἶδος, ὁμολογοῦν, ὅτι «Μοναρχία ζευχθεῖσα ἐν γράμμασιν ἀγαθὸς, οὗς νόμους λέγομεν, ἀρίστη πασῶν.» (Πλάτ. Πολιτ. Α. σελ. 302 καὶ Πολ. Θ. καὶ Νόμων Δ.) Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα τῆς μοναρχίας γράμματα αὐτὰ ἐστὶ τὸ σύνταγμα. Ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ταύτης ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένης, καὶ τοῦ μοναρχικοῦ κατὰ σύνταγμα εἶδους παρ' ἀπάντων ἐν Ἑλλάδι ἀσπαζομένου, περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν περὶ τὴν ἀπόδειξιν πράγματος, πρὸς ἃ οὐδεὶς ὁ ἀντιλέγων.

Ὁ Βασιλεὺς τὴν ὑφίστην ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσιν κατέχων, καὶ τὰ πάντα ἐποπτεύων, καὶ τὸν ὁπωσδήποτε συνταραχθέντα κυβερνητικὸν διάκωμον εἰς τὴν ἀρμονίαν ἐπαναφέρον, δεόν αὐτὸς μὲν φύσει οὐδενὸς τῶν διακρούοντων τοὺς πολιτευομένους παθῶν νὰ μετέχη, θέσει δὲ οὐδεμίᾳ κάτωθεν μέχρι τοῦ θρόνου αὐτοῦ μομφὴ νὰ ἐκικνῇται. Ὁρίζοντος τοῦ συντάγματος τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῆς Κυβερνητικῆς μηχανῆς καὶ κατὰ τοῦτον ἀδυνατοῦ ὄντος τῷ Βασιλεῖ νὰ πράξῃ τὸ κακὸν, ἐπόμενόν ἐστὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως ν' ἀναγραφῇ ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραθιάστον ἄρθρ. 29. Ἡ ἐπιτροπὴ μόνον τὴν ἐν τῷ προτέρῳ συντάγματι (ἄρθρ. 22) λέξιν *ιερόν* ἀντικατέστησε διὰ τῆς λέξεως *ἀνεύθυνον*, φρονούσα, ὅτι αὕτη πολιτικώτερον ἐκφράζει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ Κυβερνήσει τοῦ λόγων ἢ ἔργων εὐθύνεται.

Τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀρχάς ἀναλυτικώτερον ἐκφράζουσι τὰ ἐπόμενα· οὕτω τὸ ἀρθ. 30 (πάλαι 23) διατάττον, ὅτι πᾶσα ἡ γερμανικὴ πράξις δεῖται τῆς προσυπογραφῆς ἐνὸς ὑπουργοῦ, μάλιστα δὲ τοῦ ἀρμοδίου, ἀναδεχομένου διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ τὴν ὅλαν τῆς βασιλικῆς πράξεως εὐθύνην, καταδὸλον ποιεῖται τὸ ἀδύνατον ἀναβιβασθῆναι τὴν εὐθύνην μέχρι τοῦ Βασιλέως. Ἀλλὰ καὶ τὴν μόνον προβλέπει τὸ ἄρθρον τοῦτο περίπτωσιν, καθ' ἣν δυνατόν νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Βασιλεῖα ὁμέως ἀνευ τῆς προσυπογραφῆς ὑπουργοῦ ἐκ τῶν ἐκπιπτόντων τῆς ἀρχῆς, καὶ διατάττει ἵνα ὁ ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν κληθεὶς νέος πρωθυπουργὸς ὀρκισθῇ, καὶ, ὀρκισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προσυπογράψῃ τὸ τῆς

ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου διατάγμα.

Ἐχόντος τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸ ἀρθ. 27 τὴν ἐτελεστικὴν ἐξουσίαν, εἶπτο, ὅτι αὐτῷ καὶ μόνῳ δέδωται τὸ ἐκλέγειν τὰ ἄμεσα καὶ ὑπεύθυνα ὄργανα, δι' ὧν θέλει μετέρχεσθαι αὐτήν.

Μεγάλη καὶ σπουδαία συζήτησις ἡγήθη ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀρθ. 31, καὶ διὰ μικρᾶς πλειονοψηφίας ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη, ἥτις φέρεται διατυπωμένη ἐν αὐτῷ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὀφείλει πάντως νὰ λαμβάνῃ τοὺς ὑπουργοὺς Αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου νομοθετικοῦ σώματος, ἐνῶ ἀρ' ἐτέρου μεγάλη μειονοψηφία ἀπέκρουε τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Καὶ ἡ μὲν πλειονοψηφία δίδωσιν ὡς λόγον, ὅτι αἰοῦ ἡ συνταγματικὴ Μοναρχία πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς ἀρᾶται ἀπὸ τῶν Βουλῶν καὶ ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐν ἐλαττέρα αὐτῶν ὑφιστάμενοι διοικοῦσιν οἱ ὑπουργοί, λογικόν εἶναι τὸ νὰ λαμβάνονται οὗτοι πάντως ἀπὸ τῶν Βουλῶν, διότι μόνον αὕτω δυνατόν νὰ υπάρξῃ ἡ μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων τούτων τῆς πολιτείας ἀρχῶν ἀρμονία. Ἐπειδὴ δ' ἐν ταῖς Βουλαῖς εἰσάγεται, ὅτι ἐδρεύουσιν οἱ κράτιστοι τοῦ ἔθνους, ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τῶν ἀρίστων κατ' ἀνάγκην συγκροτῶν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἔξει αἰετοῦ παρ' ἑαυτῷ συμβούλους τοὺς βελτίστους τῆς πολιτείας. Ἄλλως τε, ἔχοντας τοῦ ὑπουργείου τὸ τῆς προτάσεως τῶν νόμων δικαίωμα, πῶς θέλει ἐνασκεισθαι τοῦτο ὑπ' αὐτῶν ἂν λαμβάνωνται καὶ ἐκτὸς τῶν Βουλῶν; Ῥητῶς δὲ φέρει καὶ τὸ ψήφισμα τῆς 9 Ὀβρίου 1863, ὅτι μόνον οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ἔχουσι τὸ τῆς προτάσεως τῶν νόμων δικαίωμα. Τελευταίον δὲ λόγον φέρει ἡ αὐτὴ πλειονοψηφία, ὅτι ἂν ἐπιτραπῇ νὰ λαμβάνῃ ὁ Βασιλεὺς τοὺς ὑπουργοὺς Αὐτοῦ καὶ ἐκτὸς τῶν Βουλῶν, οὗτοι, ὅπως εἰσπηδήσωσιν ἐν αὐταῖς, παντοίας θέλουσι μηχανᾶσθαι ἀνατροπὰς πρὸς διαλύσιν τῆς Βουλῆς, ἢ προσθήκην νέων μελῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Ἡ δὲ μειονοψηφία, καὶ τοὶ ὁμολογοῦσες ὅτι ἔχονται σπουδαίότητος οἱ λόγοι οὗτοι καὶ ὅτι ἐν τῇ πράξει οὕτως ὡς ἐπιτοκοῦ θέλει συμβαίνει, ἀντικρούει ὁμως τὴν κατ' ἀνάγκην ὑποχρέωσιν ταύτην, ἅτε καταστρέφουσιν τὴν πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην παρακειμένην ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ἐτέραν διάταξιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς διαρρίκει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς Αὐτοῦ. Φρονεῖ δὲ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς διατυπῶνται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας, κατ' ὄνομα μὲν δίδωσι τῷ Βασιλεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑπευθύνων ὀργάνων του, πράγματι δ' ἐπανακρέμαται ὁ διορι-

σμός αὐτῶν ἀπὸ τῶν Βουλῶν. Κατὰ τὸ δόγμα τοῦτο οἱ ὑπουργοὶ δὲν θέλουσιν ἐξαρτῆσθαι ἀπὸ τοῦ διορίζοντος αὐτοὺς Βασιλέως, ἀλλ' ἀπὸ τῶν προβαλλουσῶν αὐτοὺς πλειονοψηφῶν τῶν Βουλῶν. Πρὸς δὲ, καὶ ἀσύμφωνον τῇ ὀρθῇ θεωρίᾳ τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἀσύμφωνον δοκεῖ τῇ μειονοψηφίᾳ, ἡ περιστολὴ αὐτῆς τοῦ ἡγεμονικοῦ δικαιώματος. Ἀσύμφωνον μὲν, διότι πᾶς ἔργου τινὸς ἐργάτης ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ τὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐργαλείων, οἷς χρήσεται πρὸς τὸ ἔργον, δικαίωμα, τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς αἰρούμενος τὰ πρὸς τὸ ἔργον τοῦ κυβερνᾶν ὑπεύθυνα αὐτοῦ ὄργανα, ἀσύμφωνον δὲ, διότι ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ποθεῖται τις ἐκτὸς τοῦ Βασιλέως λόγος τῆς ἰδιαιτέρας ἱκανότητος αὐτοῦ, ἢ τῆς ὁποίας ἔχει ἐν αὐτῷ ἐμπιστοσύνης ὁ Βασιλεὺς, οὗτος δὲ δὲν τύχῃ ὧν οὔτε Βουλευτῆς, οὔτε Γερουσιαστῆς, πάλιν οὐκ ἔσται δύσκολον ὅπως ἔχῃ ὁ τοιοῦτος τὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ προσόντα, καὶν ὑποτεθῇ, ὅτι οὐδεὶς εὐρεθήσεται βουλευτικὸς κύκλος, ὅπως ἐξ αὐτοῦ ἐκλεχθῇ Βουλευτῆς· εἰ δ' ἔχῃ τὰ πρὸς τὸν Γερουσιαστικὸν θῶκον προσόντα, δὲν θέλει ἀρᾶ γε ἐξαναγκασθῇ οὕτως ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἐνθα καὶ ἰσοδύναμις νὰ μείνῃ, ἀφοῦ ἄλλως οὐκ ἐπετρέπετο αὐτῷ ἵνα μετέλθῃ προσωρινῶς τὰ τοῦ ὑπουργοῦ καθήκοντα; Ἄλλως τε καὶ αὐτὴ ἡ Συνέλευσις, καὶ τοὶ κατ' ἀριθμὸν πολλῶν ὑπερβάλλουσας ἀμφοτέρως τὰς μελλούσας Βουλὰς, καὶ κατὰ τὴν μεσοδουλειάν ἐλάβε καὶ Προέδρους ὑπουργείων καὶ ὑπουργοὺς, καὶ μετὰ τὴν ἐγκαινίαν τῆς νέας Βασιλείας ἐδέχθη καὶ ὑπεστήριξε τοὺς παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ περιβάλλοντος αὐτῆς λαφθέντας, καὶ τοὶ ὁμολογουμένως πλείστους ὅσας ἱκανότητας περιλαμβάνει ἐν τοῖς κόλποις τῆς. Μάλιστα δὲ καὶ πρότερον ψήφισματος, ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ ὑπὸ τινος πληρεξουσίου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Φεβρουαρίου 1863 ὅπως μηδεὶς μὴ πληρεξούσιος διορίζεται ὑπουργός, ἢ Συνέλευσις ἀπέρριψεν. Εἰ δὲ τύχῃ ὁ διορισμὸς νέου ὑπουργείου νὰ γίνῃ κατὰ τὸ μεσάχρονον τὸ ἀπὸ τῆς διαλύσεως ἢ λήξεως τῆς περιόδου τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς συγκαλέσεως τῆς νέας, πῶς δυνάσται ὁ Βασιλεὺς ἐκπληρῶσαι τὸν ἐπιβεβλημένον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ συντάγματος ὄρον τοῦτον; πῶς δὲ πληρώσει αὐτὸν κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἔργων τῆς Συνελεύσεως ταύτης μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τῶν νέων Βουλῶν, ἀφοῦ ὀκτάμηνος ἀφίεται τῷ Βασιλεῖ προθεσμία, καθ' ἣν οὐ μόνον Βουλὴ οὐκ ἔσται συνηγμένη, ἀλλ' οὐδὲ Γερουσία διωρισμένη; Πάντως, προστίθηναι ἡ μειονοψηφία, τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, εἰ μὴ ἀρμονία περὶ τὴν ἐνέργειαν πασῶν τῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν,

ἀλλ' ὡς πᾶσα μὲν περιστολὴ, πᾶσα δὲ καταχρησις δικαιωμα-
των τῆς μίης ἢ τῆς ἑτέρας αὐτῶν, ἢ ὑπέρβους καθυκόντων,
διαλύει τὴν ἁρμονίαν ταύτην, οὕτω καὶ πᾶσα ὑποτιθεμένη διη-
νεκὴς διχοστασία τῶν ἀρχῶν τείνει πρὸς ταχέϊαν τοῦ ἁρμονικο-
τάτου κατὰ σύνταγμα πολιτεύματος καταστροφὴν.

Ισχυρίζεται ἡ πλειονοψηφία, ὅτι, καὶ τοὶ ἡ τοιαύτη διάταξις οὐχ ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς θεσμοῖς τῆς Ἀγγλίας, πράγματι ὅμως καὶ ἐκεί τηρεῖται, πάντοτε δ' οἱ ὑπουργοὶ λαμβάνονται ἢ ἀπὸ τῆς τῶν Λόρδων Βουλῆς, ἢ ἀπὸ τῆς τῶν Κοινοτήτων, καὶ ἂν τις ἐξωθεν τῶν Βουλῶν λαμβῇ, οὗτος δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ὅπως εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον ἐν ταῖς Βουλαῖς, ἀλλὰ διὰ τῶν συνυπουργῶν του, τῶν ἐν ἐκείναις μελῶν, ὑποβάλλεται ἡ πρότασις. Λησμονεῖ ὅμως, ἀντιτάττει ἡ μειονοψηφία, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τε τὸ ἔνθεν μὲν κληρονομικὸν τῆς τῶν Λόρδων Βουλῆς, ἐτέρωθεν δ' αἰρετὸν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βασιλίδος, ὡς καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν, ἥτις ὑπάρχει νὰ εἰσαχθῇ τις ἐκ μικροῦ ἐκλογικοῦ κύκλου ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ὁς δ' εἰπεῖν καὶ ἐκ τῆς αὐτοπαρρόνσεως τῆς ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἔθελαι τῆς Ἀγγλίας, οὐδεμίαν ἱκανότητος παρὰγνωρίζεται, ἀλλ', ὅπωςδὴποτε τύχη ἐκδηλωθεῖσα, ταχέως καὶ προθύμως ὑποχωροῦσιν αὐτῇ οἱ ἥττοτες, τὴν ἐαυτῶν συνδρομὴν παρέχοντες ὅπως εἰσέλθῃ αὐτὴ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἐν ᾧ οὐδὲ μισθοῖ, οὐδ' ἀποζημιώσεις βουλευτικὰς εὐρήσει ὁ εἰσαχθεὶς, ἀλλ' ἀπλοῦν βῆμα ὡς ἀπ' αὐτοῦ λαμπρυνθῇ. Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς πλειονοψηφίας ἐπιχειρήματα ἀπακροῦσι ἡ μειονοψηφία, τὸ μὲν, διότι μὴ ἐψηφισμένον ἐστὶ ὄντος τοῦ ἀρθ. 23 τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, λεθαίως ὁ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως λαμβανὺς ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὸ τῆς προτάσεως τῶν νόμων δικαίωμα, ὅπερ οὐδ' αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι τὸ ψήφισμα τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1863 ῥητῶς ἐπεφυλάττετο τοῦτο εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ὅταν ὅμως ψηφισθῇ τὸ 23 ἄρθρον, τότε ὡς τῷ ἀπὸ τῆς Γερουσίας ὑπουργῷ τοῦ Βασιλεῶς ἐξίσταται προεισκηγεῖσθαι νόμον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ τῷ ἀπὸ ταύτης ὑπουργῷ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, πλήρως ἐξεῖ τὴν ἀδειαν καὶ ὁ εἰς μηδετέραν τούτων ἀνήκων ὑπουργὸς πρὸς τὸ εἰσαγεῖν πρότασιν νόμου ἢ εἰς τὴν μίαν, ἢ εἰς τὴν ἑτέραν τῶν Βουλῶν. Ὡς πρὸς τὰς ἐπαπειλουμένας δ' ἀνατροπὰς, ἃς φοβεῖται ἡ πλειονοψηφία, οἱ μειονοψηφῶντες ἀντιτάττουσιν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἂν ποτε συμβῇ, ἔσται νοσούσης πολιτείας ἐνδείξις, ὑγιαίνουσας δὲ ταύτης οὐδεὶς τολμήσει ἐπιχειρῆσαι τοιοῦτους.

Ἐπὶ τέλους δὲ, παρατηρεῖ ἡ μειονοφηρία, ὅτι ἐν οὐδενὶ τῶν ὑπαρχόντων παρ' ἄλλοις ἔθνεσι συνταγματῶν εὐρήσῃ τις ὁμοίαν διάταξιν ἐμφαίνουσαν δυσπιστίαν πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐφ' ᾧ καὶ προτείνει ἵνα μὴ δεχθῇ ἡ Συνέλευσις ὅπως ὑπὸ πρώτης τῆς Ἑλλάδος εἰσαχθῇ ἐν τῷ πολιτεύματι αὐτῆς ἡ καινοτομία αὕτη, ἀλλὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον 29 ὡς εἶχεν ἐν τῷ πάλαι συντάγματι· τὸ ἄρθρον 24 ἀπὸ Βασιλεὺς διαρρίπτει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Τὰ ἀρθρα 32 καὶ 33 μεταβλήθησαν ὡς εἶχον ἐν τῷ συντάγματι τοῦ 1844 ἐν ἀρθ. 25 καὶ 26, ἐφ' ᾧ οὐδὲ γράφονται σχολίου πινός.

Ἐν τῷ ἄρθρ. 34 θέλετε παρατηρήσει, Κύριοι, δύο μικράς μέν, σπουδαιότητας ὅμως, προσθήκας, αἱ ἐπὶ ἐνεργεῖν ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν εἰς τὸ πάλαι ἄρθρον 27. Ἐπειδὴ ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος κατέδειξεν ὡς ἐγένετο κατάχρησις ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν θαυμάτων, κατάχρησις, ἣτις βεβαίως δὲν ἀπέριεν ἀπὸ τῶν περὶ ταῦτα κειμένων νόμων διότι δὲν ἤθελεν εἶσθαι κατάχρησις, προσέθετο ἐν τῷ νέῳ πολιτεύματι, ὅτι οὐδεὶς θαυμάς στρατιωτικὸς ἢ ναυτικὸς καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς προεδριακὸς, δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ κατὰ νόμον. Ἡ αὕτη κατάχρησις ἐλάμβανε χώραν καὶ ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς καὶ τὰς παύσεις τῶν δημοσίων πολιτικῶν λειτουργῶν, ἐπειδὴ δ' ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ εὐνομούμενῃ πολιτείᾳ καὶ οἱ λειτουργοὶ οὗτοι δεόν νὰ μὴ μένωσιν ἔρμαιοι τῶν κρατούντων, ἀλλ' ἐφόσον ἐκπληρῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν νὰ μὴ μένῃ μετέωρος ἡ τύχη των, καὶ ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ, ὅτι δὲν θέλει πολὺ ἐραδύναι ὁ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πολιτείας ἐκζητούμενος νόμος περὶ προσάντων τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ἐν ᾧ λαφθῆσεται πρόνοια καὶ περὶ ἐξασφαλίσσεως τῆς τύχης αὐτῶν, προσετέθη ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ὡς πῶτα, ταυτέστι κατὰ Νόμον.

Τὸ ἀρθ. 35 κατ' οὐδὲν κινιστομετρίῳ ὡς πρὸς τὸ ἀρ^ο. 28 τοῦ προτέρου συντάγματος, ἐτροποποιήθη δ' ὅπως αὐτὸν τὸ λεκτικὸν αὐτοῦ ὅπως σαφέστερον καὶ ἐκφραστικώτερον διατυπωθῶσιν αἱ ἐν αὐτῷ διατάξεις.

ἰάν βραχυλόγων ἦν τὸ πάλαι 29 ἄρθρον, μεγάλη δὲ παρετη-
ρεῖτο ἡ ἑλλείψις τοῦ νὰ μὴ προσδιορίζεται ἐν τῇ συντάγματι
ὁ λόγος τῆς κυρώσεως τῶν νομοσχεδίων. Ἡ δ' ἀνάγκη εἰς τὸ
μέλλον ἔθελεν ἴσως γενῇ καταφανέστερα διὰ τὴν ἐπενεγθεῖσαν

ἐν ἄρθρῳ 33 τοῦ παρόντος σχεδίου τροπολογίαν, καθ' ἣν, μὴ πῶ
προεσχηγομένου τοῦ Βασιλέως τὸν νόμον, ἀργοῦν ἔθελε μένει
τῶν Βουλῶν τὸ δικαίωμα πρὸς ἐκδόλυσιν τῆς ἀνάγκης τοῦ
νόμου διὰ τῆς ἐπαναληπτικῆς κατὰ συνόδους βουλευτικῆς συ-
ζητήσεως καὶ ψηφίσεως αὐτοῦ· ἐρ' ὃ ἐτέθη ὡς ὅροι χρονικῆς
πρὸς κυρίωσιν ἐψηφισμένου πρὸ ἀμφοτέρων τῶν Βουλῶν νομο-
σχεδίου, ὅλος μὲν ὁ ἐκαστῆς βουλευτικῆς συνόδου ἐτησίως χρο-
νος, πρὸς δὲ καὶ δύο μῆνες μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς. ἵνα δὲ μὴ
ἀνυπαρκτῶται ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐκφράσῃ ἀρνήσιν κυρώσεως, ἡ ἐπι-
τροπὴ προτείνει, ὅπως ἡ μὴ κύρωσις ὑπ' αὐτοῦ ἐκλαμβάνηται
αὐτόχρημα ὡς ἀρνήσις κυρώσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου πρῶτάθῃ ὑπὸ τῆς μειονοφηρίας τῆς
ἐπιτροπῆς ἵνα ὁ Βασιλεὺς ἡ ὑπόχρεσις νὰ κυρώσῃ ὡς νόμον νο-
μοσχέδιον δις ὑπὸ τῶν Βουλῶν ψηφισθέν. Ἐν ἄλλοις λόγοις
προϋπαινεν ἡ μειονοφηρία τὸ μὴ ἔχειν τὸν Βασιλέα ἀπόλυτον
ἀρνησικυρίαν (veto) δικαίωμα, ἀλλ' ἀπλῶς ἀναθεωρητικὸν ἐφ' ἑαυτῇ.
Ἡ πλειονοφηρία ὅμως ἀπέκρουσε τὴν τροπολογίαν ταύτην, καὶ
διότι ἡ ἐπιστομὴ τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου πρὸ πολλοῦ κα-
τέδεικκεν αὐτὴν, καὶ διότι ἡ ἱστορία ἄλλων ἐθνῶν κατέδειξε
τὸ ὀλιθυριὸν αὐτῆς, καὶ διότι ταπεινὸν ἐστὶ διὰ τὴν Βασιλείαν
τὸ τοιοῦτον, καὶ τέλος, διότι ὁ Βασιλεὺς ἐσθγγορὸς ἐν ὡς πρὸς
τὸ νομοθετεῖν πρὸς τὰ δύο ἄλλα νομοθετικὰ σώματα (ἄρθ. 22)
δύον ἔχειν καὶ αὐτὸν ὡς ἐκείνα, καὶ δις, καὶ τρίς, καὶ πολλάκις,
τὸ ἐλευθερὸν τοῦ μὴ κυρώσαι τὸ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐψηφισμένου
νομοσχέδιον. Ἀλλὰ καὶ ἀδύνατος ἡ κατάχρησις, διότι ἔθελον
αὕτη διαταράξῃ τὴν ἁρμονίαν μεταξὺ Βασιλέως καὶ Βουλῶν.

Τὸ ἄρθρ. 37 ἀκριβῶς περιλαμβάνει ὅ, τι τὸ ἄρθρ. 30 ἐν τῷ
συντάγματι τοῦ 1844, τῇ προσθήκῃ ὅτι τὸ περὶ διαλύσεως τῆς
Βουλῆς διάταγμα πρέπει νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ὑπουρ-
γῶν, ἵνα φέρωσιν οὕτω καὶ τὴν εὐθύναν τῆς ἡγεμονικῆς ταύ-
της πράξεως, τῆς πλειονοφηρίας τῆς ἐπιτροπῆς μὴ πῶ ἀσπαζο-
μένης τὴν καὶ ὑπὸ πολλῶν τῆς Εὐρώπης δημοσιογράφων πρε-
σβευομένην γνώμη, καὶ ὑπὸ τῆς μειονοφηρίας τῆς ἐπιτροπῆς
ὑποστηρικθείσας, ὅτι διὰ τὴν ἐνίστασιν τῶν πέντε καθαρῶς ἡ-
γεμονικῶν δικαιωμάτων, ὡς α) τὸ τῆς συγκαλήσεως τῶν Βου-
λῶν· β) τὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς· γ) τὸ τοῦ διορισμοῦ
καὶ τῆς παύσεως τῶν ὑπουργῶν· δ) τὸ τῆς χάριτος· καὶ ε) τὸ
τῆς αὐτοπροσώπου τοῦ Βασιλέως στρατηγίας, οἱ ὑπουργοὶ προσ-
υπογράφουσι μὲν, ἀλλ' οὐκ εἰσι διὰ τοῦτο καὶ ὑπεύθυνοι, καθόσον
τὰ δικαιώματα ταῦτά εἰσι τῆς οὐσίας τῆς συνταγματικῆς

Μοναρχίης, καὶ οὐχὶ ἔργα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἣν ἔχει
μὲν ὁ Βασιλεὺς, δὲν δύναιται ὅμως νὰ ἐνεργήσῃ εἰμὴ διὰ τῶν
ὑπεθέντων ὑπουργῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸ προκείμεν ἄρθρον 27. Ὁ
Benjamin Constant μάλιστα διὰ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τοῦ περὶ
συνταγματικῆς πολιτικῆς συγγραμμάτος του, ἐκτὸς τῶν τριῶν
τῆς πολιτείας ἐξουσιῶν, τῆς νομοθετικῆς, τῆς ἐκτελεστικῆς,
καὶ τῆς δικαστικῆς, ἰδίαν ποιεῖται τετάρτην ἐξουσίαν, ἣν ἀπο-
καλεῖ Βασιλικήν, pouvoir royal. Τὴν γνώμην τῆς ταύτης ἡ
μειονοφηρία διὰ μακρῶν ὑπεστήριξεν, ἀλλ' ἡ εὐρυτέρα ταύτης
ἀνάπτυξις ἀνέειε μᾶλλον εἰς θεωρητικὸν περὶ τὴν ἐπιστήμην
σύγγραμμα πρὸς εἰς ἑκθεσὶν πρὸς τὴν Συνέλευσιν, οἷα ἡ ἀνά
χείραι.

Ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ὅμως πλειονοφηρία, τοὐναντίον πρεσβύει,
ὅτι δεῖ πάντως διὰ πάσαν τοῦ Βασιλέως πράξιν ἔχειν πρόσω-
πον ἀναδεχόμενον τὴν εὐθύναν, διότι ἄλλως ἀναθεωρηθήσεται
ἡ εὐθύνη, τοιούτως ἡ ἡθικὴ, μέχρις αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἡ
δὲ μειονοφηρία δὲν ἀρνεῖται μὲν, ὅτι ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν τῆς
εὐθύνης (α, ἡθικῆς· β, πολιτικῆς· καὶ γ, ποινικῆς) τὸ πρῶτον,
ἡγῶν τὴν ἡθικὴν εὐθύναν, καὶ τὰ τρία ἀνεύθυνα νομοθετικὰ σώ-
ματα φέρουσι, καὶ αὐτὴ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, ταῦτα ὅμως κατ'
αὐτὴν οὐδόλως μεταβάλλει τὴν οὐσίαν τῶν ἡγεμονικῶν ταύτων
πράξεων, ἃς ἐνεργεῖ ὁ Βασιλεὺς ἰδίᾳ ὡς μοῦ μοῦ proprio, ὅ-
πως ἐπαναφέρῃ τὴν ἁρμονίαν εἰς τὰ διαστάντα μέρη.

Ὡσαύτως καὶ τὸ ἄρθ. 38 ἐστὶν ἀντιγραφὴ τοῦ πρότερον 31
ἄρθρου, ἐπὶ μόνῃ τῇ διαφερᾷ, ὅτι ἀφαιρῆθαι ἡ ἐν αὐτῷ λέξις ἐ-
τησίᾳ· τοῦτο δὲ, διότι, ὑπαρχούσης κατὰ τὸ προκείμενον 37
ἄρθρον τῆς ὑποχρεώσεως εἰς ἀπαξ τοῦ ἔτους καὶ τακτικῶς συγ-
καλῇ ὁ Βασιλεὺς τὰς Βουλὰς, καθαρὰ περιτολογίᾳ ἀποβαίνει
ἡ ἐπανάλυψις τῆς ἰδίας διὰ τῆς λείψεως ἐτησίως. Ἀλλως τε ὁ
Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναβάλλειν καὶ διακόπτειν οὐ
μόνον τὴν τακτικὴν ἐτήσιαν βουλευτικὴν Σύνοδον, ἀλλὰ καὶ
πᾶσαν ἑκτακτον.

Ἐν ἄρθρ. 39 ἐνεργεῖται τὸ τῆς χάριτος δικαίωμα, τοῦ ἀλη-
θοῦς τούτου μαχαρίτου τοῦ σπέρματος, ἐν ᾧ δικαίωματι ὡς
ἡσιονα περιλαμβάνονται τὰ τῆς ἐλαττώσεως καὶ μεταβολῆς
τῶν ποινῶν, ἐννοεῖται δὲ παντοῦ, ὅτι ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἐν
τῷ ποινικῷ νόμῳ ποινῶν καὶ μόνον ἔχει ὁ ἡσασθεὺς τὸ δικαί-
ωμα τῆς ἐλογίης. Ἐξωτέλεισθαι δὲ ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 32 τοῦ Συν-
τάγματος τοῦ 1844 λέξις ἐλαττώσας, ὡς δυναμένη νὰ ἐμ-
βάλῃ εἰς ἀπορίαν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἅπαντες οἱ ὑπουργοὶ

δὲν ἔμενον σύμφωνοι, οἱ δὲ διχογνωμοῦντες παρητούτο. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀπολειπομένη πλειονοψηφία τοῦ ὑπουργείου, ὡς καὶ ἡ τυχόν γενομένη συμπλήρωσις αὐτοῦ, ὑπογράφουσα ἀμνηστίας διάταγμα ἀναδέχεται καὶ τὴν εὐθύνην.

Ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ψήφισματος τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1863 περὶ τῶν ἡγεμονικῶν ἔργων, ὑπεστήριξε τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἀμνηστία νὰ μὴ δίδεται εἰμὴ μόνον ἐπὶ καθαρῶς πολιτικοῖς ἐγκλήμασι, πολὺ δὲ μᾶλλον ὑποστηρίζει ταύτην μετὰ τὸ μνησθὲν ψήφισμα, ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συνεφώνησεν, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν εἰδυῖαν τοὺς ἐκτερωθέν προτεινομένους λόγους ν' ἀποφασίσῃ.

Τὸ ἀρθρ. 40 ἀντέγραψε τὴν διάταξιν τοῦ ἐν τῷ προτέρῳ συντάγματι ἀρθρ. 33, ἀλλ' ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προὔτεινε καὶ ὑπεστήριξεν ἵνα πρὸς τῇ ἀπαγορεύσει τοῦ ν' ἀπονέμονται εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας καταργηθῶσι καὶ τὰ παράσημα, ὡς μεσαιωνικῆς ματαιότητος κληρονομία, προσθεῖσα, ὅτι ὡς ἡ εὐγένεια οὕτω καὶ τὰ παράσημα εἰσὶ τι ξένον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἀείποτε καὶ ἐν παντὶ ἐφίλησε καὶ φιλεῖ τὴν ἰσότητά. Ἡ πλειονοψηφία ὁμῶς ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι, μοναρχουμένης τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ τῆς Εὐρώπης μοναρχικὸν σύστημα, δεῖον νὰ ἔχῃ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπονέμειν παράσημα, εἴτε τοῖς ἰδίοις ὑπηκόοις, εἴτε καὶ ξένοις.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νομίσματά ἐστὶ κυριαρχικὴ πάσης αὐτονόμου πολιτείας προνομία, ὅθεν καὶ τὸ προσὸν τοῦτο δίδεται τῷ Βασιλεῖ διὰ τοῦ ἀρθρ. 11 (πάλαι 31), ὃ τε ἐκπροσωποῦντι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ὑπερτάτῃ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀρχοντι.

Μικρὸν διαφέρει τὸ ἀρθρ. 42 τοῦ πάλαι ἀρθρ. 35, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει, ὅτι σαφέστερον καὶ εὐπρεπέστερον τὰ περὶ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως διατύπωνεν.

Τὸν Βασιλεῖον ὅρκον διετύπωσε τὸ ἀρθρ. 43 συμφώνως τῷ ἀρθρ. 36 τοῦ συντάγματος τοῦ 1844 ἀντικαταστήσαν μόνον τὴν λέξιν αὐτονομίαν διὰ τῆς λέξεως ἀνεξαρτησίαν, ὡς ἐκφραστικωτέρας τοῦ πράγματος.

Τέλος δὲ, Κύριοι, τὸ τελευταῖον ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ἀρθρον, τὸ 44, ἐστὶ μὲν προσθήκη, κατ' οὐδὲν ὁμῶς νεωτερίζει, ἔδοξεν ὁμῶς τῇ ἐπιτροπῇ ὡς συντελεστικὴ ἢ προσθήκη αὕτη,

καθόσον συμπλήροι τὴν ἐν τῷ ἀρθρ. 21 ἐγγραφείσαν ἀρχὴν τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας.

Ὡς βλέπει ἡ Συνέλευσις, ἀπαρμειώτα ἐτήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ τὰ Βασιλικὰ δικαιώματα, καθόσον ἡ ἐνάσκησις τούτων περιλαμβάνει μὲν τὸν κρατοῦντα τῶν σκῆπτρων, οὗτος δ' ἔχει αὐτὰ ὅπως ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς οὗου ἔθηκεν αὐτὸν ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους δύνανται ὡς γρηγορῶν σκοπὸς καὶ ἐπιτηρητὴς τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν τῆς πολιτείας, νὰ ρυθμίσῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος διακεχαλαγμένους τύπους, καὶ διατηρῇ ἐν αὐταῖς μὲν τὴν ἀρμονίαν, προάγει δὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους.

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

Τὸ μόνιμον τῆς βασιλείας ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἀνεῖν τῆς διαδοχῆς, ἐπ' ᾧ καὶ τὰ κατ' αὐτὴν διέταξε τὸ ἀρθρ. 45 συμφωνοῦν τῷ πάλαι ἀρθρ. 37, μὲ μόνον τὴν ἐν τέλει προσθήκην, ὅτι προτιμῶνται τὰ ἀρρένα εἰς τὴν διαδοχὴν, καὶ ὅτι μόνον ἐν ἐλλείψει ἀρρένων δύνανται νὰ διαδεχθῶσι τὰ σκῆπτρα τὰ θῆλαια τοῦ Βασιλέως τέκνα.

Εὐελπιστεῖ ἡ πατρις, ὅτι ἡ νέα δυναστεία θέλει ἀμφιλαφεῖς ἐκτείνει κλάδους, ἐπειδὴ ὅμως τὸ πολίτευμα θεωρεῖται ὡς μόνιμον καὶ οὐχὶ εὐμετασπλητον, ἀνάγκη ἵνα προβλέπῃ καὶ τὴν περιπτώσιν τῆς ἐλλείψεως διαδόχου ἐπὶ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύσει ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 46, ἥτις ἐστὶν ἀπλῆ ἀντιγραφὴ τοῦ 39 ἀρθρ. τοῦ προτέρου συντάγματος.

Τὸ ἀρθρον 40 τοῦ πολιτεύματος τοῦ 1844 ἐστὶν ἀρθρον ὁλως ἐθνικόν, ἐπ' ᾧ αὐτολεξεί μετηνέχθη ὡς ἀρθρ. 17 ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ταυτότης τῆς θρησκείας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους ἐπ' οὗ βασιλεύει, ὁ κράτιστός ἐστι δεσμός ὁ τὸ ἔθνος πρὸς τὴν Βασιλείαν συνάπτων, ἡ δὲ παράδοξις τοῦ ὅρου τούτου, ἀείποτε τὴν διάστασιν, καὶ τὰ ἐκ ταύτης ὀλέθρια ἀποτελέσματα, ἐπήνεγκεν ἐπὶ τε τοῖς λαοῖς καὶ τοῖς ἀλλοῖον προσδεύονταί θρησκαῖα βασιλεῖς αὐτῶν. Τὴν ἀρχὴν, ἣν κερύττει τὸ ἀρθρ. 17, προσκήρυξεν ἤδη καὶ τὸ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1863 ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ταύτης, καὶ προσπεκύρωσεν ἡ πράξις, δι' ἧς ὁ Συνταγματικὸς ἡμῶν Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' ἐδέχθη τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα.

Τὸ ἀρθρ. 48 ἐκφράζεται γενικώτερον ἢ ὅτι ἐξεργάσето τὸ πάλαι ἀρθρ. 41. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐνώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στέμματος μετὰ τοῦ οἰκισθέντος ἄλλης χώρας, ἐστὶ μέτρον ἀ-

κρας πολιτικόν, καθόσον δύο ἔθνη ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἐνοούμενα σκῆπτρον φέρεται διαμάχονται ἀλλήλοις κατὰ τὰ συμφέροντα. Πρόβλημα ὅμως, εἰ δύο ἔθνη λέγοντες διὰ ἐννοούμενον παρὰ δύο τμήματα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους τύχη καὶ φορὰ πολιτικῶν περιπετειῶν διασπαρμέναι, ἔχοντα ὅμως κοινότητα θρησκείας, γλώσσης καὶ ιστορίας· ἢ τούτων ἑνωσις ἐστὶν ἀμφότεροις ἀσπαστή, παράδειγμα δ' ἐστὶν ἡ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν πρῶτον ἰόντων πολιτείαν ἑνωσις.

Τὰ ἄρθρα 49, 50, 51 καὶ 52 μετακινήθησαν ὡς εἶχον ἐν ἄρθρ. 42, 43, 44 καὶ 45 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἀν' ὁμοῦ να μεταβῇ ἐν τῷ Συντάγματι τὰ ἄρθρ. 9 καὶ 10 τοῦ Δανικοῦ πολιτεύματος, ἐξ ὧν κατήρτισε τὸ ἐν τῷ σχεδίῳ ἄρθρ. 53. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναπληρούμενον κενὸν μεγάλῃν ἔχει τὴν σπουδαιότητα, καθόσον ἡ Ἀντιβασιλεία αὐτῇ διάφορος ὧν ἐστὶ τῆς τε ἐν ἄρθρ. 43 ἀντιβασιλείας, καὶ τῆς ἐν ἄρθρ. 52 βασιλευσίου, διότι καὶ μὲν (ἄρθ. 43) ὁ Ἀντιβασιτεὺς ἀναπληροῖ τὴν ἀνέλεικον Βασιλέα, ὁ δὲ μεσοβασιτεὺς ἀντιπῶν (ἄρθ. 52) τὸν μὴ ὑπάρχοντα Βασιλέα ἕνεκα τῆς χηρείας τοῦ θρόνου, ὁ δὲ τοῦ ἄρθ. 53 κυβερνᾷ ἀντὶ τοῦ ἐνέλικου μὲν Βασιλέως ἀπόντος, δὲ, ἢ νοσοῦντος. Ταῦτά δὲ ρητέον καὶ περὶ τοῦ ἐπιτρόπου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Τῆς διακρίσεως τῶν τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν ὡς εἰς τῆς πρωτοῦς συνταγματικῆς ἐγγύης, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 54 εὐδελως τοῖς πάσιν εἶχε δ' οὕτω καὶ ἐν ἄρθρ. 46 τοῦ προτέρου Συντάγματος.

Τὴν διάταξιν τοῦ 47 ἄρθρ. τοῦ προτέρου πολιτεύματος ἔκρινεν ἀναγκαῖον ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐγγράψῃ καὶ αὐτῆς ἐν ἄρθρ. 55 ἀπαλείψασα τὰς ἐν ἐκείνῳ λέξεις α ἢ ἀναβάλλῃ τὴν ἐναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρ. 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος συντάγματος, ὡς παλιλογίαν τῶν ἐν ἄρθρ. 37 καὶ 38 τοῦ παρόντος σχεδίου διατεταγμένων.

Ἐν μέλῳ ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ἐθεώρησε, καὶ ἐμμένει θεωροῦν, τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς κατ' ὀλοκληρίαν ἀπαλείπτειν, καθόσον, δεδομένου ὅντος τῷ Βασιλεὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συγκαλεῖν τὰς Βουλῆς καὶ διὰ τὴν τακτικὴν ἐτήσιαν σύνοδον ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτακτον, ἐπιτεταῖ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσι αἱ Βουλαί, διότι τὸ αὐτόκλητον αὐτῶν ἤθελεν ἀντικρὺ προσκρούει εἰς τὸ συνταγματικὸν τοῦ συγκαλεῖν αὐτὰς δικαίωμα τοῦ Βασιλέως.

Ἀποδεικνύει δὲ τὴν ἀντινομίαν ταύτην αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς συντάξεως τῶν ἄρθρ. 30 καὶ 47 τοῦ παλαιοῦ συντάγματος, καθόσον ἐν τῷ πρώτῳ σχεδίῳ τοῦ συντάγματος τοῦ 1844 κατὰ τὸ ἄρθ. 30 ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν εἰρὴ ἢ πρὸς ἐκτακτον Σύνοδον, διὰ δὲ τὴν τακτικὴν ἤθειον συνέργεσθαι αἱ Βουλαί αὐτοδ' αὐτῶς, ἀμφοτέραι δ' αἱ διατάξεις αὐταὶ εἶχον ληρθῇ ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 70 §§ 1 καὶ 4 τοῦ Βελγικοῦ Συντάγματος, αἰτησάμενον ὅμως τοῦ προέην Βασιλέως, διὰ τοῦ διαγγεληματός του τῆς 28 Φεβρουαρίου, 1841 πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν τῆς 17 Σεπτεμβρίου ἵνα προστεθῇ ἐν ἄρθρ. 30 καὶ τὸ δικαίωμα πρὸς τὸ συγκαλεῖν αὐτὰς τὰς Βουλῆς καὶ διὰ τὴν τακτικὴν Σύνοδον, ἐχορηγήθη μὲν αὐτῷ τὸ αἰτούμενον, ἔμεινε δ' ἐν παραδρομῇ ἀτροπολόγητον τὸ ἄρθρ. 47, ὅπερ δὲν εἶχε πλεον λόγον πρὸς τὸ εἶναι, καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν ἐμείναν πρὸς ἀλλήλας ἀντιφάσκουσαι. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς Ἐπιτροπῆς μήπω παραδεχθεῖσα τὰς παρατηρήσεις ταύτας μετένεγκε τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐν ἄρθρ. 56 θέλει παρατηρήσῃ ἡ Συνέλευσις σπουδαιότητα τροπολογίαν τοῦ προτέρου 48 ἄρθρου. Κατὰ τοῦτο δέκα Βουλευταί, ἢ πέντε Γερουσιασταί, χθόναντο ν' ἀπαίτησιν ὡς τὸ σῶμα συνεδρίασῃ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει, καὶ οὕτω διαρρήξῃ τὸ σῶμα τὸν ἔθικόν ἐλεγχον τῆς δημοσιότητος. Ἡ ἐπιτροπὴ ὁμῶν, ἄλλως προνοῶσα, καὶ θεωροῦσα, ὅτι ἐν εὐλεύειᾳ πολιτείᾳ οὐδεὶς συμμέρει νὰ διαρρήξῃ τὸν ἔθικόν τοῦλάχιστον τῶν πράξεων τοῦ τῶν δημοσιῶν ἐλεγχον, ἄρκε μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ αἰτεῖν τὴν μυστικὴν συνεδρίαν εἰς δέκα μὲν τῶν Βουλευτῶν διὰ τὴν Βουλὴν, εἰς πέντε δὲ τῶν Γερουσιαστῶν διὰ τὴν Γερουσίαν, πρὸς μείζονα ὅμως ἐγγύειν ἀπαιτεῖ ἵνα ἡ πλειονοψηφία ἐπείλῃσιν προσοικυρωσῇ τῶν αἰτησάμενων τὴν γνώμην.

Ἐν τῷ ἄρθρ. 14 τοῦ προτέρου συντάγματος ἐσκοπεῖτο μὲν ὁ προσδιορισμὸς διττῆς ἀπαρτίας τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, τῆς μὲν πρὸς συνεδριάσιν, τῆς δὲ πρὸς ἀπόφασιν, μόνος ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῆς πρὸς τὸ ἐν, ἦτοι τὴν συνεδρίασιν, ὥριζετο· ὅθεν ἡ ἐπιτροπὴ συνεπλήρωσε τὴν διάταξιν ἐν ἄρθρ. 57 τοῦ σχεδίου, καθ' ἃ ἡ μὲν τοῦ σώματος ἀπαρτία ὥριζθη εἰς τὸ ἥμισυ καὶ ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς νόμιμον συνεδρίασιν, ἢ δ' ἀπόφασιν αὐτοῦ εἰς κύρος αὐτῇ ὑπάρξῃ ἀπόλυτος πλειονοψηφία ἐκ τῶν παρόντων μελῶν π. χ. εἰς 149 Βουλευτῶν ἢ νόμιμος πρὸς συνεδρίασιν ἀπαρτία ἐστὶν 76, ἢ δ'

ἐπόρχαις ἐπὶ 79 παρόντων ληφθήσεται κατὰ ψήφους 40, ἀπολύτου δηλονότι πλειονοψηφίας ἀπλῶς.

Βραδύτης περὶ τὴν σκέψιν, ταχύτης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν εἰσιν ὅροι πολιτικοί, διότι ἡ μὲν βραδύτης ἐστὶν ἡ μήτηρ τῆς ὠρίμου συζητήσεως, ἵνα πᾶσαι αἱ γνώμαι ἐξαγάγωσιν εἰς φῶς τὰ ἐπιχειρήματά των, πᾶσαι δ' αἱ πολιτικαὶ ἀποφράσεις ἐκδηλώσωσι τὰς ἀρχάς των· ἡ δὲ ταχύτης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀσφαλίζει τὸ κύρος εἰς τὰ βεβουλευμένα, διότι παροῦσαν ὅποτε τὴν ἰσχύιν τοῦ νόμου παρίστανει. Ἀνστοχῶς ὁμοίως ἐν Ἑλλάδι πᾶν τοῦναντίον συνέβαινε, καθόσον περὶ τὰς λήξεις τῶν βουλευτικῶν συνόδων, πολλάκις δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἡμέραν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὥραν, ὑπεβάλλοντο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολλὰ συνάμα νομοσχέδια, ἅτινα μόλις ἀντιγινώσκοντο καὶ ἀσυζητητὶ ἐπεψήφίζοντο. Τὸ ἄρθρον 58, νῦν ὅπως ἐν τῷ νέῳ πολιτεύματι, σκοπεῖ κυρίως νὰ προλάβῃ τὴν πάλαι γινομένην περὶ τὸ νομοθετεῖν ἀκολασίαν· ἡ ὑποχρεώσις διὰ τὰ νομοθετικά σώματα, ὅπως ἄρθρον πρὸς ἄρθρον ψηφιοποιῶσι τὰ νομοσχέδια, ὑπομνηστικαί αὐτοῖς, ὅτι μετ' ἐμβριθείας καὶ σπουδαιότητος δέον αὐτὰ μετέρχεσθαι τὸ νομοθετεῖν, τὴν ὑφίστην δηλονότι ταύτην τῆς πολιτείας λειτουργίαν.

Διὰ τῆς ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 59 (πάλαι 50) διατάξεως σκοπεῖται νὰ προληφθῇ πᾶς ἐξωτερικὸς ἐπηρεασμὸς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν βουλῶν· ἡ ἱστορία ἄλλων ἐθνῶν ἐδίδαξε τοὺς πάντας, ὅτι πῶσα ἐξωτερικὴ πίεσις ἀποβαίνει ὀλεθρία εἰς τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ. Ἄλλως τε καὶ τὸ ἔθνος δὲν ἰδρύται, εἰμὴ διὰ τοὺς αἵρετούς τοῦ ἔθνους, τοὺς καὶ εἰδικῶς λαβόντας ἐντολὴν ἵνα ἐκπροσωπήσωσιν αὐτό. Ἐπειδὴ ὁμοίως διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ἀνεγινωρίσθη τοῖς πᾶσι τὸ τοῦ ἀναφέρεισθαι πρὸς τὰς ἀρχὰς δικαίωμα, εἶπετο, ὅτι ἐλευθέρως ἔδει ἐνασχεῖσθαι τὸ δικαίωμα τοῦτο πρὸς τὰς ἐπιτατραμμένας τὴν ἐποπτείαν τῶν διοικούντων βουλὰς, αἵτινες δύνανται ἐκάστοτε νὰ ζητῶσι περ' ἐκείνων λόγον.

Τὰ ἄρθρα 60, 61, 62, 63 καὶ 64 μετενέχθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ ὡς εἶχον ἐν τῷ προτέρῳ συντάγματι ἐν ἀρθροῖς 51, 52, 53, 54 καὶ 55.

Καὶ τὸ ἄρθρον 65 ἀντεγράφη ἀπὸ τοῦ πάλαι ἄρθρου 56, ἡ μειονοψηφία ὁμοίως ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ ἀσυλία τῶν βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν δέον νὰ μὴ ἐκτείνηται καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς αὐτῶν ὀφειλάς· ὅθεν ἡ προσωπικὴ κράτησις διὰ τὴν πληρομὴν ἰδιωτικῶν χρεῶν ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπηται μάλιστα ἀνευ ἀδείας τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ διωκόμενος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία διὰ τὸ

ἐλευθερίαν τῆς ἐνασχεύσεως τῆς πολιτικῆς ἐντολῆς πάντως πρέπει νὰ προστατεύῃ τὸν βουλευτὸν, ἀλλὰ τὸ χορηγούμενον ἀκαταδίωκτον δικαίωμα διὰ τὰ ἰδιωτικά χρέη, εἶναι κατ' αὐτὴν ἀδικαιολόγητον, μάλιστα δ' ἀπὸ καὶ ἐν τοῖς συντάγμασι τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Βελγίου καὶ Ἰταλίας, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, τὸ ἀκαταδίωκτον τῶν βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν περιορίζεται εἰς μόνον τὰ ποινικὰ αὐθόως δὲ καὶ εἰς τὰ αὐτοκὰ αὐτῶν ὀφλήματα ἐκτείνεται. Ἡ πλειονοψηφία ὁμοίως, θεωροῦσα, ὅτι τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν χρῆσι τοῦ πολίτου εἰσὶ πολλὰ ὑπέρτερα τῶν πρὸς ἰδιωτικά, πρὸς δὲ καὶ ὅτι ἱκανὸς μένει χρόνος σχολῆς τῶν βουλευτικῶν σωμάτων, καὶ ὅτι δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ κατὰ τῶν μελῶν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν δι' ἰδιωτικὰ χρέη ἀποφάσεις, πρὸς δὲ καὶ ὅτι ἤθελε παρέχθαι οὕτως εὐχερὲς μέσον εἰς προσβολὴν τῆς ἀσυλίας τῶν τοιούτων πρὸς οὐ μικρὰν ἴσως ἐλάβην τῶν συμφερόντων τῆς πολιτείας, δὲν παρεδέχθη τὴν γινωσκὴν τῆς μειονοψηφίας, ὅθεν καὶ ἐκείνη τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς εἶχε καὶ πρότερον.

Ἐν τῷ δὲ τοῦ ἄρθρου 66 διατυπωμένῳ βουλευτικῷ ὅρκῳ θελεῖ παρατηρήσῃ ἡ συνέλευσις, ὅτι αὐτὸ σπουδαίαι ἐπὶ πένευσαν προσθήκαι εἰς τὸν τύπον, ὃν διελάμβανε τὸ ἄρθρ. 57 τοῦ συντάγματος τὸ 1844, εἰσι δυνάμει α) ὅτι προστεθῇ τὸ αἰετοῦ κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἡμεῶν ἐκκλησίαν συναθεῖναι τὸ πᾶν τοῦτο τῆς θείας Τριάδος ἐπιθετοῦ ἀγίας· καὶ β) ὅτι οἱ βουλευτὰι θέλουσι τοῦ λοιποῦ τοῦ παντός ἄλλου ὀρκίζεσθαι νὰ φυλάττωσι πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, διότι ἀληθῶς ἀπορροὶ ἡμῖν, Κύριοι, πῶς τὸ σῆμα τῆς πατρίδος ὀνομα, εἰς οὗ τὴν ἐπίκλησιν οὐδεὶς ἐν ἐμῇ καρδίᾳ μένει ψυχρῶ, παρελείφθη τοῦ βουλευτικοῦ ὅρκου ἐν τῷ συντάγματι τοῦ 1844.

Ἡ δὲ μειονοψηφία, ὑπ' ὅν ἐγινε τὸ 3 ἄρθρον, δι' οὗ ἀπαντες οἱ Ἕλληες εἰσι δεκτοὶ ἐξ ἴσου εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν θεωροῦσα, ὅτι Ἰουδαῖος τις ἢ Μωαμεθανός· πολίτης Ἕλλην δύναται ν' ἀξιώσῃ τῆς τιμῆς νὰ κληθῇ εἰς τὴν βουλὴν διὰ τῆς ψήφου τῶν συμπολιτῶν του, προὔτειναι ἢ ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις «ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος» διὰ τῶν λέξεων «ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ»· διότι εἰς τὸν Θεὸν οἱ πάντες πιστεύουσιν, ἕκαστος δὲ ἀξιοῖ τὸν ὅρκον ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς ἰδίᾳ τοῦ θεοσεβείας. Ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία προεδρεύουσα, ὅτι, τῆς ἀνάγκης παραστάσης, ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ διατυπώσῃ ἴδιον ὅρκον διὰ τοὺς μὴ Χριστιανούς, ὅσον τυχόν

κληθῶσιν εἰς τὰς Βουλὰς τοῦ ἔθνους, ἀπερρίψῃ τὴν πρότασιν.
Τὸ 67 ἄρθρ. (πάλαι 58) ἐστὶ καθ' ἑαυτὸ σαφές.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τε ἐκπροσωποῦσα τὸν λαὸν ἐκλέγεται καὶ ὑπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔθνος ἐστὶν ἐν καὶ ἀδικαι-
ρετον ὡς πρὸς τὴν κυριαρχίαν του, ἐπεταὶ οὕτως πᾶς βουλευτῆς
ἐκπροσωπεῖ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὸ τμήμα τῆς
ἐπικρατείας ὅπερ ἐξελέξατο αὐτόν. (ἄρθρ. 68 καὶ 69 παλαι
59 καὶ 60.)

Ἡ ἐπιτροπὴ προσδιώρισεν ἐν ἄρθρῳ 70 τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν
τῶν βουλευτῶν, ὡς εἶχε καὶ πρότερον ἐν ἄρθρῳ 61. Ὁ δὲ τοῦ-
του λόγος, ἵνα μὴ περισταλῇ ποτε διὰ νόμου ὁ ἀριθμὸς κατω-
τέρω τῶν ὀγδοήκοντα, καὶ διότι ἐν ἀριθμῷ ἀνωτέρω μείζων
ἢ πιθανότης τῆς ἱκανότητος, καὶ διότι κατ' Ἀριστοτέλην μάλ-
λον ἀδιάρθορον τὸ πολὺ, καὶ διότι οὕτως οὐδέποτε ἡ ἀπαρτία
τῆς Βουλῆς δυνατόν νά καταβῇ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 41, ἀλλῶς
δ' ἤθελεν εἶσθαι εἰκὼν Βουλῆς, οὐχὶ δὲ Βουλὴ ἐπαξία τῆς ὑψη-
λῆς κλήσεώς της. Ὁ δ' ἀνώτατος ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ ἐκρίθη καλὸν
ἵνα μείνῃ ἀπροσδιόριστος καὶ ν' ἀκολουθῇ τὴν ἀνάλογον τοῦ
πληθυσμοῦ αὐξήσειν ὄντος δὲ τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου μετα-
βλητοῦ, δυνατόν τροπολογεῖν ἐκαστοτε αὐτὸν κατὰ τὸ συμ-
φίρον τῆς πολιτείας καὶ τὰς ἀνάγκας.

Προϋτάθη δ' ὑφ' ἐνὸς μέλους ἡ προσθήκη, ὅτι οὐδεὶς δύναται
νὰ ἐκπροσωπήσῃ πλέον τῆς μιᾶς ἐπαρχίας, ἀλλ' ἡ πρότασις
αὕτη ἀπερίεχθη, καὶ διότι ἐν τῇ φύσει αὐτῇ τῆς βουλευτικῆς
ἐγκρίσκει ἐκλογῆς, καὶ διότι ἡ περὶ τούτου διάταξις, ἂν καὶ
περιττὴ, δύναται νὰ εὕρῃ θέσιν ἐν τῇ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν
νόμῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 71 (πάλαι 62) προϋτάθη ἵνα ἡ ἀνανέωσις τῆς
Βουλῆς γίνηται οὐχὶ κατὰ τριετίαν, ἀλλ' ἀνά πᾶσαν τετραετίαν·
ἡ ἐπιτροπὴ ὁμῶς θεωροῦσα, ὅτι ὁ τριετής χρόνος οὕτε λίαν
σύντομος ἐστίν, ὅπως συνταράττῃ συνεχῶς τὸν πολιτεῖαν νέα
ἐκλογὴ, οὕτε ἄγαν μακρὸς, ὅπως ἐκμηδενίσῃ τὸ χρήσιμον τῆς
εἰλικρινοῦς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς προόδου
τοῦ ἔθνους, ἀπέκρουσε τὴν καινοτομίαν ταύτην. Ἡ Βουλὴ, ὡς
ἐκπροσωποῦσα τὸν λαόν, καλὸν κρίνεται, ἵνα ὡς οἷόν τε ἀκιν-
δύνως μὲν, συνεχῶς δὲ, ἀναβαπτίζηται ἐν τῇ κάλπῃ τῆς ἐκλο-
γῆς, καὶ ἐκαστοτε ἀρῶνται οὕτω νέες πρὸς τὸ ἔργον αὐτῆς δυ-
νάμεις ἀπὸ τῆς θελήσεως τοῦ κυριάρχου ἔθνους.

Τῆς βουλευτικῆς λειτουργίας οὕσης τῆς μεγίστης τῶν ἐν τῇ
Κράτει, ἡ ἐπιτροπὴ προσέθετο ἐν ἄρθρῳ 72, ὅτι ἀνάγκη τὸν ὡς
βουλευτὴν ἐκλεγθῆσόμενον ἀπολαβεῖν διετίαν τοῦλάχιστον πρὸ
τῆς ἐκλογῆς τοῦ τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἵνα
διὰ τῆς διατάξεως ταύτης προλαμβάνηται πᾶσα κατάχρησις
αἰφνιδίως πολιτῶν εἰσποιήσεως. Διεφώνησεν ὁμῶς μεγάλως ἡ
ἐπιτροπὴ ὁμῶς ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν, ἣν δεόν ἔχειν τὸν βου-
λευτὴν, καὶ ὁ μὲν τῶν 25 ἐτῶν ὅρος ὡς ἐλάχιστος προτεί-
νεται διὰ τοῦ σχεδίου ὑπὸ τῆς μικρὸν ἐπικρατησάσης πλειο-
νοφηρίας, μεγάλη ὁμῶς μειονοφηρία ὑποστηρίζει, ἵνα μὲν ὁ
ὅρος ὡς ἐλάχιστος ἐπὶ τὰ τριάκοντα ἐτῆ, τοῦτο δ' ὅπως προ-
φρονεστέρα καὶ ἐμβριθεστέρα κατὰ τὴν πείραν καὶ τὰς γνώ-
σεις σχηματίζεται ἡ Βουλὴ.

Καινοτομίαν σπουδαιωτάτην ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβά-
λῃμιν εἰς τὴν ψήφον τῆς Συνελεύσεως, ἣν διευτυπώσαμεν ἐν
ἄρθρῳ 73. Ἡ πείρα ἀπέδειξε τὸ ὀρθὸν τῆς θεωρίας, ἥτις πρὸ
πολλοῦ ἐκχύρει, ὅτι τῶν βουλευτῶν ὄντων, ὡς ἐκ τῆς φύσεως
τῆς ἐντολῆς αὐτῶν, τῶν ἐλεγκτῶν τῶν πράξεων τῆς Κυβερ-
νήσεως, δεῖ αὐτοὺς εἶναι ὅλως ἀνεπηρέαστους τῆς ἐπ' αὐτῶν
ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἐπηρείας τῆς ἐξουσίας, διό, ἐκτὸς μικρῶν
τινῶν ἐξαιρέσεων δικαιολογουμένων διὰ τῶν ακροτάτων φώτων
τῆς ἐπιστήμης, πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὡς ἐξηρημένος ἀπὸ
τῆς Κυβερνήσεως, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ εἰσοδὸν ἐν τῇ Βουλῇ. Μέλη
τινὰ τῆς ἐπιτροπῆς μάλιστα ὑπεστήριξαν, ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ συν-
τάγματι ἔδει καταχωρῆσαι ὡς μόνους ἐξαιρητέους τοὺς καθη-
γητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοὺς ἀρειοπαγίτας, διὰ τὴν τὰς
εἰδικὰς αὐτῶν γνώσεις, καὶ διότι ἐν ὑψηλοτέρῃ δικτελοῦσι
περιωπῇ ὅλως ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀνεξαρτήτως,
ἐκρίθη ὁμῶς προσφορώτερον ὑπὸ τῆς πλειονοφηρίας, ἵνα αἱ ἐξαι-
ρέσεις μὴ γίνωνται ἐν τῷ συντάγματι, ἀλλ' ἐν τῇ περὶ ἐκλογῆς
βουλευτῶν νόμῳ. Ὁμοψήφως ὁμῶς ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήρεσε τοὺς
δικμάρχους, καὶ τὴν ἐξαιρέσιν ταύτην ἐνέγραψεν ἐν τῷ συντάγ-
ματι, καθόσον οὗτοί εἰσι τὰ κυριώτατα τῶν ἐκλογῶν ὄργανα,
καὶ οὐδόλως συμφέρει ν' ἀναμιγνύωνται ὡς ὑποψήφιοι βουλευταὶ
εἰς τὴν περὶ τὰς ἐκλογὰς πάλιν.

Τὸ παλαι 64 ἄρθρ. ἐτροπολόγησεν ἡ ἐπιτροπὴ ὡς ἐν τῷ
σχεδίῳ φέρεται ἐν ἄρθρ. 74, εὐδελος δὲ ὁ λόγος· ὅπως ὁ βου-
λευτῆς διατελῇ ἀνεπηρέαστος ἀνάγκη νὰ λείψῃ καὶ πᾶν μέσον
δολιαντοῦ, καὶ ὡς τοιοῦτον κακόους Κυβερνήσεως εὐχερὲς ἄμα
καὶ εὐπρόσωπον ἔχει τὸ τοῦ διορισμοῦ, ἡ καὶ ἀπλῶς προδι-

βασμου, εις πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἄλλως τε παρατηροῦμεν τῇ Συνελεύσει, ὅτι διὰ τῆς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διατάξεως θέλει εἰς ἄκρον περιτταλὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐσυμβιβασίων πρὸς τὰ βουλευτικὰ καθήκοντα δημοσίων θέσεων. Ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ συνταξιούχοι, εἴτε καθ' ὃν χρόνον ἐξελέχθησαν ἢσαν τοιοῦτοι, εἴτε ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν τῶν συνταξιούχων μετέστησαν τάξιν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν αὐτῶν καθήκοντων, δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου, ὑπάρχοντες ὅμως ἂν ἀπὸ συνταξιούχων εἰς ἐνεργητικὴν κληθῶσιν ὑπηρεσίαν οἰκονομικῶς.

Τὰ ἄρθρ. 75 καὶ 76 σύμφωνα πρὸς τὰ παλαιὰ ἄρθρ. 65 καὶ 66 καθιεροῦσι δύο σπουδαιότατα προνόμια τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, τῶν εὐθέως ἢ διατήρησις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 77 παρατιταμένη ἔλαβε χώραν συζήτησις ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, τῶν μὲν ὑποστηρίζοντων τὸ ὅλως ἀμισθον τῶν βουλευτῶν, τῶν δὲ τοῦναντίον. Καὶ ὑπὲρ μὲν τοῦ ἀμισθοῦ ἄλλοι τε προτάθησαν λόγοι καὶ ὅτι, κατὰ τὸν Βενιαμὶν Κωνσάντιον, ἡ διδομένη διὰ τὰ βουλευτικὰ ἔργα ἀποζημίωσις οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ μισθός, ὡς τοιοῦτος δὲ γίνεται ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐπιζητήσεως τῆς βουλευτικῆς ἐντολῆς. Ἄλλως τε καὶ ὡς δόγμα ἐλευθερίας πολιτείας ἐστὶν, ὅτι πᾶσα μὲν αἰρετὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀρχὴ πρέπει νὰ ᾖ ἀμισθός, πᾶσα δ' ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας διδομένη ἐμισθός. Ὑπὲρ δὲ τοῦ ἐμισθοῦ, ὅτι δημοδωδεστέρα ἐστὶ ἡ βουλὴ, καὶ οὐχὶ πλουτοκρατούντων προέμιον ὅτι ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν σμικρότητα τῶν μέσων οὐδεὶς ἔχει περισσὴν τοσούτην, ὥστε ἄργος ἐν τῇ προετοιμασίᾳ τὸ μείζον τοῦ ἐνιαυτοῦ μέρος νὰ μένῃ, καὶ οὐ μόνον νὰ μὴ προσπαρίσῃται ἀπὸ τοῦ ἰδίου βιοποριστικοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ νὰ προσδραπυῇ τὰ πολιτικὰ μετερχόμενος. Τρίτη δὲ μέση γνώμη κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἄρθρου τούτου σύνταξιν κατίσχυσεν, ἵνα μεδμερία μὲν ἀποζημιώσεις δίδωται τοῖς διαρκῶς ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα συνεδριάζει ἡ βουλὴ, διαμένονσι βουλευταῖς, τοῖς δ' ἐξωθεν ἐρχομένοις δραχμῶν μὲν γιλιῶν ἐκάπαξ δι' ἐκάστην τακτικὴν σύνοδον, ἐξακκοσίῳ δὲ δι' ἐκάστην ἐκτακτον συγκλήσιν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰδίμετο μὲν τις ἀποζημίωσις τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταῖς, οὐχὶ δὲ τιαυτῇ ὥστε νὰ ἐπιζητῶσι τὴν βουλευτικὴν τιμὴν διὰ τὸν μισθόν, ὡς λέγει ὁ Βενιαμὶν Κωνσάντιος, συμφωνῶν τῷ Ἀριστοτέλει λέγοντι ἀμείριστον δ' εἶν πάση πολιτείᾳ τὸ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ἄλλῃ οἰκονομίᾳ οὕτω εὐτελέσθαι, ὥστε οὐ εἶναι τὰς ἀρχὰς κερδαίνειν. Καὶ τῇ

ἀναθεώρησιν ὅμως τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς, εἰρεθεῖσα ἐν μέρει ἄλλως συγκεκριμένη ἢ κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ σύνταξιν, διὰ μικρὰς πλειονοψηφίας ἐτροπολόγησε τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅλως μὲν ἀπαλείψασα τὸ νὰ μὴ λαμβάνωσιν οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν οἱ ἐν Ἀθήναις μονίμως οἰκούντες βουλευταῖ, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐκλεχθῶσιν ἐπαρχιῶν, ἵνα μὴ φαίνωνται κατὰ τὰς ἐκλογὰς οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὰς ἐπτίας τῶν ἔχοντες μειονεκτοῦντες πρὸς ἐκείνους, ἀναδιδάσασα δὲ τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν εἰς ὅρ. τρεῖς χιλ. ἐξακκοσίαις, ὅπως ἀνετώτερον δῆθεν διάγωσιν οἱ βουλευταῖ, ὄντες πάντως ὑπὸ χρεὶ νὰ συνέρχωνται ἐκτὸς τῆς τακτικῆς Συνόδου, καὶ ὁσάκις ἂν κληθῶσιν εἰς ἐκτακτον συγκλήσιν, χωρὶς διὰ ταύτην ν' ἀπαιτῶσιν ἰδίαν ἄλλην ἐπιχορήγησιν. Ἡ μειονοψηφία ὅμως ἐμμένει ὑποστηρίζουσα τὴν πρώτην σύνταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου, ἂν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως κριθῇ ἀπαράδεκτον τὸ ὅλως ἀμισθον τῆς βουλῆς.

Τὸ ἄρθρ. 78 ἔχει ὡς εἶχε πάλαι τὸ 68 ἄρθρον.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

Περὶ τὴν Γερουσίαν διάφορα συστήματα προτάθησαν. Κατὰ τοὺς μὲν, καὶ οὗτοι ὑπῆρχαν λίαν εὐαριθμοὶ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, Γερουσία ὅλως νὰ μὴ ὑπάρξῃ πρέπει, καθόσον, μήπω ὑπαρχούσης ἐν Ἑλλάδι τῆς εὐγενείας, καὶ τοῦ κλήρου οὐδόλως τῶν πολιτικῶν μετέχοντος, ἡ ὑπαρξίς τῆς Γερουσίας ἀποβαίνει αἰετὶ λόγου ὑπεστήριξαν δὲ τὴν γνώμην τῶν ταύτην δι' ὅλων ἐκείνων τῶν ἐπιχειρημάτων, ἀπερ καὶ ὁ διάκτος *Bertham* ἐξέφερεν ἐν τῇ *tactique des assemblées politiques délibérantes*, ch. IV. συγγραμμάτι τοῦ. Κατὰ τοὺς δὲ, ἀνεγνωρίζετο μὲν ἡ ἀνάγκη δύο βουλῶν, ἀλλ' ἐπεθυμεῖτο ὑπ' αὐτῶν ὅπως ἀμρότεραι ὦσιν αἰρεταί, ὡς ἐν Βελγίῳ καὶ Ἀλλαχού. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μὲν τοὺς πρώτους ἀντιτάξεν, ὅτι ἡ ἀνάγκη δύο βουλῶν δὲν ὑπάρχει ὅπως ἐκάστη αὐτῶν ἰδίαν τάξιν πολιτῶν ἐκπροσωπῇ, ἀλλ' ὅπως δίδωται ἐγγύη μὲν μείζων περὶ τῆς ὁριμότητος τῆς διασκέψεως κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν νομοθετικῶν ἔργων, περιορίζεται δὲ διὰ τῆς Γερουσίας ἡ μονήρους βουλῆς ἀκρατος ἐξουσία, ἥτις, ἀπεριόριστος οὖσα ὑπὸ Γερουσίας, εὐκόλως δύναται νὰ ὑπερπλήσῃ τὰ τεταγμένα αὐτῇ ὅρια καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ τῆς πολιτείας. Πρὸς δὲ τοὺς καὶ τὴν Γερουσίαν αἰρετὴν προαιρουμένους παρετήρησεν, ὅτι ἀληθῶς μὲν, καὶ αἰρετὴ ἢ ἡ Γερουσία, προλαμβάνονται τὰ ἀπὸ βουλῆς μονήρους ἄτοπα, ἐπειδὴ ὅμως ἐν πάσῃ πολιτείᾳ οἰονεῖ τινα στοιχεῖα

διηκενὶς ἀλλήλοις παλαίοντά εἰσιν, ἐνθεν μὲν, ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία, ἐκ φύσεως πρὸς τὸ περιποιήσασθαι ἑαυτῇ, ὡς οἶόν τε μείζονα δύναμιν τείνουσα, ἐτέρωθεν δ' ὁ λαὸς ἀγωνιζόμενος περιαιρεῖσθαι ὡς οἶόν τε πλείστον τῆς ἐξουσίας ταύτης μέρος, εἰ αἰρετὴ ἦν καὶ ἡ Γερουσία, ἀντὶ τοῦ ἐλαττώσαι τὰ ἀπὸ μονήρους Βουλῆς κακὰ, ταῦτα ἤθελον διπλάσια ἐμφανίζεσθαι ἀπὸ δύο αἰρετῶν Βουλῶν, μάλιστα δὲ παρ' ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι, οἵτινες καὶ ἀπὸ τοῦ κλίματος καὶ ἀπὸ τῶν ἡθῶν ἐπηρεαζόμενοι πρὸς τὸ ἐλευθεριάζειν ὡς ἐνεστί πλείστον ἀποκλίνουσιν. Τὸ ὅλον δὲ τῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς Γερουσίας δυναμένων προταθῆναι λόγων αὐτὸς ὁ Πλουτάρχος ἐν βίῳ Λυκούργου περιέλαβεν ὡς ἐξῆς. «Πλειόνων δὲ καινοτομουμένων ὑπὸ τοῦ Λυκούργου, πρῶτον αἶψα καὶ μίγιστον ἡ κατάστασις τῶν Γερόντων ἦν φησὶν ὁ Πλάτων τῇ τῶν βασιλέων ἀρχῇ φλεγμαινούσῃ μιγθεῖσαν, καὶ γενομένην ἰσόψυχον εἰς τὰ μέγιστα, σωτηρίαν ἅμα καὶ σωπροσύνην παρασχέιν. Αἰωρουμένη γὰρ ἡ πολιτεία καὶ ἀποκλίνουσα νῦν μὲν ὡς τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ τυραννίδα, νῦν δὲ ὡς τὸ πλῆθος ἐπὶ δημοκρατίαν, οἷον ἔρμα τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν πρὸς μέσσω θεῶν, καὶ ἰσορροπήσασα, τὴν ἀσφαλεστάτην τάξιν εἴχετο καὶ κατάστασιν, αἰὲ τῶν ὀκτώ καὶ εἰκοσι γερόντων τοῖς μὲν βασιλεῦσι προστιθεμένων, ὅσον ἀντιβῆναι πρὸς δημοκρατίαν, αὐτοῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, τὸν δῆμον εὐανέσρωνόντων.» Τὸ δ' ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου ὡς μνημονευόμενον τοῦ Πλάτωνος χωρίον (Νόμ. Γ. σελ. 691) ἔχει οὕτω. «Θεός, οἶμαι, κηδόμενος ὑμῶν τις, ὅς τε τὰ μέλλοντα προρῶν, ὑδιδυμὸν ὑμῖν φυτεύσας τὴν τῶν βασιλέων γένεσιν ἐκ μίνογεσσιν, εἰς τὸ μέτρον μᾶλλον συνέστειλε, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας τις ἀνθρωπίνη μεμιγμένη θεῖα τινα δύναμις, κατιδούσα νόμων τὴν ἀρχὴν φλεγμαινούσαν ἐτι, μίγνυσσι τὴν κατὰ γῆρας σωφρόνα δύναμιν τῇ κατὰ γένος αὐθάδει ῥώμῃ, τὴν τῶν ὀκτὼ καὶ εἰκοσι γερόντων ἰσόψυχον εἰς τὰ μέγιστα τῇ τῶν βασιλέων ποιήσασα δύναμις.» Ἠδυνάμεθα νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ ἀπὸ τῆς σοφίας τῶν προγόνων ἡμῶν ἐπιχειρήματα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐθνῶν παραδείγματα περὶ τοῦ κακοῦ τῆς μονήρους Βουλῆς, τοῦ ἀσυντελοῦς δὲ πρὸς εὐκοσμίαν ῥύθμισιν τῆς πολιτείας τῶν δύο ἐπίσης αἰρετῶν Βουλῶν, διότι πάντως οὕτω δύο ἦσαν ἂν Βουλαι, εἴπερ καταστήσεται τις αἰρετὴν καὶ τὴν ἐτέραν, οὐχὶ δὲ δύο Βουλαι μὲν, ἀπὸ διαφόρων ὁμῶς πηγῶν ὁρμώμεναι, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία. Ταῦτα πάντα λαβοῦσα ἡ ὑμετέρα ἐπιτροπὴ ὑπὸ σκέψιν προ-

τίνει ὑμῖν, Κύριοι, δύο Βουλὰς τὴν μὲν ὑπὸ τοῦ λαοῦ αἰρετὴν, τὴν δ' ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐξ ὠριστημένων κατηγοριῶν ἐκλεκτὴν καὶ ἰσόβιον.

Διεγράφη ἀπὸ τοῦ σχεδίου τὸ πάλαι ἀρθρ. 69 ὡς περιττόν, διότι ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καθιέρωται ἐν ἀρθρ. 22.

Ἐτροπολογήθη δὲ τὸ τοῦ συντάγματος τοῦ 1844 ἀρθρ. 70, καθόσον τοῦτο μὲν διέταττεν ἵνα τὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν Γερουσιαστῶν Βασιλικά διατάγματα ὑπογράφονται ὑπὸ μόνου τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ δ' ἐπιτροπὴ ὑμῶν ἐβίβητο ἐν ἀρθρ. 71 τοῦ σχεδίου, ἵνα ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπογράφωνται, ὅπως τὸ ὅλον ὑπεύθυνον τῆς Κυβερνήσεως σῶμα κοινὴν φέρῃ τὴν εὐθύνην.

Τὸ ἀρθρ. 80 τοῦ σχεδίου παρουσιάζει σπουδαίας διαφορὰς πρὸς τὸ πάλαι 71 ἀρθρ. τὸ μὲν, διότι τὸ τοῦ σχεδίου ἐξαίρει τοῦ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ τῶν εἰκοσι καὶ ἐπτὰ γερουσιαστῶν τὸν κατὰ τὸ ἀρθρ. 84 ἐπίδοξον τοῦ θρόνου διαδόχον, τὸ δὲ διότι πρότερον μὲν ἠδύνατο ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Γερουσιαστῶν μέχρι τοῦ ἡμισυοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, κατὰ δὲ τὸ σχέδιον ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει τὴν τοιαύτην ἀδειαν εἰμὴ μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ προσέτι δὲ, διότι καὶ συγκαταθεσὶ τῆς Βουλῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν· ταῦτα δὲ πάντα καθόσον, ὅτι μᾶλλον ἂν ἡ περισταλμένη τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσάγειν νέους Γερουσιαστὰς, τοσοῦτον ἀρείουνας θέλει διατίθῃ ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὴν ὑψηλὴν ταύτην λειτουργίαν. Ἡ δ' ἐν τέλει τοῦ ἀρθρου τούτου προτεθείσα διάταξις ὅτι δεῖ πάντως εἶναι ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἕνα τοῦλάχιστον Γερουσιαστὴν ἐξ ἐκάστου νομοῦ τοῦ Κράτους, εὐδελον ἔχει τὸν λόγον, ὅπως καὶ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν συμφέροντα ἔχουσι καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ τὸν εἰδότα καὶ ἱκανὸν πρὸς τὸ προκτεῖναι αὐτῶν.

Παραβάλλουσα ἡ Συνέλευσις τὸ ἀρθρον 81 τοῦ σχεδίου πρὸς τὸ πάλαι 72 ἀρθρον σπουδατικῆς θέλει εἶναι τὰς διαφορὰς, ὅς ὑπεγράφευσαν λόγοι διάφοροι, ὅς ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτίθησιν εὐσυνήπτως. Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐδαφίων 1—5 παραγράφῳ α. οἱ πάντες συνετηνόνταμεν, ἐπὶ δὲ τῆς § 6. ἡ μειονοψηφία φωνεῖ ὅτι ἡ ὑψηλὴ τιμὴ, δι' ἣν περιεβλήθη ὁ καὶ ἀπαξ ἐκλεγθεὶς πληρεξούσιος τοῦ ἔθνους ἐν ἑθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσι, εἶναι προσὸν μέγα, εἰς ὃ προστιθεμένης καὶ τῆς ἀπαξ ὡς Βουλευτοῦ τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἐκλογῆς ἀξιοπρατὲς εἶναι νὰ περιποιηται αὐτῷ τὴν προσὸν πρὸς τὸ διορισθῆναι Γερουσιαστῇ.

Επί τῶν §§ γ. καὶ δ. ὁμοφωνοῦν ἡ ἐπιτροπὴ.

Τὴν § ε. ὁμοφώνως ἐτροπολόγησε, καθόσον, ἀπαιτουμένων τριῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἀπὸδε τὸ νὰ διορισθῇ Γερουσία· τῆς ὁ ἀπαξ μὲν ἐκλεγθεὶς βουλευτὴς, κατὰ δὲ συνόδους ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου ἀναγορευθεὶς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Τὴν § σ. πρὸς τὴν τετραετὴ ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργοῦ προσεπιτίθει μίαν τοῦλάχιστον ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς πληρεξουσίου ἢ βουλευτοῦ, τὸν πρότερον πενταετὴ χρόνον τῶν ἐν παραγράφῳ ζ. καὶ η. καθυῶν ὥριον ἢ ἐπιτροπὴ ἐπιτετῇ.

Ὀκταετὴ δὲ τὸν πάλαι ἐξαετὴ χρόνον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προέδρου τοῦ ἰσίου Πάγῳ ἢ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου· δωδεκαετὴ δὲ τὴν πρότερον ὀκταετὴ ὑπηρεσίαν τοῦ Εἰσαγγελέως παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγι, ἢ προέδρου Ἑστῶν, ἢ Νομάρχου, προσθεῖσα καὶ τὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως παρὰ τινι ὑπουργείῳ, εἰς δωδεκαετὴ δὲ χρόνον τὸν πρότερον δεκαετὴ τῶν ἐν § ια. καταλεγόμενων.

Ὡσαύτως ἐν § ιβ. ἀναιδίσκῳ εἰς ἅπαν τὰ πρότερον Εἴς ἐτὴ τοῦ ὡς νομαρχιακοῦ συμβούλου ὑπερτέθησαν, τοῖς δ' ὡς πρὸν ἴθρου νομαρχιακοῦ συμβούλου ἐκλεγθέντος.

Εἰπὶ τῶν παρόντων τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου συνερῶνται μὲν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸν δωδεκαετὴ τῆς ὑπηρεσίας χρόνον, καθόσον τοσούτος ὁρίζεται ἐν παραγράφῳ ια. καὶ διὰ τοῦ· ἰσοβάθμους τοῖς τοῦ Πανεπιστημίου τακτικοῖς Καθηγηταῖς Ἀρειοπαγίταις, ἀλλ' ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προὔτεινε νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διττὴ εἰς τὸν Πενταετιῶν ἐκλογὴ, καθόσον ἡ προσθήκη αὐτῆς αἰεὶ τὴν μεταξὺ ἰσοβάθειαν ἰσοποιεῖ. Ἀλλῶς τε ἡ ἐν παραγράφῳ ιγ' τάξις εἶναι ἡ μόνη τοῖς πεπαιδευμένοις τοῦ ἔθνους ἀπονεμομένη, ἀδίκον δὲ θεωρεῖται εἰ πάντες τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς μορφοῦντες, οἱ ἐπὶ τὰ τεκνα ὄλων τῶν Ἑλλήνων τὰ ρῶτα διαχίοντες, ἐν ᾗ τῶν νὰ ὡς μοῖρα τὸν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν μορφομένων, καὶ δικαστῶν, καὶ Νομαρχῶν, καὶ Γενικῶν Γραμματέων, καὶ Ὑπουργῶν, καὶ οὐδὲ ποτε ἄλλα. Ἀλλῶς τε καὶ ὁ Χάρτης τῆς Γαλλίας τοῦ 1830 καὶ τὸ τῆς Ἰταλίας Σύνταγμα τοὺς τοιοῦτους πεπαιδευμένους καὶ ὅντες χρόνον ὑπηρεσίας ἐπιτρέπει τῷ Βασιλεὶ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, διότι, ὡς λέγει εὐρυφῶς λέγει ὁ *Surrogate études sur les constitut. des peuples libres*, I part. 3me c. καὶ p. 140, ἡ ἀπαίτησις αὕτη δὲν εἶναι δικαιώμα τι ὑπὲρ αὐτῶν διεκδικουμένων, ἀλλὰ μᾶλλον φόρος τῶν ρῶτων αὐτῶν. ὅν ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν « ce n'est

pas un droit qu'on réclame pour elles (les Universités et Académies) c'est un tribut de lumières que leur demande la société ». Συμφωνοῦσι δ' αὐτῷ καὶ πλείστοι ἄλλοι δημοσιογράφοι, καὶ Romagnosi, καὶ Rossi, καὶ Bentham, καὶ πλείστοι ἄλλοι· ἐφ' ᾧ εὐελπιστεῖ ἡ μειονοψηφία, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀποδώσει τὸ κατ' ἰσότητά δικαίον τοῖς πρόμοις τῶν λογίων τοῦ ἔθνους, ἀπαλείφουσα τὴν προσεπιτιουμένην τῇ δωδεκαετῇ τοῦ ἐν τῷ ἔθνικῳ Πανεπιστημίῳ Καθηγητοῦ διδασκαλίαν τὴν διττὴν αὐτοῦ ὡς Πρυτάνεως ἐκλογὴν.

Ἡ § ιδ'. φέρει ὀκταετὴ ἀντὶ τῆς ἐξαετοῦς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ, φρονούσα, ὅτι ἐν τῇ Γερουσίᾳ πρέπον εἶναι νὰ εὐρίσκωσιν εἰσοδὸν καὶ οἱ τὰ ὕλικά τοῦ Κράτους συμφέροντα προάγοντες διὰ τῆς βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καθόσον μεγάλως δι' αὐτῶν ἐξυπηρετεῖται ἡ πολιτεία καὶ τῆς πατρίδος ἡ πρόοδος ἀναπτύσσεται, προτίθετο τὰ ἐν ταῖς §§ ιε, ις, ιζ', καὶ ιη', ἅτινα ἐν ἑαυτοῖς φέρουσι τὰς δικαιολογίας αὐτῶν καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ Χάρτι τῆς Γαλλίας τοῦ 1830 ὑπῆρχον τὰ τοιαῦτα ὡς προσόντα πρὸς διορισμὸν Γερουσιαστῶν, καὶ ἐν ἄλλοις μοναρχικοῖς συντάγμασιν εὐρίσκονται. Εὕρισκει ὁμοίως πρέπον ἡ ἐπιτροπὴ, ὅπως τὰ ἐκ τοῦ πλοῦτος προσόντα ταῦτα ὡς συνωδευμένα καὶ διὰ τῆς τοῦ λαοῦ ὑπολήψεως, ἐφ' ᾧ προτίθετο ἐν τῇ τοῦ άρθρου, ὅτι οἱ ταῦτα κατεχόμενοι δέον νὰ εὐχον καὶ μιᾶς ἐκλογῆς πρὸς τὸ ἐκπροσωπήσαι τὸν λαόν, εἴτε ὡς Πληρεξούσιοι, εἴτε ὡς Βουλευταί.

Τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τοῦ ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ 1844 άρθρου 72 ἔκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλειπτέα, τὸ μὲν ὡς ἀκούον τὸ δ' ὡς περιττόν, διότι ἐπιτρέπεται μετὰ χρόνον τινὰ ὥρισμένον ἐν ἀρθροῖς 115—117 τοῦ σχεδίου, καὶ τρόπου ἐν αὐτοῖς διατετυπωμένου, ἡ ἀναθεώρησις ὥρισμένων καὶ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

Τὸ πάλαι ἄρθρον 73 μετενέχθη αὐτολεῖται καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ ἡμῶν ὡς ἄρθρον 82.

Τὸ δ' ἄρθρον 83 ἐπὶ τὸ πάλαι 74 τροπολογηθέν ὁμοιωτὸν ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον τῆς ἐννοίας. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ νὰ ἐξελέγχῃ αὐτὴ ἡ Γερουσία τὰ προσόντα τοῦ διοριζομένου, ἐν μνημονεύσει τὸ βασιλικὸν διάταγμα, ἐκείνη οὐκ τις πολέμιος προνοία τῆς Γερουσίας νὰ ἀπαχρησθῇ ὅπως ἐν αὐτῷ τῷ πολιτεύματι, ἵνα τοῖς πᾶσι γένηται κατάδηλον, ὅτι περὶ τῆς ἀληθείας τῶν προσόντων καὶ τῆς νομιμότητος τοῦ διορισμοῦ, ὑπεράκτος δικαστὴς ἐστὶ αὐτὸ τῆς Γερουσίας τὸ σῶμα.

Τὸ ἄρθρον 84 συνετάχθη κατὰ πλειονοψηφίαν, ἡ δὲ μειονοψηφία ὑπεστήριξε τὴν πάλαι διατάξιν τοῦ ἁρθροῦ 75, θεωροῦσα, ὅτι, ἐκτός τοῦ ἐπιδοξοῦ ἀμέσου διαδόχου, πρέπει πάντες οἱ βασιλόπαιδες νὰ ὦσιν αὐτοδικαίως Γερουσιασταί, καθόσον πάντες, ὁ γὰρ θάνατος ἀδελφός, εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιδοξοὶ τοῦ θρόνου διαδοχοί.

Τὰ ἄρθρα 85 καὶ 86 ἀντεγράφησαν ὡς εἶχον τὸ πάλαι ἐν ἁρθροῖς 76 καὶ 77.

Τὸ ἄρθρον 87 σπουδαίως τροπολογεῖ τὸ πρότερον ἄρθρον 78, διότι τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως νὰ διορίῃ κατὰ τριετίαν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας μετῆνεγκιν εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα, ὅπερ καὶ τοῦτον θέλει ἐκλέγει ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Προεδρείου μέλη. Ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι, μεγάλῃς οὔσης τῆς ἐπιβροχῆς τοῦ Προέδρου εἰς τὰς διασκευαίς τοῦ σώματος, εἶδει αὐτὸν εἶναι τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ σώματος. Ἄλλως τε ἡ νῦν διατάξις ἐστὶ συμφωνοτέρα πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Γερουσίας.

Ὡς πρὸς τὴν διαρκὴ ἀποζημίωσιν τῶν Γερουσιαστῶν συνερῶνησιν ἅπασα ἡ ἐπιτροπὴ, διεφώνησε δὲ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἀναγραφτέον ἐν ἁρθρῷ 88 ποσόν, τῶν μὲν προτεινόντων 5,000 δραχμὰς ἐτησίαν δι' ἕκαστον Γερουσιαστὴν ἐπιχορήγησιν, τῶν δὲ 6,000 δραχμὰς, ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία ὥρισεν αὐτὴν εἰς δραχμὰς 7,200 χωρὶς ποτε νὰ δύνηται αὕτη ν' αὐξηθῇ, νὰ διβῶται δὲ ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει παντὸς ποσοῦ, ὅπερ ὁ Γερουσιαστὴς ἤθελε λαμβάνει ἐξ οὐκ ἀσθητοῦ ἄλλης πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐν ἐνέργειᾳ λειτουργίας ἢ συντάξεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Τῶν Ὑπουργῶν ὄντων τῶν ἀμέσων καὶ ὑπευθύνων ὀργάνων τῆς Βασιλικῆς ἀρχῆς, εἶπετο ἡ ἀνάγκη ν' ἀποκλεισθῶσι τῆς ὑπουργικῆς πάντα ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, ὅπερ διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ αἵματος ἤθελον εὐρίσκεισθαι ἐγγύτατα τοῦ κρατοῦντος τῶν σκῆπτρων. Τὸ πολιτικῶς ἀγαθὸν τοῦτο δόγμα καὶ πρότερον ὑπῆρχε διατυπωμένον ἐν ἁρθρῷ 80, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ μετῆνεγκιν αὐτολεξεῖ ἐν ἁρθρῷ 89 τοῦ σχεδίου.

Τὸ ἄρθρον 90 τὰς αὐτὰς μὲν διατάξεις τοῦ πάλαι 81 ἁρθροῦ φέρει, μετὰδικώτερον δ', ὡς φησὶ ἡ ἐπιτροπὴ, διατυπώθη ὑπ' αὐτῆς.

Τὰ ἄρθρα 91, 92, 93 καὶ 94 μετενέχθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ ὡς εἶχον ἐν ἁρθροῖς 82, 83, 84 καὶ 85 τοῦ Συντάγματος τοῦ

1844. Αἱ διατάξεις αὗται γνωσταὶ οἶσιν οὐδενὸς γρηζουσιν ὑπομνηματισμοῦ.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Τὸ πάλαι ἄρθρ. 95 εἰσήλασεν ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ 1844, μεταφρασθὲν αὐτολεξεῖ ἐκ τοῦ 48 ἁρθροῦ τοῦ Χάρτου τοῦ 1830 τῆς Γαλλίας, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ παρ' ἡμῖν ὁ ἱστορικὸς λόγος, δι' ὃν ἡ διατάξις αὕτη εὕρισκεν ἀλληλοδιαδόχως χώραν ἐν τοῖς μοναρχικοῖς πολιτεύμασι τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ 1789 καὶ ἐντεῖθεν. Πρὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1789 ὑπῆρχον ἐν Γαλλίᾳ δύο εἰδῶν δικαστήρια, ὧν τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διοριζόμενα ἀνώτερα, justices royales ὠνομάζοντο, τὰ δὲ κατώτερα, ἀπὸ τῶν κατ' ἐπαρχίας τιμαρίων (seigns) ἐξαρτώμενα, καὶ ἀπὸ τοῦ κτωμένου τὸ τιμᾶριον ἀρχόντος διοριζόμενα, justices seigneuriales ὡς ἐκ τούτου ἐκκαλοῦντο (ὅρα Montesquieu, de l'esprit des lois XXVIII ch. 42 καὶ 43). Παρ' ἡμῖν ὁμοῦς οὐδέποτε δικαστήρια τῆς δευτέρας ταύτης κατηγορίας ὑπῆρξαν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀρα οὐδ' ἀνάγκη ὑπῆρχεν ἀναγραφῆς τοιαύτης ἀρχῆς μηδένα ἐχούσης λόγον τοῦ εἶναι ἐν τῷ πολιτεύματι ἡμῶν. Καὶ ἀληθῶς μὲν ἡ συντάξασα τὸ Σύνταγμα Συνέλευσις τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου 1843 δὲν περιέπισεν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὸ ἱστορικὸν τοῦτο λάθος, καθόσον αὕτη εἶχε διατυπώσῃ τὸ ἄρθρον 86 ὡς ἐξῆς: « Ἡ δικαιοσύνη ἐνεργεῖται διὰ δικαστῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διοριζομένων (ὅρα πρακτικὰ αὐτῆς ἐν σελ. 470), ἀλλ' ὁ τότε Βασιλεὺς ᾔτησεν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1844 πρὸς τὴν Συνέλευσιν διαγγελλομένου, νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τεθῇ, ὅτι ἡ δικαιοσύνη πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ κτλ. » (ὅρα πρακτικὰ σελ. 569), τὴν δὲ τροπολογίαν ταύτην παρεδέξατο καὶ ἡ Συνέλευσις, καὶ οὕτω προῆλθεν ἡ ἄνευ λόγου συντάξις τοῦ 86 ἁρθροῦ.

Ἄλλως τε ἀνακρούσασα ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, Κύριοι, τὸ ἐν ἁρθρῷ 21 τοῦ παρόντος σχεδίου δόγμα τῆς ἔθνικῆς Κυριαρχίας, εἰς ἣς ἅπασαι αἱ ἐν τῷ Κράτει ἐξουσίαι ἐμποροῦνται, εἶπετο λογικῶς νὰ συνταχθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἔχει, ἡ δὲ δικαίαις αὐτοῦ συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὴν ἐν ἁρθρῷ 28 ἀρχήν.

Εἰ καὶ ἡ τῶν δικαστῶν ὡς καὶ τῶν ψήρων ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσοϋσότης κατὰ θεωρίαν ἐστὶν ἡ κυριωτάτη τῶν ἐγγυήσεων περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἀπονεμόντων τὴν δικαιοσύνην εἰ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰσοδίου αὐτῶν ἐστὶν

γράφη ως αρχή συνταγματική ἐν άρθρῳ 87 τοῦ πολιτεύματος τοῦ 1844, οὐχ ἦτον εἰκοσαστία ὅλη ἐκτοτε παρῆλθε καὶ ἡ διάταξις αὕτη ἔμεινε καὶ μένει εἰσέτι ἀπραγματοποίητος· ἐφ' ᾧ ἔδοξε τῇ ἐπιτροπῇ ἡμῶν, ἵνα δι' αὐτοῦ τοῦ πολιτεύματος ὀρίσθῃ ὁ χρόνος, ἀφ' οὗ ἀρξεται τὸ ἰσόδιον τῶν ἐν λόγῳ δικαστηρίων τακτικῶν τε καὶ λογιστικῶν. Ἐπειδὴ δ' ἔκρινεν, ὅτι, διὰ τὸ εἰσέτι ἀνώμαλον τῶν πραγμάτων, δὲν ἐσύμφερεν ἀπὸ τοῦδε νὰ καθιερωθῇ τὸ ἰσόδιον ὑπὲρ τῶν ἐν κατοχῇ τῶν δικαστικῶν θέσεων διατελούντων, ὠρίσθη χρόνος, ἀφ' οὗ ἀρξεται τοῦτο, βραχύτερος μὲν διὰ τ' ἀνώτερα δικαστήρια, μακρότερος δὲ διὰ τὰ πρωτοδικεῖα, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἀνομόδια ἵπουργεῖα φροντίσωσι νὰ προσκλήσωνται εἰς τὴν ὑπερσίαν τὰ διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ρώτ' αὐτῶν πρὸς τὰς ὑψηλὰς ταύτας λειτουργίας καταλλήλοτατα πρόσωπα.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δεόν ἵνα προηγηθῇ ὁ περὶ προσόντων εἰδικὸς νόμος, προσέθετο ἡ ἐπιτροπὴ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 97, καθ' ἣν, ἂν μὴ προφθάσῃ αὕτη ἡ Συνέλευσις νὰ συντάξῃ τὸ πᾶν ὑποβεδλῆμενον αὐτῇ σπουδαιότατον τοῦτο νομοθέτημα, τοῦλάχιστον ἐντὸς τριετίας ἐπιβάλλεται εἰς τὰ νομοθετικά σώματα ἡ σύνταξις αὐτοῦ, εὐελπιστεῖ δὲ, ὅτι δὲν θέλουσι ταῦτα ἀντιπαρῆλθαι τὸ δόγμα τοῦτο τῆς Συνελεύσεως, ὡς αἱ ἀπὸ τοῦ 1844 Βουλαι, αἵτινες εἰς οὐδὲν ἐλογίσαντο τὴν ὁμοίαν διάταξιν τοῦ άρθρου 87, καθ' ἣν ὠρίσθητο πρὸς τοῦτο πενταετία, ἥτοι μέχρι τοῦ 1849 τὸ βραχύτερον.

Τὸ άρθρον 98 (πάλαι 88) ἐκτελεῖ τῆς ἰσοδότητος τοῦς εἰσαγγελεῖς, ἀντισαγγελεῖς καὶ εἰρηνοδίκας, καὶ διότι τὰ ἔργα αὐτῶν εἰσι σύμμικτα, δικαστικὰ ὁλονότι καὶ διοικητικὰ, καὶ διότι εἰσὶν ἐν μέρει ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Τὸ άρθρον 89 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844 ἐδικοτομήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ μὲν ἡμῖς αὐτοῦ μετηνέχθη ὡς ἄρθρον αὐτοτελὲς ἐν τῷ περὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων κεφαλαίῳ, ἐν ᾧ καταγράφη ὡς ἄρθρον 8, τὸ δ' ἕτερον ἡμῖς ἔμεινεν ἐνταῦθα ὡς ἄρθρον 99.

Τὰ ἄρθρα 100, 101, 102, 103 καὶ 104 ἀναλλοιῶτως καταχωρήθησαν ὡς εἶχον πρότερον ἐν ἀρθροῖς 90, 91, 92, 93 καὶ 94.

Τὸ ἄρθρον 105 περιλαμβάνει ὅτι καὶ τὰ ἄρθρα 95 καὶ 104 § 5'. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἐρρύθμισεν ἤδη ἡ νομοθεσία ἡμῶν,

καὶ τὰ νομοθετήματα ταῦτα ἄδειαν ἔχει καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ μεταβάλλῃ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον ταῦτον ὡς μὴ ἀνήκοντα ἰδίως εἰς οὐδὲν τῶν ἀνωτέρω κεφαλαίων τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν Νόμου κατανομασθῆσαν ἐνταῦθα.

Τὸ ἄρθρον 106 περιλαμβάνει ὅτι καὶ πάλαι τὸ ἄρθρον 97, προσετέθησαν ὁμοῦ ἐν αὐτῷ καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικῆς Συνεδρίου, περὶ ὧν δὲν εἶχε μνημονεύσει τὸ ἄρθρον 97, καίτοι τὸ πρὶ αὐτοῦ ἄρθρον 87 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844 παρῆλθε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσοδότητος ὠφεληήματα.

Τὰ ἄρθρα 107 τοῦ σχεδίου καὶ 98 τοῦ προτέρου πολιτεύματος ἡμῶν ἀπαρχαλλάκτως ἔχουσιν. Ἰσαύτως δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 108 πρὸς τὸ 99.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζει τὴν ἀναγκὴν τῆς συστάσεως Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, καὶ ὡς διοικητικοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν καθιρώς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ υποθέσεων, καὶ ὡς σώματος ἐπικούρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς παρασκευὴν τῶν νόμων καὶ κανονιστικῶν διαταγμάτων.

Τὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ υποθέσεις ἐν γένει μὲν ὑπῆρχαν τὸ ἄρθρον 101 τοῦ συντάγματος τοῦ 1844 εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, τούτων δὲ τινες ἐξῆρσε τῆς δικαιοδοσίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τὸ ΣΤ' ψήφισμα τῆς συνταξίας τοῦ Συντάγματος ἐκείνου ἑθνικῆς Συνελεύσεως, μεταγενέστεροι δὲ τινες ἄλλοι εἰδικοί νόμοι ὥρισαν εἰδικὴν δικαιοδοσίαν διοικητικῶν δι' ἄλλας τινάς. Νομίζει ὁμοῦ ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ὅπως συσταθῇ νομοδοτικὴ διοικητικὴ καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ μορφωθῇ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ, ὡς προεπιπομεν, διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν νομοσχεδίων, πρὸς συντάξιν τῶν ὑποίων εἰδικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συσταίνονται ἐκάστοτε ἐπιτροπαί, ἐξ ὧν συρραφαὶ μᾶλλον ἢ συγγραφαὶ νόμων προκύπτουσιν εἰς πῶς, εἶναι ἀπύλτως ἀναγκαῖον ἵνα συσταθῇ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, ἄλλα πάντως περιβεδλῆμενον δικαιώματα παρὰ τὸ πρὶ τῆς Γ' Σεπτεμβρίου 1843 ὑπάρχον, καὶ ἄλλα ἔχον καθήκοντα.

Τὴν ἀτέλειαν τῆς ἀρτιγενοῦς νομοθεσίας ἡμῶν θέλουσα ἡ ἑθνικὴ Συνέλευσις τῆς Γ' Σεπτεμβρίου νὰ θεραπεύσῃ ὑπέδειξε τὰς ἐλπίδας κατὰ τὰ κυριώτατα αὐτῆς κεφάλαια ἐν ἄρθρ. 105 τοῦ ὑπ' αὐτῆς συνταχθέντος πολιτεύματος· ὁμολογήσωμεν δὲ, ὅτι ἐν μέρει αἱ διαδεχόμεναι ἐκείνην Βουλαι ἱκανοποίησαν

τας ανάγκας τῆς πολιτείας, οὐχ ἥττον ὅμως ὁλόκληρος μὲν ἐκτοτε εἰκοσαετία παρήλθε, εἰσέτι δ' οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια οὐδὲ περὶ τῆς διαπλάσεως καὶ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τοῦ Κλήρου, οὐδὲ περὶ τῶν μοναστηρίων καὶ τῆς ἐπωφελεστέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των· ἐτι δὲ, οὐδὲ περὶ τῆς δημοτικῆς, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως, οὐδὲ περὶ τῆς ἐκκαθάρισεως καὶ ἀποσώσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν δημοσίων χρεῶν, ὧν ἡ ἱερότης τοῖς πᾶσι πρόσθετος, διότι εἰς κῦτά ὀφείλεται ἡ ἀπολευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἥττιν ἢ εἰς τὴν ἀνδρίαν τῶν ἀγωνισμένων τὸ μέγα καὶ ἱερὸν ἀγώνισμα, αὐτῶν δ' ἡ παραμέλησις ὑπεδίδασκε δυστυχῶς τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐνθ' αὐτῇ εἰσιδηροφύρει ἀνάρτης, καὶ καταπολεμεῖτο ἐν τοῖς ἀνακατοβουλίοις καὶ ταῖς Συνόδοις τῆς ἐσπερίας Ἑβρώπης ἡ ἐπανάστασις αὐτῆς, ἡ ἱερὰ καὶ λαμπρὰ καὶ ἐκπληξάσα τὸν κόσμον ἐπανάστασις τῆς τοῦ 1821, ἡ Ἑλλάς, καὶ, εὗρισκε τὰ μέσα διὰ δανείων νὰ θεραπεύῃ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ νὰ διατρέχῃ τὸν κατὰ τῶν τεράνων τῆς πόλεμον, ἡ αὐτὴ Ἑλλάς ὅμως βασιλευθεύσα ἐπὶ τριακονταετίαν ἐγλευσθη ὡς ὁ δυστραπώτατος τῶν ὀφειλετῶν καὶ χλευάζεται. Καὶ οὐ μόνον ἐξωτερικῶς τοῦτο πάσχει, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς ἄλλος καρκίνος λυμαίνεται αὐτήν, διότι οὐδεμία βελτιώσις ἐπηνέχθη εἰς τὸ καταθλιπτικὸν καὶ ἐχθρὸν φορολογικὸν σύστημα, τὸ ἐτι καὶ νῦν πιέζον τὴν Πατρίδα· οὐδὲ ἐδόθη τις ἐπιμέλεια πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, τῆς τροφῆς ταύτης πάσης ἐπικρατείας, κτλ. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, Κύριοι, εὐελπιστεῖ, ὅτι αἱ μέλλουσαι Ἐθνικαὶ Βουλαὶ, καὶ χωρὶς νὰ ὑποδείξῃ αὐταῖς ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τίνα ὀφείλουσι ν' ἀσχοληθῶσι προύργιστον, ἀφ' αὐτῶν θέλουσιν ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου, ἐνέγραψε δ' ἐν τῷ σχεδίῳ τὴν περὶ δύο ταχίστην μέριμναν, ἐξ ὧν τὸ μὲν, ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἀπόσβεσις τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν δημοσίων χρεῶν, διότι τὸ τοιοῦτον ἔσται ὁ ἄξων, περὶ ὃν στεινὰ γενομένη θέλει κινεῖσθαι ἡ δημοσία τοῦ Κράτους πιστις, ἀνευ τῆς ὁποίας ἀδύνατον νὰ εὐμερέσῃ ἡ πολιτεία, τὸ δὲ, ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς ὡς οὗσης ἡ ἐγγυησις τοῦ αἰσίου τῆς Ἑλλάδος μέλλοντος. Ὁ Ἕλλην ἔχει ἀνακριστοῦν εἰς τὴν γῆν ταύτην δικαίωμα, καὶ διότι αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐἴα ἀρρήθην ὑπὸ βαρβάρου καὶ ἀπηνεῦς κατακτητοῦ, καὶ διότι διὰ τοῦ μακροῦ μαρτυρίου, ὃ ὑπῆστο, καὶ τοῦ αἵματός του ἐξηγόρασεν αὐτήν, καὶ τέλος, καὶ μὴ ὑπῆρχον οἱ προεκτεθέντες σπουδαῖοτατοι λόγοι καὶ ὑπὸ οἰο-

νομικὴν ἀπλῶς ἐποψὴν ἐξετάζετο τὸ πρᾶγμα, τὸ ἀληθές τῆς πολιτείας συμπερόν ἀπαιτεῖ, οὐχὶ νὰ ἔχῃ τὸ δημόσιον ἀργὴν ἰδιοκτησίαν διχῶς ἀπ' αὐτῆς ν' ἀπολαμβάνῃ τι, τοὺς πολίτας κρατοῦν ἐν πενίᾳ, ἀλλὰ τοῦναντίον αὐτοὺς μὲν πλουτίζον διὰ τῆς ἐθνικῆς ταύτης γῆς, εὐπορώτερον ἑαυτοὺς νὰ κατασταίνῃ διὰ τοῦ ἐράνου, ὃν ἤθελεν αὐτῷ εἰσφέρει ἡ ἐργασία τῆς πληθὸς τῶν γεννησομένων ἰδιοκτητῶν. Μόλις τὸ ἐν ὁδοῦν τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς χώρας καλλιεργαίται, ὁποία ἄρα πηγὴ πλοῦτος ἐσται τῷ Κράτει ἡ μείζων καὶ συντελεστικωτέρα καλλιέργεια τοῦ τόπου!

Τὸ 111 ἄρθρον τοῦ σχεδίου ἐστὶν αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ πάλαι 103 ἄρθρον, ὃ το δὲ εὐδελον, οὐδενὸς χρήζει σχολίου.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Πᾶσα ἐπανάστασις, καὶ αὐτὴ ἡ πλέον νόμιμος ὅπωςδήποτε συνεπάγεται ἀνωμαλίαν τινά· ἡ συγκρότησις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἶναι μὲν ἀπολύτου ἀνάγκης συνέπεια, ἀλλ' ἐστὶν ὁμολογουμένως καὶ ἐποχὴ μεταβατικὴ, ἥτις ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς στήσῃ τὰ πράγματα ἀρίσται μετ' αὐτὴν πολιτικὸν τινα σάλλον μᾶλλον ἢ ἥττον παρατεταμένον. Ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ, καὶ μὴ παραλύσῃ, χαλαροῦται ὅμως, ἐφ' ἣ καὶ ἡ ἀνάγκη ἵνα, ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἐκφραστικῆς τῆν ἐθνικὴν θέλησιν Συνελεύσεως μέχρι τῆς κατὰ τὴν ἐξυμῶν καὶ εὐρυμῶν κινήσει τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐνάρξῃ, παρέλθῃ τις χρόνος, οὗτ' ἄγαν βραχύς, οὔτε λίαν μακρὸς, καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις νὰ διευθετήσῃ τὰ τῆς πολιτείας. Τῶν λόγων τούτων ἕνεκεν ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν ὥριεν ἐν ἄρθρ. 112 τοῦ σχεδίου ὁκτάμηνον χρόνον, ἐντὺς τοῦ ὁποίου νὰ συγκροτηθῇ ἡ πρώτη βουλευτικὴ Σύνοδος.

Τὸ ἄρθρ. 113 τυπικὴν τινα φέρει διατάξιν τοῖς πᾶσι καταληπτήν.

Ὅτι ἐν τῷ προτέρῳ συντάγματι ἐξεγράφη ἐν ἄρθρῳ 105 § 7 ὡς εὐχὴ, εὐχὴ, ἥτις δυστυχῶς μεθ' ὅλην εἰκοσαετίαν ἔμεινεν ἀπραγματοποίητος, τοῦτο διεπραζέτο ἡ ἐπανάστασις τοῦ Οκτωβρίου ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Ἡ πείρα ὑπερέβη τὰς προσδοκίας· ἡ σύστασις τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ὑπῆρξεν ἐν τῶν πρωτίτων μελημάτων τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, παρέσχε δ' αὐτῇ τὴν πατρίδα τὰς συντελεστικωτάτας ὑπηρεσίας. Εἰς τὴν Ἐθνοφυλακὴν ὀφείλεται κατὰ μέγιστον μέρος ἡ διατήρησις τῆς τάξεως, εἰς τὸν ἀκάματον τῶν πολιτῶν ζῆλον, εἰς τὴν ὑπεράνω παντὸς ἐπαίνου αὐταπάρνησιν αὐτῶν, χρεώσται ἡ πολιτεία τὴν

κρυφίαν ἐκείνην, ἐφ' ἣ εὐσεμνύετο ἡ Ἑλλὰς καὶ εἰς αὐτὴν ἐφείλκυσε τὸν πάντων θαυμασμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τῆς Ἐθνοφυλακῆς ὑπαρξίς ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ εἶναι τὸ ἀληθὲς τῶν ἐλευθερίων παλλαδίων, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγκάσιον καὶ τὰ μάλιστ' αἰσιτελὲς ἵνα εἰδικὸν ἄρθρον μνησθῇ αὐτῆς. Τὸ 111 ἄρθρον τοῦ σχεδίου ἐστὶ διὰ τὴν Ἐθνοφυλακὴν τῆς Ἑλλάδος ἡ χρυσὴ τῆς εὐγενείας τῆς διδῆλος.

Τελευταῖαι διατάξεις.

Τὰ ἐν τῷ σχεδίῳ ἄρθρα 115, 116 καὶ 117 εἰσὶ νέα ὅλως. Τρεῖς θεωρίαι ἀνεπτύχθησαν, ὅτε προὔσθῃ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἡ ὑποδεχομένη τοῦ Συντάγματος ἀναθεώρησις. Κατὰ τοὺς μὲν, τὸ Σύνταγμα ἔπρεπε νὰ κυρωθῇ ἀνώτερον πάσης ἀναθεωρήσεως· αἱ διατάξεις τοῦ θεμελιώδους τούτου νόμου ἔδει νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν πρόληψιν τοῦ ἀμεταβλήτου, διότι οὕτως ἤθελον καταστῇ μάλλον σιδηράται. Κατὰ τοὺς δὲ, τὸ Σύνταγμα ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ αἰὼν εἶναι, ἥτοι ἔργον ἀνθρώπινον, καὶ ὡς τοιοῦτον ἐπιδεκτικὸν τελειοποιήσεως καὶ μεταβολῆς ἐν μέτρῳ διὰ τῆς προόδου τῶν χρόνων. Οἱ ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης συνηγοροῦντες ἔφερον εἰς παράδειγμα τὴν Ἀγγλίαν, ἐνθα σύνταγμα μὲν ἐν κώδικι περιλαμβάνον τὰ τε δίκαια τοῦ ατόμου καὶ τὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ, καὶ διαρρυθμίζον τὰ τῆς πολιτείας, οὐχ' ὑπάρχει, αἱ δὲ βασιλεῖς τὴν κυρίαρχον θέλησιν τοῦ ἔθνους ἐκαστοτε ἐκπροσωποῦσαι μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν παντὶ καιρῷ δύνανται νὰ θέσωσι νόμους θεμελιώδεις, ἥτοι συντακτικὰς διατάξεις. Εἰς τὸ οὗστημα τοῦτο οφείλεται ἡ μύρμησις συνταγματικῶν ἐν ἰγγλίσῃ ἐθίμων, καθόσον αἱ τοῦ πολιτεύματος διαρρυθμίσεις γίνονται λεληθότως πως καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης προκαλοῦνται, οὐδ' ὅλως διὰ τῆς ἱερᾶς θεωρίας νομιμευόμεναι. Ἐφ' ὃ οἱ τοιαύτην ὁρᾶν ἔχοντες προὔτειναν μὲν τὴν κατὰ δόγμα δυνατὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ἐδίδον ὅμως ἱκανὰς τὰς ἐγγύας, ἵνα μὴ εἰκῇ φέρηται καὶ μετὰ κουφότητος ἡ συζήτης ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους τούτου νόμου. Ὅθεν προὔτεινον, ὅτι, ἵνα ἐπιτροπῇ ἢ τινων διατάξεων ἀναθεώρησις, ἴδεν ὅπως ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους, ἀπ' αὐτῶν καθ' ἑκάστην αὐτῶν, ἡ βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία τὴν περὶ τούτου ἐκφέρωσι γνώμην, τρίτον δ' ἀποφανθεῖσιν αὐτὴν, νὰ διαλύηται ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, διπλασιαὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν πληρεξούσιος ἐκλεχθέντες καὶ εἰς ἓν μετὰ τῶν Γερουσιαστῶν συνελθόντες, νὰ ἐπιληφθεὶς τοῦ ἔργου τῆς ἀναθεωρή-

σεως. Ἔστω κατὰ τὸ τούτων σύστημα ἐννεαετής ἐπιμονὴ τῶν δύο βουλῶν, καὶ τρίτῃ δι' ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ ἑκφράσις ὑπὲρ ἀναθεωρήσεως, ἡσφάλιζε τὴν πολιτείαν ἀπὸ παντὸς κινδύνου, ὅτι εἰκῇ καὶ ὡς ἐτυχεν δὲν ἤθελεν ἐπιβάλλει τις χεῖρα ἐπὶ τὸν μέγαν τοῦ Κράτους θεσμόν.

Ἀλλ' ὑπὲρ τὰς δύο ταύτας θεωρίας τρίτη τις μέση ἐπικράτησε. Κατ' αὐτὴν, τριάκοντα μὲν ἔτη ἀνεγράφησαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος, καθ' ὃ οὐδεμίᾳ τροπολογία ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Σύνταγμα· τούτο δὲ, ἵνα δοκιμασθῇ ὁ συνταγματικὸς ἡμῶν χάρτης, καὶ πιστῶς ἐφαρμοσθῶσι πάσαι αἱ διατάξεις αὐτοῦ· τῶν δὲ τριάκοντα ἐτῶν παρελθόντων, καὶ τῶν βουλῶν ἐπὶ δύο συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους ἐξενεγκασῶν τὴν ψῆφον ὑπὲρ τροποποιήσεως, τινων τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, νὰ ἐνεργῶνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 117 διατεταγμένα. Ὀρίζεται δὲ καὶ ἀπαρτία πρὸς τὸ ἔργον μείζων τῆς συνήθους, καὶ πλειονοψηφία οὐχὶ ἡ συνήθης ἀπλῶς ἀπώλυτος, ἀλλ' ἡ διὰ τῶν τριῶν τετάρτων.

Τὸ δὲ 118 ἄρθρον τοῦ σχεδίου δι' ὀλίγων ἐκφέρει οἷαν ἀρχὴν καὶ ὁ φιλόπατρις τῆς ἀρχαιοτάτης ρήτρῃς *Δημοσθένους* διὰ πλειονῶν ἐξέφερον· αἱ δὲ τῶν νόμων ἰσχύς τίς ἐστίν; ἀρ' ἂν τις ἡμῶν ἀδικούμενος ἀκαράγγη προσδραμεῖται καὶ ἀπαρέσονται βοηθοῦντες; Οὐ γράμματα γὰρ γεγραμμένα ἐστὶ καὶ οὐχὶ δύναται ἄν τούτο ποιῆσαι. Τίς δ' αὐτῶν ἡ δύναμις εἴστιν; Ὑμεῖς ἂν θεδαίωτε αὐτοὺς καὶ παρέχητε κυρίους αἰετῶ δεομένους. »

Εἰς τὸν πατριωτισμὸν λοιπὸν τῶν ἑλλήνων ἀφιερούσα ἡ ἰθνηκὴ Συνέλευσις τὴν τέρησιν τοῦ Συντάγματος, τὸν πάντων ἀρίστον ἐπίστησι φρουρὸν αὐτοῦ, πεποιθὴς, ὅτι τὸ εὐγενὲς καὶ φιλότιμον ἔθνος ἡμῶν, τὴν τάξιν ὡς τὴν ἀληθῆ πρᾶξιν τῆς ἐλευθερίας θεωροῦν, θέλει παρράλειν ποδὶ διανύσει τὴν ὁδόν, ἥτις θέλει ἀναδείξει αὐτὸ πρότυπον ἔθνους εὐνομουμένου καὶ ἐλευθέρου κατὰ τὰ ἑορὰ μέρη, τὰ παρ' αὐτοῦ καὶ αὐθις, ὡς καὶ τὸ πάλοι, προσδοκῶντα τὸν πολιτισμὸν.

Καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ἡμῶν. Κύριοι Πληρεξούσιοι, ἡ δὲ Συνέλευσις ἐν τῇ συνέσει αὐτῆς εἴθε καταστήσῃ αὐτὸ τελευτέρον καθ' ὃ ἡμεῖς ἐν τῇ σμικρότητι τῶν δυνάμεων ἡμῶν ἀφῆκαμεν αὐτὸ ἀτελές.

Ἀθήνησι τῇ 25 Ἀπριλίου 1864.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Πολιτεύματος Ἐπιτροπῆς
Πληρεξούσιος τοῦ Βασιλευσίου
ΝΙΚ. Γ. ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ.

(Πρακτ. τῆς Συνελεύσεως Τόμ. Ε').

Εκθέσας ἔπειτα ὁ πληρεξούσιος Ν. Παντολέον, ὅτι ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ Θεσσαλονίκης λόγῳ καταδιωσμοῦ ἢ ἀφαιρέσεως ἐκ τινος ἑλληνικοῦ πλοίου ἀφομοιώματος τινος Ἰουδαίου καταπάσσε τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον πρὸς τοῦτο, προέτεινε νὰ προσέλθῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑξωτερικῶν διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας ἂν ἔλαβεν γνώσιν τοῦ περιστατικοῦ τούτου καὶ ποῖα μέτρα ἔλαβεν ἢ διέταξεν.

Ἡ Συνέλευσις ὥρισεν ὡς ἡμέραν ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Μετὰ τὸν ἀνωτέρω ὁ πληρεξούσιος Θ. Βενετζάνος προσέθηκεν ὅτι πρὸς τὴν πλήρη συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ πληρεξουσίου Β. Βαλτινοῦ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ υποβάλῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

1) Κατάλογον ὀνομαστικῶν τῶν ἀνθυπολοχαγῶν ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὀπλῶν καὶ

2) Ἀριθμητικὴν κατάστασιν τοῦ εἰς ἑπτάνησον ἀποσταλμένου στρατοῦ, μετὰ τὴν σημείωσιν τῶν θέσεων, ἃς θέλει οὗτος καθεῖξαι καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀξιωματικῶν ὅλων, αὐτίνες θέλουν ὁδηγήσει αὐτόν.

Ἀκολούθως ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ ἀνεγνώσθη πρότασις τις περὶ ἀμνηστίας μετὰ μόνον τὴν ὑπογραφὴν τούτου ἔχουσαν οὕτω:

« Χορηγείται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ ἀπονείμῃ ἀμνηστίαν ἐπὶ κοινῶν ἐγκλημάτων διαπραχθέντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του. »

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ ὑποβάλων τὴν πρότασιν ταύτην πληρεξούσιος ἤτήσατο νὰ κηρυχθῇ αὕτη κατεπείγουσα.

Ἀντιλέξαντος εἰς τοῦτο τοῦ πληρεξουσίου Διομήδους Κυριακοῦ καὶ εἰπόντος ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκει ὡς ἔχουσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς συλλογῆς τῶν ἀνηκουσῶν πληροφοριῶν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐνεργείας νὰ υποβάλῃ, ἔαν ᾖ ἀνάγκη, τοιαύτην πρότασιν, ὁ αὐτὸς πληρεξούσιος ἀπάντησεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἔχουσα δικαίωμα νὰ σκεφθῇ περὶ μέτρων ἀφορώντων τὴν ἑσυχίαν καὶ τάξιν δύναται νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν, ἥς ἡ κύρωσις ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Διομήδης Κυριακοῦ ἐξέθηκεν αὖθις, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐνεργήσῃ οἰκοθεν τοιαύτην ἀμνηστείαν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἀνήκει, ἔαν παρουσιάζεται ἀ-

νάγκη, συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίες, ἃς ἔχει, νὰ προσέλθῃ καὶ συστάσῃ ἂν συμφέρῃ νὰ δοθῇ ἀμνηστία καὶ ὑποίκα φρονεῖ δὲ ὅτι εἰς ὑπουργεῖα ἐφήμερα δὲν πρέπει νὰ χορηγηθῇ τοιοῦτον ἀόριστον δικαίωμα, ἀλλὰ νὰ κανονισθῇ, ὥστε νὰ χορηγηθῇ πᾶσι ἀμνηστία ἐν ἀνάγκῃ παρουσιασθεῖσα πάντοτε διὰ νόμου.

Μετὰ ταῦτα ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑξωτερικῶν ἀνέφερεν, ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίες, ἃς ἔχει ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποδικῶν εἶναι τερατώδης καὶ λίαν ἐπικίνδυνος, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἐν εἶδος ἀμνηστίας οὐχὶ ὅμοιον τῷ ὑποβληθέντι, ἀλλὰ περιορισμένον, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐξαίρεθῇ τῆς καταδιώξεως ἐγκλήματα τινὰ διαπραχθέντα ἐπὶ τῆς μεσοβασιλείας ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων. Ὁ δὲ πληρεξούσιος Ρ. Παλαμίδης παρετήρησεν ὅτι μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Βασιλείας ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα πλήρη τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐνεργεῖαν δύναται ὁδηγουμένη ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ υποβάλῃ οἷον νομίζει κατάλληλον σχέδιον. Ἡ Συνέλευσις διὰ τοῦ περὶ προνομίων τοῦ Βασιλέως ψήφισματος ἀνέθηκεν εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπονέμειν ἀμνηστίαν ἐπὶ μόνων τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ἐγκλημάτων διὰ νὰ ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου ἡ ἰδέα ὅτι τὰ ἰδιωτικὰ ἐγκλήματα θέλουσι μένειν ἀκαταδίωκτα, ἅτινα ἄλλως οὐδαμῶς σχετίζονται ἢ συνδέονται μετὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, δὲν παρεδέχθη ὡς κατεπείγουσαν τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ, ὥρισε δὲ νὰ παραπεμφθῇ αὕτη ἐκτυπωθεῖσα εἰς τὰ τμήματα.

Τεθέντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ σχεδίου περὶ συστάσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ ἀναγνωσθεῖσιν τῶν περὶ τούτου προτάσεων καὶ ἐκθέσεων ἦτοι τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Μ. Σχινᾶ καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, μακρὰ γένηται συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς ὑπεστήριξε τὴν προσάρτησιν ἢ τὴν σύστασιν τμήματος εἰδικοῦ εἰς τὴν ὑπουργεῖαν τῶν ἑσωτερικῶν ἔχοντος τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐθνοφυλακῆς, διότι, εἶπεν, ὅσον ἡ ἐθνοφυλακὴ εἶναι ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμος πρὸς τὴν υπεράσπισιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους, τοσοῦτον εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ συγκέντρωσις μιᾶς τοσαύτης δυνάμεως ὑπὸ ἓνα ἀρχηγόν, καὶ διότι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ σχηματισθῇ ἀρχηγεῖον, ὅπερ νὰ δύναται νὰ ἐπιτηρῇ καὶ νὰ ὁδηγῇ ἅπασαν τὴν ἐθνοφυλακὴν τοῦ Κράτους, ἣν δὲν θέλει ἐνσχῶσι ποτὶ ἡ συγκέντρωσις μόνον τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν

ὕπο ἓνα ἀρχηγόν· ἡ σύστασις τοιοῦτου τμήματος ἀφαιρεῖ πάντα φόβον κινδύνου καὶ μάλιστα ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν εἰσέτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν σάλον καὶ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἀντιδράσεων κατὰ τῆς Βασιλείας.

Ἀπαντῶν ὁ πληρεξούσιος Χ. Σουλῆς ἀπέκρουσεν ἐν πρώτοις τοὺς φόβους, οὓς ὁ προλαλήσας ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Βασιλείας· ἐπὶ δὲ τῆς οὐσίας τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου παρατήρησεν, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἣν καὶ ὁ προλαλήσας παρεδέχθη ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καταλλήλως ὑπὸ γραφικὴν, ἀλλ' ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποψίαν, διότι ὁ διευθυντὴς ὀφείλει οὐ μόνον νὰ γράφῃ, ἀλλὰ νὰ πρίσσιται καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰς ἐκγυμνάσεις καὶ λοιπὰ στρατιωτικὰ ἔργα καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐκ τοῦ σύνηγες πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς.

Ἀκολουθῶς, ὑποστηρίζων τὴν πρώτην γνώμην τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ ὁ πληρεξούσιος Διομήδης Κυριακοῦ, ἐπέσειεν ὅτι οὔτε ἐν Γαλλίᾳ οὔτε ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν ὑπὸ στρατιωτικὴν μόνον ἐποψίαν καὶ διὰ μεγάλων βαθμῶν ἐνεργεῖται ἡ διεύθυνσις τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀλλ' ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, μᾶλλον δὲ ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψίαν, διότι τὰ στρατιωτικὰ ἔργα τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐνεργοῦνται διὰ τῶν προγυμναστῶν καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν· ὅτι τὰ κανονικὰ ἔργα δὲν λύονται διὰ στρατιωτικῶν μεγάλων βαθμῶν καὶ ὅτι πρωτίστη ἀνάγκη εἶναι ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ἀναξωσύρσις τοῦ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς.

ὑποστηρίζων δὲ τὴν ἐτέραν γνώμην τοῦ πληρεξουσίου Χ. Σουλῆς ὁ πληρεξούσιος Α. Κουμουνδούρος, ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ διοργανισθῇ ἡ ἐθνοφυλακὴ ἐν πειθαρχίᾳ ἐν στρατιωτικῷ πνεύματι καὶ ὡς δύναμις ἐπιδοκιμητικῆ τοῦ στρατοῦ δι' ἐργαρίων, ἀλλὰ δι' ἐιδικῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγείων οἷον ὑπάρχουσιν εἰς Βέλγιον καὶ Γουρτίον, διότι ἡ ἐθνοφυλακὴ πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται ὁμοιομόρφως, νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ἀπὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ διότι τότε ἔχει ἀξίαν, ὅταν λαμβάνῃ στρατιωτικὴν ἀνατροφὴν· ὁ φόβος ὅτι ὁ σχηματισμὸς εἰδικῶν ἀρχηγείων εἶναι ἐπικίνδυνος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν ὡς ὑπάρχοντος τούτου ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Συνέλευσις παρεδέξατο τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεως ἀρχηγείων ἐθνοφυλακῆς διὰ τῆς ἀρτίως τοῦ ψηφίσματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν κατάρτησιν αὐτοῦ.

Παρεδέχθη ὡσαύτως τὸ ἄρθρον 1 τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Σχινᾶ ἔχον οὕτω·

« Ἀνακαλεῖται ἡ Ε. διάταξις τοῦ ὑπὸ στοιγ. ΜΤ'. ψηφίσματος, καθ' ἣν τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀνετέθεισαν προσωρινῶς εἰς τοὺς σχετικούς Δημάρχους. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθροῦ 2 ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος ἐξέθηκεν, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν ἰσχὺν τοῦ πρώτου περὶ ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς ψηφίσματος τροποποιουμένου μόνον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ ἀρχηγοῦ διὰ τῆς προσθήκης τῶν λέξεων « ὑπὸ τοῦ Βασιλέως » ἀντὶ τῶν λέξεων « ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. »

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Ρ. Παλαμῆδης εἶπεν, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐκλογῆς τριῶν ὑποψηφίων, ἐξ ὧν θέλει διορίζει ὁ Βασιλεὺς τὸν ἓνα, μένοντος ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα τοῦ ἀρχικοῦ νόμου.

ὑποστηρίζαντες εἰτα τῶν πληρεξουσίων Ν. Παντολέοντος καὶ Β. Βαλτινοῦ τὴν πρώτην γνώμην τῆς ἐκλογῆς, δηλονότι ἐνὸς καὶ μόνου ὑποψηφίου, ὁ πληρεξούσιος Α. Κουμουνδούρος ἀπέκρουσε διὰ μακρῶν τὴν γνώμην ταύτην καὶ ὑπεστήριξε τὴν ἐκλογὴν τριῶν ὑποψηφίων, διότι, εἶπεν, ἡ ἱστορία τῆς ἐθνοφυλακῆς καταδεικνύει ὅτι αὕτη εἶναι στοιχεῖον τῆς τάξεως καὶ οὐχὶ δύναμις ἀντίπαλος τῆς ἐξουσίας, διότι ὁ Βασιλεὺς, ὡς ἀρχὼν ἀνώτατος, δὲν δύναται νὰ ᾖ ξένος εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἐνῶ ἡ κύρωσις τοῦ ἐνὸς μόνου ὑποψηφίου εἶναι εἰς τύπος καὶ οὐχὶ συμμετοχὴ, καὶ διότι ἡ καθιέρωσις μιᾶς ἄλλης δυνάμεως ἀνεξαρτήτου ἐκ τῆς ἐξουσίας γενεᾷ μίαν συνταγματικὴν ἀνωμαλίαν, ἄλλως τε ὑπαρχούσης μεγίστης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν δημάρχου καὶ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν ἀρχηγοῦ τῆς μεγάλης δυνάμεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς συμπτύξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ἐκασθενεῖ τὰ στοιχεῖα τῆς τάξεως, καὶ ἡ τοιαύτη ἐκασθένσις παραλύει ἀντὶ νὰ ἐνισχύῃ τὰς ἐλευθερίας.

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ ἐθνοφυλακὴ εἶναι ὁ φρουρὸς τῆς τάξεως· δὲν εἶναι ἀντίπαλος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' οὐδὲ καὶ δούλη αὐτῆς· δὲν εἶναι δὲ ἀντισυνταγματικὸν νὰ κανονισθῇ εἰς ὑποψήφιον ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ὅστις ἐκβαίως θέλει συμπράττει μετὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἑσωτερικῶν, ὅταν βα-

δίζη και ενεργῶ συνταγματικῶς, καὶ θέλει παύεσθαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν παρεκλίνῃ τῶν καθηκόντων του.

Περαιωμένης κηρυθείσης τῆς περαιτέρω συζήτησεως, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ θέμα, ἂν θέλῃ ἐκλεγῆσθαι εἰς ὑποψήριος ἢ τρεῖς διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς καὶ τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος, μετὰ τὴν ἐξήγησιν, ὅτι οἱ παραδεχόμενοι τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐνός, λέγουσι ναί, οἱ δὲ τὴν ἐκλογὴν τριῶν ὄχι. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ἐξήχθη, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ὑπελείπετο πλήρως ὡς ψηφοφορησάντων μόνον 148 πληρεξουσίων, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΑΓΑΠΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Α. ΚΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΓ΄.

Τῆς 9 Μαΐου 1864.

Πλήρως γενομένης τῆς Συνελεύσεως, περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα, κληρώσεως γενομένης τῶν νεωστὶ ἀναγνωρισθέντων πληρεξουσίων Τριφυλίας εἰς τὰ τμήματα, ἐξήχθη, ὅτι ἔλαχον ὁ μὲν Σ. Σωτηρόπουλος εἰς τὸ 9, ὁ Γρ. Ζεῆς εἰς τὸ 10 καὶ ὁ Αθ. Γρηγοριάδης εἰς τὸ 11 τμήμα.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ἀναφορὰ τῆς χήρας τοῦ ἀρτι ἀποβιώσαντος πληρεξουσίου Ιω. Μακρυγιάννη ἀντιστρατήγου, ἐξαιτουμένης τῇ προνοίᾳ τῆς Συνελεύσεως ἐκπροσωπούσης τὴν ὀλομένηαν τοῦ ἔθνους τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα σύζυγόν της μεθῶν, καθυστερουμένων ἕνεκα τῆς ἀπηνόου καταδιώξεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πεσοῦσης δυναστείας.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο νὰ συστηθῇ στενῶς ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐπίτευξιν τῶν δικαίων αἰτήσεων τῆς ἀναφερομένης καὶ νὰ προσέλθῃ ἐντός συντόμου διαστήματος χρόνου ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς διὰ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως ἑτέρα ἀναφορὰ τῶν ἐν Ἀθήναις παροι-

κούντων ἰόνων, ἐπικαλουμένων ὑπὲρ τῆς πολυκελοῦς καὶ ἀπόρου οἰκογενείας τοῦ ἀποβιώσαντος ἀντιστρατήγου Σωτήρου τὴν πρόνοιαν καὶ συνδρομὴν τῆς Συνελεύσεως, ἡ δὲ Συνέλευσις ἀπεφάνετο νὰ συστηθῇ στενῶς καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν δαπανῶν τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπῆς, δι' ἧς προτείνεται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον ἀρ' ἐνός μὲν δραχ. 10,000, αἰτίνες μετὰ τοῦ περισσέυματος τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου ἐκ δραχ. 892, 50/100 θέλουσι χρησιμεύει εἰς πληρωμὴν τῶν τακτικῶν δαπανῶν τοῦ Γραφείου τοῦ λήξαντος τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου καὶ τῶν γενομένων ἐκτάκτων ἐξόδων εἰς καλλωπισμὸν καὶ ἐπισκευὴν τοῦ καταστήματος καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, καὶ εἰς ἐπισκευὴν ἐπίπλων καὶ κατασκευὴν νέων τοιοῦτων καὶ ἀρ' ἑτέρου προκαταβολὴν δραχ. 3,000 ἀπέναντι τῶν δαπανῶν τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Μαΐου.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε καθολοκληρίαν τὴν ἔκθεσιν ταύτην.

Εἰπόντος εἰτα τοῦ Προέδρου, ὅτι αὖριον λήγει ἡ μηνιαία περίοδος τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου, καὶ ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἔσται ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν αὐτοῦ διὰ τὴν ἀρχομένην μηνιαίαν περίοδον, ἡ Συνέλευσις ἔβρισκα τοῦτο, ἀπεφάνετο συγχρόνως ὅτι τὰ μέλη τοῦ ὑπάρχοντος Προεδρείου θέλουσι ἐξακολουθεῖ ἐνεργεῖν τὰ ἔργα των, ἐὰν ἡ Συνέλευσις δὲν δυνήθῃ νὰ ἐνεργήσῃ ἐντός τῆς μεθαύριον τὴν ἐρισθείσαν ἐκλογὴν, μεχρινοῦ ἐνεργηθῇ αὕτη κατὰ τὰς ἐπομένας ἡμέρας.

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειρὰν αἱ ἀκόλουθοι προτάσεις.

1) ἡ τοῦ πληρεξουσίου Γρ. Δημητριάδου, περὶ ἐξαίρεσεως ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τῆς ἐκποικίσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων ὅλων τῶν φυτειῶν ὅσαι πρὸ τοῦ ἔτους 1860 ἐφυτεύθησαν καὶ δὲν ὑπάγονται δυνάμει συμβάσεως τινος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, καὶ περὶ εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν αὐθαϊρέτων φυτειῶν.

2) ἡ τοῦ ἰδίου πληρεξουσίου, περὶ ἐξαίρεσεως ὁμοίως ἐκ τῆς ἐκποικίσεως τῶν φυτειῶν ὅσαι ἐγένοντο ἀνευ συμβάσεως τινος ἐπὶ κτημάτων ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἀνελόντων εἰς διαλελυμένους μονὰς, κηρυττόμεναι ἰδιοκτησίαι τοῦ δημοσίου.

3) ἡ τοῦ αὐτοῦ πληρεξουσίου, περὶ καταργήσεως τοῦ στρα-

τιωτικοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου καὶ τῶν ἀρθρῶν 24—28 τοῦ Νόμου ΦΗΒ περί συστάσεως αὐτοῦ.

4) ἡ τοῦ ἰδίου, περί τῆς μὴ φορολογίας τῶν ἐντός φορολογησίου σταφιδαμπίλου ἢ συμπίλου εὐρισκομένων σποραδῶν ἐλαιοδένδρων.

5) ἡ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Τζώρτζη, περί ἀνακλίσεως εἰς ἐνέργειαν τῶν εἰς ἐργίαν τεθέντων χαρακτηρισμένων ταγματαρχῶν τῆς χωροφυλακῆς.

6) ἡ τοῦ πληρεξουσίου Χ. Σουλῆ, περί προδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν ἐνελπίδων μαθητῶν εἰς ἐξήκοντα, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρονησάντων διδάκτρα.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προτάσεων τούτων, ἀπεφασίσθη νὰ παραπληρωθῶσιν ἅπασαι εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀκολουθῶς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ πληρεξουσίου Βατικιώτου, ἐξεργήθη αὐτῇ τριμηνίας ἀπουσίας ἀδεία, ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει τοῦ πληρεξουσίου Σ. Σωτηροπούλου, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνητο νὰ συζητηθῇ ἡ ἐκλογὴ Τριφυλίας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς λαζόντας σχετικὴν πλειοψηφίαν τὴν προσεχῆ τετάρτην, μὴ παραδεχθεῖσα νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ αἱ μένουσαι ἐκκρεμεῖς ἑτερεῖς ἐκλογαὶ προξενικῶν περιφερειῶν, συμφώνως μὲ τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ. Συγχρόνως δὲ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ πληρεξουσίου Ν. Χαριπόλου, ἡ Συνέλευσις ὥρισεν ὡς τρίτον ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περί χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρομήν τῶν συντάξεων τῶν πρώην Γερουσιαστῶν. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ὁ πληρεξούσιος Α. Ζέρβας ἐπρότεινε νὰ γείνη ἐκλογὴ νέου Φρουράρχου τῆς Συνελεύσεως, ὡς διορισθέντος ὑπουργοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντος· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Συνέλευσις οὐδεμίαν ἐπέβρεν ἀπόφασιν.

Ἐπαναληφθεὶς ἐπειτα τῆς συζητήσεως τῆς περί ἀρχηγείου τῆς Ἐθνοφυλακῆς προτάσεως, ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Προέδρου, παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς μόνου ὑποψηφίου ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος, μὴ παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Σ. Κολιάτση νὰ ἐξαριθμῶσιν τοῦ σπλόγγου τῶν ἐκλογέων ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνοφυλακῆς οἱ ἀξιωματικαὶ τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος, ὡς ἐκλεγόμενοι κατ' ἔτος καὶ μὴ διατελοῦντες ἐφ' ὅσον

χρόνον θέλει διατελέσει ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ὅστις πρέπει νὰ ᾔηται τὸ προῖόν μόνων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐτῆς μετ' ἐκείνου θητείας ἢ χρονικῆς περιόδου.

Ἀκολουθῶς ἡ Συνέλευσις μὴ συναινέσασα εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ Ν. Χαριπόλου ἐχούσης οὕτω «ἐάν δὲ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, δὲν ἐπέλθῃ ἡ κύρωσις τοῦ Βασιλέως, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοδικαίως· ὥρισε συμφώνως μὲν πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Β. Βαλτινοῦ νὰ ὑποβάλλεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνοφυλακῆς εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ παύῃ αὐτὸν τῶν καθηκόντων του· καὶ ἐν περιπτώσει πύσεως ἢ ἀντικατάστασις νὰ ἐνεργῇται ἐντός 20 ἡμερῶν· συμφώνως δὲ πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ρ. Παλαμήδη καὶ λοιπῶν νὰ ᾔηται ἡ περίοδος ἐκάστης ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ διετής· καὶ συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Α. Κομμουνηδούρου νὰ ᾔηται ἡ περί παύσεως προτάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπολογισμένη, καὶ νὰ δημοσιεύεται προσκρόντως.

Ἐπὶ τέλος δὲ παρεδέξατο τὸ σύνολον τῆς συζητηθείσης ταύτης προτάσεως, συναρμολογηθὲν κατὰ τὰ ὡς ἀνωτέρω ἀποφασισθέντα καὶ ἀναγνωσθὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου· ἔχει δὲ τοῦτο καθιστάμενον ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ στοιχ. ΡΜΒ. ὡς ἑξῆς·

« Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η φ ί ζ ε ι.

Ἄρθρον 1.) Ἀνακαλεῖται ἡ ἐ. διάταξις τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΜΣΓ. ψηφίσματος, καθ' ἣν τὰ καθέκοντα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀνετέθησαν προσωρινῶς εἰς τοὺς σχετικούς Δημάρχους.

Ἄρθρον 2.) Καθίσταται εἰς ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ὁ ἀρχηγὸς οὗτος δυνάμενος νὰ ληρῇ καὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἐκλέγεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Πανεπιστημιακῆς Φάλαγγος, καὶ ἐκείνων τῶν ταγμάτων τῆς εἰρημνικῆς Ἐθνοφυλακῆς.

Ἄρθρον 3.) Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνοφυλακῆς ὑποβάλλεται εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα προτάσει ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ παύῃ

αὐτὸν τῶν καθυκόντων αὐτοῦ ἡ πρότασις πρέπει νὰ ᾖται ἡτιολογημένη καὶ νὰ δημοσιεῖται προσηκόντως.

II περίοδος ἐκάστης ἐκλογῆς εἶναι διετής.

Ἄρθρον 4.) Ἐν περιπτώσει παύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἔθνοφυλακῆς, ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐνεργεῖται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παύσεως τοῦ προκατόχου.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ περὶ συστάσεως τμήματος ἔθνοφυλακῆς παρὰ τῷ ὑπουργεῖοι τῶν ἑσωτερικῶν πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ παραπεμφθῇ αὕτη εἰς τὰ τμήματα.

Λαβὼν ὕστερον τὴν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς γενομένης αὐτῇ ἐπερωτήσεως, περὶ τῶν γενομένων ἐν Ἑπτανήσῳ στρατιωτικῶν διορισμῶν, περὶ τῶν ἐνεργηθέντων προβιβάσεων, καὶ περὶ ἀμνηστίας, ἐξέθηκεν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι ἐπειγούσας τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Ἑπτάνησον πρὸ τῆς 18 Μαΐου εἰς Κύθηρα, καὶ πρὸ τῆς 20 ἰδίου μηνὸς εἰς τὰς λοιπὰς νήσους, διότι κατὰ τὰς ἐπιστάσεις κοινοποιήσεως τοῦ Πρέσβειος τῆς Ἀγγλίας, τὴν 18 θέλουσιν ἀναχωρήσει τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα ἐκ Κυθήρων, καὶ τὴν 21 θέλει γίνεαι ἡ ἐπίσημος παράδοσις τῆς Ἑπτανήσου, εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ἕνεκα διακοπῆς τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως νὰ σπεύσῃ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἀντικόντων ἐθνοφυλάκων, οἵτινες θέλουν προβιβάσθαι ἐπὶ τῶν διαφόρων σωματίων τῶν ἀποσταλικομένων εἰς Ἑπτάνησον, διότι τὸ μεταξὺ διάστημα τοῦ χρόνου δὲν ἐπέτρεπε τὴν παραμικρὰν ἀναβολήν, καθόσον οἱ διορισθέντες ἀντικόντες εἰς διάφορα σώματα, ὤφειλον νὰ προειδοποιηθῶσι διὰ νὰ ἐτοιμασθῶσι καὶ συνέλθωσι εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος πρὸς συγκέντρωσιν, καὶ διὰ νὰ ἀποχωρήσωσι τῶν θέσεων τῶν ἔπρεπε νὰ ἀντικατασταθῶσιν· ἀφοῦ δὲ ὁ ἀγορεύων παρακατέθηκε εἰς τὸ Προεδρεῖον πῖνακα ἐμφαίνοντα τὸν Ἀγγλικὸν στρατὸν, ὅστις κατέχει τὴν Ἑπτάνησον σήμερον, καὶ ἕτερον τοιοῦτον παριστῶντα τὸν ἀριθμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἐθνοφυλάκων κατὰ τὰ διάφορα σώματα καὶ ὅπλα, ὅστις προσδιορίσθη νὰ μεταβῇ εἰς Ἑπτάνητον, προσέθηκεν ὅτι, ὅπου ὑπάρχει στρατὸς ἐκ διαφόρων σωματίων καὶ ὀπλίων, ἐκεῖ εἶναι ἀναγκαῖος οὐ μόνον ὁ διορισμὸς Φυλαρχοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ διορισμὸς εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ ἀρχηγοῦ ἀξιωματικῶν ἀντικόντων εἰς τὰ διάφορα ὅπλα, ἐτοιμῶν ὄντων νὰ συντελῶσι εἰς τὴν κατάλληλον διοίκησιν τοῦ στρατοῦ, ὅτι ἡτοιμάσθη παρὰ τοῦ προκατόχου του ὡς καὶ παρὰ αὐτοῦ τοσοῦτος στρατὸς, ὅσον ἔπαι-

τοῦσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις τῆς νῦν ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ὥστε ἡ ἀποσταλικομένη δύναμις κατὰ τὰ τοὺς ἐθνοφυλάκους τῶν διαφόρων κλάδων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ εἶναι ἀναγκαῖα νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς κανονισομένας θέσεις καὶ ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν προβιβάσεων ἐξέθηκεν, ὅτι οἱ προβιβάσιμοι ἐγένοντο ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ οὐδεὶς πλέον τοῦ ἐν αὐτῷ ὁριζομένου ἀριθμοῦ ἐγένετο, οὐδένα ἀνώτερον τοῦ ἀνθυπολογαγοῦ ἢ ὑπομεινάρχου προεβίβασεν, ἂν καὶ ὑπάρχουσι θέσεις κεναί, καὶ ἡ μαστίχουσα τὰς ἐπαρχίας ληστεία ἐπαίτη τὴν παρουσίαν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἐπρωτίμως νὰ προβιβάσῃ ὡς καὶ ἐπρεβίβασεν εἰς τὰς χρευστάς θέσεις τῶν ἀνθυπολογαγῶν τοὺς ἀνθυπασπιστάς, οἵτινες πρὸ δύο ἐτῶν ἐξεπλήρουν τοιαῦτα χρέη χωρὶς νὰ ἀδικήσῃ κανένα· ἐπράξε δὲ τοῦτο χωρὶς ἐπαισητῆς ζημίας τοῦ δημοσίου ταμεῖου, ὅπερ ἐπιβαρύνεται ἀνά δραχ. 39 κατὰ μῆνα ἐπὶ 60 ἀνδρῶν προβιβασθέντων μὲν δραχ. 140, κατὰ μῆνα, αἵτινες ἐξ ἄλλου μέρους ἀντικαθίστανται ἐκ τῆς οἰκονομίας, ἥτις προσγίγνεται ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ὁδοπορικῶν ἐξόδων τῶν ἀνθυπασπιστῶν, οἵτινες συνεχῶς μέχρι τοῦδε μετετίθεντο ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο μέρος. Ἐπὶ τέλους ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστίας παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀμνηστία ἐπιβιβάζεται πέπλον ἐπὶ τῶν παρελθουσῶν πράξεων τῶν ἀμνηστευομένων, δὲν ἦδυνάτο νὰ καταπατήσῃ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀμνηστευθέντων· ἡ ἀμνηστία ἔτο ἀναγκαῖα ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἕνεκεν ἰδεῶν καὶ περιστάσεων ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς ἀπειθείας, ἀλλ' ἐπρημένως ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους ὑπήκουσαν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἐξουσίας· διὸ καὶ ἔπρεπε νὰ καλύβῃ τὰς προτέρας αὐτῶν πράξεις ὁ ἀνέκων πέπλος διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ συμφιλίωσις.

Ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος Β. Βαλτινός, ὅτι, οὔτε διάγγελμα τῆς Συνελεύσεως περὶ ἀποχωρήσεως τῆς ὑπῆρξε, οὔτε διάταγμα περὶ διαλύσεως αὐτῆς ἐξέβλεθη, καὶ οὔτε εἰδοποιήσις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας πρὸς τὸ Προεδρεῖον περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως ἐγένετο, ἥτις δὲν ἐνηργήθη, ὥστε ἡ προαποσιολογία τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἡναγκάσθη νὰ πράξῃ ὡς ἐπράξεν ἕνεκα τῶν μὴ συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως εἶναι ἀνίσχυρος, αἱ δὲ πράξεις του εἶναι αὐτόχρημα ἀντισυνταγματικαί, τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον οὔτε εἰς τὴν πρώτην τῆς Συνελεύσεως

συνεδρίασιν ὑπέβαλεν, ὡς ὤφειλε, τὴν ἀνήκουσαν πρότασιν περὶ νομιμοποιήσεως τῶν πράξεων, ἃς ἀνευ τῆς συμπράξεώς της ἐνήργησε, δι' ἣν λόγον καὶ πρέπει νὰ ἐπιτιμηθῇ ἡ τοιαύτη διαγωγὴ πρὸς ἀκριβῆ τήρησιν εἰς τὸ μέλλον τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν· ἄλλως τε καὶ ἂν ὑποτεθῶσιν ἀληθεῖς οἱ λόγοι, ὅτι ὑπῆρχεν ἀνάγκη ταχείας ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Ἑπτανήσον, ὅτι ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει στρατὸς ἐκ διαφόρων σωματίων καὶ ὅπλων πρέπει νὰ διορισθῇ καὶ φρουράρχος, οὔτε δὲ δικαιολογεῖται ὁ διορισμὸς τοσούτων καὶ τοιούτων ἀνωτέρων θαυμοφόρων ὡς φρουράρχων, ὑποφρουράρχων, ἐπιτελῶν καὶ τῶν τοιούτων, ὅπου δὲν ὑπάρχει ὁ ἀνάλογος στρατὸς, οὔτε ὁ διορισμὸς φρουράρχου, διότι τοιούτος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔπρεπε νὰ προταθῇ ἢ διορισθῇ καὶ εἰς Λαμίαν· ὑπ' ὅλας λοιπὸν τὰς ἐπιφύεις ἀποδεικνύεται καθαρά κατάρχησις τῆς ἐξουσίας.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ προβιδιασμοῦ ἐξέθηκεν, ὅτι ὅλαι αἱ ἐφημερίδες κατέκριναν τὴν πράξιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ὡς κακὴν κατεδίκασαν αὐτήν· διότι ἡ ὅλη συζήτησις τοῦ στρατιωτικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ γενναιοφροσύνη τῆς Συνελεύσεως νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν ὅλως δικαίαν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ἀφεντούλη, περὶ περιορισμοῦ τῶν ταγμάτων εἰς τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ, ἐδέσμευε τὸν ὑπουργὸν νὰ κάμῃ προβιδιασμούς ἐναντίον τοῦ πνεύματος τῶν οἰκονομιῶν, ἃς διατύπωνεν ἡ Συνέλευσις, καὶ εἰς στιγμήν, ἥτις δὲν ἦτο καταλληλὴ.

Ἐπὶ τέλος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστίας ἐκθέτει ὅτι δὲν ἀμφισβητεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπονέμειν τοιαύτας, οὐδ' ἐξετάζει ἂν ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἀμνηστία, παρητήρησεν ὅτι αὕτη δὲν ἐδόθη αὐτὴ δίδεται ὡς δῶρον· οἱ ἀμνηστευόμενοι πρέπει νὰ ἐνθυμῶνται καὶ νὰ μεταμελῶνται καὶ οὐχὶ προβιβαζόμενοι νὰ ἐγκαυχῶνται ὅτι διὰ πᾶν ὅτι ἐπραξάν ἐθραβεύθησαν· ἐπειδὴ λοιπὸν ὡς πρὸς τοὺς προβιδιασμούς ἡ Κυβέρνησις ἀντεστρατεύθη πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ἥτις καθιέρωσε τὰς οἰκονομίας, ὡς πρὸς δὲ τοὺς γενομένους ἐν Ἑπτανήσῳ διορισμούς ἐπραξεν ἀντισυνταγματικῶς, προτείνει ἵνα ἡ Συνέλευσις ἐκφράσῃ τὴν ἀπαρέσκεיאὶν της.

Ἀντέτιξεν ὁ πληρεξούσιος Χ. Σουλῆας, ὅτι ἡ σιωπηλὴ διακοπὴ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως, ὑπεχρέωσε τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀναγκασμένον ὄντα ὡς ἐκ τοῦ σάλου, ὅστις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ἰονίους νήσους κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀγλικῶν στρατευμάτων, καὶ ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμητικοῦ πο-

σοῦ τοῦ στρατοῦ, ὅστις σταλέντος εἰς τὴν Ἑπτανήσον, νὰ ἀποστελῇ τοσούτους καὶ τοιούτους ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, οἵτινες διὰ τῆς ἐπιρροῆς των τοῦ ὄγκου καὶ τῆς ἐαρυτητός των θέλουσιν ἀναπληρώσει τὴν ἀριθμητικὴν ἐλλείψιν τοῦ στρατοῦ, καὶ θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν τάξιν συμφωνίως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἐκεῖ κατοίκων κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας καὶ κατὰ τὰς ἐκλογάς· ὡς πρὸς τοὺς προβιδιασμούς ἐπέφερεν ὅτι ἡ Συνέλευσις οὐδέποτε θέλει κατακρίνει τὴν ἀπόδοσιν ἐνὸς θαυματοῦ εἰς ἄνδρας, οὓς ἄλλοτε ὠνόμασε πρωταθλητὰς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, διὸ προτείνει νὰ ἀποφανθῇ ἡ Συνέλευσις, ὅτι ἀρκεῖται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ λαχθέντα.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ πληρεξούσιος Θ. Βενεζῆλος, ὅτι οἱ διορισθέντες θαυμοφόροι καὶ ἀποσταλέντες εἰς Ἑπτανήσον εἰσὶ πολλοὶ ἀπείαντι τοῦ στρατοῦ, ὅστις ὡσαύτως στέλλεται· μόνος ὁ ὑποστράτηγος ὡς στρατιωτικὸς διοικητὴς μεθ' ἐνὸς κατωτέρου ἀξιωματικοῦ ὡς ὑπασπιστοῦ ἤτο ἀναγκαῖος, οἱ δὲ λοιποὶ πλεονάζουσιν.

Ὡς πρὸς δὲ τοὺς προβιδιασμούς εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸν ὑποβληθέντα κατὰλογον ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν οἱ ὑπάρχοντες, ἀνευ τῶν προβιδιασθέντων ἀνθυπολογαγῶν εἰς τὸ ὅγμα τοῦ πεζικοῦ, εἰσὶ κατὰ 40 πλείοτεροι τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὁρισθέντων, ὥστε οἱ γενόμενοι ἤδη προβιδιασμοὶ ἐνηργήθησαν ἀνευ ἀνάγκης.

Ἐπὶ ἔνεγκεν ὁ πληρεξούσιος Π. Καλλιγὰς, ὅτι ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψὴν ἐξεταζόμενου τοῦ ζητήματος, πᾶς τις εὐρίσκει ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς ἐκτακτον περίστασιν, ἥτις ἐπλάσεν μίαν κατάστασιν ὅλως διαβατικὴν, καὶ ἥτις θέλει διαρκέσει ὅσον ἔνεστι ὀλιγώτερον ἐὰν ληρθῶσι μέτρα δραστήρια πρὸς τὴν ταχείαν ἔλευσιν τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου· ἡ ἐποχὴ συντέμνεται ἐπὶ πλὴν διὰ τῆς προθύμου συμπράξεως τοῦ ἀρμοστοῦ τῆς Ἑπτανήσου, ἐπιτρέψαντος τὴν ἐνέργειαν ὅλων τῶν προπαρασκευαστικῶν πράξεων καὶ ἐργασιῶν τῶν ἐκλογῶν· διὸ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πιεζώμεν τὰ πράγματα καὶ νὰ ἀπαιτῶμεν ἐφαρμογὴν τοιαύτην, ἥτις γίνεται συνήθως, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐκτακτὸν τι ἐνώπιόν μας ἀνοίγεται μία νέα χώρα, ἥτις ἔχει τοὺς κειμένους νόμους της· ἐκ τῆς καρδίας ἐκείνων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ προσέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑλλάδος, ἐξῆλθον εὐχαὶ σχηματισθεῖσαι εἰς ψήφισμα, τὸ τῆς 13 ἰουνίου 1863, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐβασίσθη καὶ ἡ συνθήκη μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τριῶν εὐεργετῶν Δυνάμεων· κατ' αὐτὰ τὸ ψήφισμα

αἱ ἐπὶ τὰ νῆσοι μετὰ τὴν πᾶσιν τὰς πρωταρχίας θέλουσι διοικεῖσθαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος· Γεωργίου τοῦ α'. προνομιῶν τῶν ἐν αὐτῇ κειμένων Νόμων μέχρι τῆς καταρτίσεως τοῦ νέου πολιτεύματος· πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον θέλομεν ἔχει χώραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλουσι πολιτεῦσθαι δύο συνάλλα Νόμοι καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγκηται εἰς τὰς ἰονίους νήσους οὐρεῖομεν νὰ τὸ ἐξετάζωμεν κατὰ τοὺς κειμένους ἐν Ἑπτανήσῳ Νόμους· ὥστε ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅταν εὐρίσκωμεν προϋπολογισμὸν ἐκ λιπρῶν 20 μέχρι 25 χιλιάδων, χορηγοῦντα τὰ μέσα εἰς τὴν ἐκτελεστέην ἐξουσίαν νὰ δαπανῇ διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ διὰ τὴν διατήρησιν στρατοῦ, δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ παραδεχθῶμεν τὰ γινόμενα, καθόσον τὸ ταμεῖον τῆς Ἑπτανήσου δὲν δύναται νὰ συγγωνευθῇ εἰς τὸ τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ διὰ Νόμου· ὑπαρχουσὶν δὲ ἤδη δύο διαφόρων διαχειρίσεων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ὑπάρχει ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ταμεῖον ὡς ὑπάρχει καὶ μία ἐνότης ἐθνικὴ, διὸ φρονεῖ ὅτι ἡ Συνέλευσις θέλει ἐκτιμήσει τὰ ἐνεργηθέντα ὡς τὰ ἐξετίμησε καὶ ἡ Κυβέρνησις.

Παραβιωμένης ἔπειτα κηρυχθείσης τῆς περαιτέρω συζητήσεως, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη ἀπέναντι ὅλων τῶν ἀναγνωσθέντων θεμάτων τὸ ἑξῆς· « ἡ Συνέλευσις μετὰ τὰ λεγθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἐγένετο δεκτὴ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν Ζ. Βάλλης περὶ πιστώσεως δραχ. 400 χιλιάδων διὰ τὰς δαπάνας τῆς Συνελεύσεως ἥτις καθισταμένη ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ στοιχ. ΡΜΓ. ἔχει ὡς ἑξῆς.

« Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ψηφίζει·

Ἄρθρον μόνον.

« Χορηγίται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστισις ἐκ δρ. 400,000 καταλογιζομένη εἰς τὸ Κεφ. 15 « ἐξόδα Ἑθνικῆς Συνελεύσεως » τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1864.

Ἀκολούθως ἐχορηγήθη εἰς τὸ Προεδρεῖον πίστισις δραχ. 55 χιλιάδων διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν πληρεξουσίων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ε. ε.

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον δύο νομοσχέδια τοῦ ὑπουργοῦ οἰκονομικῶν πραγματευόμενα τὸ μὲν περὶ χορηγίας ἀναπληρωμ. πιστώσεως δραχ. 15,276 ἐπὶ τοῦ Κεφ. 15 « χωροφυλακῆ » τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ δὲ περὶ προσθήκης δραχ. 2,000 εἰς τὰ ἐξόδα τῶν κακλεισμένων χρήσεων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀπερασίσθη νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἀμρότερα καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ τοῦ κανονισμοῦ. ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Συνέλευσιν.

Λόγους!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν σχέδιον Νόμου, δι' οὗ χορηγίται ἀναπληρωτικὴ πίστισις ἐκ δραχ. 15,276 ἐπὶ τοῦ Κεφ. 15 « Χωροφυλακῆ » τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἀκυροῦται ἐκ τῆς ψηφισθείσης διὰ μισθοῦς ἀργίας πιστώσεως τοῦ Κεφ. 11 ἀρθρ. 1. ποσότης δραχ. 4,360.

Εἰς τὴν ἐπιτυνημένην αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν θέλετε παρατηρήσει τοὺς λόγους, δι' οὓς στηρίζεται ἡ προκειμένη αἴτησις πιστώσεως.

Παρακαλῶ ἐπομένως, ἵνα ἀποδεχθῇ ἡ Συνέλευσις αὐτὴν τὸ ταχύτερον διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀθῆναι τῇ 9 Μαΐου 1864.

Ὁ πληρεξούσιος καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ζ. Ι. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἄρθρον 1.

Χορηγίται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστισις διὰ δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων διακισίων ἐβδομήκοντα ἑξ, ἀριθ. 15,276, καταλογιζομένη εἰς τὸ Κεφ. 15 « Χωροφυλακῆ » τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχ. ἔτους ψηφισθείσης πιστώσεως ἐπὶ τοῦ Κεφ. 11 ἀρθρ. 1. « Μισθοὶς ἀργίας » ἀκυροῦται πίστισις ἐκ δραχμῶν τεσσαρῶν χιλιάδων τριακισίων ἑξήκοντα, ἀριθ. 4,360.

Πρὸς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Κύριοι!

Ἐκ τοῦ συναπτομένου ἐν πρωτοτύπῳ ἐγγράφῳ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργείου πληροφορεῖσθε, ὅτι ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων καταλόγων δι' ἐξόδα κλεισμένων χρήσεων ζυτεῖται ἡ προσθήκη δραχ. 2,000 δι' ἀποπληρωμὴν τῆς ἀξίας 50 σωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Α. Σγούτα ἐκδιδομένης θέμιδος, τὰ ὅποια τὸ εἰρημένον Ἰπουργεῖον ἔλαβε μὲ ἐκπτώσιν 40 τοῖς 0/0 πρὸς χρῆσιν τῶν Εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους.

Παρακαλῶ κατὰ συνέπειαν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ προκειμένη αἴτησις ἐν καιρῷ κατὰ συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ χορηγίας τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως διὰ νὰ λάβῃ τὴν οἰκείαν θέσιν ἐν τοῖς καταλόγοις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἀπριλίου 1864.

Ὁ πληρεξούσιος καὶ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 2437.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

(Γενικὸν Λογιστήριον.)

Σὰς παρακαλούμεν, Κύριε Ἰπουργέ, ἵνα εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐξόδων κλεισμένων χρήσεων ἐκ δραχ. 73,755 καὶ 62/00 τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἰπουργείου συμπεριλάβῃτε καὶ ἑτέρας δραχμὰς 2,000 ὅπως δι' αὐτῶν ἀποπληρώσωμεν πρὸς τὸν Κύριον Α. Σγούταν τὴν ἀξίαν πεντήκοντα σωμάτων τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκδιδομένης θέμιδος, ἣν ὁ προκάτοχος τῶν ἑλᾶβε μὲ ἐκπτώσιν 40 τοῖς 0/0 πρὸς χρῆσιν τῶν Εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1864.

Ὁ Ἰπουργός

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ Α. Α. ὁ Ἀντιπρόεδρος

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

ὁ Γραμματεὺς

Χ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΔ'.

τῆς 11 Μαιου 1864.

Πλήρεις γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσας συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἐχορηγήθη εἰς τὸν πληρεξούσιον Φ. Δομενιγνὸν κατ' αἴτησιν τοῦ μηνιαία ἀπουσίας ἀδεία.

Καταλαβόντος εἰτα τοῦ πληρεξουσίου Α. Σαραμαγκᾶ ὡς πρεσβυτέρου τῶν παρόντων πληρεξουσίων τὴν προεδρικὴν ἑδραν, ᾤρξατο ἡ ψήφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου διὰ τὴν ἤδη ἀρχομένην μηνιαίαν περίοδον, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς καὶ τῆς καταχωρήσεως τῶν ψήφων ἐκάστου ὀνόματος εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῃ συνταχθέντας πίνακας ἐξήχθη, ὅτι ἔλαβον ὡς πρόεδρος

ὁ Ἐπ. Δελιγιώργης	ψήφους	119
ὁ Ιω. Μεσσινίτζης	"	62

ὡς ἀντιπρόεδροι

ὁ Γρηγόρ. Δημητριάδης	"	98
ὁ Χ. Χρηστάπουλος	"	97
ὁ Τ. Βάσος	"	90
ὁ Κ. Πιτσίλλης	"	85
ὁ Βελισσάριος	"	59
ὁ Α. Κορριωτάκης	"	57
ὁ Α. Καλογερόπουλος	"	57
ὁ Εὐστ. Παρίσης	"	53
ὁ Χ. Σουλᾶς	"	15
ὁ Π. Ρεβελλάκης	"	10

ὡς Γραμματεῖς

ὁ Χ. Κανελλόπουλος	"	143
------------------------------	---	-----

(Πρακτικά τῆς Συνελεύσεως Τόμος Ε'.)

ὁ Θερμογιάννης	ψήφους	98
ὁ Ἐμ. Ναυπλιώτης	η	97
ὁ Π. Μανωλίδης	η	94
ὁ Α. Νικολαΐδης	η	84
ὁ Σ. Λογιωτατίδης	θ	60
ὁ Γ. Χατζόπουλος	η	58

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρους.

Ἐπομένως ὁ προεδρεύων ἐκήρυξεν, ὅτι Πρόεδρος μὲν τῆς Συνελεύσεως ἐξελέχθη δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ὁ Ἐπ. Δελιγεώργης, ἀντιπρόεδροι δὲ μόνον δύο οἱ Γρηγ. Δημητριάδης καὶ Χ. Χρηστόπουλος καὶ Γραμματεῖς οἱ Χ. Κανελλόπουλος, Θερμογιάννης, Ἐμ. Ναυπλιώτης καὶ Μ. Μανωλίδης.

Καταλαβὼν ὕστερον τὴν προεδρικὴν εἶδραν ὁ ἐκλεγθεὶς Πρόεδρος Ἐπ. Δελιγεώργης ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς τοὺς πληρεξουσίους διὰ τὴν τιμὴν, ἣν καὶ ἦδη τῷ ἀπέδωκαν ἐκλέξαντες αὐτὸν καὶ αὐτὸς Πρόεδρον. Ἀκολούθως ὁ πληρεξούσιος Κοπονάκος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πληρεξούσιος Γ. Λάπας ἤτήσαντο νὰ γίνῃ ἡ διαλογὴ καὶ τῶν δύο ψηφοδελτίων, ἅτινα εὐρέθησαν πλεονάζοντα ἐν τῇ κάλπῃ καὶ νὰ υπολογισθῶσιν αἱ ἐν αὐτοῖς ψῆφοι ὑπὲρ τῶν ὀνομάτων, ἅτινα εἰς αὐτὰ σημειοῦνται, καὶ νὰ καταχθῇ ὁ Χ. Χρηστόπουλος διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἀποδιδωμένων αὐτῷ ἑτέρων δύο ψήφων ὡς πρῶτος ἀντιπρόεδρος.

Ἀντιλεξάντων ἄλλων, ὅτι τὰ περισσεύοντα ψηφοδέλτια οὐτε διαλέγονται οὔτε υπολογίζονται ὑπὲρ προσώπου τινός, ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται εἴτε διαλεχθῶσι τὰ δύο ψηφοδέλτια καὶ υπολογισθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ αἱ δι' αὐτῶν διδόμεναι δύο ψῆφοι, εἴτε μὴ, καὶ ὅτι εἰς τὴν Συνέλευσιν μένει νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἐν τῷ μεταξύ ἀνεγνώσθη ἐκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἔχουσα ὡς ἑπεται.

Κύριοι!

«Ἄν ᾖναι ἀληθὲς τὸ «οὐδὲν κακὸν ἄμικτον καλοῦ», ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συνεχὲς ἀναστάσις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἔφερε καὶ τι καλόν· κατέστησε καταφανεστέρην τὴν ἀνάγκην νὰ ληρῇ σύντομος πρόνοια, ὅπως εἰς τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν τεθῇ ἕν τέρμα. Καὶ ἀληθῶς πανταχόθεν ἐκφράζεται ἡ θερμότης τῆς εὐχῆς νὰ ἐπιψηφισθῇ νόμος ἐξασφαλίζων τοὺς ὑπαλλήλους ἀπὸ τῆς

αὐθαιρέσις τῶν κυβερνώντων καὶ παρέχων συνάμα ἐγγυήσις εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅτι εἰσὶν ἄξιοι τῆς τοιαύτης προστασίας.

Τὰ ἄτομα ὑπηρετοῦσι τὴν Πολιτείαν καὶ οὐχὶ ἡ πολιτεία τὰ ἄτομα· ἡ ἰδέα αὕτη, ἥτις ἦτο τὸ ζωογόνον πνεῦμα τοῦ δημοσίου δικαίου τῆς ἀρχαιότητος καὶ συνετέλεισεν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν μεγάλων αὐτῆς πολιτῶν, ἀτυχῶς ἔλαβε παρ' ἡμῶν ὅλως ἀντίστροφον ἐννοίαν καὶ ἐφαρμογὴν. Ἡ δημοσία ὑπηρεσία ἐθεωρήθη ὡς γενικὸν Πρυτανεῖον, ὅπου πᾶς πολίτης, ἀρκεῖ νὰ τῷ ἐλείπεν ἡ ὁρεξις νὰ ζῇ ἀπὸ τῆς ἐργασίας του, εἶχε δικαίωμα σιτήσεως. Δόξας τοιαύτας ὑπεθέριμνε λίαν ἐπιβούλως ἡ πεπτωκυῖα δυναστεία, παραδίδουσα ἐκάστοτε τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἑομαῖον εἰς τὰς θελήσεις τῶν πολιτευομένων καὶ λαμβάνουσα εἰς ἀντάλλαγμα τὴν ἀνεξέλεγκτον αὐτῆς ὑποστήριξιν. Τοιοῦτοτρόπως καὶ οἱ ἐκλογεῖς ἐφθάσαν νὰ θεωρῶσι τοὺς παρ' αὐτῶν ἐκλεγομένους ὡς μαζικωτέρων καὶ οὐχὶ τῶν γενικῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων ἀντιπροσώπους καὶ ἐξήσκουν ἐπ' αὐτῶν πίεσιν ὀλεθρίαν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῶν πηρείαν. Ἐξίς τοιαῦται δὲν ἀποβάλλονται τόσον εὐκόλως, οὔτε διὰ μιᾶς ὅθεν παρέμειναν καὶ μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ Ὀκτωβρίου. Καὶ ἂν ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθήσῃ, κίνδυνος μέγας εἶναι, ὅτι πρὸ ἡμῶν τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα θέλει ἐπὶ πολὺ βραδύνει ἕως οὗ γείνη μία ἀλήθεια.

Νομίζομεν δὲ περιττὸν νὰ καταδείξωμεν ὅποιαν βελτίωσιν θέλει λάβει ἡ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ δημοσίων λειτουργῶν ψηφίσματος, ἀποκλειομένης τῆς ἀνικανότητος καὶ τῆς ἀπειρίας, ἀποκλειομένης τῆς αὐθαιρέσις καὶ τῆς ἀνυθικότητος, καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καθισταμένης ἀποκλειστικὸν κτῆμα τῶν ἐχόντων τὰς ἀρετάς, αἵτινες προσήκουσι τοῖς διοικοῦσι πολιτισμένον καὶ ἐλεύθερον λαόν.

ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτων σκέψεων διατελοῦσα, ἐπελήφθη ἡ ὑμετέρα ἐπιτροπὴ τοῦ ἐαυτῆς ἔργου, καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὸ κατεπιβεῖν τοῦ νὰ ληρῇ ὅ,τι τάχιον πρόνοια περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀντικειμένου εἰργάσθῃ ἐπὶ δύο περίπου ἐβδομάδας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ συναγωγὴν τοῦ Κ. Προέδρου, ἔχουσα ἐν ταύτῃ συμπράκτορας τοὺς Κ. Κ. Διομήδην Κυριακοῦ, Ν. Σαρίπολον, Ι. Πύρλαν, Σ. Σωτηρόπουλον καὶ Α. Γλαράκη, οἵτινες εἶχον συντάξει καὶ ὑποβάλει νομοσχέδια περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Τὰ νομοσχέδια ταῦτα, καθὼς καὶ τὸ ὑπὸ ἐνός τῶν μελῶν αὐτῆς τοῦ Κ. Σπ. Ἀντωνιάδου ὑποβλήν, ἐπεξεργασθεῖσα ἡ ἐπι-

τροπή ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι καὶ καρπολογήσασα ἐξ αὐτῶν διαφόρους διατάξεις, συμπληρώσασα δὲ ἐκ τῶν παρ' ἄλλοις κράτεσι περὶ τοιοῦτον ἀντικειμένου παραδεδεγμένων καὶ ἐξ ἰδίας πείρας, κατήρτισε νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον, μετὰ τὰς τροποποιήσεις, ἃς ἐν τῇ γενικῇ συνόδῳ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπέστη, εἶναι τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκθέσεως συνοδευόμενον.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας ἀναγνωρίζει, ὅτι τὸ ἔργον αὐτῆς δὲν εἶναι τέλειον· ἕκαστος ἐννοεῖ πόσον δύσκολον εἶναι νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ καινοῦς κανόνες ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ μοιωνότι ἡ ἐπιτροπὴ σας εἰλαβε τὸ μέτρον νὰ υποβάλλῃ ἱδιὸν νομοσχέδιον περὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καθὼς καὶ τῶν τῆς δημοσίας διδασκαλίας, αἱ δυσκολίαι ἤλαττώθησαν, ἀλλὰ δὲν ἐξέλιπον ὀλοτελῶς.

Ἄς ἀφῃώσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν νὰ δείξῃ τὰς ἀτελείας τοῦ. Ἀναγνωρίζει οὐδὲν ἥττον ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ὤφειλε νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς λόγους μιᾶς ἐκάστης διατάξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀναπτυχθείσας διαφορὰς γνώμας· τοῦτο ὅμως ἤθελεν εἶσθαι μακρόν, καὶ εἰς τὴν ἀμεσον εἰσαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου ἤθελεν ἐπιφέρει ἀναβολὴν, ἣν ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιθυμεῖ νὰ προλάβῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἄλλως τε κατὰ τὴν συζήτησιν, ἂν τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον, θέλουσι δοθῇ αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις.

ὑποβάλλουσα ἐπομένως εἰς τὴν ὑμετέραν σκέψιν τὸ κατωθὶ σχέδιον ψηφίσματος καθιεκετεύει ὑμᾶς, ὅπως ὅ,τι τάχιον ἐπιψηφίσῃτε αὐτό.

Ἀθῆναι, τῇ 11 Μαΐου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Σπ. Ἀντωνιάδης

Γρ. Δημητριάδης

Κ. Ν. Λόσιος.

Χ. Χριστόπουλος

Στ. Νικολαΐδης

Ἰω. Δαληγιάννης.

Ὁ Εἰσηγητὴς

Δ. Σαράβας.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Περὶ δημοσίων λειτουργῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ προσώτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Α'. Γενικά.

Ἄρθρον 1.

Οὐδεὶς διορίζεται δημοσίως ὑπάλληλος·

α) Ἄν δὲν ἔχῃ τὴν Κληρικὴν ἰθαγένειαν.

β) Ἄν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας.

γ) Ἄν κατεδικάσθῃ ἐνεκὰ πράξεων προβλεπομένων ἐν τοῖς ἀρθροῖς 21 καὶ 22, 452, 456—462, 470—472 καὶ 482—486 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

δ) Ἄν δὲν ᾖναι ἀμέεμπτου διαγωγῆς.

ε) Ἄν δὲν ἔχῃ τὰς ἀναγκαῖας εἰς τὴν μέλλει νὰ διορισθῇ θέσιν εἰδικὰς γνώσεις.

Μόνον εἰς θέσεις τεχνικῶν ἔργων, διδασκαλίας καὶ διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας, ἡ προξενίων καὶ ὑποπροξενίων ἐν χριστιανικαῖς χώραις ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσειν νὰ διορισθῶσι καὶ ἄλλοδαποί.

Β'. Εἰδικά.

Ἄρθρον 2.

Οὐδεὶς διορίζεται γραφεὺς τρίτης τάξεως ἐν τινι δημοσίῳ γραφεῖῳ ἢ ἀκόλουθος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἑξωτερικῶν, ἂν μὴ φέρῃ γυμνασιακὴν ἀπολυτήριον· δίπλωμα δὲ προλύτου ἢ διδάκτορος τῆς νομικῆς ἢ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἀπαιτεῖται, ὅπως διορισθῇ τις ἀμέσως ὑπουργικὸς γραμματεὺς δευτέραις τάξεως.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς εἰς ἄλλας θέσεις ἰσοβαθμίους τῶν προειρημένων.

Διὰ δὲ τοὺς διορισμοὺς εἰς θέσεις, εἰς ἃς ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις, πρέπει νὰ προσάγωνται διπλώματα ἢ ἀποδείξεις σπουδῆς τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ἢ τέχνης.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἄλλαις μὴ χριστιανικαῖς χώραις γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ γραμματεῖς προξενείων, ὡς αὐτῶς δὲ ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ ἐν Κωνσταντι-

νουπόλει ἐμπορικῶν γραφείων ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι πανεπιστημιακὸν διπλῶμα προλῦτου ἢ διδάκτορος τῆς νομικῆς, νὰ γνωρίζωσι τὴν γαλλικὴν καὶ νὰ ὑπηρετήσων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ὡς δικηγόροι, πρέδροι ἢ δικασταὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ἐπὶ διετίαν.

Γ'. Δοκιμασία.

Ἄρθρον 4.

Οὐδεὶς διορίζεται εἰς δημοσίαν θέσιν πρὶν ὑπηρετήσῃ ἀμειψθῇ ὡς δόκιμος ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος εὐδοκίμως καὶ ἐπιμελῶς ἐν τινὶ δημοσίῳ γραφείῳ τοῦ οἰκείου κλάδου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου καὶ οὐδέποτε κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ.

Ὁ διορισμὸς τῶν δοκίμων γίνεται παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, παρ' ἣ μέλλουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν· εἰδοποιεῖται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀμέσως ὁ ἀρμοδίος ὑπουργός.

Ὁ δόκιμος πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 2 προσόντα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δύναται διὰ Β. Διατάγματος ν' ἀπαιτήσῃ πρὸς τὴν ἐτήσιαν δοκιμασίαν καὶ ἐξετάσεις ἢ διαγωνισμὰ διὰ τὰς θέσεις καὶ τὰς περιστάσεις, δι' ἃς κρίνῃ αὐτὸ ἀναγκαῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διορισμῶν.

Ἄρθρον 6.

Ὁ διορισμὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων γίνεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς κατωτάτης βαθμίδος ἐκάστου κλάδου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Μόνον οἱ φέροντες τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 2 ἀναφερόμενα ἐπιστημονικὰ διπλώματα δύνανται νὰ λάβωσιν ἀμέσως τὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἁρθρῷ ἀναφερόμενον βαθμὸν. Ὡσαύτως οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἁρ. 3 δύνανται νὰ λάβωσιν ἀμέσως τοὺς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους βαθμοὺς ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ κατωτάτου.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2, 4, 5 καὶ 6 § α. δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς τῶν Πρέσβειων, τῶν Νομαρχῶν, τῶν διοικητικῶν Ἀστυνομῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ὡσαύτως δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς ἐπι-

στήμονας δικηγόρους, οἵτινες, ἐπὶ δεκαετίαν εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντες εἴτε ὡς τοιοῦτοι, εἴτε ὡς μέλη πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἤθελον ζητήσῃ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἀρθρον 8.

Οὐδεὶς διορίζεται δημοσίως ὑπάλληλος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐν ἣ ἔχει τὴν ἀστυκὴν καὶ πολιτικὴν αὐτοῦ κατοικίαν.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης οἱ δημοῖοι ὑπάλληλοι τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ δημοῖοι ἱατροί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ προβιβασμῶν.

Ἄρθρον 9.

Οὐδεὶς προβιβάζεται εἰς ἀνωτέραν τάξιν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ἂν μὴ ὑπηρετήσῃ δύο τοῦλάχιστον ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν προβιβασμῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης τάξεως τινὸς βαθμοῦ εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν. Οὐδεὶς δὲ προβιβάζεται εἰς Τμηματάρχην, (πλὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν) ἢ εἰς ἄλλαν ἰσοβάθμιον θέσιν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, ἂν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐπὶ διετίαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς θέσιν ἀντιστοιχοῦσαν τῇ τοῦ ὑπουργικοῦ Γραμματέως ἢ τῆς ἀνωτέρας καὶ δὲν ὑποστῇ ἐξετάσεις ἢ διαγωνισμῷ μετὰ πάντων τῶν αἰτησάντων διαγωνισμὰ ὁμοιοβάθμων.

Τὰ τῶν ἐξετάσεων ἢ τοῦ διαγωνισμοῦ θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 10.

Ὡς πρὸς τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς, ἔτι τὸ εἶδος, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰς συνεπειὰς αὐτῶν, ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δοκίμων, αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 293, πλὴν τοῦ ἐδαφ. 3, 294 ἕως 297 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, καὶ τὸ Διάταγμα τῆς 21 Ἰουλίου 1836.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, πλὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς παύσεως, ἥτις ἐπιβάλλεται ὑπὸ μόνου αὐτοῦ.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως πειθαρχικῆς ἀποφάσεως προσκαλεῖται ὁ ὑπάλληλος ν' ἀπολογηθῇ καὶ τὴν ἀπολογίαν του ἀρτίζει ν' ἔ-

ποστείλῃ ἐντός 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς πρὸς τοῦτο προσκληθῇ.

Κατὰ πάσης ἀποφάσεως τῆς προϋσταμένης ἀρχῆς, ἐπιβαλλούσης πειθαρχικὴν ποινὴν, ἐπιτρέπεται ἐκκληθεῖς πρὸς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 11.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 277, 280, 281, 291 καὶ 292 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τὰς ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ῥητῶς ὀριζομένας.

Πρὸς τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν δύναται ν' ἀποσταλῇ ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων, ἃς ἐνεκα ἐπιμόνου περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὀλιγωρίας δὲν ἐκτελεῖ ὁ τιμωρηθεὶς. Τὰ ἐκ τοῦτου προκύψαντα ἐξοδα πληρώνονται ὑπὸ τοῦ ἀμελήσαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ παύσεως.

Ἄρθρον 12.

Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος παύεται διοικητικῶς κατὰ τὰς ἐξῆς μόνον περιπτώσεις.

α) Ἐὰν διατελῇ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

β) Ἐὰν δις τοῦλάχιστον τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς διὰ προσωπικῆς παύσεως.

γ) Ἐὰν περιέπεσιν εἰς σωματικὴν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα, διαρκέσασαν πλεόν τῶν ἐξ μηνῶν, ἥτις κατὰ γνωμοδότησιν ἐνόρκου ἱατρικοῦ συμβουλίου θέλει παραταθῇ πλεόν τοῦ ἔτους.

Ὁ δὲ ὑπάλληλος, οὗ τινος κατηργήθῃ ἡ θέσις, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως πεπαισμένος.

Ἄρθρον 13.

Οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος παύεται, εἰμὴ ἀφ' οὗ προσκληθεὶς ἀπολογηθῇ καὶ ἀκουσθῇ ἢ γνώμη συμβουλίου συγκροτουμένου ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ πάντων τῶν τμηματαρχῶν τοῦ ὑπουργείου. Τὸ Β. διάταγμα τῆς παύσεως πρέπει νὰ στρίβεται εἰς ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ εἰδικὴν καὶ ἡτιολογημένην, ἥτις μετὰ τοῦ διατάγματος κοινοποιεῖται πρὸς τὸν παύθεντα.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 12 δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς Πρόσβεις, τοὺς Νομάρχας, τὸν Γραμματέα τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς διοικητικοὺς ἀπυθμόους.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ἐπὶ κακουργήματι προφυλακισθεὶς καὶ ὁ ἐπὶ πλημμελήματι

ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζομένων παραπεμφθεὶς δι' ὀριστικοῦ βουλευμάτος δημοσίως ὑπάλληλος παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, μέχρι οὗ ἐκδοθῇ ὀριστικὴ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀθωωτικὴ ἀπόφασις. Βούλευμα παῦον πρὸς καιρὸν τὴν ἀνάκρισιν δὲν ἰσχύει νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν κατηγορηθέντα ὑπάλληλον, ὅστις ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει παύεται ὀριστικῶς καὶ δὲν δύναται ν' ἀναδιορισθῇ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, εἰμὴ ἐπὶ μὲν πλημμελημάτων μετὰ ἐν ἔτος, ἐπὶ δὲ κακουργημάτων μετὰ τριετίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Περὶ δημοσίων ἐπηρετῶν.

Ἄρθρον 16.

Οἱ δημόσιοι ὑπηρεταὶ πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τοῖς ἐδαφ. 1 ἕως 4 τοῦ ἀρθρου 1 ἀναφερόμενα προσόντα καὶ προσέτι νὰ ἠξυρῶσιν ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ ἀριθμητικὴν.

Ἀπαιτεῖται προσέτι νὰ ὑπηρετήσων εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν ἢ τὸ Β. Ναυτικὸν καὶ νὰ φέρωσιν ἀφασιν ἀμέσπτου διαγωγῆς. Ἐπιτρέπεται δὲ νὰ διορίζωνται καὶ ἀνευ τοῦ προσόντος τούτου, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν αἰτήσεις ἐκ τῶν ἐχόντων αὐτοὶ.

Οἱ δημόσιοι ὑπηρεταὶ ὑπάγονται εἰς πενταετὴ θητείαν καὶ υποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν, ἥτις θέλει κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 17.

Καὶ ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπηρετας ἰσχύουσι τὰ περὶ προβιβασμῶν, πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ παύσεως ἐν τοῖς ἀρθροῖς 9—12 τοῦ παρόντος Νόμου διατεταγμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Προσωριναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 12 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας δημοσίους ὑπάλληλους, καὶ τοὶ μὴ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενα εἰδικὰ προσόντα, ἐὰν ὑπηρετήσων ἐπὶ ὀκτώ ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν, ὃν κατέχουσιν, ἢ τὸν ἀμέσως κατώτερον αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὑπηρετήσων μόνον ἐπὶ πενταετίαν εἰς τὰς εἰρημένας ὑπηρεσίας δεκαστίαν δὲ εἰς ἄλλας τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου κλάδου.

Οἱ λοιποὶ τῶν δημοσίων ὑπάλληλων δύνανται νὰ ἀντικατα-

σταθῶσι κατὰ προτίμησιν ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 19.

Διὰ Β. Διατάγματα, ἐκδοτέου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, θέλει ὁρισθῇ ὁ βαθμὸς τῶν μὲν βαθμολογημένων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν βαθμῶν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

Ὡσαύτως διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι διακριθῇ αἱ θέσεις τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἀπὸ τὰς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 20.

Τὰ Β. Διατάγματα, περὶ ὧν διπλασιάζει τὸ παρὸν ψήφισμα, θέλουσι μετατραπῇ εἰς νόμους ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὀφείλει δὲ νὰ ἐκδώσῃ αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Τελευταῖοι ὁρισμοί.

Πρὸς καταδίωξιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐνώπιον τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Εἰς τὸ Εὐαγγελικὸν Συνέδριον ἐπιβάλλεται ἡ υποχρέωσις νὰ ἀναφέρῃ ἐν τῇ ἐτήσίᾳ αὐτοῦ ἐκθέσει τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὅσας τυχόν ᾔθελεν ἀπαντήσαι κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῆς πρώτης μισθοδοσίας τῶν διοριζομένων καὶ προβιβαζομένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐπισυναπτῶνται ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα διατάγματα δικαιολογητικά.

Ὁ παρὸν Νόμος δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοὺς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως (πλὴν τῶν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας), περὶ ὧν θέλει ἐκδοθῇ εἰδικὸς Νόμος.

Προκειμένου ὑστερὸν περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλει συζητηθῇ κατὰ προτίμησιν, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐνστάσις, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ὑπάρχει πλήρως, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΕΠ. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς,
Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΗΜΕΤΟΚΟΛΛΩΝ διαλογῆν τὸν οἶα τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως κατατεθέντων ψηφοδελτίων.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκλεγομένου Ἐπ. Διευθυντοῦ	Ἀριθμοὶ ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.																		Ὄλως ἀριθ. ψήφων
	2	4	5	6	8	10	12	13	15	16	17	18	21	22	23				
	25	27	28	30	31	33	31	36	37	38	39	40	44	47	48				
	49	50	52	53	55	56	57	58	60	61	63	65	66	68	70				
	74	75	77	78	79	80	84	85	86	88	89	91	92	93	94				
	95	97	98	99	100	102	104	105	106	107	108	109	110	112	113				
	117	119	122	124	125	129	131	132	133	134	135	138	139	141	142				
	143	144	146	148	149	150	153	154	155	156	157	158	159	161	162				
	163	164	165	166	169	171	172	174	177	178	179	180	182	183	—				
	1	3	7	9	11	11	19	20	24	26	29	32	35	41	42				119
	43	45	46	51	54	59	62	67	69	71	72	73	76	81	82				
	83	87	92	96	101	103	111	114	115	116	118	120	121	123	127				
	128	130	136	137	140	145	147	151	152	160	167	168	170	173	175				62
	181	184	—																
Ἰω. Μεταξάς																			
Μεταξάκης																			
Οἱ ψηφισαί																			
Οἱ Γραμματεῖς																			
Α. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ																			
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.																			
Π. ΜΥΧΑΛΙΔΗΣ.																			

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διαλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως
κατατεθέντων ψηφοδελτίων.

Όνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐκλεγμένου.	Ἀριθμὸς ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.																								Ὀλικὸν πο- σὸν ψήφων
	2—																								
Παπανικολάου ..	2	5	8	10	12	13	15	17	18	21	22	23	25	28	30										
Ἑμμ. Ναυπλιώτου	31	33	34	35	36	37	38	39	40	44	47	49	50	53	55										
	56	57	58	60	63	65	66	68	70	75	77	78	79	85	89										
	90	93	94	95	98	99	100	102	105	106	107	108	109	110	112										
	113	117	124	125	129	132	133	134	135	139	141	142	143	144	146										
	148	150	153	154	155	157	158	159	162	163	165	166	169	171	172										
	174	177	178	179	180	182	183	—																	97
Π. Θεμετογιάννης.	2	5	6	8	10	12	13	15	17	18	21	22	23	25	28										
	30	31	33	34	36	37	38	39	40	42	44	47	49	50	53										
	55	56	57	63	65	66	68	70	75	77	78	79	85	86	88										
	89	90	94	98	99	100	102	104	105	106	107	108	109	110	112										
	113	114	123	124	125	129	133	134	135	138	139	141	142	143	144										

146	148	149	150	153	154	155	158	162	163	165	166	168	169	171
172	174	177	178	179	18	182	183	—						
5	6	8	10	12	15	18	20	22	23	28	30	31	33	34
35	36	37	38	39	40	42	44	47	49	50	52	53	55	56
57	58	60	63	65	66	68	70	75	77	78	79	85	88	89
90	93	94	98	99	100	102	105	106	107	108	109	110	112	114
117	118	123	124	125	127	132	133	134	135	141	143	146	148	149
150	153	154	155	158	159	162	163	165	169	171	172	174	177	178
179	180	182	183	—										

98

94

Π. Μαγαλιδης...

Οἱ ψηφολέκται
Ἑμμ. Β. Ναυπλιώτης.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Παπνικολάου.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διακογῆς τῶν οὐκ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Ἡροσείου τῆς Συνέλευσεως
κατατεθέντων ψηφοδελτίων.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐκλεγόμενου	Ἀριθμὸς ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.																				Ὅλων τῶ- ν ψήφων
Χ. Χρηστοπόουλος.	2	5	8	9	10	12	13	15	16	17	18	21	22	25	28	29	30	31	33	34	
	29	30	31	33	34	37	38	39	40	44	47	49	50	52	53	55	56	57	63	66	
	55	56	57	63	65	66	68	70	74	75	77	78	79	81	85	88	89	90	94	95	
	112	117	120	124	125	129	132	133	134	139	141	142	143	144	146	148	149	150	153	154	
	172	174	177	178	179	180	183														97
Κ. Πιτσάλης.	5	8	10	12	13	15	17	18	22	25	28	30	31	33	34	35	37	38	44	47	
	66	68	70	75	77	78	85	88	89	90	94	95	98	99	100	102	105	106	107	108	
	102	105	106	107	108	109	112	113	117	129	132	133	134	135	138	139	141	142	143	144	
	166	169	172	174	177	179	180	181	182	183											85

Τιμ. Βίρας	5	6	8	10	12	15	17	18	21	22	25	28	30	33	34
	35	37	38	39	40	44	47	48	50	52	53	55	56	57	65
	66	67	68	70	72	75	77	78	79	85	88	90	93	94	97
	98	99	100	102	105	106	108	109	110	112	114	117	125	127	129
	130	132	133	134	138	139	141	142	143	144	145	146	148	149	153
	154	155	157	158	162	163	166	169	171	172	174	178	179	180	182
183															
Γ. Δημητριάδης	2	5	6	8	12	13	15	17	18	21	22	23	25	27	28
	30	31	33	34	35	36	37	38	39	40	42	44	47	48	49
	50	52	53	55	56	57	58	60	63	65	66	68	70	75	77
	78	79	85	89	90	94	95	98	99	100	102	105	106	107	108
	109	110	112	113	117	123	124	125	129	132	133	134	135	139	141
	143	144	146	148	150	153	154	155	158	159	162	163	165	169	171
Βαλτινός	172	174	177	178	179	180	182	183							
N. Παναγιώτου	2														
Π. Ρεζελάκης	21	23	26	39	40	49	63	110	113	121					
Χανίδης	31	43	79	84	91	122	138	167							

Οἱ ψηφοδέλται
Α. Παπανικολάου.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διαλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Προσδρείου τῆς Συνελεύσεως
κατατεθέντων ψηφοδελτίων.

Όνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐκλεγμένου	Λεξιθετός ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.																		Ὅλων πο- σὸν ψήφων
	1	3	6	7	9	11	14	19	20	24	26	41	45	46	51				
Παρίσης	54	59	62	69	71	72	73	76	81	82	83	87	92	96	101				
	103	115	116	118	121	122	127	128	103	136	137	140	147	151	152				
	156	160	167	168	170	173	175	184											
Βελισάριος	1	3	6	7	9	11	14	19	20	24	26	29	32	35	41				
	43	45	46	51	54	58	59	62	69	71	72	73	76	81	82				
	83	87	89	91	92	96	101	103	115	116	118	120	121	127	128				
	130	136	137	140	147	151	152	156	167	168	170	173	175	184	—				
Α. Κορνηλάκης	1	3	7	9	11	14	16	19	20	24	25	26	29	32	41				
	43	46	46	51	51	59	62	69	71	72	75	76	81	82	83				
	87	91	92	96	101	103	115	116	118	120	124	128	130	136	137				
	140	147	151	152	156	160	167	168	170	173	175	184							
Α. Καλογερόπουλος	1	3	7	11	14	16	19	20	24	29	32	41	43	45	46				

— 144 —

Μετροκοδότας	51	54	59	61	62	69	71	72	73	76	81	82	83	87	61
Σαράδας	92	96	101	103	115	116	118	120	121	124	127	128	136	137	140
Κεραυγιά	147	151	152	156	160	165	167	168	170	173	175	184			
Χατζιλάμπης	2														
	42	58	114	123											
	42	114	129												
	42	114	123												

Οἱ ψηφοδέλτι
Δ. Παπανικολάου

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μιχαηλίδης.

— 145 —

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διαλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως
κατατεθέντων ψηφοδελατίων.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐκλεγομένου	Ἀριθμοὶ ψηφοδελατίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι																			Ὀλικὸν πο- τὸν ψήφων
Σ. Λογιω-ατίδης.	1	3	6	9	12	14	16	19	20	24	26	29	32	41	43					
	45	46	51	54	59	60	62	69	71	72	73	74	76	81	82					
	83	87	91	92	96	101	103	115	116	118	119	121	128	130	136					
	137	140	147	151	152	156	159	160	167	168	170	173	175	184	—					60
Χ. Κανελλόπουλος	1	2	3	5	6	7	8	10	11	12	13	14	17	18	19					
	20	21	23	24	25	26	29	31	32	38	35	36	37	38	39					
	40	41	42	43	44	45	46	47	49	50	51	52	53	54	55					
	56	57	58	59	60	62	63	65	66	68	69	71	72	73	74					
	75	76	78	79	81	82	83	84	85	87	88	89	90	91	92					
	93	94	95	96	98	99	100	101	102	103	105	106	107	108	112					
	113	114	115	116	117	118	119	123	124	128	129	130	132	133	136					
	137	139	140	141	142	143	144	146	147	148	149	150	151	151	253					

Α. Νικολ. . . .	154	155	156	158	159	160	162	163	164	165	166	167	169	171	172					143
	173	174	177	178	179	180	182	183	184	—										
	1	3	7	9	11	13	14	15	17	19	22	24	25	26	28					
	29	32	34	35	41	42	43	45	46	51	54	58	59	62	69					
	71	72	73	74	76	77	81	82	83	84	87	90	91	92	96					
	101	103	109	114	115	116	117	119	121	123	125	128	129	140	132					
	134	136	137	138	139	140	142	144	148	149	151	152	156	160	167					
	168	170	174	173	175	184	—													84
Γ. Χαντζόπουλος.	1	3	7	9	11	14	19	20	24	26	29	32	41	43	45					
	46	51	14	59	62	69	70	71	72	73	74	76	81	82	83					
	87	91	92	96	101	103	115	117	118	119	121	127	128	130	136					
	137	140	147	151	152	156	160	167	168	170	173	175	184	—						58
Δελγιώργης . . .	2	4	5	6	8	9	12	13	15	16	17	18	21	22	23					
	25	27	28	30	31	33	34	36	37	38	39	40	44	47	48					
	49	50	52	53	55	56	57	58	60	61	64	65	66	68	70					
	74	75	77	78	79	80	84	85	86	88	89	90	91	93	94					

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΕ'.

Τῆς 15 Μαΐου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περί τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα τῇ ἐπανειλημμένῃ προτάσει τοῦ πληρεξουσίου Κοσονάκου ἡ Συνέλευσις παρεδέξατο τὴν διαλογὴν τῶν δύο ψηφοδελτίων, ἅτινα εὐρέθησαν πλεονάζοντα κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδριάσει ἐκλογὴν τῶν νέων μελῶν τοῦ προεδρείου. Ταύτης δὲ ἐνεργηθείσης, ἐξήχθη ἡ ἐξῆς μεταβολὴ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, ἥτοι ὅτι ἔλαβον

Ὁ μὲν ἐκλεχθεὶς Πρόεδρος Ε. Δεληγεώργης ψηφ. 120.

Ὁ δὲ ἐπιλαχὼν Ἰω. Μεσηνέζης » 63.

ὡς ἀντιπρόεδρος.

Ὁ Γρηγ. Δημητριάδης » 99. ✓

Ὁ Χ. Χρηστόπουλος » 99. ✓

Ὁ Τ. Βάσος » 92.

Ὁ Χ. Σουτῆς » 16.

Ἐπομένως διὰ τοῦ κλήρου γενομένου ἐπὶ τῶν δύο πρώτων ἐκλεχθέντων ἐν ἰσοψηφίᾳ ὡς ἀντιπροέδρων ἐνεδείχθη πρῶτος ἀντιπρόεδρος ὁ Χ. Χρηστόπουλος.

Ἀκολουθῶς ὁ πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸ Προεδρεῖον κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ ὑπεδέξατο τὸν Βασιλέα καὶ προσέπεμψεν αὐτὸν μέχρι τῆς ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἐπιβιβάσεώς του.

Ἀνεκοίνωσεν ὡσαύτως, ὅτι ὁ πληρεξούσιος Φθιώτιδος Γιαννούλης Πέτρου ἀπεβίωσεν, ὡς εἰδοποιήθη παρὰ τῶν συγγενῶν του, διότι ἐπισήμως οὐδεμίαν εἰδοποίησιν ἔλαβεν, ὅτι θέλει κηδευθῇ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ. σήμερον καὶ ὅτι ἐξήχησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου πληροφορίας περὶ τῶν τιμῶν, αἵτινες θέλουν δοθῇ εἰς τὸν νεκρὸν τούτου, διότι πρώτη φοράν κηδεύεται πληρεξούσιος μὴ ἔχων θαυμὸν τινα στρατιωτικὸν ἢ ναυτικόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐνεκα τῆς Συνεδριάσεως δὲν θέλουν δυνηθῇ οἱ πληρεξούσιοι νὰ παρακολουθήσωσι τὴν κηδεῖαν, φρονεῖ καλὸν νὰ κληρωθῇ ἐπιτροπὴ τις ἐκ μέρους τοῦ σώματος πρὸς τοῦτο.

Κληρώσεως ἔπειτα γενομένης, συναινέσει τῆς Συνελεύσεως, πρὸς καταρτισμὸν πενταμελοῦς τοιαύτης ἐπιτροπῆς ἐξήχθη ὅτι

95	97	98	99	100	102	104	105	106	107	108	109	110	112	113
117	119	122	124	125	129	131	132	133	134	135	138	139	141	142
143	144	146	148	149	150	153	154	155	156	157	158	159	151	162
163	164	165	166	169	171	172	174	177	178	179	180	182	183	—
68 123—														

119

2

Οἱ Γραμματεῖς

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Οἱ ὑπογράφοντες
Δ. Παπνονολάου.

ἐλαχον οἱ πληρεξούσιοι Σταθόπουλος, Α. Σουλτάνης, Λυκούργος Κανάρης, Σ. Ἀντωνόπουλος καὶ Σωτήριος Ἰωάννου.

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τὰ ὑπ' αὐτοῦ 10,440 καὶ 10441 δύο ἐγγράφα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἀνακοινῶνται εἰς τὴν Συνέλευσιν ἀντίγραφον τοῦ ἀπὸ 12 τ. μηνὸς Β. Διατάγματος περὶ διευθύνσεως τῶν ὑπουργείων ἑσωτερικῶν καὶ ἑξωτερικῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐντεῦθεν ἀπουσίας τῶν ὑπουργῶν Α. Λύγερinu καὶ Π. Καλλιγᾶ, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐκ Παιραιῶς τὴν δωδεκάτην τριμηνὸς κατὰ τὴν 8 ὥραν Μ. Μ. διευθυνόμενος εἰς τὰ διάφορα μέρη τὰ ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι δρομολογίῳ σημειούμενα.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἐγένετο δεκτὴ πρότασις ψήφισματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς ὁρίζεται ὁ χρόνος, ἀφ' οὗ ἀρχεῖται ἡ πληρωμὴ τῆς εἰς τὴν χήραν τοῦ αὐοιδήμου Στρατάρχου Θεοδώρου Γρίβα ἀπονεμηθείσης συντάξεως, ἔχει δὲ αὕτη καθισταμένη ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ στοιχ. ΡΜΑ' ὡς ἑξῆς.

α' Ἡ ἐν Ἀθήναις Β. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

ᾠηφίζει.

Ἄρθρον μοναδικόν

Ἡ χορηγηθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ὀβρίου 1863 ψήφισματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως πεντακοσιᾷδραχμὸς μηνιαία σύνταξις εἰς τὴν χήραν τοῦ αὐοιδήμου Στρατάρχου Θ. Γρίβα ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου τοῦ 1862 ἔτους. »

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ἑτέρα πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 46,510 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1864 πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δαπανῶν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας συνεπεῖα τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου ἔχουσα ὡς ἑπεται.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὴν αἴτησιν ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 46,510 πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δαπανῶν, αἵτινες θέλουσι προστεθῇ εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν συνεπεῖα τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

Ἡ μετ' ὀλίγον πραγματοποιηθησομένη ἔνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος θέλει υπαγάγει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα

καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπαντας τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντας καὶ ἐμπορευομένους ἰονίους, τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν.

Ἐκ τούτου θέλει προκύψει ἀναντιρρήτως αὐξήσις οὐ μικρὰ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν· εἰς τινὰς δὲ πόλεις τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους ἡ αὐξήσις ἔσται τοιαύτη, ὡς διάφοροι ἐκθέσεις ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργείον παριτωσιν, ὥστε ἀδύνατον ἀπολύτως καθίσταται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς αὐτάς τὸ ὑπάρχον ἤδη προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ ἐν καιρῷ πρόνοιαν περὶ τούτου, ἵνα μὴ ἄλλως, ἐνεκα τοῦ ἀνεπαρκούς τῶν χειρῶν εἰς τινὰς τῶν προξενικῶν ἡμῶν ἀρχῶν, αἱ ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι ἐνεργῶνται ἀτελῶς καὶ ὀραδῶς, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐλαθὴν οὐσιώδη οὐ μόνον εἰς τοὺς νέους ἡμῶν συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, καὶ δώσῃ ἀφορμὴν εὐλογον εἰς παράπονα καὶ δυσανεκείας.

Οὐδ' ὁ ἀπαιτούμενος ὕλικὸς καιρὸς μένει ἤδη, οὐδ' ὅλα τὰ στοιχεῖα ὑπάρχουσιν ἐπὶ συγκεντρωμένα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἑξωτερικῶν, ὅπως συνταχθῇ Νόμος τροποποιῶν τὸν ἤδη ὑπάρχοντα περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἰς τινὰς προξενικὰς ἡμῶν ἀρχάς· ἐθεωρήθη ἄλλως τε καταλληλότερον ν' ἀναβληθῇ ἡ σύνταξις τοῦ τοιοῦτου Νόμου εἰς ἐποχὴν ἀρμοδιωτέραν, ἀποῦ ἡ πείρα καταδείξῃ, μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐνώσεως, ὅποιαί εἰσιν αἱ ἀληθεῖς καὶ πραγματικαὶ ἀνάγκαι, νὰ ζητηθῇ δὲ τὴν σήμερον πίτωσις τις ἀνάλογος, ἵνα δι' αὐτῆς ἐπιτραπῇ εἰς τὰς κυριωτέρας τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν Ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν νὰ λάβωσιν ἐκτάκτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τοὺς προσθετοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς, ὅσους θεωρήσωσιν ἀναποφεύκτους πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τοὺς ἐπὶ τὰ ὑπολειπομένους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Γενομένου λοιπὸν ὑπολογισμοῦ τῶν τοιούτων δαπανῶν ὅσον ἔνεστιν ἀκριβοὺς, ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον δοθεισῶν ὑπὸ τε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καὶ ὑπὸ τινῶν τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξένων πληροφοριῶν, ἐθεωρήθη, ὅτι τὸ ποσὸν 43,410 δραχμῶν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν προκειμένην ἀνάγκην κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, διὸ καὶ ζητεῖται διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο πίστωσις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν τούτοις αἰτησὶν πιστώσεως προσετέθη καὶ ἕτερον ποσὸν δρ. 3,100 διὰ τὴν διατήρησιν τῶν κατὰ τὴν Κέρκυραν καὶ Ζακύνθον προξενικῶν ἀρχῶν ἐπὶ δύο μῆνας πλέον ἢ ὅ,τι προϋθιν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, καθότι ἡ ἔνωσις ἕνεκα διαφόρων περιστάσεων δὲν πραγματοποιεῖται εἰμὴ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Μαΐου, ὥστε τὸ ὅλον τῆς ζήτουμένης ἤδη πιστώσεως ἀναβαίνει εἰς δραχ. 46,510, καθ' ἃ ἐμφαίνει ὁ συναπτόμενος πίναξ.

Ἡ Κυβέρνησις πέποιθεν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις θέλει σπεύσει νὰ ἐπιψηφίσῃ κατεπειγόντως τὴν πίστωσιν ταύτην, καθότου μετ' ὀλίγας ἡμέρας αἱ προξενικαὶ ἡμῶν ἀρχαὶ λαμβάνουσι ἐπὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοῦς ἰονίους, τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ πλοῖα τῶν, καὶ αἱ πρὸς τοῦτο ἐργασίαι ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι μετὰ ταχύτητος καὶ ἀκριβείας πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν.

Ἄλλως τε ἡ αὐξήσις δὲν εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ καὶ τοιαύτη ὅποια παρουσιάζεται θέλει ἀφούκτως καλυφθῇ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν προξενικῶν εἰσπραξέων, τὰς ὁποίας θέλει ἐπιφέρει ἡ ἔνωσις πιθανώτατον δὲ μάλιστα ἡ τοιαύτη αὐξήσις νὰ ᾖ καὶ πολὺ ἀνωτέρα τῆς δαπάνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1864.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
Π. ΚΑΛΑΜΙΤΑΣ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

ᾗ ἡ φι ζ ε ι.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1864 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου προστίθεται πίστωσις ἐκ δραχ. 46,510 διανεμητὰ εἰς τὰ ἐξῆς Κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Κεφ. III Προξενικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 1. Προσωπικόν.....δραχ. 3,100

Κεφ. VI Βοηθητικόν προσωπικόν..... » 43,410

46,510

Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως.

Προσωπικὸν Διπλωματικῆς ὑπηρεσίας.

Μισθὸς Β'. Γραμματέως καὶ Δ'. Διερμηνέως
ἐπὶ ἐννέα μῆνας.....Δραχ. 5670

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν ὑ-
παλλήλων καὶ κλητῶν ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας..... » 16000

Γενικὸν Προξενεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Προσωπικόν.

Μισθὸς Β'. Διερμηνέως καὶ ἐνὸς Γραμματέως δι'
ἑπτὰ μῆνας..... » 1280

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν..... » 1200

Προξενεῖον ἐν Γαλιτύᾳ.

Προσωπικόν.

Μισθὸς Προξένου, Γραμματέως, Γραφέως, δύο
κλητῶν δι' ἑπτὰ μῆνας..... » 3480

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν..... » 1000

Προξενεῖον ἐν Σμύρῃ.

Προσωπικόν.

Μισθὸς Γραφέως καὶ Γραμματέως δι' ἑπτὰ μῆνας..... » 1280

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν..... » 4300

Προξενεῖον ἐν Χίῳ.

Προσωπικόν.

Μισθὸς Προξένου, Γραμματέως, Διερμηνέως δι'
ἑπτὰ μῆνας..... » 4100

Προξενεῖον ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν δι'
ἑπτὰ μῆνας..... » 800

Προξενεῖον ἐν Ἰωαννίνοις.

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν δι'
ἑπτὰ μῆνας..... » 800

**Υποπροξενεῖον ἐν Βραΐλᾳ.*

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν δι'
ἑπτὰ μῆνας..... » 2500

**Υποπροξενεῖον ἐν Βιάτῳ.*

Γραφικὰ ἐξόδα διὰ πρόσθετον προσωπικόν δι'
ἑπτὰ μῆνας..... » 1000

Διατήρησις τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Γενικοῦ Προξενείου
καὶ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ὑποπροξενείου ἐπὶ δύο μῆνας,
ἧτοι ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Μα-
ΐου.....Δραχ. 3100

Τὸ ὅλον Δραχ. 46,510

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἡ Συνέλευσις μὴ παραδεχθεῖσα τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ αἴτησιν νὰ κηρυχθῇ ἡ πρότασις αὐτὴ κατεπείγουσα, ἀπεφάνετο νὰ τυπωθῇ καὶ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ κανονισμοῦ.

Ἀναγνωσθεῖσης εἰτα πρότασις τινος τῶν πληρεξουσίων Α. Νικολαΐδου καὶ Π. Θερμογιάννη περὶ χορηγίας πεντήκοντα στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς εἰς τὰς χήρας, τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς κληρονόμους τῶν ὑπὲρ πατρίδος κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα πεσόντων, ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, ἀπεφάνετο νὰ παραπεμφθῶσιν ἅπασαι αἱ ἀφορῶσαι τὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς ἀγωνιστάς προτάσεις ὥς καὶ ἡ παρούσα ἐκτυπωθησομένη εἰς τὰ τμήματα, ἵνα ἐκλέξωσι ταῦτα τὴν ἀνήκουσαν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ταχείαν σύνταξιν καὶ υποβολὴν τῆς καταλλήλου περὶ ὧν τούτων ἀντικειμένων ἐκθέσεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Μετά ταῦτα ἐχορηγήθη πρὸς τὸν πληρεξούσιον Θεσσαλονίκης Α. Κοντὸν κατ' αἰτήσιν του ἀπεριόριστος ἀπουσίας ἀδεία ἐνεκεν ἀσθενείας.

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Α. Ζέρβας ἐπρωτόησε τὸ ὑπουργεῖον ἂν ὑπέβαλεν εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Βασιλέως τὸν πρὸ ἡμερῶν ἐπιψηφισθέντα Νόμον περὶ ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς. Ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος, ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος προσέθηκεν ὅτι καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας τὸ ὑπουργεῖον δὲν ὑπέβαλε πρὸς κύρωσιν τὸν προκείμενον νόμον, διὸ καὶ προτείνει νὰ δώσῃ περὶ τούτου πληροφορίας ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς σήμερον.

Ἀντιλέξαντος τοῦ πληρεξουσίου Α. Κουμουνδούρου, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ κυρῶναι τοὺς νόμους εἶναι ἀπόλυτον καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, καὶ ὅτι συνταγματικὸν ὄρθον καὶ δίκαιον εἶναι νὰ ἀρεθῇ ἡ εὐθύνη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπου πρέπει νὰ λάβῃ τὸν ὑλικὸν καιρὸν νὰ σκεφθῇ περὶ τούτου, διὸ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτανθῇ σήμερον ἡ ἐπερώτησις, ὁ προλαλήσας πληρεξούσιος ἐπανέλαθεν ὅτι ἡ Συνέλευσις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ λόγον ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν περὶ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρέωσιν καὶ αὕτη ἔχει τοῦ κυρῶναι τοὺς νόμους, καὶ δὲν δύναται οἱ ὑπουργοὶ νὰ ἀποφεύγωσι τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι ἀπόλυτον καὶ ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα.

Προτέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Α. Γλαράκης, ὅτι οὐδέποτε ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔχῃ γνώμην ἐναντίαν, ἐκείνης ἣν ἔχει ἡ πλειοψηφία τοῦ Σώματος, ἄλλως τε πρέπει νὰ παραιτῇται.

Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπάντησεν, ὅτι εἴβεται ὡς ἀκρογωνιαίον λίθον τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τὸ σῶμα τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐκτιμᾷ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι πρῶτην φορὰν λαμβάνει γνώσιν τοῦ περὶ οὗ πράκειται νομοθετήματος, καὶ ἀγνοεῖ ἂν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπέβαλε πρὸς κύρωσιν τοῦτο εἰς τὸν Βασιλέα, θέλει λάβει πληροφορίας μετὰ τὰς ὁποίας θέλει πράξει τὸ καθ' ἑαυτὸν, καὶ θέλει πληροφορηθῇ ἐν δέοντι τὴν Συνέλευσιν.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς ἐξέθηκεν, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν διεδηλώθη ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξέρχεται εἰς περιοδείαν ἐφημερίδες ἐγγώριοι καὶ ξέναι διέδωσαν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπέλθῃ τῆς Πρωτευούσης ὁ Βασιλεὺς καθόσον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του στασιαστικὰ κινήματα θέλουσι λάβει χώραν ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἀπομάχρυσιν διῆεν τοῦ ὑπουργείου, ὅτε δὲ ὑπ' ἄλλων πρὸς ἄλλους σκοπούς· καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἡ Συνέλευσις ἠδύνατο πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως, ὡς δύναται καὶ παντὶ χρόνῳ, νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐπιστοσύνην της ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον. Ἄν ἐπράξε τοῦτο τότε, καὶ οὕτω πολιτευθεῖσα δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει σεβασθῇ τὰ καθεστῶτα καὶ οὐδέποτε θέλει διαταράξει τοῦτο κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ μᾶλλον δὲ θέλει ὑπερασπισθῇ αὐτὰ ἐν περιπτώσει ἀποπειράς διαταράξεως.

Παρετήρησεν ὁ πληρεξούσιος Ι. Μεσσηνέζης, ὅτι ἐπὶ ἐπερωτήσεων οὐδέποτε λαμβάνει χώραν αὐθημερόν ἀνάπτυξις καὶ ἀπάντησις, ἀναγγέλλεται μόνον ὅτι πρόκειται περὶ τῆς δεῖνα ἐπερωτήσεως καὶ ἀποφασίζεται πρὸς τοῦτου ἡμέρα ῥητὴ καθ' ἣν μετὰ ὥριμον σκέψιν γίνεται ἡ τε ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἀπάντησις· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου εἶναι ὅτι ἡ ἐπερώτησις τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ δὲν ἀφορᾷ ὑπουργόν τινα οὐδὲ εἰς ἀπόφασιν τινα καταλήγει διὸ καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι συζητήσια.

Ἐλθὼν ὕστερον εἰς τὸ ὄχημα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὡς διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἵνα ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς πρὸ τινων ἡμερῶν γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ συστάσεως κτηματικῆς Τραπεζῆς ἐξέθηκεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τοῦ ὁμογενοῦς Βαλτατζῆ καὶ συμβουλευθεῖσα ἀνδρὰς εἰδήμονας τῶν τοιούτων ἀντικειμένων ἀπεφάνετο τὸ καθ' ἑαυτὴν καὶ παρέδωκε πρὸς τύπωσιν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐγγράφα, ἅτινα θέλουσιν ἔχει ὑπ' ὄψιν τῶν οἱ πληρεξούσιοι αὐριον.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ πληρεξουσίου Α. Κουμουνδούρου, ὅτι

πολλά διεδόθησαν κατὰ πληρεξουσίου καὶ κατ' αὐτῆς τῆς Συνελεύσεως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς συστάσεως τῆς κτηματικῆς Τραπεζῆς, διὸ καὶ φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ σήμερον ἡ ἐξιστόρησις τῆς ὑποθέσεως διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἀνήκον μάθημα ἡ συκοφαντία, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπήντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποφεύγει τὴν συζήτησιν ἀποδεχθεῖσα δὲ τὰς προτάσεις τοῦ ὁμογενοῦς Βαλτατζῆ ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο διὰ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα πρέπει νὰ περιέλθωσι πρὸς γενομένας εἰς γνώσιν ὅλων τῶν πληρεξουσίων.

Εἰπόντος τοῦ πληρεξουσίου Ο. Ἰαλέμου, ὅτι διὰ λόγους δῆθεν διαβολῆς δὲν πρέπει νὰ ἐπισπευθῇ ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ὁ πληρεξούσιος Δ. Θεοχάρης παρετήρησεν, ὅτι ὁ λόγος τῆς τυπώσεως τριῶν ἢ τεσσάρων ἐγγράφων, δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως εἶναι ἀνίχυρος, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ σήμερον ἡ συζήτησις, καθ' ἣν πρέπει καὶ εἶναι ἀναγκαῖον παρουσιασθῶσι τὰ πρωτότυπα ἐγγράφα πρὸς γνώσιν ὅλων τῶν πληρεξουσίων.

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Χ. Χρηστάπουλος προσέθηκέν, ὅτι ἡ τύπωσις τῶν ἐγγράφων ἀποδεικνύει τὸ πέρας τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰς ἐνεργείας τῆς καὶ νὰ ἀνακινῶσιν εἰς αὐτὴν τὰ ἐγγράφα πρὶν ἢ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου.

Μετὰ τὸν προαλλήσαντα ὁ πληρεξούσιος Ἑμ. Κόκκινος εἶπεν ὅτι διὰ νὰ λάβῃ γνώσιν ἐντελῶς τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὑποθέσεως ἡ Συνέλευσις καὶ τὸ κοινόν πρέπει νὰ ἐκ τυπωθῶσιν ὅλα τὰ ἐγγράφα καὶ νὰ διανεμηθῶσι σήμερον ἢ τὸ πολὺ αὔριον, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τάχιον, ἐπὶ τέλους δὲ ἐξέφρασεν ὅτι ἄλλοιαν δίδει ἐννοίαν εἰς τὴν φράσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰπόντος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀπεδέχθη τὰς προτάσεις τοῦ ὁμογενοῦς Βαλτατζῆ, διότι ἡ κυρία ἐννοία τῆς ἀποδοχῆς κατ' αὐτὸν πόρρω ἀπέχει τῶν πραγμάτων.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι πρὸς τοῦτο μᾶλλον εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἐγγράφων, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο, ὅτι ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν τῆς περὶ συστάσεως κτηματικῆς Τραπεζῆς ὑποθέσεως διὰ τὴν αὔριον.

Τεθείσης ὕστερον εἰς συζήτησιν τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχμῶν 112000 ἐπὶ τοῦ Κεφ. 3 ἀρθροῦ 4, «πολιτικαὶ συντάξεις» τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, πρὸς πληρωμὴν τῆς συντάξεως τῶν πρῶν Γερουσια-

στῶν. ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν πληρεξουσίων Ν. Κατσικαπῆ καὶ Δ. Θεοχάρη, ἀνέβαλεν τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως ταύτης μέχρις ὃ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν δώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς μισθοδοσίας, ἥτις ἐλήφθη ὡς βάσις εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς συντάξεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται πρῶν Γερουσιαστῶν.

Ἐπομένως ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΤ'.

Τῆς 16 Μαΐου 1864.

Πλήρεις γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνωσθῶσιν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνωσθῆ ὕστερον ἑκθεσις τῆς εἰσχυρικῆς τῶν τμημάτων ἐπιτροπῆς περὶ τομῆς τοῦ ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ἀντικείμενον ἐγγράφον εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἔχει δὲ αὕτη ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Β'. ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Τμημάτων ἀνέβαλεν ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ περαιώσῃ τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῇ ἐντολὴν τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ περὶ τομῆς τοῦ ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου Νομοσχεδίου, ὅπερ πρὸ πολλῶν μηνῶν εἶχεν ὑποβάλῃ ὁ πληρεξούσιος Πατρῶν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, διότι, καθ' ἃς ἔλαβεν ἐπισήμους πληροφορίας, ἔκτοτε ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νέαι προτάσεις ὑπὸ δύο ἐταιριῶν, τῆς μὲν τοῦ Κυρίου Αἰγούνη καὶ συντροφίας, τῆς δὲ τοῦ Ἀγγλοῦ Βήλδ καὶ συντροφίας, καὶ νέαι ἐγένοντο διαπραγματεύσεις.

Ἀποτέλεσμα τοῦ εἰρημένου διαγωνισμοῦ ὑπῆρξεν, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ Νομοσχεδίου δύνανται ἤδη νὰ βελτιωθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, καὶ ὅτι ἐνίσχυθῇ τὸ πιθανόν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου διὰ τῆς ἐμφανίσεως δύο ἐταιριῶν.

ἕνεκα τούτου, καὶ ἵνα περιληφθῶσι καὶ ἄλλαι βελτιώσεις, αἵτινες ἐκρίθησαν ἀναγκαῖαι, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπένεικε πλείστας προσθήκας καὶ ἀφαιρέσεις εἰς τὸ ἀρχικὸν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν Νομοσχεδίων, ὅπερ συνοδεύει μὲ τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀποβλέπουσα εἰς τὰς δυσκολίας τοῦ ἔργου καὶ εἰς τὴν ἐξ αὐτοῦ προσδοκώμενην ὠφέλειαν τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ἄλλας συγκαταβάσεις τῶν ἐταιριῶν παρείδε, μίαν δὲ μόνην βελτίωσιν τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ Νομοσχεδίου προτεθεῖσαν ἐδέχθη, τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὸ πλάτος καὶ βάθος τῆς διώρυγος, οὗσαν σημερινὴν, διότι ἀπὸ 34 μέτρων πλάτους ἡ διώρυξ γίνεται μέτρα 40, καὶ ἀπὸ μέτρων 6 βάθους γίνεται μέτρα ἑνδεκά.

Ἡ ἐταιρία Βήλδ, παρεκτός τῆς εἰρημένης συγκαταβάσεως, δὲν ἀπήτησεν, ὡς ἡ τοῦ Κυρίου Λιγούνη καὶ συντροφίας, τὴν παραχώρησιν γαιῶν, αἵτινες θέλουσι κατασταθῆ μετὰ τὴν περὶ τῶν τοῦ ἔργου οἰκόπεδα, εἰς τὰς δύο τῆς διώρυγος ἐκβολάς. Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ περιέλαβε καὶ ταύτην τὴν παραχώρησιν, ὡς δικαίαν ἀμοιβὴν τῆς γενησομένης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ μεγάλῃς δαπάνης ξένων κεφαλαίων, περιορίσασα τὸ πᾶν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ αἰτηθέντος, ἥτοι εἰς μέτρα 120 χιλιάδας, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρχικὸν Νομοσχεῖδιον.

Ὡς πρὸς τὰ διόδια, ἡ διαφορὰ μεταξύ τῶν δύο προτάσεων εἶναι ἀσήμαντος· ὅθεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδέχθη τὸν ἀνώτατον ὅρον, ὡς ὑπῆρχεν ἐν τῷ υποβληθέντι Νομοσχεδίῳ.

Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ προσέθηκε τὰ ἐξῆς· α) ὥρισε ποινικὴν ῥήτραν δραχμὰς 100,000, καὶ β) ἐπέβαλε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς κατασκευῆς μικρῶν λιμενίσκων ἐντὸς τῆς διώρυγος διὰ τοῦς ἐλιγμοὺς τῶν πλοίων. Τὸ μὲν ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον, ὅπως μὴ δεσμευθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῆς συνομολογήσεως τῆς συμβάσεως μετὰ ἐργολάβου, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ· τὸ δὲ, διότι καὶ ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν αὐτὸ, καὶ ἐν τῷ υποβληθέντι παρὰ τῆς ἐταιρίας Βήλδ σχεδίῳ ὑπάρχει.

Προσεθέσαμεν προσέτι τὸν ὅρον, ὅτι τὸ Δημόσιον θέλει παραχωρήσει δωρεὰν τῇ ἐταιρίᾳ καὶ αὐτὰς τὰς ἰδιωτικὰς γαίας, ἀφοῦ τὰς ἀγοράσῃ λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης, ἐνῶ τὸ υποβληθέν Νομοσχεῖδιον περιώριζε τὴν δωρεὰν ταύτην ἐπὶ μόνων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐπὶ τέλους ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ τῇ Κυβερνήσει τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα μετὰ τὴν λήξιν τοῦ προνο-

μίου, ἢ νὰ ἀγοράσῃ τὸ ἔργον, ἢ νὰ ἀνανεώσῃ τὸ προνόμιον, ἀν δὲν συμπερὶ αὐτὴ ἡ πληρωμὴ τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων, ἣν τὸ υποβληθέν Νομοσχεῖδιον εἶχεν ὀρίσει ὡς ἀντίτιμον τῆς διώρυγος.

Τὸ ἔργον, κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν πληροφορίες, εἶναι κατορθωτὸν, ἡ δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δαπάνη ἐστὶ σημαντικὴ, διότι τὸ μὲν ἔτος 1838 εἶχεν ὀρίσει αὐτὴν ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις εἰς 60 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὁ δὲ Γάλλος μηχανικὸς Γκριμὸν Δεκὺ ὥρισεν αὐτὴν ἐσχάτως εἰς 30 ἑκατομμύρια.

Ἀποβλέποντες δὲ εἰς τὰς μεγάλας ὠφελείας, τὰς ὁποίας τὸ ἔργον θέλει προξενήσει τῇ Ἑλλάδι, ὀφειλομέν νὰ συστήσωμεν τὸ Νομοσχεῖδιον τοῦτο στενῶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καί, μᾶλλον πρὸς ἐπέκτασιν ἢ πρὸς περιορισμὸν τῶν παραχωρήσεων, νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν αὐτῆς. Νὰ δαπανηθῶσι τόσα κεφάλαια ἐντὸς τῆς ἡμετέρας ἐπικρατείας, νὰ προσγίγῃ τοσαύτη τῇ ναυτιλίᾳ, τῇ τε ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ξένῃ, ὠφέλεια, νὰ ἐλαττωθῶσι σπουδαίως τὰ ἐξοδα τῆς μεταφορᾶς, νὰ γενῇ ταχύτερα ἡ μετακίνησις καὶ νὰ πολλαπλασιασθῶσι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, εἶναι ἔργα ἄξια τῆς συντόνου προσοχῆς τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου Συνεδρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1864.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θ. Ἰέντης,

Ἰω. Κρίτζας,

Γ. Καραβᾶς.

Ἰω. Ν. Δελιγιάννης,

Δ. Σ. Μαυροκορδάτος,

Ὑπογράφον τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν παραδέχομαι, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἐργολάβος δὲν ἐζήτησε, τοῦ ν' ἀγοράσῃ τὸ Δημόσιον τὰς ἰδιοκτητοὺς γαίας ὅσας ὁ χάνδαξ θὰ ἀπαιτήσῃ, ἢ θὰ εὐρεθῶσι παρὰ τὰς ὄχθας καὶ ἀναγκαιοῦσιν εἰς αὐτὸν, οὔτε ὡς ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ τὰ δημόσια ἐδάφη, τὰ παρακείμενα κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς διώρυγος. ἅτινα βεβαίως θὰ κατασταθῶσιν οἰκόπεδα ἄξια λόγου, ἐπειδὴ τὸ Δημόσιον ἐστὶ βεβαρυμένον μὲ τοσαῦτα χρεῖα, ὥστε πᾶσα θυσία, ἐκ γεναιοφροσύνης γενομένη, ἀποβαίνει ζήτημα πτωχαλαζωνίας.

Ἀθήνησι, τῇ 16 Μαΐου 1864.

Ἡρ. Πετμεζᾶς.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψηφίζει.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἐργολάβον ἢ ἑταιρίαν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα, ἢ προνομίον, πρὸς διώρυξιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 2. Ἡ διάρκεια τοῦ προνομίου δύναται νὰ ὁρισθῇ κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς 99 ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Ἡ Κυβέρνησις θέλει παραχωρήσῃ πρὸς τὴν ἑταιρίαν δωρεάν.

α) Τὰς ὑπὸ τῆς διώρυγος καταληγθησομένης γαίας ἐπὶ πλάτους, κατὰ μέσον ὅρον, μέτρων ἑκατόν.

β) Τὰ γήπεδα ἐκτάσεως κατὰ μέγιστον ὅρον 120 χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων, τὰ κείμενα ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν πρὸς τὰς δύο θαλάσσας ἐκβολῶν τῆς διώρυγος κατ' Ἰσας τέσσαρας μερίδας, μήκους μὲν 300 μέτρων, πλάτους δὲ 100.

γ) Τὴν ἑκτασιν τῆς θαλάσσης, τὴν ὁποίαν ἡ ἑταιρία θέλει ἐπιχώσει, κατασκευάζοντα τὰ κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς διώρυγος ἀπαιτούμενα κρηπιδώματα (quais) ἐπὶ βάθους θαλάσσης, τὸ ὅποιον θέλει προτείνει ἡ ἑταιρία, καὶ τὸ ὅποιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται, ν' ἀγοράσῃ λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης τὰς ἰδιωτικὰς γαίας, αἵτινες θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὰς ἐκτάσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἀνωτέρω εἰρηφία α. καὶ β'. καὶ παραχωρήσῃ αὐτὰ τῇ ἑταιρίᾳ δωρεάν.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἑταιρία ἀπαλλάσσεται παντὸς τελωνιακοῦ τέλους εἰσαγωγῆς μηχανῶν παντὸς εἴδους, ἐργαλείων καὶ ὕλικου πρὸς οἰκοδομὴν χρησίμων εἰς τε τὴν σύστασιν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν (exploitation) τοῦ ἔργου καὶ τῶν παραστημάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5. Αἱ κατὰ τοὺς παραγράφους β'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 3 γινόμεναι πρὸς τὴν ἑταιρίαν παραχωρήσεις γαίων θεωροῦνται ὁριστικαί, καὶ δὲν ἐπανερχονται εἰς τὸ δημόσιον αἱ παραχωρηθεῖσαι γαίαι μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας τοῦ προνομίου, ἀλλὰ, μόνον μετὰ τὴν ἐντέλῃ ἀποπεράτωσιν τῆς διώρυγος, ἢ ἑταιρία ἀποκτᾷ τὸ τῆς διαθέσεως αὐτῶν δικαίωμα, οἷον ὑποθήκης, ἀπαλλοτριώσεως κτλ. Ἐξαιροῦνται τὰ καταστήματα καὶ λοιπὰ ἰδρύματα, τὰ συστηθσόμενα καὶ ἀνεγειρηθσόμενα ὑπὸ τῆς

ἑταιρίας ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς παραγρ. α. β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 3 ἀναφερομένων ἐκτάσεων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν θέλουν εἶσθαι παραρτήματα τῆς διώρυγος, καὶ τὰ ὅποια παρακολουθῶντα τὴν διώρυγα μεταβαίνουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τοῦ προνομίου.

Αἱ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ μετ' αὐτὴν ἐγερθεῖσθαι ἐν ταῖς παραχωρηθείσαις γαίαις ἀρχαιοτάτες ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 6. Τὰ πρὸς τὴν ἑταιρίαν πληρονόμειν πορθεῖα προσδιορίζονται κατὰ τὴν χωρητικότητα τῶν πλοίων καὶ κατ' ἀνώτατον ὅρον ὡς ἐξῆς. 1) Διὰ τὰ ἀτμοκίνητα πάσης χωρητικότητος ἀνὰ 85 λεπ. δι' ἕκαστον τόνον. 2) Διὰ τὰ ἱστιοφόρα, ἐν μὲν ἡ χωρητικότης αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 20 τόνους, ἀνὰ 45 λεπ. δι' ἕκαστον τόνον, ἀνω δὲ τῆς χωρητικότητος ταύτης ἀνὰ 55 λεπ. τὸν τόνον. 3) Τὰ τοῦ πολεμικοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ οἰαδήποτε πλοία δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν πορθεῖων, ὡς καὶ τὰ μικρὰ πλοία τῆς ἀτμοπλοίας ἢ παροχθίου ἀλγείας χωρητικότητος οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 3 τόνων.

Ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ ἐξαιρέσεως, οὐδεμίαν ἄλλην τοιαύτην ἐπιτρέπεται, ὑποκειμένων ἀπάντων τῶν πλοίων ἀνευ διακρίσεως ἔθνους εἰς τὰ αὐτὰ πορθεῖα.

Ἄρθρον 7. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς διαρκείας τοῦ προνομίου ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα, ἢ ν' ἀνανεώσῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ προνομίου, ἢ νὰ πληρώσῃ ἅ ἐκατομμύρια δραχμῶν τῇ ἑταιρίᾳ, ὑποχρεομένη νὰ παραδώσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν διώρυγα μεθ' ἀπάντων τῶν παραρτημάτων αὐτῆς ἐν καλῇ καταστάσει ὡς πρὸς τε τὰ ἄλλα καὶ τὴν στερεότητα τῶν ὀχθῶν καὶ τὸ πλάτος καὶ βάθος τῆς διώρυγος.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως, νὰ προκαταβάλλῃ ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως ἢ 100,000, λόγῳ ποινικῆς ρήτρας.

Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου, τὸ δημόσιον θέλει πληρῶναι τόκον 5 0/0, ἕως οὗ ἡ ἑταιρία ἐμπροθέσμως ἀρξάμενη τοῦ ἔργου, πρὸς σπουδαίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὅτε θέλει ἐπιστροφῇ πρὸς αὐτὴν ἄλλως τὸ κατὰ τὴν ποσὸν θέλει μείνει εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρον 9. Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τῆς ἐγκρίσεως διατάγματος, ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν πρὸς διώρυξιν τοῦ Ἰσθμοῦ ἐργασιῶν, καὶ ν' ἀποπεράτῃ αὐτάς ἐντὸς πάντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας.

Εάν η εταιρία δὲν κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν, ἡ ἀρξαμένη αὐτῶν δὲν ἤθελεν ἀποπερατώσει αὐτάς καὶ θέσει εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὴν διώρυγα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ταχθεισῶν προθεσμιῶν, θέλει κηρύττεσθαι δι' ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς ἐκπτώσις τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῇ προνομίου.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, αἱ πρὸς τὴν εταιρίαν ἐκ τοῦ δημοσίου γινόμεναι παραχωρήσεις γαιῶν, γηπέδων καὶ λοιπῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἀνωτέρω 3 ἄρθρον, ἀνακαλοῦνται αὐτοδικαίως, αἱ δὲ γαῖαι, γήπεδα κτλ. ἐπανέρχονται εἰς τὸ δημόσιον. Εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου θέλουσιν ἐπίσης περιεῖλαι ὅλα τὰ μέχρι τῆς ἐκπτώσεως γινόμενα ἔργα, ἰδρύματα, καταστήματα καὶ οἰκοδομήματα, εἴτε τετελεσμένα, εἴτε οὐ.

Ἄρθρον 10. Εάν, μετὰ παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πενταετοῦς προθεσμίας ἡ διώρυξ ἤθελεν εἶσθαι περαιωμένη κατὰ $\frac{3}{4}$, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ πρὸς τὴν εταιρίαν συμπληρωτικὴν καὶ ἀνυπερβλήτον προθεσμίαν ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, ὅπως ἐντὸς αὐτῆς φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον. Μετὰ παρέλευσιν δὲ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, εἰάν ἡ διώρυξ δὲν ἤθελεν εἶσθαι περαιωμένη καὶ εἰς πλήρη ἐνέργειαν, θέλουσιν ἐφαρμοῇσθαι τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ ἄρθρῳ προβλεπόμενα περὶ ἐκπτώσεως τῆς εταιρίας μέτρα. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἡ εταιρία εἰναυπόχρεος, πλὴν τῶν ἀπωλειῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ κατασκευάσῃ ἰδίαις δαπάναις γέφυραν, κατὰ σχέδιον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθνόμενον, ὅπως συνδέσῃ τὰς δύο ὁχθὰς τῆς ἡνωγμένης διώρυγος.

Ἄρθρον 11. Πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν διαμετακομίσεως καὶ ἄλλων ἀπαιτηθησομένων δημοσίων καταστημάτων, ἡ Κυβέρνησις θέλει καταλάβει τὰς ἀναγκαίας ἐκτάσεις ἐκ τῶν γαιῶν, αἵτινες θέλουσι παραχωρηθῇ τῇ εταιρίᾳ κατὰ τὸ ἐδ. β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 3, ἐκλέγουσα αὐτάς πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου. Αἱ ἐκτάσεις αὗται ὀρίζονται κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς 10,000 τετραγ. μέτρα.

Ἄρθρον 12. Ἡ εταιρία ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ δι' ἰδίων αὐτῆς ἐξόδων δύο γεφύρας ἐπὶ τῆς διώρυγος, ὅπως μὴ διακοπῇ ἡ μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Στερίας Ἑλλάδος διὰ Ἑνρᾶς συγκοινωνία. Τὰς δὲ θέσεις τῶν γεφυρῶν τούτων, τὸ εἶδος καὶ τὸ σχέδιον αὐτῶν θέλει προσδιορίσει ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός. Εάν ὁμοῦς ἡ εταιρία προτιμῇ τὴν κατασκευὴν ὑπογείου διώρυγος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀντὶ δύο γεφυρῶν, ἡ εταιρία θέλει εἶναι ὑ-

πόχρεως νὰ κατασκευάσῃ μίαν μόνον, ἐπὶ θέσει, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ προσδιορισθησομένης.

Ἡ εταιρία ὑποχρεοῦται, νὰ μὴ παρεμποδίτῃ διὰ τῶν ἔργων αὐτῆς, τὴν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ συγκοινωνίαν τῆς Πελοποννήσου μετὰ τῆς Στερίας Ἑλλάδος, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν πρὸς διώρυξιν αὐτοῦ ἐργασιῶν. Ὑποχρεοῦται ὡσαύτως, νὰ διατηρῇ τὴν διώρυγα, μετὰ τῶν γεφυρῶν καὶ δι' ἰδίων ἐξόδων, ἐν καλῇ κα-
ταστάσει, διαρκούντος τοῦ προνομίου.

Ἄρθρον 13. Ἀπαντα ἐν γένει τὰ σχέδια τῆς τε διώρυγος καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, ἥτοι γεφυρῶν, ὁδῶν, οἰκοδομῶν πιντός εἶδους καὶ χρήσεως, κρηπιδωμάτων καὶ λοιπῶν, πραγματοποιοῦνται μετὰ τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 14. Τὸ πλάτος τῆς διώρυγος, κατ' ἐλάχιστον ὅρον, πρέπει νὰ ᾖ, ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ ὕδατος (à la ligne de Pottaison) μέτρων 40, ἐν δὲ τῇ ἐπιπέδῳ τῆς κοίτης (au plat fond) μέτρων 18. Τὸ δὲ εἶδος μέτρων ἑνδεκα.

Ἐντὸς τῆς διώρυγος, θέλουσι κατασκευασθῇ κατὰ τὸ ἐγκριθνόμενον σχέδιον, οἱ ἀναγκαῖοι λιμενίσκοι διὰ τοὺς ἐλιγμούς τῶν πλοίων.

Ἄρθρον 15. Ἡ Κυβέρνησις, θέλει διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς ἀναδεχθησομένης τὴν ἐπιχείρησιν εταιρίας καὶ ὀρίσει ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτῆς 1) τὴν γραμμὴν τῆς διώρυγος 2) τὰ πορθμεῖα, τὰ κατ' ἀνώτατον ὅρον προσδιοριζόμενα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 6 3) τὰς σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν διοίκειν καὶ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν 4) τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐφορευτικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα καὶ 6) τὰ περὶ πλήρους ἐξασφαλίσεως τοῦ διάπλου διὰ τῆς φωταΐας τῶν αετῶν. ὅτινα εἰσὶν εἰς ἕκτος τῆς βεταρίας.

Ἄρθρον 16. Αἱ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἑταιρίας ἐγερθησόμεναι τυχόν διαφοραὶ θέλουσιν διαλύεσθαι δικαστικῶς μὲν, εἰάν ἡ διαφορὰ ἐγερθῇ μετὰ τὸ πέρας τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔργου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, δικητικῶς δὲ καὶ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Διονομίας, εἰάν ἡ διαφορὰ ἐγερθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως, ἢ διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεώς του. »

Ἀνεγνώσθησαν ἑπτὰ κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν αἱ ἐξῆς προτάσεις.

1) Ἡ τοῦ πληρεξουσίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραγμῶν 5,284:9/01 ἐπὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. « ἐξῶς κεκλεισμένων καὶ

διαγεγραμμένων χρήσεων» τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων συντάξεων εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς φάλαγγος ἰω. Πετιμεζή.

2) Ἡ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 104,117: 11/00 καταλογιζομένη εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφ. 2 « Χρέος ἐξωτερικόν» καὶ ὑπὸ εἰδικῶν ἄρθρων 3 «ἀποζημιώσεις Ἀγγλων ὑπαλλήλων» κατὰ τὴν ἀπὸ 17/29 Μαρτίου σύμβασιν.

3) Ἡ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπὸ τῆς ἀπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μεσολογγίου γενομένης πωλήσεως ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδων ὀκτάδων ἀλατος πρὸς τοὺς ἐμπόρους ἀδελφοὺς Μπαρμπάρησον καὶ Ἀθ. Περιβολαρόπουλον ἐπὶ τῇ συμφωνημένῃ τιμῇ τῶν λεπτῶν 4 καὶ 1/2 κατ' ὀκτάν.

4) Ἡ τῶν πληρεξουσίων Ν. Κατσικαπῆ καὶ Χ. Μαστραπῆ περὶ θαυμολογίας τῶν ὑπηρετήσαντων στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 καὶ ἐγεγραμμένων εἰς τὰ μητρώα τοῦ 1833 καὶ 1836 μήπω δὲ θαυματολογηθέντων καὶ περὶ ἀμοιβῆς τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτῶν.

5) Ἡ τοῦ πληρεξουσίου Α. Μαυρομιχάλη περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου Γυθείου ὅλων τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς αὐτοῦ εὐρισκομένης μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπαρχόντων ἀκινήτων κτημάτων προερχομένων ἐξ ἀφιερωμάτων καὶ

6) Ἡ τοῦ πληρεξουσίου Ν. Παπαμιχαλοπούλου περὶ χορηγίας συντάξεως εἰς τοὺς ἔχοντας εἰκοσιπενταετὴ ὑπηρεσίαν καὶ παραιτηθέντας ὑπαλλήλους ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀναγνώσιν ἐκάστης τῶν προτάσεων τούτων ἀπεφασίσθη οὕτως· ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1 νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως πρὸς συζήτησιν· αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2, 3 καὶ 5 νὰ ἐκτυπωθῶσι καὶ παραπεμφθῶσι εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὸν κανονισμόν· ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀγωνιστῶν, καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 6 νὰ συζητηθῇ συνάμα μὲ τὴν ἐκκρεμὴ πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Δ. Λεβίδου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ἔχουσι δὲ αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων ὡς ἐξῆς·

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Κύριοι!

«Πρὸ τινος ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ προκατόχου μου εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιφάνειαν αἰτήσεις πιστώσεως δραχμῶν 4,749, 32 0/0 διὰ πληρωμὴν καθυστερουμένης ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1853 συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς φάλαγγος ἰω. Πετιμεζή πρὸς δραχμὰς 44,33 0/0 κατὰ μῆνα.

Ἐπειδὴ δὲν ἐγένετο ὁρῶς ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὀφειλομένου ποτοῦ, ἐντεῦθεν δὲ προέκυψε ζημία εἰς τοὺς δικαιοῦχους, συνέταξα νέον σχέδιον προτάσεως, ὅπερ ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιφάνειάν σας, διὰ τὰ περαιτέρω.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1864.

Ὁ πληρεξούσιος καὶ
Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἄρθρον μόνον.

«Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωση ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἐπὶ μὲν τοῦ Κεφ. 9, ἀρθρ. 1 «Ἐξόδα κεκλεισμένων χρήσεων» δραχ. 2,127:84

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλ. αὐτοῦ «Ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων» .. » 3,156:25

Τὸ ὅλον... .. δραχ. 5,284:09
πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων συντάξεων εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανὰ ἰω. Πετιμεζή.»

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Κύριοι!

«Διὰ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας συναρθεῖσης ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὴν 17/29 Μαρτίου Ε. Β. Συμβάσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε πρὸς τοὺς ἄλλους τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρῶνῃ ἑταίως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Πρόσθον τῆς Ἀγγλίας εἰς δύο δόσεις τὸ ὅλον λίρας τετλίας 3,272 σελ. 12 καὶ ἐφ' ἀπαξ λίρας 430 δι' ἀποζημιώσεις προσώπων διατελεσάντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἰονίων Νήσων ἐνεκα ἀπωλείας τῆς θέσεώς των.

Ἐπικειμένης ἐπομένως τῆς ἐν λόγῳ πληρωμῆς, λαμβάνω τὴν τιμὴν, νὰ ἐξακτέσω τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως

ως εκ δραχ. 104,117: 11/00 κατά τὸ ἐγκλειστώσ υποβαλ-
λόμενον σχέδιον Νόμου, συνιστῶν τὴν ταχέαν παραδοχὴν του.»

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαΐου 1864

Ὁ Πληρεξούσιος καὶ
Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Z. I. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον ἔκτακτος
πίστωσις ἐκ δραχ. ἑκατὸν τεσσαρῶν χιλιάδων ἑκατὸν δέκα
ἐπτὰ καὶ λεπτ. ἑνδεκα ἀριθ. 104,117, 11/00 καταλογιζομέ-
νη εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ αὐτοῦ Ἰπουργείου ὑπὸ
τὸ Κεφ. 2. « Χρέος ἐξωτερικόν » καὶ ὑπὸ εἰδικῶν ἄρθρων 3.
« Ἀποζημιώσεις Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἀπὸ 17/29
Μαρτίου Σύμβασιν. »

Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν

Κύριοι πληρεξούσιοι!

«Ἡ ἐν Μεσολογγίῳ ἐπαναστατικὴ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ἀπόλυ-
τον ἀνάγκην χρημάτων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπαναστάσεως
καὶ μετ' αὐτὴν, πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας καὶ
πρὸς συντήρησιν τοῦ τακτικοῦ καὶ ἀτάκτου στρατοῦ, καὶ μὴ
θέλοντα νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς πολίτας δι' ἐράνων, ἠναγκάσθη νὰ
καταρύγῃ εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκπονήσεως δημοσίων ἀλάτων ἐκ
τῆς ἀσπρῆς ἀλικῆς Μεσολογγίου.

Συνεννοηθεῖσα πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἐμπόρων ἀδελφῶν
Μπαρμπάρσου καὶ Περιβολαροπούλου, ἐπώλησε πρὸς αὐτοὺς ἑ-
κατὸν εἴκοσι χιλιάδας ὀκάδας ἁλτος πρὸς Ἀ 1 1/2 λεπτά κατ'
ὀκάν, μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προκαταβάλλωσιν αὐθαρεῖ οἱ ἀνω-
τέρω ἐμποροὶ τὸ ἀντίτιμον ὀλ. κλήρου τοῦ πιστοῦ, ὅπερ καὶ ἐ-
πραξαν. Ἀμέσως μετὰ τὴν πώλησιν παρέλαβον οἱ ἀγορασταὶ
μόνον 43,395 ὀκάδας, ἔμεινε δὲ ὑπόλοιπον πρὸς συμπλήρωσιν
τοῦ ὅλου ποσοῦ ὀκάδας 76,605, τὸ ὅποιον ἐσκόπευσιν νὰ παραλά-
βωσιν οὗτοι, ἅμα ἤθελε παρουσιασθῇ ἡ εὐκολία τῆς μεταφορᾶς,
καθόσον ῥητικῶς ὑπεχρεοῦντο διὰ τῆς πράξεως τῆς ἐπαναστατι-
κῆς ἐπιτροπῆς νὰ τὸ μεταφέρωσιν ἐκτὸς τοῦ Μεσολογγίου.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, παρουσιασθέντων τῶν ἀγοραστῶν εἰς τὸν
ἀλαταποθηκᾶριον νὰ παραλάβωσι καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ, ἠρνήθη
οὗτος τὴν παράδοσιν, λόγῳ ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ αὐτὸ

ἄνευ ῥητικῆς διαταγῆς τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Παρα-
πονεθέντων δὲ τούτων κατόπιν ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου Αἰτω-
λίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἀνέφερον οὗτος εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, ἐξαι-
τούμενος τὰς διαταγὰς του. Τὸ Ἰπουργεῖον, μὴ δυνάμενον νὰ
παραβῇ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, τοῦ ὀρίζοντος τὴν τιμὴν τοῦ
ἁλτος εἰς 8 λεπτά τὴν ὀκάν, διέταξε τὸν Νομάρχην νὰ κοινο-
ποιήσῃ εἰς αὐτοὺς, ὅτι δὲν δύναται νὰ τοῖς παραδῶσῃ τὸ ὑπόλοι-
πον τοῦ ἁλτος μετὰ τὴν τιμὴν τῶν λεπτῶν 1 καὶ 1/2 κατ' ὀκάν,
καὶ δύνανται, ἐὰν θέλωσιν, ἀποῦ προκαταβάλωσι τὸ περιπλέον
τοῦ ἀντίτιμου, νὰ περιλάβωσι τοιοῦτον μ' ὅσον ποσὸν ἀντι-
στοιχεῖ τὸ προκαταβληθὲν παρ' αὐτῶν ἀντίτιμον, ὑπολογιζο-
μένον ὁμῶς πρὸς 8 λεπτά κατὰ τὸν Νόμον.

Μὴ εὐχαριστηθέντες οἱ ἀνωτέρω ἐμποροὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως
ταύτης τοῦ Ἰπουργείου, ἐξητήσαντο δι' ἀναφορᾶς τῶν πρὸς τὸ
Ἰπουργικὸν συμβούλιον, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς
ἐπιτροπῆς γενομένην πώλησιν, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν
εἰς αὐτοὺς τοῦ ὑπολοίπου ἁλτος, καθόσον αὐτοὶ ἐφάνησαν πρό-
θυμοι νὰ συνδράμωσι διὰ παντός μέσου τὴν ἐπαναστάσιν καὶ
θεραπεύσωσι τὰς κατεπειγούσας αὐτῆς ἀνάγκας.

Τὸ Ἰπουργεῖον, καὶ τοὶ ἀναγνωρίζον τὸ δίκαιον τῶν παραπύ-
νων τῶν, δὲν ἠδύνατο διοικητικῶς νὰ ἐνεργήσῃ τι ἐπὶ τῆς προ-
κειμένης ὑποθέσεως, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Συνελεύσεως, διό εἶχεν
ἐτοιμάσει σχέδιον ψήφισματος, ὅπερ ἐμελλε νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐ-
τὴν, καὶ τὸ ὅποιον ἐνεκα ἴσως τῶν ἀλλεπαλλήλων περιπετειῶν,
δι' ὧν διήλθεν ἡ πατρίς, παρημελήθη μέχρι τοῦδε.

Νομίζω, ὅτι ἐκπληρῶ καθήκον ἀπαραίτητον οὐχὶ μόνον ὡς
Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς πληρεξούσιος Μεσο-
λογγίου καὶ ὡς μέλος τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ὑπο-
βάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον,
ὅπως ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς ὀνθρώπους προθύμως καὶ εὐγενῶς
συνδραμόντας τὴν πατρίδα ἐν ὥρᾳ κρίσεως.»

Ἀθῆναι, τὴν 14 Μαΐου 1864.

Ὁ πληρεξ. Μεσολογγίου
καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ἰπουργός
Z. I. ΒΑΛΒΗΣ.

«Π' ἐν Ἀθήναις Β'. ἔθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψηφίζει.

Ἀρθρον μοναδικόν.

« Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Μεσολογγίῳ ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς γενομένην πώλησιν ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδων ὀκάδων ἀλατος πρὸς τοὺς ἐμπόρους ἀδελφοὺς Μαρπαρέσον καὶ Ἀθαν. Περιβολαρόπουλον, ἐπὶ τῇ συμπεφωνημένῃ τιμῇ τῶν 4 καὶ 1/2 λεπτῶν κατ' ὀκτίν. »

Ἀκολούθως ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς προτιμήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Χ. Σουῖδα γενομένης προτάσεως τῆς ἀπορώτης τὴν τύχην τῶν ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως διορισθέντων ἀνθυπαφιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, ἀφοῦ περαιωθῇ ἡ ἐκκρεμὴς συζήτησις περὶ τραπεζῆς.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Π. Καλκγὰς, ἀντὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀπόντος καὶ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ εὐρισκομένου, ἐπὶ τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ κτηματικῆς Τραπεζῆς ἐξέθηκεν ὅτι ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν φυλλαδίῳ, ἐξάγεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀπεδέχθη τὰς προτάσεις τοῦ Τραπεζίτου Βαλτατζῆ περὶ συστάσεως κτηματικῆς τραπεζῆς ἐν Ἑλλάδι, διότι αὕτη συμβουλευθεῖσα ἐφ' ὅλων τῶν προτάσεων αὐτοῦ ἐπιτροπὴν συστήσεισαν ἐξ ἀνδρῶν εἰδικῶν καὶ καταλλήλων εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἔργων τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεων ἔδωκεν αὐτῷ ἀπάντησιν σύμφωνον πρὸς τοὺς ὅρους, οὗς οὗτος ἐν ἀρχῇ προέτεινε καὶ ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ὡς δικαίους καὶ προσφόρους, μὴ οὖρα ὑποχρεωμένη νὰ παραδεχθῇ ὅλας τὰς ἀλλεπαλλήλους αὐτοῦ προτάσεις, αἵτινες πρὸς ἄλλα ἢ τὸ ἀρχικὸν σημεῖον ἔτεινον. Ὁ Τραπεζίτης Βαλτατζῆς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐγγράφων, παραδεχθεὶς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου ἀπὸ 8 εἰς 7 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν δανείων τῆς κτηματικῆς τραπεζῆς ἐν Ἑλλάδι, προέτεινε συνάμα νὰ ἐπικαθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἑπτανήσον καὶ προέτεινε νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως Τραπεζῆς προσεφλητικῆς εἰς αὐτὴν· ἀφοῦ δὲ συνδέσαν εἰς ἐν ἀμφοτέραις ταύταις τὰς ἐπιχειρήσεις, ἐπιμένει νὰ ὑπάρχωσιν αὗται συνδεδεμέναι ἀναποσπαστῶς· ὥστε ἡ Συνέλευσις δὲν δύναται νὰ ἐνασχοληθῇ ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὰ καθέκαστα τῆς πρώτης τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἀνευ τῆς παρουσίας τῶν ἐξ ἑπτανήσου πληρεξουσίων ἀναγκάων πρὸς τὴν

ἐξέτασιν ἀμφοτέρων ὡς ἐκτεινομένης τῆς μίξ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας ἐκείνων καὶ συστηνομένης τῆς ἐτέρας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· τὸ μεταξὺ διάστημα θέλει συντελέσει πολὺ εἰς τὴν μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ σκέψεως μελέτην τοῦ προκειμένου περιπλόκου ζητήματος τῆς συστάσεως κτηματικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ κοινωφελές τοῦτο ἔργον πρέπει νὰ ἀποφασισθῇ οὐχὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς στιγμιαίας διαθέσεως τῶν πνευμάτων καὶ πρὸ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Τραπεζίτου Βαλτατζῆ εἰς τὸ ἔγγραφο τοῦ ὑπουργείου, ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τοῦ συγκροτηθῇ ἡ Συνέλευσις καὶ ἐκ τῶν πληρεξουσίων τῆς ἑπτανήσου.

Ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρρίπολος, ὅτι ἡ σημερινὴ συζήτησις ἀφορᾷ τὴν καθιέρωσιν τῶν βάσεων τῆς συστάσεως τῆς κτηματικῆς τραπεζῆς, περὶ τῆς ὁμογενὲς Βαλτατζῆς ὑπέβαλεν ἀρχικῶς τὰς ἀνηκούσας προτάσεις μεταβληθείσας ἀκολούθως συμφώνως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐταρίχης καὶ τῆς πατρίδος ἕνεκα τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ἀπηντήθησαν· ἀφοῦ δὲ ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τί ἐστὶ κτηματικὴ πίστις, κατὰ πόσον διαφέρουν τὰ δάνεια ταύτης τῶν ὑποθηκικῶν δανείων, καὶ κατὰ πόσον αὕτη ὠφελεῖ τὸν δανειζόμενον καὶ τὸν καταθέτοντα τὰ κεφάλαιά του δανειστήν, προσέθηκεν ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἔθνικὴ τράπεζα ὠφελήσασα μεγάλως τὴν ἐμπορίαν κατ' οὐδὲν ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν κτηματικὴν καὶ Γεωργικὴν τάξιν, ἣν σκοπεῖ νὰ ὠφελήσῃ ἡ συστηθισμένη κτηματικὴ τράπεζα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ διαβολὴ οὐδὲν ἄλλο ἐκτοξεύει, εἰμὴ τὸ ἐπιζήμιον τῆς χρήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ κτηματογράφου, ὅπερ εἶναι στενῶς συνδεδεμένον μὲ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς κτηματικῆς πίστεως, φέρει ἀσφάλειαν μείζονα ἐκείνης τῶν τραπεζικῶν Γραμματίων, καὶ ἔχει τὸν χαρακτῆρα οἷον ἔχει καὶ τὸ Γραμμάτιον τοῦ καλῆς πίστεως καὶ εὐυπολήπτου ἐμπορίου· ἀφοῦ δὲ ὡσαύτως διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τί ἐστὶ κτηματοῦγραφο, ποία ἡ ἀξία καὶ ἡ χρήσις αὐτοῦ καὶ συνάμα ἐξέθηκε τὰ πλεονεκτήματα τῆς κτηματικῆς τραπεζῆς καὶ τὰς ὠφελείας, ὥς αὕτη θέλει ἐπιφέρει εἰς τε τὴν κτηματικὴν καὶ τὴν Γεωργικὴν τάξιν διὰ τῆς χορηγήσεως μακροχρονίων καὶ δι' ἐτκρίων δόσεων ἀποσβενομένων, ἐπέρασε τὸν λόγον τοῦ εἰπῶν, ὅτι κτηματικὴ τράπεζα θέλει ὠφελήσῃ μεγάλως τὴν Ἑλλάδα διότι θέλει ἐφελέσκει, ἐν αὐτῇ τὰ ἐξωτερικὰ χρηματικὰ κεφάλαια.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Α. Κουμουνδούρος, ὅτι διαφωνῶν

κατά τι μετά τοῦ προλαλήσαντος ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα λέγει ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ μεγαλητέρα ἀνάγκη, ἥτις ὑφίσταται, εἶναι ἡ τῶν χρημάτων καὶ οὐχὶ ἡ τῆς πίστεως, ἥτις ἐν ἄλλοις ἐθνεσὶ εἶναι προτιμωτέρα, ἐκ δὲ τῆς σκέψεως ταύτης συνάγει ὅτι ἡ κατάργησις τῶν προνομίων ἐστὶν ὠφέλιμος, καθόσον ἡ ἀμειλίχῃ καὶ ἡ ἐλευθερίᾳ ἐφελεύουσι πάντοτε τὰ κεφάλαια, ἂν ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνῃ τὴν ἰδέαν ταύτην, ἣν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδίδετο, ὥς συστήσῃ ἀπὸ τοῦδε αὐτὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τὴν κατάργησιν τοῦ ὑπάρχοντος ἐν αὐτῇ προνομίου, καὶ ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταργήσεως τούτου συστήσῃ καὶ ἡ προκείμενη κτηματικὴ τράπεζα ἀντὶ προνομίου τινός.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ χρήματα τοσοῦτον προσέρχονται καὶ δανείζονται ὅσον εἶναι ἀσφαλὲς ὡς πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν των, καὶ ἡ τοιαύτη θεδιωγμένη κρατύνει τὴν πίστιν, διὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις πρέπει δι' ἀποράσεώς της νὰ ἀπομακρύνῃ τὰς στρεψοδικίας ἀπὸ τὴν ἐκτελέσιν, καὶ νὰ ἐξοφλήσῃ μὲ τοὺς ἀναγκάσιους τύπους τὴν εἰσπραξίν.

Κατόπιν τῶν δύο τούτων ἀρχῶν ἡ Ἐκτίσις δίδων τὸν ὅρισμόν της κτηματικῆς τραπέζης εἶπεν, ὅτι ἡ τράπεζα τῆς κτηματικῆς πίστεως εἶναι διὰ πολλοὺς καὶ μεγάλους λόγους τὸ ὠραιότερον σύστημα τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς ἀσφαλείας, ἀλλ' ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅπου εἶναι λίαν ἀναγκαῖα τὰ χρήματα, ἡ ἀμεσὸς χορῆσις τῶν κτηματογράφων εἶναι ἐπιζήμιος· αἱ ἀρχικαὶ προτάσεις τοῦ ὁμογενοῦς Βαλτικτῆς καθιεροῦσι σύστημα ὅμοιον τοῦ ἐν Ἀλγερίᾳ, κατὰ τὸ ὅποιον τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια χορηγοῦνται τοῖς μετρητοῖς, τὰ δὲ κτηματογράφα διαπραγματεύονται καὶ ἐκποιεῦνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης· ἡ δὲ δευτέρᾳ πρότασις τούτου ἀποδέλπει τὴν χορήγησιν τοῦ ἐτέρου δικαιώματος τῆς συστάσεως προεξοφλητικῆς Τραπέζης ἐν Ἑπτανήσῳ ἀπολαμβάνουσας τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, ἅτινα κέκτηται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὸν ἀπέναντι τοιούτου δικαιώματος καταβιβασμὸν τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑπόθηκῃ δανείων εἰς 7 τοῖς 0/0.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω προτάσεις ἐπὶ τῇ τρίτῃ καὶ τελευταίᾳ πρότασις αὐτοῦ, ἥτις τροποποιεῖται οὐσιαστικῶς ἐκ τῶν πρώτων ὁρῶν τὸν κυριώτερον ἔχει ὡς ἐξῆς· ὅτι τὰ δάνεια θέλει δίδονται εἴτε τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 0/0 εἴτε διὰ κτηματογράφων 7 τοῖς 0/0 κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειζομένου· διὰ τῆς προτάσεως ταύτης ὁ χαρακτηρ καὶ ἡ βάση τῆς κτη-

ματικῆς τραπέζης δὲ μεταβάλλεται, καθιεροῦνται μόνον ὁροὶ τινὲς ὡς πρὸς τὴν διαχείρησιν τῶν κτηματογράφων, ἅτινα θεβαίως φέρουσι τὴν μεγαλητέραν ἀσφάλειαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι χρήματα διαθέσιμα δὲν ὑπάρχουσι, πρέπει, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, νὰ διαπραγματευθῇ τὰ κτηματογράφα ταῦτα ἡ Τράπεζα, ἥτις ἔχει τὰ μέσα νὰ ἐκποιῇ αὐτὰ ἐξωτικῶς.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἄξιον μεγίστης σκέψεως, προκείμενου μάλιστα περὶ χορηγήσεως προνομίου πεττήκοντα ἐτῶν, διότι ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεως ταύτης βέλει ἀποδοῖν ἐπιζήμιος εἰς τοὺς δανειζομένους· καθότι ἡ ὑπ' αὐτοῦ διαθεσις τῶν κτηματογράφων ἐπὶ τιμῇ κατωτέρᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας αὐτῶν, θέλει ἀναβιδῶσαι τὸν τόκον εἰς 10 καὶ ἐπείνεῖν τοῖς 0/0, ὅστις καταστρέφει πᾶσαν ἐπιχείρησιν· θέλουσι δὲ ἀναγκασθῇ οἱ δανειζόμενοι νὰ λαμβάνωσι κτηματογράφα, διότι ἔχοντες ἀνάγκην χρημάτων δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ δεχθῶσι τοιαῦτα. Ταῦτα λέγων δὲν ἀποκρούει τὴν ὑπαρξίν τῶν κτηματογράφων, ἀλλὰ προτείνει νὰ ἀναβληθῇ πρωτῶν ἡ χρῆσις τούτων, τιθεμένων εἰς κυκλοφορίαν μετὰ τὴν χορήγησιν δανείων τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ ὀρισμένου χρόνου ἢ ποσοῦ· ἄλλως τε ἡ ἀμεσὸς χορῆσις κτηματογράφων θέλει βλάψῃ, διό καὶ πρέπει νὰ συζητηθῇ μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὸ σπουδαῖον καὶ πολὺπόνον τοῦτο ζήτημα, ὅπως λυθῇ ἐν τῇ ἀρμοδίᾳ περιστάσει μετὰ τῆς δεούσης ἐπιτυχίας καὶ ὠφελείας εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος, ὡς παρελθούσης τῆς ὥρας, ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΖ'.

Τῆς 18 Μαΐου 1864.

Πλήρους γενόμενης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐπιδιορθωθέντα ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Ἀστακοῦ παραπονουμένων ζωηρῶς περὶ τῶν προσκομιμάτων, ἅτινα ἔλα-

Εὐν χώραν ὡς πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ συνοικισμοῦ τῶν ἐν τῇ παραλίᾳ, καὶ ἐξαιτουμένων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τὴν ἀνήκουσαν ἐνέργειαν πρὸς διευκόλυνσιν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ συστηθῇ στενῶς ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἵνα ἐνεργήσῃ ὅτι δέον πρὸς περαιώσιν τοῦ συνοικισμοῦ τούτου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ Ι. Γεωργιάδου παρπονουμένου διὰ τὴν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἐφόρου Ἐκρυστίας παῦσιν του, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ διευθυνθῇ αὕτη εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον.

Ἀνεγνώσθησαν ὑστερον δύο προτάσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν πραγματευόμεναι ἡ μὲν περὶ χαρακτηρισμοῦ καὶ περὶ κατατάξεως ἐν τῇ ἐρεδρίᾳ τῶν πλοίαρχων τοῦ ἀγῶνος, ἀπολαμβανόντων τὸν παλαιὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ των μισθὸν ὡς σύνταξιν ἀνευ τινος ἄλλης ἀποδοχῆς, ἡ δὲ περὶ κανονισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ χορηγοῦντος διακρίμα συντάξεως εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῶσιν ἀμφότεραι καὶ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὸν κανονισμόν, ἔχουσι δὲ ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Β'. ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων

Συνέλευσιν.

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως καταχωρισθεῖσαν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ΣΝΖ'. συνεδριάσεως ἔχουσιν οὕτω ε' ν' ἀρεθῇ α' δὲ τὸ χρεὶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρουσιάσῃ Νόμον ἱκανοποιούντα τὰ δικαιώματα τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος χρηματισάντων ὡς πλοίαρχων, ἢ ὑποβάλλω σχέδιον ψηφίσματος ἀφαιρῶντος τοὺς πλοίαρχους τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Ἀπασαι αἱ ἐθνικαὶ συνέλευσεις ἴδιον μέλημα εἶχον πάντοτε τὴν ἀμοιβὴν τῶν πλοίαρχων τοῦ ἀγῶνος, ἣν καὶ διὰ ψηφισμάτων διεδῆλωσαν. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εὐγενοῦς αἰσθήματος ὁρμωμένα καὶ ἡ παρούσα, ἀπεράσισε τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν πρὸ αὐτῆς, περιθάλπουσα διὰ τῆς ἀπονομῆς καταλλήλου συντάξεως τὸ γῆρας καὶ τὴν ἐσχάτην ἐνδειαν τῶν ἐπὶ ἐπιζώντων πλοίαρχων τοῦ ἀγῶνος.

Ἄν προτίθεται νὰ λαλῶσι περὶ τῶν μεγάλων ἔργων των, διότι ἡ ἴδια Συνέλευσις γινώσκει αὐτὰ· ὅτι δύναται νὰ θεβαιώσῃ εἶναι ἡ ἐσχάτη ἐνδεια, εἰς ἣν τὰ ἱερὰ αὐτὰ λείψανα τοῦ ἀγῶνος εἰσὶν ἤδη ἐκτεθειμένα.

Ἄν σμικρὸς ἀριθμὸς ἐπιζῇ ἐτι ἐκ τῶν πλοίαρχων τοῦ ἀγῶνος, ἀποθνήσκοντων ὅλων ἐν πενίᾳ καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ἀνευ τῆς προσηκούσης ἀμοιβῆς.

Ἐν τούτοις ἐπιλαμβάνομαι ἤδη τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος, ὅπερ ὑποβάλλω εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Διὰ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ οἱ πλοίαρχοι τοῦ ἀγῶνος τάσσονται ἐν ἐφεθρείᾳ, ὅ ἐστὶ, τάσσονται εἰς μίαν ἐξαιρετικὴν κατάστασιν, διαρκούσαν ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ζῶσι, ἀπολαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὸν παλαιὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των πλήρη, ἀνευ τινος ἄλλης ἀπολαβῆς. Κυρίως εἰπεῖν, ἡ μισθοδοσία αὕτη δὲν εἶναι παρὰ ἐξαιρετικὴ σύνταξις, ἣν ἡ Συνέλευσις προτίθεται σήμερον νὰ ἀπονεύμῃ εἰς τοὺς πλοίαρχους τοῦ ἀγῶνος διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις των.

Διὰ τοῦ δευτέρου παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἐνόμισα καλὸν νὰ ὀρισθῇ ὁ ὅρος « Πλοίαρχος » διότι δὲν πρόκειται νὰ ἀμείψῃ ἡ Συνέλευσις Πλοίαρχον ἐκστρατείας τινός, ἀλλὰ Πλοίαρχον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὅ ἐστὶ, τὸν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος μέχρι τέλους αὐτοῦ ὑπηρετήσαντα τὴν πατρίδα.

Ἐπειδὴ ὅμως τινὲς ἐκ τῶν ἐπιζώντων ἐτι ἀγωνιστῶν ὑπῆρξαν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος μέχρι τινός ὡς ἀξιωματικοὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις, μετὰ ταῦτα δὲ ὡς Πλοίαρχοι αὐτῶν ἐπὶ τρεῖς ἐκστρατείας, δίκαιον ἐνόμισα νὰ ἐπεκτανθῇ καὶ εἰς τοὺς τοὺς εὐεργετικὴν διάταξις τοῦ προκειμένου ἀρθροῦ καὶ νὰ θεωρηθῶσι καὶ αὐτοὶ ὡς πλοίαρχοι τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ τρίτος παράγραφος ὀρίζει τὰ μέσα, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ιδιότης αὕτη, ὡς τοιαῦτα δὲ καθιεροῖ τὸ Μητρώον τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν ἔγγραφα ἐπίσημα τῆς ἐποχῆς τῶν ἐκδουλεύσεων των ἢ τῶν κατὰ θάλατταν ἀρχηγῶν, ἢ τέλος ἀποδείξεις ἐπισήμων ναυτικῶν ἐπικυρωμένας καθ' ἣν ἐδόθησαν ἐποχὴν ὑπ' ἀρχῆς τινος, χορηγηθεισῶν μέχρι τέλους τοῦ 1830 ἔτους.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἀρθροῦ λογίζονται αὐτοὶ οἱ πλοίαρχοι ὡς συνταξιοῦχοι καὶ εἰσὶν ἀπῆλλαγμένοι πάσης στρατιωτικῆς ὑποχρέωσης, τοῦτέστι ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον· αἱ δὲ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν, μετὰ τὸν θάνατόν των, ἀπολαμβάνουσι τὴν ἀνήκουσαν αὐταῖς σύνταξιν, κατὰ τὸν περὶ Ναυτικῶν συντάξεων Νόμον.

Τελευτῶν παρατηρῶ, ὅτι οἱ ἐπιζῶντες τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος πλοίαρχοι δὲν εἶναι πλείονες τῶν 35· ἡ δὲ προσθήκη τῆς ἐνέανσιου δαπάνης πλὴν τοῦ μισθοῦ, οὗ ἤδη ἀπολαμβάνουσι, δὲν

δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ μείζονα ὅρον τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμᾶς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Μαΐου 1864.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Μ. Κ. ΚΑΝΑΡΙΗΣ.

« Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η φ ί ζ ε ι

Ἄρθρον 1. Οἱ πλοίαρχοι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τάσσονται ἐν ἑρε-
δρεία, ὅπου δὴ ποτ' ἂν ὦσι ἤδη τεταγμένοι, καὶ ἂν κατὰ τὰ
περὶ ναυτικῶν συντάξεων κείμενα δὲν ἀπέλιθσαν ἐτι τὸν τῆς
συντάξεως χρόνον. Ἀπολαμβάνουσι δὲ τὸν παλαιὸν τῆς ἐνε-
ργείας τοῦ βαθμοῦ τῶν μισθῶν πλήρη, ὡς σύνταξιν, ἀνευ τινος
ἄλλης ἀποδοχῆς.

Πλοίαρχοι λογιζονται οἱ καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ἢ κατὰ τρεῖς
τοῦλάχιστον ἐκστρατείας ὑπηρετήσαντες ὡς διευθινταὶ ἐπὶ τῶν
πολεμικῶν ἢ τῶν πυρπολικῶν τοῦ ἐθνικοῦ στόλου πλοίων.

Ἡ ἰδιότης αὐτῇ βεβαιούται, ἢ διὰ τῶν μητρῶων τῶν ἐπὶ τῶν
ναυτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν, ἢ δι' ἐγγράφων ἐπισήμων
τῆς ἐποχῆς τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν, ἢ δι' ἀποδείξεων τῶν κατὰ
θάλασσαν ἀρχηγῶν ἢ καὶ ἐπισήμων ναυτικῶν, χορηγηθεῖσάν
μέχρι τέλους τοῦ 1830 ἔτους, καὶ ἐπικυρωθεισῶν ὑπὸ τινος τῶν
μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης δημοσίων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἑρεδρεῖοι λογιζονται
συνταξιούχοι καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπηλλαγμένοι πάσης στρα-
τιωτικῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρον 3. Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νό-
μον καταργεῖται.

Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσιν.

Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διέποντος τὸ Ναυτικὸν ἀπομαχικὸν
ταμεῖον Νόμου διηγήθησαν παρὰ ναυτικοῖς ἀμφιβολίαι περὶ
τῆς ἀνεπαρκείας τῶν πόρων τοῦ καὶ τῆς ἀκριβοῦς τῶν ὑπο-
χρεώσεων τοῦ ἐκπληρώσεων. Αἱ ἀμφιβολίαι αὗται ἔπρεπε νὰ
βασανισθῶσιν, ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῶσιν, ἔπρεπε τέλος νὰ ἐξακρι-
βωθῇ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς μέχρι τινος ἦσαν βᾶσιμοι καὶ
ἀληθεῖς.

Τὰ κεφάλαια τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου εἶναι κτήμα

τοῦ ναυτικοῦ λαοῦ, εἶναι περιουσία ἱερὰ, προῖον ὅσων ἰδρωτὸς
καὶ καμιάτου μυριάδων πολιτῶν. Ὡφείλον ὁθεν νὰ ἐπιστήσω
τὴν προσοχὴν μου ἐπὶ τῶν ἀμφιβολιῶν αὐτῶν καὶ νὰ θέσω
τέρμα εἰς τὴν σπλευρομένην τῶν Ναυτικῶν συνείδησιν. Εἶχον τὸ
καθεκὼν νὰ ἄρω τὰς ἀμφιβολίας ἐκ μέσου, ὑφ' ὧν οἱ ἐνδιαφε-
ρόμενοι ναυτικοὶ κατεΐχοντο, ἀλλὰ συγχρόνως ὥφείλον νὰ βα-
σανίστω αὐτὰς διόντως, διὰ τὴν ἀποδειχθῇ τὸ βᾶσιμον, ἢ μὴ, καὶ
καθησυχάσω οὕτω τὰς πεπονηθείσας τῶν.

Διὰ τὴν ἢ δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς βασάνου ὅσον οἶόν τε ἀκρι-
βές, ἔπρεπε ν' ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἰς ἐπιτροπὴν. Ἐπιτροπὴν λοι-
πὸν προσεκάλεσα ἐκ πληρεξουσίων, ἐμποροπλοιαρχῶν καὶ ἐκ
Ναυτικῶν ἀξιωματικῶν, εἰς οὓς ἀνέθεσα τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ
ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμεῖου κειμένων.

Ἡ ἐπιτροπὴ περαιώσασα τὴν ἐργασίαν τῆς διατύπωσης αὐ-
τὴν εἰς τὴν συνημμένην ἐκθεσὶν τῆς συμφώνως δὲ πρὸς τὴν ῥη-
θεῖσαν ἐκθεσιν συνέταξα τὸ συνημμένον σχέδιον ψηφίσματος,
ὅπερ ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψηφίσιν τῆς Συνελεύσεως.

Παρατηρῶ δὲ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε καλὸν νὰ περιστείλῃ
τὰς δαπάνας τοῦ ταμεῖου καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς
συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἥς ἀνευ προβληματικῆς καθίσταται
ἡ τήρησις τοῦ καταστήματος τούτου.

Τὸ σχέδιον ὁθεν τοῦ ψηφίσματος, οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ ἡ γνώμη
καὶ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν καθολοκακρίαν συμμερίζομαι.

Τὸ ἄν ἄρθρον τοῦ διέποντος τὸ Ναυτικὸν ἀπομαχικὸν τα-
μεῖον Νόμου καταλέγει πολλοὺς καὶ διαφόρους πόρους, κυρίως
ὅμως δὲν ὑπάρχει παρὰ εἰς καὶ μόνος. ὁ παρὰ τῶν θαλασσο-
βίων κατὰ μῆνα πληρωνόμενος ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐργα-
σίας. Δύο ἐτῶν πείρα ἀπέδειξε καὶ ἐβεβαίωσε τὴν ἀλήθειαν αὐτήν.

Κατὰ τοὺς ἐνιαυσίους ἰσολογισμοὺς τῆς διοικήσεως τὸ Ναυ-
τικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἐπιτροπῆς τῶν ἐτῶν 1862 καὶ 1863,
εἰσπράχθησαν κατὰ μὲν τὸ πρῶτον διοικητι-
κὸν ἔτος δρ. 133741 73
(ὅρα ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμεῖου εἰς τὴν
ἐτημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1863
σελὶς 71.)

Κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἔτος δρ. 184122 44
(ὅρα συνημμένην ἐκθεσιν τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς 24
Ἀπριλίου 1864.)

Τὸ ὅλον 317864 17

Τοῦτο εἶναι τὸ κεφάλαιον, ὅπερ εἰσπεράχθη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου τῆς 29 Ἰουλίου 1861.

Τὰς λεπτομερείας τῆς διαχειρίσεως δύναται ἡ Συνέλευσις νὰ παρατηρήσῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ρηθεισῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἐκθέσεων. Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἐδαπανήθησαν διὰ μὲν τὴν γραφικὴν του ὑπηρεσίαν δρ. 10313 25

Διὰ δὲ γραφικὰ ἐξοδα 4909 20

Διὰ δὲ ἐντύπια βοηθήματα κατὰ τὰ δύο ἔτη δρ. 15394 00

Τὸ ὅλον δρ. 30616 45

Τοιοῦτος δὲ ὁγκος δαπάνης, λίαν δυσανάλογος κατὰ τὴν διετὴ τοῦ ταμείου ὑπαρξίν ἀναντιρρήτως εἶναι πρὸς τὸ νεογνὸν τοῦτο Ἰδρυμα καὶ ἱκανὸς νὰ καταπαύσῃ πᾶσιν τοῦ ταμείου πόροδον καὶ ἀνάπτυξιν, διότι οὐσιωδῶς τὰ κεφάλαιά του ἐλαττώνει.

Καλῶς λοιπὸν πράξασα ἡ ἐπιτροπὴ κατήργησε πᾶσαν ἐκ τοῦ ταμείου γενομένην δαπάνην διὰ τὴν γραφικὴν του ὑπηρεσίαν. Ἡ ἀπόφασίς αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς προνοεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος.

Ἐπέκεινα τῶν 5 χιλιάδων δραχμῶν χορηγεῖ τὸ ταμεῖον διὰ συντάξεις κατὰ τὴν διετὴ ηλικίαν του. Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν πόρων τοῦ ταμείου ἠνάγκασε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ περιστείλῃ τὰς υποχρεώσεις αὐτοῦ ὅσον ἐνεστί, καὶ συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασίντης συντάχθη τὸ ἄρθρον 2 καὶ 1 τοῦ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος.

Ἡ σπουδαιότερα συνδρομὴ, ἣν δύναται νὰ παράσχῃ ὁ Νόμος διὰ τινα ἔτη εἰς τὸ ταμεῖον αὐτό, εἶναι ἡ ὅσον τὸ δυνατόν μετὰ λόγου περιστολὴ τῶν υποχρεώσεών του· ὅταν τὸ ταμεῖον ἀποκτήσῃ πόρους διαρκεῖς, βεβαίους καὶ ἱκανοὺς πρὸς τὴν ἐκυτοῦ τήρησιν, τότε δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ τὰς υποχρεώσεις του. Πλὴν καὶ καθ' ὃν τρόπον διευτυπώθῃ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2ου ἀποβαίνει λίαν λυσιτελής. Διότι διὰ μιᾶς χορηγεῖται πᾶσιν τι χρηματικὸν εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανά τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποθανόντος, ἢ ἂν δὲν ἔχῃ τέκνα, εἰς τοὺς γονεῖς του, ἐνδεεῖς ὄντας, διὰ παρηγορίαν τῆς δυστυχίας των. Ἄν δ' ὁ ἀπηλεσθεὶς συνεισέφερε πλέον μὲν τῶν δώδεκα ἐτῶν, ἀλλὰ δὲν εἶχε κεκτημένον τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα ὅπως τὸ μεταβιβάσῃ κατὰ τὸν νόμον, ἀποδίδεται εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ἀνήλικα ὄρφανά του ὅ,τι συνεισέφερε.

Τὸ εἰκοστὸν τῆς ἐκτενέστερας εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ταμείου, ὅπερ διανέμεται κατὰ τὸν Νόμον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οὐδέ-

μίαν λόγου βοηθεῖν δύναται νὰ παρέλῃ εἰς τοὺς ναυτικούς, διότι μόλις ἀνά δύο δρ. ἐκάστη ἐνδεὴς ναυτικὴ οἰκογένεια λαμβάνει, ἐλαττώνει οὐσιωδῶς τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου καὶ πρέπει νὰ καταπαύσῃ. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος προνοεῖ περὶ τούτου.

Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου αὐτοῦ εἶναι κτῆμα τοῦ Ναυτικοῦ λαοῦ, ἐπομένως καὶ πρέπον καὶ δίκαιον καὶ λυσιτελεῖ εἶναι νὰ μετέχουν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ταμείου Ναυτικοί, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ἔμποροι ἢ ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῇ, ἥτις πάντοτε πρέπει νὰ μισθοδοτῇται, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι βάρος μέγα καὶ φορτὴν βαρὺ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπασχολεῖ αὐτοὺς καὶ εἰς ἔργα ἀλλότρια. Ὁμῶς οικηθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεράνθη περὶ τῆς διοικήσεως τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ ᾖναι τριμελὲς, συγκειμένη ἐκ δύο ἐμποροπλοιαρχῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Τὰ ἔργα τοῦ ταμείου ἐκπληροῖ ἐν τῶν μελῶν, ὅστις νὰ ᾖναι πάντοτε ἐκ τῶν ἐμποροπλοιαρχῶν, τὰ δὲ τοῦ γραμματέως εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου.

Ὁ Βασιλεὺς Ἐπίτροπος εἶναι ἀναγκαῖος καὶ πρέπει νὰ ᾖναι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος κανονίζει τὸ προσωπικὸν τῆς διοικήσεως τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὸ 23 καὶ 24 ἄρθρον τοῦ διαποντος τοῦ ταμείου Νόμου, τὸ ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῆς, προσέτι ἔχει ἓνα ἀξιωματικὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, ἓνα ἀξιωματικὸν ταμειῶν καὶ ἓνα ἀξιωματικὸν Γραμματέα, ἅπαντες δ' αὗτοι ἐξ τῶν ἀριθμῶν δύνανται νὰ ὦσιν ἀνωτέροι ἀξιωματικοί, καὶ ἅπαντες ἀναγκασίως πρέπει νὰ λαμβάνουν τὸν ἐνεργὸν τῆς ὑπηρεσίας μισθόν.

Λίαν πρόσφορα καὶ καταλλήλα διατυπῶν τὸ ἄρθρον 5ον τοῦ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος τὸ προσωπικὸν τοῦ ταμείου.

Αἱ κατὰ ναυτικὰς περιφερείας ἐπιτηρητικαὶ ἐπιτροπαὶ εἶναι κατὰ πάντα λόγον ἀναγκαῖαι· διότι αὐτῶ καὶ αἱ εἰσπράξεις μεῖζονα ἐγγύησον λαμβάνουσι περὶ τῆς ἀκρίβους αὐτῶν καὶ ἐν νόμῳ διαχειρίσεως, καὶ ἡ συνείδησις τῶν Ναυτῶν διατελεῖ ἥρως καὶ ἀντι ἐνδυσμαῶ.

Ἡ ἐξέλεξις τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου εἶναι ἀναγκαῖα· ὁ Ναυτικὸς λαὸς, ὁ διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐργασίας πληρῶν τὸ ταμεῖον, δικαιουται πληρέστατα νὰ γινώσκῃ τὴν διαχείρισιν τῶν κεφαλαίων, οὐχὶ ἐξ ἐκθέσεως τοῦ ὑπευθύνου διαχειριστοῦ,

ἀλλ' ἐξ ἐλαγκτοῦ παρέχοντος πᾶσαν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ ἀμερόληπτον τοῦ ἐλέγχου ἀκριβείαν.

Τὴν περίπτωσιν ταύτην ὀρίζει τὸ 6 καὶ 7 ἄρθρον τοῦ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος.

Αὗται εἰσὶν αἱ οὐσιώδεις μεταρρυθμίσεις, ἃς προτίθεται τὸ σχέδιον τοῦ ψηφίσματος νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν περὶ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου Νόμον.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἀπόκειται νὰ ἐπενέγκῃ καὶ ὅσας ἄλλας βελτιώσεις κρίνει ὠφελίμους διὰ τὴν παγίωσιν τοῦ καταστήματος τούτου καὶ διὰ τὴν ἀσφαλὴ τοῦ προορισμοῦ του τήρησιν.

Ἀπὸ σκοποῦ κρίνω νὰ ἐκθέσω, ὅτι ἡ οὐσυστασίς τοῦ ταμείου αὐτοῦ εἶναι ἀπομίμημα τῶν παρὰ τοῖς εὐρωπαϊκοῖς ἔθνεσιν ὑπαρχόντων, ἐπομένως καὶ παρ' ἡμῖν εἶναι ἀναγκαῖον. Τοῦ Ναυτικοῦ ὁ θῖος εἶναι ὅλος τῶν λοιπῶν διάφορος. Ἡ καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ἐργασία καταναλίσκεται εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ἀνήκει, τὸ ὅποιον ἐκπροσωπεῖ καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς καὶ ὅμως τὰ ἔσχατά του εἶναι συνήθως ἐνδεῖα καὶ ἀσθένεια. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ τῆς συστάσεως τῶν εὐεργετικῶν αὐτῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἠθικὴ αὐτῇ ὑποχρέωσις τῶν κυβερνήσεων νὰ συντρέξωσιν αὐτά. Ἡ παρ' ἡμῖν οὐσυστασίς τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1836, ἀφοῦ δηλονότι ἐξεδόθη τὸ περὶ ἐμπορικῆς Ναυτιλίας διάταγμα, τοῦ ὁποῦ διατάζει τινὲς παρεῖχον μικρὰ τινα τέλη πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τούτου. Αὐτὰ εἰσπράττοντο μέχρι τοῦ 1861 ἔτους, ὅταν ἐξεδόθη ὁ ὀργανικὸς περὶ τοῦ ταμείου Νόμος. Διὰ τῶν τελῶν αὐτῶν ἐσχηματίσθη κατ' ὀλίγου καὶ τὸ ποσὸν τῶν 137,473 48, ἧτοι τὸ παλαιὸν αὐτοῦ κεφάλαιον, ὅπερ εἶναι κτήμα καὶ αὐτὸ τοῦ ταμείου, ἀλλὰ δὲν εἶναι προϊόν τοῦ Νόμου τοῦ 1861 ἔτους. Ἐξαιρουμένων δὲ ἐτι καὶ νῦν νὰ εἰσπράττωνται τὰ μικρὰ ἐκεῖνα τέλη πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου.

Καταλήγων λέγω, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς παγίωσης τοῦ ταμείου καὶ τῆς ἀσφαλοῦς τῶν κεφαλαίων του διαχειρίσεως. Περὶ αὐτῶν τῶν δύο κυρίως προνοεῖ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ψηφίσματος.

Ἐπισυνάπτω ἀντίτυπα τοῦ Νόμου περὶ τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου 1861 ἔτους, ὡς καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός.

M. K. KANAPHS.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ συστάσεως τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου Νόμον ὑπὸ στοιχ. ΧΛΘ'. τῆς 29 ἰουλίου 1861.

Ψηφίζει·

Ἄρθρον πρῶτον.

Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἀποκτῶσιν οἱ θαλασσοῖοι μετὰ εἰκοσαετῇ ἐνεργὸν κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν λογιζομένον ἀφ' ἧς ἀπογραφῶσι καὶ ἀφοῦ φθάσωσι τὸ ἐξῆκαστόν τῆς ηλικίας των ἔτος.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἀποκτῶσι τῆς συντάξεως τὸ δικαίωμα καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι, ἔχοντες ηλικίαν τοῦλάχιστον τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ἐν καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου, ὑπηρετήσωσι δεκαπέντε ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὸ ταμεῖον καταθέσεως των.

Ἄρθρον δεύτερον.

Διὰ τοὺς πνιγυμένους ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως ἀπολεσθέντας ἐν ἐνεργῷ κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίᾳ θαλασσοῖοις, ἂν ἐπὶ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον συνεισέφερον εἰς τὸ ταμεῖον, χορηγεῖται ἐπάπαξ εἰς τὰς χήρας των καὶ τοὺς κατιόντας αὐτῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει κατιόντων, εἰς τοὺς γονεῖς των, ἂν ἐνδεεῖς ᾖσι, διὰ μὲν τοὺς ἐμποροπλοιάρχους δραχμαὶ τετρακόσαι, διὰ δὲ τοὺς ναυκλήρους τριακόσαι, διὰ τοὺς ναύτας διακόσαι καὶ διὰ τοὺς παῖδας ἑκατόν.

Ἄν δ' ἐπὶ πλέον τῶν δώδεκα ἐτῶν συνεισέφερον, ἀπολεσθῶσι δὲ πρὶν ἢ συμπληρώσωσι τὰ εἰκοσιν ἐνεργὰ ὑπηρεσίας ἔτη, χορηγεῖται ἐκ τοῦ ταμείου εἰς τοὺς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ μνησθευθέντας συγγενεῖς τοῦ ἀπολειθέντος ὅτι αὐτοὶ εἰς τὸ ταμεῖον κατέθεσε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του.

Οἱ δούτα, ἀλιεῖς καὶ πορθηεῖς ἐξομοιοῦνται τῷ ναύτῃ οἱ κυβερνῆται, γραμματεῖς καὶ ποδηγοὶ τῷ ναυκλήρῳ.

Ἄρθρον τρίτον.

Καταργεῖται ἡ κατ' ἔτος διανομὴ τοῦ εἰκοστοῦ τῆς ἐναισιόου εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἐκ τοῦ ταμείου τούτου οὐδαμῇ δαπάνη γίνεται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του, εἰς γραφικὴν ὕλην, εἰς μισθὸς ὑπαλλήλων, ἢ εἰς κατασκευὴν φυλακίων, ἀναδεγμένων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν πᾶσαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του δαπάνη.

Ἄρθρον πέμπτον.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς τριμελὴ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, προεδρεύοντος, καὶ δύο ἐμποροπλοιαρχῶν διαρκῶς διακρινόντων εἰς Ἀθήνας. Ἐν ἑλλείψει ἐμποροπλοιαρχῶν δύνανται νὰ κληθῶσι καὶ ἔμποροι.

Διορίζεται πρῶτος εἰς τὸ ταμεῖον εἰς βασιλικὴς ἐπιτροπὸς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος διορίζονται ὑπὸ τοῦ βασιλέως προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ναυτικῶς καὶ ὑπηρετοῦσιν ἀμισθί.

Τὰ ἔργα τοῦ ταμείου εκπληροῦν ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κατ' ἀποφασιν αὐτῆς ἐγκριμένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τὰ δὲ τοῦ Γραμματέως εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου. Ἄρθρον ἕκτον.

Κατὰ ναυτικὰς περιφέρειας, ὁρισθεσμέναις διὰ βασιλικῶν Διατάγματος, συσταίνεται διμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῶν βασιλέων διοριζομένη κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἔργον ἔχουσα τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐννόμων εἰσπραξέων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ταμείου καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὴν διοικοῦσαν τὰ τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν. Τῶν ἐπιτελεστικῶν ἐπιτροπῶν τὰ καθήκοντα θέλουσι κανονισθῆ διὰ βασιλικῶν Διατάγματος.

Ἄρθρον ἑβδόμον.

Κατὰ πᾶν ἔτος τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον διορίζει τριμελὴ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξελεγχθῆ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς τε διοικούσης τὸ ταμεῖον ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς διαφόρους ναυτικὰς περιφέρειας ἐπιτετραμμένων τὴν θεοβαίωσιν, εἰσπραξίν καὶ ἀποστολὴν τῶν πόρων τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν σχηματίζει ἐξ ἐνὸς τῶν ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν τοῦ Ναυτικοῦ ἀξιωματικῶν, ἐξ ἐνὸς τῶν μελῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ ἐνὸς τῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τὰ μέλη τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ συνεδρίου ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συγκαλουμένων ἐπὶ τούτῳ.

Πᾶσα διάταξις τοῦ περὶ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου Νόμου τῆς 29 Ἰουλίου 1861, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ παρόντα, καταργεῖται.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Γρηγοριάδης προέ-

τεινε νὰ ἀποφασισθῇ σήμερον πᾶν ὅ,τι ἐγκριθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐτέρων τριῶν πληρεξουσίων τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, ἀλλ' ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο νὰ συζητηθῇ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μετὰ τὸ πέραν τῆς ἐκ κρεμῶν περὶ κτηματικῆς Τραπεζῆς συζητήσεως συγχρόνως δὲ ὥρισεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν πληρεξουσίων Κ. Γιολδάτη καὶ Θ. Βενεζέλου, νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ αἱ πρὸ πολλοῦ ὑποδεσλόμεναι προτάσεις περὶ χορηγίας τῆς ἀνηκούσης πιστώσεως ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν κεκλεισμένων χρήσεων πρὸς ἀποζημιώσεις στρατιωτικῶν τινῶν λόγῳ ἐλλειπούσης μισθοδοσίας αὐτῶν, καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου κανονίζοντος τὰς συντάξεις τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπαγγειλάντος ἔπειτα τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ κτηματικῆς Τραπεζῆς, ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεκεν ὅτι ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βαλτατζῆ διαφωνία συνίσταται εἰς τρία ζητήματα, τὸ τοῦ προνομίου τῆς τραπεζῆς, τὸ τῶν κτηματογράφων καὶ τὸ τοῦ ποσοῦ τῶν κεφαλαίων, περὶ ὁ Βαλτατζῆς ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ εὐθὺς καὶ νὰ βεσθ εἰς κυκλοφορίαν.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον παρατηρεῖ, ὅτι ἂν καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εὐρέθησαν σύμφωνα ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν τῆς ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν κτηματογράφων, τῶν ὁποίων τὴν ἐκδοσὴν ζητεῖ ἡ κτηματικὴ τράπεζα τοῦ Βαλτατζῆ ὡς ἀποκλειστικὸν προνόμιον, καὶ ἐπομένως οὐδαμῶς ἀντὶρρῆσις ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁμοῦς εἰς τὴν ἐκθεσὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ προσαρτώμενον Νόμον (ἄρθρον 4) παρενέβηται αὐθις τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπως παρεμβληθῶσιν αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἐξωμάλυνε, διότι ἡ ἀνάμιξις διατάξεως οὐδόλως σχετιζομένης μετὰ τὸ προνόμιον τῆς κτηματικῆς πίστεως ὑποδεικνύει πρόθεσιν καθαρὰν παρεμβολῆς δυσκολιῶν καὶ προσκομμάτων.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ζήτημα, τὸ τῶν κτηματογράφων, λέγει, ὅτι ὁ Βαλτατζῆς κατ' οἶδεν μετέβαλε τὰς προτάσεις του διὰ τῆς συμβάσεώς του, ἣν ἐν τῷ μέσῳ τῶν διαπραγματεύσεων ὑπέβαλεν, ἡνὸς νὰ συμμορφωθῇ κατὰ τὰ λοιπὰ μὲ τὰ καταστατικά τῶν ἄλλων ἐν Ἑuropῇ ὁμοίας φύσεως τραπεζῶν, καὶ ἰδίως τῆς ἐν Γαλλίᾳ ὑπαρχούσης, τῆς ὁποίας ἡ Σύμβασις εἶναι ὁμοία τοῦ ὑπὸ τοῦ Βαλτατζῆ ὑπο-

Ελθόντος σχεδίου, και εις την όποιαν αντί του κατ' αρχάς άπλώς χορηγηθέντος προνομίου των κτηματογράφων, εδόθη τό δικαίωμα της αναγκαστικής κυκλοφορίας αυτών, ένισχυθείς και διά κυβερνητικών μέτρων· τουτέστιν ό Βαλτατζής άνωσι να συστήσῃ τράπεζαν κτηματικής πίστεως και ούχι υποθηκικήν, μετά της όποιας εξημοιοῦται σχεδόν και ή έν Αφρική τράπεζα, επί της όποιας στηρίζονται αι προτάσεις της Κυβερνήσεως, μή αξίων να καταστή άνγκαστική ή κυκλοφορία των κτηματογράφων, ούδε να δανείζῃ κατ' άρίσκειαν έαυτού· αλλά κατ' άρίσκειαν του δανειζομένου, έχοντας τό δικαίωμα να λάβῃ τό δάνειον ή χρήματα ή κτηματογραφα. Αραῦ δέ διά μακρῶν και διά παραδειγμάτων ανέπτυξεν ότι ή κτηματική τράπεζα ἔχει τό συμφέρον να δανείζῃ τοίς μετρητοίς, και να διαπραγματευέται τά κτηματογραφα εις την άλλοδαπήν, και ότι ό διά κτηματογράφων δανισθείς τότε μόνον θέλει πληρώνει 8 τοίς 0/0, όταν τό έκ δραχ. 500 κτηματογραφοῦ αὐτοῦ καταβιβάσῃ εις δραχ. 440, προσέθηκεν, ότι ό περιορισμός του δανειζομένου και ή απαγόρευσις αὐτοῦ να κάμῃ οίανδήποτε συναλλαγὴν θέλει εἶναι μία διαμευσίς της ελευθέρως χρήσεως της περιουσίας του πολίτου, και ότι ό όρος του δανείζειν τοίς μετρητοίς ή διά κτηματογράφων κατ' έκλογὴν του δανειζομένου σκοπὸν ἔχει να αποδείξῃ άπλῶς εις τοὺς ξένους, ότι ή πίστις της κτηματικής τραπεζῆς έν Ελλάδι εἶναι ισχυρά, και ότι οὗτος εἶναι ό χαρακτηρισμός αὐτῆς.

Εἰς πρὸς τό τρίτον ζήτημα, του ποσοῦ, ὅπερ ό Βαλτατζῆς όρεῖται να καταθέσῃ άμέσως, παρατιρεῖ ότι ό ὑπὸ της κυβερνήσεως τιθέμενος όρος, να καταθέσῃ εὐθὺς ή τράπεζα τό 1/3 τῶν κεφαλαίων της και μετά έν έτος τό έτερον τρίτον αὐτῶν, εἶναι ἐπιζήμιος εις αὐτήν, διότι ή διάθεσις δωδεκά εκατομμυρίων δραχμῶν εις δάνεια δέν δύναται να πραγματοποιηθῇ εὐθὺς, και έντεῦθεν ό τόκος τῶν κεφαλαίων, αἵτινα θέλουσι μένει νεκρά, θέλουν απορρῆσαι την ὠφέλειαν τῶν διατεθέντων εις δάνεια, ότε ό σκοπός της κτηματικής πίστεως αποτυγχάνει.

Εν τῶν μελῶν της επιτροπῆς, ό πληρεξούσιος Κουμουνδούρος, προτείνει την κατάργησιν τῶν προνομίων, και φρονεῖ ότι τό προνόμιον τῶν κτηματογράφων κατ' οὐδέν συντελεῖ εις την ένίσχυσιν της πίστεως της κτηματικής τραπεζῆς, ἀλλ' έτερον μέλος, ό πληρεξούσιος Ε. Κεχαγιᾶς ὑποστηρίζει, ότι κτηματική τράπεζα δέν δύναται να ὑπάρξῃ άνευ κτηματογράφων, και λέγει μίαν αναντίρρητον ἀλήθειαν, διαφωνεῖ δέ ως πρὸς τόν τόκον

των κτηματογράφων αὐτῶν προτείνων να ὀρισθῇ ό τόκος τούτων ἴσος πρὸς ὅσον λαμβάνει ή τράπεζα παρὰ του δανειζομένου διά κτηματογράφου· ἀλλ' εἰν πρόκειται να εἰσαχθῇ έν Ελλάδα ή κτηματική πίστις, πρέπει να δοθῶσιν αὐτῇ ὅλα τά προνόμια ὅσα παντοῦ τῇ δίδονται, και ὅλαι αἱ ἀνήκουσαι ὠφέλειαι, και πολύ περισσότερον εις την Ελλάδα, όπου ὑφίστανται πολλοί κίνδυνοι ως έκ του άκωνοίστου της καταστάσεως τῶν κτημάτων, και δέν δύναται ή τοιαύτη τράπεζα να ἐπαρκέσῃ διά της προτεινομένης ὠφελείας του 1 τοίς 0/0, ὅπερ θέλει λαμβάνει διά τά έξοδα της διοικήσεως. Δι' ὅλους τοὺς ῥηθέντας λόγους φρονεῖ, ότι αι προτάσεις του Βαλτατζῆ εἰσι συμφέρουσαι και πρέπει να συτηθῶσιν εις την Κυβέρνησιν, διά να φθάσῃ αὐτή εις τό πέρας τῶν διαπραγματεύσεων.

Απαντῶν εις τόν προλαλήσαντα ό πληρεξούσιος Ε. Κεχαγιᾶς ἀπέκρουσεν έν πρώτοις τās κατ' αὐτοῦ γενομένης διά του τύπου αἰτιάσεις ως συκοφαντίας παραλόγους, εἰπὼν, ότι οὗτος ὑπεστήριξε πλείοτερον τῶν άλλων μελῶν τῆς επιτροπῆς την χρησιμότητα του καταστήματος της κτηματικής πίστεως, και ότι ή ἔθνικη τράπεζα ἔχει συμφέρον μεγίστην εις την σύστασιν της κτηματικής τραπεζῆς, διότι θέλει αὐξήσῃ την κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων της ἀναλόγως της αὐξήσεως τῶν συναλλαγῶν, και θέλει εξασφαλίσῃ τά ἐπισφαλῆ δάνειά της διά τῶν ληρθησομένων παρὰ της τραπεζῆς νέων δανείων έκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν της· ὑπεστήριξεν ἐπειτα διά μακρῶν, ότι ή ἄρσις του συμπεφωνημένου ὁρου του τόκου λύει και τό ζήτημα της χρήσεως τῶν κτηματογράφων, επί της όποιας ή διαφωνία ὑφίσταται, εἰπὼν ότι διά του προσδιορισμοῦ τῶν τόκων περιωρίζεται ή ἔλυσις κεφαλαίων, όταν ταῦτα εἰσιν ὑπερτιμημένα έν Κυρώπῃ· και ότι ὅπως διά της ὑψώσεως της τιμῆς γίνεται μεγάλη συρροή πραγμάτων, και επομένως καταβιβάζεται ή αξία αὐτῶν, τοιαυτοτρόπως διά της καθιερώσεως του ἀπεριόριστου τῶν τόκων θέλει γίνει μεγίστη συρροή κεφαλαίων, ἥτις θέλει φέρει κατὰ φυσικὸν λόγον την ελάττωσιν αὐτῶν· επί τῇ βάσει τῶν λόγων τούτων ή επιτροπή ὑπεστήριξε την ἄρσιν του περιορισμοῦ τῶν τόκων επί τῷ ὅρῳ της καταργήσεως τῶν προνομίων, την όποιαν ή ἔθνικη Τράπεζα ἀπὸ του έτους 1859 προέτεινε, ἀλλ' ἕκαστον προνόμιον ένῷ ἀρ' ενός εἶναι εἰδός τι θάρους και δεσμεύει την ελευθερίαν ὅλων ὑπὲρ ενός, ἀρ' ἐτέρου εἶναι ὠφέλιμον διότι θέτει εις μείζονα συναιγωνισμόν την πίστιν του καταστήματος, πρὸς ό ἀπενε-

μήθη, καὶ διὰ τοιοῦτου συναγωνισμοῦ τρεῖς εἰς ἐλαττω-
μένον βαθμὸν τὸν ὅρον τοῦ τόκου πρὸς ὄφελος τῶν δανειζομέ-
νων διὰ χάριν τῆς κοινῆς ὠφελείας συνιστάται παντοῦ καὶ ὑ-
πάρχει καθιερωμένη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη αὐτὴ ἡ ἐξαίρεσις. Διὰ
ταῦτα προτείνεται ἐπὶ τέλους τὴν παραδοχὴν τῶν προτάσεων
τοῦ Βαλτατζῆ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμέσου καταθέσεως τοῦ 1/3
τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρείας.

Ἐπέρειρεν ὁ πληρεξούσιος Ἐμ. Κόκκινος καὶ ἀνέπτυξε διὰ μα-
κρῶν ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ Βαλτατζῆ ἀλληλοδ' αἰσθύνονται ὑποβληθεῖσαι
προτάσεις εἶναι διάφοροι πρὸς ἀλλήλους· αἱ τελευταῖαι τούτων
σκοπὸν εἶχον νὰ καθιερώσῃ τὸν τρόπον καὶ διαχειρίσῃ, ἥτις ὑ-
πάρχει εἰς ἐνέργειαν ἐν Γαλλίᾳ· καὶ πρὸς ἄρσιν δυσταγμοῦ
τινός, ὅστις ὑπέρβηεν ἐν τινὶ ὁμίλῳ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑ-
σωτερικῶν, ὡς πρὸς τὴν χάσιν τῶν κτηματογράφων, ἀνετέθη
ἡ ἀρεσις τοῦ διακρίσθαι, εἴτε τοῖς μετρηταῖς, εἴτε διὰ κτη-
ματογράφων εἰς τὸν δανειζόμενον, ἐνῷ αὕτη ἐν Γαλλίᾳ εἶναι
ἀνατεθειμένη εἰς τὴν Τράπεζαν· ταῦτα δὲ πάντα ἐπράχθησαν
οὐχὶ διὰ νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν συζήτησιν τῆς Συνελεύσεως ἄ-
νευ τῆς παρουσίας τῶν ἐξ Ἑλλάδος πληρεξουσίων ἢ Σύμβου-
λων, ἀλλ' ἵνα ληφθῇ ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασίς τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ
τῇ τιμῇ τῶν συγκροτούντων αὐτὴν ἀνδρῶν, ὡς πρὸς τὴν ὑπο-
βολὴν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ κοινοβουλίου προερχῶς συγκροτηθη-
σομένου διὰ τῆς ἐλεύσεως τῶν ἰονίων πληρεξουσίων. Τὰ προ-
νόμια, εἶπε, δύνανται νὰ μὴ ὑπέρβῃσι εἰς πᾶσαν ἄλλην ἑται-
ρίαν· ἀλλ' εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς Τραπεζῆς τῆς κτηματικῆς πί-
στεως τὸ πρόνομιον τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκδόσεως τῶν κτημα-
τογράφων εἶναι λίαν ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόσπαστον, διότι, ἐάν
πρέπη νὰ ὑπάρχῃ ἔλεγχος ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς ταῦτες ἐκ μέρους
τῆς Κυβερνήσεως, πρέπει ταυτοχρόνως ὡς ἀντίδοτον τούτου νὰ
χορηγηθῇ αὐτῇ καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ ἐκδοσις τῶν πιστωτικῶν
γραμματίων τῆς κτηματικῆς πίστεως· ἀφοῦ δὲ δι' ἐκτενούς
καὶ λίαν λεπτομεροῦς ὁμιλίας, ἐξετάσεως καὶ συμπαραβολῆς
τῶν καταστατικῶν καὶ τῶν ἰσολογισμῶν τῆς ἑθνικῆς Τραπε-
ζῆς ἀνέπτυξεν, ὅτι αὕτη μακρὰν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπὸ
τοῦ νόμου ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ ὑποχρέωσιν τοῦ δανεῖσιν χρεω-
λυτικῶς ἐπὶ μακρᾷ προθεσμίᾳ, καὶ νὰ συμμορφωθῇ μὲ ὅλους
τοὺς ὅρους αὐτῶν, ἀπ' ἐναντίας περιορίσθη εἰς μόνας προεξο-
φλητικὰς πράξεις, καὶ εἰς τινὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ βραχυπροθεσμία
δάνεια, ὥστε δὲν δύναται νὰ θεραπεύσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας, διὰ
ταῦτα, εἶπεν, εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἐπιζητεῖται πανταχόθεν ἡ

εὐστασις τῆς περὶ ἧς πρόκειται Τραπεζῆς τῆς κτηματικῆς πί-
στεως ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ δανείζῃ διὰ κτηματογράφων ἐπὶ
τόκῳ ἀνωτέρῳ κατὰ ἓν τοῖς 0/0 τοῦ τόκου ὃν θέλει πληρώνει
δανειζομένη, διότι ὁ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Β. Κεχαγιᾶ προ-
τεινόμενος ὅρος τοῦ νὰ ᾖ καὶ ὁ τόκος τῶν κτηματογράφων ἴσος
πρὸς τὸν τόκον ὃν θέλει λαμβάνει ἡ Τράπεζα δὲν εἶναι ἀνάλο-
λος τῶν ἐξόδων τῆς κτηματικῆς Τραπεζῆς, ἥτις θέλει ἔχει εὐ-
ρύτερον στάδιον ἐργασιῶν ὡς πρὸς τὴν ὑρισταμένην ἑθνικὴν
Τράπεζαν, ἐνῷ αὕτη προὑπολόγισεν, ἥδη κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν
αὐτῆς τοῦ ἐτους 1863, τὰ ἐξόδα τῆς διοικήσεώς της ἂν καὶ
ἐπὶ σμικροτάτης διαχειρίσεως, κατὰ 3/4 τοῖς 0/0, καὶ προέ-
τεινεν ἄλλοτε νὰ δανείζεται πρὸς 6 τοῖς 0/0 καὶ νὰ δανείζῃ
πρὸς 8 τοῖς 0/0 κατὰ τὴν ἀρχικὴν πρότασιν τοῦ Κ. Κεχαγιᾶ
καὶ πρὸς 9 τοῖς 0/0 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συ-
νελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Περιείνων δὲ
τὸν λόγον του παρητήρησεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν δύναται μὲν
νὰ ἔλθῃ σήμερον εἰς ἀποτελεσματικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὀντι-
κειμένου τῆς κτηματικῆς Τραπεζῆς, δύναται δὲ νὰ συστήσῃ εἰς
τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὅσον ἐνεστὶ τάχισιν περαιώσιν τῶν διαπραγ-
ματεύσεων.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος, ὡς παρελθούσης τῆς ὥρας, ἔλυσε τὴν
συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Δ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΗ'.

Τῆς 20 Μαΐου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 1. ὥραν Μ. Μ.
ἀνεγνωρίθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ
ἐνικρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνεκρίνωσεν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι
ἐνεκεν ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Ἑλλάδα ἡ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
στρατιωτικὴ δύναμις ἡλαττώθη, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπαύσεν
ἡ ἀποστολὴ στρατιωτικῆς φρουρᾶς εἰς τὴν Συνέλευσιν· διὸ τὸ
Προεδρεῖον ἡτήσατο καὶ λαμβάνει τοιαύτην φρουράν ἐκ τῆς
ἐθνοφυλακῆς συγκεimenῆν ἐκ δεκαπέντε ἀνδρῶν μόνον, καὶ τοῦτο

διὰ τὸν ὅσον ἔνεστι περιορισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δι' αὐτοὺς ἡμερησίας δαπάνης.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν, ὅτι σήμερον ἐλήφθησαν διάφορα ἔγγραφα τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου Θ. Ζαΐμη, ἐξ ὧν νομίζει σπουδαία καὶ ἀξία ἀνακοινώσεως πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὰ ἐξῆς δύο, πραγματευόμενα τὸ μὲν περὶ τοῦ τύπου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκ τῆς χώρας τῆς ἡνωμένης πολιτείας τῶν Ἰονίων νήσων ἀρσεως τῆς προστασίας τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας γενησομένης τὴν 21 Μαΐου (2 Ἰουνίου) κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ λόρδου μεγάλου Ἀρμοστοῦ καὶ τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου συνταχθέν καὶ ἐν ἀντιγράφῳ ἀποστελλόμενον Πρωτόκολλον, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἐνάτου ὄρθρου τῆς Συνθήκης τῆς συνομολογηθείσης κατὰ τὴν 17/29 Μαρτίου ε. ε. μεταξὺ τῶν τριῶν Εὐεργετιδῶν Δυνάμεων καὶ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, περὶ ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος· τὸ δὲ περὶ διαλύσεως τοῦ Ἰονίου Κοινοβουλίου κατὰ τὴν ἀποσταλλομένην διακήρυξιν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἐνταῦθα, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ πολλῶν πληρεξουσίων, ἀπεφασίσθη νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπισυνημμένα μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ πρωτοπουργοῦ, ὅστις ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον ἐξηκολούθησεν αὐτῷ.

1.) Ἐξαιτεῖται νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα καὶ νὰ συζητηθῇ σήμερον ἢ πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὑποβληθεῖσα πρότασις περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 104,117:11/00 πρὸς πληρωμὴν ἀποζημιώσεων Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἀπὸ 17/29 Μαρτίου Σύμβασιν, διότι κατ' αὐτὴν ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἀνέλαβε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρῶνῃ ἐτησίως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας εἰς δύο δόσεις λίρας στερλίνας 3,272, καὶ ἐφάπαξ λίρας 430 δι' ἀποζημιώσεις προσώπων διατελεσάντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἰονίων νήσων ἔνεκεν ἀπωλείας τῆς θέσεώς των· καὶ διότι μετὰ τὴν γενησομένην ἀρσιν τῆς προστασίας τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπολυθῶσονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πρέπει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου νὰ πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνταῦθα Πρέσβυν ἡ ἐκθεῖσα ποσότης, περὶ ἧς δὲν ἡδύνατο νὰ προὶδῃ ὁ προϋπολογισμὸς ὡς συνταχθεῖς πρὸς τῆς καθιερώσεως τῆς τοιαύτης δαπάνης.

2.) Ἐξαιτεῖται ὡσαύτως ἵνα συζητηθῶσιν ὅσον ἔνεστι τάχιον

αἱ πρὸ πολλοῦ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις περὶ χορηγίας πιστώσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1863 δι' ἐξόδα κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων, ὅπως δι' αὐτῶν τακτοποιηθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ λογιστηρίου καὶ πληρωθῶσι καθυστεροῦντα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τοὺς δικαιούχους.

3.) Ἀναφέρει κατ' αἴτησιν τῆς Συνελεύσεως, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως τῶν πρώην Γερουσιαστῶν ἐξετάσθη ὑπὸ τε τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν πολιτικῶν συντάξεων καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· τὸ πρῶτον ἐκ τῶν σώματων τούτων ἐθεώρησαν τὴν λόγῳ ὑπερτιμῆσεως τῶν πραγμάτων διὰ Νόμου χορηγηθεῖσαν ἐκάστη Γερουσιαστῇ πρόσθετον ποσότητα πρῶτον μὲν δραχ. 1800 κατὰ σύνθετον, δεύτερον δὲ δραχ. 300 κατὰ μῆνα ἐκάστης συνόδου ὡς διαρκὲς ἐπιμίσθιον, ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς ἐπαύξεισιν τῆς τακτικῆς χορηγίας· ἀμφοτέρω δὲ λαβόντα ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ Νόμου ἐψηφίσθη ἡ πρόσθετος αὕτη ποσότης, δὲν ἡδύνατο ὡς σώματα δικαστικὰ νὰ ἀπορροῶσιν ἄλλως· ὑπάρχει ὁμοῦς ἐκθεσις τοῦ Συνεδρίου, δι' ἧς ἐκτίθενται ἀμφιβολίαι ἂν δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχὺν ὁ Νόμος, δι' οὗ ἐψηφίσθη τὸ ῥηθὲν ἐπίδομα ἐναντίον τῶν ὄρων τοῦ Συντάγματος, καὶ προτείνεται ἡ ψήφισις νέου Νόμου· τὸ ὑπουργεῖον ἀντέτελεν εἰς τοῦτο, διότι καὶ ὁ ἐκδοθησόμενος νέος Νόμος θέλει εἶσθαι ὁμοῖος τῷ πρώτῳ, ἥτοι ἀντισυνταγματικός, διότι ὡς πρὸς τὴν μεταρρυθμίσιν συνταγματικῆς τινος διατάξεως ἀπαιτεῖται ἐτέρα τις συνταγματικὴ διάταξις καὶ οὐχὶ νόμος· διὸ εἰς τὴν Συνέλευσιν ἀπόκειται λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὁποίαν παρακαταθέτει ἐκθεσίς του μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων νὰ δώσῃ τὴν δέουσαν ἐρμηνείαν, ἂν δηλονότι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς διαρκὲς ἐπιμίσθιον ἡ ἐπαύξεισις τῆς τακτικῆς γερουσιαστικῆς χορηγίας τὸ εἰρημένον ἐπίδομα ἢ οὐχί· ἂν μὲν παραδεχθῇ τὸ πρῶτον, τότε ἡ πίστωσις ἀνέρχεται εἰς δραχ. 90,000, ἂν δὲ τὸ δεύτερον καταβιβάζεται εἰς δραχ. 75,000.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεγνώθησαν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν πληρεξουσίων ἀμφότερα τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀνακοινωθέντα ἔγγραφα τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου Θ. Ζαΐμη ἔχοντα ὡς ἔπειτα·

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Ζ. Ι. Βάλδην. Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 6/28 Μαΐου 1864.

Κύριε Πρόεδρε.

Τόλος πάντων ἔχω τὴν ἀμετρον εὐχαρίστησιν ν' ἀναγγεῖλω πρὸς τὴν ὑμετέρην ἐξοχότητα, ὅτι σήμερον κατὰ τὴν 3 ὥραν μ. μ. ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ καὶ ἡμῶν πράξεις περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀρσεως τῆς προστασίας καὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλει τελεσθῇ ἡ καταβίβασις τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας, καὶ ἡ ἀνύψωσις τῆς ἡμετέρας. Τῆς πράξεως ταύτης εὐρίσκετε ἐσωκλειστον ἀντίγραφον.

Ἡ θέλατε παρατηρήσει, ἡ 2 ἰουνίου (21 Μαΐου) ὠρίσθη ὡς ἡμέρα τῆς ἀρσεως τῆς προστασίας.

Ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ἐτηνέθησαν ὅλοι μὲν οἱ κανόνες τῆς ἀβροτροσύνης, ἧτις ἀπαγορεύεται πρὸς εὐεργέτιδα Δύναμιν, αἰρουσαν τὴν προστασίαν αὐτῆς ἀπὸ χώρας, ἣν μέχρι τοῦδε κατείχετο, ἀπεδόθησαν δὲ πρὸς τὴν ἡμετέραν σημαίαν ὅσαι αἱ προσήκουσαι τιμαί. Διὰ τὴν σύνταξιν τῆς πράξεως ταύτης ἐμεσολάβησαν μεταξύ τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ ἡμῶν συνεννοήσεις δύο ἡμερῶν, καθ' αἷς ὑπέβαλα καὶ εἰς τὴν σκέψιν τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, πλὴν τοῦ Κ. Γεννατῆ, ἀσθενούντος, τὴν μνημονευομένην πράξιν, ἣν ἐντελῶς ἐνέκριναν.

Μὴ δοῦναι νὰ διαβίωσιν ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις ἕτερα πρόσωπα, δυνάμενα νὰ μὲ ἀντιπροσωπεύωσι κατὰ τὴν παράδοσιν, ἠναγκάσθη νὰ ἀναβίωσιν τὴν ἐντολὴν ταύτην εἰς τὸν ἐπαρχὸν ἐκάστης νήσου.

Ἡ εἰρημένη πράξις ὑπεγράφη σήμερον ἐν τῷ παλατίῳ τῶν ἁγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου μετὰ τινος τελετῆς, διότι παρήσαν οἱ Γερουσιασταί, ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, καὶ ἄλλαι δημόσιοι ἀρχαί.

Μετά τὴν ὑπογραφὴν τῶν πρωτοκόλλων, ὁ Μέγας Ἀρμостὴς ἀπέτινε προσφώνησιν πρὸς τοὺς παρόντας· εἰς ταύτην δὲ ἀνταπάντησεν ὁ τῆς Γερουσίας Ἀντιπρόεδρος.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Εὐπειθέστατος,

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ.

Ἐπειδὴ τὴν 17/29 Μαρτίου 1864 ὑπεγράφη ἐν Λονδίῳ μετὰ τοῦ Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων τῆς Βασιλείας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πατρὸς τῶν Ῥωσσιῶν ἀφ' ἑτέρου, Συνθήκη ἀφορώσα τὴν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐνωσιν τῶν ἰονίων Νήσων, καὶ ἐπειδὴ ἡ μὲν Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Λόρδος Μέγας Ἀρμостὴς τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐλαβεν ὁδηγίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διατάξεις τοῦ 9 ἄρθρου τῆς εἰρημένης Συνθήκης, ὁ δὲ Κύριος Θερασόπουλος Α. Ζαΐμης, ἑκτακτὸς ἀπεσταλμένος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῶν Ἑλλήνων, ἐλαβεν ἐντολὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ συνεννηθῇ μετὰ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ καὶ πρὸς τὸν τρόπον καὶ τοὺς τύπους τῆς ἐκτελέσεως τῶν μνησθεισῶν διατάξεων, ἀπεφασίσθησαν ὑπ' αὐτῶν διὰ τοῦ παρόντος τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον I.

Τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς πρωῒς τῆς προσεχοῦς 2 ἰουνίου (21 Μαΐου) αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος θέλουσιν ἀποχωρῆσαι ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Ἡνωμένης πολιτείας τῶν ἰονίων Νήτων.

Ἄρθρον II.

Οἱ τύποι καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰρημένης ἀποχωρήσεως εἰσονται αἱ ἑξῆς.

Τὴν 2 ἰουνίου (21 Μαΐου) ἐπιβιβασθέντος τοῦ στρατοῦ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ἐκτὸς τῶν φρουρῶν, τὴν ἐνδεκάτην καὶ ἡμισίαν ὥραν ἢ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Λόρδος Μέγας Ἀρμостὴς θέλει ὑποδεχθῇ ἐν τῷ Παλατίῳ τῶν ἁγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου τὸν ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῶν Ἑλλήνων καὶ θέλει ἀποχαρῆται πάντας τοὺς ἐκεῖσε παρευρεθασμένους.

Ὁ Λόρδος Μέγας Ἀρμостὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κ. Ζαΐμη θέλει ἀκολούθως μεταβῇ εἰς τὴν τάφρον τῆς Ἀκροπόλεως ἐνθα φρουρὰ τιμῆς συγκεκριμένη ἐξ ἑνός λόγου τοῦ πεζικοῦ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας, καὶ ἑτέρα φρουρὰ τιμῆς συγκεκριμένη ὡσαύτως ἐξ ἑνός λόγου τοῦ πεζικοῦ τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος θέλουσιν ἀναμῆναι πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Λόρδος μέγας Ἀρμостὴς θέλει τότε

αποχαιρετήσῃ τὸν ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον καὶ ἐπιβιβαζόμενος ἐπὶ τῆς λέμβου τοῦ θέλει διευθυνθῇ πρὸς τὸ πλοῖον τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὑπὸ Μαλθόρου ὅπερ φέρει τὴν σημαίαν τοῦ Ἀντιναύαρχου Σμάρτ, ἱππότη τοῦ Ἀνοθερικοῦ Τάγματος, ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τὴν μεσόγειον ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος. Οἱ συνήθεις στρατιωτικοὶ χαιρετισμοὶ ἀποδοθήσονται ὑπὸ τῶν ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος.

Μετὰ τὴν ἐπιβίβασιν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ αἱ ἐν τοῖς φρουρίοις στρατιωτικαὶ φρουραὶ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος θέλουσιν ἀντικατασταθῇ ὑπὸ στρατιωτικῶν φρουρῶν τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος, ἡ δὲ σημαία τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος θέλει καταβιβασθῇ ἀπὸ τῶν φρουρίων τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ νίου φρουρίου καὶ τοῦ Βίδου καὶ ἀποχωρήσῃ περιστοιχισμένη ὑπὸ φρουρᾶς τιμῆς.

Αἱ Ἑλληνικαὶ αὗται φρουραὶ θέλουσιν ἀποβιβασθῇ συγχρόνως μετὰ τῆς φρουρᾶς τῆς τιμῆς καὶ θέλουσιν διευθυνθῇ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τὸ νῆον φρούριον καὶ τὸ Βίδο εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὐθίσωσιν εἰς τὰς εἰρημένους θέσεις κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ἀγγλικῶν φρουρῶν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἀγγλικὴ σημαία καταβιβασθήσεται ἡ Ἑλληνικὴ ἀνυψωθήσεται ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Συγχρόνως δ' ἑτέρα Ἀγγλικὴ σημαία ἀνυψωθήσεται ἐπὶ τοῦ μεσαίου ἱστοῦ τοῦ πλοίου τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὑπὸ Μαλθόρου ἢ νὰ χαιρετήσῃ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἀπόσπασμα πυροβολικοῦ τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος διὰ 21 κανονοβολισμοῦ.

Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο θέλει ἀποβιβασθῇ συγχρόνως μετὰ τῆς φρουρᾶς τῆς τιμῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία θέλει εὐθὺς τότε ἀνυψωθῇ ἐπὶ τοῦ μεσαίου τοῦ πλοίου τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὑπὸ Μαλθόρου καὶ θέλει χαιρετηθῇ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου πλοίου διὰ 21 κανονοβολισμοῦ.

Ἐν ταῖς Νήσοις Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης Κυθέρων καὶ Παξῶν, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ θέλουσιν συμμορφωθῇ ὅσον οἶον τε ἀκριβέστερον πρὸς τὸ ἀνωτέρω διαγραφέν τυπικὸν τελετῆς ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψωσι τοῦτο.

Ἡ τε Ἀγγλικὴ καὶ Ἑλληνικὴ σημαία χαιρετηθήσονται ἀμοι-

βαίως, καταβιβαζόμεναι καὶ ἀνυψούμεναι, ἐν ὅλαις ταῖς Νήσοις ἐνθα ὑπάρχουσι πρόχειρα τὰ τοῦ χαιρετισμοῦ μέσα.

Ἄρθρον III.

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ συνταχθῶσι κατάλογοι ἀπογραφῆς περὶ τῶν ἐκ μέρους τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ παραδοθεσμένων εἰς τὸν ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὁχυρωμάτων, ἀρχείων καὶ λοιπῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει κατωτέρω τὸ προκείμενον Πρωτόκολλον, διώρισαν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Τὸν Σὺρ Πέτρον Βράϊλαν, Ταξίαρχον τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου καὶ τὸν Κύριον Γεώργιον Ζηνόπουλον, διευθυντὴν τοῦ Γραφείου τοῦ ἑκτάκτου ἀποσταλμένου, ὅπως ὁ μὲν παραδώσῃ ὁ δὲ παραλάβῃ τὰ τῆς Ἐκλαμπροτάτης Γερουσίας Ἀρχεῖα, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται τὰ πρωτότυπα τοῦ ἰονίου Συντάγματος, ὡς καὶ τὰ ἀρχεῖα τῆς Νοθετικῆς Συνλεύσεως.

Τὸν Κύριον Βαβὶ ἱππότην τοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου, βοηθὸν Γραμματέα τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, καὶ τὸν Κύριον Ἰωάννην Πετρόγλου Γραμματέα ἀ. τάξεως παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τῶν ἀφιεμένων σκευῶν ἐν τῷ Παλατίῳ τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου.

Τὸν Κύριον Ροδόχαμον, Ἰπασπιστὴν τῆς Αὐτοῦ Ἱψηλότητος τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας, καὶ τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Ψύλλαν, ἀκόλουθον παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ τῆς Ἑλλάδος πρὸς παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τῶν σκευῶν τοῦ Παλατίου τῆς Αὐτοῦ Ἱψηλότητος, καὶ τοὺς Κ. Κ. Φομπλάν, Ἱπαιμιελήτην καὶ Ταγματάρχην Μίσον, Ἀξιωματικὸν ἐπὶ τοῦ Στρατωνισμοῦ ἀφ' ἑνός, καὶ τοὺς Κ. Κ. Μιχαὴλ Γεωργατζῶν, Στρατιωτικὸν Ἐπιμελητὴν καὶ Νικόλαον Μάνον, Ταγματάρχην τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν ἀφ' ἑτέρου, ἵνα συντάξωσι τὰς ἀπογραφὰς καὶ ἐκθέσεις τῆς παραδόσεως τῶν φρουρίων καὶ στρατιωτικῶν καταστημάτων τῆς Κερκύρας.

Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ ληφθῶσιν ὅμοια μέτρα καὶ διὰ τὰς λοιπὰς Νήσους, οἱ κατ' αὐτὰς διευθύνται τῆς ἐκτελεστικῆς ἀστυνομίας ἐκ μέρους τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, καὶ οἱ ἑπαρχοὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐξελέχθησαν ὅπως συντάξωσι καὶ ὑπογράψωσι τὰ ἀναγκαζοῦντα πρωτόκολλα.

Αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω συντακτέαι πράξεις γινήσονται εἰς διπλοῦν καὶ ἀνταλλαγῆσονται ὑπὸ τῶν εἰρημένων προσώπων ἐν τῷ δυνάμει ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος.

IV.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν τύπων καὶ τελετῶν ὡς ἐκτίθενται ἐν τῷ δευτέρῳ ἀρθρῷ, θέλει θεωρηθῇ ὡς πραγματικὴ καὶ τελικὴ ἐκπλήρωσις τῶν διατάξεων τοῦ ἐνάτου ἀρθροῦ τῆς προμνησθεσῆς Συνθήκης ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τοῦ Ἰνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ἀνευ οὐδενὸς περαιτέρω πρωτοκόλλου συμφωνίας ἢ πράξεως οἰασθήποτε.

Ἡ Αὐτοῦ Εἰσοχότης ὁ Λόρδος Μέγας Ἀρμοστής καὶ ὁ Ἐκτακτος Ἀπεσταλμένος θέλουσιν οὐχ ἥττον ἀνακοινῶσαι ταῖς οἰκείαις Κυβερνήσεσι τὴν δέουσαν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθειμένων διατάξεων.

Πρὸς πίστωσιν κτλ.

Κύριε Πρόεδρε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, νὰ υποβάλω ὑμῖν ἀντίτυπον χθεσινῆς δημοποιήσεως τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, δι' ἧς ἐδημοσιεύθη ἡ περὶ διαλύσεως τῆς ἐνεστάσης Ἰονίου Βουλῆς προκήρυξις τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Εὐπειθέτατος,
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ Αὐτοῦ Εἰσοχότης ὁ Λόρδος Μέγας Ἀρμοστής εὐαρεστεῖται νὰ δημοσιεύσῃ, πρὸς κοινὴν εἰδῆσιν, τὴν παροῦσαν Προκήρυξιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἐν Συμβουλίῳ, διὰ τῆς ὁποίας διαλύεται τὸ παρὸν τοῦ Κράτους τούτου Κοινοβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπομένως εἶναι διαλελυμένον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ἐκ τοῦ Ἀρμοστείου τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου.

Κερκύρα τῇ 27 Μαΐου 1864.

H. DRUMMOND WOLFF.

Γραμματεὺς τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ.

(Τ. Σ.)

ΕΝ Τῇ Αἴθρῃ τοῦ Οὐίνδυσωρ

Τῇ ἡμέρᾳ 7 Ἀπριλίου 1864.

παρόντος

Ἡ Εὐμενεστάτη Μεγαλειότης ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.

Ο ΛΟΡΔ ΠΡΟΕΔΡΟΣ, ΣΙΡ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡΕΝΣ, ΒΑΡΤΟΣ.
Ο ΔΟΥΞ ΤΗΣ ΣΟΜΕΡΣΕΤ, Ο. Κ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΚΑΡΔΟΥΕΛ.
Ο ΚΟΜ. ΤΗΣ ΚΛΑΡΕΝΔΩΝ, Ο. Κ. ΚΙΚΕΣΤΕΡ ΦΟΡΤΕΣΚΥΗΣ.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τοῦ Ἰνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐν τοῖς ἄλλοις, προνοεῖται, ὅτι ἡ ἐξουσία τοῦ διαλύειν τὸ Κοινοβούλιον τοῦ εἰρημένου Ἰονίου Κράτους, εἰς ὅποιανδήποτε εἰδικὴν περίπτωσιν, ἀπόκειται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα διὰ Διαταγῆς ἐν Συμβουλίῳ· καὶ ἐπειδὴ καθυπεβλήθη σήμερον ἐνώπιον τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἐν Συμβουλίῳ τὸ σχέδιον Προκηρύξεως δημοσιευθεσμένης εἰς τὸ εἰρημένον Κράτος, διὰ τὴν διαλύσιν τοῦ εἰρημένου Κοινοβουλίου, (τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα ἀπόγραφον)· διὰ τοῦτο ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης εὐαρεστεῖται, κατὰ συνέπειαν καὶ μετὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰδιαιτέρου Αὐτῆς Συμβουλίου, νὰ ἐπιδικαιώσῃ τὴν εἰρημένην Προκήρυξιν, καὶ νὰ διατάξῃ, καὶ συμφώνως καὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς οὕτω ἀποκατεμένης, ὡς ἐβρέθη, ἐξουσίας εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα, διατάσσεται διὰ τοῦ παρόντος, ἵνα ἡ εἰρημένη Προκήρυξις δημοσιευθῇ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Εἰσοχότητος ΣΙΡ Εἰρῆκου Νάιτ Στόρτζ, ἱππότης Ταξιάρχου τοῦ Ἐνιμνησάτου Τάγματος τοῦ Λουτροῦ καὶ ἱππότης Μεγαλοσταύρου τοῦ Διασημοτάτου Τάγματος τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου, Λόρδ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος εἰς τὰς αὐτὰς Νήσους, καὶ ἵνα κατὰ, ἀπὸ καὶ μετὰ τοιαύτην δημοσίευσιν, τὸ ἔρῃεν Κοινοβούλιον, συμφώνως μετὰ τὴν ἰδίαν, διαλυθῇ.

Καὶ ὁ Ἐντιμώτατος Ἐδουάρδος Κάρδουελ εἰς τῶν Ἀρχιγραμματέων τοῦ Κράτους τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ δώσῃ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας διατάγας.

Arthur Helps.

Πρακτικὰ τῆς Συνεδρίσεως Τόμος Ε'

13

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἐπειδὴ εὖρομεν ἀρμόδιον, κατὰ καὶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἰδιαιτέρου ἡμῶν Συμβουλίου, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἐξάσκῃ τῆς ἐξουσίας τῆς ἐπὶ τούτῳ εἰς ἡμᾶς διδομένης παρὰ τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τοῦ ἑνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, νὰ διαλύσωμεν τὸ παρὸν Κοινοβούλιον τῶν εἰρημένων Νήσων. Ἡμεῖς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ δημοσιεύομεν τὴν παρούσαν ἡμῶν Βασιλικὴν Προκήρυξιν, καὶ διὰ ταύτης διαλύομεν συμφώνως πρὸς αὐτὴν τὸ εἰρημένον Κοινοβούλιον.

Ἐδόθη ἐκ τῆς ἡμετέρας Αὐλῆς ἐν Οὐίνδσσορ, τὴν ἐξοδόμην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1864. Εἰκοστὸν ὄγδον ἔτος τῆς Βασιλείας ἡμῶν.

Θεὸς σῶσον τὴν Βασιλίσσαν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων τούτων ὁ πρόεδρος ἐξέθηκεν ὅτι οὐδαμῶς ἀμφισβᾷται ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς 21 τρέχοντος, καθ' ἣν θέλει καταβιβασθῇ ἡ ἀγγλικὴ καὶ ὑψωθῇ ἡ ἑλληνικὴ σημαία ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους τῶν Ἰονίων νήσων, θεωρεῖται παρὰ πάντων ὡς ἡμέρα μεγάλη, καὶ ὅτι ἡ Συνέλευσις ἐπιθυμεῖ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἡμέραν ταύτην, διότι αὕτη ἀφ' ἐνὸς τίθησι πέρας εἰς τοὺς πόθους τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἑπτανησιῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ Πανελληνίου. Κατὰ συνέπειαν ἐρωτῶ τὴν Συνέλευσιν, ἂν θέλῃ, παραδεχομένη ὅτι ἀφ' οὗτως θέλει ἐκτελεσθῇ τὸ ἀναγνωσθὲν πρωτόκολλον τὴν 21 τ. μ. νὰ ἐορτάσῃ αὐριον, ἢ θέλει νὰ ἀναμείνῃ τὴν εἰδοποίησιν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τότε νὰ ἐορτάσῃ.

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο νὰ τελεσθῇ δοξολογία ἐπίσημος ἐν τῷ ναφί τῆς Μητροπόλεως αὐρίου, ὅτε ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκτελεῖται ἡ ἀρσις τῆς Βρετανικῆς προστασίας ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ἡ πραγματικὴ ἑνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἀνακοινωθῇ δὲ τοῦτο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ περαιτέρω. Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος προσέθηκεν, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς εἶναι παρὼν καὶ λαμβάνει γνώσιν τῶν ἀποφασισθέντων ἀκολουθῶν δὲ ἀνέγνω τὴν πρότασιν, τῆς ὁποίας τὴν συζήτησιν ἐζήτησε κατεπειγόντως σήμερον κατὰ πρῶτον λόγον ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, οὐδεμίαν ἀντιρρήσεως παρυσισθείσης, ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου,

παρεδέξατο τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον αὐτῆς, ἥτις καθισταμένη ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τοῦχ. ΡΜΕ' ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η φ ί ζ ε ι·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον ἑκτακτὰς πίστωσης ἐκ δραχ. ἑκατὸν τετάρων χιλιάδων ἑκατὸν δέκα ἐπτά καὶ λεπ. ἑνδεκά ἀριθ. 104,117 11/00 καταλογισομένη εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ὑπὸ Κεφάλ. 2. α Χρέος εἰσωτερικόν καὶ ὑπὸ εἰδικῶν άρθρων 3. α Ἀποζημιώσεις Ἀγγλων ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἀπὸ 27/29 Μαρτίου σύμβασιν. β

Ἀρξάμενης ὑπερὶ τῆς συζητήσεως τῶν ἐτέρων δύο προτάσεων ὅρ μὲν 39,394 78/00 δι' ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων, δραχμῶν δὲ 21,379 40/00 δι' ἐξόδα κεκλεισμένων χρήσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1863, ἢν κατὰ δεύτερον λόγον ἐπρότεινε ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, προεταβῇ ἡ ἑστασίς ἀναβολῆς, ὅπως συγκεντρωθῶσιν εἰς ἓν ὅλαι αἱ τοιοῦτου εἶδους αἰτήσεις καὶ παρυσιασθῇ μία γενικὴ πίστωσης πρὸς ἐπιψήφισιν.

Ἀντιλείαντων ἄλλων, ὅτι αἱ προκείμεναι αἰτήσεις ἐξελέγχθησαν καὶ ἐρρήθησαν δίκαιοι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικηγορικῷ συμβουλίου, εἰσι δὲ καὶ πληρωτέαι ὡς στηριζόμεναι εἰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, διὸ καὶ δὲν ἔχουσι σχέσιν τινα πρὸς τὰς λοιπὰς αἰτήσεις τὰς μὴπω ἐξέλε χθεῖσας, καὶ πρέπει νὰ συζητηθῶσιν ἀμέσως καθόσον πᾶσα ἀναβολὴ εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὸ δημόσιον ἢ Συνέλευσις ἀπεφάνετο δι' ἁ κατὰ τὴν νὰ συζητηθῶσιν αἱ περὶ ὧν πρόκειται πιστώσεις σήμερον.

Μετ' ἱκανὴν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν ἐπρόταβη ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τινων πληρεξουσίων νὰ προβῇ ἡ ἐπιψήφισις κατὰ τὰς κατηγορίας τῶν αἰτήσεων, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ἐξηκρέτωσεν εἰς τὴν εἰθεσίαν τῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς νὰ παραδιδῇ ἡ πίστωσης κατὰ τὴν γνημοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ γενῇ ἐπιμείνως κατ' αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα διόρθωσις καὶ ἀφαιρέσεις τῶν μὴ παραδεχομένων κονδυλίων, ἐπαρλήφθη ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς, διότι πολλαὶ αἰτήσεις προέρχονται ἐξ ἐποχῶν πολὺ μεμακρυσμένων, καὶ δὲν νὰ ἐξετασθῇ ἂν περὶ αὐτῶν ἐγένοντο ἐγκρίτως αἰτήσεις θεωρεῖται ἢ ἄλλως διεγράφησαν καὶ τὰ παρόμοια, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς προτάσεως ἐγένοντο αἰθερὶ διάφοροι

ἀντιπαράτηρήσεις, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὅλαι αἱ αἰτήσεις στηρίζονται εἰς καθυστερήσεις τῶν ἐτῶν 1856 καὶ ἐντεύθεν, ὥστε ὅλοι οἱ δικαιοῦχοι ὑπέβαλον ἐγκαίρως αἰτήσεις θεραπείας καὶ ἔχουσιν ὑπὲρ ἐκτῶν δικαστικῶν ἀποράσεων οὐδεμίαν δὲ παρανομήν ὡς ἐκ τοῦ μεσολαβοῦντος διαστήματος χρεώσατο νὰ λάβῃ χώραν.

Ἐπὶ τέλους δὲ ἡ Συνέλευσις παρεδέξατο ὁμοφώνως νὰ διακοπῇ ἡ συζήτης τῶν περὶ ὧν πρόκειται πιστώσεων πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν μέχρι τοῦ προσεχούς Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς ἡμέρας ταύτης πρῶτον ἀντικείμενον θέλει εἶσθαι ἡ συζήτης αὕτη.

Ἐτέθη ἔπειτα, συναίνεσι τῆς Συνελεύσεως, εἰς συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχμῶν 5,284,09 πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων συντάξεων εἰς τὴν χῆραν καὶ τὰ ὄρφανά ἱω. Πατιμέζη, καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἀνευ τινος ἀντιρρήσεως. ἔχει δὲ αὕτη καθισταμένη ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ στοιχ. ΡΜΤ' ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ἦ κ ρί ξ ε ι.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργίων χρηματικὴ πίστωση ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἐπὶ μὲν τοῦ Κερ. 9, ἄρθρ. 1. « Ἐξοδα κεκληταμένων χρήσεων » δραχ. 2,127.84

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου.

« Ἐξοδα δικηγεγραμμένων χρήσεων » » 3,156.25

Τὸ ὅλον δραχ. » 5,284.09

πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων συντάξεων εἰς τὴν χῆραν καὶ τὰ ὄρφανά ἱω. Πατιμέζη.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἡ πρότασις περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 112,000 πρὸς πληρωμὴν τῶν συντάξεων τῶν πρώην Γερουσιαστῶν, συμμαχία δὲ ἀνεγνώσθησαν 1) πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ν. Κατζίκαπῃ ἔχουσα οὕτως « διὰ τὴν προδιορισμὸν τῆς συντάξεως τῶν πρώην Γερουσιαστῶν θέλει ληφθῇ ὡς βᾶσις ὁ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενος μηνιαῖος μισθὸς τῶν δραχ. 500 », 2) ἔκθεσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν ᾗ ἐκτιθενται τὰ ἀφορῶντα τὴν μισθοδοσίαν τῶν πρώην Γερουσιαστῶν, τὰ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου τῶν πολιτικῶν συντάξεων, καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συ-

νεδρίου, καὶ τελευταῖον τὰ ζητήματα, ἐφ' ὧν ὑρίστανται διαταγμοὶ καὶ ζητεῖται ἡ ἐρμηνεία τῆς Συνελεύσεως.

Ἀντιλέγων εἰς τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ν. Κατζίκαπῃ ὁ πληρεξούσιος Ν. Παπαμιχαήλπουλος ἐξέθηκεν ὅτι αὕτη οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς πιστώσεως, καθόσον ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐπιψηφισθέντος νόμου ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὅτι κατ' αὐτὸν ἡ εἰς τοὺς πρώην Γερουσιαστὰς χορηγίας δικαίους ἀποζημιώσεις ἕνεκα τῆς ὑπερτιμώσεως τῶν πραγμάτων ἐξομοιοῦται τῷ διακρίει ἐπιμισθίῳ, ὅπερ καταλογίζεται εἰς τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ὁρίζεται τὸ τῆς συντάξεως ποσόν· διὸ προτείνει νὰ παραπεμπθῇ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ν. Κατζίκαπῃ ὡς ἀσχετος τῆς ὑπὸ συζήτησιν πιστώσεως.

Ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Καίρης, ὅτι πρόκειται περὶ ἐρμηνείας συμφώνως πρὸς τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' ἣν θέλει ὁρισθῇ ἂν ἡ πίστωση θέλει συγκεκριασιωθῇ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 90 ἢ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 75 χιλιάδων δραχμῶν, διὸ καὶ πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἐρμηνεία τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς πιστώσεως· ἄλλως τε οὐδέποτε ἡ Συνέλευσις δύναται νὰ παραδεχθῇ ἐπίδομα χορηγηθὲν διὰ νόμου ἐναντίον τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος, διότι πράττουσα τὸ ἐναντίον ἀναγνωρίζει τὴν παρανομίαν· οὐδ' ἔμπορεῖ νὰ δεχθῇ ὡς βάσιν ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου ὡς μισθοδοσίαν τῶν Πρέσβειων ἢτοι ἀνώτερον τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ἀρείουπαγίτου.

Ἀντέλεξεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Παντολέων, ὅτι ἐπειδὴ ἐξαιρετικῶς οἱ Γερουσιασταὶ ἔλαβον τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ὡς ἀμοιβὴν τῶν αγώνων των φρονεῖ ὅτι τοιοῦτοτρόπως πρέπει νὰ συγκεκριασιωθῇ εἰς τὴν ἀποζημιώσιν των καὶ τὸ ἐπίδομα. ἄλλως τε ἡ ἀρχή, ἥτις ἐκλήθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον, θέλει κάμει τὴν δέουσαν δικαστικὴν ἐρμηνείαν, καὶ ἐάν αὕτη ἔχῃ διαγμῶς, τότε δικαιοῦται τὸ κοινοβούλιον νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του, ἣν ὀφείλει νὰ στηρίξῃ ἐπὶ τῶν κειμένων νόμων, οἵτινες ἰσχύουσιν ὡς μὴ καταργηθέντες.

Εἰπόντος ἐπὶ τέλους τοῦ πληρεξουσίου Ν. Κατζίκαπῃ, ὅτι δὲν διαφιλονεικεῖ τὰ δικαιώματα τῶν πρώην Γερουσιαστῶν ὡς ἀγωνιστῶν καὶ ἐχόντων ἀναντιρρήτους ἀξιώσεις εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἔρχεται νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν θεμελιωδὴ νόμον, τὸ Σύνταγμα, καὶ νὰ ἀποκρούσῃ ὅ,τι παράνομον ἐγένετο, καὶ προτειναντος νὰ ἀποκρουσθῇ ἡ παράνομος ἐκείνη πράξις ἡ μεταβιβασθεῖς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, διὰ νὰ μὴ γίνωσιν

ἀνέπαφοι καὶ ἀγνοαὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ, ὁ προεδρεύων ἀνέβαλε τὴν περαιτέρω συζήτησιν διὰ τὴν προεχῆ Παράσκευῃν.

Ἀνεγνώσθη τελευταῖον τηλεγράφημα τοῦ Ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τοῦ ὅτι ὁ Βαλτατζῆς δέχεται τὸν τρόπον τῶν δανείων τῆς κτηματικῆς τραπέζης, ὃν ἡ Κυβέρνησις ἔθηκεν, ἔχον οὕτω.

«ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Εἰδοποιήσατε τὸν Κ. Δόσιον, ὅτι ὁ Βαλτατζῆς ἀποδέχεται τὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προταθέντα τρόπον τῶν δανείων. Ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας Τετάρτην. »

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς παρετήρησεν ὅτι μὴ ἑρμηνευμένων καλῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν Γαλλικῶν λέξεων, ὑπάρταται ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν καθιερωμένην ἔννοιαν, καθ' ἣν ἡ παραδῶχὴ ἐγένετο ἢ ἀναγγελλεται, καὶ τὴν ὅπου ὁ μέχρι τοῦ Σαζζάτου ἐνταῦθα ἀφικόμενος Βαλτατζῆς θέλει ἐξηγήσει αὐτοπροσώπως.

Ἐπομένως ὁ προεδρεύων ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Α. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΘ'.

Τῆς 22 Μαΐου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 1 ὥραν Μ.Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον ἔκθεσις τοῦ πληρεξουσίου Α. Χαλαράμπη προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν παρὰ τοὺς κειμένους νόμους διαχειρισθέντων καὶ διαρπαγέτων δημοσίων χρημάτων καὶ καρπῶν, δι' ἧς οὗτος ἐκθέτει, ὅτι διὰ πολλῶν κόπων συνεκεντρώθησαν ἅπαντα τὰ δικαιολογούντα τὴν τοιαύτην διαχείρισιν καὶ διαρπαγὴν ἔγγραφα, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποτελούντων ὀγκώδεις φακέλους ἐξήχθησαν περιληπτικαὶ σημειώσεις κατὰ ταμίον, ἀλλὰ τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν οὐδὲ κἄν ἐπελάβετο ἡ ἐπιτροπὴ ἕνεκα τῆς μὴ πρόσσελεύσεως τῶν μελῶν

τῆς πρὸς σύγκρότησιν συνεδριάσεως· καὶ ὅτι φρονεῖ καταλληλοτέραν τὴν Κυβέρνησιν, πρὸς τὴν προκειμένην ἐξελέγξιν καὶ ἀναγκαίαν τὴν ἐπὶ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως αὐτῆς ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς τακτοποίησιν τοῦ ἐκ τῆς τοιαύτης διαθέσεως τῆς δημοσίας περιουσίας ὑφισταμένου ἐλλείμματος τοῦ δημοσίου ταμείου.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν προετάθησαν διάφορα μέσα ἐξελέγξεως τῆς διαχειρίσεως ταύτης καὶ ἰδίως τὸ μέσον τῆς δημοσίας ἐξελέγξεως, ὅπως ἀποδεχθῇ ἂν οἱ λήπτορες τῶν τοιαύτων δημοσίων χρημάτων καὶ καρπῶν ἐσπετερίσθησαν ἢ ἐδαπάνησαν ταῦτα πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐπαναστάσεως, ἀδίκως συκοφαντηθείσης, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως δραστηρίως ἢ ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τῇ συμπτύξει τοῦ προέδρου τῆς Συνελεύσεως, μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσερχομένων μελῶν πρὸς σύγκρότησιν τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

Ἀφοῦ δὲ ἐκηρύχθη ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Συνελεύσεως ὁ ἐπιφορτισθεὶς τὴν προεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης πληρεξούσιος Χαλαράμπης ἐξέφρασεν ὅτι παραιτεῖται τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἔκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης δύο χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐξόδων τῶν κεκλεισμένων χρήσεων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ληφθέντων πενήντα σωμάτων τῆς Θέμιδος καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ· ἔχει δὲ ὡς ἔπεται·

‘Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ.

«Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ προσθήκης δύο χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐξόδων κεκλεισμένων χρήσεων πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποπληρωθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν Κ. Α. Σγούταν τὴν ἀξίαν πενήντα σωμάτων τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκδιδομένης Θέμιδος, ἅτινα τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἔλαβε μὲ ἐκπαισμὸν 40 0/0 πρὸς χρῆσιν τῶν Εἰρηνοδικείων, γνωμοδοτεῖ παμψηφεί, ἵνα ἡ ζητούμενη πίστωσις τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν συμπεριληφθῇ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐξόδων κεκλεισμένων χρήσεων ἐκ δραχμῶν 73,755 καὶ 62 0/0 καὶ συζητηθῇ καθ' ἣν ἡμέραν θέλει συζητηθῇ ἡ πρότασις ἐκείνη περὶ χορηγήσεως πιστώσεως δι' ἐξόδα κεκλεισμένων χρήσεων, καθόσον ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν δαπάνην ταύτην ἀναγκαίαν καὶ

ἐπωφελῇ συνιστᾷ δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅπως αὕτη συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διανεμῇ τὰ 50 σώματα τῆς Θέμιδος εἰς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἐνθα ὑπάρχῃ μεγίστη ἀνάγκη τούτων νομικῶν βιβλίων.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1864.

Τὰ μέλη.

Ν. Καίρης,
Ὁδ. Ἰάλεμος,
Γ. Χατζόπουλος.

Χ. Κανελλόπουλος.
Α. Χατζόπουλος,

Ὁ εἰσηγητής

Γ. Μιχαηλίδης.

Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως ἐκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν δαπανῶν τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπῆς δι' ἧς θεωροῦνται ἀκριβεῖς οἱ ἐξελεγχθέντες λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ πρώην προέδρου τῆς Συνελεύσεως Ἰω. Μεσσηνέζης.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἑξουσῆς οὕτω:

Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσιν.

«Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ προεδρείου τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπῇ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ΚΚ. πληρεξουσίων μέχρι τέλους Μαρτίου 1864, καὶ διελθοῦσα αὐτά, ἐξήξεν ὅτι ἐδόθη εἰς τὸ προεδρεῖον πίστῳσις δυνάμει ψηφισμάτων καὶ αποφάσεων τῆς Συνελεύσεως μέχρι τέλους μὲν Ὀκτωβρίου π. ε. κατὰ τὴν ἀπὸ 13 Μαρτίου ε. ε. ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς σας. δρ. 490,000

Καὶ ἀπὸ α. Νοεμβρίου π. ε. ἐπὶ τέλους Μαρτίου » 260,000

Τὸ ὅλον πίστῳσις δραχ. 750,000

Ἐπληρώθησαν μὲν διὰ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου π. ε. ἀποζημιώσεις κατὰ τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιτροπῆς σας. δρ. 444,676

Προϋπεβλήθησαν δὲ εἰς λογ. τῶν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων πληρε-

ξουσίων τινῶν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου » 12,035

Ἐπλήρωσεν ὁ Κ. Μεσσηνέζης πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1863 ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων εἰς τινὰς πληρεξουσίους » 39,825

Ἐκπίπτεται ἡ σημειωθείσα κατὰ λάθος δις ἀποζημιώσις τοῦ πληρεξουσίου Κ. Φαλκίδου » 1,500
38,325

Ὁ αὐτὸς Κ. Ἰω. Μεσσηνέζης ἐπλήρωσε δ' ἀποζημιώσεις τῶν Κ. Κ. πληρεξουσίων διὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον π. ε. δρ. 104,048

Ὁ αὐτὸς ἐπλήρωσε δι' ἀποζημιώσεις τῶν ΚΚ. πληρεξουσίων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ε. ε. » 53,869

Ὁμοίως ἐπλήρωσε διὰ τὰς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου » 45,251,80

Ὁμοίως διὰ τὰς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ε. ε. » 7,083

93,628.80

750,000

Προκατέβαλεν εἰς λογαριασμὸν τῶν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου π. ε. εἰς τοὺς πληρεξουσίους ΚΚ. Α. Μπενάκη καὶ Γ. Πέτρου. » 2,500

788,787,80

Πλέον τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου εἰς τινὰ πληρεξούσιον. δρ. 60

Παρέδωκεν εἰς τὸν διάδοχόν του Κ. Ἐπ. Λεληγεώργην μετρητὰ δρ. 10,352,80

Ἐπίσης ὅσας ἐπλήρωσεν ἀπὸ τὰς ἀποζημιώσεις τινῶν πλη-

ρεξουσίων λόγω κατα-
χρήσεως »

329

10,681,90

749,409,60

Έλλειμμα καθαρὸν δρ.

590,40

Ἄν καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο φρονεῖ ἡ ἐπιτροπὴ σας, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιδαρῇ τὸν ὑπόλογον διαχειριστὴν Κ. Ι. Μεσσηνέζην, ἀλλὰ τὸ ταμεῖον τοῦ προεδρείου, διότι οὗτος ὡς Πρόεδρος ἐκπληρῶν σπουδαιότερα καθήκοντα, δὲν ἔδυνάτο εἶμὴ καὶ εἰς μεγαλειότερον ἔλλειμμα νὰ ὑποπέσῃ ἕνεκα τῆς ἀτάκτου πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων, καὶ μὲν ταῦτα προθύμως οὗτος παρέδωκε πρὸς ἐξίσωσιν τῆς διαχειρίσεώς του τὸ ἐν λόγω ἔλλειμμα ἐκ δρ. 590 40 0/0 πρὸς τὸν διάδοχόν του Κ. Ἐπαμ. Δεληγεώργην.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας συμπεριέλαβεν εἰς τὴν παροῦσαν ἐκθεσὶν τῆς καὶ τὴν ἐξελεγχθεῖσαν διαχείρισιν τοῦ Προεδρείου ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1863, διότι ὁ Κ. Ι. Μεσσηνέζης ἀνέμιξε τὴν μὴ ἐξελεγχθεῖσαν διαχείρισίν του μετὰ τὴν ἐξελεγχθεῖσαν.

Καὶ πάλιν ἡ ἐπιτροπὴ σας εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο, ὅτι αὕτη κατέβαλε πολλὰς προσπάθειας διὰ νὰ ἐξελέγξῃ, ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέστερον, τοὺς λογαριασμοὺς τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ προεδρείου, ἀρκεσθεῖσα ὡς πρὸς τὰς ἀδείας ἀπουσίας τῶν ΚΚ. πληρεξουσίων εἰς τὰς δηλώσεις αὐτῶν τούτων.

Παραίνουσα ὅθεν τὴν παροῦσαν ἐκθεσὶν τῆς ἡ ἐπιτροπὴ σας θεωρεῖ ἀκριβεῖς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ πρῶτον Προέδρου Κ. Ἰωάννου Μεσσηνέζην διὰ τὰς πληρωθεῖσας ἀποζημιώσεις ἀπὸ α. Νοεμβρίου π. ε. μέχρι τέλους Μαρτίου ε. ε. τῶν ΚΚ. πληρεξουσίων, καὶ προτείνει εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο τὴν ἔγκρισιν ταύτης ».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Μαΐου 1864.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Π. Ηλιοπούλος.

Α. Ζωγράφος.

Ν. Καίρης.

Α. Σωμάκης.

Ἀνεγνώσθη ὑπερὸν πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἑπτάνησον μετακομιζομένων ἐγχωρίων προϊόντων καὶ τοῦ

εἰσαγωγικοῦ ἐν Ἑπτάνησιν πληρωνομένου διὰ τὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖ εἰσκομιζόμενα, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ μεταφορᾶς διατάξεων τοῦ νόμου.

Μετὰ τινα δὲ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζητήσιν ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ αὕτη καὶ νὰ συζητηθῇ 24 ὥρας μετὰ τὴν διανομὴν ἀντιτύπων τοῦ φορολογικοῦ νόμου τῶν ἰονίων νήσων.

ἔχει δὲ μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἐκθέσεως ὡς ἔπεται·

Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν.

Ἄν ἀγνοεῖτε βεβαίως, Κύριοι, ὅτι ὅλα τὰ ἐγχώρια προϊόντα τὰ κατὰ τὸ τελωνιακὸν δασμολογίον μας εἰς τέλος ἐξαγωγῆς ὑποκείμενα, μεταφερομένα μέχρι τοῦδε εἰς Ἑπτάνησον, ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους. Μετὰ τὴν 21 Μαΐου ὅμως, τελεσθεῖσας τῆς ἐνώσεως, ἡ εἰς Ἑπτάνησον ἐξαγωγή τῶν ἐγχωρίων προϊόντων μας δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξαγωγή εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἀλλ' ὡς ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορᾶ, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν περὶ μεταφορᾶς διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ νόμου. Τὸ αὐτὸ δύναται τις εἰπεῖν καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Ἑπτάνησιν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, τὰ ὅποια ὑπεβάλλοντο ἐκεῖ μέχρι τοῦδε εἰς πληρωμὴν εἰσαγωγικοῦ τέλους.

Ὁ τελωνιακὸς φραγμὸς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑπτάνησου καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγὴν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ τὴν ἐν Ἑπτάνησιν εἰσαγωγὴν αὐτῶν δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν πλέον νὰ διατηρηθῇ.

Ἄν κἄννοι λόγον περὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους, τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑπτάνησιν, διότι ἐν αὐτῷ συγκεφαλαιοῦνται πᾶσα ἡ ἐγγειος φορολογία τῆς Ἑπτάνησου καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ παντάπασι ὡς τελωνιακὸς δασμὸς, ἐξομοιούμενου μετὰ τὸ παρ' ἡμῖν ἐξαγωγικὸν τέλος. Περὶ αὐτοῦ οὐ μὲν τροποποιήσεις δύναται νὰ γείνη ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῶν ἐξ Ἑπτάνησου συναδέλφων πληρεξουσίων. Ἦδη πρόκειται, τελεσθεῖσας τῆς ἐνώσεως, νὰ καταργηθῇ μὲν ἐνταῦθα τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος διὰ τὰ εἰς Ἑπτάνησον μεταβιβαζόμενα ἐγχώρια προϊόντα, ἐφαρμοζομένων τῶν τῆς μεταφορᾶς διατάξεων τοῦ νόμου, εἰς δὲ τὴν Ἑπτάνησον νὰ καταργηθῇ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν εἰσκομιζομένων ἐκεῖ ἑλληνικῶν προϊόντων, ἀποῦ εἶναι μία καὶ ἀδιαίρετος ἑλληνικὴ ἐπικράτεια.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνέφερε σπουδαίως ὁ κατὰ τὰς ἰονίους νήσους ἀπεσταλμένος τῆς Κυβερνήσεως, προσθεὶς ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θέλει προξενήσει ἐκεῖ τὴν πλέον εὐάρεστον ἐντύπωσιν.

Μολονότι τὰ εἰσαγόμενα ἐν Ἑπτανήσῳ ἐξ Ἑλλάδος εἶδη, ὡς δημοτικαὶ κερποὶ, ζῶα, τυροὶ καὶ λοιπὰ εἶναι μικροῦ λόγου ἄξια, μαλακὰ καὶ μεγαλειτέρας σπουδαιότητος ἐν ἦνε, δὲν ἤθελον διατάσει νὰ παρουσιάσῃ τὸ συννημένον σχέδιον, ὅπερ εἶναι ὁ πρῶτος κρίκος τῆς ἀδιαφρόκτου ἐνώσεως καὶ συγχωνύσεως τῶν δύο τούτων Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Ἐπικαλοῦμαι ἐπομένως παρ' ὑμῶν τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ ἐπιψήφισιν.

Ὁ Πληρεξούσιος Μετολογίου καὶ Ὑπουργὸς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

« Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η φ ι ζ ε ι :

Ἄρθρον μοναδικόν.

Δὲν πληρῶνεται τοῦ λοιποῦ τέλος ἐξαγωγῆς διὰ τὰ ἐγγύωρια προϊόντα τὰ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων εἰς Ἑπτάνησον μεταφερόμενα. Ἐφαρμόζονται δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ σχετικαὶ καὶ περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ Νόμου.

Καταργεῖται ὡσαύτως ἐν Ἑπτανήσῳ τὸ πληρονόμιον εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν εἰσχομιζόμενων ἐκεῖ Ἑλληνικῶν προϊόντων ἐξ Ἑλλάδος προερχομένων. »

Ἀνεγνώθησαν ἀκολούθως δύο ἕτεραι προτάσεις ἡ μὲν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ παρίστασθαι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῶν δικῶν περὶ ἐπισκοπικῶν κτημάτων, ἡ δὲ τοῦ πληρεξουσίου Χ. Σουλῆ περὶ συγχωνύσεως τῆς ἐν Πειραιεὶ ναυτικῆς σχολῆς εἰς τὴν αὐτόθι εὐρισκομένην στρατιωτικὴν καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῶσιν ἀμφότεραι ἔχουσαι ὡς ἑξῆς :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

« Τὸ 1. ἄρθρον τοῦ περὶ μεταβιβάσεως τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰσδημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάγματος (νόμου ἔχοντος ἰσχὺν, ὡς ἐκδοθέντος μετὰ γνώμην τοῦ τότε συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας) 29 Ἀπριλίου 1843 διαλαμβάνει οὕτως αὐτολεξεί.

« Ἡ περὶ τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων φροντίς . . . καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀντιπροσώπουσις » τῆς περιουσίας ταύτης θέλει μεταβῆ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, φροντίζουσαν περὶ τῆς καταλλοιότερας διαθέσεως τῶν κτημάτων τούτων ἰσχυρὰ τὰς ὑπαρχούσας περὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων διατάξεις. »

Ἡ περιουσία ὅμως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου δὲν συνίσταται μόνον ἐξ ἀκινήτων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μονηδρίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς διαλυθείσας ἐπισκοπὰς ἢ Μητροπόλεις, ὅτινα ἐπίσης τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διαχειρίζεται ἔκτοτε καθὼς καὶ τὰ τῶν εἰρημένων μονηδρίων, ἐπειδὴ δ' ὡσαύτως τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον παρίσταται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὡς ἐνάγον ἢ ὡς ἐναγόμενον περὶ ἐπισκοπικῶν κτημάτων, ὑποχρεοῦται νὰ παρίσταται διὰ πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν ὑπουργείων ἐνεκα τῆς σωπῆς τοῦ νόμου, τὸ μὲν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὡς ἀντιπροσωπεῖον ἠθικῶς τὰ ἐπισκοπικὰ ταῦτα κτήματα, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς διαχειρίζον τὰ εἰσδήματα αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ μίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἡ διακρίσις τῶν μοναστηριακῶν ἀπὸ τῶν ἐπισκοπικῶν μόνον ἐν περιστάσει πρακτικῆς ἐνώπιον δικαστηρίων, οὐ μόνον ἄσκοπος ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ βραδύτητα πολλάκις καὶ μείζονα δαπάνην ἐπιφέρει διὰ ταῦτα ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως σχέδιον νόμου, ὅπως, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀπασαν τὴν μονηθεῖσαν περιουσίαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου διαχειρίζον καὶ μέρος μόνον

αὐτῆς διεκδικούν, ὡς εἴρηται, ὁπόταν δηλονότι ἐνάγχῃ ἢ ἐνάγεται· περὶ κτημάτων διαλελυμένων μονηδρίων, αὐτὸ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον διεκδικῇ ἐπίσης τὰ συμφέροντα τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἢ ἐνάγχῃται περὶ ἀκινήτων ἐπισκοπικῶν κτημάτων.

Ὁ ὑπουργὸς

Ι. Κ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Μ. Κλάδος.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ψηφίζει.

« Ἡ κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 29ης Ἀπριλίου 1843 ἀρμοδιότης τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸ παρίστασθαι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὡς ἐνάγχον ἢ ὡς ἐναγόμενον περὶ κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐπεκτείνεται καὶ ἐν ταῖς περιπτώσεσι, καθ' ἃς ἐνάγῃ ἢ ἐνάγεται περὶ ἐπισκοπικῶν κτημάτων. »

Προτείνω.

« Ὅπως ἡ ἐν Πειραιεὶ ναυτικὴ Σχολὴ συγχωνευθῇ μετὰ τὴν εἰς τ' αὐτὸ μέρος στρατιωτικὴν καὶ λόγῳ καταλλήλου σπουδῆς καὶ λόγῳ οἰκονομίας, ἀναβαίνουσιν κατ' ἔτος κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς πεντήκοντα χιλιάδας διὰ τῆς συγχωνεύσεως ταύτης. »

Ἀθήνησι τὴν 20 Μαΐου 1864.

Ὁ Πληρεξούσιος

Χ. Ν. ΣΟΥΔΑΣ.

Μετὰ ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Ὁδ. Ἰάλεμος εἰπὼν ὅτι, καθὰ ἐπληροφορήθη, ἐφθάσεν εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως ἐκθεσίς τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκονται τὰ παραληφθέντα φρούρια τῆς Κερκύρας, προέτεινε νὰ ἀποφασισθῇ ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ ἡ ἐκτύπωσις καὶ διανομὴ αὐτῆς εἰς τοὺς πληρεξουσίου· ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην.

Τεθέντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐπαναλήψιν ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας μεταξὺ τῶν ἐπιλαχόντων ὡς πρὸς τοὺς μὴ ἀναδειχθέντας τρεῖς πληρεξουσίου τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, μακρὰ ἡμέρην συζητήσας· κατ' αὐτὴν προεβλήθη ἀφ' ἑνὸς μὲν γὰρ ἐπαναληθῇ ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὸν νόμον, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ ἐπαναληθῇ αὐτὴ διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ

ἡ ἐπαρχία καὶ τρίτην φορὰν σπαραγμοὺς ἐκλογικούς· ὡς πρὸς δὲ τὰ παραδεχθησόμενα πρόσωπα προεβλήθη ὡσαύτως· 1) ὡς δίκαιον καὶ συμβιβαστικὸν τῶν πολιτικῶν μερίδων τῆς ἐπαρχίας ἔργον ἡ παραδοχὴ τῶν τριῶν ἐπιλαχόντων τῆς ἐναντίας τῶν εἰσελθόντων μερίδος, διότι ἅπαντες οἱ σχετικῶς πλειονοψηφίσαντες ἐν τῇ νέᾳ ἐκλογῇ ἔχουσιν ἴσα δικαιώματα, ἐνώπιον τοῦ νόμου, ἐξ ὧν θελουσι πλειονοψηφῆσαι θεδαίως οἱ προτεινόμενοι ὡς μέλλοντες νὰ λάβωσι καὶ τὰς ψήφους τοῦ μεγάλτερου Δήμου τῆς πόλεως Κυπαρισσίας, ἀπέναντι τῶν ἄλλων χωρικῶν ὄντων, καὶ διότι οἱ ἕτεροι εἰσὶν ἐνταλματῖαι καὶ φυγόδοκοι καταδικαζόμενοι ἐπὶ δυνάσει τῆς χώρας· 2) ὡς νόμιμον ἡ παραδοχὴ τῶν πλειονοψηφισάντων, διότι οὗτοι ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν πρόληψιν ὅτι τυγχάνουσι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν των, καὶ διότι δὲν εἶναι ἐνταλματῖαι ὡς μὴ καταδικαζόμενοι δι' ἐντάλματος φυλακίσεως ἢ διὰ Βουλαύματος· καὶ 3) ἡ παραδοχὴ τοῦ πρώτου πλειονοψηφούντος, καθ' οὗ δὲν εἶναι ἐκδεδομένον ἐνταλμα δικάστικόν, καὶ τῶν δύο ἐπιλαχόντων τῆς ἀντιθέτου τῶν εἰσελθόντων μερίδος.

Περαιωμένης εἴτα κηρυχθείσης τῆς περαιτέρω συζητήσεως καὶ ἀναγνωσθέντων ὅλων τῶν πρὸς ψηφοφορίαν δοθέντων θεμάτων, ἐθεωρήθη ψηφοφορητέον κατὰ πρῶτον ὡς ἀπώτερον τὸ θέμα ἂν θέλῃ ἐπαναληθῇ ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ τῶν ἐπιλαχόντων ἢ μὴ, ὑπὸ τὴν ἐξήγησιν ὅτι οἱ λέγοντες τὸ καὶ δέχονται τὴν ἐπαναλήψιν, οἱ δὲ ἐκφράζοντες τὸ ὅχι δὲν παραδέχονται αὐτήν.

Ψηφοφορίας δὲ γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, τῇ αἰτήσῃ εἰκοσι πληρεξουσίων, ἐξήχθη κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθέν πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἐψηφοφόρησαν μόνον 112 πληρεξούσιοι. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ προεδρεύων ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟ'.

Τῆς 23 Μαΐου 1864.

Πλήρης γενομένης τῆς Συνεδρύσεως περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἐξέθηκεν, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως, καθὰ ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, ἄρχονται συνήθως περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. φρονεῖ καλὸν νὰ ὁρισθῇ τὸ ἐξῆς ὁ Πρόεδρος νὰ καταλαμβάνῃ τὴν ἑδραν τοῦ τὴν 2 ὥραν, νὰ ἀναμένῃ ἐν αὐτῇ ἀναγινωσκόμενον τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἐπὶ μίαν ὥραν, καὶ ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ μέχρι τῆς 3 ὥρας συμπληρωθῇ ὁ νόμιμος ἀριθμὸς πληρεξουσίων, νὰ κινῇ τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων, αἵτινες θέλουσι ἐξακολουθεῖν μέχρι τῆς 7 ὥρας, ἄλλως δὲ νὰ λύσῃ αὐτάς καὶ νὰ ἐνεργῇ τὸν κανονισμὸν καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἐκδοθὲν ψήφισμα.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Προέδρου. Ἀκολουθῶς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν πληρεξουσίων Δ. Χαραλάμπη Ἐμ. Κοκκίνου, Θερμογιάννη καὶ Διομήδους Κυριακοῦ ἐχορηγήθη αὐτοῖς δεκαήμερος ἀπουσίας ἀδεια.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Εὐστρατίου Παρίση περὶ τροποποιήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν μαρμαρῶν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ διευθυνθῇ αὕτη ἀφοῦ ἐκτυπωθῇ εἰς τὰ τμήματα.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Χ. Σουλῆς ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῇ ποσὸν τι καὶ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἢ χορηγίαις τοῦ ποσοῦ τούτου πρὸς τὸν παθόντα ἕνεκα τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν τοῦ δημοσιογράφου Κωνσταντίνου Γρυπάρη διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ μεταβῇ εἰς Κύθνον καὶ κἀκεῖ χρῆσιν τῶν ἐκεῖ λουτρῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς παθούσης ὑγείας του.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐσύστησε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Κωνστ. Γρυπάρη περὶ χορηγίας περιθάλψεως, καὶ ὅτι θέλει ἐπαναλαβεῖ εἰς αὐτὴ τὰς συστάσεις. Ὁ Κωνσταντῖνος Γρυπάρης εἰς ἐποχὴν μεγάλου καταδωγμοῦ τοῦ τύπου προσέφερε πολυτίμους ἐκδουλεύσεις καὶ ἔπαθε διὰ τοῦτο πολλὰ· εἴτα δὲ προσβληθεὶς ὑπὸ ἀποπληξίας εὐρίσκειται ἤδη εἰς παραλύσιν.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου λεγθέντα.

Εἰπόντος εἴτα τοῦ Προέδρου, ὅτι πολλὰ ἀντικείμενα σπουδαῖα εἰσὶν ἐτοιμα πρὸς συζήτησιν, καὶ ὅτι ἕτερα τοιαῦτα ἐπίσης σπουδαῖα ἐτοιμάζονται ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐργαζομένων δραστηρίως, ἀλλὰ τῆς συζητήσεως τούτων δὲν θέλει ἐπιληφθῇ ἡ Συνέλευσις, ἐὰν δὲν ἀνιέρχεται ἐγκαίρως καὶ ταχτικῶς, ὁ μὲν πληρεξούσιος Δ. Χαλδὴς προτείνει νὰ προτιμηθῇ κατὰ τὴν

συζήτησιν καὶ ἡ πρότασις περὶ τῶν οἰκοδομησάντων ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς· ὁ δὲ πληρεξούσιος Ν. Παππαμιχαλόπουλος εἶπεν, ὅτι πρὸς συζήτησιν τῆς προτάσεως ταύτης καὶ ἐκείνης περὶ φυτειῶν, ὡς σχετικῶν καὶ ἀναγκαίων, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ῥητῶς ἡ ἀνήκουσα ἡμέρα. Ἐπαναλαβόντος αὖθις τοῦ Προέδρου, ὅτι ἐγκαίρως θέλει ἀναγγεῖλαι εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰς ἐργασίας τῶν τμημάτων, δι' ὧν ἀπεφασίσθη ἡ κατὰ προτίμησιν συζήτησις διαφόρων ὑποθέσεων θεωρουμένων ὡς σπουδαίων, καὶ ὅτι τότε θέλει κανονισθῇ ἡ τάξις τῆς συζητήσεως τούτων, ἡ Συνέλευσις ἤκουσεν εἰς τὰ λεγθέντα.

Ἦρξατο μετὰ ταῦτα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἡ χθὲς ματαιωθείσα ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ θέματος, ἂν πρέπει ἢ μὴ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας ὡς πρὸς τοὺς μὴ ἀναδιχθέντας δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τρεῖς πληρεξουσίους αὐτῆς, καὶ ἐξήχθη, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθέν πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἑκατὸν τριάκοντα πληρεξούσιοι· ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ αποτελέσματος τούτου ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ προεδρεύων ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΛ'.

Τῆς 30 Μαΐου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειρὰν τὰ ἀκόλουθα ἔγγραφα.

1). Πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχμῶν 24,170 καταλογιζομένης ὑπὸ τὸ Κεφ. 16 ἀδικογία Σκαπανέων καὶ πυροσβεστών, τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1864.

2). Ὁμοία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώ-

(Πρακτ. τῆς Συνελεύσεως Τόμ. Ε')

σεως δραχμῶν 30,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1864 διὰ μισθοδοσίαν δημοδιδασκάλων ἀπόρων Διημεριῶν.

3). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 13,863 ἔγγραφο τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δι' οὗ, ἀπαντῶν ἐπὶ τῆς διαβιβάσεως αὐτῇ προτάσεως περὶ τῆς εἰς τὸ Προεδρεῖν παρακαταθέσεως τῆς ἀφορώσης τὴν κατάστασιν τῶν φρουρῶν τῆς Ἑπτανήσου ἐκθέσεως, γνωστοποιεῖ, ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην ἐκθεσιν ἔχει.

4). Πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Κ. Γυλιδάκη περὶ τροπολογίας ἀρθρῶν τινῶν τοῦ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων Νομοσχεδίου.

5). Ὁμοία τοῦ αὐτοῦ πληρεξουσίου περὶ τοῦ ὅτι ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς στρατολογίας οἱ ἐξ ὧν τῶν προηγούμενων ἐτῶν καθυστεροῦμενοι κληροῦχοι.

6). Ὁμοία τοῦ πληρεξουσίου 1. Π. Πύργα περὶ τοῦ ὅτι χορηγοῦνται εἰς τὸν ἐργαστασιάρχην τοῦ ἐν Πειραιεὶ καθελκοποιεῖου 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαγομένων καθελῶν πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐγχαυρίου βιομηχανίας.

7). Ὁμοία τοῦ πληρεξουσίου Χ. Σουλῆα περὶ τοῦ ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ μένωσιν ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ οἱ ἐν ἐκάστη πόλει αὐτῆς πεμψθέντες καὶ σπουδάζοντες ἀξιωματικοί, ἵνα ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὰς σπουδὰς των, καὶ περὶ ὑποβουλῆς Νομοῦ κανονίζοντος ὑποχρεωτικῶς τὴν μετὰδρασιν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα τῆς Στρατιωτικῆς ἐφαρμογῆς. καὶ

8). Ἀναφορὰ δὺν ἐν Παρισίοις σπουδάζόντων ἀξιωματικῶν, τοῦ Κωνσταντίνου Διαμαντίδη καὶ Ἀθ. Πετμεζᾶ, ἐξακολουθῶν τὴν ἀποφασιν τῆς Συνελεύσεως ὑπὲρ τῆς διαμονῆς των εἰς Παρισίους πρὸς περαιώσιν τῶν σπουδῶν των εἰς τὸ μάθημα τῆς γεωμετρίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἐκάστης τῶν προτάσεων τούτων καὶ ἀναφορῶν ἀπεφασίσθη οὕτως· αἱ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 προτάσεις περὶ πιπτώσεων νὰ ἐκτυπωθῶσι καὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὸν κανονισμόν· ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 τροπολογία τοῦ Νομοῦ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν σχετικὴν ἐπιτροπὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τροπολογιῶν, ἀς τυχὸν ἐπενέγκωσιν ἕτεροι πληρεξούσιοι, παρακληθέντες ὑπὸ τοῦ Προέδρου νὰ φέρωσι ταύτας ἐγκαιρῶς. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 6 προτάσεις περὶ κληροῦχων καὶ περιόρισθαι ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων καθελῶν νὰ ἐκτυπωθῶσιν καὶ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ τμήματα· ἡ

δὲ ὑπ' ἀριθ. 7 περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζόντων ἀξιωματικῶν νὰ ἐκτυπωθῇ.

Λόγῳ ἔπειτα γενόμενῳ ἀνέγνω μὲν περὶ τοῦ καταπεύγοντος τῆς τελευταίας ταύτης προτάσεως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐγκαιρίας καὶ ταχείας συζητήσεως αὐτῆς, ἀπ' ἑτέρου δὲ περὶ τῆς ἀμέσου συζητήσεως τῆς μετ' αὐτὴν ἀναγνωσθείσης σχετικῆς ἀναφορᾶς τῶν δὺν ἐν Παρισίοις σπουδάζόντων ἀξιωματικῶν, διαφορῇ γινώμῃ ἐξετέθησαν ὑπὸ μὲν τοῦ πληρεξουσίου Δ. Θεοχάρη προετῆθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ, εἰς εὖρη δικαίαν τινὲς αἰτήσιν τῶν ἀναφερομένων, θέλει ζητήσει· ἔαν πίθωσιν ὑπὸ δὲ τοῦ πληρ. Πρ. Πετμεζᾶ ἐγένετο ἡ πρότασις νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων ἀξιωματικῶν ὡς καὶ ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Χ. Σουλῆα, καὶ ὑπὸ τῷ κράτος μιᾶς ψυχρᾶς συζητήσεως νὰ ἐπενεχθῇ ἡ ἀνήκουσα διόρθωσις ἐπὶ τῆς ἐπιζήτησιν ἐκείνης ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως, καθόσον ἡ διόρθωσις αὕτη οὐδεμίαν προσβολὴν δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὸ Σῶμα, ὡς ἀνακαλοῦν πᾶν ὅτι ὑπὸ μεγάλου οικονομικοῦ πνεύματος ἀπερήναιτο ἐπιζήτησις· καὶ ἐπὶ τέλους ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Χ. Σουλῆα ἀνὴ γένηε ὡς ἡμεῖς συζητήσεως τῆς προτάσεως, ὡς καταπεύγουσας, ἡ προσεχὴς Διευτέρα.

Ἐνῷ δὲ ἐπρόκειτο νὰ προκληθῇ ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου ἐπ' ἀμφιτέσεων τῶν ῥηθισθῶν προτάσεων ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως, ὁ πληρεξούσιος Α. Κουμουνδούρος, ἐξισθῆκεν, ὅτι προκειμένου περὶ κανονισμοῦ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτείνει νὰ προηγηθῶσι παντὸς ἄλλου ζητήματος· αἱ συζητήσεις τῶν σπουδαιοτάτων καὶ γενικῶν ἀντικειμένων περὶ ἐθνικῶν φυτειῶν, ἐθνικῶν οἰκοπέδων, ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν προμαίων.

Παρατήρησεν εἰτα ὁ Πρόεδρος ὅτι δὲν ἠδύνατο οἰκοθῆναι νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, ὀφείλων μᾶλλον νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, ὥστε πᾶν ὅτι ἤδη ἐπραξέ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸν κανονισμόν, καθ' ὃν αἱ ἀναφοραὶ καὶ αἱ προτάσεις προηγούνται. Ὁ δὲ πληρεξούσιος Χ. Σουλῆας ἐπέφερεν ὅτι ἡ Συνέλευσις ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅλα ταῦτα τὰ σπουδαῖα ζητήματα καὶ ἀπερήναιτο ὅτι πρέπει κατὰ προτίμησιν νὰ συζητηθῶσι πρῶτον τὰ περὶ τῆς ἐλλογῆς Τριφυλλίας ἐκκρεμῆς ζήτημα, δεύτερον τὸ περὶ πιπτώσεων δι' ἔξοδα κατελεισμένων καὶ διαγυγγραμμένων χρήσεων, τρίτον τὸ περὶ συντάξεως τῶν πρῶτων Γερουσιαστῶν, τέταρτον τὸ περὶ ἀνθυπασιῶν, πέμπτον τὸ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς Ζηρᾶς, καὶ κατόπιν ὧν τούτων ὅλα τὰ λοιπὰ.

Ενταῦθα ὁ Πρόεδρος ἐξέθηκε τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὑρίσκειται ἡ ἡμερησία διάταξις, εἰπὼν, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι ἡ δις ματαιωθείσα ψευδογραφία ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἐκλογῆς Τριφυλλίας· δεύτερον ἡ διακοπὴ αὐτῆς τῶν πιστώσεων τῶν κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρησέων τρίτον ἡ διακοπὴ αὐτῆς ὡσαύτως συζητήσεις περὶ συντάξεως τῶν πρώην Γερουσιαστῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἤθελεν ἀποφασισθῇ ποῖον τῶν προταθέντων δύο ἀντικειμένων τοῦ περὶ ἀνθυπασιτιστῶν καὶ τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἡμετέρας πρέπει νὰ συζητηθῇ κατὰ προτίμησιν· κατόπιν ὅλων τούτων ἐρχονται τὰ ἀντικείμενα περὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων, ἐθνικῶν φυτειῶν, καὶ λοιπῶν τοιούτων.

Ἐπὶ ἐννεύκην ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος, ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τοῦ πληρεξουσίου Α. Κουμουνοῦρου νὰ προηγηθῶσι τὰ μνημονευθέντα ἀντικείμενα ὡς σπουδαῖα· φρονεῖ δὲ, ὡς μὴ ὄντων εἰσέτι ὠρίμων τῶν ἀντικειμένων περὶ ἀγωνιστῶν καὶ περὶ ἐθνικῆς γῆς, ὅτι ἡ Συνέλευσις δύναται νὰ προτάξῃ τὸ περὶ συντάξεως τῶν πρώην Γερουσιαστῶν ἀντικείμενον· εἰάν προκηται νὰ συνδυασθῇ ἡ πρόταξις τοῦ πληρεξουσίου Σουλῆ μετὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐν Παρισίοις σπουδαζόντων, φρονεῖ ἐπίσης, ὅτι ἡ Συνέλευσις δύναται νὰ συστήσῃ τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν μετὰ τῆς προτάσεως εἰς τὸ Ἰππουργεῖον, καθόσον δὲν δύναται οἰκοθεν νὰ κάμῃ ἀπόφασιν τινὰ, ἔχουσαν ἐπιβρῶσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἰπ-στηρίζαντος δὲ καὶ τοῦ πληρεξουσίου Ν. Παντολέοντος τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος, ὁ πληρεξούσιος Μεσσσηνέζης ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν πρέπει καὶ δὲν συμφέρει νὰ διακόπῃ τὰς συνεδριάσεις τῆς, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι τακτικὸν νὰ συνέρχεται εἰμὴ μόνον ὅταν προκληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου συνεννοουμένου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν καὶ συνδέεται μετὰ τὴν διοίκησιν· δὲν πρέπει δὲ καὶ δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς νομοθετήματα γενικά καὶ σπουδαῖα πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου, ἥτις ἀποτελεῖ ἤδη μέρος τῆς Ἑλλάδος· ἡ ἀντίρρηση, ὅτι τὰ νομοθετήματα ταῦτα, περὶ ὧν πρόκειται, ἀφορῶσι μόνον τὴν μέχρι τοῦδε Ἑλλάδα, εἶναι βλαστημία, διότι δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ποτε, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Ἑπτανήσιοι θέλουν ἀδιαφορήσει εἰς πᾶν νομοθέτημα, εἴτε οἰκονομικόν, εἴτε διοικητικόν ἤθελεν εἶσθαι, καὶ δὲν θέλουν προθέσει τὰ φῶτα των, ἢ ὅτι εἰσὶ ξένοι εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀγωνιστῶν· διὰ τοὺς λό-

γους τούτους καὶ διότι δὲν ὑπάρχει Κυβέρνησις, ὡς ἐλλειπόντων δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς, μεθ' ἧς δύναται ἡ Συνέλευσις νὰ συζητήσῃ σπουδαῖα νομοθετήματα, φρονεῖ, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν πρέπει νὰ συνέρχεται εἰμὴ ὡσαύτως ὁ Πρόεδρος αὐτῆς συνεννοηθεὶς μετὰ τὴν Κυβέρνησιν προκαλέσει συνεδριάσιν δι' ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν προλαλήσαντα ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος· ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα περὶ προσκλήσεως τῆς Συνελεύσεως μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἀποκρουσθῇ, ὡς μὴ δυναμένη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐνὸς Σώματος ἐκπροσωποῦντος τὸ ἔθνος καὶ ἀνεξαρτήτου· ἄλλως τε τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν πρόκειται, ἀφορῶσι τὴν μέχρι τοῦδε Ἑλλάδα· ἐκ δὲ τοῦ νομοθετήματος τῶν ἀγωνιστῶν θέλουσι θεοδαίως ὠφεληθῇ καὶ οἱ Ἑπτανήσιοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι δικαιώματα τοῦ ἀγῶνος.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Προέδρου, δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ι. Μεσσσηνέζης.

Εἰπόντος ὕστερον τοῦ πληρεξουσίου Α. Κουμουνοῦρου, ὅτι ἐννοεῖ νὰ προτιμηθῶσι τὰ γενικά καὶ σπουδαῖα ἀντικείμενα παντὸς ἄλλου ζητήματος, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ἐκκερμῶς ὑποθέσεως τῆς ἐκλογῆς Τριφυλλίας, ὁ πληρεξούσιος Α. Σαράβας προέτεινε νὰ ἀναβληθῇ πάσα ἄλλη σκέψις περὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ νὰ προτιμηθῇ παντὸς ἄλλου ἐκκερμῶς ζητήματος ἐν γένει ἡ συζήτησις τῶν ῥηθειςῶν σπουδαίων καὶ γενικῶν προτάσεων. Αὗται δὲ εἰσὶ καθ' ἣν τάξιν καὶ σειρὰν τὰς ἐξέθηκεν ὁ Πρόεδρος ὡς ἐξῆς· 1) ἡ περὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων· 2) ἡ περὶ ἐθνικῶν φυτειῶν· 3) ἡ περὶ προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· 4) ἡ περὶ τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου· 5) ἡ περὶ ἀγωνιστῶν· 6) ἡ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ 7) ἡ περὶ ἀποζητήσεως τῆς Κωπαίδος.

Ἐννοηθεὶς εἰτα γινομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Α. Σαράβα ἐλήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 97, κατὰ 61, ἀρνηθέντων ψήφον 9.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Πληρεξουσίων

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

Τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Σαραβα τοῦ νὰ προτιμηθῇ
πάντος οἰκιστικῆς ἀπολύτως ἡ συζήτησις τῶν
πρωτάσεων περὶ ἐθνικῶν φυτῶν, ἀγωνιστῶν κλπ.

οἱ παραδεχόμενοι λέγουσι ναί, οἱ μὴ
λέγουσιν ὄχι.

Α. Χαντζόπουλος	Ο	Πάνος Κορωνάιος	Ν
Διονύσιος Τριτάκης	Ο	Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ο
Ν. Παντολέον	Ο	Ἀθανάσιος Ἰσάκος	Ο
Ἰωάννης Α. Μεσσηνέλης	Ο	Βλάστης Βαλτινός	Ο
Σωτήριος Ἀντώνης	Ν	Δημ. Σουλῶδης	Ν
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Λάσκαρ Π. Λαγκασιδῆς	Ν
Κωνσ. Θεοδώρου	Ο	Θ. Ὀρφανίδης	Ο
Σπυρ. Γ. Λογιωτατίδης	Ο	Δημήτριος Γρίβας	Ο
Σωκράτης Λογιωτατίδης	Ο	Χρ. Γαρδικιώτης Γρίβας	Ο
Δ. Σουλτάνης	Ν	Χρ. Κατσικαγιάννης	Ο
Σ. Γεωργιάδης	Ν	Τατσῆλος Μαυρομαμάτης	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Γ. Ν. Τσέλιος	Ο
Μιχ. Καίτης	Ν	Παναγ. Ι. Πατιμεζῆς	Ο
Ν. Η. Καίτης	Ν	Γρ. Χαντζερῆς	Ν
Ν. Ἀλ. Μαυροκορδάτος	Ν	Δ. Ροδοκανάκης	Ο
Ν. Μ. Καμπάνης	Ν	Βασίλ. Νικολόπουλος	Ο
Κ. Εμπειρίκος	Ο	Π. Κολοκοτρώνης	Ο
Ἄνδρ. Ζαίτης	Ο	Θεόδ. Π. Δηλιγιάννης	Ο
Λεων. Ζωγράφος	Ν	Π. Δηλιγιάννης	Ν
Σπύλιος Καλυμνός	Ν	Δημ. Νικολόπουλος	Ο
Πέτρος Μαυρομαμάτης	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Ν. Τσάκρης	Ο	Ἀθ. Γοντικας	Ο
Ν. Πάγκαλος	Ο	Γ. Α. Πλαπούτας	Ν
Δ. Δεσποτόπουλος	Ο	Πλ. Β. Μαυρομαμάτης	Ο
Α. Σωμάκης	Ν	Πιερῆς Δημητριάδης	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονάς	Ν	Θεόδ. Τσανετάνης	Ο
Ναῦλος Καλλιγῆς	Ο	Γ. Καρανάσος Φωκῆς	Ο
Κωνσ. Δότιος	Ο	Χρ. Μαστραπῆς	Ο
Α. Σιμόντακης	Ν	Ἰω. Σαράκας	Ο
Μιλτ. Βενιζέλος	ἀρ.	Λεων. Α. Λοιδωρῆς	Ο
Στ. Κολιάτσος	Ν	Νικ. Κατσικαπῆς	Ν

Γεώργιος Ζουμπουλάνης	Ο	Εἰσα. Γεωργαντόπουλος	Ο
Ν. Παπαμιχαλοπούλος	Ο	Ν. Σακελλαρίδης	Ο
Δημ. Χαραλάμης	Ο	Α. Διαμαντόπουλος	Ν
Θεόδ. Α. Καστανάκος	Ο	Φραγκίσκος Δομνεγιάννης	Ο
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ο	Γεράσιμος Κούπας	Ο
Γ. Ἰω. Μιλησις	Ο	Γ. Ἀδερῶφ	Ο
Ἀνδρέας Πέππας	Ο	Δ. Χρηστίδης	Ν
Κυριάκος Γουλεμάς	Ο	Θρασύβ. Α. Ζαίτης	Ο
Γ. Σ. Τσατσάρας	Ν	Ν. Ἀνδρίκος	Ο
Κ. Ι. Γκολδάσης	Ν	Γ. Α. Πατιμεζῆς	Ο
Ν. Μπουκουβάλας	Ο	Λεων. Χαραλάμης	Ν
Δ. Α. Ζώτας	Ο	Ἀθ. Β. Πατιμεζῆς	Ο
Π. Μανωλίδης	Ο	Ἀθ. Γ. Πατιμεζῆς	Ο
Σ. Α. Ζώτας	Ο	Ἰβραλῆς Ν. Πατιμεζῆς	Ο
Ἀλ. Μαυροκορδάτος	Ο	Χαρ. Σολιώτης	Ν
Σ. Η. Πεσλῆς	Ο	Πέτρος Α. Μαυρομαμάτης	Ο
Ἀνδρέας Λύγερνός	Ο	Κωνσ. Ἀθ. Κυριακός	Α
Θεμιστοκλῆς Δαραλιζῆς	Ο	Γεώργιος Πετρωτής	Ο
Στέφανος Στεφανόπουλος	Ο	Λεων. Μπενάκης	Ο
Νικόλαος Σισίνης	Ο	Κωνσ. Λαγῆς	Ο
Λύγερνός Πατραλῆς	Ο	Ἀθ. Δημηλῶπουλος	Ο
Λεων. Βιλαέτης	Ο	Γ. Μιχαηλίδης	Ο
Ἀλέκος Ἀχολός	Ο	Γ. Παπαγεωργίου	Ν
Ἀλέξ. Βιλαέτης	Ν	Γ. Καραβῆς	Ο
Α. Καλός	Ο	Κ. Πετσῶλης	Ο
Α. Μανῆς	Ο	Στ. Νικολαΐδης	ἀρ.
Ἀρτέμιος Μίχου	Ο	Ἰωάννης Βαγλας	Ν
Α. Κοντός	Ο	Γεώρ. Μαντζούνης	Ο
Γ. Μουσοῦρος	Ο	Ἀντώνιος Βάστας	Ο
Δ. Κλίμακας	Ο	Ποθ. Ρεβελάκης	Ν
Ἀλέξιος Κόλιας	Ν	Α. Δεπάτσας	Ο
Α. Καταίνης	Ο	Ἀριστ. Τσιρετόπουλος	Ο
Β. Θεοφάνης	Ο	Ἰω. Ν. Δηλιγιάννης	Ν
Ἰωάννης Ἰγγλέσις	Ο	Θεοχ. Ρέντης	Ν
Συγ. Ἀλαφούζος	Ο	Ἰω. Γιουρῶκος	Ο
Θεοφ. Βενεζάνος	Ο	Σωτ. Ἰωάννου	Ο
Ἀντ. Νομικός	Ο	Ν. Δηλιγιάννης	Ν
Γερ. Βασιάνος	Ο	Γ. Πατρουλῆς	Ν
Πέτρος Τζάνος	Ο	Ἰω. Πολυχρονιάδης	Ο
Δ. Δεσλῆς	Ο	Σπυρ. Ζούζουλας	Ο

Σπ. Αντωνιάδης	Ν	Παναγ.Θ. ερμογιάννης	
Δ. Καλλέργης		Γεώργιος Κεφάλας	
Χαρίλαος Σουΐδας	Ο	Βασίλειος Μπούτουνας	
Χ. Χρηστόπουλος	Ο	Άσπμ. Ζατούντης	
Δ. Παπανικολάου	Ο	Ξενοφών Λογοθέτης	Ν
Γ. Μιντσόπουλος	Ν	Α. Κουλούρης	
Β. Κομνηνός	Ο	Γ. Μπούσκος	
Δ. Βροντίσης		Ιω. Π. Πανούσης	
Σ. Παπαδόπουλος		Εύστρ. Πετροκόκκινος	
Η λ. Πανάς	Ο	Κ. Καλαμίδας	Ο
Σπ. Κοπανίτσας		Ζαρ. Ι. Βάλης	
Λεων. Μαυρομιχάλης		Έπαμ. Δελιγεωργής	άρν.
Άνας. Κορριωτάκης	Ν	Σταμ. Μακρής	Ο
Έμ. Μελετόπουλος	Ν	Σπυρ. Βαλτινός	
Ν. Βαρβιτζιώτης	Ο	Άλιξ. Κουμουνδόπουρος	Ο
Ηλ. Γιατρίκος	Ο	Σπ. Αντωνόπουλος	Ο
Ν. Λεώπουλος		Νικόλαος Μιχάλης	
Ιω. Βαλασόπουλος		Άναγν. Νικολαΐδης	Ο
Θεόδ. Άρεντούλης	άρν.	Δημ. Μερλόπουλος	
Γ. Λάπας	Ν	Άναγ. Σταθόπουλος	Ο
Ιω. Δουθουνιώτης	Ο	Ιάκωβος Ευδάκτυλος	Ο
Χαρ. Όδυσσεύς		Α. Βιτσάρης	Ν
Λουκάς Παπα Ιωάννου		Α. Προζάνης	
Λέων Μελάς		Α. Κανάρης	Ν
Δημ. Σ. Μαυροκορδάτος	Ν	Θ. Ιωαννίδης	Ν
Ν. Βουλπιώτης	Ν	Χαρ. Ζιμβοακάκης	
Θεόδ. Γεωργίου		Νικόλ. Κονταράτος	Ο
Σπυρ. Τριχάς		Σπυρ. Βαρότσας	
Π. Ηλιοπούλος	Ο	Δημ. Δημητρακόπουλος	
Χαχάρ. Τρικούπης		Γεώργ. Χαντζόπουλος	Ν
Σπυρίδων Τρικούπης		Έμμ. Ναυπλιώτης	Ο
Ρήγας Παλαμιδής	Ν	Νικόλ. Γκιλίας	Ο
Ιω. Παπαζαφειρόπουλος	άρν.	Εύθ. Πλαστήρας	
Κωνσ. Κωνσταντόπουλος		Άθαν. Ραντίρης	Ο
Θεόδ. Πετρινός	Ο	Ν. Καναβός	Ο
Κωνσ. Άντωνόπουλος	Ν	Ν. Φαρμάκης	
Δημ. Ζέγγελης	Ν	Κωνσ. Δ. Εύθυμίουπουλος	
Ιω. Πύρλας	Ο	Γρηγ. Δημητριάδης	
Κωνσ. Μανέτας	Ο	Θεόδ. Μιχαλόπουλος	
Κωνσ. Μέλας		Μιχ. Ιατρός	

Άθ. Πετσάλης	Ο	Σπυρ. Γρίβας	Ν
Τηλεμ. Ρόδης		Λεων. Σταμάτης	
Κ. Νικολαΐδης	Ο	Κωνστ. Λεκάτης	
Λουκάς Καλογερόπουλος	Ο	Ιω. Νικολαΐδης	Ν
Α. Σκαρμαγκάς		Κ. Γρυμανέλης	Ν
Κ. Ψάλλης	άρν.	Γ. Φαλκίδης	Ν
Α. Μαυρομιχάλης		Ιω. Μπετλής	Ο
Δ. Μαυρομιχάλης		Κίμων Ν. Χ. Κωστής	
Γερ. Μαυρομιχάλης	άρν.	Ιω. Γ. Λάτρης	
Άντ. Α. Μαυρομιχάλης		Όδ. Ιάλεμος	Ο
Γ. Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Ν. Ζεύβας	
Δ. Σαράδας	Ν	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Δ. Κουμουνδουράκης	Ο	Διομήδης Κυριακού	
Γρ. Πατριαρχάς	Ο	Ά.α.τ. Ουλάνδος	
Χαραλ. Κανελλόπουλος	Ν	Δημ. Θεοχάρης	Ο
Κ. Ζαρεφόπουλος	Ο	Κ. Πλατύς	Ν
Ζαρ. Ζαρεφόπουλος	Ν	Μιλ. Κ. Κανάρης	
Άναγ. Κανελλόπουλος	άρν.	Ι. Θ. Παλαιολόγος	
Δ. Μοσχούλης		Ιω. Βεζίκης	
Κ. Οικονομόπουλος	Ο	Α. Εύμορφόπουλος	
Ν. Σαρίπολος	Ν	Άντ. Ιουστινιανός	Ο
Δ. Βεναρδάκης		Μ. Κ. Σαλδάγος	
Εύθ. Κεχαγιιάς	Ο	Κόαγ. Αντύπας	
Λουκάς Καραλίθνας		Άριστ. Μωραΐτινης	Ν
Θεμ. Παπακώστας		Εύστρ. Παρίσης	Ν
Χρ. Γερογιάννης	Ο	Γρηγ. Μαυρομαρξής	Ο
Ηρ. Μαμούρης	Ο	Ν. Νάζος	
Κωνσ. Βλάχης	Ο	Δημ. Δρόσος	Ο
Θίνος Κανακάρης		Ιωάννης Ζαλώνης	
Α. Χ. Λόντος		Γ. Μοσχάτος	
Άδ. Παπαδιαμαντόπουλος	άρν.	Α. Γρηγοριάδης	Ο
Άριστ. Μπουκαούρης		Σ. Σωτηρόπουλος	Ο
Παν. Θεοφίλου		Γεώργιος Ζέζας	Ο
Κ. Κωνσταντής		Βασ. Σκαλτσουδήμος	
Γ. Ρούφος	Ν	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Ο
Π. Χαλκιόπουλος		Κωνσ. Στάϊκος	
Άλεξ. Δόσιος	Ο	Κωνσ. Διαλέτης	
Δημ. Τριγγέτας	Ο	Κωνσ. Βατικιώτης	
Μιχ. Σχινάς		Ιω. Α. Οικονομίδης	Ο
Άθ. Μησυρλής	Ν	Σταμ. Κοριζής	

Δημ. Τζώρτζης	Ο	Πέτρ. Σκουμπουρδής	Ο
Δημ. Βούλγαρης	Ο	Ν. Βουδούρης	Ο
Δημ. Στ. Βουδούρης	Ν	Στεφ. Παππάς	Ο
Λαζ. Γιουρδής	Ο	Γ. Βελισσάριος	Ο
Δημήτρης Σαχτούρης	Ο	Γ. Αγγελινίδης	Ο
Δημ. Ι. Κριζής	Ο	Δημ. Καφεντσόγλου	Ο
Ιω. Ζάκας	Ο	Εμ. Κόκκινος	Ο
Κ. Δουβουνιώτης	Ο	Ι. Δελιγιάννης	Ν
Τιμ. Βάσσος	Ο	Αρ. Γλαράκης	Ο
Γ. Κρίτσας	Ο	Κωνσ. Κανάρης	Ο
Γ. Πέτρου	Ο	Ν. Κ. Κανάρης	Ν
Β. Μυλωνάς	Ο	Ν. Χ. Γ. Κοτζιάς	Ο
Α. Ζητουνιάτης	Ο	Δημοσθ. Ν. Βρατσάνος	Ο
Δ. Αινιάν	Ο		

Μετά ταῦτα ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Α. Κουμουνδούρου τοῦ νὰ προτιμηθῇ ἡ συζήτηση τῶν βουλευτικῶν προτάσεων παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου, ἐκτὸς τοῦ ἐκκρεμοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ ἀναδειχθέντας δι' ἀπολύτου πλειψηφίας τρεῖς πληρεξουσίου αὐτῆς.

Ψηφοφορίας δὲ γενομένης ἂν πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ μὴ ἡ ψηφοφορία ὡς πρὸς τοὺς βληθέντας τούτους τρεῖς πληρεξουσίου, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθὲν πρωτόκολλον, ὅτι ἐψηφοφόρησαν 157 πληρεξούσιοι, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀποτέλεσματος τούτου ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ Α. Α. ὁ Ἀντιπρόεδρος

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΒ'.

Τῆς 5 'Ιουνίου 1864.

Πλήρους γενομένης περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. τῆς Συνέλευσεως, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ α. ἀντιπροέδρου, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν δαπανῶν τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπῆς, δι' ἧς προτείνεται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον πίστωσις δραχμῶν 9,500, αἰτίνες μετὰ τοῦ ἐκ δραχμῶν 431:20 περισσεύματος τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου θέλουν χρησιμῶσι εἰς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τοῦ μηνὸς Μαΐου, καὶ προκαταβολὴ δραχμ. 4,000 διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Ἰουνίου.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε καθ' ὁλοκλήρην τὴν ἐκθεσιν ταύτην. Παραδεξαμένη δὲ προσέτι νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον ἑτέρα πίστωσις δραχμῶν 60,000 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν πληρεξουσίων τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἐνέκρινε συγχρόνως νὰ ἀποσταλῶσιν ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἀποστάματα τῶν πρακτικῶν πρὸς χορήγησιν ἀμφοτέρων τῶν ἐγκριθεσῶν πιστώσεων καὶ προκαταβολῶν.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ, δι' ἧς ὁρίζεται ἀρ' ἐνὸς μὲν ὅτι ὁ ἀπουσιάζων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου μὴ ὑπουργὸς πληρεξούσιος στερεῖται τῆς ἡμερησίας αὐτοῦ ἀντιμισθίας, καὶ ἀπαλλάσσεται τῆς ἀποστέρησεως ταύτης ἐνεκα ἀποδεδειγμένης ἀσθενείας, ἀρ' ἐξ ἑτέρου δὲ ὅτι ἡ Συνέλευσις, ἂν κατάρτισθῃ πλήρης, θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπαρίτῃ κατὰ τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς, μὴ λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πληρεξουσίων, ὅστις ἔβηλε παραμένει ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προτάσεως ταύτης ὁ εἰσαγγών αὐτὴν πληρεξούσιος Α. Καλὸς ἐπρότεινε νὰ κηρυχθῇ αὕτη κατεπείγουσα· ὁ πληρεξούσιος Α. Μαυρομιχάλης ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ κατεπείγοντος καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸ πρῶτον μέρος τῆς προτάσεως, ὅπερ οὔτε σκοπὸν πολιτικὸν ἔχει, οὔτε ἔργον νομοθετικὸν ἀφορᾷ, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν συγχάλασιν τοῦ σώματος κατὰ τὸν κανονισμόν· ὁ δὲ πληρεξούσιος Εὐστρ. Παρίτης ἀντέλεξεν ὅτι ἡ προτεινομένη ποινικὴ βήτρα τῆς ἀφαίρεσεως τῆς ἀντιμισθίας παντός πληρεξουσίου ἀπουσιάζοντος ἐπιφέρει μέγιστον ὄνειδος, διὸ καὶ προτείνει οὐ μόνον νὰ κηρυχθῇ μὴ κατεπείγουσα ἡ πρότασις, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐξ ἐρόδου συζήτης αὐτῆς, καθόσον οὔτε τὸ κατεπείγον ὑφίσταται, οὔτε ἐξ ἐρόδου πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν τοιοῦτον ζήτημα, ὅπερ προσβάλλει οὐσιαστικῶς τὸ Σώμα· ἀλλ' ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδρεύοντος, ἐκήρυξεν αὐτὴν κατεπείγουσαν. Προκειμένου ἔπειτα περὶ τοῦ ἂν ἡ πρότασις πρέπη νὰ συζητηθῇ σήμερον, ὁ πληρεξούσιος Β. Βαλτινὸς προέτεινεν ἵνα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ

ἔθνους καὶ τῆς τάξεως ἡ ἐξουτελιστικὴ αὕτη πρότασις ἐπαναληφθῇ καὶ συζητηθῇ μετὰ τὴν ἔλευσιν τῶν ἐκ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ ὅτι διὰ τῆς υποβληθείσης προτάσεως δὲν προτίθεται νὰ προσβάλῃ τὴν Συνέλευσιν, ἀλλὰ νὰ υποχρεώσῃ τοὺς μὴ προσερχομένους ἐνεκὰ λόγων πλῆθους πληρεξουσίου νὰ προσέρχονται εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, ἄλλως τε προτείνει τὴν καθιέρωσιν μέτρου, ὅπερ εἶναι καθιερωμένον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δημοκρατομένην Ἀμερικὴν καὶ δὲν ἐπιμένει νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις αὕτη σήμερον ἀλλ' αὔριον, ἀφοῦ ἐκφυγῇ κατεπείγουσα, ἡ Συνέλευσις παρεδίδετο τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς προκειμένης προτάσεως, ὁρίσασα νὰ γίνῃ αὕτη αὔριον.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον πρῶτασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ συστάσεως τρίτου διαρκοῦς στρατοδικαίου ἔχοντα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Β' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν.

Περὶ συστάσεως τρίτου διαρκοῦς στρατοδικαίου.

ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὴν Σ. Συνέλευσιν, ὅτι ἡ πρό τινας κατ' ἀνάγκην μεταθεσις τοῦ ἐν Ναυπλίῳ διαρκοῦς Στρατοδικαίου εἰς Κέρκυραν ἐπεξέτεινε τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐνταῦθα διαρκοῦς Στρατοδικαίου ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ὑπηρεσία δυσχεραίνει νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης ἐν ταῖς παρούσαις μέλλουσιν ἡμέραις, καθ' ὅς εἰσέτι αἱ παρὰ τῷ στρατῷ διαπραττόμεναι ἀξιοποιοῦναι πράξεις δὲν ἔτυχον τῆς προσδικωμένης ὑφίσταται ὡς ἐκ τῆς μὴ ἐντελοῦς ἀποκαταστάσεως τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος· ἐπειδὴ ὁ ταχὺς καὶ αὐστηρὸς παραδειγματισμὸς ὑπόκειται εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἐγκαθισταμένης τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων, τούναντιον δὲ ἡ ἀτιμωρησία εἶναι ἀναντιρρήτως εἰς τὴν πολλαπλασίαν τῶν ἐγκλημάτων, λογιζόμενος ἀπαραίτητον ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν σύστασιν καὶ τρίτου Στρατοδικαίου, προτείνω τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀρθροῦ 2 § 1 τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1860 στρατ. ποιν. νόμου, ἥτις καὶ μόνη νομίμως ἀπαιτεῖται, ἐξαιτούμενος τὴν παραδοχὴν τῆς, κατὰ τὸ υποβαλλόμενον σχεδίου ψηφίσματος.

Ἀθῆναι 29 Μαΐου 1864.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Χ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β' Ἑθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η ρ ί ζ ε ι.

Ὁ § 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1860 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου ΟΞΒ' τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

α. Καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος συσταίνονται τρία διαρκῆ στρατοδικεῖα. β.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουνίου 1864.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, αἰτήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ κηρυχθῇ αὕτη κατεπείγουσα, πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων ἀπέκρουσαν τοῦτο διὰ διαφόρων λόγων, καὶ ἐπὶ τέλους ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, ἀπέφηκετο ὅτι δὲν θεωρεῖ κατεπείγουσαν τὴν πρότασιν ταύτην, ἥτις, ἐκτυπωθεῖσα, θέλει παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα.

Ἀκολουθῶν ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐξητήσατο νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα καὶ νὰ συζητηθῇ σήμερον ἡ παρ' αὐτοῦ προϋποβληθεῖσα πρότασις περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν δημοδιδασκάλων τῶν ἀπόρων δήμων· ὁ δὲ πληρεξουσίου Α. Κουμουνδούρος ἐξέθηκεν ὅτι κατὰ τὴν συζητήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ περιορισθῇ ἡ πληρωμὴ τῶν δημοδιδασκάλων εἰς ἐκείνους μόνον τοὺς δήμους, οἵτινές εἰσι πραγματικῶς ἀποροί, καὶ δὲν σπαταλεῖσιν τὰ ἔσοδα αὐτῶν εἰς ἔξοδα πολυτελείας· διὸ πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ ἡ Συνέλευσις τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως αὐτῆς πρέπει νὰ υποβληθῶσιν αἱ δέουσαι πληροφορίες περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν δήμων, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ πραγματικῶς ποιοὶ τούτων εἰσι πραγματικῶς ἀποροί καὶ ἄξιοι τῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου ταμείου.

Εἰπόντος ἐπὶ τέλους τοῦ πληρεξουσίου Α. Θεοχάρη ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ κηρυχθῇ ἡ πρότασις κατεπείγουσα, κατὰ δὲ τὴν συζητήσιν αὐτῆς νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἀρμόδιος καταλογὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν δήμων, εἰς οὓς θέλει χορηγηθῇ ἡ συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν δημοδιδασκάλων αὐτῶν, ἡ Συνέλευσις παρεδίδετο τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἀνεγνώσθησαν ἔπειτα κατὰ τὰξιν καὶ κατὰ σειρὰν αἱ ἑξῆς προτάσεις·

1) Ἡ τοῦ πληρεξουσίου 1. Πυρλα περὶ χορηγίας βραβείου δραχ. γιλιῶν εἰς τὸν ἀνακαλυψάντα γαιάνθρακα χρησίμους εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν.

2) Η τῶν πληρεξουσίων Γ. Χαντζοπούλου, Εμ. Ναυπλιώτου καὶ Ν. Γεωργίου περί παραχωρήσεως τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου δικτελούντων κτημάτων τῆς Μητροπόλεως Ναξοῦ εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ δήμου Ναξοῦ.

3) Η τοῦ πληρεξουσίου Γ. Χαντζοπούλου περί τοῦ ὅτι οἱ πρό τοῦ ψήφισματος ΟΣΤ' ἀνομασθέντες ὡςδὴ ποτε ἀνθυπασιπαι ἐπανέρχονται εἰς τοὺς ἀφαιρεθέντας παρ' αὐτῶν βαθμοὺς.

4) Η τοῦ πληρεξουσίου Α. Ροντίρη καὶ λοιπῶν τριῶν περί τῶν ὡς ταιούτων βαθμολογηθέντων γραμματέων καὶ υπογραμμάτων τῶν στρατιωτικῶν δεκαστηριῶν.

5) Η τοῦ πληρεξουσίου Σ. Σωτηροπούλου περί τροπολογίας τῆς προτάσεως περί ἐθνικοῦ δικαίου ρυθιῶν καὶ

6) Η πρότασις διαφόρων πληρεξουσίων περί ἐκτυπώσεως δωρεὰν ἐν τῷ Βασιλικῷ τυπογραφίῳ ὅλων τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτου ἐπὶ χάρτου χορηγηθησομένου ἐκ τῆς Συνελεύσεως.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἐκάστης τῶν προτάσεων τούτων ἀπεφασίσθη οὕτως· αἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, καὶ 4 νὰ ἐκτυπωθῶσι καὶ παραπεμφθῶσι εἰς τὰ τμήματα· ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ· ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 6, κερυχθῆσα κατεπείγουσα, νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν οἰκίαν τάξιν.

Ἀκολουθῶς ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ πληρεξουσίου Ἀρτεμίου Μίχου, ἀπεφάνετο, ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΟΣΤ' ψήφισματος οἱ ὑπὸ τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως βαθμολογηθέντες ὡς ἀνθυπασιπαι ἐνῖκα ἐξαιρετικῶν λόγων καὶ ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν Ναυπλιακὴν ἐπανάστασιν Νικητῆς Κωνσταντίνου, Κίσαθο, Γεωργίου, Δημήτριος Χρήστου, Ζήκος Ἀπόστολος, Βλαχιάς Πέτρου καὶ Σινοδινὸς Χρήστου.

Ἐνταῦθα ὁ μὲν πληρεξούσιος Β. Βαλτινὸς προέτεινε νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἐβδομάδος πῖναξ τῶν ἀνθυπασιπαιτῶν, ἐφ' ᾧν ἄνευ εἰσέτι ἐφαρμοσμένον τὸ ὑπὸ στοιχ. ΟΣΤ' ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, ἡ δὲ Συνέλευσις ἐνέκρινε τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν πληρεξούσιος Μαυρομαρῆς ᾔτησεν νὰ προσέλθῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σώμα ἂν ὑπέβαλε πρὸς κύρωσιν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸ ἐπὶ ψήφισθιν ψήφισμα περί συστάσεως καὶ ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὁ δὲ πληρεξούσιος Ν.

Κατζίκαπῆς ἐπρότεινε νὰ προσέλθῃ ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ δώσῃ ἐπίσης πληροφορίας ἂν ὑπέβαλε τῷ Βασιλεῖ πρὸς κύρωσιν τὸν πρὸ πολλοῦ ἐπιψηφισθέντα Νόμον περί ἐκλογῆς δημοτικῶν ἀρχῶν Ἀθηνῶν καὶ λοιπῶν δήμων.

Ἡ Συνέλευσις ὥρισεν ὡς ἡμέραν ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω ἐπερωτήσεων τὴν αὔριον, ἢ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς προσεχῆς ἐβδομάδος.

Ἐπομένως ὁ Προεδρεύων ἔλασε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

α. α. Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Γρ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΙ'.

Τῆς 12 Ἰουνίου 1864.

Πλήρως γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδράσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Γνημοφιλίας ἔπειτα γενομένης πρὸς ἐκλογὴν τῶν νέων μελῶν τοῦ πριεδρείου διὰ τὴν ἀρξαιμένην ἤδη μηνιαίαν περίοδον, ἐξήχθη, μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ἐν τῇ ψηφοδόχῳ κάλπῃ κατατεθέντων ψηφοδελτίων καὶ τὴν καταχώρησιν τῶν ψήφων ἐκάστου ὀνόματος εἰς τοὺς ἐπὶ ταύτῃ συνταχθέντας πίνακας, ὅτι ἔλαβον

Ὁ Πρόεδρος,

Ὁ Ἐπ. Δεληγεώργης ψήφους 106

Ὁ Α. Κουμουλδούρος » 52

Ὁ Ἰω. Μεσσηνέζης » 6

τῶν λοιπῶν πέντε ψηφοδελτίων μὴ περιεχόντων ἐγγεγραμμένον κανὲν ὄνομα.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος,

Ὁ Κωνσ. Πατοάλης ψήφους 96

Ὁ Γερ. Βαλιάνος » 92

Ὁ Λεωνίδας Λοιδωρίνης » 88

Ὁ Ν. Παντολέων » 87

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως.

Ὡς Γραμματεῖς,

Ὁ Γ. Μιχαηλίδης ψήφους 94

Ο Β.μ. Ναυπλιώτης	90
-----------------------------	----

Ὁ Ἡλ. Β. Μαυρομιγάλης π 90

Ὁ Γρηγ. Ζεζυαζ D 85

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως, ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα ἐννέα ψηφοφορη-
σάντων.

Ἐπομένως ὁ προεδρεύων ἐκήρυξεν ὅτι διὰ τὴν ἀρξαμένην
μηνιαίαν περίοδον ἐξελεγχθῶσιν ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ Πρόε-
δρος μὲν ὁ κ. Δαληγεώργης, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ Κωνστ. Πε-
τράκης, Γερ. Βαλιάνος, Λεωνίδας Δοιδωρίκης καὶ Ν. Παντο-
λέων καὶ Γραμματεῖς οἱ Γ. Μιχαηλίδης, Ἐμ. Ναυπιώτης,
Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης καὶ Γρηγόριος Ζέζας.

Μετά την κηρυξιν ταύτην τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 6 ὥραν Μ. Μ.

Ο πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,

Γραμματεῖς

Εμ. Ναυπιλώτης.

ΗΡΩΟΚΟΛΛΑΝ δι'αλλογῆς πᾶν ψῆφον περὶ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Ἡρώδρου τῆς Συνελεύσεως τὴν 12' Ιουνίου 1864 διὰ τὴν θέσιν Ἡρώδρου.

Αριθμός υπερωδότητων, δι' ὧν ἐδοθήσαν αἱ ψήφοι.	Ὅλως ἀριθ. ψήφων														
1	3	4	6	9	10	11	12	13	14	18	21	22	24	29	
32	33	34	36	37	39	41	42	44	45	49	50	51	52	51	
55	56	57	60	61	62	63	66	67	68	69	70	74	75	77	
78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	90	91	93	94	
95	96	98	99	100	101	102	103	104	106	109	111	113	114	115	
117	119	120	121	125	127	128	129	130	131	134	136	137	138	140	
141	142	144	145	146	147	148	149	150	151	154	156	160	163	166	
168	—														
2	5	8	15	16	17	19	20	23	25	26	27	28	31	35	
38	46	47	48	58	59	65	71	72	73	76	89	92	97	105	
107	108	110	112	115	122	124	126	132	135	139	143	152	153	155	
157	159	162	164	165	167	167	—								
7	40	43	53	61	158	—									

Ὁλως ἀριθ.
ψήφων

52

6

106

Αριθμός υπερωδότητων, δι' ὧν ἐδοθήσαν αἱ ψήφοι.

Οἱ Γερμανοὶ

Οἱ ψήφοι

Ὁ Προδότης

ΓΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γερμανοὶ

Α. Σουάνης.

Ἰω. Μεταξάς

Οἱ Γερμανοὶ

Α. Γουάνης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑΘΝ διαλογῆς τῶν ψήφων περὶ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Συνελεύσεως τῇ 12 Ιουνίου 1864.

Όνομα καὶ ἐπώνυ- μον ἐλεγχομένου	Ἀριθμὸς ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.																				Όλιγὸν πο- σὸν ψήφων
Κ. Πετσάλης...	1	4	6	9	10	11	12	13	14	18	21	22	24	29	31						
	32	33	36	36	37	39	41	44	45	49	50	52	54	55	56						
	59	60	61	62	63	67	68	69	70	71	75	77	78	81	82						
	83	84	85	86	87	90	91	93	94	95	96	98	100	101	102						
	103	106	110	113	114	116	117	119	120	121	125	125	127	128	129						
	130	131	134	136	137	138	141	143	145	146	147	148	149	150	151						
	154	156	160	163	166	168	—														96
Ν. Παντολέον.	1	4	6	9	10	11	12	13	14	21	22	24	29	31	32						
	33	36	37	39	41	44	45	49	50	52	54	55	56	57	60						
	62	63	67	68	69	71	75	78	81	82	83	84	85	87	88						
	90	91	93	94	95	96	98	100	101	102	103	104	109	110	113						
	114	116	117	120	121	125	127	128	130	131	134	136	138	141	144						87
	145	146	147	148	150	153	154	156	160	163	166	168	—								

Δ. Δοιδωρίνης...

1	4	6	9	10	12	13	14	21	22	24	31	32	33	35
36	27	41	42	44	45	49	50	52	51	55	56	57	59	60
61	62	63	67	68	69	74	75	76	78	81	82	83	84	85
77	88	90	91	93	94	95	98	100	101	102	103	104	108	109
110	113	114	116	117	120	121	125	127	128	130	131	134	135	138
141	144	145	146	147	150	151	154	156	158	163	166	168	—	

Γερ. Βαλιάνος...

1	4	6	9	10	11	12	13	14	18	21	22	24	31	32
33	36	37	39	41	44	45	49	50	52	54	55	56	57	60
61	62	63	67	68	69	74	75	77	78	81	82	83	84	85
86	87	88	90	91	93	94	95	98	100	101	102	103	104	109
110	113	114	116	117	119	120	121	125	127	128	129	130	131	134
136	137	138	141	144	145	146	147	148	150	151	154	156	160	163
166	168	—												

Σουδάς...

1	—													
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Χ. Χρηστούπολος...

142	149	—												
-----	-----	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Γρηγοριάδης...

160	—													
-----	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Ό Προδρόμων
ΓΡΗΓ. ΑΝΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ό Γραμματεὺς
Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Όι ψηφολέκται
Σ. Ιωάννου.
Δρ. Γλαράκης.

ΠΡΕΤΟΚΟΛΛΟΝ δι'απολογίης τῶν ψήφων πρὸς ἐκλογίης τῶν Γραμματέων τῆς Συνελεύσεως
τῆς 12 Ἰουνίου 1864.

Όνομα καὶ ἐπωνο- μον ἐκλεγμένου	Αριθμοὶ ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.															Ολίκον πο- σὸν ψήφων
Γ. Ζαΐα:	1	4	6	9	10	12	13	14	18	21	22	24	31	32	33	85
	35	37	59	41	44	45	50	52	54	55	56	57	60	61	62	
	63	67	68	74	75	77	78	81	82	83	85	87	88	90	91	
	93	95	96	98	100	101	102	103	104	106	109	111	113	114	116	
	117	119	120	121	125	127	128	130	131	134	137	138	141	144	145	
Ε. Χαυπλιώτης	146	147	150	151	151	156	157	163	166	168						90
	1	4	6	9	10	11	12	13	14	18	21	22	24	29	31	
	32	34	36	37	39	44	44	45	49	50	52	54	55	56	57	
	60	61	63	67	68	74	75	77	78	81	82	83	85	86	87	
	88	90	91	93	94	96	98	100	101	102	103	104	106	109	111	
Γ. Μεγαλήδης: . . .	113	114	116	117	119	120	121	125	127	128	129	130	131	134	136	90
	138	141	144	145	146	147	148	150	151	154	156	160	163	166	168	
	1	4	6	9	10	11	12	13	14	18	21	22	24	29	31	
	32	33	36	37	39	41	44	45	49	50	51	52	54	55	56	

57	60	61	62	63	67	68	71	75	77	78	81	82	83	84	91
85	86	87	88	90	91	94	94	95	96	98	100	101	102	103	
104	106	109	111	113	114	116	117	119	120	121	125	127	128	129	
130	131	134	136	138	141	144	145	146	147	148	150	151	154	156	
160 163 166 168—															
160—															
160															
1	4	6	9	10	11	12	13	14	18	21	22	24	29	31	
32	33	36	37	39	41	44	45	49	50	52	54	55	56	57	
60	62	63	67	68	70	74	75	78	81	82	83	84	85	86	
87	88	90	91	93	94	95	96	100	101	102	104	106	109	90	
111	113	114	116	117	119	120	121	125	127	128	130	131	134		136
137	138	141	144	146	147	148	150	151	154	156	160	163	166		168
96—															
11—															
49 86 129 -															
Κανελόπουλος...															
Μαντζούνης...															
Λογιστάδης...															

Ὁ Πρόεδρος
ΔΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Οἱ ψηφολῆται
Σ. Ιωάννου.
Δρ. Γαβριήλ.

ἀ ἐρωτηθῇ καὶ ἀπορυνθῇ ἡ Συνέλευσις ἀν παραδέχεται τὴν κατὰ τοῦ Προέδρου ἐκφραστὴσαν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου μέμψιν, καὶ ἀν ἀποδοκιμασθῇ τὴν δικηγορίαν αὐτοῦ ὡς μὴ καλῶς παρεδελθόντα· τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἀνακροῦν, παρελόμενος τὴν ἐδραν τοῦ εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον Ν. Παντολέοντα· ἡ δὲ Συνέλευσις ἀπερνήσατο δι' ἀναστάσεως, ὅτι δὲν παραδέχεται οὔτε συμμερίζεται τὴν κατὰ τοῦ Προέδρου ἐκφραστὴσαν μέμψιν. μᾶλλον δὲ ἐκφράζει, ὅτι καλῶς καὶ ἐντὸς τῶν καθήκοντων τοῦ ἐπράξε παραδεχθεὶς τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἀνακροῦν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συλλόγου τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἑθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν.

Προτάσεως ἐπαυτὰ γενομένης, περὶ τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἀποδοκιμασθῇ ὁ ἀδίκως μεμψθεὶς τὴν διαγωγὴν τοῦ Προέδρου πληρεξουσίου, καὶ ὅτι δεῖν νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ἀν ἡ Συνέλευσις δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἢ οἱ πληρεξούσιοι νὰ πρῶσι ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ ἀν ἐκυρώθῃ Νόμος τις ἐπιψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ὁ Πρόεδρος καταλαμβάνει ἐκ νέου τὴν ἐδραν τοῦ εἵπεν, ὅτι διὰ τῆς ἀπορύνσεως τῆς Συνελεύσεως παρεδελθόντα, ὅτι ὁ Πρόεδρος κατ' ὅσον ἐπράξε δεχθεὶς τὴν ἀνακροῦν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συλλόγου τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἑθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν περὶ λύσεως τοῦ ζητήματος τοῦ ἀρροῦντος τὴν σύστασιν τοῦ ἀρχηγίου τῆς Ἑθνοφυλακῆς, καὶ διὰ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῆς ἀνακροῦς ταύτης καὶ τῆς γενομένης αὐτῷ σχετικῆς ἐπερωτήσεως, τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον, ὅτι δύναται ἡ Συνέλευσις ἢ οἱ πληρεξούσιοι νὰ ἐπερωτῶσι τοὺς ὑπουργοὺς περὶ τῆς κυρώσεως τῶν νόμων.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἔγγραφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δι' οὗ προτείνεται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κατεπείγοντα καὶ συζητηθῶσιν ἀμέσως τρία ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ προηγουμένως ὑποβληθέντων νομοσχεδίων, ἥτοι τὸ περὶ συστάσεως τριῶν διαρκῶν στρατοδικείων, τὸ περὶ προσθήκης ἐνέκ ὑποδικαστέων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, καὶ τὸ περὶ ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπερσυνδεδειγμένων ἀντικειμένων καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς διλογίας τῶν πυροσβεστῶν. Ἐπειδὴ δὲ καλῶν ἐπὶ τοῦ δευτέρου ζητήματος ὁ πληρεξούσιος Χ. Σουτῖδας ἐξέθεκεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις παραδεχθεῖσα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν πρότασιν τοῦ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, συμπαραδέχθη θετέλῃ, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ῥητῇ ἐκπερασμένην ἰδέαν του, ὅτι εἰς πᾶσαν μοῖραν θέλει ὑπάρχει καὶ εἰς ὑποδεέστερος ἀξιωματικούς, ὥστε τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον, καὶ

ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ πράξῃ οἰκοθεν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀνεῖ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ ἐπειδὴ ἐπεκαλέσθη πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων τοῦ τὰ πρακτικῶς ἀνεγνώσθη ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πρακτικὸν τῆς ἀρμοδίας συνεδριάσεως ἐξ οὗ κατεδείχθη, ὅτι ἡ ῥηθείσα ἰδέα του οὔτε προεταθῇ οὔτε παρεδελθῇ.

Παρατήρησεν ὁ πληρεξούσιος Β. Βαλτινός, ὅτι τὸ προκειμένον ζήτημα τῶν ἐνέκ ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἔλυσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀντισυνταγματικῶς, διότι δολογῶντας, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐπλήρωσε καὶ μισθοδοτεῖ διορισθέντας παρ' αὐτοῦ τοιαύτους ἀξιωματικούς ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς Χωροφυλακῆς, ἐπλήρωσε καὶ μισθοδοτεῖ αὐτοὺς καθ' ὑπερέασι τῶν ἀπορύνσεων τῆς Συνελεύσεως καὶ πέραν τοῦ ὥρισμένου ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κλάδου τούτου, καὶ συνάμα παρηγόρησε, διότι διώρισεν ἀξιωματικούς καὶ περιέβαλεν αὐτοὺς μὴ καθήκοντα μὴ νόμιμα καὶ μὴ ἐπινεγκόντα, καθὼς τοιαῦτα, οὐδὲν κύρος ἐπὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτῶν πράξεων κατὰ σύστασιν πρῶτον, ὅτι τοιαῦτα ἀντισυνταγματικαὶ πράξεις πρέπει νὰ τιμωροῦνται διὰ νὰ μὴ ἐμπαιζῶνται καὶ ἀποφάσεις καὶ Συνελεύσεως, προέτεινε ἵνα ἡ Συνέλευσις ἀποδοκιμασθῇ τὴν προαυτὴν ἀντισυνταγματικὴν πορείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ καταλογίσῃ εἰς ἑαυτὸν τὰ πάντα τὰ ἐξόφτα.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ληστεία ὕψωσε εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Κράτους κεφαλὴν, ἡ νευκάσθη χάριν τῆς δημοσίας ασφαλείας νὰ διορίσῃ διοικητικῶς καὶ προστακτικῶς ἀξιωματικούς τῆς Χωροφυλακῆς ἐπὶ κεφαλῇ ἀποσπασμάτων πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας, καὶ τοῦτους μετέθεσεν αὐτῆς διοικητικῶς εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀργίας, αὐτὰ ἐξέλειπεν ἡ ἀνάγκη ὥστε μὴ ἀνακαλέσας εἰς ἐνέργειαν, δύναται Β. Διαταγμάτων, ἀξιωματικούς πέραν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ καὶ ἀνεῖ πιστώσεις δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ ἀντισυνταγματικότητι καὶ παρανομία. Τελειῶνων δὲ τὸν λόγον του ἐσύστησεν αὐτῶς ὡς κατεπείγοντα καὶ ἕτερα δύο νομοσχεδία περὶ συστάσεως τρίτου Στρατοδικείου καὶ περὶ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπερσυνδεδειγμένων ὑπαξιωματικῶν τῶν πυροσβεστῶν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Συνέλευσις ἐκήρυξε κατεπείγοντα τὰ τρία ταῦτα νομοσχεδία καὶ ἀπερνήσατο τὴν ἀμέσων συζήτησιν. Ἀνεγνώσθη πρῶτον τὸ νομοσχεδίον περὶ συστάσεως τριῶν

διαρκῶν στρατοδικαίων καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπεβίβη, μὴ γινωμένη δικτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ.

Ἐπεὶ οὖτοιον ὑπὸ συζήτησιν τὸ δεύτερον νομοσχέδιον περὶ πιστώσει· διὰ προέβλεπον καὶ πληρωμὴν ἐννέα κτρώματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν λόγων ὁ πληρεξούσιος Χ. Σουλῆς ὑπεστήριξεν αὐτὴν, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον διὰ τῆς παρελθούσης πρωτοτύπου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκπεριλαμβάνατο καὶ ἡ διατήρησις ἐκὸς ὑποδεκατῶν κτρώματικῶν ἐν ἐκάστῃ Μοιραρχίᾳ.

ὑπεφορῆς ἐπειτα γινωμένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐνεκὸν ἐστάσεως περὶ τῆς μὴ ἐπαρκείας νομίμου ἀκρωτίας, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένετο κατὰ τὸ ὅδε περισσεύμενον πρωτοκόλλων φηρυγίας, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν παρεβίβη αὐτὴν διὰ ψήφου 13½ κατὰ 2½, ἀρνηθέντων ψῆφον 13.

Πρωτοκόλλων ὑπεφορίας τῶν πληρεξουσίων

ὑπὸ τῶν ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Συνέλευσις τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσει· διὰ τὴν προσέβλεπον καὶ πληρωμὴν ἐννέα ὑποδεκατῶν κτρώματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Α. Χαντζόπουλος	Αρ. Πέτρος Μανωραχάλης
Διονύσιος Τριτακῆς	Ν. Τσιώλης
Ν. Παναγιώτου	Μ. Παγκράτης
Ιωάννης Α. Μισοσβέτης	Δ. Δεσποτόπουλος
Σωτήριος Λόντος	Α. Σμαράς
Ἀνδρ. Μεγαλοπούλου	Γρηγόριος Καλλιφρονᾶς
Κωνσ. Θεοδώρου	Παῦλος Καλλίτης
Σπυρίδων Γ. Λογιωτατίδης	Κωνσ. Λόσιος
Σωκράτης Λογιωτατίδης	Α. Σαβλίνσκις
Α. Σουλτάνης	Μιλτ. Πενιζέλος
Σ. Γεωργιάδης	Στ. Κουάτσος
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Μάνος Κορωναῖος
Μιχ. Καίτης	Ιω. Καραγιαννίδης
Ν. Π. Καίτης	Αθανάσιος Ίσας
Ν. Ἀλ. Μαυροκορδάτος	Μάσσης Βαλτινός
Ν. Μ. Καμπάνης	Δημήτριος Στυλιδής
Κ. Εμπειρίκος	Λάτσαρης Π. Λασκαρίδης
Ἀνδ. Ζαλμής	Νικόλ. Ορρανίδης
Λεων. Ζωγράφος	Δημήτριος Γρίβας
Σπύλιος Καλμούχας	Χρ. Γαρθακιώτης Γρίβας

Χρ. Κατσιογιάννης	Στέφανος Στεφανόπουλος
Τασσέλος Μαυρομαμάτης	Νικόλαος Σισίνης
Γ. Ν. Τσέλιος	Λύγγινης Πατράλης
Παναγ. Ι. Πατριμῆς	Ἰωάννης Βιδάκης
Γρηγ. Χοντζής	Γεώργιος Λύγγινης
Α. Β. Δοκανάκης	Κατ. Βιδάκης
Βασίλ. Νικολάπουλος	Α. Καλός
Π. Κολοκοτῶνης	Α. Μανιάς
Θεόδ. Π. ἀνδριάντης	Αντώνιος Μίχου
Π. Ἀδελφίνο	Α. Κωνσταντίνος
Δημ. Π. Νικολάπουλος	Γ. Μουσταφᾶς
Α. Αντωνιόπουλος	Α. Κρήνης
Αθ. Γόντικης	Αλξ. ὁ Κούρας
Γ. Α. Πλατῶν	Α. Κατῆς
Πλ. Π. Μαυρομάτης	Β. Θεοφάνης
Πιτῆς Ἀγγελόπουλος	Ἰωάννης Ξύσης
Θεόδ. Τζαντάκης	Σ. Αλαφροζός
Γ. Κουσιόπουλος	Θ. Παπαγιάννης
Χρ. Μανωραχάκης	Ἰωτ. Ν. Μανωραχάκης
Ιω. Λαράκης	Γεωρ. Βαλτινός
Λεων. Α. Λαδωνίτης	Πατρ. Τσιώλης
Δημ. Κατσιογιάννης	Α. Σαβλίνσκις
Γεώργιος Ζαμπαλίδης	Νικόλ. Γεωργιανόπουλος
Ν. Πατριμῆς	Σ. Σαβλίνσκις
Δημ. Καλαμάκης	Α. Λογιωτατίδης
Θεόδ. Α. Κατῆς	Γεωργιανός Λογιωτατίδης
Αλξ. Ζαλμής	Γεωργιανός Κούρας
Γ. Ιω. Μανιάς	Γ. Λύγγινης
Ἀνδρ. Πέππας	Α. Νικητοῦ
Καρ. ὁ Κούρας	Θεοφ. Α. Ζαλμής
Γ. Σ. Τασσέλης	Ν. Μανωραχάκης
Κ. Ι. Γεωργιάδης	Γ. Α. Πατριμῆς
Ν. Μανωραχάκης	Λογιωτατίδης Καλαμάκης
Α. Α. Ζωγράφος	Αθ. Β. Πατριμῆς
Π. Μανωλίδης	Αθ. Γ. Πατριμῆς
Σ. Α. Ζωγράφος	Πατριμῆς Ν. Πατριμῆς
Αλ. Μαυροκορδάτος	Χρ. Σουλτάνης
Σ. Π. Πατριμῆς	Πέτρος Α. Μανωραχάκης
Ἀνδρ. Λύγγινης	Κωνσ. Αθ. Κορωναῖος
Θεοφ. ὁ Κούρας	Γεώργιος Πατριμῆς

Λιμπέριος Μπενάκης	Θεοδ. Ἀρεντούλης
Κωνσ. Δαγρές	Γ. Λάπας 0
Αθ. Δαηλόπουλος	Ιω. Δουβουνιώτης
Γ. Μιχαηλίδης 0	Χαρ. Οδυσσεύς
Γ. Παππαγεωργίου 0	Λουκάς Παπαϊωάννου 0
Γ. Καραΐας 0	Αἰών Μελάς
Κ. Πετσάλης 0	Δημ. Σ. Μαυροκορδάτος 0
Στ. Νικολαΐδης 1	Ν. Βουλπιώτης 0
Δ. Βαχλας 0	Θόδ. Γεωργίου 0
Γ. Μαντσούνης 0	Σπυρ. Τριχάς 0
Αντώνιος Βάστας	Π. Πλούσιος ἀρν.
Ποθ. Ρεβελάκης 0	Χ. Τρικούπης
Α. Δεπάστας 2	Σπυρίδων Γρικούπης Ν
Αριστ. Τσεριτόπουλος	Ρήγας Παλαμιδής Ν
Ιω. Ν. Δεληγιάννης	Ιω. Παπαζα. ευρόπουλος Ν
Ιωσφ. Ρέντης 0	Κωνσ. Κωνσταντόπουλος
Ιω. Γεωργιάδης 0	Θεοδ. Πετρινός 0
Σωτ. Ιωάννου 1	Κωνστ. Αντωνόπουλος 0
Ν. Δεληγιάννης	Δημ. Ζέγγελης
Γ. Πετρούλιας 0	Ιω. Πύρλας
Ιω. Πολυγρονιάδης	Κωνστ. Μανίτας
Σπυρ. Ζουζούλας	Αἰών Μελάς
Σ. Αντωνιάδης	Παναγ. Θεοδοσιάδης
Δ. Καλλέργης	Γεώρ. Καραλάς 0
Χαρ. Σουΐδας 1	Βασίλ. Μπούτσινας 0
Χ. Χρηστοπούλος 0	Ασημ. Ζατονίτης 0
Δ. Πιπτανικιάδης 0	Εσφο. Λογοθέτης 0
Γ. Μιντσόπουλος 0	Α. Κουλούρης
Β. Κομνηνός	Γ. Μπουσός ἀρν.
Δημ. Βροντίσης	Ι. Μ. Πανούσης 0
Σ. Παπαδόπουλος	Κώστ. Πετροκόκκινος
Πλ. Πανός 0	Κ. Καλλιμίδης
Σπ. Κωτανίτσας	Ζαφ. Ι. Βαλδής
Α. Μαυρομιχάλης	Επαμ. Δελιγεωργής ἀρν.
Αν. Κορφιώτης 0	Σταμ. Μακρής ἀρν.
Εμ. Μελετόπουλος 0	Σπυρ. Βαλτινός 0
Ν. Βαρόντζιωτης 0	Αλέξ. Κουμουνδούρος 0
Πλ. Γιατράκος 0	Σπ. Αντωνόπουλος 0
Ν. Αεώπουλος 0	Νικόλ. Μιχάλης 0
Ιω. Βαλασόπουλος 0	Αναγν. Νικολαΐδης 0

Δημ. Μερλόπουλος 0	Δ. Μοσχούλας
Αναγ. Σταθόπουλος	Κ. Οικονομόπουλος Ν
Ιάκωβος Σουδάκτλης ἀρν.	Ν. Σαρίππας 0
Α. Βιτάκης 0	Δ. Βεναρδάκης
Α. Παζάνος ἀρν.	Ευθ. Κεχαγιάς
Α. Κανάρης 0	Λουκάς Καραλίβανος
Θ. Ιωαννίδης	Θημ. Παπακώστας
Χαρ. Ζημελακάκης	Χρ. Γεωργιάννης 0
Νικόλ. Κονταράτος 0	Πρ. Μαρμαράς 0
Σπυρ. Βαρόντης	Κωνσ. Βλάμης 0
Δημήτρ. Δημητριάδης	Θάνος Κανακάκης
Γ. Χατζόπουλος	Α. Ν. Λόντος Ν
Εμ. Ναυπλιώτης 0	Ιδ. Παπαδιαμαντόπουλος ἀρν.
Νικόλαος Γκιλίας 0	Αρ. Μπουκαούρης
Ευθ. Πλαστήρας 0	Παν. Θεοφίλου
Αθαν. Ρονιέρης 0	Κ. Κωνσταντής
Ν. Καναβός 0	Γ. Ρούφος
Ν. Φαρμάκης 0	Π. Χαλκιάδης
Κωνστ. Α. Βυθιμιόπουλος	Αλέξ. Λάσιος
Γεωρ. Δημητριάδης 0	Δημ. Τριγγέτας 0
Θεοδ. Μιχαλοπούλος	Μιχ. Σχινάς 0
Μιχ. Ιατρός	Αθ. Μησελάς 0
Αθ. Πετσάλης 0	Σπυρ. Γρίβας 0
Τηλέμ. Ρούκης 0	Αἰών. Σταμάτης
Κ. Νικολαΐδης 0	Κωνστ. Αεώτης 0
Λουκάς Κολογερόπουλος	Ιω. Νικολαΐδης 0
Α. Σακελλαράκης Ν	Κ. Γρημανέλης 0
Κ. Ραΐλης	Γ. Φιλκιδής 0
Α. Μαυρομιχάλης	Ιω. Μπετλής 0
Αντ. Μαυρομιχάλης	Κωνσ. Κωστής
Γ. Μαυρομιχάλης	Ιω. Γ. Λάτρης
Γεωρ. Μαυρομιχάλης	Οδ. Ιζαβέλος 0
Α. Μαυρομιχάλης	Ν. Ζέρβας
Δ. Σαραβάς 0	Γεωργιος Μπούμπουλης
Δ. Κουμουνδούρας 0	Διομήδης Κυριακού 0
Γρ. Πατριαρχίας 0	Ανασ. Ορλάνδος 0
Χαράλ. Κανελλόπουλος	Δημ. Θεοχάρης 0
Κ. Ζαρεφόπουλος Ν	Κ. Πλάτης 0
Ζαρ. Ζαρεφόπουλος 0	Μιλ. Κ. Κανάκης
Αναγν. Κανελλόπουλος	Ι. Θ. Παλαιολόγος

Ιω. Βαζικης	Ο	Δημ. Σαχτούρης	Ο
Α. Εμμορρόπουλος		Δημ. Ι. Κριζής	
Αντ. Ιουστινιανός		Ιω. Ζάκας	Ο
Μ. Κ. Παλμάτος		Κ. Δουδονιώτης	
Εύαγ. Αντόπας	Ν	Τιμ. Βάσας	Ο
Αρ. Μοραΐτης		Γ. Κρίστας	
Εύστ. Παρίτης	Ν	Γ. Πέτρου	
Γεωγ. Μαυρομαχίδης	Ο	Β. Μελωνίδης	
Ν. Νεζής		Α. Ζητούνης	
Δημ. Δρότος		Α. Αϊνιάν	
Ιωάν. Ζαλόνης		Πέτρ. Σκαμπαρδής	
Γ. Μοσάτος		Ν. Πουδούρης	Ο
Εκσ. Σαχλίσταδης		Στερ. Παπαός	
Γεωγ. Ι. Σταύκος		Γ. Βελιστάριος	
Α. Γ. Σταύκος		Γ. Αγγελινίδης	Ο
Κωνσ. Διαλέτης		Δημ. Καρνεσιόγλου	Ο
Κωνσ. Βασιλειώτης		Εμμ. Κόκκινος	
Ιω. Α. Οικονομίδης	Ο	Ιω. Δηλ. Γιάννης	
Σταμ. Κορίζης		Γεωγ. Γ'λαράκης	Ο
Δημ. Τζώρτζης	Ο	Κωνσ. Κανάρης	
Δημ. Βούλγαρης	Ο	Ν. Κ. Κανάρης	Αρ.
Δημ. Στ. Βουδούρης		Ν. Χ. Γ. Κοτζιάς	
Απ. Γιουρδής	Ο	Δημοσθ. Ν. Βελ. σάνος	

Ακολουθῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ πληρεξουσίου Β. Βαλτινοῦ, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνη νὰ συζητήσῃ καὶ ψηφισθῇ ἀμέσως ἡ πρότασις αὐτοῦ περὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ ἀποστόλου τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ ἀντισυνταγματικότητι, μετὰ συνεισέταται εἰς τὴν παραβολὴν τῆς προτάσεως ἀναβολῆς, ὡς ἀποτελεῖται οὕτως τῆς προτάσεως ταύτης καὶ ὡς ἀναγκαίης τῆς προηγουμένης ἀπολογίας τῆς ὁλῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἀποφίδεται ἀμέσως πως μίμψις εἰς καὶ κατηγορία παρὰ τοῦ ἀποστόλου εἰς ἀναστάσεως τὴν ῥηθείσαν πρότασιν ἔχουσιν οὕτως.

Ἡ Συνέλευσις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν αὐτῆς, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ παράτασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ θέσται εἰς ἐνεργεῖαν ἐνὶ ὑποδεστέροις ἀξιοματικῶς τῆς Χωροφυλακῆς ἀποδοκιμαζέει τὴν ἀντισυνταγματικὴν αὐτοῦ πορείαν.

Ἐπὶ τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Προέδρου, ἀπεφάνητο ὅτι παραδεχεται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Προεδρεῖον διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν πληρεξουσίων κατὰ τὴν λήξαντα μῆνα Ἰούνιον πέν-

στωπὶς ἐκ δραχ. ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων. Ἐπίσης ἡ Συνέλευσις ἐχορήγησε διὰ μὲν τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τῆς Συνελεύσεως τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰουνίου πέντε χιλιάδων δραχ. ἐνὶ χιλιάδων πεντακοσίων, ἀπέναντι δὲ τῶν δαπανῶν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου προκαταβολὴν δραχ. τεσσαρῶν χιλιάδων κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἔλασε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥρην Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος,

Κ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μιχαηλίδης,

Σ. Ἰωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΕ'.

Τῆς 13 Ἰουλίου 1861.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ὥραν 10 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν, ὡς μὴ γενομένων δεκτῶν τῶν περὶ τροποποιήσεως τούτων παρατηρήσεων τοῦ πληρεξουσίου Ν. Σαρίππου.

Ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διαλέξεως εἶναι πρῶτον ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου διὰ τὴν ἔδη ἀρχομένην μηνιαίαν περιόδον, καὶ δεύτερον ἡ συζήτησις τοῦ ψήφισματος περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀγωνισθέντων.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρίππου ἐπρότεινεν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῶν ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων· ὁ δὲ πληρεξούσιος Μίλητος ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν ταύτην τῆς ἀναβολῆς εἰπὼν, ὅτι ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ὤρισθη καὶ πρέπει νὰ ᾖναι ἡ συζήτησις τοῦ σπουδαιωτάτου ψήφισματος περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀγωνισθέντων.

Ἀντιλέγων εἰς ἀμφοτέρους τοὺς προλαλήσαντας ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστάπουλος ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν τοῦ προεδρείου, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐξουσία ἐπαύσεν, πρέπει νὰ γίνῃ, καὶ ἡ συζήτησις τοῦ οὐσιωδιστάτου νομοσχεδίου περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀγῶνος πρέπει νὰ λάβῃ χώραν σήμερον, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἐκείνοι, οἵτινες ἔλαβον τὴν πρωτοπολίαν τῆς συντάξεως καὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ψήφισματος τῶν ἀγωνιστῶν, ἔχουσι τὴν ὑπερβάλλοντα ζῆλον καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ συζητήσῃ καὶ ἐπιψηφίσωσιν αὐτὸ σήμερον, ἐνῷ οἱ προλαλή-

σαντες, οί προτειναντες ήδη την πρό παντός άλλου συζήτησιν του νομοσχεδίου τούτου προς τόν σκοπόν των, ἐμυκτήριζον αὐτό· διό προτείνει νά γίνη ἀμέσως ἐναρξίς τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου, καί μετ' αὐτὴν νά ἀρχίσῃ ἡ συζήτηση τοῦ περὶ ἀγωνιστῶν ψηφίσματος, κηρυττομένης διαρκoῦς τῆς συνεδριάσεως ταύτης.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἦρξατο κατόπιν ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου· πρὸς ἐπιτήρησιν αὐτῆς ὁ προεδρεύων προσεκάλεσεν ὡς ψηφοδέκτας τοὺς πληρεξουσίους Γ. Μιλησιον, Δ. Τριτάκην, Α.Θ. Μυσυρλὴν καὶ Γ. Μινιζόπουλον παρόντας, καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἠρνήθησαν νά ἀνκλάδωσι τὴν ἐπιτήρησιν ταύτην προσεκάλεσε τοὺς πληρεξουσίους Ι. Καραγιαννοπούλου καὶ Δ. Θεοχάρην, οἵτινες ἐπιτήρησαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὴν ψηφοφορίαν. Οἱ πληρεξούσιοι προσερχόμενοι κατὰ τὴν ἐκκλήσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἀλληλοδιαδόχως κατέθετον τὰ μὲν ψηφοδέλτια τῶν εἰς τὴν ψηφοδόχον κάλπην, κεκρίμενην ἐπὶ τῆς ἐδρας τοῦ Προεδρείου, τοὺς δὲ κυάμους εἰς τὴν παρακειμένην.

Μετὰ δὲ τὴν παρακατάθεσιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων ἦνοιξαν αἱ κάλπαι, καί, ἀφοῦ διὰ τῆς γενομένης παραβολῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων εὑρέθη ἴσος τῷ ἀριθμῷ τῶν κυάμων, ἤρξατο ἡ διαλογὴ καὶ ἡ καταχώρησις τῶν ψήφων ἐκαστοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ συνταχθέντας πίνακας· μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ταύτης ἐξήχθη ὅτι ἐλαβον ὡς Πρόεδρος

Ὁ Επαμεινώνδας Δεληγεώργης ψήφους 155
ὡς ἀντιπρόεδροι,

Ὁ Α. Ἰσκος.....	»	142
Ὁ Ν. Βουδούρης.....	»	138
Ὁ Α. Ζαίμης.....	»	138
Ὁ Τ. Βάσσος.....	»	137

ὡς γραμματεῖς,

Ὁ Σ. Γρίβας.....	»	140
Ὁ Γ. Μιχαλίδης.....	»	139
Ὁ Α. Νικολαΐδης.....	»	139
Ὁ Ι. Ευδακτύλος.....	»	136

Ἐκατὸν καὶ ἐξήκοντα τεσσάρων ψηφοφορησάντων.

Ἐπομένως ὁ προεδρεύων ἐκήρυξεν ὅτι δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ διὰ τὴν ἀρχομένην μηνιαίαν περίοδον ἐξελεχθῆσαν Πρόεδρος μὲν ὁ πληρεξούσιος Ε. Δεληγεώργης, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ πληρε-

ξούσιοι Α. Ἰσκος, Ν. Βουδούρης, Α. Ζαίμης καὶ Τ. Βάσσος, καὶ γραμματεῖς οἱ Σ. Γρίβας, Γ. Μιχαλίδης, Α. Νικολαΐδης καὶ Ι. Ευδακτύλος.

Μετὰ δὲ τὴν κήρυξιν ταύτην τοῦ ἀποτελέσματος ὁ πληρεξούσιος Δ. Τριτάκης ἐπέφερε τὰς ἐξῆς ἐνστάσεις 1) ὅτι κατὰ τὴν διάδοχον τῆς ψηφοφορίας οἱ πληρεξούσιοι ἔπρεπε νά παρευρίσκωνται εἰς τὴν συνεδριάσιν, κατὰ τὸ ἀρθρον 10 τοῦ κανονισμοῦ, ἀλλὰ δὲν παρευρέθησαν, διότι ἕκαστος δίδων τὴν ψήφον του ἀπῆρχετο, 2) ὅτι ὁ προεδρεύων ὅν ἐδήλωσε πρὶν τῆς παραβολῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν τῶν κυάμων τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφορησάντων διὰ νά ἀποδειχθῇ ἡ νομιμότης τῶν ἐν τῇ κάλπῃ ὑπαρχόντων ψηφοδελτίων ἀλλ' ἐδήλωσεν αὐτὸν μετὰ τὴν παραβολὴν· καὶ 3) ὅτι δὲν εἶναι πλήρης ἡ Συνέλευσις ἤδη διὰ νά ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεών του. Τὰς ἐνστάσεις ταύτας ὑπεστήριξεν καὶ ὁ πληρεξούσιος Γ. Παπαγεωργίου.

Ἀπάντησεν ὁ πληρεξούσιος Τ. Βάσσος ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων κατὰ τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἐν τῇ κάλπῃ εὑρεθέντα καὶ διαλεχθέντα ψηφοδέλτια ἀποδεικνύουσιν ἐναργέστατα ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε ἦτο πληρεστάτη· ὅτι διὰ νά κηρυχθῶσι συζητητέαι αἱ ἐνστάσεις τοῦ προλαλίσαντος πρέπει νά ὑποστηριχθῶσι καὶ ὑπὸ δέκα ἄλλων πληρεξουσίων, ἄλλως εἶναι ἀπορριπτέαι καὶ ἀπαράδεκτοι, κατὰ τὸ ἀρθρον 22 τοῦ κανονισμοῦ· καὶ τοιαῦται εἰσὶν αἱ προκείμεναι ἐνστάσεις ὡς μὴ ὑποστηριζόμεναι εἰμὴ ὑπὸ τοῦ προτειναντος αὐτάς καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συμφωνοῦντος πληρεξουσίου Παπαγεωργίου.

Ἀκολουθῶς ὁ προεδρεύων ἐκθέσας τὰ ἀπ' ἀρχῆς τῆς συνεδριάσεως γεγόμενα ὡς ἐνηργηθέντα ἐν πλήρῃ τάξει καὶ νομιμότητι καὶ ἐν μέτρῳ πλήρους ἀπαρτίας τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν παρευρίσκοντο ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνιστάμενοι μετ' ἄλλων δύο ἢ τριῶν καὶ ἠρνήθησαν κατὰ τὸ καθήκον των νά ψηφοφορήσωσιν, ἠρώτησεν ἂν τις, ἐκτὸς τῶν δώο ἐνισταμένων, ὑποστηρίξῃ τὰς προτεινομένας ἐνστάσεις, καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς ἕτερος παρίστατο ὑποστηρίξων ταύτας, παρὰ πολλῶν δὲ προτεινέτο ὅτι ἡ Συνέλευσις ἤδη δὲν ὑπολείπεται πλήρης πρὸς περαιτέρω ἐξακολουθήσιν τῆς συνεδριάσεως, ἔλυσεν αὐτὴν περὶ τὴν ὥραν τετάρτην καὶ ἡμισίαν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μιχαλίδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διαλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως κατατεθέντων ψηφοδελτίων κατὰ τὴν 13^{ην} Ἰουλίου 1864.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκλεγομένου.	Ἀριθμὸς ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψῆφοι.																													Ὀλικὸν ποσὸν ψήφων.																										
Ἐπ. Δεληγεώργης.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15																	155																								
	16	17	18	19	20	21	22	24	25	26	27	28	29	30	31																		1																							
	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47																		1																							
	48	49	50	51	52	53	55	56	57	58	59	60	61	62	63																																									
	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78																																									
	79	80	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94																																									
	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111																																									
	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126																																									
	127	128	129	130	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143																																									
	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158																																									
	159	160	161	163	164																																																			
Παλαιῖδες.....	132																																																							
Κ. Λομβάρδος.....	162																																																							

Οἱ ψηφοδελτίαι
Γ. Ν. Ροῦφης
Τ. Α. Βούλγαρη

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Μ. Γ. Α. Α. Α. Α. Α.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διαλογῆς τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Συνελεύσεως κατατεθέντων ψηφοδελτίων.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκλεγομένου		Λύζοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι.																			Ὀλικὸν ποσὸν ψήφων										
Ἀνδρ. Ζαχαρίας...		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	24	26	27	28	29	30	31	33
		34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47	48	49	51	52	53	55	56	57	58	59	60	61	62	63	65	66	67
		68	69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	80	82	83	85	86	88	90	91	93	94	97	98	99	100	101	103	104	105	106
		107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	119	120	121	124	126	127	129	130	133	135	137	138	139	140	141	142	143	144	145
		146	147	148	149	150	151	152	253	154	155	156	157	158	159	160	161	163	163												
Ἀθ. Ἰσάκος		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	24	26	27	28	29	30	31	33

142

34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47	48	49
50	51	52	53	55	56	57	58	59	60	61	62	63	65	66
67	68	69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	82	83	85
86	88	90	91	93	94	97	98	99	100	101	103	104	105	106
107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121
122	124	126	127	128	129	130	133	135	136	137	138	139	140	141
142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156
157	158	159	160	161	163	164								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22	24	26	27	28	29	30	31	33
34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47	48	50
51	52	53	55	56	57	59	60	61	62	63	65	66	67	68
69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	80	82	83	85	86
88	90	91	93	94	97	98	99	100	101	103	104	105	106	108
109	110	111	112	113	114	115	116	117	119	120	121	122	124	126
127	129	130	133	135	136	137	138	139	140	142	143	144	145	146

Λ. Βάσος...

137

147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161
163	164													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22	24	26	27	28	29	30	31	33
34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47	48	51
52	53	55	56	57	58	59	60	61	62	63	65	66	68	69
70	71	72	73	74	76	77	78	79	82	83	85	86	88	90
91	93	94	97	98	99	100	101	103	104	105	106	107	108	109
110	111	112	113	114	115	116	117	119	120	121	122	124	126	127
128	129	130	133	135	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146
147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161
161	163	164												

Ν. Βουδούρης...

Οι ψηφοδελτία
Γ. Ν. Ρούρος,
Τηλ. Ι. Ρούρος.

Ο Πρόεδρος
Κ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ.

Οι Γραμματείς
Σ. Ίωάννου,
Μ. Μιχαηλίδης.

138

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ διελογῆς τῶν ἐκ τὴν ἐκλογὴν τῶν Γερμαμάτων τῆς Συνελεύσεως κατὰ-
τεθέντων ψηφοδελτίων.

Όνομα καὶ ἐπώνυ-
μον ἐκλεγομένου

Γ. Μεγαλίδης. . .

Λέγοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων, δι' ὧν ἐδόθησαν αἱ ψήφοι

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	27	28	29	30	31
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47	48
50	51	52	53	55	56	57	58	60	61	62	63	65	66	67
68	69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	82	83	85	86
88	90	91	93	94	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106
107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	119	120	121	124
126	127	128	129	130	133	135	137	138	139	140	141	142	143	144
145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159
160	161	163	164	—										

1. Ξυδάκτολος . .

139

51	52	53	55	56	57	58	60	61	62	63	65	66	67	68
69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	82	83	85	86	88
90	91	93	94	97	98	99	100	101	103	104	105	106	107	108
109	110	111	112	113	114	115	116	117	119	120	121	122	124	126
127	128	129	130	133	135	139	140	141	142	143	144	145	146	147
148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	163
164	—													

Α. Νικολαΐδης. . .

136

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	19	20	21	22	23	24	26	27	28	29	30	31	33
34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47	48	49
59	51	52	53	55	56	57	58	60	61	62	63	65	66	67
68	69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	82	83	85	86
88	90	91	93	94	97	98	99	100	101	103	104	105	106	107
108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	119	120	121	122	124
126	127	128	129	130	133	135	137	138	139	140	141	142	143	144
145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159
160	161	163	164	—										

139

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22	23	24	26	27	28	29	30	31
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	46	47	48
50	51	52	53	55	56	57	58	60	61	62	63	65	66	67
68	69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	82	83	85	86
88	90	91	93	94	97	98	99	100	101	103	104	105	106	107
108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	119	120	121	122	124
126	127	128	129	130	133	135	136	137	138	139	140	141	142	143
144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158
159	160	161	163	164	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
102	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
102	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

140

1

1

Λευκά

Λογιστική

Θ. Γεωργίου

Οί Ψηφολέται

Τζιλ. Ι. Ρούκας,

Γ. Ν. Ρούφος.

Ο Πρόεδρος

Κ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ.

Οί Γραμματείς

Α. Παπαγιαννολάου,

Σ. Ίωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΥ.

της 15 'Ιουλίου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περί τὴν μεσημέριαν ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Καταλαβόντος ἔπειτα τοῦ πληρεξουσίου Κωνστ. Πετράλη πρώην ἀντιπρόεδρου τὴν προεδρίαν ἔδραν ἡδύτατο ἡ σιγή τῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδριάσει κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου γενομένων ἐνστάσεων.

Ὁ πληρεξούσιος Χ. Χριστόπουλος λαβὼν τὸν λόγον προέτεινε νὰ κηρυχθῶσιν ἀπαράδεκτοι αἱ ἐνστάσεις αὗται ὡς μὴ ὑποστηριζόμεναι ὑπὸ δέκα ἐτέρων πληρεξουσίων, κατὰ τὸν Κανονισμόν, εἶναι καὶ κατ' οὐσίαν ἄκυροι. Ὁ δὲ πληρεξούσιος Α. Β. Πετιμεζάς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρίπουλος ἔκαμον τὴν ἐνστάσιν ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν εἶναι πλήρης καὶ ἠτήσαντο νὰ δεβαιωθῇ ἡ νόμιμος ἀπαρτία αὐτῆς διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν πληρεξουσίων.

Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης πολλοὶ πληρεξούσιοι ἀντέλεξαν ὅτι μετὰ τὴν στιγμιαίαν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου πᾶσα ἐνστάσις εἶναι παράλογος καὶ ἀπαράδεκτος ὡς μὴ ὑποστηριζομένη ὑπὸ δέκα ἐτέρων πληρεξουσίων.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδρεύοντος, ἀπεκρίνατο ὅτι εἰσὶν ἀπαράδεκτοι κατὰ τῆς ἐκλογῆς γεόμεναι ἐνστάσεις καὶ ἄκυροι κατ' οὐσίαν.

Ἀκολουθῶνς, ἀφοῦ κατέλαβε τὴν ἔδραν τοῦ ἐκλεγέντος προέδρου ὁ πληρεξούσιος Α. Σαράβας λαβὼν τὸν λόγον ἀπέκρινεν ὅτι τὰ δικαιώματα τῆς πλειοψηφίας εἶναι σοβαρὰ ὡς εἶναι τοιαῦτα καὶ ἐκείνα τῆς μειοψηφίας εἰς οἰουδήποτε ἀριθμοῦ προσώπων καὶ ἂν σύγκληται· ἀλλ' ὅταν ἡ πρώτη διὰ τῆς ἐξασκήσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς θέλῃ νὰ μεταβάλῃ τὰ ἀναλλοίωτα δικαιώματα τῆς δευτέρας, τότε αὕτη ἀπὸ πλειοψηφίας καθίσταται τυραννία· ἐξηγήσας ἔπειτα ὅτι τὸ ἀρθρον 22 τοῦ Κανονισμοῦ εἶναι ἐφαρμοστέον μόνον ἐκ τῶν προτάσεων, καὶ ὅτι τοιοῦτοτρόπως τὸ ἀνέπτυξε καὶ τὸ ἐφήρμοσε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ὁ νῦν Πρόεδρος, προτείνει ἐκ νέου τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου διὰ νὰ δεβαιωθῇ ἂν ὑπάρχῃ νόμιμος ἀπαρτία τῆς Συνελεύσεως.

Καὶ ἐνταῦθα πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων ἀντέλεξαν ὅτι ἀξιοκατάκριτος μᾶλλον εἶναι ἡ μειοψηφία, ἥτις ἐπὶ πολλοὺς μῆνας

μη προερχομένη παρέλυσεν τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος· ὅτι μὴ ὑπαρχούσης ἐν τῷ Κανονισμῷ ἐξαιρετικῆς τινὸς διατάξεως ἐπιτροπύσεως, κατὰ τὴν παράλογον ἀξίωσιν τῶν ἐνισταμένων, τὴν ἀναβολὴν τῶν συνεδριάσεων ἐπὶ τῇ ἐνστάσει δύο ἢ τριῶν ἰσχυροζομένων δῆθεν ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμιμος ἀπαρτία, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῶσι λογικῶς καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ἃ καὶ ἡ δευτέρα αὕτη ἐνστάσις εἶναι ἀπαράδεκτος ὡς μὴ ὑποστηριζομένη, ὑπὸ δέκα πληρεξουσίων καὶ ὡς δεδικασμένη.

Μετὰ τίνα δὲ ἐπὶ τούτου περαιτέρω συζήτησιν, περιστραφείσαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνητο ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Σαράβα γενομένη ἐνστάσις ὡς μὴ ὑποστηριζομένη ὑπὸ δέκα πληρεξουσίων, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀλλ' ὑπὸ μόνων ὁκτώ, ἀπαριθμηθέντων ὀνομαστί, εἶναι ἀπαράδεκτος.

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις, τῇ προτάσει τοῦ πληρεξουσίου Ι. Βαλασσοπούλου ἀπεφάνητο τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ διορισθέντος ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν φρουράρχου τῆς Συνελεύσεως Χ. Ζυμβρακάκη διὰ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Γρίβα.

Μετὰ τίνα δὲ μικρὰν συζήτησιν ἐπὶ τῆς γενομένης προτάσεως περὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ διὰ ψηφιδελτίων, καθ' ἣν ὑπεστηρίχθη ὅτι ὅπωςδῆποτε καὶ ἂν ἐκφρασθῇ ἡ θέλησις τῆς Συνελεύσεως τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται, καὶ ὅτι πολλὰ προηγούμενα παραδείγματα ἐκλογῶν προσώπων ἀνεψφιδελτίων ὑπάρχουσιν, ἡ Συνέλευσις ὥρισε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ δι' ἀναστάσεως, καὶ τοιουτοτρόπως ἐξελέξατο καὶ αὐτὸς φρούραρχον αὐτῆς τὸν πληρεξούσιον Δ. Γρίβαν ἀντὶ τοῦ πληρεξουσίου Χ. Ζυμβρακάκη διορισθέντος ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Κατόπιν ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ περὶ ἀγωνιστῶν ψήφισμα, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, μὴ παραδεχθείσης τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ν. Κατζίκαπῃ περὶ συζήτησεως τῆς προτάσεως τῆς ἀφορώσης τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου τῶν οἰκοδομησάντων ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Β. Βαλτινὸς προέτεινε νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ ψήφισμα ὡς ὑπεβλήθη καὶ ὡς συνετάχθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις εἰργάσθη μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασιν τοῦ ἀντικειμένου, ἀλλ' ἑτέροι τῶν πληρεξουσίων λαβόντες ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀνέπτυξαν διαφόρους ἰδέας καὶ γνώμας· ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν προέτειναν ὅτι δεόν νὰ λυθῇ καὶ

ἀποφασισθῇ πρὸ πάντων τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀγωνιστοῦ λαοῦ, ὅστις δὲν ἐδικαιώθη εἰσεῖτι, κατὰ τὰς ἀποφάσεις ὧν τῶν προλαβούσων Συνελεύσεων, καὶ νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, καὶ τὸ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἀντικείμενον, καὶ ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ὡς τείνον μᾶλλον νὰ αἰξήσῃ τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἀνταγωνισθέντων ἢ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς πραγματικῶς ἀγωνιστάς τοῦ 1821, καὶ ὡς καθιεροῦν διακρίσεις, αἰτινὰς ἐνῆι καταστρέφουσι τὴν ἰσότητά τῆς ἀμοιβῆς ὧν τῶν συντελεσάντων εἰς τὸν ἀγῶνα Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ταυτοχρόνως ἀνοίγουσι καὶ τὰς θύρας τῶν εὐνοίων καὶ προστασιῶν δὲν δύναται νὰ ᾔηται δεκτόν· οἱ δὲ ὑπεστήριξαν τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἰσχυρισθέντες ὅτι ὅλος μὲν ὁ λαὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐδωσίαν τοῦ ἀγῶνος, ἀλλ' ὑπῆρξαν μετὰ αὐτοῦ ἄνδρες, οἵτινες προηγήθησαν καὶ προσέφερον μονίμους ἐκδουλεύσεις, διὸ καὶ εὐλόγως τὸ ζήτημα διηρέθη εἰς δύο, εἰς ἀμοιβὴν τῶν μονίμων ὑπηρεσιῶν καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἔχοντα ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν βάσιν, ἥτοι τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἀγῶνος.

Ἐπομένως, ὡς παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 9 ὥραν Μ. Μ. ἀναγγέλλας, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ὅτι αὐτίκῃ ἐστὶν γενικὴ συνεδρίασις καθ' ἣν θέλει ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τῶν ἀγωνιστῶν συζήτησις.

Ὁ Προεδρεύων ἀντιπρόεδρος

Τ. ΒΑΣΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΖ'.

Τῆς 17 'Ιουλίου 1864.

Πλήρως γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ὥραν 10 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Β. Βαλτινὸς προέτεινε τὸ ἐξῆς σχέδιον ψηφίσματος.

« Ἡ Συνέλευσις αἶρει τὸ ὑπὸ στοιχ. ΟΣΤ' ψήφισμά τῆς τὸ ἀφορῶν τοὺς ἀνθυπασπιστάς τοῦ στρατοῦ ».

Συστήσας δὲ τοῦτο ὡς κατεπεῖγον καὶ συζητητέον σήμερον εἶπεν, ὅτι προτείνει τὴν ἀρσιν τοῦ περὶ ἀνθυπασπιστῶν ψηφί-

σματος διὰ νὰ μὴ μένῃσι ἀδικημένοι οἱ μὴ ἔχοντες προστά-
τας καὶ ὑπερασπιστάς.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κατεπείγοντος ἐγένετο μικρὰ
συζήτηση, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριξαν τὴν ἀμεσον συζήτησιν τοῦ
ὑποβληθέντος σχεδίου ὡς ἀποτελοῦντος συνέχειαν προηγουμένης
προτάσεως, ἥτις εἶχεν ἀποφασισθῇ ὡς κατεπείγουσα, οἱ δὲ ἰσχυ-
ρίσθησαν, ὅτι τὸ ὑποβληθέν σχέδιον εἶναι ὅλως νέον καὶ μὴ κατε-
πείγον, καὶ δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ σήμερον κηρυττόμενον ὡς
τοιούτον, κατὰ τὸν κανονισμόν, διακοπτομένης μάλιστα τῆς ἀρξα-
μένης συζητήσεως τοῦ σπουδαιωτάτου ζητήματος τῶν ἀγωνιστῶν.

Μετά τὰ λεχθέντα ἡ Συνέλευσις δὲν παρέδεχθη τὴν γενο-
μένην ταύτην πρότασιν τοῦ κατεπείγοντος.

Ἀκολουθῶς ὁ πληρεξούσιος Κ. Γιολδάσης ἠτήσατο νὰ προ-
τιμηθῇ καὶ συζητηθῇ σήμερον ἡ πρό πολλοῦ ὑποβληθεῖσα
πρότασις τοῦ περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν μὴ πω καταταχθέντων κλη-
ρουχῶν ὅλων τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἀπὸ πάσης ὑποχρεώσεως
τῆς στρατολογίας.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τούτου συζήτησιν ἡ Συνέλευσις μὴ παρα-
δεχθεῖσα τὴν γενομένην ταύτην πρότασιν τῆς προτιμήσεως, ἀ-
πέφνητο τὴν ἐξακολουθῆσιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀγω-
νιστῶν ψηφίσματος.

Συνεπεία τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἀφοῦ ὁ πληρεξούσιος Α.
Ζέρβας ἀπάντησεν ἐν παρόδῳ ἐπὶ τινων προσωπικῶν ζητημά-
των, ἅτινα ἐξήγαγεν ἐκ τῶν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συζήτησιν
γενομένων ἀγορευμάτων, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Α. Χ.
Λόντος καὶ ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς· οὔτε ὁ καιρὸς εἶναι κατάλληλος
πρὸς σκέψιν καὶ συζήτησιν τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀγω-
νιστῶν ζητήματος, οὔτε ἡ διασκευή καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ ὑπὸ
συζήτησιν ψηφίσματος εἶναι καλὴ, διὸ καὶ φέρει τὰς ἀνηκούσας
παρατηρήσεις κατὰ τῆς πρακτικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ· ἡ Συνέλευσις
ἔχουσα τὴν ἐντολὴν μόνην νὰ συντάξῃ τὴν πολιτείαν καὶ νὰ
θεραπεύσῃ τὰ κατεπείγοντα καὶ ἀνγκαῖα, ἐὰν ἐπιληφθῇ τῆς
συζητήσεως καὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, δὲν δύναται νὰ πε-
ρικλινῇ τῆς τακτικῆς, ἣν αἱ προηγούμεναι συνελεύσεις ἠκολού-
θησαν, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Γ' 76ρίου 1843, ἥτις διὰ τοῦ ὑπὸ
στοιχ. Ε' ψηφίσματος τῆς διέταξε τὰ ὁρθώτερα, ἀναθέσασα τὰ
πάντα εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἐπιλαμβάνον ἐν δὲ τῆς
περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἀγῶνος ὑποθέσεως οφείλει νὰ ἱκανο-
ποιήσῃ οὐ μόνον τοὺς σωματικῶς ἀγωνισθέντας, ἀλλὰ καὶ τὰς
οἰκογενεῖας ἐκείνας, αἵτινες πανόλβιοι πρὶν οὖσαι στεροῦνται ἡ-

δη τῶν πρὸς τὸ ζῆν, διότι ἰθυσίασαν τὸ πᾶν ὑπὲρ τῆς ἀναγεν-
νήσεως τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὶν ἢ συνταχθῇ ἡ πολιτεία
καὶ προσδιορῶθῃ ἐπιτροπὴ τις πρὸς ἐξέτασιν τῶν μέσων τοῦ
ἔθνους ἀναλόγως τῶν προσδοκωμένων ἀπαιτήσεων, ἡ σημερινὴ
κατάστασις τοῦ ἔθνους δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξέτασιν τοιούτου
ἀντικειμένου· ἐπειδὴ τὸ ὑποβληθέν σχέδιον προβλέπει περὶ μό-
νων τῶν προσωπικῶν ἀγῶνων καὶ οὐχὶ περὶ τῶν χρηματικῶν
θυσιῶν, οὕτω δὲ μερίζει τὸν ἀγῶνα καὶ ἀδικεῖ· καὶ ἐπειδὴ ἡ
οἰκονομία τοῦ σχεδίου τούτου, ὡς ὑποστηρίζοντος μητρόφα
κηρυχθέντα πολλὰκις ὡς πλαστογεγραμμένα, ὡς προτεινόντος
τὴν συντάξιν νέων μητρώων, καὶ ἐντεῦθεν τὸν πολλαπλασια-
σμόν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, καὶ ὡς καθιερόντος τὴν ὑ-
δριστικὴν διάκρισιν τοῦ στρατοῦ δὲν εἶναι κατάλληλος, διὰ
ταῦτα ἡ Συνέλευσις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τοῦ τα-
μείου δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἀμοιβῆς τῶν παλαιῶν ἐκ-
δουλεύσεων, καὶ μάλιστα ἐπὶ μητρώων, καθ' ὧν, ἔνεκα τῶν ἀ-
πειρῶν καταχρήσεων, ἐξηγέρθη ἡ συνείδησις τοῦ ἔθνους, ὅπερ
ἂν δὲν ἔκαμε χρῆσιν τῆς παθντικῆς μᾶλλον ἀνθιστάσεως, ἥτις
ὑψώσει τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ πρώτου
ἐτοῦς, ἥθελεν ὑποκύβει.

Ἀφοῦ δὲ ὁ ἀγορευτὴν κατέκρινε τὰς τοπικὰς προικοδοτήσεις,
ἃς καθιερεῖ τὸ σχέδιον τοῦ ψηφίσματος, κατὰ προτίμησιν τού-
των ἢ ἐκείνων τῶν τόπων ἀπέναντι ἄλλων ἐχόντων ἂν ὄχι
ἀνώτερα τουλάχιστον ἴσα δικαιώματα, καὶ ἐπέφερε διαφόρους
ἄλλας παρατηρήσεις, προέτεινε ὡς μέτρον καταλληλότερον τὴν
παραχώρησιν δίκῃ ἢ δεκαπέντε ἢ καὶ εἴκοσι στρεμμάτων γῆς
εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν ἀναγομένην εἰς τὴν ταξιν τῶν ἀγωνι-
στῶν, διότι τότε καὶ ἡ κοινωνία θέλει ἐπικροτήσῃ εἰς τὴν
ἀπόφασιν ταύτην, καὶ ὁ κάτοχος περισσοτέρων γαιῶν προθύ-
μως θέλει παραχωρήσῃ τὰς πλεονάζουσας εἰς ἄλλον· καὶ διότι
οὕτω ἀμοιβόνται οἱ ἀγωνισταὶ μὲ ἀληθινὴν καὶ πραγματικὴν
νόμισμα, οἱ Ἕλληνες θέλουν κατασταθῇ ἰδιοκτῆται, καὶ θέλουν
προέλθῃ ὠφελεῖται, οὐ μόνον εἰς τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὸ δημόσιον Ταμεῖον· διὸ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζή-
τησις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ψηφίσματος μεχρινοῦ ἐτοιμασθῶσι καὶ
τὰ λοιπὰ δύο νομοσχέδια περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ
περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κτηματικῶν καὶ χρηματικῶν θυσιῶν.

Ἀκολουθῶς ἐγένετο διακοπὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ δέκα λεπτά
πρὸς ἀναψυχὴν· μετὰ παρέλευσιν δὲ ταύτης ὁ Πρόεδρος, συναι-
νέσει τῆς Συνελεύσεως, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν ὥραν 3

Μ. Μ. ἀναγγελλας ὡς ἀντικείμενον τὴν αὐρίον τὴν ἐξαχολούθησιν τῆς αὐτῆς συζητήσεως.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος,

Τ. ΒΑΣΣΟΥ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Γ. Μιχαηλίδης

Α. Νικολαΐδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΗ΄.

τῆς 18 Ἰουνίου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ὥραν 10 Π. Μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Αὐτῶν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ι. Βαλασόπουλος ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐνάτην ἐσπερινὴν ὥραν τῆς προτερείας ἐφωράθη λεοφωρεῖον πλήρης ὀπλων διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Λεωνίδα Βουλγαρί· ἡ Αστυνομία εἰδοποιηθεῖσα καὶ προσελθούσα ἐκεῖ, ὅπου τὸ λεοφωρεῖον ἐφωράθη, οὐδεμίαν ἐνέργειαν κατὰ τὸ καθήκον τῆς ἐπραξεν, περίπαλον δὲ τινὰ χωροφυλακῆς θελήσαν νὰ κατὰσχῃ τὰ ρηθέντα ὅπλα ἐμπόδισεν ὡς δι' ἀδείας τῆς μετακομιζόμενα. Ἐπειδὴ τὸ περιστατικὸν τοῦτο συνδυαζόμενον μετὰ τὰ πολλὰ διαφνημιζόμενα καὶ γραφόμενα ἔθεσε τὸ κοινὸν εἰς ἀνησυχίαν, διὰ ταῦτα προτείνει νὰ προσκληθῇ τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ προσέλθῃ καὶ δώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς τάξεως καὶ περὶ τῆς ρηθείσης διαγωγῆς τῆς ἀστυνομίας.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι οὐδὲν ἐκτακτὸν μέτρον ἐλήφθη, ὅπερ ἔθεον ἡ δύναται νὰ θέσῃ πράγματι εἰς ἀνησυχίαν τὴν πόλιν· ἡ Κυβέρνησις ἔχει χρεὶς νὰ μεριμνᾷ περὶ διατηρήσεως τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, καὶ ἐὰν διέταξε μέτρον τι τὸ διέταξε χάριν αὐτῆς τῆς δημοσίας τάξεως· δὲν εἶναι ἀληθὲς ἡ διαδοθεῖσα εἰδησις, ὅτι δύο τάγματα ἐνοφυλακῆς διατάχθησαν νὰ ὦσιν ἐτοιμα ἐπὶ τῶν ὀπλων, ἀλλὰ χάριν τῆς τάξεως ἐλήφθη φροντίς ὅπως ἡ φρουρά τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ἀνεπαρκῆς, ἐνισχυθῇ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τῆς ἐνοφυλακῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς. Ἐπὶ τέλους εἶπεν ὅτι δὲν γνωρίζει τι περὶ τῶν ὀπλων, περὶ ὧν ἡ ἐπερώτησις ἐγένετο.

Ἐλθὼν εἰτα εἰς τὸ βῆμα ὁ πληρεξούσιος Ν. Κατζίκαπῆς ἡγήσατο κατ' ἐπανάληψιν ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν,

συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ δοθείσαν ἐν τινι προηγουμένη συνεδριάσει ὑπόσχεσιν, πληροφόρησεν τὸ σῶμα ἂν ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς κύρωσιν τὸν πρὸ πολλοῦ ψηφισθέντα Νόμον περὶ τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐνοφυλακῆς ὡς καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἑτερον Νόμον περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς σκέψεις τῆς, δὲν ἐθεώρητε καλὸν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς κύρωσιν τὸν Νόμον περὶ συστάσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐνοφυλακῆς, τοσούτω μᾶλλον καθόσον ἐπανελημμένως καὶ πρὸ πολλοῦ κατέθεσεν εἰς χεῖρας τοῦ Βασιλέως τὴν παραίτησιν τῆς· καὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἐκτίθει καὶ περὶ τῆς κυρώσεως τοῦ δημοτικοῦ Νόμου.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Α. Γλαράκης ἠρώτησε τὸν προλαλήσαντα ὑπουργὸν πῶς ἡ Κυβέρνησις, ὡς παραιτηθεῖσα, δὲν περιωρίσθη εἰς πράξεις τῆς συνήθους ὑπηρεσίας, ἀλλὰ προέβῃ ἐνηργήσαντα πλείστους ὅσους προδιασμοὺς καὶ διορισμοὺς.

Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπάντησεν ὅτι οὐδένα διορισμὸν ἀναγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ἐπραξεν.

Ἀκολουθῶν ὁ πληρεξούσιος Ν. Χαρίπολος ἐπήνεγκεν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ὑπουργεῖον, ὡς μὴ ἔχον νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἀλλ' ἀπλῶς νομοτελεστικὴν, δὲν παρίσταται εἰμὴ ὡς πρόσωπον μεσολαβοῦν μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ Συνελεύσεως, ἡ δὲ ὑπογραφή τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς πράξεως τῆς κυρώσεως δὲν χρησιμεύει πρὸς ἐβεβαίωσιν τῆς εὐθύνης τούτου, ἀλλὰ πρὸς ἀποδείξιν τοῦ γνησίου τῆς Βασιλικῆς ὑπογραφῆς καὶ κυρώσεως· διὰ ταῦτα, ἐνῷ λέγει ὅτι ἀντισυνταγματικῶς ἐφέρεται τὸ ὑπουργεῖον μὴ ὑποβαλὼν εἰς τὴν βασιλικὴν κύρωσιν νομοθέτημα ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ταυτοχρόνως προτείνει, πρὸς ἄσιν τοιούτων προσκομιμάτων, νὰ καθιερωθῇ ἡ τάξις τοῦ νὰ διευθύνωνται τὰ νομοθετήματα τῆς Συνελεύσεως κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ προβουλευμάτων.

Παρατήρησεν ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος ὅτι παρὰ τῷ Βασιλεῖ, μὴ ὑποχρεωμένῳ θεοδικῶς εἰς δικαιολόγησιν τινὰ διὰ τὴν τοιούτην ἢ τοιούτην χρῆσιν τῆς Βασιλικῆς προνομίας τῆς κυρώσεως τῶν Νόμων, ὑπάρχει ἡ Κυβέρνησις, ἥτις φέρει πᾶσαν εὐθύνην, ἐὰν δὲν φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Νόμον ἐπιψηφισθέντα· καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ δικαιολόγησις τῆς παραιτήσεως δὲν ἀπαλλάσσει τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ εὐθύνῃς, ὡς ἰσχυροῦς μέχρι τῆς παραδόσεως τῆς ἐξουσίας εἰς τοὺς διαδόχους, προτείνει νὰ ἀποδοκιμασθῇ καὶ αὐτὴ ἡ διαγω-

γῇ τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἀρνηθέντος τὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὑποβολὴν τῶν ψηφισθέντων δύο Νόμων.

Ἐπὶ τέλους δὲ εἶπεν ὅτι ἡ γνώμη τοῦ πληρεξουσίου Ν. Σαριπόλου, προτείναντος νὰ διαβιβάζωνται τὰ νομοθετήματα κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Βασιλέα διὰ προβουλευμάτων, εἶναι αὐτόχρημα συνταγματικῆς σολοικισμὸς, διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐκλείπει ἡ εὐθύνη, ἥτις εἶναι τὸ παρακολουθεῖν πάσης πράξεως.

Προσέβηκεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Παντολέων, ὅτι κατὰ τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ τηρῇ σεβαστὰς καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν συμμερίζεται ταύτας πρέπει νὰ παραιτῇται· ταύτης δὲ παραιτουμένης καλεῖται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ἡ πλειονοψηφία μερὶς· ἀλλ' αἱ συνταγματικαὶ αὗται ἀρχαὶ δὲν ἐρημώθησαν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὑπάρχοντος ὑπουργείου, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦτο κατέστη τὸ μεσότηχον μεταξὺ Βασιλέως καὶ Συνελεύσεως· διὸ καὶ συμμερίζεται τὴν πρότασιν περὶ ἐκφράσεως νέας ἀποδοκιμασίας καθ' ὅλοκληρον τοῦ ὑπουργείου, εὐχόμενος ἵνα μὴ ἰσχύσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ παραμικρὰ παράδοσις τῶν καθαρῶς συνταγματικῶν ἀρχῶν. Ἐπὶ τέλους δὲ ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ν. Σαριπόλου περὶ διεύθυνσεως τῶν νομοθετημάτων τῆς Συνελεύσεως κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Βασιλέα διὰ προβουλευμάτων ὡς πλημμελῆ.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Π. Καλλιγᾶς, ὅτι οὐδὲν ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἀπολαμβάνει ἀρχῇθεν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειονοψηφίας, καὶ μόνον μετὰ τὴν ἀνήκουσαν δοκιμασίαν μανθάνει ἂν ὑπὸ ταύτης ὑποστηρίζεται. Ὅταν δὲ ὑπουργεῖον ὑπηρετῇ πιστῶς τὰ γὰνὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κατ' αὐτοῦ πλειονοψηφίαν ἀρχῶν, ἀλλὰ πλειονοψηφίαν συμφερόντων, ὀφείλει ὁμῶς καὶ ἀπέναντι τοιαύτης πλειονοψηφίας νὰ παραιτηθῇ. Ἀπαρallάτως καὶ τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον ἔχον τὴν πεποιθὴν ὅτι ἐξεπλήρωσε πιστῶς τὰ καθήκοντά του προθύμως ἔδωκε λόγον τῶν πράξεών του, ὅσας ἐζητήθη. Ἔς πρὸς δὲ τὴν ἐπερώτησιν εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ δημοτικοῦ νόμου δύο ὑπουργεῖα παρελθόντα δὲν ἐθεώρησαν ὀρθὸν νὰ δώσωσι λόγον περὶ τῆς μὴ ὑποβολῆς του εἰς τὴν βασιλικὴν κύρωσιν, καὶ ἐπειδὴ μόνον τὸ παρὸν ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο ἐκθέτει, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀπαιτοῦσα λόγον τοιοῦτον ὑποβάλλει εἰς τὸν ἑλληγρὸν τῆς μίαν ἑτέραν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἰσόρροπον, καὶ παρὰ τὴν ἰσχύιν

τοῦ Νόμου, δὲ καθιέρωσε, περὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστης ἐξουσίας.

Ἐκθέσαντος ἔπειτα τοῦ πληρεξουσίου Ν. Κατζίκαπῃ ὅτι ἀσχετῶς τῶν θεωριῶν τὸ ζήτημα εἶναι ἀπλοῦν, ἂν καλῶς ἡ καθὼς ἐπράξε τὸ ὑπουργεῖον μὴ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βασιλικὴν κύρωσιν τοὺς ἐπιψηφισθέντας Νόμους περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ περὶ συστάσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἔθνοφυλακῆς, ὅτι τοῦτο χρῆται τῆς σκέψεως καὶ ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως, καὶ ὅτι ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν περὶ ἀποδοκιμασίας ὁλοκληροῦ τοῦ ὑπουργείου, ὁ πληρεξούσιος Α. Μαυρομιχάλης ἀπάντησεν, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμοσθεῖσα συνταγματικὴ ἀρχὴ τοῦ νὰ θεωρῇται τὸ ὑπουργεῖον ὑπεύθυνον διὰ τὴν ὑποβολὴν καὶ κύρωσιν τῶν νομοθετημάτων εἶναι ὀρθή, δὲν ἔχεται ὁμῶς ὀρθότητος καὶ ἡ πρότασις περὶ ἐπισήμου ἐκφράσεως νέας μορφῆς κατὰ τοῦ ὑπουργείου, καθόσον τοῦτο δύναται νὰ συζητηθῇ σήμερον ἐκ μελῶν ἐχόντων ἐναντίας πεποιθήσεις, αἵτινες εἰσιν ἐπίσης σεβασταί, καὶ μόνον ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ ὡς μὴ συμμεριζόμενον τὰς πεποιθήσεις τῆς πλειονοψηφίας τῆς Συνελεύσεως· αὕτη δὲ ἀντὶ νὰ ἐκφράσῃ μορφήν κατὰ τῶν συνειδήσεων, συνταγματικῶς δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς μὴ ὑποβαλοῦσα εἰς τὴν βασιλικὴν κύρωσιν τοὺς ἐπιψηφισθέντας Νόμους δὲν ἀπολαμβάνει τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Συνελεύσεως.

Διὰ τοῖς ἀνωτέρω λόγους, εἶπεν ἐπὶ τέλους, δὲν ἔχεται ὀρθότητος καὶ ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ν. Σαριπόλου περὶ τῆς κατ' εὐθείαν διὰ προβουλευμάτων διαβιβάσεως τῶν νομοθετημάτων εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς κύρωσιν.

Ἀνέπτυξεν ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς, ὅτι κατὰ τοῦ συγγραφῆς τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου ἡ πρότασις τοῦ Κ. Σαριπόλου εἶναι ὅλως ἀντισυνταγματικὴ· κατὰ τὸν Βενθᾶμ ἐγγλῖα τὸ κοινοβούλιον δὲν ἔρχεται εἰς σχέσιν τινα μετὰ τὸν Βασιλέα, εἰμὴ μόνον εἰς περιπτώσειν, καθ' ἣν ζητεῖται ἡ ἀντικατάστασις Κυβερνήσεως διατηρουμένης ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κοινοβουλίου· ὥστε δὲν πρέπει νὰ ληρῇ ὑπ' ὅψιν ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ν. Σαριπόλου ὡς μὴ ὑποστηρίξιμένη· ἡ Συνέλευσις δύναται νὰ ἀποδοκιμάξῃ πάντοτε πᾶν ὑπουργεῖον, ὅταν τοῦτο δὲν ὑποβάλλει εἰς τὴν βασιλικὴν κύρωσιν νομοθετήματα ψηφισθέντα παρ' αὐτῆς· ἐν οὗτῳ δὲν συμμερίζεται ταῦτα ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ· ὅσον δ' ἀρῶν τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Χριστοπούλου περὶ νέας ἀποδοκιμασίας φρονεῖ, ὅτι τοῦτο

είναι έργον άναξιοπρεπές, άφού προηγουμένως εξέφρασαν ή Συνέλευσις τήν άποδοκιμασίαν της και τό ύπουργείον παρητήθη.

Απάντησεν ό πληρεξούσιος Α. Κουμουνδούρος ότι ό συγγραφεύς Βανθάμ δέν πραγματεύεται περί της προκειμένης περιπτώσεως και του άπασχολούντος τήν Συνέλευσιν ζητήματος· ότι τό δικαίωμα της κυρώσεως είναι δικαίωμα βασιλικόν, όπερ εξασκεί ό Βασιλεύς άπολύτως, άνευ δηλαδή της έπεμβάσεως του ύπουργείου, και δέν είναι ύπεύθυνος, όπως δέν είναι ύπεύθυνος και ή Συνέλευσις διά τήν έπιψηφισιν Νόμου τινος· άλλως τε έπεμβαίνων ό ύπουργός, όστις δέν έχει ποσώς μέρος εις τήν εξάσκησιν της νομοθετικής εξουσίας, θέλει επηρεάζει τήν θέλησιν του Βασιλέως, διότι εάν ούτος άντιστή εις τήν βασιλικήν θέλησιν, ό Βασιλεύς δέν θέλει δυνήθι νά εξαγκήσθι τό Βασιλικόν αύτου προνόμιον, ενώ προς μόνην τήν δημοσίευσιν της Βασιλικής ταύτης πράξεως άπαιτείται ή ύπογραφή και ή συνδρομή του ύπουργού· τούτο πρακτικώς γίνεται κατά τήν λήξιν των Βουλών εν Άγγλίᾳ, ότε αντιπρόσωπος της Βασιλίσσης δηλοί τους νόμους, οίτινες θέλουν κυρωθῇ. Δύναται λοιπόν ή Συνέλευσις νά κατηγορήσθι τους ύπουργούς διά τήν μη ύποβολήν των νομοθετημάτων ενώπιον του Βασιλέως, ουδέποτε δέ πρέπει νά κηρύξη αύτους νομικώς ύπευθύνους εις τά κυρίως νομοθετικά έργα του Βασιλέως, και εις τάς συμβουλάς, ας τυχόν ύπέβαλον κατά τήν εξάσκησιν του ταιούτου δικαιώματος· αλλά δέν είναι σκόπιμον νά εκφρασθῇ εκ νέου μομφή τις καθ' ύπουργείου παραιτηθέντος ήδη· ή διαίρεσις, είπε, της Συνελεύσεως ως και παντός άλλου νομοθετικού σώματος εις κόμματα και ιδέας δέν είναι τυχαία· ταύτα άποτελούν τήν βάση του συνταγματικού πολιτεύματος, καθ' ό ή μειονοψηφία όφείλει νά ύπέικη πάντοτε εις τήν πλειονοψηφίαν· δέν είναι δέ σφάλμα, εάν ύπουργείον σχηματισθῇ και εκ μελών εκτός της πλειονοψηφίας άνγκόντων· τό ύπουργείον όμως τούτο πρέπει νά παραιτηθῇ τήν επομένην, εάν δέν τύχη της έμπιστοσύνης της πλειοψηφίας· και τούτο διότι μόνος ό Βασιλεύς έχει τό δικαίωμα του διορίζειν τους ύπουργούς, αί δέ Βουλαί ύποδεικνύουν τοίς ύποψηφίους· αλλά τό ταιούτον μέτρον πρέπει νά ήναι σπάνιον, γενικός δέ κανών πρέπει νά ύπάρχη ό έής, ότι ή πλειονοψηφία πρέπει νά ύποδεικνύη τους ύπουργούς, οίτινες πρέπει νά διορισθώσιν.

Επέφερον ό ύπουργός των Εσωτερικών ότι τό ύπουργείον, καθά φραζεί, έτοχεν ως προς τήν πορείαν του της έμπιστοσύνης· της Συνελεύσεως, καθόσον είδεν ότι τά ύποβληθέντα αύτῇ

νομοσχέδια του παρεδέχθησαν· ότε δέ πρό ολίγου έννόησεν, ότι ή έμπιστοσύνη της Συνελεύσεως εξέλειπεν, έπενυε, συνταγματικώς φερόμενον, νά δώσθι τήν παραιτήσιν του.

Μετά ταύτα ό πληρεξούσιος Α. Ζέρβας ύπεστήριξεν ότι ή σημερινή εποχή άπαιτεί πράγματι τήν έφαρμογήν των συνταγματικών αρχών, καθ' ός ό σχηματισμός των ύπουργείων πρέπει νά προέρχεται εκ της πλειονοψηφίας.

Ό δέ πληρεξούσιος Διομήδης Κυριακού εξέθηκεν, ότι εν τη Συνελεύσει μόνον κατά τήν συζήτησιν του πολιτεύματος πρέπει νά γίνη λόγος περί Βασιλικών δικαιωμάτων και προνομίων μετ' εύλαθείας πάντοτε· ότι ή Βασιλεία είναι έν ήθικόν πρόσωπον νόμος υπεράνθρωπος και άνεύθυνος· έν ταιούτῃ δέ περιπτώσει ή εϋθύνη μεταβιβάζεται εις άλλους, δι' ών ενεργεί ή Βασιλεία αύτη, ήτοι τους ύπουργούς, οίτινες είσιν ύπεύθυνοι διά πάσαν πράξιν, και δικαιούνται νά ύπενεργήσωσι παρά τη Βασιλείᾳ διά τρόπον είσοδήποτε, έν ούτοι νομίζουσι κατάλληλον, διότι άλλως παρακολουθεῖ κατ' αύτων ή έπίκρισις και ή άποδοκιμασία· ώστε δέν είναι ζήτημα ότι οί ύπουργοί είσιν ύπεύθυνοι διά πάσαν πράξιν· άλλ' επί του προκειμένου, ήτοι ως προς τήν κύρωσιν των νόμων, δέν ύπάρχει προθεσμία τις ώρισμένη, και ό ύπουργός εκφράζων λόγους τινες δέν ύποχρεούται νά έλθῃ εις λεπτομερείας. Η Συνέλευσις δύναται νά άρῃ τήν έμπιστοσύνην της εκ του ύπουργείου, διά νά ύποδείξῃ εις τήν έτέραν άνεξάρτητον αρχήν ότι δέν ύπάρχει σύμπνοια μετὰ τῷ ύπουργείῳ και Συνελεύσεως· δέν είναι όμως άξιοπρεπές νά εκφρασθῇ αύτις μομφή καθ' ύπουργείου άπᾶς άποδοκιμασθέντος και παραιτηθέντος, ουδέ πρέπει νά επικαλούμεθα πλήρη τήν έφαρμογήν των συνταγματικών κανόνων εις τήν έκτακτον ταύτην περίστασιν, εις ήν ειρικόμεθα, και καθ' ήν άπται αί προνομία δέν δύναται νά έφαρμοσθώσιν καθ' ολοκληρίαν, άπέναντι μιας Συνελεύσεως, καθ' ής δέν δύναται νά εκτελεσθῇ έν προνόμιον ή δικαίωμα, τό της διαλύσεως, ενώ δύναται εύκόλως νά πραγματοποιηθῇ τό αντίθετον, τό της παύσεως του ύπουργείου, και τά παρόμοια.

Προσέθηκεν ό πληρεξούσιος Α. Χρηστίδης ότι πᾶν πολιτεύμα, εις τό όποιον κανονίζονται πράξεις, διά τάς όποιας οϋδεις είναι ύπεύθυνος, είναι άτοπον. Παρ' ήμιν ύπάρχει πολιτεύμα, όπερ κηρύττει άνεύθυνον τόν Βασιλέα, δ' έστὶ θεωρεῖ ύπευθύνους τους παρ' αύτῷ ύπουργούς, συμφώνως προς πολλά παραδείγματα,

ἄτινα ἔχομεν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι συμφέρουσα, καὶ κατ' αὐτὴν οἱ ὑπουργοί, ἐὰν δὲν συμπερίζωνται τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως, ἢ τῶν Βουλῶν, ἢ ἐὰν εὕρωσι τὸν Βασιλέα ἀρνούμενον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ πράξεώς τινος, ὀφείλουσι νὰ παραιτηθῶσιν, ὅπως καὶ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἴσως ἐν νέον ὑπουργεῖον δυνήθῃ, ἢ νὰ παρυστήσῃ τοὺς ἀποχωρῶντας λόγους καὶ νὰ πείσῃ τὸν Βασιλέα πρὸς ὑπογραφὴν, ἢ νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους πάσης οἰαςδήποτε τροπολογίας τοῦ Νομοθετήματος καὶ νὰ ἐπισύρῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος· διὸ φρονεῖ ὅτι ἡ Συνέλευσις, πρέπει νὰ ἀρκασθῇ εἰς τὰ λεγθέντα.

Ἀκολουθῶς ἡ Συνέλευσις ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν. Μετὰ τινὰς δὲ παρατηρήσεις καὶ ἀντιπαρατηρήσεις, ἐξ ἑνὸς μὲν ὅτι τὸ θεωρητικὸν ζήτημα δὲν πρέπει νὰ λυθῇ σήμερον, καὶ δέον ἡ Συνέλευσις νὰ ἐκφρασθῇ ἀπλῶς, ὅτι ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀρ' ἐτέρου δὲ ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Χ. Χριστοπούλου προταθὲν θέμα οὐδόλως ἐγγίζει τὸ θεωρητικὸν ζήτημα, ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου, παρεδέχθη τὸ δεύτερον τοῦτο θέμα ἔχον οὕτω.

Μετὰ τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν ΣΟΔ' τῆς Συνελεύσεως ἐξηγηθεῖσαν ἀποδοκιμασίαν καὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν ὑπουργῶν ὅτι παρητήθησαν, ἡ Συνέλευσις κρίνει περιττὸν νὰ προβῇ περαιτέρω καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἐπομένως ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,

Ι. ΞΥΔΑΚΤΥΛΟΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΘ'.

Τῆς 20 'Ιουλίου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ὥραν 10 Π. Μ. ἀνεγνώστησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑπτανήσου ἐρθασαν εἰς Ἀθήνας, καὶ παρακάλεσε τὴν Συνέλευσιν νὰ ἀποφανθῇ περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς, ὅπως προδῶσιν οὗτοι, συμφώνως πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν τῶν ὡς πρὸς δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξελέξεως φρονεῖ πρέπον ν' ἀρεθῇ τοῦτο ὁλοτελῶς εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑπτανήσου δυνάμενων νὰ προσδιωρίσωσιν εἴτε τὴν αὐρίον εἴτε τὴν Τετάρτην.

Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων ἐξέφρασαν, ὅτι δέον νὰ προδῶσιν εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν σήμερον, ὁ πληρεξούσιος Χ. Χρηστόπουλος παρετήρησεν, ὅτι καὶ οἱ συναδελφοὶ πληρεξούσιοι τῆς Ἑπτανήσου ὀφείλουσι νὰ συμμορθῶσι μὲ τὸν κανονισμὸν τῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃν οἱ πληρεξούσιοι εἰσέρχονται εἰς τὸ Συνέδριον, διδόναι τὸν ὄρκον, καὶ μετὰ ταῦτα προβαίνουν εἰς τὰς ἐξελέξεις τῶν ἐκλογῶν· διὸ φρονεῖ ὅτι ἡ Συνέλευσις δύναται νὰ προσκαλέσῃ αὐτοὺς σήμερον διὰ νὰ ὀρκισθῶσι, καὶ μετὰ τὴν ὀρκοδοσίαν νὰ ἀρῇσιν ἐλευθέρην τὴν αἵθουσαν, ὅπως προδῶσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν τῶν.

Ἐπήνεγκεν ὁ πληρεξούσιος Μεσσηνέζης, ὅτι οἱ διόφοροι ἐξ Ἑπτανήσου συναδελφοί, μεθ' ὧν ἐλάλησαν, ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ προδῶσι σήμερον εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν τὸ ζήτημα, ὅπερ ὁ προλαλήσας ὑπέβαλε, δὲν δύναται νὰ ἐπηρέασῃ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν. Κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ἡ ἐξέλεγχις μέλλει νὰ γίνῃ παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου· οὗτοι λοιπὸν εἰσὶν ἀρμόδιοι νὰ κανονίσωσι τὸν τρόπον τῆς ἐξελέξεως, ὅπως ἡμεῖς ἐπράξαμεν ὅταν συνήλθομεν· καὶ φρονεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, αἰσιούντων, ὅτι καὶ ἥδη ἡ ἐξέλεγχις πρέπει νὰ ἐξεργηθῇ καθ' ὃν τρόπον ἐξηλέγχοντο αἱ ἐκλογαὶ ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ἀπορριθείσης εἰτα τῆς Συνελεύσεως, ὅτι δέον νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ συναδελφοὶ πληρεξούσιοι τῆς Ἑπτανήσου περὶ τῆς προσελεύσεώς των, ἀμέσως μὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἵθουσαν οἱ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀρχθέντες, μετ' ὀλίγον δὲ προσήλθον καὶ οἱ λοιποὶ καὶ κατέλαβον τὰς ἐν τῷ κέντρῳ ἑδρας, ἀ-

ποχωρησάντων τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων εἰς τὰς ἐδρας τῆς τε δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πτέρυγος.

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Νικολαΐδης,
Γ. Μιχαηλίδης.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠ'.

τῆς 20 Ἰουλίου 1864.

Συνελθόντων περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. τῶν ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων εἰς τὴν αἴθυσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως συνεδριάζουσας, ὁ Πρόεδρος ἐδήλωσεν ὅτι θέλει ἀναγνωσθῇ ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, ὅπως ἕκαστος τῶν πληρεξουσίων προσερχόμενος καταβῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον τὸ εἰσιτήριόν του.

Ἐνταῦθα εἰς μὲν τῶν πληρεξουσίων ἐξέθηκεν ὅτι ἅπαντες δὲν φέρουν μεθ' ἑαυτῶν τὰ εἰσιτήρια, ἀλλ' ἡ ἑλλειψὶς αὕτη ἀναπληροῦται διὰ τῶν ἐγγράφων ἑκάστης ἐκλογῆς ὡς περιεχόντων τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων.

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Τυπάλδος Ἰκωβάτος πρὸς τὴν ἀναβολὴν πάσης ἐργασίας καὶ πράξεως 1) διότι ἡ σήμερον δὲν ἔτο προσδιορισμένη πρὸς συνεδρίασιν, καὶ τυχαίως ἕκαστος αὐτῶν προσῆλθε· 2) διότι ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου δὲν φέρουν μεθ' ἑαυτῶν ἅπαντες τὰ εἰσιτήριά των, 3) διότι ἑλλεῖπουν πολλοὶ πληρεξούσιοι καὶ αὐτὰ τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς Παξίων. Ἄτινα φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ πλειονοψηφήσας, ὅστις θέλει φθάσει διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 4) διότι ἐγένοντο διάφοροι ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἰδίως κατὰ τινων ἐκ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκλεγέντων, ὥστε πρέπει νὰ τηρηθῶσιν ὅλοι οἱ τύποι, καὶ νὰ εἶναι παρόντες ὅλοι οἱ ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξούσιοι κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν γεννησομένην παρ' αὐτῶν καὶ μόνων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως· διὰ τοῦς λόγους τούτους ἤτήσατο νὰ μὴ λάβῃ χώραν σήμερον συνεδρίασις, καὶ νὰ προσδιορισθῇ αὕτη πέραν τῆς προσεχοῦς Τετάρτης.

Ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος Λομβάρδος ὅτι ἀγνοεῖ ἐὰν ᾔδη ἤρξατο ἡ συνεδρίασις πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑπτα-

νήσου· οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς προσελθόντες ἐν τῇ αἴθουσῃ τῆς Συνελεύσεως ἀναμένουν νὰ μάθωσι παρ' αὐτῆς τὸν χρόνον, καθ' ὃν πᾶσα ἄλλη ἐργασία κοινοβουλευτικὴ ἐγένετο, καὶ μένει ἐλευθερία ἡ αἴθουσα πρὸς ἐναρξιν τῆς περὶ ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑπτανήσου συνεδριάσεως, ὅτε θελοῦν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος.

Ἐπὶ τοιούτων προκαταρκτικῶν ζητημάτων ἱκανὸς ἐγένετο λόγος· ἀκολουθῶς δὲ ὁ Πρόεδρος διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι παρόντες εἰσὶν ἐξ ὁδομήκοντα.

Λόγου ἔπειτα γενομένου περὶ τῆς ἐνάρξεως ἤδη τῆς πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν συνεδριάσεως, καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς γεννησομένης ἐξελέξεως, διάφοροι ἐξηγήσεις καὶ παρατηρήσεις ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 24 Ἀπριλίου, τῶν μὲν πληρεξουσίων ἀξιούντων ὅτι ἡ ἐξέλεγχις τῶν ἐκλογῶν πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸν ἰόνιον περὶ ἐκλογῆς νόμον, τοῦ δὲ Προέδρου παρατηροῦντος ὅτι ἡ ἐξέλεγχις πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς Συνελεύσεως. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ Συνέλευσις τῶν ἰονίων πληρεξουσίων ἐνητηκολήθη, καὶ τέλος ὁ Πρόεδρος παρετήρισεν ὅτι λυπεῖται διότι εὗρεθῇ εἰς ἀμηχανίαν τοιαύτην, ἔνθεν μὲν ἀναγκάζομενος, ἕνεκα τῆς πεποιθήσεως αὐτοῦ περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου, ν' ἀποκρούσῃ τὴν ἀξίωσιν τῶν Κυρίων ἀντιπροσώπων, ἔνθεν δὲ οὐδόλως ἐπιθυμῶν νὰ προσβληθῇ εἴτε ἡ φιλοτιμία εἴτε ἄλλο τι αἶσθημα αὐτῶν. Μολοντούτο προτιμᾷ νὰ ἐνδύσῃ εἰς τὴν γνώμην τῶν Κυρίων ἀντιπροσώπων, ἂν ἐπιμένωσιν, ἐπιφυλαττόμενος ν' ἀνακοινώσῃ κατόπιν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰ πραχθέντα, βέβαιος ὢν ὅτι καὶ ἡ Συνέλευσις θέλει ὀδηγηθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀδροπροσύνης, ἣν ἐδείξε καθ' ὅλας τὰς περὶ τῶν Ἑπτανήσων ὑποθέσεων ἀποφάσεις τῆς.

Μετὰ τοῦτο μόνος ὁ ἀντιπρόσωπος Ν. Λούζης, ἀφοῦ ἀγόρευσεν, ἐζήτησε νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἡ ἐξέλεγχις πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς Συνελεύσεως καὶ οὐχὶ κατὰ τοὺς ἰονίους νόμους.

Ἀκολουθῶς οἱ πληρεξούσιοι Κωνσταντῖνος Λομβάρδος, Γ. Κοζάκης, Κοσμάς Πανάρετος, Τ. Μαρίτος Ἀρσένιος Κοντός καὶ Α. Βαλκωρίτης προσελθόντες παρέδωκαν εἰς τὸ Προεδρεῖον τὰ

ἐκλογικὰ ἔγγραφα Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Κυθήρων, Ἰθάκης, Κερκύρας καὶ Λευκάδος.

Μετὰ ταῦτα οἱ πληρεξούσιοι ἔπ. Μεταξᾶς καὶ Γαίτας προσεκλήθησαν, ὡς οἱ νεώτεροι, νὰ ἐκπληρώσωσι μετὰ τῶν ἑτέρων δύο ἔργα γραμματέως, καὶ κατέλαβον θέσιν ἐν τῷ Προεδρείῳ· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνέγνω πίνακα τῶν μελῶν τῶν ἐκλεγθεισῶν ἐπιτροπῶν, ἅτινα ὠρίσθησαν εἰς τὴν κατ' ἰδίαν γενομένην συνδιάσκεψιν τῶν ἰονίων πληρεξουσίων ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ὡς ἑξῆς.

- 1) Τῆς ἐκλογῆς Κερκύρας.
Κωνσταντῖνος Λομβάρδος.
Δημ. Μιλιάρης.
Ἰω. Μαρίνος.
- 2) Τῆς ἐκλογῆς Κεφαλληνίας.
Ἄριστ. Βαλαωρίτης.
Γεράσιμος Σέρβος.
Δ. Κοκκίνης,
- 3) Τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου.
Πολ. Κωνσταντῆς.
Ἰω. Βελιανίτης.
Μόρμορας.
- 4) Τῆς ἐκλογῆς Λευκάδος.
Ραπτάνης.
Μιχαλίτζης.
Ἄντ. Καποδίστριας.
- 5) Τῆς ἐκλογῆς Κυθήρων.
Τ. Μαράτος.
Φ. Κουερίνος.
Σ. Βαλαωρίτης.
- 6) Τῆς ἐκλογῆς Ἰθάκης.
Πλέσας.
Κόνταρης.
Βαλαωρίτης.
- 7) Τῆς ἐκλογῆς Παξῶν.
Δρακούλης, Δομενεγίνης.
ἔπ. Μεταξᾶς.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διένειμε καὶ παρέδωσε εἰς τὰ μέλη ἐκάστης ἐπιτροπῆς τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα καὶ τινὰς ἰνστάσεις ἀφορῶσας τὴν ἐκλογὴν Κερκύρας καὶ Ἰθάκης· ὁ δὲ πληρεξούσιος Τυπάλδος ἰακωβάτος ἠτήσατο ἵνα ὠρισθῇ καὶ κοινοποιηθῇ ὁ

τόπος καὶ ὁ χρόνος τῶν συνεδριάσεων ἐκάστης ἐπιτροπῆς, ὅπως ἕκαστος τῶν πληρεξουσίων προσέρχεται διὰ νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἐγγράφων. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ πληρεξούσιος Λομβάρδος· σχετικῶς δὲ πρὸς ταύτην ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἄρθρα τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῆς Συνελεύσεως· ἐπομένως δὲ διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Β. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
ἔπ. Μεταξᾶς.
Γ. Μιχαηλίδης.
Ἄνδρ. Γαίτας.
Ι. Ξυδάκτυλος.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΑ'.

τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἐπτανήσου.

τῆς 21 Ἰουλίου 1864.

Συνελθόντων σήμερον εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τῶν ἐξ Ἐπτανήσου πληρεξουσίων, περὶ τὴν ὥραν 10 Π. Μ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης ἐκτάκτου συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσελθὼν ὕστερον, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου, ὁ πληρεξούσιος Ἰ. Μαρίνος, εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκλογῆς Κερκύρας, ἐξέθεκεν, ὅτι ἐνεκεν τῆς σμικρότητος τοῦ μεσολαβήσαντος χρονικοῦ διαστήματος ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ ἔγγραπον ἐκθεσίων· ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ προφορικὴ ἐκθεσις, ἣν ἐπεφορτήσῃ νὰ κάμῃ, θέλει ἀναπληρώσει τὴν ἐλλείπουσαν ἔγγραπον.

Μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν ἐκλογῶν καταλόγων· γενομένων πράξεων προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀναδιδόσκει καὶ ἐξετάσασα ἐπισταμένως ὅλα τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα οὐδὲν ἄλλο ἀξιωσημείωτον γεγονός, λαβὼν χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψευδογραφίας, εὗρεν, εἰμὴ τὸ ἀκόλουθον, ὅτι εἰς τὸ τμήμα τοῦ Γύρου, ἐνεκα συμβάτης παραχῆς, ἐμποδίσθη κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐπὶ ὅκτῳ ὥρας ἡ ψευδογραφία, καὶ ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ, συνεννοηθέντος μετὰ τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεπληρώθη ἡ καθυστέρησας αὕτη ὁκτάωρος ψευδογραφία

διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ὥρων τῆς ψηφοφορίας τῶν ἐπομένων ἡμερῶν.

Ἀφ' οὗ δὲ διὰ μακρᾶς ἀναπτύξεως ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῶν ὥρων τῆς ψηφοφορίας ἀντίκειται εἰς τὰ περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἰονίων πληρεξουσίων Β. Διατάγματα, καὶ δύναται νὰ ἐλάβῃ τὴν εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν τῆς ἐκλογῆς, ταύτοχρόνως ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ τυπικὴ αὕτη παρὰ τῆς δυνάμεως δὲν ἐπέφερεν εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ὡς πρὸς τὴν γνησιότητα τῆς ἐκλογῆς.

Ἀνέγνω ἐπὶ τέλους καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχόντος τῆς Παιδείας Πολυλὰ δοθεῖσαν ἀναφοράν, περιέχουσαν παράπονα διὰ τὴν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίου ἐπιτροπῆς ἀπομαρτυρήσαν διαγραφὴν τοῦ ὡς ἀδίκου, καὶ συνάμα ἐξέφρασεν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ καλῶς ἐπραξε ὑπαγαγούσα εἰς τὴν τάξιν τοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἀπακλείσασα τοῦ συναγωνισμοῦ τὸν ῥηθέντα Πολυλὴν ἀρχόντα τῆς παιδείας, ὡς ἔχοντα καθήκοντα φύσει διοικητικά, καὶ ὅτι δυνάμει τῶν ῥηθέντων λόγων, καὶ ἰδίως ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἀναφερόμενος δὲν ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ μόνον αἰτεῖται ἵνα ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ, ὅπως ἀνταγωνίζηται εἰς τὸ μέλλον καίτοι ὢν ἀρχὴν τῆς παιδείας, προτείνει ἡ μὲν ἀναφορά νὰ ἀπορρίβηται, ἡ δὲ ἐκλογὴ νὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἐπέφερεν ὁ πληρεξούσιος Π. Κυπαρίσις, ὅτι συμφωνεῖ μὲν μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος εἰσηγητοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐγκύρου, δὲν συμμερίζεται δὲ τὴν γνώμην του, ὅτι ἡ δι' ἐπεκτάσεως τῶν ψηφοφοριῶν τῶν ἐπομένων ἡμερῶν γενομένη ἀναπλήρωσις τῆς ματαιωθείσης ὁκταῶρου ψηφοφορίας κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν εἶναι παράνομος, καθότι τοιαῦται ἀναπληρώσεις προθεσμίων, ἐκ περιστάσεων ματαιωθείσων πολυτάκτις, ἐνεργοῦνται καὶ εἶναι νόμιμοι.

Μετὰ τα λεχθέντα, οὐδενὸς ἄλλου λαβόντος τὸν λόγον, οἱ ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξούσιοι, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παροδῆξαντο δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς Κερκύρας καὶ ὡς νομίμους πληρεξουσίους αὐτῆς τοὺς Ἀρσένιον Κοντόν, Ἀρσένιον Ἰβάλλον, Νικόλαον Λαυρόν, Βασίλειον Μεταλινόν, Δημήτριον Προδράκτᾶ, Δημήτριον Παγατάκην, Σπυρίδωνα Κονδάρᾶ, Παῦλον Πανδῆ, Εὐστάθιον Γιαννούσην, Σπυρίδωνα Χειμαρίον, Γεώργιον Χονδρογιάννην, Ἀνδρέα Καρύδην, Ἰωάννην Γουλερμή, Θεόδωρον Ζερδόν, Πολυχρόνιον Κωνσταντᾶ, Δημήτριον Κωνσταντᾶ, Νικόλ. Παγκράτην, Ἀντ. Νικοκλήδουραν, Ἀντ. Καποδίστριαν καὶ Χριστόδουλον Πορφάντη.

Ἀκολούθως ὁ πληρεξούσιος Κ. Λομβάρδος λαβὼν τὸν λόγον ἤρξατο διὰ μακρῶν νὰ ἀποκρούῃ παρεξηγήσεις καὶ σκεφαντίας προελθούσας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἀπευθυνθείσας ὡς ἐκ τῆς ἐκλογῆς Κερκύρας κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ὁ λαὸς Κερκύρας, καὶ μάλιστα ὁ τῆς ἐξοχῆς, προτίθεται νὰ ἐρεθίσῃ ἐντὸς τῆς Συνελεύσεως κοινωνιστικά ζητήματα, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὐτῆς ὑπεμφαίνει ὁρᾶν δυσαρέσκειαν κατὰ τῆς ἐνώσεως. Ἐνῷ δὲ ἐξέθετε τὴν καταστάσιν τοῦ λαοῦ τῆς ἐξοχῆς τῆς Κερκύρας ὡς δουρικὴν καὶ οἰκτράν, τοὺς κατοίκους αὐτῆς ὡς δουλοπαροίκους εὐαρίθμων τινῶν πλουσίων, ἐγένετο ἡ ἐνστάσις ὅτι οἱ λόγοι τοῦ ἀγορεύοντος εἰσὶν ἐκτὸς τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ὑποστηρίζοντος δὲ τοῦ πληρεξουσίου Γ. Τ. Ἰκωδοῦ καὶ ἄλλων τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὁμιλίας τοῦ ἀγορεύοντος, ὁ πληρεξούσιος Ν. Λούζης ἀντίειπεν ὅτι ὅσον καὶ ἂν συντομευθῇ ὁ λόγος τοῦ πληρεξουσίου Κ. Λομβάρδου, οὗτος θέλει προκαλέσει μεγάλαν συζήτησιν, καθ' ὅσον ὑπάρχουσι ζητήματα σπουδαῖα ἐνδιαφέροντα ταύτην τὴν στιγμὴν ἰδίως τὴν Κέρκυραν διό προτείνει νὰ περιορισθῇ ἡ σημερινὴ συνεδρίασις καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν, μετὰ τὴν ὑπόλοιπὴν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἡμέρα τις ῥητὴ πρὸς συζήτησιν τῶν σπουδαίων ζητημάτων τῆς Κερκύρας, ἐνώπιον καὶ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν. Ὅτινες σήμερον ἀπλῶς παρίστανται χωρὶς νὰ δύνανται νὰ δώσωσι γνώμην.

Προσθέντος δὲ καὶ τοῦ Προέδρου ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου δὲν δύναται διεσπῆσθαι νὰ ἀπολήξῃ εἰς ἀποτέλεσμα, ἐξηκολούθησιν ὁ Κ. Λομβάρδος λέγων, ὅτι ἀποκρούει ὕβρεις καὶ κατ' ἐκλογίαν κατὰ τῆς ἐκλογῆς Κερκύρας, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι αὐτῆς ἤλθον διὰ νὰ ζητήσωσι δικαιοσύνην καὶ ἀκρίβειαν ἐπὶ τῶν παραπόνων τοῦ λαοῦ ἐκεῖνον, ἅτινα εἰσὶ δίκαια, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἡ τε Κυβερνήσεως καὶ ἡ Συνέλευσις, καὶ ὅτι ὁ λαὸς ἐκεῖνος εἰργάσθη καὶ ἐδηλώσῃ μᾶλλον ὅλων τῶν ἄλλων τὰ αἰσθητά του ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, ἐν καιρῷ μάλιστα τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων Κερκύρας, εἰς τὴν ὁποίαν προετοιμάζεται κατὰ τι ταύτην τὴν στιγμὴν.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Ν. Λούζης ἤρξατο νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά ὅτι ἐπιφυλάττεται νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅτε θέλει δυνεθῇ νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ τὴν ψῆφον τῆς ἑθνοσυνελεύσεως.

Ὁ δὲ Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν Ἑπτανήσων εἰσὶν ἐξησχημένοι εἰς τὸν κοινοβουλευτικὸν βίον, καὶ γνωρίζουν τὴν

κατὰ τὰς συζητήσεις επικρατοῦσαν τάξιν· παρακαλοῦνται λοιπὸν νὰ μὴ προκαλοῦν τὸν Πρόεδρον εἰς τὸ νὰ περιστέλῃ τὰς συζητήσεις, ἀφ' οὗ γνωρίζουν πότε πρέπει νὰ γίνῃ συζήτηση περὶ τούτου καὶ πότε περὶ ἐκείνου τοῦ ἀντικειμένου. Ἐπέτρεψα, εἶπε, τὸν λόγον εἰς τὸν πληρεξούσιον Λομβάρδον, διότι πάντες οἱ λοιποὶ ἐσιώπησαν, καὶ ὅταν εἶδον τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἑπτανήσου ἐπιτρέποντας νὰ γίνῃ λόγος ὑπὲρ τῶν ὑποθέσεων μιᾶς νήσου, καὶ περὶ ἀποκρούσεως συκοφαντιῶν ἀπευθυνομένων καθ' ὅλοκλήρου λαοῦ καὶ τῶν παρομοίων, δὲν ἠδυνάμην νὰ περιορίσω τὸν λόγον· ὑποθέτω ὅτι ἦτο τῆς κοινῆς ἀπάντων θελήσεως ἡ γενομένη ἐξήγησις· διὸ καὶ πέποιθα ὅτι δὲν θέλω παρεξηγηθῆ ὡς μεροληπτῶν ἢ ἀγνοοῦντα τὸ καθήκον μου.

Πολλῶν δὲ ἀπαντησάντων ὅτι οὐδεὶς διενόηθη τὸ τοιοῦτον, προσελθὼν ὁ πληρεξούσιος Α. Βαλαωρίτης, εἰσηγητῆς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκλογῆς Κεφαλληνίας ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπικυρωτικὴν αὐτῆς ἔχουσαν ὡς ἔπεται.

Ὁ Διελθούσα μετὰ προσοχῆς τὰ διαβιβασθέντα αὐτῇ ἔγγραφα, ἡ ἐπιτροπὴ παρατήρησεν ὅτι ἐκ τῶν τεσσαράκοντα ἐπτὰ ὑψηφίων, ὧν κακτικῶς προσήχθησαν οἱ κατάλογοι, ἀνδείχθησαν πληρεξούσιοι οἱ Κύριοι.

1. Ἡλίας Ζερβὸς Ἰακωβάτος . . .	διὰ ψήφων	6469
2. Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάκης . . .	»	5431
3. Γεώργιος Τυπάλδος Ἰακωβάτος . . .	»	5290
4. Ἰωσήφ Μομφερόατος	»	5060
5. Νέστωρ Σολωμός	»	5017
6. Ἀντώνιος Βριώνης	»	4960
7. Νικόλαος Δούζης	»	4927
8. Δημήτριος Μιλιαρέσης	»	4901
9. Ἰωάννης Σάββα Ἀννίνος	»	4874
10. Νικόλαος Βαλασαμάκης	»	4855
11. Νικόλαος Φωκᾶς Γεωργακάτος . . .	»	4652
12. Ἐπαμινώνδας Μεταξᾶς	»	4647
13. Σπυρίδων Μεταξᾶς	»	4513
14. Γεράσιμος Μαυρογιάννης	»	4188
15. Χαράλαμπος Τυπάλδος Ἰακωβάτος .	»	4373
16. Βαπτιστῆς Σάββα Ἀννίνος	»	4339
17. Ἰωάννης Τυπάλδος Δοττωράτος . .	»	4331
18. Γεράσιμος Λεβιαδᾶς	»	4314
19. Ἀναστάσιος Μεταξᾶς	»	4003
20. Σταματέλλος Πυλαρηνός	»	3955

Αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι προέβησαν τακτικῶς ἐκτὸς τῶν ἐπομένων παρατυπιῶν.

Ἐν τῷ Α'. διαμερίσματι Μάρκος τις Χρυσικός ἐψήφισεν εἰς τὴν πρώτην κάλπην, καὶ τοι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μὴ περιλαμβανομένου εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ἀναγνωρισθείτης δὲ τῆς πλημελίας τῷ ἀπηγορεύθῃ νὰ ψηφίσῃ εἰς τὰς ἐπομένας.

Ὁ ἐκλογεὺς Παναγῆς Κομποθέκρας ἐψήφισε δις εἰς τὴν πρώτην κάλπην.

Ἐν τῷ Β'. διαμερίσματι ὁ ἐκλογεὺς Γεράσιμος Χαλικεράς ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Κυρίου Σταματέλλου Πυλαρηνοῦ.

Ὁ ἐκλογεὺς Ἡλίας Δοττωράτος ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Γερασίμου Μαυρογιάννη.

Ὁ Ἀνδρέας Ἀλεξανδράτος ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Κυρίου Μαρίνου Χιριτάτου.

Ὁ Σπυρίδων Συνοδινός ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Κυρίου Μαρίνου Βαλασαμάκη.

Ὁ Ἀνδρέας Γαβριελάτος ἐψήφισε δις εἰς τὴν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Κλαδᾶ.

Ἐν τῷ Γ'. διαμερίσματι ὁ ἐκλογεὺς Φωτεινὸς Γεωργόπουλος ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Δ. Γερασίμου Λεβιαδᾶ.

Ὁ Δημήτριος Κουταβᾶς ἐψήφισε δις εἰς τὴν τοῦ Κυρίου Βαπτιστοῦ Σάββα Ἀννίνου.

Ἐν τῷ Δ'. διαμερίσματι ὁ Γεράσιμος Λαμπρινός ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Ἰωάννου Τυπάλδου Ἀλφρουσάτου.

Ἐν τῷ Ε'. διαμερίσματι ὁ ἐκλογεὺς Ῥόκος Νικόλαος Π. Ἡλίας ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Ἀννίνου Ἀναστατάτου Π. Ἀνδρέου.

Ὁ Γεώργιος Τζαμαρέλλος ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Παναγῆ Μεταξᾶ καὶ ὁ Ἀπόστολος Δρακόπουλος ἐψήφισε δις εἰς τὴν κάλπην τοῦ Παναγῆ Φιλιππάκη.

Ἐν τῷ αὐτῷ διαμερίσματι, ἐνῷ παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς εἶχε δοθῇ διαταγὴ νὰ εἰσέρχωνται οἱ ἐκλογεῖς διὰ μιᾶς θύρας τῆς αἰθούσης καὶ νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τινος ἄλλης, προφανῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ταχυτέρας διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν, παρουσιασθέντος ἐνδὲς ἐκλογέως ἵνα εἰσέλθῃ διὰ τῆς θύρας τῆς ἐξόδου, καὶ ἀναγγελλαντος εἰς αὐτὸν τοῦ χωροφύλακος τὴν ἀπαγόρευσιν, ὁ ἐκείσε μοίραρχος διέταξε τὸν χωροφύλακα νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσόδον.

Ἐν τῷ αὐτῷ διαμερίσματι διὰ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἀνεκαλύφθη, ὅτι τὰ ὀνόματα δεκαεὶ ἐκλογέων, οἵτινες εἶχον ψηφίσει, δὲν κατεγράφησαν εἰς τὰ πρακτικά, ἔνεκα τῆς σπεί-

σεως, μεθ' ἧς προΐδαινε κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς ἡ ἐκλογή, ὅπως μὴ ἀποκλεισθῇ ἡ χρῆσις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος.

Ἐπὶ πάντων τούτων ἡ ἐπιτροπὴ διατρεφείσκει.

Ὅτι αἱ διτταὶ ψῆφοι ἂς ὀλίγιστοι ἐκλογεῖς ἔδωσαν ποτὲ μὲν εἰς μίαν, ποτὲ δὲ εἰς ἄλλην κάλπην, δὲν ἐπέφερον οὐδὲν ἀποτέλεσμα εἰς τὸ ἐξαγόμενον τῆς ψηφοφορίας, εἴτε διότι εἰσῆχθησαν εἰς κάλπας ὑποψηφίων ἀποτυχόντων διὰ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ψήφων, εἴτε διότι τὸ τοιοῦτον παράπτωμα δὲν παρουσιάζεται μεταξὺ τοῦ ὑποψηφίου, ὅστις ἔτυχε τὴν τάξιν τοῦ εἰκοστοῦ καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἐρχομένου, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἔλαβε ψήφους 3955, ὁ δὲ δεύτερος ψήφους 3916· ὥστε προκύπτει διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν ἐκ ψήφων 39, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ εἰμὴ μία μόνη διττὴ ψῆφος εἰς τὴν κάλπην τοῦ Κυρίου Πυλαρινοῦ· ταύτης δὲ παραδεχομένης ὡς λευκῆς, καὶ ἐπομένως ἀφαιρετέας καταλείπεται πλεονασμα ψήφων 38 ὑπὲρ τοῦ τυχόντος τὸν εἰκοστὸν βαθμὸν τῆς ἐκλογῆς.

Ὅτι οὐδεμία προσβολὴ κατὰ τῆς ἐκλογῆς οὔτε ἐκ μέρους τῶν συναγωνιζομένων οὔτε ἐκ μέρους τῶν ἐκλογέων παρέχει ἐπιπρόσθετον δείγμα τοῦ ἀκραιφνοῦς τῆς ψηφοφορίας καὶ τοῦ μηδενὸς κατ' αὐτῆς βασίμου παραπρόνου.

Ὅτι καίτοι ἡ ἀντίρρηση τοῦ μοιάρχου ὡς πρὸς τὴν διαταγὴν τῆς μὴ εἰσόδου ἐνὸς ἐκλογέως διὰ τῆς θύρας τῆς ἐξόδου καθιστὰ ἀσήμαντον γεγονός, εἶναι ὅμως εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ τοιοῦτον ἐν ἄλλαις περιπτώσεσι, καθ' ἂς κλύοντο ἴσως νὰ γίνῃ πρόξενον σοβαρῶν ἀποτελεσμάτων.

Ὁ νόμος διατάσσει ὅτι ὁ προεδρεύων τὴν ἐκλογικὴν αἴθουσαν εἶναι τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καθὼ δὲ τοιοῦτος χαίρει ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ διεξαγάγῃ τὰ τὴν εὐταξίαν.

Ὅτι τέλος ἡ παράλειψις τῆς εἰς πρακτικὰ ἐγγράφους τῶν 16 ὀνομάτων, καίτοι ἀποκαθιστὰ μικρὰν πλημμέλειαν, ἥτις ἦτο ἐπιθυμητὴν νὰ ἐκλείπῃ, αὕτη ὅμως δὲν φέρει εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα, εἴτε διότι οἱ ἐκλογεῖς οὗτοι εἰσῆλθον εἰς ἀπάσας τὰς κάλπας, εἴτε διότι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἔδυνάτο νὰ παραληφθῇ τὸ παραχθὲν ἐξαγόμενον.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς· κρίνει δὲ εὐλογον ἵνα σημειώσῃ ἐνταῦθα ὅτι μεταξὺ τῶν διαβιβασθέντων ἐγγράφων ὑπάρχουσι·

α.) Ἡ ἀπὸ 6 ἰουνίου 1864 δῆλωσις τοῦ ὑποψηφίου Δ'.

Ἡλία Ζερβοῦ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Κεφαλληνίας, δι' ἧς προτείνει αὐτοὺς νὰ μὴ τὸν προτείνωσιν ὡς ὑποψήριον.

β.) Ἀναφορὰ ὑπὸ χρονίαν 9 ἰουνίου 1864 πρὸς τὸν ἐπαρχον, δι' ἧς ὁ Κύριος Ἡλίας Ζερβὸς προσάγει τὴν προηγουμένην δῆλωσιν ἵνα ἀπαρτίσῃ μέρος τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων.

Ἐπὶ τῶν δελωσέων τούτων ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε καθήκον νὰ μὴ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς, ἐπειδὴ αὐταὶ οὐδαμῶς θίγουν τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπομένως διαφεύγουσι τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 ἰουλίου 1865.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ,
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΕΡΒΟΣ,
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ πληρεξούσιος Ἰω. Τυπάλδος Καπελάτος, προκληθεὶς ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Γ. Τ. Ἰακωβάτου, ἐξέθεκεν ὅτι δυνάμει τοῦ δικαιώματος, ὅπερ εἶχεν, ἀπηύθυνεν ἐγκαιρῶς ἐνστάσεις περὶ διαγραφῆς ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τῶν Γ. Τ. Κοζάκης, Σ. Μεταξῆ, καὶ Ἰωάννου Τυπάλδου Ἀλφρουστάτοι, ὡς ὄντων καὶ τῶν τριῶν πολιτῶν Ἑλλήνων, καὶ ὡς ἀπολειπόντων ἢ ἀποβελόντων τὴν Ἰονικὴν Ἰθαγένειαν· ἀλλὰ τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἠδυνήθη νὰ προταῖ τὰ ἀποδεικτικὰ, δι' ὧν ἐπιβεβαιωντο αἱ ἀποδοθεῖσαι πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ιδιότητες, μὴ εὐρὺν δικαιολογημένην τὴν αἴτησίν του, ἀπέρριψεν αὐτήν· διὸ καὶ θεωρήσας τὸ πρᾶγμα διεδικασμένον δὲν προσέγαγεν αἴτησιν διαγραφῆς τούτων ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως.

Ἀκτῶν εἴτε τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Γ. Τ. Ἰακωβάτος ἰσχυρίσθη δι' ἐκτεταμένης ἀγορεύσεως, ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες ὡς πληρεξούσιοι Γ. Τ. Κοζάκης καὶ Σ. Μεταξῆς δὲν ἔχουσι τὰ προσόντα τοῦ ἐκλεξιμίου, διότι εἶναι πολῖται Ἕλληνες καὶ ἐγκαταστημένοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἑπτανήσον, καὶ διότι δὲν φέρουσιν ἕτερα τινὰ χαρακτηριστικὰ, ἅτινα προβάλλουσιν οἱ Ἴονιοι Νόμοι· διὸ ἐξητήσατο ἐπὶ τέλους νὰ ἀποκλεισθῶσι τοῦ ἀξιώματος τοῦ πληρεξουσίου οἱ Γ. Τ. Κοζάκης καὶ Σ. Μεταξῆς ὡς μὴ ἔχοντες τὰ κατὰ τοὺς Νόμους προσόντα.

Ἐξέθεκεν ὁ πληρεξούσιος Κ. Λοιθαῖρος ὅτι ἐκ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ἐκλογεῖς Κεφαλληνίας ἐξήσκησαν τὸ δικαίωμα τῶν ψηφοφορήσαντες ἀνευ τινος πίστεως ἢ βίας καὶ ἀνεπηρέστητος, διὰ ταῦτα, χωρὶς νὰ προτεῖν εἰς

(Πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως Τόμος Ε')

ἀκριβολογίας νομικῆς τῶν τύπων, θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν ἐγκυρον καὶ ὡς πρὸς τοὺς Γ. Τ. Κοζάκην καὶ Σ. Μεταξάν.

Προσέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Δούζης, ὅτι ὑπὸ νομικὴν ἐποψιν συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ πληρεξουσίου Γ. Τ. Ἰακωβάτου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ νομικὸν ζήτημα τῶν τύπων καθίσταται ἀνίσχυρον ἀπέναντι ἐξαιρετικῶν καὶ ἀδιαφιλονεικῶν ἔθνικων ἀγώνων καὶ ἐκδουλεύσεων, ἃς προσήνεγκον τῇ πατρίδι ὁ ἀδελφὸς τοῦ πρώτου καὶ ὁ πατὴρ τοῦ δευτέρου, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ παραδεχθῇ ὡς εἰσακτέους εἰς τὸ μέγα τοῦτο Ἑλληνικὸν Συνέδριον τοὺς ῥηθέντας Γ. Τ. Κοζάκην καὶ Σ. Μεταξάν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, οἱ ἐξ ἑπτανήσου πληρεξούσιοι, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθησαν δι' ἀναστάσεως πρῶτον τὸ ἐγκυρον ἐν γένει τῆς ἐκλογῆς Κεφαλληνίας, ἀκολουθῶν δὲ καὶ ὡς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τοὺς Γ. Τ. Κοζάκην καὶ Σ. Μεταξάν.

Ἐρ' ὃ ἐκτῆρθησαν νόμιμοι πληρεξούσιοι Κεφαλληνίας οἱ ἐκλεχθέντες Ἰλίας Ζαρβός, Γεώργιος Κοζάκης, Γεώργιος Ἰακωβάτος, Ἰωσήφ Μομφεράτος, Νέστωρ Σολομός, Ἀντώνιος Βριώνης, Ν. Δούζης, Δ. Μηλιαρέσης, Ἰωάννης Ἀνινός, Ν. Βαλαμακάκης, Νικόλαος Γεωργακάτος, Ἐπ. Μεταξάς, Σπυρ. Μεταξάς, Χαρ. Ἰακωβάτος, Ἰω. Καπελέτος, Βασιλιστὴς Ἀνινός, Γεράσιμος Λιθαδάς, Ἀναστ. Μεταξάς, Γεράσιμος Μαυρογιάννης καὶ Σταματέλος Πυλαρινός.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ ἑτέρα ἐκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

« Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν τῆς νήσου Ζακύνθου ἐπιτροπὴ συγκροτούμενη ὑπὸ τῶν ὑποφαινομένων.

Λαβοῦσα ὑπ' ὧν τὰ ἐγγειοσθέντα αὐτῇ ἐγγραφα ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς ῥηθείσης Νήσου, ἀνευρεν, ὅτι τὰ πάντα προέβησαν νομοτύπως, ὅτι ἡ προσαγωγὴ τῶν καταλόγων τῶν υποψηφίων ἐγένετο ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ὡς καὶ αἱ περὶ τὰς ὁρισθείας ἡμέρας τῶν ψηφοφοριῶν σχετικαὶ δηλοποιήσεις νομοτύπως ἐξετελέσθησαν, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῶν εἰκοσι ἡδὴ ἐκλεχθέντων πληρεξουσίων ἐπρωτάνθη ὑποψήριος, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλος αἱ τε ψηφοφορίαι κατὰ τὸ ὁρισθὲν τετραήμερον, ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ ἐξαγομένου τῆς ψηφοφορίας ἐγένοντο ἐν πλήρει νομιμότητι καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ χώραν οὐδεμία παραβίασις τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένων κανόνων καὶ τύπων.

Διό

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν εἰρημνῶν ἐκλεγῶν.

Ἀθήνησι 21 Ἰουλίου 1864 ε. ε.

Ι. ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ,
Γ. ΜΟΡΜΟΡΑΣ,
ΠΟΛ. ΚΩΣΤΑΝΤΑΣ. »

Οὐδενὸς δὲ λαθόντος τὸν λόγον οἱ ἐξ ἑπτανήσου πληρεξούσιοι, ἐρωτηθέντες ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐπεφάνησαν ὅτι παραδέχονται τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου καὶ νομίμους αὐτῆς πληρεξούσιους τοὺς ἐκλεχθέντας Κωνστ. Λομβάρδον, Δημ. Πατέλην, Ἀνδρ. Σγουρον, Δ. Κοκκίνην, Γεώρ. Τερτζέτην, Ἀνδρ. Πλέσα, Ἰω. Σούλη Βάρκαν, Γεώρ. Λογοθέτην, Ἀνδ. Τερτζέτην, Ἰω. Μόζερα, Νικόλαον Κολυβά, Νικόλαον Μουζάκη, Φρ. Κουερίνον, Ἰω. Σιδηροκαστρίτην, Δημήτριον Μηχαλίτζην, Ἀνδρ. Γαίταν Φωσκάδην, Παῦλον Ταβουλάρην, Διον. Μεταξά Σαντορίνην, Ἰω. Δομενεγγίνην καὶ Μιχαὴλ Νομικόν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ Δ. Ἰαπτάκη ἐκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λευκάδος ἔχουσα οὕτως.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν τῆς νήσου Λευκάδος ἐπιτροπὴ, διεξελοῦσα μετὰ προσοχῆς ἀπαντὰ τὰ πρὸς αὐτὴν παραδοθέντα ἐγγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐκλογὰς ταύτας τῶν διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις Β. ἔθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν πληρεξουσίων, οὐδὲν ἀξίον λόγου παρετήρησεν ἐν αὐτοῖς γεγονότος ἀντιβαῖνον πρὸς τὸν νόμον καὶ δυνάμενον νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκλογῶν τούτων, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν καὶ ἀσημάντων περιστατικῶν, ἀναποδράστιων, οὕτως εἰπεῖν, εἰς ἐκλογὰς διὰ καθολικῆς ψήφου, κατὰ πρῶτην ἡδὴ φορὰν, καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ χρόνου διαστήματι ἐνεργηθείσας, ὡς παραδείγματος χάριν, αἱ ἐσφαλμέναι ὀνομάτων καὶ πατρωνυμικῶν γραφαί— λάθη τινὰ ψηφοφορούντων κατὰ πρῶτην ἡδὴ φορὰν χωρικῶν— μικραὶ τινες βλάβαι καλπῶν— καὶ εἴτι ἄλλο παρόμοιον.

Ἐν μόνον τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς προσελκύσαν περιστατικὸν κρίνει αὕτη ἄξιον νὰ καθυποβάλῃ καὶ εἰς τὴν τῶν Κυρίων πληρεξουσίων, καθὼ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν καθοδουλίαν ἐν τῇ μέλλοντι πρὸς κιβδηλεύσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου πρωτίστως προτιθεμένης ἀνεπηρέαστου ἐκδηλώσεως τῆς ἔθνικῆς θελήσεως. Τὸ περιστατικὸν αὐτὸ εἶναι τὸ ἀκόλουθον.

Εἰς τὴν ἐκλογικὴν αἵθουσαν τῆς πόλεως Λευκάδος, δηλώσαν-

τος τοῦ ἐκλογικοῦ Γεωργίου Μιχαλῆ ὅτι εἰς τὴν κάλπην τοῦ Κ. Μαρίνου ἢ εἰς τὸ μέρος τοῦ Ν. α' ὅτι τῆς χοίνης ἦτο πεφραγμένη εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου καταπτώσιν τῶν ψήφων, ὁ θανάτος Κύριος Θωμάς πολίτης, συνεπίει πράξεως τοῦ ἑπάρχου, εσθγάγε τὴν χεῖρά του εἰς ὅλας τὰς κάλτας διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἂν ὑπῆρχον εἰς αὐτάς βλάβαι χερίζουσαι διορθώσεως.

Θεωροῦσα ταῦτα πάντα ὡς ὅπως τυχαία ἢ ἐπιτροπή καὶ ὁλως ἀμέτοχα κακῆς πίστεως ἢ δολίως προθέσεως, καὶ πειθομένη ἐξ ὁλίων τῶν ἐγγράφων καὶ περιπτώσεων, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῆς νήσου Λευκάδος διεξήχθησαν μὴ ὅπως τῆς νομιμότητος καὶ ἀνεπηρέαστου βουλήσεως τῶν ἐκλογέων τῆς νήσου ταύτης, προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ κατὰ πάντα ἐγκύρου αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1864.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΑΠΤΑΚΗΣ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΙΧΑΛΙΤΖΗΣ,
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐπομένως οἱ ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξούσιοι, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθησαν ὡς κύριος ἔχουσιν τὴν ἐκλογὴν Λευκάδος καὶ ὡς νομίμως πληρεξούσιους αὐτῆς τοὺς ἐκλεγέντας ἅ. ἔ. Βλαχωρίτην, Μάρκον Καλλιάνην, Ἀλέξ. Σταματόπουλον, Γεω. Σέρβο, Σ. Βλαχωρίτην, Εὐστ. Φιλίππου, Περικλὴν Σταύρου, Ἰω. Μαρίνον, Ἀλέξανδρον Τσαρλαμπᾶ, Διμ. Κόνταρη, Εὐστ. Πήλικα καὶ Ἄνδρ. Εὐαντή.

Προσελθὼν εἰτα ὁ εἰσηγητὴς Δ. Κόνταρης ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἰθάκης ἔχουσιν ὡς ἐπὶ ἑξῆς.

Ἐξετάσασα ἡ ἐπιτροπὴ ἅπαντα τὰ ἀφορρόντα τὴν ἐκλογὴν Ἰθάκης ἐγγράφα ἐξηκρίβωσεν, ὅτι κατὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα 9 ἐπικυρώσθησαν ὑποψήφιοι.

Ὅτι ἀρταμένης τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸ διαμερίσματτα τῆς πόλεως Κιονίου καὶ Κολιερᾶς, κατὰ τὴν 25 Ἰουνίου, ἐξηκολούθησεν αὕτη κατὰ τὴν 26, 27 καὶ 28, ὅτε γενομένης τῆς ἐκλογῆς τῶν ψήφων, προέκυψεν, ὅτι ὁ μὲν Κύριος Σπυρίδων Μανολάδος ἔλαβε ψήφους 926 εἰς τὸ ναί, καὶ 1065 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Εὐστάθιος Δρακούλης 947 εἰς τὸ ναί, καὶ 1044 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Παναγιώτης Κυπαρίσσης 991 εἰς τὸ ναί, καὶ

1001 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Τηλέμαχος Μαρᾶτος 1151 εἰς τὸ ναί, καὶ 837 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Παναγιώτης Μαυροκέφαλος 622 εἰς τὸ ναί, καὶ 1369 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Μιχαλόπουλος 880 εἰς τὸ ναί, καὶ 1111 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Πεταλᾶς 677 εἰς τὸ ναί, καὶ 1314 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Νικόλαος Πεταλᾶς 508 εἰς τὸ ναί, καὶ 1483 εἰς τὸ ὄχι, ὁ Κύριος Θεοδώσιος Τσιλιάνης 1091 εἰς τὸ ναί, καὶ 900 εἰς τὸ ὄχι. Ὡς ἐκ τούτου λαχόντες τῆς πλειονοψηφίας οἱ Κύριοι, Τηλέμαχος Μαρᾶτος, Θεοδώσιος Τσιλιάνης, Παναγ. Κυπαρίσσης καὶ Εὐστάθιος Δρακούλης, ἀνεδείχθησαν οὗτοι πληρεξούσιοι τῆς νήσου Ἰθάκης. Ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς προσήχθη παρὰ τινων ἐκλογέων κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου προσβολή, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται τὴν ἀκύρωσιν τῆς διὰ πέντε λόγους, αἵτινες εἰσιν οἱ ἐπομενοί.

Α'.) Διότι τῆς κάλπης τοῦ ὁδοῦ ὑποψηφίου μὴ οὕτως τοποθετημένης καθὰ ὁ νόμος διακελεύει, παρεμποδίζετο ἡ χεὶρ τοῦ ψηφοφοροῦντος ἐκλογέως νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν σωλῆνα αὐτῆς ἐλευθέρως, κατὰ προτίησιν, τὸ σφαιρίδιον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμίραν ἐκτύπησαν ἐξωθεν τῆς κάλπης, ὅπως μὴ τυχὸν διανεμῶσι σφαιρίδια ἐξωθεν τῶν ὁπῶν τούτου οὐ μόνον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς παράβασις Νόμου, δυνατόν νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς τελειωθείσης ἐκλογῆς, ἀλλὰ τοῦναντίον ὡς πρόνοια κατὰλληλος, ἡ ὁποία καὶ ἀλλαγῇ ἐλήφθη, καὶ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πληρεξουσίων ἐπεδοκίμασαν, μὴ προκύπτοντος ἐκ τῶν πρακτικῶν, ὅτι ἐγένετο οὐδὲμία ἐνστάσις, οὐδὲ παρατήρησις περὶ τούτου. Πανὺ ὅσα δὲ τὸ ἐγγράφον προσβολῆς ἀναφέρει, περὶ ἐξιγῶγῆς σφαιριδίων ἐκ τῶν κάλπων, καὶ τῆς ἀκολούθου εἰσαγωγῆς αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἀνδρέου Πορφυράτου, ῥιζώτος αὐτῶ ὅπου προηρείτο, οὐ μόνον ἀνυπόστατα, ἀλλὰ καὶ ψευθεῖ ἐξελέγχονται, προκύπτοντος ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν προσυπογραφέντων παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἔλαβε χώραν, ὅτε ὁ Πορφυράτος ἐψηφίσε, τοῦναντίον προκύπτει, ὅτι ἐκθεσσαντος τούτου τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὗρίσκοντο τὰ ὑράσματα τῶν κάλπων, προσεκλήθη ἵνα ἀραιεῖται αὐτά, τῇ αἰτήσῃ καὶ συναρτῶσι τῶν ἐμπιστῶν. Τὸ μόνον ὅπερ ἔχεται ἀληθείας ἐστίν, ὅτι ὁ ἐκλογεὺς Ἀνδρέας Παλάμας, ψηφίσας εἰς τῆς κάλπην τοῦ ὑποψηφίου Κωνστ. Πεταλᾶ, εἴρε τρία σφαιρίδια ἱστάμενα ἐξωθεν τῆς ὁπῆς, τὰ ὁποία ἀφού ἐξήγαγε διεστάλη νὰ τὰ εἰσαγάγῃ πάλιν, ὅπερ καὶ ἐπραξε, ὅσας αὐτὰ ὅπου

καὶ πρότερον ὑπῆρχον· ἀγνοεῖται εἰς ποῖον μέρος αὐτὰ εὗρέθησαν, ὡς ἐπίσης εἰς ποῖον ἀκολούθως ἐτέθησαν, καίτοι θεδαιώσαντος τοῦ ἐκλογέως, ὅτι ὅπου καὶ πρότερον ὑπῆρχον τὰ ἔθεσε, ἀλλὰ καὶ ἂν ἡδυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι εἰς τὸ ὄχι, ἀντὶ τοῦ ναὶ ἐρρίφθησαν, τοῦτο οὐδεμίαν σημασίαν θὰ εἶχεν, οὐδὲ ἐπὶ ῥοὴν κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν, μὴ ὁποτιχόντος τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Πεταλᾶ, ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς 3 ἢ 4 ψήφων, ἀλλὰ 270 οὔσης τῆς διαφορᾶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ἐκλεχθέντος.

Ὡς πρὸς τὸν Γ'. οὐδόλως ἀποδεικνύεται, διαψεύδεται μάλιστα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπομένως περιττὸν ἐνόμισεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐπὶ ῥοὴν, ἣν ἡδύνατο νὰ ἐξασκῇ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἡ ἀξιουμένη διανομὴ τῶν σφαιριδίων ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου, ἢ ἡ ἐκ μέρους τοῦ πρὸς τοὺς ψηφίζοντας ἐνδείξεις τοῦ ναὶ ἢ τοῦ ὄχι.

Ἡ Δ'. προσβολὴ περὶ παραβιάσεως δῆθεν τῆς διατάξεως τοῦ 6'. ἐδαφίου τοῦ ἀρθρ. 25 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος ὡς μὴ γραφέντων ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς κάλπης διὰ μεγάλων γραμμάτων τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων, ἐξελέγχεται καὶ αὕτη πάντως ψευδής, προκύπτουσα ἐπισήμως ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ ἐναντίου.

Καὶ ἡ Ε'. καὶ τελευταία προσβολὴ, ἡ ἀφορῶσα τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἡ ὁποία, καθὰ διατείνονται οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἔγινε τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπαλλήλων.

Β'. Διότι ἐνῶ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 25 ἐδάφ. 2 τοῦ Βασιλ. Διατάγματος 24 Ἀπριλίου 1861 τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς κάλπης ὀφείλει νὰ περικαλύπτεται δι' ὑφάσματος, ὥστε ἡ πτώσις τῶν σφαιριδίων νὰ μὴ προξενῇ κρότον, τὰ ὑπάρχοντα ὑφάσματα, διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας ἀπεσπάρθησαν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, διότι τὰ ὑφάσματα αὐτὰ ἐκτοπισθέντα προηγουμένως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν χειρῶν τῶν ψηφοφόρων εἶχον καλύψει εἴην ὁπλὴν τῶν καλπῶν, τὰ δὲ σφαιρίδια διέμενον ἔξω αὐτῶν, ὅπερ ἀνεκαλύφθη παρὰ διαφόρων ψηφοφόρων. Ὅτι τὰ σφαιρίδια αὐτὰ ἐξαχθέντα ἐρρίφθησαν ἀκολούθως ἀδιακρίτως εἰς τὸ ναὶ καὶ εἰς τὸ ὄχι· ὅτι παρεβιάσθη ἡ μυστικότης ὡς ἐκ τοῦ κρότου, ὅστις ἐγένετο ἀφαιρεθέντων τῶν ὑφασμάτων διὰ τῆς πτώσεως τῶν σφαιριδίων· ὅτι ταῦτα πάντα προκύπτουσιν ἐκ τῶν πρακτικῶν, ἐδύναντο δὲ νὰ θεβαιωθῶσι καὶ παρὰ διαφόρων ἐκ τῶν ψηφισάντων. Ὅτι ὁ Ἀνδρέας Πορφύρας, ἀδελφὸς τοῦ

Προέδρου καὶ συνεπείᾳ παραπόνων τῶν περιστάσεων εἰσήγαγε τὴν χεῖρά του εἰς τὰ χωνία τῶν καλπῶν, ἔλαθε τὰ σφαιρίδια καὶ τὰ ἐρρίψεν εἰς τὰς ὁπὰς, ὁ δὲ Ἀνδρέας Πάλμας, εὐρών καὶ αὐτὸς πολλὰ σφαιρίδια ἐπὶ τῆς ὁπῆς τῆς κάλπης τοῦ Κωνσταντίνου Πεταλᾶ κατὰ τὸ μέρος τοῦ ναὶ, ἐξήγαγεν αὐτὰ, τὰ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ πάλιν κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου τὰ εἰσήγαγε ῥίψας αὐτὰ, ὅπου ἠθέλησεν. Ὅτι ὁ Πρόεδρος κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐκτύπα ἔξωθεν τὰς κάλπας ἵνα πίπτωσι τὰ σφαιρίδια, ὅτι συνεπείᾳ διαμαρτυρήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ὑποψηφίου Θεοδοσίου Τζιλιάνη, ὁ Πρόεδρος διέταξε τὸν ψηφοφόρον Ἰωάννην Πορφύρην καὶ ἐξήγαγε τὰ ὑφάσματα τῶν καλπῶν, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς ἀταξίας πολλοὶ τῶν ἐκλογέων ἀπεσύρθησαν καὶ δὲν ἐξήσκησαν τὸ δικαίωμα των.

Γ'. Ὅτι περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, ἀντὶ τοῦ ὑπαλλήλου, ἤρχισε νὰ διανεμῇ τὰ σφαιρίδια ὁ Πρόεδρος ἱστάμενος πλησίον τῶν καλπῶν καὶ δακτυλοδεικτῶν τὸ ναὶ καὶ τὸ ὄχι κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς συμπαθείας.

Δ'. Διότι τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων δὲν ἐγράφησαν ἐπὶ τοῦ πινακίου, διὰ μεγάλων γραμμάτων, καὶ οἱ ψηφοφόροι δὲν ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ διακρίνωσι τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων.

Ε'. Διότι ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων δὲν ἐγένετο δημοσίᾳ, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρὸν 30 τοῦ μνησθέντος Β. Διατάγματος, ἀλλὰ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ τῇ παρουσίᾳ μόνον τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐμπιστῶν.

Ταῦτα πάντα ἔλαβον χώραν, καθὰ οἱ προσβάλλοντες τὴν ἐκλογὴν ἰσχυρίζονται, εἰς τὸ διαμέρισμα Κολιερῆς.

Ἐπὶ τῶν προσβολῶν αὐτῶν καὶ τῆς περὶ ἀκυρώσεως αἰτήσεως ἡ ἐπιτροπὴ διεσχέθη.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Λογὸν εἶναι πάντως ἀνυπόστατος, διότι, ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν τῶν καλπῶν οὐ μόνον οὐδεμία παρατήρησις ἐγένετο, οὔτε κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκλογῆς, οὔτε ἀκολούθως, παρ' οὐδενὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν πληρεξουσίων, ὅπερ ἐδικαιοῦντο, καὶ θεδαίως ἤθελον πράξει, ἂν αὐταὶ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον δὲν ἤθελον τοποθετηθῇ, ἀλλὰ καὶ πᾶσα τοιαύτη ὑπόνοια ἀποκλείεται, ὡς ἐκ τῆς ἐπισήμου διαβεβαιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων, τῆς ἐμπεριεχομένης εἰς τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ 22 Ἰουνίου 1864, πρὸς τὸν ἐπαρχον (ἀρ. ἐγγράφου 24) καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως παντὸς παραπό-

νου, είτε παρατηρήσεως οὐ μόνον ἐκ μέρους τῶν ἐμπιστών, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ψηφισάντων ἐκλογέων, ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδόλως οὗτοι παρεμποδίσθησαν κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ψηφίσεως, ὡς ἐκ τῆς τοποθετήσεως τῆς κάλπης τοῦ 8 υποψηφίου.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι αἱ κάλπαι ὑπάρχον ἀπασαι ἐσωτερικῶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ψηφοφορίας ἐκτετασμέναι δι' ὑφάσματος, καθὼς ὁ νόμος διακελεύει· προκύπτει ὁμως, ὅτι, είτε διότι κατασκευασθῇ μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐντέλειαν κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ἐξηκριθῶν παρὰ διαφόρων ἐκ τῶν ψηφισάντων, ὅτι ἡ ὥς ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν χειρῶν μετατόπισις τοῦ ὑφάσματος ἠδύνατο νὰ φέρῃ ποσοκάσματα εἰς τὴν ἐξυκολούθησιν τῆς ψηφοφορίας, παρεμποδίζουσα τὴν εἴσοδον τῶν σφαιριδίων, τόσον εἰς τὸ ναὶ ὡς καὶ εἰς τὸ ὄχι, καὶ ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑφάσματος τῶν καλπῶν, ἵνα ἐλευθέρως εἰσέρχωνται τὰ σφαιρίδια. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ διδοίται ἐκ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης ὑποχρεώθη, μὴ ὑπαρξουσῶν οὐδὲ ἐτέων καλπῶν πρὸς ἀντικατάστασιν, δὲν ἐλήφθη αὐθαίρετος, οὐδὲ παρὰ τὴν θέλησιν τῶν υποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν. Προκύπτει μάλιστα ἐκ τῶν ἐπισήμων Πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, ὅτι τοῦτο ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ. καὶ ἀφοῦ οἱ ἀντιπρόσωποι ἅπαντες τῶν υποψηφίων ῥήτησαν τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑφασμάτων, κατὰ τῆς ὁποίας σήμερον οἱ προσβάλλοντες τὴν ἐκλογὴν παραπονούνται.

Ὡς περὶ τῆς ἐκλογῆς, κατὰ οὗτοι διατείνονται, ἔχουμε τὴν διαλογὴν τῇ παρουσίᾳ μόνον τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐμπιστῶν οὐδεμίαν ἔχει ὑπόστασιν, ἀνεξαρτήτως πάσης ἐμπειρίας τοῦ νόμου· ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν προσυπογραφέντων καὶ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν υποψηφίων, ὅτι περαιωθίσης τῆς ψηφοφορίας ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ἐγένετο δημοσίως καὶ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένην τάξιν.

Τούτων ἕνεκεν ἡ ἐπιτροπὴ, πεισθεῖσα ὅτι αἱ εἰσαχθεῖσαι προσβολαὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς νήσου Ἰθάκης, καὶ ἡ πρὸς ἀκύρωσιν τῆς νήσου αὐτῆς αἰτήσεις, οὐδεμίαν ἐν τῷ νόμῳ ἔχουσιν

ὑπόστασιν, γνωμοδοτεῖ διὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῶν, καὶ προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΠΑΕΣΑΣ.

Ὁ Εἰσηγητὴς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΝΔΑΡΗΣ.

Οὐδεμίαν δὲ ἀντιρρήτως παρουσιασθείσης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπτανήσου, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, ἀπερνήσαντο ὑπὲρ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς τῆς νήσου Ἰθάκης ἀγνωρίζαντες ὡς νομίμους πληρεξουσίους αὐτῆς τοὺς ἐκλεγέντας Τηλέμαχον Μαρράτον, Θεόδωρον Τζιλιγιάννην, Π. Κυπαρίτην, καὶ Εὐστάθιον Δρακουλὴν.

Ἐπὶ τέλους ἀναβὰς τὸ βῆμα ὁ εἰσηγητὴς Τ. Μαρράτος ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κυθέρων ἔχουσαν ὡς ἑπεται.

Λαβοῦσα ὑπὸ σκέψιν ἡ ἐπιτροπὴ ἅπαντα τὰ εἰς αὐτὴν διαβιβασθέντα ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων Κυθέρων, ἐξηκριθῶσιν, ὅτι ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ οἱ συναγωνιζόμενοι υποψήφιοι, ὅτι λαβούσης χώραν τῆς ἐκλογῆς τὴν 25, 26, 27 καὶ 28 τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς Ἰουνίου, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων προσέκυψεν, ὅτι οἱ Κύριοι Κοσμάς Πανάρετος, Δόκτωρ, Δημήτριος Ραφτάκης, Μηνάς Καρίδης, καὶ Δόκτωρ Γεώργιος Μόρμαρης, ἔτυχον τῆς πλειοψηφίας κατέναντι τῶν Κυρίων Γεωργίου Ἀρώνη, Κωνσταντίνου Λαζαρέτου καὶ Ἐμμανουὴλ Σιμιτεκόλου.

Λαβόντες οἱ μὲν Κύριοι,

Κοσμάς Πανάρετος ψήφους εἰς τὸ Ναὶ 925 εἰς τὸ Ὁχι 674

Δ. ρ. Δημήτριος Ραφτάκης » » 904 » » 695

Μηνάς Καρίδης » » 866 » » 733

καὶ Δ. ρ. Γεώργιος Μόρμαρης » » 784 » » 815

Ἐπομένως οἱ μνησθέντες ἀνεδείχθησαν πληρεξούσιοι τῆς νήσου Κυθέρων πλειονοψηφίαντες ἀπέναντι τῶν Κυρίων Γεωργίου Ἀρώνη λαβόντος ψήφους εἰς τὸ Ναὶ 731 εἰς τὸ Ὁχι 868

Ἐμμανουὴλ Σιμιτεκόλου » » 663 » » 935

καὶ Κωνσταντίνου Λαζαρέτου » » 273 » » 1335

Ὅτι τὰ πάντα ἔλαβον χώραν τακτικῶς καὶ νομίμως, πλὴν μιᾶς ἀσημάντου πράξεως λαβούσης χώραν εἰς τὰς δύο κάλπας τῶν Κυρίων Ἐμμανουὴλ Σιμιτεκόλου καὶ Κωνσταντίνου Λαζα-

ρέτου κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας 28 Ἰουνίου 1864.

Εἰς ἐκλογεὺς ὀνομαζόμενος, Σταυριανὸς Τσαούσης τοῦ Κοσμᾶ ἐκ τοῦ χωρίου, Βιραδίκκ, ἐφωράθη καθ' ἣν στιγμήν ἐξήγαγε τὴν χεῖρά του ἐκ τῆς θάλαρας κάλπης καὶ ἠτοίμαζέτο νὰ ἀπέλθῃ, ὅτι εἶχεν ἐν τῷ μεταξύ τῶν δύο τελευταίων δακτύλων τῆς χειρὸς του δύο σφαιρίδια, ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τούτου, ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἔβριψε ἐντὸς τῶν δύο καλπῶν τῶν τελευταίων ὑποψηφίων Λαζαρέτου καὶ Σμιτακόλου τὰ εἰς χεῖρας του εὑρεθέντα δύο σφαιρίδια μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὰ κρατήσῃ διὰ νὰ τὰ ἀπορρίψῃ ἀκολούθως. Ἡ διαγωγή αὕτη τοῦ ψηφισάντος οὐδεμίαν ἀλοιώσιν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ μᾶλλον χαρακτηρίζει αὐτὸν ὡς ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον καὶ οὐδεμίαν γνώσιν ἔχοντα τοῦ ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ νόμου διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, συμφώνως μὲ τὸν νόμον, τῷ ἐπεβλήθη δίμηνος φυλάκις καὶ πρόστιμον δέκα λιρῶν, πληρώσας ἀκριβὰ τὴν ἀνοησίαν του. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο δὲν ἐκρίθη ἄξιον λόγου ὥστε νὰ παρουσιασθῇ ἐνστάσις ἢ προσβολή.

Ἐκ τῶν ἐγγράφων ἐξάγεται, ὅτι τὰ πάντα ἐλαβον χώραν συμφώνως μὲ τὸν νόμον καὶ οἱ πλειονοψηφίσαντες ἀνεδείχθησαν νόμιμοι πληρεξούσιοι Κυθέρων. Διὸ ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ
ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΜΑΡΑΤΟΣ
ΠΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΚΟΕΡΙΝΟΣ.

Ἐνταῦθα οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἑπτανήσου πρὶν ἢ ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἐξέφρασαν ὅτι ἀποδοκιμάζουσι τὴν ἐν τῇ ἐκθεσὶ ἀναφερομένην πρᾶξιν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς Κυθέρων, καὶ εὐχονται νὰ δοθῇ πλήρης χάρις εἰς τὸν παρ' αὐτῆς καταδικασθέντα ἐκλογέα.

Ἀκολούθως δὲ παρεδέξαντο τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ ὡς νομίμους πληρεξουσίου τῆς νήσου Κυθέρων τοὺς ἐκλεγθέντας Κοσμᾶ Πανάρετον, Δ. Ραπτάκη, Μηνᾶν Καρύδην καὶ Γεώργ. Μόρμωρη.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἀπαγγεῖλας ὅτι αὔριον κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. θέλει γίνεαι ἡ ὁρκωδοσία τῶν ἤδη ἀναγνωρισθέντων πληρεξουσίων τῶν νήσων Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου,

Λευκάδος, Ἰθάκης καὶ Κυθέρων ἐν γενικῇ Συνεδριάσει τῆς Συνελεύσεως ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Νικολαΐδης,
Ἀνδρ. Γαίτας,
Ἐπ. Μεταξᾶς,
Ι. Ξυδάκτολος.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΒ'.

Τῶν ἐξ ἑπτανήσου πληρεξουσίων.

Τῆς 22 Ἰουλίου 1864.

Συνελθόντων σήμερον περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. εἰς συνεδρίαν τῶν ἐξ ἑπτανήσου πληρεξουσίων ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης ἐκτάκτου συνεδριάσεως καὶ ἐπιδιορθωθέντα ἐνεκρίθησαν.

Μετά ταῦτα ὁ ἀρμόδιος εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Παξῶν ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς τῆς νήσου Παξῶν ἐπιτροπὴ, ἐξετάσασα τὰ ἐγγράφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῆς νήσου Παξῶν, ἐξήγαγεν ὅτι ἅπασαι αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι προέβησαν νομίμως.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐξ προταθέντων ὑποψηφίων οἱ τέσσαρες οἱ τυχόντες τῆς πλειονοψηφίας εἰσιν οἱ ἐπόμενοι.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Μακρῆς λαβῶν	ψήφους 650
Ὁ Κ. Ἰω. Βελιατίτης ποτὲ Δημητρίου	» 593
Ὁ Κ. Κωνσ. Μακρῆς ποτὲ Ἰωάννου	» 480
Ὁ Κ. Γεώρ. Βελιανίτης ποτὲ Ἰωάν. Γερολίμου	» 456

Διὸ ἡ ἐπιτροπὴ ἐνστάσεως οὐδεμιᾶς γενομένης συμπεραίνει διὰ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ

ΕΠΑΜΙΝΟΝΔΑΣ ΜΕΤΑΞΙΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Ι. ΔΟΜΕΝΕΓΙΝΗΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Κ. Δρακούλης.

Μετά τὰ λεχθέντα οἱ ἐξ ἑπτανήσου πληρεξούσιοι παρεδέξαντο δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Παξῶν καὶ νο-

μίμους πληρεξουσίου αυτής τοῦς Δημήτριον Μικρὴν, Ἰωάννην Βελιαντίτην, Κωνσ. Μικρὴν, καὶ Γεώργιον Βελαντίτην.

Ὁ Πρόεδρος,

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Νικολαΐδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠ'.

τῆς 23 Ἰουλίου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ἐντεκάτην καὶ ἡμισίαν ὥραν Π. Μ. ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς.

Κύριοι πληρεξούσιοι! Ἐπεραιώσα τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν μοι ἀνεθέτατε ὑπὸ τὴν προεδρίαν μου οἱ ἀξιότιμοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπιτανήσου ἐξηγήσαν τὰς ἐκλογὰς αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐξέλεγχον τῶν ἐκλογῶν ἐνόμισα πρέπον νὰ παρίδω τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα, ἂν κατὰ τοὺς τύπους τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸν ἡμέτερον κανονισμόν, ἢ κατὰ τοὺς τύπους τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸν νόμον τὸν Ἰονικὸν πρέπη νὰ γίνῃ ἡ ἐξέλεγχος. Ἐνέδωκα δὲ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀξιωτίμων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπιτανήσου ὡς ἐκ πολλῶν ἀφορμῶν γνωρίζων καλλίστα, ὅτι ἡ Συνέλευσις, καὶ ἂν ἐνέκρινε τὴν γνώμην μου ὡς ὀρθὴν, πάλιν ἔθελεν ἐνδώσει εἰς τὴν ὁμοθυμῶς σχεδὸν ἐκφρασθεῖσαν παρὰ τῶν Κυρίων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπιτανήσου ἐπιθυμίαν, διότι οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσιν ἀδελφὴν περιλημμένην.

Θέλω σὺς ἀναγνώσει τὰ ὀνόματα τῶν Ε.Κ. πληρεξουσίων.

(*Αναγινώσκει τὰ ὀνόματα αὐτῶν*).

Εὐτυχῆσαι, Κύριοι, νὰ προεδρεύω τῶν πρώτων συνεδριάσεων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐλευθέρου Ἐπιτανήσου καὶ νὰ περυσταθῶ κατὰ τὴν μεγάλην πολιτικὴν διέσπιν τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνακρίνονται τὰ δημόσια ἔθνη καὶ ἡ πολιτικὴ ἀνατροφή τοῦ λαοῦ, ἐκφράζω πανδημῶς τὸν θαυμασμόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἰονικοῦ λαοῦ διὰ τὸ ἀπειρὸν τόλμας, ὅπως κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπέδειξε πρὸς τοὺς Νόμους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀσφαλίζουν τὴν ἐλευθερίαν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, αἵτινες εἶναι, ὡς γνωρίζετε, τὸ μέγιστον καὶ συγγρόνως τὸ δυσκολώτατον ἔργον τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

Παρεκτὸς τῆς ἐντυπώσεως ταύτης γρηστώ κατὰ καθήκον ἠθικὸν καὶ μετ' εὐχαριστίας μεγίστης ν' ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ὁ Ἰονικὸς λαὸς προοικίζει τὴν ἔθν. Συνέλευσιν μετ' ῥήτορας δεινούς διὰ τὴν ἐὺγλωττίαν καὶ τὴν πολυμαθεῖαν αὐτῶν ὅτι προοικίζει τὴν Συνέλευσιν μετ' ἀντιπροσώπων, ἔχοντας ἐξαιρετοὺς κοινωβουλευτικὴν συμπεριφορὰν, κακοσμημένους μετὰ ἀρετὰς τῆς πύρρησις καὶ τῆς τόλμης, οἵτινες εἶναι τόσον ἀναγκαῖοι κατὰ τοσοῦτο, εἶμαι βεβαίως, θέλουσιν ὠρεῖσθαι τὴν πατρίδα, ὅταν μετ' οὐ πολλῆ αὐτῇ μᾶς ὑποβάλλῃ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα ζητήματα, τὰ ὁποῖα τοῖς πᾶσιν εἶναι γνωστά.

Ἀξιότιμοι συνάδελφοι! Τέλος πάντων ἡ βούλησις τῆς Θεῆας προνοίας ἐπληρώθη. Ἡ Ἐπιτανήτος ἀνήκει πλέον εἰς ἑαυτήν ἢ ἑλλάς ὑπερέβη τὰ ὅρια, τὸ ὁποῖον περὶ αὐτὴν ἔθετεν ἀδίκος διπλωματία, πρὸ καιροῦ εὐτυχῶς γενηρακυῖα.

Ἡ ἑλλάς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἰονίων ἄς ἴδῃ ἐκ τῆς ἐνώσεως, ἡ ὁποία τελεῖται σήμερον, ὁποῖα μεγάλα ἔργα δύναται νὰ κατορθώσῃ ὁ πατριωτισμός. Εἴθε δὲ ποῖε νὰ μὴ ἐξλειφθῇ ἐκ τῆς καρδίας ἀμφοτέρων τῶν λαῶν τὸ αἰσθημα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς μεγάλας ἀρετὰς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ὠδύγησαν αὐτοὺς εἰς τὴν νέαν ταύτην μεταβολὴν τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνιστοῦ!

Διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν τέκνων αὐτῆς ἡ μικρὰ ἡμῶν ἑλλάς, δορυφόρος ἔχουσα δύο γίγαντας, τὸν Χριστιανισμόν καὶ τὸν πολιτισμόν, θίλει δυνάμει νὰ κατέσχη τὸ πρὸ τῶν ὀφθ. λ. μῶν αὐτῆς καίμενον μέλλον, ὅπερ διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡμετέρας Ἑπικρατείας φαίνεται σήμερον ἀκατάσχετον.

Ὅταν ἄς ἀναπέψωμεν πρὸς τὸν Ὑψίστον εὐχάς, ὅπως κρατῶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τὴν παντοδύναμον ταύτην τοῦ πατριωτισμοῦ ἀρετὴν, καὶ ὅπως ἐκτείνῃ ἐπὶ τὸν νεκρὸν Βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον τὴν θέαν αὐτοῦ ἀντίληψιν καὶ κατὰστάσῃ αὐτὴν ἀξίον Ἡγεμόνα ἔθνους ἐνδόξου.

Ζήτω ἡ ἐνωσις! Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος!

Ἡ Συνέλευσις ὑπεβέβατο τὰ ἀνωτέρω μετὰ μεγάλων ἐπευρημάτων καὶ ζητωκραυγῶν, ἐπαναλαμβάνομένων ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου, ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. ἐκφράσασα συνάμα τὴν πλήρη αὐτῆς εὐχαρίστησιν δι' ἑτέρων ζητωκραυγῶν καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον.

Ἀκολούθως προσελθόντες οἱ ἀρτί ἀναγνωρισθέντες πληρεξούσιοι τῆς Ἐπιτανήσου ἔδωκαν, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου

Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνδεδυμένου τὸν ἀρχιερατικὸν μανδύαν, ψαλείσιν εὐχὴν, τὸν παραδεδεγμένον ὄρκον ὑπαγορευθέντα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος Μητροπολίτου, κατὰ τὸ ὡς προσαρτῶμενον πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθέντα ἐθεωρήθησαν κυρωμένα τὰ πρακτικά τῆς συνεδριάσεως τῆς 20 Ἰουλίου, τὰ μέχρι τῆς προσελύσεως τῶν ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων, καὶ τὰ πρακτικά τῆς πρὸ ὀλίγου συνεδριάσεως τούτων, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Παζῶν.

Ἐξέθηκεν ἔπειτα ὁ Πρόεδρος ὅτι θέμα συζητήσεως σήμερον δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι ἐζήτησαν τὸν λόγον τινὲς τῶν πληρεξουσίων, οὓς κατωνόμασεν.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Σολομὸς εἶπεν ὅτι οἱ ζητοῦντες τὸν λόγον πρέπει νὰ πράττωσι τοῦτο παρρησια, καὶ τούτου παραδεχομένου, πρῶτος αὐτὸς ζητεῖ τὸν λόγον.

Μετὰ τινὰς δὲ ἐπὶ τούτου μικρὰς παρατηρήσεις, ἐγένετο ὑπὸ τινος ἡ πρότασις, ὅτι ἂν ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τῶν ζητησάντων τὸν λόγον δοθῇ ἀφορμὴ πρὸς ἀντίκρουσιν, τότε πρέπει ἀντὶ τῶν λοιπῶν νὰ προτιμᾶται ὁ ζητήσων νὰ ἀπαντήσῃ.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπάντησεν ὅτι δίδει τὸν λόγον εἰς τοὺς πληρεξουσίους, ἀρᾷ ἐδήλωσεν ἤδη ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα πρὸς συζήτησιν, καὶ ἐννοεῖ ὅτι οἱ ἀγορεύσαντες θέλουσιν ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν σημερινὴν σχετικὴν τῆς ἐνώσεως πρᾶξιν, δι' ἧς ἐπεραιώθη εὐτυχῶς ἡ ἐνωσις.

Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην λαβὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ν. Λούζης ἐξέθηκεν ὅτι κατὰ τὴν ἀκροτάτην ταύτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ στιγμήν, καθ' ἣν ἀνοίγεται ἐν τῶν μεσοτοιχίων, ἅτινα ἐκράτουν κεχωρισμένην τὴν ἄλλοτε λαμπρὰν καὶ ἐνδοξὸν νῦν δὲ πολυπαθὴ ἑλληνικὴν φυλὴν, θεωρεῖ μεγάλην τινα ἑλλειψιν, δὲν βλέπει μετὰ τῶν ὅλων τῶν πληρεξουσίων τὸν ὑποσχάσαντα τὴν πρώτην ὑπόνομον. Ἡ Κεφαλληνία, ἣν λίαν εὐστόχως ὀνόμασεν τινες μεγαλόσχημον, ἐξελέξατο πληρεξουσίων τῆς τὸν Ἠλίαν Ζερβόν. Ἀδυνατῶν νὰ εἴπῃ τὰ προσάκοντα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀρκεῖται λέγων, ὅτι ἡ Κεφαλληνία ἐπέμεινεν ἀπέναντι τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἀποποιήσεων καὶ διαμαρτυρησέων του νὰ ἀποστείλῃ αὐτὸν πληρεξουσίων εἰς τὸν περιβύλον τοῦτον· ἀλλ' ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐπιμένει καὶ διαδίδασεν ἐνταῦθα διὰ τοῦ Προέδρου τὴν παραίτησίν του, περὶ ἧς, ὑπαρχούσης εἰς τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα, δὲν ἐγένετο εἰσέτι μνεῖα· παραιτεῖται λοιπὸν ὁ Ἠλίας Ζερβὸς Ἰακωβάτος καὶ μὴ αὐτοῦ ἕτερος συνεργάτης, ὁ Ἰω-

σὴφ Μομφεράτος· ἀλλὰ θὰ ἀνεχθῇ ἡ σεβαστὴ αὕτη ὁμήγυρις, ἡ ἐκπροσωποῦσα τὸ ἔθνος, ἡ προστατεύουσα τοὺς ἀγωνιστάς, ἡ ἐνθαρρύνουσα τοὺς ἀγωνιζομένους, ὥστε νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παραίτησις των;

Ἐνταῦθε ὅλων σχεδὸν τῶν πληρεξουσίων ἀπαντησάντων ἀρνητικῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι πρέπει νὰ τιμηθῇ ἡ νῦν ἡμέρα μὲ τὴν γενναίαν ὑπὲρ αὐτῶν πρᾶξιν τοῦ ἔθνους, διότι τὸ ἔθνος ἐνταῦθα ἀποφαίνεται· διὸ παρακαλεῖ τὸ Προεδρεῖον ἵνα ἐπισπεύσῃ νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τοὺς δύο τούτους ἀνδρας τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους, ὅπως προσελθόντες συμμεθέξωσι τῆς μεγάλης εὐθύνης, ἣν ἔχομεν ἀπέναντι τῆς πατρίδος, ἀπέναντι τῆς ἱστορίας, ἀπέναντι τοῦ κόσμου καὶ ἀπέναντι τῆς αἰωνιότητος.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο οὕτω. Κηρύττει ἀπαράδεκτον τὴν παραίτησιν τῶν πληρεξουσίων Κεφαλληνίας Ἠλία Ζερβοῦ Ἰακωβάτου καὶ Ἰωσήφ Μομφεράτου, καὶ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ αὐτοὺς μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἀναθέτει δὲ εἰς τὸν Πρόεδρον τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφασίως τῆς ταύτης πρὸς τοὺς ῥηθέντας πληρεξουσίους.

Ἐλθὼν εἰς τὸ ὄψωμα ὁ πληρεξούσιος Μ. Σχινᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς.

Πρῶτον πάντων πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν γονυκλιτῶς τὸν ἱερὸν πατέρα τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸν Θεόν, τὸν ἀξιόσπαντα ἡμᾶς νὰ ἴδωμεν συμπαρακαθημένους ἐνταῦθα τοὺς ἀδελφοὺς Ἑπτανήσιους· ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι μεγάλη καὶ ἱερὰ, εἶναι ἡμέρα ἐκπεπληρωμένων πόθων καὶ ἐλπίδων. Σεῖς ἀδελφοὶ Ἑπτανήσιοι, καὶ τοὶ πρὸ τοσούτων αἰῶνων δικαίως κεχωρισμένοι τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, καὶ τοὶ διατελοῦντες ὑπὸ δεσπότης ἀλλοφύλους καὶ ἀλλογλώσσους, διεσώσατε ὅμως τὴν ζωὴν τῆς ἐθνικότητος, τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν καὶ τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις, συνεισδράμετε εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ἔθνους, καὶ ἐσαλπύσατε κραταιοφώνως τὸ κήρυγμα τῆς ἐνώσεως· διὰ τοῦτο ἀγάλλονται καὶ σὰς εὐλογοῦν τὰ δίκαια πνεύματα τῶν ἐν ταῖς Νήσοις ὑμῶν κειμένων τριῶν ἁγίων τῆς ὀρθοδοξίας, σκιρτῶσι δὲ αἱ σοφαὶ καὶ φιλάδελφοι ψυχαὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς μακαριότητος εὐρισκομένων ἐνδόξων τέκνων τῆς Ἑπτανήσου. Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι συνάμα καὶ ἡμέρα σκέψεως, μελέτης καὶ ἐργασίας περροντισμένης καὶ ἐμβριθοῦς, τεινούσης δεδαίως εἰς τὸ μέλλον· εἰς ταῦτα στηρίζετε ὅλοι τὴν προσοχὴν σας ἐν πραγματικῇ ἀδελφότητι, πρὸς τὴν ὅλην συσσωμάτωσιν τοῦ ἔθνους· αὐξηθησάται δὲ καὶ δοξασθήσεται ἡ μικρὰ σήμερον ἐλευθέρᾳ Ἑλλάς, λέγει ἡ θεία φωνή, ὡς ποτε εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ἄξιον αὐτοῦ

δούλον, ἐάν διὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς ἐργασθῇ ὑπὲρ Πολιτεύματος ὁ θεὸς, ἐάν σκευῇ δυναστείαν καὶ πολιτείαν ἐλευθερίαν μετὰ τῆς καρτερικῆς εὐνομίας καὶ τάξεως, ἐάν στήσῃ τὴν ἑκκλησίαν πρῶτον ἀποστολικὸν οἰκοδομημα εὐπροσθεν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, καὶ θέσῃ αὐτὴν τήσοιπὸν διδασκαλὸν ἀρχόντων τε καὶ ἄρχο ἀνών, ἐάν δι' ἐμπειρίας διοικήσεως οἰκονομήσῃ τὴν φιλεργίαν καὶ προαίῃ αὐτὴν ἐντὸς τοῦ ἔθνους, ἐάν φροντίσῃ νὰ ἀπογερῶθῃ καὶ συλαέῃ πρὸς τὸ μέλλον ἐρόδια ἐάν ὀχυρώσῃ τὴν στρατιωτικὴν τῆς συγκροτήσιν καταλλήλως, καὶ ἰδίως τὴν ναυτικὴν, ἐάν τὴν δικαιοσύνην διανέμῃσι τὰ δικαστήριά της εὐκόλως καὶ ὀλιγοεξόδως, ἐάν τέλος πάντων αἱ προεξέχουσαι τῶν ἔξω δυναστεϊῶν τρεῖς Εὐεργέτιδες Δυνάμεις θεραπεύσωσι τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ δικαίου. Ἐγὼ δὲ, εἶπεν ὁ ἀγορευτὴς, πρὸς τὰ ἀνωτέρω προσθέτω, ὅτι εἰς τὸ κεντρικὸν σκῆνωμα τῶν ἐθνικῶν συμπετόντων ἰσχύμενοι ἀγρυπνοὶ οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὀρεῖσονται νὰ παύτην καὶ νὰ διαλύσῃ τὰς δεινὰς ἐνεργείας τῶν φυτικῶν τυράννων καὶ πεπειραμένων ἐχθρῶν της, καὶ νὰ καλλισργῶσι τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν ἀγρυπνίαν σοφίαν τῶν ὑποδείχθιντων, πρὸ πολλοῦ φίλων αὐτῆς ἐθνῶν καὶ λαῶν. Μακάριος εἴμι ἐάν μετὰ τὴν ἀνάλογον σύμπροσθιν μου εὐρὴν φέρωντ' ἀπιγεγραμμένον τὸ ἑλπίδος Θεοῦ καὶ εὐλογίαν πατριώτου.

Ἐπὶ τῇ ἐπειτῇ ὁ πληρεξούσιος Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης. Ὁ ὅρκος ἐδόθη ἡδὴ ἐδόθη δὲ εἰς χεῖρας τοῦ πρώτου διακόνου τοῦ αἰμινησίου Γερμανοῦ, νῦν δὲ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Ἀριστοῦ οἰωνός, ὅτι ἡ Ἑλλὰς τοῖς 1821 ἀναγεννᾶται καὶ τυνταυτίζεται μετὰ τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1864. Συνεπεία τῶ ὅρκου τούτου οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἰσίου λαοῦ περιτταντὰ σήμερον περιβεβλημένοι τὸν χιτῶνα νέου καὶ ἱεροῦ βαπτίσματος, ἔτσι ἀπαρίζουσι μέρος τῆς ἐλευθερίας μερίδος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ τὸ περιστάτικόν τοῦτο δὲν εἶναι οὔτε ἀσήμερον οὔτε ἀδιόφορον. Τὸ περὶ ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου ψήφισμα τῆς 11' ἰονίου Βουλῆς ὑποχρεοῖ ἡμᾶς τοὺς ἑπτανήσιους, καὶ κατὰ καθῆκον καὶ κατὰ δικαίωμα, σήμερον, ὅτε πρῶτην φοράν συναντῶμεθα, ὅτε ἀπειρα θέληματ' ἀτενίζοις πρὸς ἡμᾶς, ὅτε ἀπειροὶ καρδίαι παρὰσσονται ὑπὸ ἀνεκφράστου συγκινήσεως, νὰ ἐκθέσωμεν παρρησία τὸ φρόνημά μας, ἵνα μὴ τοῦλάχιστον πιστευθῇ ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος ἐλευθέρου καὶ ἐθνικοῦ πολιτεύματος ἡ ψυχὴ μας ἐνεκρώθη, ἔτσι ὀρεῖσμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἀρχὰς ἐκείνας, δι' ὧν ἀνετράφημεν, καὶ τὰς ὁποίας φέρομεν μεθ' ἡμῶν, ἵνα τὰς

ἀπειρώμεν καὶ τὰς περιβάλλωμεν μέχρι τοῦ ὁραστήσωσιν αὐτῆς.

Σήμερον ὁ ἰσίου λαός προσέρχεται κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἑτοχὴν, καθ' ἣν πέρσι προσεκαλεῖτο νὰ ἀπαρνηθῇ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως, ἵνα συντελέτῃ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, ἐκεῖ εἰς τὴν ἰσχύιν τοῦ αἰσθήματος ἡμῶν πεποιθότες, καὶ εἰς τὴν ἀρωγὴν τοῦ ὑψίστου ἀτενίζοντες, ὑπερέβημεν ὅλους τοὺς κινδύνους, καὶ ἀπερρύχαμεν ὅλας τὰς παγίδας. Ἦδη δὲ, ἂν καὶ ἀσθμαίνοντες καὶ κεκημηκότες λιμενίζομεθα εἰς τοὺς κόλπους τῆς πολυπαθοῦς μητρὸς μας, ἐσμέν πρόθυμοι, ἂν ἡ γρηὶὰ τὸ καλέσῃ, νὰ παλαίσωμεν ὑπὲρ αὐτῆς, μέχρι τοῦ ἀπομένῃ πνεῦμα ζωῆς εἰς τὰ στήθη ἡμῶν καὶ ῥανὶς αἱματος εἰς τὰς φλέβας μας. Ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ, οἵτινες μέχρι πρό μικροῦ χαρίζεσθαι καὶ εὐθιμοὶ ἀντιπαρτατίζομεθα, ἤδη ὑπὸ ἀνεκφράστου βαρυθυμίας κατεγόμεθα, ἐνδύμεθα τινὰ τρόπον αἰσθανόμεθα, καὶ φωνὴν βροντώδη ἐκ τῶν σπλαγγχνῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου ἐξερχομένην καὶ λέγουσαν ἀπροσβάστεν ἀκούομεν, ἀλλὰ δὲν φοβούμεθα πεπεισμένοι ὄντες, ὅτι τὰ ζῶντα ἔργα διασκορπισθήσονται, ἀγέροχον δὲ καὶ φωτόδον τὸ μέτωπον τῆς Ἑλλάδος θέλει λάμψει. φέρομεν μεθ' ἡμῶν τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασιν νὰ συνεργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἐννοοῦντες ὅτι ἡ πρᾶσάριστις τῆς Ἑπτανήσου δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀγνοος καὶ στείρα, δὲν εἴραμεν μεθ' ἡμῶν οὔτε συμπαθείας οὔτε ἀντιπαθείας κατὰ τῆς δεινῆς ἡ δεινῆς πολιτικῆς μερίδος, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὴν διαύθυνσιν τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ εἰς χεῖρας τοῦ τυγλῆντος, ἀλλ' εἴμεθα μετ' ἐκείνου τοῦ Κυβερνήτου, ὅστις, οἷός ἐστι καὶ ἂν ᾔνοι, ἀποδείξῃ διὰ τῶν ἔργων ὅτι εἶναι κατάλληλος νὰ κυβερνήσῃ, ἐπομένως εἴμεθα ἑτοιμοὶ νὰ συνεργασθῶμεν ἀδελφικῶς μεθ' οἰουδήποτε ἐξ ἡμῶν, καὶ δὲν θέλομεν ἐσθίως βίβει ἡμεῖς τὸν σπόρον τῆς εἰρήνης, δὲν δυνάμεθα μόνον νὰ συνασπισθῶμεν μετ' ἐκείνων, οἵτινες εἰς τὸ πτωχὸν πολιτικὸν μας στάδιον, ἄλλο δὲν βλέπουσιν εἰμὴ ἀτομικὰ συμφέροντα. Σήμερον τεύεεται καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ μεγάλη κοινωνικὴ ἐπανάστασις, πραγματοποιοῦνται γλυκύταται ἐλπίδες καὶ στεφανοῦνται πολυχρόνιοι ἀγῶνες. Ἡ ἐνδοξος μεταπολίτευσις τῆς 10 Ὀκτωβρίου μεγάλως συνετέλεσεν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, ἡ ψυχικὴ κατάστασις ἡμῶν τῶν ἑπτανήσιων μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς προστασίας εἶναι ἥραμος καὶ ἀρμονικὴ μετὰ τὴν ὑψωσιν τῆς ἐθνικῆς σημαίας ἐπὶ τῶν φρουρίων μας, συγχωρήσαντες ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, βίβαντες γενικὸν πέπλον ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος, ἀπαρτίζομεν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν δι' οὗ καὶ δὲν φέρομεν μεθ'

ἡμῶν οὔτε προγράψας οὔτε καταδίκας· τὰ πάντα λησμονήσαντες πεποιθότες ὅτι οὐδεὶς ὁ ἀναιμάκτος. Ἀφοῦ δὲ ὁ ἀγορεύων ἐξιστόρησε γεγονὸς τι, ὅπῃ διήρκει κατὰ τὸ 1821, ὅτε ἐπρόκειτο περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ φρουρίου Ἀρτης, τοὺς δύο Σωματάρχας Γῶγον καὶ Μάρκον Βότζαρη, καὶ ἐξήγαγεν ὅτι ὁ Μάρκος, καὶ τοι ἔχων ἀδιάρκτον μίσος κατὰ τοῦ Γῶγου, ὡς δολοφονήσαντος τὸν πατέρα του, καὶ ὁμῶς, τῇ προτροπῇ τοῦ Μαυροκορδάτου, λησμονήσας τὰ πάντα, καὶ ὑπακούσας τὴν ἐκ πατρικοῦ αἵματος ἐξαχμένην χεῖρα τοῦ Γῶγου χάριν τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος, ἐξηκολούθησεν οὕτως. Αἱ ἐπαναστάσεις ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν ὁμοιάζουσι πρὸς τινὰς ἀσθενείας, αἵτινες εἶναι ἴσως ἀναγκαῖαι ἀλλ' ἐπικίνδυναι· διὸ καὶ πρέπει νὰ ἀναχαιτίζωνται, ἄλλως μεταβάλλονται εἰς χρόνια πάθη. Ὁ Ἰόνιος λαὸς συναισθάνεται τὴν ἀληθειαν ταύτην καὶ θεωρεῖ, ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι ζῆμη, ἐξ ἧς δύνανται νὰ προκύψωσι σοβαρὰ δυστυχήματα· τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει ἀνάγκην ἀνέσεως· τὸ ὄραμα ἡμῶν κατήντησεν ἀντικείμενον ἐμπαιγμοῦ καὶ περιφρονήσεως· ἀπεκαλύψαμεν τὰς πληγὰς μας, καὶ πρέπει ὅσον οἷόν τε τάχιστα νὰ τὰς θεραπεύσωμεν· ἡ δημοσία τάξις ἐξέλιπε· ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖται χρεωκόπος· τὸ εὐμετάβλητον τῆς Κυβερνήσεως τρεῖς τὸ κράτος εἰς διηνεκὴ κλονισμὸν· αἱ πεποιθήσεις ἐκλονίσθησαν, αἱ ἐλπίδες τοῦ οικοδομήματος σαλεύουσι· τοιαύτην κατάστασιν μὴ ἐπιθυμοῦντες θέλομεν ἐργασθῆ πρὸς ἐπάνοδον τῆς τάξεως, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ νόμου καὶ πρὸς παγίωσιν τῆς πολιτείας. Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἔθνους κρέμαται ἐκ τῆς κανονικῆς διατάξεως καὶ τῆς ἀρμονικῆς ὁργανώσεως τῶν ἠθικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Πρέπει νὰ πεισθῶμεν ὅτι ὑπάρχει ἀνώτερόν τι ἠθικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει, πρὸς τὸ ὅποιον ὀρεῖσθαι μόνον νὰ ἀτενίζωμεν, ἀποβλέποντες, οὐχὶ εἰς ἀφρημένους ἱστορημονικὰς θεωρίας, ἀλλ' εἰς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὴν ὅσον ἐνεστὶ ταχύτεραν κατάρτισιν τοῦ πολιτεύματος.

Νομοθετοῦντες σήμερον διὰ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἂς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι νομοθετοῦμεν ἴσως καὶ διὰ τὴν δούλην Ἑλλάδα· τοῦλάχιστον ὁ Ἰόνιος λαὸς, ἐγκαρτερῶν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του, εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε τὴν διὰ τῆς λύσεως τοῦ Ἑπτανησιακοῦ ζητήματος ἐναρξίν τῆς λύσεως τοῦ μεγάλου ἑλληνικοῦ ζητήματος.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐβαδίσαμεν ἐν μέσῳ ἀκωνθῶν καὶ τριβύλων καὶ ὃς ἐαδίσωμεν εἰσέτι ἐν δὴν ἀποστέλωμεν τὴν εὐχὴν μας, ἂν

δὲν καταπνίξωμεν τὰς φιλόχρους ἐλπίδας μας, καὶ ἂν δὲν συναισθανθῶμεν, ὅτι ὅλαι αἱ σταγόνες τοῦ ὕδατος, αἱ ἀποτελούμεν ὅλοι, ἔχοντες ἀνὰ μίαν ἑκάστης, συνταυτιζόμεναι καὶ συνενούμεναι δύνανται νὰ καταρτίσωσι πάλιν τὸ περιφανές ἐκεῖνο ἑλληνικὸν κύμα, εἰς τὰ νάματα τοῦ ὁποίου ἄπειρα χεῖλη διψῶντα θέλουν νὰ δροσισθῶσι· δὲν πρέπει δὲ νὰ αὐτοχειριαζόμεθα ἤδη, ὅτε οὐδεὶς μᾶς ἐνοχλεῖ, οὐδεὶς ἐξωτερικὴ ἐνέργεια μᾶς καταθλίβει.

Ἐγέρθητι λοιπὸν καὶ τῆς Ἑλλάδος, συγχωνεῖσθαι μετὰ τοῦ Βασιλέως σου καὶ περιφροῦρσον αὐτὸν διὰ τῆς ἀγάπης σου, ἔγχυσον εἰς τὰς φλέδας σου τὴν πικρίαν τῶν παθμάτων σου καὶ τὸ γάλα τῶν ἐλπίδων σου, ἵνα ἀπὸ τοῦδε παραλάβῃς αὐτὸν σύμμαχον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης σου· τὸν αἴθριον οὐρανὸν τῆς νεότητός σου ἂς μὴ τὸν ἐπισκιάσῃς νέφη καὶ τρικυμία. ἂς μὴ παρεμποδίσωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τρυφεροῦ τούτου θλαστοῦ, ραντίζοντες αὐτὸν δάκρυα καὶ γαλῆν· δώτατε εἰς τὸ ἄνθος ἀέρα καὶ ρῶς, ἂν θέλετε νὰ ἴδωτε αὐτὸ μετασχηματιζόμενον εἰς εὐθαλή καὶ ὑπερήφανον πλάτανον, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὁποίου καθήμενοι νὰ συναγαλλώμεθα καὶ νὰ συνερτάζωμεν ἀνυμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ ψάλλοντες ἐθνικὰ ἄσματα.

Προσελθὼν ἔπειτα ὁ πληρεξούσιος Βελικανίτης καὶ εἰπὼν, ὅτι τὸ πλείστον μέρος τῶν ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων συμμερίζεται τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ προλαλήσαντος, παρέδωκε τῷ Προέδρῳ ἔγγραφόν τι φέρον ἐπιγραφὴν «διαδήλωσις»· ἔχει δὲ τοῦτο ἀναγνωσθῆν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς εἴης.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ.

«Οἱ ὑποπαρνώμενοι πληρεξούσιοι διαδήλουν, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Ἐθνοσυνελεύσεως δὲν θέλουσι δεγθῆ οὐδεμίαν κυβερνητικὴν θέσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 ἰουλίου 1864.

Ἔπονται 66 ὑπογραφαί. »

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος εἰπὼν, ὅτι τῷ ἐνεχειρίσθη ἐκ μέρους τοῦ πληρεξουσίου Γεωργίου Ιακωβάτου ἕτερον ἔγγραφον, ἀνέγνω αὐτό, ἔχον ὡς ἑπεται·

«Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

«Μελετῶσα εὐγνωμόνως τὸ τεράστιον ἔργον τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ κλινούσα γόνυ καρδίας ἐνώπιον τῆς θείας Μεγαλειότητος ἐπὶ τοιαύτῃ ἐργασίᾳ·

ὁμολογῶσα ταύτην τὴν εἰρηνικὴν ἑνωσιν ἔργον πατριωτισμοῦ μὲν ἐθνικοῦ, πολιτικῆς δὲ σοφῆς καὶ δικαίας, συμφώνου πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἐθνότητων, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς προϋφύτου Δικαιοσύνης ἅμα νὰ θεωρῇ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀρχὴν τῆς ἐπορφύρας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀσφαλείας τῆς Εὐρώπης.

Προσδοκῶσα δὲ συνεπῆ εἰς τὸ ἀξιωματικόν αὐτὸ ἔργον τὴν πολιτικὴν τῶν εὐεργετιδῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀναπέμπει ταπεινῶς θυμούς εὐχαριστίας τῷ θεῷ τῷ Σωτῆρι. Χειροκροτοῖ τοὺς ἡρώδους Ἑπτανήσιους.

Εὐγνωμονεῖ πᾶσαις ταῖς συνεργασαμέναις δυνάμεσι, καὶ κηρύττει, ὅτι ἡ εὐχὴ καὶ ὁ πόθος τοῦ Πανελληνίου εἶναι ἡ διὰ συνθηκῶν εἰρηνικὴ ἑνωσις Κρήτης, Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ᾧ ἀναθίεται τὰς ἐλπίδας αὐτῆς εἰς τὴν βίαν πρόνοίαν καὶ εἰς τὴν δικαίαν καὶ εὐμενῆ ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. »

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 ἰουλίου 1864.

Ὁ πληρεξούσιος
Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

Μετὰ ταῦτα ἀνέγνω ὡσαύτως πρότασιν τινὰ ἀφορώσαν τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ἔχουσαν οὕτω:

« Προτείνομεν τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὅπως προηχθῇ πᾶσης ἄλλης ἐργασίας ἢ συζήτησης τοῦ πολιτεύματος.

Δ. ΔΡΟΣΟΣ, Δ. ΛΕΒΙΑΔΗΣ, Ν. ΚΑΝΑΒΟΣ.

Ἐπὶ τέλους δὲ εἰπόντος τοῦ Προέδρου ὅτι εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι τέσσαρες τῶν πληρεξουσίων ἵνα ἀγορεύωσι, ἐξ ὧν πρῶτος ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρίπολος, τινὲς προέτειναν νὰ παύσῃ πᾶσα περαιτέρω συζήτης, ἕτεροι ὑποστηρίζοντες τὴν πρότασιν ταύτην ἤγγισαν νὰ ἀποχωρῶσιν.

Ἐν τούτῳ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 1 καὶ ἡμίσειαν ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Νικολαΐδης,
Α. Γαῖτας Φώσχαρδης,
Ἐπ. Μεταξάς,
Ι. Βυδάκτολος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΔ'.

Τῆς 21 Ἰουλίου 1864.

Πλήρους γενομένης τῆς Συνεδρεύσεως περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμερησίαν ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προαφύσεως συνεδριάσεως καὶ ἐκροήθησαν.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Θ. Πετρινός εἶπεν, ὅτι τὰ ἐκλογικὰ ἀντικείμενα προτιμῶνται ὅλων τῶν ἄλλων διὰ πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας ἢ συζήτησεως· πρέπει νὰ λυθῇ σήμερον τὸ ἐκρεμὲς ζήτημα τῆς ἐκλογῆς Τρυφίλιας, τὸ ἀφορῶν τοὺς ἐπιλαχόντας, ἐκτὸς τῶν εἰσελθόντων, ἑτέροις τρεῖς πληρεξουσίοις ἢ συζήτησις αὐτοῦ, γενομένη μετὰ πολλῆς ἀκριθείας καὶ ὑπ' ὅλας τὰς ἐπιφύεις, εἴγε φθάσῃ καὶ μείνῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ψηφοφορίας, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ ἀποπερατώσωσιν ἤδη μόνον ἐκεῖνα τὰ μέλη τῆς Συνεδρεύσεως, ἅτινα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν καὶ γινώσκουσι τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ λεγόμενα.

Ἀπικροῦντες τὴν πρότασιν ταύτην οἱ πληρεξούσιοι Ἐμ. Κόκκινος καὶ Α. Γόντικας ὑπέβαλαν ὁ μὲν ἐνστάσιν ἀπαρκέκτου, ὁ δὲ ἐνστάσιν ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Μετὰ τινὰ δὲ μικρὰν συζήτησιν γενομένην ἐπὶ τοῦ προκαταρκτικοῦ ζητήματος, ἂν πρέπει νὰ λάβωσιν ἢ μὴ μέρος εἰς τὴν λύσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἐκλογικοῦ ἀντικειμένου οἱ ἄρτι ἀναγνωρισθέντες ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξούσιοι, ἐγένετο ἀνάγκη τῆς προκαταρκτικῆς ταύτης προτάσεως ἐκ μέρους τοῦ ὑποβαλόντος αὐτὴν πληρεξουσίου Θ. Πετρινού, τὸ δὲ περὶ τούτου πρὸς ψηφοφορίαν εἰσαχθὲν θέμα, ὡς μὴ ὑποστηρίχθῃ, δὲν ἐγένετο δεκτόν.

Ἀκολούθως μακρὰ καὶ θορυβώδης ἐλαβὲ χώραν συζήτης ἐπὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως περὶ ἐπαναλήψεως μόνης τῆς ἐκρεμῆς μείναντος ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, ἀξιούστων τῶν μὲν, ὅτι, κατὰ τὸν κανονισμόν, μόνῃ ἢ ἐκκρεμῆς μείνανσα ψηφοφορία περὶ παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν μετὰ τοὺς εἰσελθόντας κλεινοψηφισάντων ἐτέρων τριῶν πληρεξουσίων πρέπει νὰ ἐπαναληθῇ, ὡς ἐξαντληθείσης τῆς συζήτησεως ἐπὶ τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐκλογῆς, τῶν δὲ, ὅτι μετασχηματισθέντος ἤδη τοῦ δικαστικοῦ σώματος τῆς Συνεδρεύσεως διὰ τῆς προσθέντος ἀγροφάνου ἐτέρων πληρεξουσίων, δὲν δύναται νὰ ἐπαναληθῇ ἡ ψηφοφορία πρὶν ἢ γίνῃ νέα συζήτης, ὅ-

πως φωτισθῶσι καὶ οἱ ἐξ ἑπτανήσου πληρεξούσιοι καὶ ψηφοφόροι ἐν γνώσει τοῦ πράγματος κατὰ τὸ καθήκον των.

Ἐπὶ τέλους ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως τὸ θέμα ἀν πρέπει νὰ προκηθῇ τῆς ψηφοφορίας περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας ὡς πρὸς τοὺς ἐπιλαχόντας νῆα συζητήσεως. Μὴ διακριθέντος δὲ τοῦ αποτελέσματος ὁ διευθύνων ἀντιπρόεδρος ἐδήλωσεν, ὅτι θέλει ἐπαναληθῇ ἡ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος καταλαβὼν τὴν ἔδραν του ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ σημερινὴ συζήτης ἐμβαίως λυπεῖ ὅλους, διότι κατέστη δυστυχῶς θορυβώδης, ἐνῶ εἰς τὴν διάνοιαν ὅλων ἐνυπάρχει ἡ ἐπιθυμία τῆς διεξαγωγῆς τῶν συζητήσεων μετὰ τῆς διούσης ἀξιοπρεπείας ἀφ' ἑτέρου γνωστὸν εἶναι, ὅτι εἰς ὅλα τὰ κοινοβουλία ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων αἱ συζητήσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἀποδίδουσιν θορυβώδεις· ἀλλ' εἶναι δίκαιον ἡμεῖς, οἱ διεξαγαγόντες εἰς περιστάσεις μεγάλων κινδύνων ζητήματα ἀφορῶντα πολῦτιμα συμφέροντα τῆς πατρίδος, νὰ καταστείλωμεν τὴν ὁρμὴν ταύτην, ἥτις εἰς τοιαῦτα ζητήματα εἶναι ἐμφυτος. Δύω ὄρακα δίδουσι καὶ τὸ ἡμέτερον κοινοβούλιον, ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ἡ ἐπικράτης τῆς πλειονοψηφίας· ὅταν σφωδρῶμεθα ἀμφότερα, ὅλας τὰς δυσκολίας δυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν. Παρ' ἐλπίδα ἡ λύσις ζητήματος ἀφορώτος τὴν ἀντιπροσωπείαν μὴς ἐπαρχίας ἐγένετο ζητήματα, αἵτινα, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των καὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν φέρονται, δὲν δύναται νὰ λυθῶσιν ἀμέσως. Φέρεται ἐν ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄγνωστον εἰς τὸ ἐν τρίτον των παρευρισκομένων, αἵτινες, ἂν καὶ κατέχονται ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς δικαιοσύνης, εἶναι ἐνδεέμενον νὰ ἀποπλανηθῶσι. Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο, ὡς ἀφορῶν μίαν ἐπαρχίαν, δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἄλυτον· ἀλλ' εἰς τὸν πατριωτισμὸν σας ἀναφερόμενος ἐρωτῶ ὑμᾶς ἂν δὲν νομίζετε πρῶτον, ὡς ἐγὼ νομίζω, νὰ ἀναβληθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου. Παρακαλῶ λοιπὸν τὴν Συνέλευσιν, ἂν ἐγκρίνῃ τὴν γνώμην ταύτην, νὰ ἀρῇσιν διὰ μεταγενεστέραν συζήτησιν τὸ ζήτημα, ὅπως εὐρίσκεται, ἀνευ τινος κινουμένης, μετριοῦ γίνει πλήρης συνεννόησις· διό, ἂν τις δὲν ἀντιλέγῃ εἰς τοῦτο, θέλω ἐρωτῆσαι τὴν Συνέλευσιν.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν προλαλήσαντα Πρόεδρον ὁ πληρεξούσιος Θ. Δελιγιάννης, ἀφο' ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν μέχρι τῆς 7-ῆς τῆς ὁμιλίας του λαβὼντα χώραν, εἶπεν, ὅτι ἡ ἀνακεφαλαίωσις, ἣν ἔκαμεν ὁ Πρόεδρος, εἶναι μακρὰν τοῦ προσήκοντος σημείου τὴν Συνέλευσιν, καὶ δὲν εἶναι προϊόν τῆς γενομένης συζή-

τήσεως καὶ τῶν γε ομίων πράξεων, καθόσον ἄλλο ἐστὶν ἡ προτεινομένη ἀναβολὴ καὶ ἄλλο τὸ προϊόν τῆς συζητήσεως, ἦτοι ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορία περὶ τοῦ ἂν πρέπει νὰ προκηθῇ τῆς ψηφοφορίας νῆα συζήτησις.

Ἀνταπαντήσαντος εἰτα τοῦ Προέδρου, ὅτι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποῖους ἐξέθηκε, προέρχονται ἐκ τοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἔχει, νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς Συνελεύσεως καὶ περὶ τῆς τάξεως, διό καὶ ἐπικαλεσάμεναι νὰ προτείνῃ τὴν ἀναβολὴν διὰ νὰ λείψωσι ὁ θόρυβος καὶ τὰ σκάνδαλα, ὁ μὲν πληρεξούσιος Βαλσαμάκης παρετήρησεν, ὅτι ἂν ἀναβληθῇ ἡ ὑπόθεσις δι' ἄλλην συνεδρίαν πρὸς ἀποφυγὴν θορύβων, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην, καθ' ἣν θέλει ἐπαναληθῇ ἡ συζήτησις, δὲν θέλουσιν γίνεαι αὐτὲς θορύβοι, διό καὶ πρέπει νὰ ἀποπερατωθῇ ἡδὴ τὸ ζήτημα· ὁ δὲ πληρεξούσιος Μίλησης εἶπεν, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἀντὶ νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς Συνελεύσεως, καλλίτερον εἶναι νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπολήψεως, διότι οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως, γενομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀγαποῦν νὰ ὑποπτεύωνται διάφορα.

Καὶ ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἀπάντησεν, ὅτι προτείνων τὴν ἀναβολὴν ἀπατήθη πρὸς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Συνελεύσεως, εἰς ἣν καὶ μόνον ἐναπίετο νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὴν πρότασιν του ταύτην, ὥστε φρονεῖ ὅτι δὲν ἔχει χρεῖαν ἄλλων λόγων πρὸς ἀποκρούσιν τῆς ὁμιλίας τοῦ προλαλήσαντος.

Ἐπὶ τέλους συναινεσάντων καὶ τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς προτεινομένης νέας συζητήσεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐκλογῆς Τριφυλίας, ἐθεωρηθὲν περιττὴ πᾶσα ψηφοφορία περὶ τοῦ ἂν πρέπει νὰ προκηθῇ τῆς ψηφοφορίας νῆα συζήτησις· ὠρίσθη δὲ ὡς ἡμέρα τῆς νέας ταύτης συζητήσεως ἡ προσεχὴς τετάρτη, εικοστὴ ἐνάτη λήγοντος μηνός.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ν. Κατζίκαπης εἶπεν, ὅτι περιττὸν εἰς γνώσιν του εἶναι πηγὴς καλῆς, ὅτι ἡ ἐπιτόπιοι ἀνακριτικὴ ἀρχὴ Ζακύνθου ἐφυλάκισεν πολλοὺς κατοίκους καταγγελλόντας ὑπὸ τῆς Αστυνομικῆς ἐπὶ διαταρᾷ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως· διό, ἐπειδὴ ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία τοῦ πολίτου εἶναι πολῦτιμος, προτείνει νὰ προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ὅπως προσερχόμενος δώσῃ πληροφориὰ περὶ τούτου σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας τάξεως, οἱ δὲ ἐκ Ζακύνθου πληρεξούσιοι νὰ πληροφωρῶσι τὸ σῶμα περὶ τῶν γινομένων, ἃ ἔχουσιν γνῶσιν τούτων.

Προσέβηκεν ὁ πληρεξούσιος Κ. Λομβάρδος, ὅτι πρὸς ἀκριβή διεξαίωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ὡς ἀναγκαῖα πρὸς ἣν θέλει κάμει χρῆσιν, προτείνει νὰ παρακατεθῶσι τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

Παρακαλῶ, Κύριε Πρόεδρε, νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον νὰ γράψῃ εἰς Ζάκυνθον νὰ σταλῇ ἐδῶ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ζακύνθου ἀπὸ τὴν 21 Μαΐου μέχρι σήμερον, ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑψώθη ἡ ἐθνικὴ σημαία εἰς τὰ φρούρια τῆς Ζακύνθου. Δεύτερον νὰ κατατεθῇ ἡ ἀλληλογραφία ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Κυβερνήσεως εἰς Κέρκυραν καὶ μετὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τῆς Αστυνομίας Ζακύνθου. Τρίτον νὰ κατατεθῇ ἡ ἀλληλογραφία, τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Ἰπουργεῖον μετὰ τῆς Αστυνομίας Ζακύνθου, δηλ. τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος ἐπὶ προστασίας Διευθυντοῦ τῆς Αστυνομίας καὶ μετὰ τοῦ Ἱπομοιράρχου καὶ Ἀνθυπομοιράρχου τοῦ διορισθέντος ἐκεῖ μετὰ τὴν ἐνωσιν νὰ κατατεθῇ, ἂν ὑπάρχῃ, εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, εἰ δὲ μὴ νὰ προσκληθῇ τὸ Ἰπουργεῖον νὰ πέμψῃ ἀμέσως εἰς Ζάκυνθον, ὅπως μὲς ἔλθῃ ἀντίγραφον ἀνακρίσεως λαθούσης χώραν ἐπὶ μάχης συγκροτηθείσης εἰς τὸ νησιδίον ἀπὸ τὰς 12 μετὰ τὸ μεσονύκτιον μέχρι τῆς 5 τῆς πρωίας, μάχης συγκροτηθείσης ἀπὸ πειρατὰς, οἱ ὅποιοι ἐφώρμησαν ἐπὶ τοῦ νησιδίου ἐκείνου, διὰ νὰ καταστρέψωσι 5 — 6 οἰκογενείας, αἱ ὁποῖαι ἐπῆγαν ἐκεῖ νὰ διασκορπισθῶσιν. Εἶναι τῶ ὄντι σοῦ ἀρὰ τὰ πράγματα, ἀλλ' ἡσυχάσατε, θέλετε ἔλθαι ὅταν φθάσωσιν αὐτὰ τὰ ἔγγραφα νὰ ἐκτιμῆται τὴν ἡθικὴν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι διασπείροντες ψευθεῖς φήμας θέλουν νὰ τρομαξοῦν τὸ ἔθνος καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ κατατεθῇ τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἀνακρίσεως, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ, τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ὑπάρχει μάλιστα, Κύριε, βούλημα ἐλθόν ἐπὶ τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν τῆς Ζακύνθου, θυνάμει τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν φυλακισμένοι 8 ἢ 10, δὲν ἐνθυμούμαι, πολῖται κατηγορούμενοι ἐπὶ ὑποκινήσει ἐμφυλίου πολέμου, νὰ κατατεθῶσι, λέγοι, τὰ ἀντίγραφα τῶν πράξεων τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς, νὰ κατατεθῇ ἡ πληροφορία, τὴν ὁποίαν ἔσπευεν ὁ Ἐπαρχος Ζακύνθου εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου νὰ κατατεθῇ ἡ πληροφορία, τὴν ὁποίαν ἔσπευεν ὁ Ἀστυνομὸς Ζακύνθου ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου νὰ κατατεθῶσι λίαν σημαντικώτεροι ἀνώνυμοι ἐπιστολαί, αἱ ὁποῖαι ἀπευθύνθησαν τότεν εἰς τὸ κεντρικὸν Μοιραρχεῖον τῆς Χωροφυλακῆς εἰς Κέρκυραν, καθὼς καὶ εἰς τὸν Μοίραρχον καὶ Ἀνθυπομοίραρχον τῆς Χωροφυλακῆς ἐν Ζακύνθῳ.

Πρὸς τοῦτοις ἐπερωτῶ τὸν ὑπουργὸν τὸν ἀνάλογον, τί ἔκρινεν ἕως τώρα περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ζητῶ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν νὰ διατάξῃ, ὅπως ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης παρουσιάσῃ.

Ἐπιθυμῶ δὲ προσέτι ἵνα προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης διὰ νὰ προσέλθῃ καὶ πληροφορήσῃ τὴν Συνέλευσιν ἀπλῶς τί ἐπραξέ περὶ τοῦ καταγγελλθέντος ἐγκλήματος καὶ ὁποῖα μέτρα ἔλαβε περὶ τῶν φυλακισθέντων.

Μετά τινος δὲ μικρᾶς παρατηρήσεως ἐπὶ τούτου ἡ Συνέλευσις παρεδίξατο τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἐλθὼν ὕστερον εἰς τὸ ἔθμα ὁ πληρεξούσιος Ν. Λούζης εἶπε: συνεπεία τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑπογραφέντος Πρωτοκόλλου μετὰ τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ τοῦ λόρδου μεγάλου ἀρμοστοῦ τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἰοῦλου Βουλῆς ἔπρεπε νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐκτακτὸν ἀπεσταλμένον ὑπ' αὐτοῦ, ὡς Γραμματέως τῆς Βουλῆς, ἅτινα καὶ παρεδόθησαν πρὸ τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἀναχωρήσεώς του· πληροφορεῖται ἤδη διὰ τοῦ ταχυδρομείου τῆς χθρς, ὅτι τὸ κατὰστῆμα τῆς Ἰοῦλου Βουλῆς πρόκειται νὰ παραχωρηθῇ, ἢ καὶ παρεχωρήθῃ, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία· καὶ ἐν τούτοις τὰ ἀρχεῖα εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν ὑπῆρχον, περὶ ὧν ἐγένοντο ἀκριβέστατοι καταλόγοι. Δὲν κάμνει ἤδη λόγον περὶ τῆς παραχωρήσεως τοῦ καταστήματος, διότι περὶ αὐτῆς θέλει κάμει ἰδίαν ἐπερωτήσιν, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ὁ παραλαβὼν τὸ κατὰστῆμα ἀπαιτεῖ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ὑπάρχοντος ἐν αὐτῷ φύλακος, ὅστις ἐπιστήθη παρ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι λίαν ἀρμόδιος διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀρχείων, ὡς χαίρων ὅλην τὴν ὑπόληψιν τῆς τότε Βουλῆς· κάμνει γνωστὸν τοῦτο εἰς τὴν Συνέλευσιν, διότι ἑνὸς τῶν ρηθέντων ἀρχείων ὑπάρχουσιν ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ 1817 μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς 11. Βουλῆς σπάνια καὶ μεγάλης σημασίας, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἐνδεκάτης Βουλῆς, ἅτινα εἶναι ἀγνωστὸν ἂν θὰ εὐρεθῶσιν ἐν τῷ καταστήματι· διὸ προτείνει ἵνα προσκληθῇ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς διὰ νὰ προσέλθῃ καὶ δώσει πληροφορίαν ἂν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ τί ἐπραξέ· νὰ ληθῶσι δὲ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως μέτρα σίντονα πρὸς διάσωσιν καὶ μεταφορὰν ἐνταῦθα τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἔγγραφων.

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο νὰ προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν πρὸς χορήγησιν τῶν ζητούμενων πληροφοριῶν αὐριον.

Ἀκολουθῶς ἐκ τῆς θέσεώς του ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρρίπουλος

εἶπεν, ὅτι ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει ζητήσας τὸν λόγον σκλήρην εἶχε ὡς πληρεξούσιος νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων πρὸς τὸν ἀγορεύσαντα ἐκ Λευκάδος πληρεξούσιον Α. Παλαϊορίτην, ὅτι τὰ αὐτὰ εἰσγενῆ αἰσθήματα, ἅτινα ἐμφωλεύουσιν εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀδελφῶν Ἑπτανησιῶν, ἐμφυλίουσι καὶ εἰς τὴν καρδίαν ὅλων ἡμῶν. σήμερον δὲ δὲν εἶναι ὁ κατάλληλος καιρὸς νὰ ἐκφράσῃ τὰ τοιαῦτα αἰσθήματα, ἐπιφυλάσσεται δὲ νὰ λαλήσῃ μετὰ τὸν πληρεξούσιον Α. Καλὸν ζητήσαντα τὸν λόγον.

Ἐν τῷ μεταξὺ προτελλῶν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπήντησεν ἐπὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω γενομένης αὐτῷ ἐπερωτήσεως, ὅτι φύλλα τινα τῆς ἐν Τεργέστη ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ἡ ἡμέρα» περιεῖχον ἄρθρα καθαρπύμενα προσώπων τινῶν ἐν Ζακύνθῳ ταῦτα ἀναγνωσθέντα ἐξήγειραν τὴν ἀγανάκτησιν πολλῶν, οἱ ὅποιοι συσσωματωθέντες προσῆλθον διὰ φωνῶν καὶ συναθροίσεων εἰς διαδηλώσεις ἀποδοκιμασίας τὴν πρᾶξιν ταύτην κατήγγειλεν ἡ ἀστυνομία εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, ἥτις ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς ἀπόπειραν ἐμφυλίου πολέμου, κατὰ τὴν ἰοικὴν Νομοθεσίαν, καὶ ἐξέδοτο τὸ ἀνῆκον Πούλευμα, τὸ ὅποιον χρῆζει νῦν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου ἀντὶ τῆς πρώτης ἰοικῆς Γερουσίας.

Τὸ ὑπουργεῖον λαθὼν τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ ἐξετάσας αὐτὰ εἶπεν, ὅτι ἡ πρᾶξις δὲν φέρει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀποπειρᾶς ἐμφυλίου πολέμου, διὸ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ἐπάρχον ταῦτα, διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ πρὸς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, ὅπως χαρακτηρίσῃ, καθὰ ἀρμοζει, τὸ ἔγκλημα.

Μετὰ τὰ λεχθέντα καὶ μετὰ τινὰς ἄλλας ἐπὶ τούτου μικρὰς παρατηρήσεις ἡ Συνέλευσις ἐκάρηξεν περὶ τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν.

Λαθὼν ὅστερον τὸν λόγον ὁ ἐκ Παξῶν πληρεξούσιος Α. Μακρὸς ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν προλαβούσαν συνεδρίαν ἐξήτεισε τὸν λόγον διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Προέδρου, ὅστις διὰ τοῦ ἐκφεθέντος πρὸς τοὺς Ἑπτανησιῶς ἀσπασμοῦ, ὅστις ἐξῆλθε ἀπὸ ἐνδομήγου καρδίας, ἐνείκε τὴν πανηγυρικὴν ἐκείνην συζήτησιν ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλλοι ἀγορεύσαντες τὸν ἐπρόλαβον περιορίζεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του, ὅτι αἰσθανόμενος τὴν ὑψηλὴν ἐντολήν, ἥ ἐλαβε, τρέμει, ἔχων ἐνταυτῷ ὑπὸ ὄψιν καὶ τὴν μεγάλην εὐθύνην, ἥτις ἱσταται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Μέγα καὶ βαρὺ, εἶπεν, εἶναι τὸ φορτίον, ὑπερ μὲς ἀνέτεθ,.

ἀλλ' ἐπρεπε νὰ τὸ ἀναδεγθῶμεν χάριν τῆς πατρίδος, διότι πρέπει νὰ δεῖξωμεν, ὅτι ὁ Ἕλλην οὐ μόνον τὴν ἐλευθερίαν αἰσθάνεται, καὶ αὐτὴν νὰ διατηρῇ ἀνέπαρον γινώσκει, ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ ὄμοιου τῆς πατρίδος καὶ φιλαρχίαν καὶ συμφέροντα καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν του θυσιάζει. ἔχοντες λοιπὸν ὅλοι ὡς ἀρχὴν τὴν πρόδον καὶ εὐχερίαν τῆς πατρίδος ὀφείλομεν νὰ ῥίψωμεν πέπλον λήθη, ἐπὶ τοῦ μαύρου παρελθόντος, εἰς τὸ ὅποιον χρεωστωμένοι καὶ χάριται, διότι ἐκ τῶν παραπτωμάτων αὐτοῦ θέλωμεν ὁδηγηθῆ εἰς τὸ ἀξιωματικόν αὐτὸ μέλλον· καὶ αὐτὰ τὰ μεγάλα ἔθνη ἡμάρτησαν, ἀλλὰ διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ των, τῆς πολιτικῆς συνέσεως καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως ὑπέκτισαν τὰ μεγάλα εὐεργετήματα, ἅτινα ἔχουν. Ἄς σπεύσωμεν λοιπὸν ἐν ὁμονοίᾳ διὰ νὰ κατευοδώσωμεν ὅτι τάχιον τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, ὑπερ ἐλάβομεν. Ἄς ἀναμνησθῶμεν τὰ ἔργα τῶν προγόνων, σκληρὰ καὶ ἀγαθὰ, διὰ νὰ δυνθῶμεν νὰ καταβάλωμεν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· Ἡ Εὐρώπη ἀναμένει παρ' ἡμῶν οὐχὶ ἀπλοῦν Σύνταγμα, συντεταγμένον συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ὑψηλότερον, τὴν ἐθνικὴν μας ἀρετὴν, τούτεστι τὴν συντήρησιν τοῦ θρόνου τοῦ Βασιλέως, διότι ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἡ καρδιά τοῦ ἔθνους, καὶ πρέπει νὰ περιστοιχίσωμεν αὐτὸν ἅπαντες. Τὴν πολιτικὴν αὐτὴν πορείαν θέλει τηρήσῃ, εἶπεν ἐπὶ τέλους, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἐπανέλαθεν, ὅτι αἱ συνεδριάσεις αὗται ἀπ' ἀρχῆς οἰονομάσθησαν πανηγυρικαὶ καὶ οὔτε θέλουν λήξει εἰς κανὲν ἀποτέλεσμα. Διὸ εἶπομεν, ἀπὸ προηθις, ὅτι τὸ ἀκρατήριον δύναται νὰ ἔχῃ ἐλευθερίαν τινα πλεον τῆς συνήθους, διότι δὲν πρόκειται νὰ ρυθώσωμεν εἰς καμμίαν ἀπόφασιν, ἀλλὰ τῆς ἐλευθερίας ταύτης τὸ ἀκρατήριον δὲν πρέπει νὰ κάμῃ κατάχρησιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς ἐξέθηκε τὰ ἐξῆς· πᾶν ὅ,τι ἀπολαμβάνει τις διατελὼν ὑπὸ τὸ κράτος ξένης προστασίας δὲν εἶναι εὐχάριστον· διὸ καὶ δικαίως ὁ Ἑπτανησιακὸς λαὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀγώνων τοῦ 1821, διὰ τῆς συνδρομῆς ἀπάσης τῆς Εὐρώπης, διὰ τῆς προστασίας τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἐξήτεισε νὰ ἀπομακρύνῃ τὴν ξένην προστασίαν, μὴ καὶ ἂν εἶχεν αὕτη ἀγαθὰ, καὶ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν των Ἑλλήνων. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ποθυούμενον τοῦτο ἀποτέλεσμα, ἡ δικαίᾳ αὕτη ἀπαίτησις, δὲν ἐπιτεύχθη ἀπὸ τοῦ 1833, διότι ἐκάνθητο ἐπὶ

τοῦ θρόνου τῶν Ἑλλήνων ἄνθρωπος, ὅστις διὰ πᾶν ἄλλο εἰσγάζετο ἢ διὰ τὴν ἐνωσιν. Ἡ πῶντῃ δὲ παρὰ ἅπανι τοῖς Ἑλλήσιν αὕτη ἡμέρα δὲν ἔθελεν ἐπέλθει πώποτε, ἂν δὲν ἀποπέμπετο διὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ θρόνου ὁ ἀναξίως καταλαβὼν τὸν Ἑλλήν. θρόνον.

Ἐάν δὲν ἐπὶ ἤρχετο ἡ ἐνδοξος ἐκείνη ἡμέρα τίποτε δὲν ἐλπίζετο νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐνωσις, ὡς πῶθον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ἐξήτειτο ἡ φράσωμεν εἰς τὸν προορισμὸν μας, διό καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες εἶχον εἰς ἑαυτοὺς τὸ αἶσθημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς· ἡ ἐλευθέρια Ἑλλάς, ἀρ' ἣς ἔλαθε τὰ ὅπλα, ὅμως νὰ προσφέρῃ τὸ πᾶν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἀρχαίας αὐτῆς δοξῆς· ἀλλ' εἰν συνθέλκει, γεγονότα ἄλλα, καὶ λόγοι τινες ἕτεροι περιώρισαν αὐτὴν καὶ ἀνέστειλον τὴν προῦδον τῶν σκοπῶν τῆς, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐκτρέφμεν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀδελφῶν μας· ὑπάρχει καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ αὐτὸ αἶσθημα ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ἡγωνίσθημεν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ξένου καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἐλευθεριῶν μας, ὑπέστημεν σκληρὰς καταδίωξεις, ἀλλὰ δὲν ἀπεθάρρυνθημεν ἀπέναντι οὐδενὸς κινδύνου. Ἡ κατάπτωσις τῆς δημοτικῆς πίστεως δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς θωρηκτικῆς μεταπολιτεύσεως, ὡς εἶπεν ὁ ἐκ Λευκάδος πληρεξούσιος, χρονολογεῖται ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, καὶ ἰσχυροποιήθη ἰσως ἐσχάτως, διότι σύμπασα ἡ Εὐρώπη, ἐκτὸς μίᾳς μόνης δυνάμεως, ἐρρόνισσε τὴν μεταβολὴν ταύτην, καθόσον εἶχε συμφέρον νὰ καθήται ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ὁ κακὸς ἐκείνος δαίμων, διὰ νὰ μὴ δύναται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ καμῇ εὖ ἡματι πρὸς τὰ ἐμπρὸς· καὶ διότι, ἐκτὸς τοῦ περιστατικοῦ τούτου, καὶ αὐτοὶ οἱ ἐντὶς τῆς Ἑλλάδος ἔχθροι τῆς μεταπολιτεύσεως δὲν ἐπαύσαν διὰ φεύλων ὁργάνων καὶ ἀλληλογραφῶν νὰ παριστῶσι τὴν Ἑλλάδα εὐρισκομένην εἰς τὸ χεῖλος τοῦ θανάτου, ἀλλ' ἐφυσήθη καὶ θά ψευσθῶν ἡ Ἑλλάς ὑπέπεσε πρὸ πολλοῦ, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως, εἰς χρεωκοπίαν, καὶ εἰς ταύτην ὑπέπεσεν ἐκ τῆς κακῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἀνέξεως τῶν πούπολογισμῶν. Ἡ υπερτίμησις τῶν χρεωγράφων τῶν 1821 καὶ 1825 ἐν Εὐρώπῃ τί ἄλλο ἀποδεικνύει ἢ ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ κύψις ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν δημοσίαν πίστιν; ἡ δημοτικὴ πίστις τότε θά στερεωθῇ, ὅταν τακτοποιηθῶσι τὰ οἰκονομικὰ μας· ἐνὸς δὲν πληρώσωμεν τὰ χρεῖμα μας ἂς μὴ ἐλπίζωμεν ἀνόρθωσιν τῆς δημοτικῆς πίστεως. Πέπειται δὲ ὅτι ὑπὸ τὸ νέον πολίτευμα, ὑπὸ τὴν νέαν καὶ ἀγνὴν Βασιλείαν

καὶ τὴν καλὴν ὁργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν μας προσεγγίξει ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς θέλει ἀνακτήσῃ τὴν πίστιν τῆς.

Ἀληθῶς ὁ ἐπαναστατικὸς σάλος ἔχει ὀλίγα ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ αὕτη συνέλευσις πρὸ πολλοῦ δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸν ἐπαναστατικὸν σάλον, διότι εἰς πᾶν ζήτημα ἡγεμονικὸν ἔδεξε τὴν μεγαλειότητα ἐπικρατοῦσαν καὶ προθυμίαν εἰς τὴν εἰσχωσιν τῆς Βασιλικῆς αἰτι-προπέρας· ἀλλὰ καὶ νομίζει τις ὅτι ἡ πρὸ τῆς 21 Μαρτίου ἐλευθέρια Ἑλλάς θέλει ἐγκαταλείψει τὰς ἐλευθερίας ἐκείνας, τὰς ὁποίας διὰ θυσῶν καὶ αἱμάτων ἀπέκτισε· ἡ ἐλευθερία εἰς τὸν τόπον τούτον εἶναι σύμφυτος· μὲ τὸν ἄνθρωπον· οὐδέποτε λοιπὸν ἡμεῖς, οἱ ἀποκτῆσαντες δικαίωματα διὰ θυσῶν καὶ ἀγώνων τοιούτων, θὰ τὰ ἐγκαταλείψωμεν· ὅταν ἔλθῃ ὁ χρόνος τῆς συντάξεως τοῦ πολιτεύματος θέλει ἕκαστος ἐκφράσῃ εὐσεβῶς τὴν ἰδίαν του, ἐὰν θέλουν διακριθῇ τὰ δικαιώματα καὶ αἱ υποχρεώσεις τοῦ στέμματος, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ υποχρεώσεις τοῦ λαοῦ· πράγματι καὶ οὐχὶ θεωρητικῶς, ὅτι εἶναι κακὸν διὰ τὸν λαὸν πρέπει νὰ τὸ ἐκτιμῶμεν.

Ἐν τῶν καλῶν, ἅτινα ἐπῆνεγκεν ἡ μεταβολὴ τοῦ θρόνου, τὸ μέγιστον, ὅπερ ἔπρεπε νὰ συγκινήσῃ πάντα Ἕλληνα ἐγκανχόμενον δι' αὐτό, εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἐλαττωμάτων μας, ἅτινα ὑπέκρυπτεν ἡ Βασιλεία τοῦ Ὀθωνος· ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψις αὕτη δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ ὡς αἰτίαι πρὸς ἡμᾶς, ἔπρεπε οἱ ἀδελφοὶ Ἑπτανήσοι νὰ συμπράξωσι μεθ' ἡμῶν, καὶ ἂν ἴδωσι ὅτι μετὰ τὴν σύμπραξίν των δὲν ἐφροντίσαμεν νὰ διορθώσωμεν τὰ ἐν τῇ κοινῇ τῶν ἡμῶν καὶ ἐκείνων ὑπάρχοντα ἐλαττώματα, τότε δύνανται νὰ εἰπῶσιν ὅτι ἐμμελῶμεν εἰς τὰ ἐλαττώματά μας· ἀλλ' ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε ἐπαρουσίασε τοιαύτην κατάστασιν· μάρτυρες ἀψευδεῖς ὑμεῖς οἱ γεροντώτεροι ἐστέ, οἵτινες ἔχετε πάθῃ καὶ τὰ ἐγκαταλείψατε· εἴδατε τὴν νεολαίαν ἐνωθεῖσαν ἀπέναντι τοῦ μεγάλου σκοποῦ, καὶ πανταχοῦ ἐν αἰσθημα εἶχε, τὴν ἀποδίωξιν τοῦ ξένου, καὶ προσέφερε πᾶν ὅ,τι τιμαλφέστερον πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς· πιστεύω, ὅτι τὸ αὐτὸ παράδειγμα θέλει ἀκολουθήσει καὶ εἰς τὸ μέλλον, διὰ τοῦτο ὁ ἐκ Λευκάδος πληρεξούσιος δὲν ἔπρεπε βασιζόμενος εἰς πληροφориᾶς φεύλων ὁργάνων τοῦ παρελθόντος νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Ἑλλάς χάνεται· ἡ Ἑλλάς ἐπεθύμει τὴν ἐνωσιν, ἀλλὰ μὴ πιστεύσατε ὅτι ἐχάνετο ἄνευ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐνθ' δὲ κατόπιν τοῦ προλαλήσαντος ἤρξατο τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρίπολος ἡ συζήτησις κατέστη θεωρητικῆς· ἐπειδὴ δὲ ἐξηκολούθη ἕνεκα μεσολαβουσῶν φιλονεικῶν νὰ γί-

νεται ἡ συνεδρίασις θεωρητικώτερον ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μηχαλίδης,

Ι. Ξυδακτύλος,

Α. Νικολαΐδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΕ΄.

Τῆς 25 'Ιουλίου 1864.

Πλήρεις γενομένης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἀνεκρίθησαν μετὰ τῆς προσθήκης ταύτης, ὅτι ὁ πληρεξούσιος Ν. Κατζίκαπῆς ἀπαντήσας πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀγορεύσαντα περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ πεπραγμένων εἶπεν, ὅτι ἡ παραδίασις καὶ τὸ ἔγκλημα μᾶλλον προήλθον ἐκ τῶν ἀρχῶν Ζακύνθου, διότι αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ εἰσὶν αἱ αὐταί, αἵτινες ἦσαν καὶ ἐν καιρῷ τῆς προστασίας.

Λόγου ἑπειτα γενομένου περὶ τοῦ ὅτι ἡ προσαγωγή τῶν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Κ. Λομβάρδου αἰτηθέντων ἀνακριτικῶν ἐγγράφων, ὡς προσβάλλουσα τὴν ἐχεμύθειαν τῆς ἀνακρίσεως, εἶναι ἀπηγορευμένη, οὗτος ἀπάντησεν, ὅτι εἰς Ἐπτανήσον ἡ ἀνάκρισις γίνεται ἐν τῷ φανερῷ, ἐπομένως ἡ προσαγωγή τῶν αἰτηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐγγράφων, περὶ ἧς ἀπεφάνετο ἡ Συνέλευσις, δὲν εἶναι δύσκολος.

Προσελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Γεράσιμος Α. Λιθαδάς ἔδωκε τὸν παραδεδομένον ὅρκον, κατὰ τὸ ὥδε προσκατώμενον πρωτόκολλον ὁμοδοσίας.

Κληρώσεως ὕστερον γενομένης τῶν νεωστὶ ἀναγνωρισθέντων πληρεξουσίων τῆς Ἐπτανήσου εἰς τὰ τμήματα ἐξήχθη τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τούτων προσαρτώμενον ἀποτέλεσμα.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ρ. Παλαμῆδης εἶπεν, ὅτι μετὰ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐξ Ἐπτανήσου πληρεξουσίων εἰς τὰ τμήματα, ἔπειτα ἐθαίρε ὁ κανονισμὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἡ κατὰ προτίμησιν συζήτησις τοῦ Συντάγματος, περὶ ἧς ἐγένετο πρότασις, εἶναι ἡ κοινὴ τῆς Συνελεύσεως ἐκφρασις, ἀλλ' οὐχ ἥτιον καὶ ἡ συζήτησις τῶν δύο ἐτέρων σχετικῶν

αὐτῶ νόμων, τοῦ δημοτικοῦ καὶ ἐκλογικοῦ, εἶναι λίαν ἀναγκαῖα· διὸ προτείνει νὰ προσκληθῶσι τὰ τμήματα ὅπως ἐργασθῶσιν ἐπὶ τῶν δύο τούτων νόμων, οἵτινες θέλουσιν ἰσχύει καθ' ἅπασαν τὴν νῦν Ἑλλάδα.

Εἰπόντος μετὰ ταῦτα τοῦ πληρεξουσίου Α. Μηλιαρέση, ὅτι ἐὰν τὰ τμήματα ἐργασθῶσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ νόμου, πρέπει οὐχ ἥτιον νὰ ἐργασθῶσι καὶ ἐπὶ τοῦ δικητικοῦ, διότι ἀμφοτέρω οἱ νόμοι οὗτοι εἰσὶν ἐν Ἐπτανήσῳ συναφεῖς καὶ λίαν σχετικοί, ὁ πληρεξούσιος Διομήδης Κυριακοῦ παρετήρησεν, ὅτι δὲν εἶναι ἔργον τῆς πρωτίστης ἀνάγκης ἡ ἀναθεώρησις τοῦ δημοτικοῦ νόμου, διότι πρὸς τοῦτο ἀνεγκαῖον εἶναι νὰ μελετήσῃσι προηγουμένως ἅπαντες οἱ πληρεξούσιοι ἀμφοτέρους τοὺς διέποντας τὴν Ἐπτανήσον καὶ τὴν πρῶν Ἑλλάδα νόμους· διὸ δύναται νὰ γίνῃ τροποποιήσις τις μόνον τοῦ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχοντος νόμου, οὐχὶ δὲ καὶ γενικὴ ἀναθεώρησις.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Ι. Βαλιανίτης, ὅτι τὸ ζήτημα ἀπαιτεῖται τῆς συγχωνεύσεως ἐν γένει καὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς νομοθεσίας τῆς Ἐπτανήσου καθ' ὅλους τοὺς κλάδους· καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἐκτείνεται εἰς μεγαλτέραν σφαῖραν ἐνεργείας, προτείνει καταλληλότερον νὰ προσδιορισθῇ ἐπιτροπὴ τις ἐκ πληρεξουσίων Ἐπτανήσιων καὶ μὴ, ἥτις θέλει ἐξετάσῃ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς νόμους ὧν τῶν κλάδων τῆς Ἐπτανήσου, καὶ προτείνει τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν, ἥτις θέλει διέπει ὁμοιομόρφως εἰς τὸ μέλλον τὰς δύο πρῶν κεχωρισμένας ἐπικρατείας.

Ἐπανέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Μηλιαρέσης, ὅτι ἐν Ἐπτανήσῳ οἱ νόμοι ὧν τῶν διερῶν κλάδων εἶναι συναφεῖς, καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐνὸς συνεπάγεται τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐτέρου· διὸ προτείνει ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀπαιτεῖ χρόνον πολὺν καὶ σκέψιν μεγίστην· ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ τῆς Συνελεύσεως δὲν εἶναι τοιαύτη, οἷα δύναται νὰ κρατῇ αὐτὴν εἰς ἐργασίαν δικηκὴν ὡς νομοθετικὴν σῶμα.

Εἰπόντος ὕστερον τοῦ πληρεξουσίου Α. Θεοχάρη, ὅτι ἀποστολὴν ἔχει ἡ Συνέλευσις νὰ ἀναθεωρήσῃ καὶ βελτιώσῃ ὅλους τοὺς ἐλαττωματικὸς νόμους, οἵτινες ἐγένοντο ἡ ἀφορμὴ τῆς Οὐτως· εἰρηκῆς μεταβολῆς, τοῦ δὲ πληρεξουσίου Γλαρῆκη ἀναπτύξαντος διὰ πολλῶν παρατηρήσεων τὸ ἀνεγκαῖον τῆς ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως ἐξετάσεως ὧν τῶν ὁργανικῶν νόμων καὶ τῆς τροποποιήσεως αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐποχῆς, αἵτινες πρέπει νὰ ἀναγραφῶσιν εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ μετ' αὐτὸν τοῦ πληρεξουσίου Τ. Βάσσου παρατηρήσαντος, ὅτι ἡ Συνέλευσις

δὲν δύναται νὰ προῖξῃ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἀνευ τῆς συγχρόνου μεταρρυθμίσεως καὶ τοῦ δημοτικοῦ, ὅστις εἶναι ἡ πρώτη μονὰς τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος, ὃ πληρεξούσιος Α. Γ. Πετιμεζᾶς ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν εἶναι εὐκταλὸν νὰ ἀποφανθῶμεν ἤδη ποίους νόμους πρέπει νὰ ψηφίσωμεν, καθόσον, ἐάν γίνῃ δεκτὴ ἐν τῇ συνάγματι ἡ ἀρχὴ τῆς αἰρετικῆς Γερουσίας, ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ συνταχθῇ καὶ ἕτερος νόμος περὶ ἐκλογῆς τῶν Γερουσιαστῶν· ἀλλ' οὐχ ἦτον συμφωνεῖν ὅτι ἡ ἀρχὴ ἀμφοτέρων τῶν νόμων τούτων, τῷ τε ἐκλογικοῦ καὶ δημοτικοῦ, πρέπει νὰ ᾔναι παράλληλος, καὶ ὅτι ἀμφοτέροι πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῶσιν.

Ἐπήνιχεν ὁ πληρεξούσιος Γω. Μαρinos, ὅτι ἡ διατάξις τοῦ ἀρθοῦ 28 τοῦ κανονισμοῦ σκοπὸν ἔχει ἐκβαλεῖν τὴν μεσολάβησιν τοῦ προσέχοντος χρόνου ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ἐκάστης προτάσεως μέχρι τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς πρὸς σκέψιν καὶ μελέτην ἐκ μέρους τῶν πληρεξουσίων, καὶ ὅτι ἡ τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμογὴ δύναται νὰ μᾶς ὀδεγήτῃ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, εἰς τὴν τακτικὴν καὶ νόμιμον ἐνέργειαν τῶν καθικότων μας.

Μετά τὰ λεχθέντα ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω τὴν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Ρ. Παλαμήδου ὑποβληθεῖσαν πρότασιν ἔχουσαν οὕτω.

« Νὰ διορισθῶσι παρὰ τῶν τμημάτων ἀνάλογα μέλη εἰς τὴν σύσκεψιν καὶ ἀπόρασιν τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἐκλογικοῦ.

Κιόντος δὲ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Μηλιαρίση, ὅτι προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως ταύτης, ὅπως συζητηθῶσιν ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ μετὰ μεγάλης σκέψεως ὅλαι αἱ σχετικαὶ αὐταὶ προτάσεις, ἡ Συνέλευσις παραδεχθεῖσα τὴν ἀναβολὴν, ὥρισεν ὡς ἡμέραν συζητήσεως τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Δ. Δρόσου καὶ λοιπῶν, ὡς καὶ τῶν ἤδη γενομένων προτάσεων τῶν πληρεξουσίων Ρ. Παλαμήδου καὶ Ι. Βελλαμίτη, τὴν πρῶτην δευτέραν.

ἔχει δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ τελευταίου κατατεθεῖσα πρότασις, ἣν καὶ ἀνέγνω ὁ Πρόεδρος, ὡς ἑξῆς.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η φ ι ζ ε ι.

Νὰ ἐκλεγθῇ ἑνδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ἵτου ἀριθμοῦ Ἑπτανήσιων πληρεξουσίων καὶ ἐκ τῶν τοῦ πρῶην Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅπως συγκερθῇ ἐπ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς Κυβερνήσεως τῆς πρῶην Ἑπτανήσου ἀδικροῦτος, προτείνῃ τοὺς σχετι-

κοὺς νόμους, οἵτινες ὁμοιομόρφως ὀφείλουσι νὰ κυβερνώσι τὰς πρῶην κατωρισμένας δυνάμεις ἐπικρατείας, πρὸς τὴν ὅσον οἶόν τε ταχυτέρην συγχώνευσιν αὐτῶν.

Λαβὼν ἀκολουθῶν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Θ. Βενεζζάνος εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἣν ἀντιπροσωπεύει, δὲν ὑπάρχει ἐθνοφυλακὴ· ὅτι οὐδεμία τῶν παρελθουσῶν κυβερνήσεων εἰδείξε πρόνοιάν τιναν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἢ παρούσα, ὡς πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἐθνοφυλακῆς· διὸ προτείνει ὅπως προσκληθῶσιν οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν κατὰστασιν ἀριθμητικὴν τῆς ἐθνοφυλακῆς, περιέχουσιν τὸν ἀριθμὸν τῆς δυνάμεως αὐτῆς καὶ τῶν ὅπλων ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνωτέρων προγυμναστῶν, καὶ συγχρόνως νὰ προσέλθωσι διὰ νὰ δώσωσι τὰς ἀνεκρούσας πληροφορίες.

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ὑπουργοὺς, καὶ συγχρόνως νὰ προσκληθῶσιν ὅπως προσέλθωσι καὶ δώσωσι τὰς ζητούμενας πληροφορίες περὶ ἐθνοφυλακῆς, ἐντὸς ῥητοῦ χρόνου, ὃν θέλει προσδιορίσῃ τὸ Προεδρεῖον.

Μετά ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Τ. Βάσσας κητέσχετο νὰ προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν νὰ καταβῇ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅλας τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ σχετικὰ ἐγγράφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σουρπειωτῶν, τῆς ὁποίας τὸ ἱστορικὸν ἐξέθηκε, καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἡμέρα ῥητὴ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνετο καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἐπερωτήσεως ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω τοῦ πληρεξουσίου Θ. Βενεζζάνου.

Ἀνεγνώσθησαν ὑπερὶν κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τέσσαρες προτάσεις τοῦ πληρεξουσίου Νεστωρ. Σολομοῦ πραγματευόμεναι, ἡ μὲν περὶ καθιερώσεως ὡς ἐπετείου ἐορτῆς τῆς 21 Μαΐου, ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνεχώρησαν οἱ ἄγγλοι ἐκ τῆς Ἑπτανήσου, ἡ δὲ περὶ ἀνεγέρσεως τῶν ἀνδρικῶν τῶν Καποδιστρίου εἰς Κέρκυραν, Κοσμά Φιλαμάτου εἰς Κεφαλληνίαν καὶ τοῦ ποιητοῦ Σολομοῦ εἰς Χάκυνθον, ἡ τρίτη περὶ ἀποστολῆς ἐκτροπῆς τινος εἰς Ἑπτανήσον πρὸς ἐξίτασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως αὐτῆς, καὶ ἡ τετάρτη περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν τριῶν εὐεργετῶν Δυνάμεων, ὅλων τῶν ὑπὸ ξενικὸν ζυγὸν στεναχόντων Ἑλλήνων· ἀπεφασίεσθαι δὲ νὰ ἀναπτυχθῶσιν αὐταί, ὡς καὶ ἡ παρὰ τοῦ Γ. Τυπάλ-

δου Ἰακωβάτου προηγουμένως κατατεθείσα, ὡς σχετική πρὸς τὴν τελευταίαν, τὴν προσεχῆ τετάρτην.

Ἀκολουθῶς ὁ πληρεξούσιος Ν. Χαρίπολος εἰπὼν ὅτι θεωρεῖ σεβαστὸν καὶ ἐλευθέρων τὸ ἔθνος, βέβηλον δὲ ἐκείνον, ὅστις κωλύει τὸν πληρεξούσιον ἀγορεύοντα, διεμαρτυρήθη ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀναρχικῇ ᾄθῃ καὶ ἐπιόρκῳ ἐνεργείᾳ συνεφώνησε δὲ ἐπὶ τέλους μετὰ τῶν ταυτοχρόνως προτεινάντων τὴν διακοπὴν πάσης ἄλλης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ γενικοῦ θέματος τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐνώσεως.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μιχαηλίδης,

Ι. Ξυδάκτυλος,

Α. Νικολαΐδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΟΔΟΣΙΑΣ

Σήμερον τὴν εἰκοτὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ τετάρτῳ ἔτους, ἡμέραν Σάββατον, καὶ ὥραν ἑνδεκάτην, προσελθὼν ὁ ἀπὸ ἐμφανισθεῖς Κ. Πληρεξούσιος εἰς τὸ κατὰστημα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐνώπιον αὐτῆς ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρκον.

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοθυμαδὸν καὶ ἀδικιέρτου τριάδος ἐνὰ ἐκπληρώσει πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος τὴν ἐμπιστευθεῖσαν μοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολήν.»

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν ὡς ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ὀρκισθέντος, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ Προεδρείου.

Ὁ ὀρκισθεὶς,

Γεράσιμος Α. Λειβαδάς,

Ὁ ἱερεὺς

Ἰωάννης Κυριαζής,

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ξυδάκτυλος,

Α. Νικολαΐδης.

ΠΙΝΑΞ

κλήρώσεως τῶν κάτωθι σημειούμενων πληρεξουσίων εἰς τὰ τμήματα.

1	2	3
Δ. Κώστα Κόνδης, Ἀνδρ. Βλαντῆς, Ἀλέξ. Τσαλαμπῆς, Μιχαὴλ Νομικός, Σταμ. Πολαρινός, Γεώργ. Χονδρογιάννης, Μάρκος Καλκάνης, Παῦλος Ταβουλάρης.	Ἀν. Καποδίστριας, Δημ. Προβιάς, Ἰω. Βελανίτης, Τηλ. Μακάτος, Δημ. Κόνταρος, Μηνᾶς Καρύδης, Εὐστ. Πήλλικας, Ἰωάννης Ἀννίος.	Γερ. Λειβαδάς, Θεόδ. Τζολιάνης, Πολυχρ. Κωνσταντᾶς, Δημ. Μηγαλιότης, Κωνστ. Μακρῆς, Βαπτιστῆς Ἀννίος, Ἰωάννης Γουλερμῆς, Ἀνδρέας Καρύδης.
4	5	6
Δ. Μιλιάρης, Αριστ. Βαλαριώτης, Εὐστάθ. Φιλιππίς, Ἀλ. Σταματόπουλος, Γεώργ. Βελανίτης, Σπυρ. Χειμαριός, Δημ. Ῥαπτάκης.	Ν. Λούης, Χαρὰλ. Ἰακωβάτος, Σπυρ. Κουβαράς, Βπ. Μεταξᾶς, Ἰω. Σούλας Βάρκας, Διον. Κοκκίνης, Π. Κοπαρίσσης.	Εὐστάθ. Γιαννούσης, Ἀναστ. Μεταξᾶς, Σπυρ. Βαλαριώτης, Γεώργ. Τερζιότης, Νικ. Λούδρος, Νέστορ Σολωμός, Γεώργ. Ἰακωβάτος.
7	8	9
Ἰω. Μαρίνος, Πούλος Πανδῆς, Γεώργ. Κοζάνης, Ἰω. Σιδερκοκκτρίτης, Ἀνδρ. Πέτσας, Νικ. Μουζάκης, Δημ. Μακρῆς.	Σπ. Μεταξᾶς, Θεόδωρος Ζερβός, Νικολ. Κολυβάς, Περικλῆς Σταύρος, Ἰω. Καπελίδης, Γερ. Σέρδος, Α. Βριώνης.	Ν. Παγκράτης, Ἰω. Δουμενγίνης, Ἀνδρ. Τερζιότης, Γ. Μόρμωρης, Ἀνδρ. Σιγοδρός, Α. Γαΐτας Φωσκαρόδης, Δημ. Πατέλης.
10	11	
Ἰω. Μόζερης, Ἀρσένιος Κοντός, Γεώργ. Λογυθιότης, Ἀρσ. Ῥάλλης, Κοσμάς Πανάτος, Κωνστ. Λομβάρδος, Φραγ. Κουερίνος.	Μαργαρ. Παγιατάκης, Διον. Μεταξᾶς Σαντορ. Νικ. Βαλατιμάκης, Βασ. Μεταλλινός, Ἀναστ. Νικολάδουρας, Εὐστάθ. Δρακούλης, Γεράσιμ. Μαυρογιάννης.	

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΤ'.

Τῆς 27 'Ιουλίου 1864.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ, γενομένων ἐπ' αὐτῶν διορθώσεων τινων, ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ὑπέμνησεν εἰς τοὺς Κ. Κ. Πληρεξουσίους τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν ἐνάτην Π. Μ. ὥραν, καὶ ἐσύστησε τὴν ἐκτέλεσίν τας.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ πληρεξουσίου Σ. Α. Βαρόση, γνωστοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἀπεφασίσθη νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ δεκαπενθήμερον ἀπουσίας ἀδεια. Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως, δι' οὗ ἀναγγέλλεται ὅτι ἐσχηματίσθη νόον ἵπουργεῖον, συγκεῖμενον ὑπὸ τῶν Κωνσταντίνου Κανάρη ὡς Πρωθυπουργοῦ καὶ ἵπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Ἀλέξ. Κουμουνοῦρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Θεοδ. Δηλιγιάννη ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Σ. Σιωτηροπούλου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἄνδρ. Λόντου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἑκπαίδεως καὶ Κερνάλῃ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνετίθη δὲ προσωρινῶς ἡ διεύθυνσις τοῦ τελευταίου τούτου ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργόν.

Γνωστοποιηθέντος εἰτα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀπεστάλη ἐκ Τριπύλεως εἰς τὸ Προεδρεῖον ἀναφορὰ, περὶ τοῦ ἐκκείμενου ζητήματος τῆς τομῆς τοῦ ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου, φέρουσα τὴν ὑπογραφήν «Ἀλέξανδρος Κουμουνοῦρος», ἀπεφασίσθη νὰ ληφθῇ αὕτη ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Κερκύρας Πολυχρόνιος Κωνσταντᾶς ἀνέγνω πρότασιν αὐτοῦ καὶ τῶν συναδελφῶν του Δημ. Κ. Κόντη, Θεοδ. Ζερβοῦ, Γ. Χαντρογιάννη, Κύπρ. Γιαννοῦση, Ἰω. Γουλερμᾶ, Ἄνδρ. Καρύδη, Π. Πανδῆ, Ν. Λούδρου, Ν. Παγκράτη, Αναστ. Νικοκάρδουρα, Δημ. Προβιά, Σπ. Χειμαριῶ, Ἀρσ. Ράλλη, Ἀρσ. Κοντοῦ, Μαργαρίτη Παγιατάκη καὶ Βασ. Μετάλλινου, περὶ κατεργήσεως τῶν ἐμπαρουνῶν, τῶν τιμαρίων καὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἰσχυόντων, ἔχουσα οὕτω:

« Ἐπειδὴ ἐνεκα τῆς οἰκονομικῆς τῆς Κερκύρας καταστάσεως ὁ λαὸς τῆς νήσου κινδυνεύει νὰ καταστῇ ἀχτήμων, σφετεριζομένων τῶν Δημάρχων, τοκογλύφων καὶ ἄλλων κατόχων ἐδαφικῶν δικαιωμάτων τὰ προϊόντα καὶ τὴν ιδιοκτησίαν τῶν ὑπο-

τελῶν, ὧν ἀφαιρεῖται συγχρόνως καὶ ἡ πρωτοπικὴ ἐλευθερία διὰ τῆς εἰς τὰς φυλακὰς ἐγκλείσεως αὐτῶν.

Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ιδιοκτησίας του, τὰ δὲ δάνεια παντὸς εἶδους νὰ ἐξασφαλισθῶσι δι' ἐτησίων χρεωλύτρων.

Ἐπειδὴ τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων κωλύει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ πρὸς δὲ, καθίσταται σπουδαῖον πρόσκομμα εἰς τὴν πραγματικὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ ἐλευθεριῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, προτείνομεν εἰς τὴν ἐπι ψήφισιν τῆς Συνελεύσεως τὸ ἑξῆς ψήφισμα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ψηφίζει:

« Ἄρθρον 1. Αἱ ἐμπαρουνίαι, τὰ τιμάρια καὶ πάσης κατηγορίας δικαιώματα, στηριζόμενα εἰς ἀναγραφὴς ἢ ἐξ ἀναγραφῶν πηγάζοντα καὶ μεταγενεστέρως συνομολογηθέντα διὰ συμβολαίων, καταργοῦνται ἀπολύτως.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνσφρομένων ἐν τῷ ἡγουμένῳ ἄρθρῳ καθυστεροῦντα μερίδια καὶ παντὸς εἶδους ἐδαφονόμια καὶ παροχαὶ δημοῖς καταργοῦνται.

Ἄρθρον 3. Οἱ κάτοχοι τῶν καταργουμένων τιμαριωτικῶν δικαιωμάτων ἀποζημιῶνται ἐκ τοῦ ἐγγυηρίου ταμείου Κερκύρας διὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἥτις θέλει ὁρισθῇ ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον 4. Πρὸς ἐξακριβωσιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας ἐκάστου τιμαρίου, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ, λαμβάνεται ἡ καθαρὰ εἰσπραξις τῶν εἰσοδημάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1850 μέχρι τοῦ 1860, ἡ δὲ ἐκκαθάρισις αὐτῶν εἰς χρήματα γίνεται ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τῶν τρεχουσῶν τιμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν πλήρους ἐσοδείας. Τὸ κεφάλαιον δὲ τῆς ἀποζημιώσεως προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαρισμένου εἰσοδήματος ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 5. Τὰ τιμαριωτικὰ δικαιώματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δοθήσεται ἀποζημιώσεις, οφείλουσι νὰ ἐξακριβωθῶσι ἐξ ἀντιγραφῶν ἐπισήμων ἐκτελεσθεισῶν πρὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἐπτακοσιοστοῦ σωτηρίου ἔτους.

Ἄρθρον 6. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος φορολογικοῦ συστήματος τῆς Ἑπτανήσου εἰσπραττόμενοι φόροι τῶν σιτηρῶν τῶν καταναλισκομένων ἐν τῇ νήσῳ χρησιμεύουσι πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐκκαθαρισθησομένης ἀποζημιώσεως ὁ χρό-

νος τῆς τελείας ἀποσβέσεως ὀρίζεται εἰς δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς τελικῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 7. Ὁ δικαιούμενος ὡς ἀποζημιωθῆ ἔξει τόκον πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου μέχρι ἐξοφλήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. Τὰ μερίδια τὰ προερχόμενα ἐξ ἀγροληψιῶν μεταβάλλονται εἰς ἐτησίαις χρηματικὰς συνεισφοράς, ὡς ἐρεξῆς ρηθῇσεται.

Ἄρθρον 9. Αἱ ἀγροληψίαι κτημάτων δοθέντων μετὰ τὸ ἔτος 1850 καὶ μὴ προσαυξηθείσης τῆς ἀξίας των καταργοῦνται· τὰ δὲ κτήματα ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν καὶ κυριότητα τοῦ ἀγροδότου.

Ἄρθρον 10. Αἱ μεταλλαγαὶ τῶν μεριδίων γίνονται τῇ θέσει τῆς καθαρᾶς εἰσπράξεως, ἥ ὥρισαν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος ψήφισματος διὰ τιμαριωτικὰ δικαιώματα, μὴ ὑπολογιζομένων ὁμῶς τῶν παντὸς εἶδους παραγῶν, αἵτινες δίδονται ἐκτὸς τῶν μεριδίων.

Ἄρθρον 11. Τὰ ἐδαφονόμια εἰς σίτον καὶ ἔλαιον μεταλλάσσονται εἰς χρηματικὰς συνεισφοράς κατὰ τοὺς περὶ μεταλλαγῆς νόμους καὶ κανονισμοὺς, οἵτινες ἰσχύουσιν ἐν Κερκύρᾳ. Αἱ δὲ πάσης κατηγορίας παραχαί αἱ συνιστάμεναι εἰς ὄρνιθα, ἰνδικαὺς, ἐρίφια, πλακούτια, πτηνὰ, ἄνθη, ἐργασίαν κτλ. καταργοῦνται ἀπολύτως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς φύσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 12. Οἱ ἀγροδοταί, ἐδαφονομίωχοι καὶ τιμαριῶχοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκκαθαρίσωσι τὰ δικαιώματά των ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψήφισματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Ἡ ἐκκαθάρισις γίνεται ὑπὸ τριῶν διαιτητῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν μερῶν καὶ τριμελοῦς πρωτοδικείου, καθ' οὓς τυποὺς ὁρίζει περὶ τούτου Βασ. Διάταγμα. Αὕτη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις εἶναι ἀνέκλητος καὶ αἱ πράξεις γίνονται ἐπὶ χάριτος ἑκτῆς τάξεως.

Ἄρθρον 13. Εάν ὁ ἀγρολήπτης δὲν δέχεται τὴν μεταλλαγὴν εἰς χρήματα, ὀφείλει ἐντὸς δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξωδίκου κοινοποιήσεως περὶ διορισμοῦ διαιτητοῦ νὰ δηλώσῃ ἐξωδίκως, ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ κτήματος, ἢ ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος· ὁ δὲ ἀγροδότης, ἢ ἀναλαμβάνει αὐτὸ ἀμέσως ἀνεξαρτήτως πρὸς τὸν ἀγρολήπτην ἀποζημιώσεως, ἢ προβαίνει εἰς τὴν αἰτιθεῖσαν διανομὴν κατὰ τὴν αἰτησιν πάντοτε τοῦ ἀγρολήπτου.

Ἄρθρον 14. Εάν πολλοὶ δικαιοῦχοι ἐξασκῶσιν οἰονδήποτε ἐπὶ τινος κτήματος δικαίωμα, τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων ἀκυ-

ροῦνται, ὁ δὲ πρῶτος αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν χρόνον τῆς συνομολογήσεως συμβολαίου δικαιούται νὰ ἐξασκήσῃ τὴν μεταλλαγὴν· Πᾶσα διένεξις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰσάγεται καὶ συζητεῖται συνοπτικῶς ἐνώπιον τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῷ 12 ἄρθρῳ, καὶ ἡ ἀπόφασις ἐρεσιβάλλεται ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 15. Πάντα τὰ ἀρχαῖα ἢ ἐκ μεταλλαγῶν προερχόμενα ἐδαφονόμια δύνανται νὰ ἐξαγοράζωνται κατὰ τὸ ἐν τέταρτον τοῦλάχιστον ἐκαστοτε πρὸς ἑξ τοῖς ἑκατὸν.

Ἄρθρον 16. Τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψήφισματος συνομολογηθέντα δάνεια θέλουσιν ἐξοφληθῇ μετὰ τῶν ὠρίμων τόκων των δι' ἐτησίων χρεωλύτρων πρὸς ἑξ τοῖς ἑκατόν. Πᾶσα δὲ ἀμφισβήτησις ἐγειρομένη περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ χρέους εἰσάγεται ἐνώπιον διαιτητικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ 12 ἄρθρον καὶ δικάζεται ἀνεκκλήτως, τηρουμένης κατὰ συνείδησιν τῆς ἐπιεικειᾶς ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 17. Ἐντὸς ἑξ μηνῶν, πᾶσα ἀπαίτησις πηγάζουσα ἐξ ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων δικαιωμάτων δικασθέντων ὀφείλει νὰ ἐκκαθαρισθῇ· παραλθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, αἱ πιστώσεις παραγράφονται καὶ δὲν δύναται ὁ πιστωτὴς οὐδὲν δικαίωμα νὰ ἐξασκήσῃ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 18. Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωῆς τῶν χρεωλύτρων, δύναται ὁ πιστωτὴς νὰ κατάσχῃ τὰ δύο τρίτα τῶν ἐγκτητικῶν προϊόντων τοῦ ὀφειλέτου μέχρις ἀποτίσεως τοῦ ὅλου χρέους. Οὐδεὶς τόκος παράγεται μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 19. Ὅσῳκις πολλοὶ πιστωταὶ ἐξασκῶσι δικαιώματα καθ' ἑνὸς ὀφειλέτου, τὰ δύο τρίτα τῶν προϊόντων διανέμονται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 20. Τὸ παρὸν ψήφισμα κανονισθήσεται ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὑπὸ Βασιλ. Διατάγματος, ὅπερ θίλει ἀναπληρώσει πᾶσαν μὴ προνοηθεῖσαν περίπτωσιν, τηρουμένων τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος ψήφισματος.

Ἄρθρον 21. Τὸ παρὸν ψήφισμα τυπωθήσεται καὶ ἐκτελεσθήσεται ἀμέσως ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς.

Ἡμέρα ἀναπτύξεως τῆς προτάσεως ταύτης ὥρισθη ἡ προσεχὴς Δευτέρα.

Ἀνεγνώσθη εἰς πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Δ. Θεοχάρη, καθ' ἣν ὁ ἐρεξῆς εἰς δημοσίαν θέσιν διοριζόμενος πληρεξούσιος ὀφείλει νὰ ἐκλέγῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς τοῦ πληρεξουσίου, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς προσεχούσης

Τετάρτης μετά τῆς προϋποβληθείσης παρ' ἄλλων πληρεξουσίων σχετικῆς, περί τοῦ ἀσυμβιβάστου τῶν καθήκοντων τοῦ πληρεξουσίου μὲ οἰανδήποτε ἄλλην θέσιν, ἐκτός τινων ἐξαιρέσεων.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ἀναστ. Καλὸς, ἐξέθηκεν, ὅτι παρατεταμένη καὶ ζωηρὰ ἐγένετο συζήτης περί τῆς Τραπεζικῆς τῆς κτηματικῆς πίστεως, καὶ ἡ πεσοῦσα Κυβέρνησις ἀπήντησε πρὸ τινος, ὅτι εὐρίσκειτο εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν τῆς. Ἰπενθυμίζει ἐπομένως εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἵνα σπεύσῃ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς. Παρατήρησε δὲ, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ ἡ ἐπικρατήσασα ἄτοπος συνήθεια, τοῦ νὰ ἀπουσιάζωσι τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸ μέλλον νὰ παρευρίσκονται κατ' αὐτὰς οἱ Κ. Κ. ὑπουργοί, ἢ δὴ τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι συναισθανόμενος τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν τῷ τόπῳ εἰσαγωγῆς κεφαλαίων θέλει ἀμέσως ἐνασχοληθῇ εἰς τὰς δύο προτάσεις τοῦ Βαλτατζῆ καὶ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζικῆς.

Ἀναγνωσθέντων εἴτα τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ἰω. Μεσσηνέζης, ἐξέθηκεν, ὅτι ἐσήμανε τέλος πάντων ἡ χαρμύσινος ὥρα καθ' ἣν ἡ Συνέλευσις, ἀποτελούντων εὐτυχῶς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σῶμα καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου, δύναται καὶ ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς τῆς ἐντολῆς. Ἐσήμανεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν τὸ Σεβαστὸν τοῦτο Συνέδριον, τὸ ὅποιον τοσαύτας προσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας καίτοι πολεμούμενον ὑπὸ πολλῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ φίλων πεπλανημένων, ὑπὸ τῶν ὀλιβριῶν ἐνεργειῶν τοῦ παρελθόντος, δύναται καὶ ὀφείλει νὰ κάμῃ νὰ καταπέσῃ ἡ κατ' αὐτοῦ συκοφαντία, ὅτι θέλει νὰ παρατείνῃ ἐπ' ἀπείρον τὸν βίον του, ἐπιλαμβανόμενον ἀμέσως τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος. Ὀφείλει νὰ κηρύξῃ μὲ πολλὴν τῆς ψυχῆς του θλίψιν, ὅτι ἡ πολιτικὴ μας κατάστασις ἔχει τι τὸ ἐκρυμμένον, προκινεῖ ἴσως, ὅτι νὰ μᾶς περιμένει πάλιν πρὸς τὴν παγίωσιν τῶν μονίμων συνταγματικῶν ἀσχυρῶν. Ναί, εἶπε, νέαν πάλιν πρέπει νὰ κάμωμεν, ἀλλὰ πάλιν ἐντὸς τοῦ Νόμου, διότι τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας τότε μόνον ἀναπτύσσει τὰς ρίζας του, τότε μόνον ἐλαστάνει καὶ παράγει τοὺς λαμπροὺς αὐτοῦ καρπούς, ὅταν ποτίζεται διὰ τῶν καθάρων νομάτων τοῦ Νόμου καὶ καλλιεργῆται διὰ τοῦ πτύου τῆς αὐταπανήσεως καὶ ἀνευ κλοπισμῶν. Ἀλλ' ἡ λυπηρὰ αὕτη πεποιθήσις, ἐλπίζει,

ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς σκέψεις τῶν ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου μαχητῶν, ὁποίους βλέπει ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Συνελεύσεως, ὥστε νὰ ἀποσπάσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν καθήκοντος. Πρέπει, εἶπε, συμφώνως μὲ τὴν ὑπὸ συζήτησιν πρότασιν, νὰ ἐπιληφθῶμεν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος· ἀλλὰ Σύνταγμα ἀνευ ἐκλογικῶν Νόμων, ἐξασφαλίζοντων τὸ ἱερώτερον δικαίωμα τοῦ πολίτου ἀπὸ πάσης νοθεύσεως καὶ παντὸς περιορισμοῦ, εἶναι οἰκοδομὴ ἀνευ βάσεως, εἶναι σῶμα ἀνευ χειρῶν. Ἀνάγκη ὅθεν καὶ ἀνάγκη ἀπαραίτητος, νὰ προπαρασκευάσωμεν καὶ προπαρασκευασθέντας συζητήσωμεν, ἢ συγχρόνως μετὰ τοῦ Συντάγματος ἢ μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν αὐτοῦ, τοὺς ἐκλογικοὺς Νόμους. Πρὸς τὴν προπαρασκευὴν δὲ αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐκλέξωσι τὰ τμήματα ἐπιτροπῆν ἐξ εἰκοσιτεσσάρων μελῶν.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ὑπαρχόντων Ὄργανικῶν Νόμων εἶναι ἔργον περὶ οὗ οὐδεὶς πρέπει νὰ γίνηται λόγος, καὶ μόνον μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῆς Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν καὶ θέσωμεν τὰς βάσεις τῶν ὀργανικῶν ἐκείνων Νόμων, οἵτινες πρέπει ἀμέσως νὰ ψηφισθῶσιν ἀπὸ τὴν Α'. Βουλευτικὴν Σύνοδον, καὶ νὰ συστήσωμεν ἐπιτροπὴν, ἵνα παρασκευάσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀφωρῶντας τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο χωρῶν.

Ἰπέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Ἀναστ. Καλὸς, ὅτι πολλοὶ Νόμοι εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ πρέπει ἀμέσως νὰ γίνωσιν, ὡς λ. γ. ὁ περὶ εὐθινης τῶν ὑπουργῶν, ὁ περὶ τῆς κτηματικῆς Τραπεζικῆς, ὁ περὶ τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ ἄλλοι· ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει μέχρι τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς νὰ μεσολαβῇ χρονικόν τι διάστημα, ἵνα κατ' αὐτὸ προπαρασκευασθῶσιν οἱ Κ.Κ. πληρεξούσιοι, διότι καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐτι ἡμέρας θελοῦσι παρουσιασθῇ σπουδαῖα ζητήματα, ὡς λ. γ. τὸ περὶ ἐκκλησίας. Θεωρεῖ ἀναγκαῖον ἐπίσης νὰ γίνωνται διακεκομένως αἱ συνεδριάσεις, ὥστε ἕκαστος νὰ ἔχῃ καιρὸν πρὸς μελέτην τῶν διαφορῶν ἀντικειμένων. Ὡς πρὸς τὴν σχηματισμὸν 24μελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν νόμων συμφωνῶν, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἢ προσθήκῃ νέων μελῶν, δύο ἢ τριῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ λάβωσι μέρος καὶ ἄνδρες πείρας καὶ εἰδικῶν γνώσεων. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συγχώνεσεως καὶ τὰ τοῦτο συναφῇ, παρατηρεῖ, ὅτι δύναται ἀμέσως νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν ἑπτάνησον τὸ παρ' ἡμῖν ἰσχύον δικινητικὸν σύστημα.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, προσέθηκε, καὶ τὸν διὰ τὸ 1865 προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, καὶ πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀσχοληθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν προπαρασκευὴν αὐτοῦ καὶ τὸν ὑποβάλλῃ ἐν καιρῷ εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Α. Γ. Πετιμεζῆς, ὅτι ἡ δευτέρα ἐντολὴ τῆς Συνελεύσεως εἶναι νὰ συντάξῃ τὸ πολίτευμα καὶ ὀφείλει νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς. Καὶ συμφωνοῦν μὲν μὲ τοὺς προαγορεύσαντας ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐκλογικῶν νόμων, ἀλλὰ νομίζει ὅτι, μετριοῦς οὗτοι παρασκευαθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν, δύναται ἡ Συνέλευσις νὰ ἀσχολῆται εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος καθ' ἅπασαν τὴν ἐβδομάδα, ἐξαιρέσει τῆς Κυριακῆς καὶ μιᾶς ἄλλης ἡμέρας. Ἄλλως τε δὲ, ἡ σύνταξις τῶν ἐκλογικῶν νόμων ἐξαρτᾶται μεγάλως ἀπὸ τῆς λύσεως πολλῶν σχετικῶν τούτοις ζητημάτων τοῦ Συντάγματος, καὶ ὡς παραδειγμα φέρει τὴν περὶ αἰρετῆς Γερουσίας γνώμην, μετ' ἧς συντάσσεται καὶ αὐτός. Ἐπὶ ἄλλων νόμων δὲν νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ Συνέλευσις, διότι ὅταν κατορθωθῇ ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ ἡ γνησιότης τῆς ἀντιπροσωπείας, τὰ πάντα ἐξασφαλίζονται.

Ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν, συμφωνεῖ μὲν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρᾳ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ νομίζει, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι πολύμοχθον, διότι ἡ Συνέλευσις ἐσυζήτησεν ἕνα προϋπολογισμὸν, καὶ δύναται ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ νὰ φέρῃ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις διὰ τὸ ἔτος 1865 εὐκόλως. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοτικὴν διαίρεσιν τῆς Ἑπτανήσου, νομίζει, ὅτι αὕτη εἶναι ἀντικείμενον σπουδαίας μελέτης καὶ δὲν εἶναι εἰσέτι ὥριμον τὸ τοιοῦτον ζήτημα. Ἢ εἰς νομοὺς καὶ εἰς ἐπαρχίας διαίρεσις αὐτῆς, εἶναι ἴσως ὀλιγώτερον δύσκολον. Συμπιναίνων δ' ἐπρότεινε, νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ Συντάγματος ἀπὸ τῆς προσεχούσης Τετάρτης, νὰ διορισθῶσιν ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκλογικῶν νόμων, καὶ μετ' αὐτὴν, νὰ κανονισθῶσιν ἐναλλάξ αἱ ἡμέραι τῆς συζήτησεως τοῦ Συντάγματος καὶ αὐτῶν.

Μετὰ μικρὰν ἐπὶ τῶν ἐκτεθεισῶν γνώμῶν συζήτησιν, καθ' ἣν μὲν πολλοὶ ἐλάλουν τὰ αὐτὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναπτύξαντες ἐπιχειρήματα, εἰς δὲ προσέθηκεν, ὅτι πρέπει νὰ μὴ παραλειφθῇ καὶ τὸ περὶ ἀγωνιστῶν ἐκκρεμὲς νομοσχέδιον, λαβὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ν. Λούζης, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις, καθ' ἣν ἔχει ἐντολήν, ὀφείλει νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος, καὶ οὐδόλως δύναται νὰ γίνετα ἀντικείμενον ἀμφισβήτησεως ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐντολῆς τῆς. Τὸ μόνον, εἶπεν,

ὅπερ δύναται ἡ Συνέλευσις νὰ προσδιορίσῃ, εἶναι ὁ χρόνος τῆς ἐναρξέως, διότι ἡ προτίμησις καίτα ἐν τῇ ἐντολῇ. Οὐδὲν ἔχομεν δικαίωμα, νὰ καμώμεν διαγώνισμα μετὰ τῆς κυρίας ἡμῶν ἐντολῆς καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ὅσον καὶ ἂν ὦσι ταῦτα σπουδαία. Καὶ δὲν ἔννοεῖ μὲν, ὅτι πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσι ζητήματα ἐφαπτόμενα ἰδιαιτέρων καὶ ἐπαρχιακῶν συμφερόντων, ἀλλὰ θεωρεῖ, ὅτι ἀπέναντι τοῦ μεγάλου συμφέροντος τῆς Ἑλληνικότητος, τοῦ νὰ συνταχθῇ ἡ πολιτεία, πάντα τὰ λοιπὰ ὀφείλουσι νὰ θεωρηθῶσι δευτερεύοντα.

Ἐξήγησεν ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἡ Συνέλευσις καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Βασιλέως ἠδύνατο νὰ συντάξῃ τὸ πολίτευμα, ἰὰν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπέτρεπον, καὶ μετ' αὐτὴν, ἂν μὴ ἀνέμενε τὴν ἔλευσιν τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου. Ἰδὼν δὲ, πάντες κατέχονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καὶ πάντες ἐπρότειναν νὰ προτιμηθῇ ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ἐργασιῶν ἡ συζήτησις τοῦ Συντάγματος, καὶ τοῦτο ἔννοεῖ καὶ τὸ Πρόεδρεῖν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Π. Καλλιγᾶ, καθ' ἣν ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος συζήτησις θέλει ἐξακολουθεῖ ἀνευ διακοπῆς καθ' ἅπασας τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος πλὴν τῆς Παρασκευῆς, ὡς ἡμέρας ἀναπαύσεως, καὶ τοῦ Σαββάτου, προσδιοριζομένου διὰ τὰς ἐπερωτήσεις καὶ τὰς λοιπὰς ἐργασίας, καὶ ἑτέρα τοῦ πληρεξουσίου Γεωργίου Πετιμεζᾶ, ἔχουσα οὕτω. Ἀπὸ τῶν πρὸς συνεδρίασιν ἡμερῶν, ἡ μὲν Δευτέρα καὶ Τετάρτη ἐκάστη ἐβδομάδος προσδιορίζονται ῥητῶς διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ πολιτεύματος, ἀνευ παρεμβολῆς ἑτέρου προσκόμματος, ἡ δὲ Παρασκευὴ καὶ τὸ Σαββατον πρὸς συζήτησιν τῶν ὑποθέσεων, ὅσας ἡ Συνέλευσις ἤθελε κηρύξει κατεπειγουσας, τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ὁργανικῶν νόμων. »

«Θέλει ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκ μελῶν εἰκοσιδύο, ἧτις διακινεῖσθαι εἰς δύο τμήματα, θέλει ἐπεξεργασθῇ τὸν δημοτικὸν νόμον καὶ τὸν ἐκλογικόν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς σχετικὸς νόμους τῆς Ἑπτανήσου. »

Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προτάσεων τούτων, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἐξήγησις ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Παύλου Καλλιγᾶ, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως τοῦ ἔννοεῖ, ὅτι αἱ ἐπερωτήσεις, ἐκτός τοῦ Σαββάτου, δύνανται νὰ γίνωνται καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν. Ὁ πληρεξούσιος Σπῆλιος Ἀντωνόπουλος ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῶσι διὰ μὲν τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος ἡ Δευτέρα, ἡ Τετάρτη καὶ ἡ Παρασκευὴ, διὰ δὲ τὰς ἐργασίας τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν

ἐκλογικῶν νόμων ἡ Τρίτη καὶ Πέμπτη, καὶ διὰ τὴν συζήτησιν τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τὸ Σάββατον.

Τὴν τελευταίαν ταύτην πρότασιν, συγχωνευθείσης εἰς αὐτὴν καὶ τῆς τοῦ πληρεξουσίου Γ. Πατιμεζᾶ, ἐρωτηθεῖσα ἡ Συνέλευσις, παρεδόχθη δι' ἀναστάσεως. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ πρότασις τοῦ Πληρεξουσίου Πήγα Παλαμιῶδου, συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὰς ἐκτεθείσας γνώμας, ὡς ἐξῆς.

«Νὰ διορισθῶσι παρὰ τῶν τμημάτων ἀνάλογα μέλη εἰς τὴν σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἐκλογικοῦ.»

Λαβὼν ἀκολουθῶς τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Βελλιανίτης ἐπὶ τῆς περὶ σχηματισμοῦ ἐπιτροπῆς προτάσεώς του πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν ὀργανικῶν νόμων τῆς Ἑπτανήσου, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Ἑπτανήσου ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐνώσεως. Ἡ Ἑπτάνησος, εἶπεν, εὕρεται ὑπὸ τὸ κράτος καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παρελθόντος. Ὀφείλει λοιπὸν ἡ Συνέλευσις νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως τῆς συντάξεως τῶν ὀργανικῶν ἐκείνων νόμων, οἵτινες θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ταχυτέραν συγχώνευσιν.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Κυπαρίσσης, ὅτι ἡ Ἑπτάνησος ἀπετέλει ἐπαρχίας αὐτοτελεῖς καὶ διὰ τοῦτο ὠνομαζέτο «αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τοῦ Ἰονίου Κράτους.» Εἶναι ἀνάγκη ἐπομένως ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν καὶ αἱ ἐπὶ νῆσοι, ἵνα παρασταθῶσι καὶ τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀνάγκαι καὶ τῶν μικρῶν νήσων.

Μετὰ μικρὰν περὶ τούτου συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος, συναινέσει καὶ τοῦ πληρεξουσίου Βελλιανίτου, συνδυάσας τὰς ἐκτεθείσας γνώμας, κατήρτισε τὴν πρότασιν ὡς ἐξῆς.

«Νὰ ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ εἰκοσιδύο μελῶν, ὧν τὰ ἑνδεκά ἐκ τῶν τῆς Ἑπτανήσου πληρεξουσίων, ὅπως ἐπεξεργασθῇ τοὺς ὀργανικοὺς ἐκείνους νόμους, ὅσοι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ταχυτέραν καὶ ασφαλιστέραν συγχώνευσιν.»

Τὴν πρότασιν ταύτην ἐρωτηθεῖσα ἡ Συνέλευσις παρεδόχθη δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΖ'.

Τῆς 29 'Ιουλίου 1864.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, καὶ, γενομένης ἐπ' αὐτῶν διορθώσεως τινος, ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα ἡ προσαρτωμένη ἔδε πρότασις τῶν πρῶν ὑπουργῶν Ζ. Βάλλου καὶ Ἀνδρ. Αὐγερινοῦ καὶ, τοῦ πληρεξουσίου Καλοῦ ὑπογράψαντος αὐτὴν καὶ ὀρίσαντος ἡμέραν πρὸς συζήτησιν τῆς τοῦ προσεχέος Σάββατον, ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η φ ί ζ ε ι.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις κεντρικὴν Γεωργικὴν ἐταιρίαν ὀλόκληρον τὸ πλεῖστον τῶν Ἀθηνῶν καί μινον ἐθνικὸν κτήμα, ἐπιλεγόμενον τοῦ Ροῦφ, μετὰ τῶν ἐμπεριλαμβανομένων ἐλαιοδένδρων, οἰκοδομῶν, ὕδατος, κλπ. καθὼς καὶ τὸ δημόσιον δενδροκομεῖον τοῦ Κασσέη λεγόμενον μετὰ τῶν πρὸς ἄκρον αὐτοῦ καί μινον ἐθνικῶν ἀγρῶν καὶ ἐλαιοδένδρων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἅπαντα τὰ κτήματα ταῦτα πρὸς συστάσιν παραδειγματικοῦ ἀγροκηπίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐταιρίας.

Τῆς παραχωρήσεως ταύτης ἐξαιροῦνται μετὰ τῆς ἀναλόγου χρήσεως τοῦ δημοσίου ὕδατος α.) ἡ ἀποτελοῦσα τὸν Βοτανικὸν κήπον ἐκτασις τοῦ δημοσίου δενδροκομεῖου, καὶ β.) τὸ πρὸς χορσὶν τῶν ἀνακτορικῶν κήπων ἀποχωρισθὲν ἐκ τοῦ λαχανοκήπου φυτώριον.

Ἄρθρον 2. Ἀπὸ τῆς ὡς ἂνωτέρω παραχωρήσεως ἡ δεκαετὴς ἐνοικίασις τοῦ κτήματος Ροῦφ θεωρεῖται αὐτοδικαίως διαλελυμένη, λόγῳ δημοσίου ἀνάγκης, κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 1306 διακηρύξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Κρόσου Ἀττικῆς, ἐκπίπτει ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν τὸ ἀναλογικὸν διὰ τὸν ὑπὸλοιπον χρόνον τῆς ἐνοικιάσεως μίσθωμα, καὶ ἀναλαμβάνει ἡ κεντρικὴ Γεωργικὴ ἐταιρία τὴν φροντίδα νὰ διαλύσῃ εἴτε συμβιβαστικῶς εἴτε δικαστικῶς μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν πᾶσαν ἐκ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ σχετικοῦ κτήματος προκύψουσαν διένεξιν.

Άρθρον 3. Οι περί της καλλιεργείας, συντηρήσεως και βελτιώσεως των παραχωρουμένων κτημάτων όροι θέλουσι κανονισθῆναι υπό της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4. Εν περιπτώσει μή τηρήσεως των κανονισθησάντων όρων της παραχωρήσεως, ή εν περιπτώσει διαλύσεως της εταιρίας, τὰ παραχωρούμενα κτήματα επανέρχονται, όπως έχουν, εις τὴν πλήρη διάθεσιν τοῦ δημοσίου, άνευ τινός υποχρεώσεως του δια γενομένης βελτιώσεως. »

Αναγγελλαντος μετὰ ταῦτα τοῦ Προέδρου, ότι υποβλήθησαν υπό των πληρεξουσίων Κωνσ. Καλμιζα, Εμμ. Κοκκίνου καί Γ. Ιακωβάτου Τυπάλδου αἱ προσαρτώμεναι τροπολογίαι ἐπὶ των άρθρων τοῦ Συντάγματος, ανεγνώσθησαν αὐταὶ καὶ αποφασίσθη νὰ τιπνωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι.

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Αρχομένης εὐτυχῶς σήμερον τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν ὀρθὴν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κρίσιν σχέψεις τινας, στεριζομένης εἰς τὴν λυπηρὰν τοῦ παρελθόντος πείραν. Πρὸ πάσης ἄλλης ἐγγυήσεως ὀφείλει ἡ Συνέλευσις νὰ ἐκασφαλίσῃ τὴν ἐγγυήσιν τῆς προσωπικῆς τοῦ πολίτου ἐλευθερίας. Ὅταν ὁ πολίτης ἀφεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν μιᾶς αὐθαρέτου κυβερνήσεως, οἱ αἱ ὑπῆρξαν πρὸ πάντων αἱ δύο τελευταῖαι τῆς δυναστείας τοῦ Ὁθωμανοῦ, εἰς αὐτὸν ὠφελοῦσαι τὰλλα δικαιώματα, αἵτινα τῷ χορηγοῦνται κατὰ τὰς ἐκλογάς, διότι δύναται νὰ στεριθῇ καὶ αὐτῶν, στερούμενος αὐθαρέτως τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας. Ἐπιτραπήτω μοι λοιπὸν νὰ ἐπενέγκω ἐπὶ των άρθρων 5 καὶ 6 τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος τὰς ἐπομένας τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας θεωρῶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας, πρὸς ἀσφαλεστέραν κύρωσιν των λοιπῶν διατάξεων, ἐπιφυλαττόμενος ν' ἀναπτύξω αὐτάς κατὰ τὴν συζητήσειν καὶ διὰ ζωῆς.

Άρθρον 5.

Μετὰ τὴν λέξιν «ἐντάλματος» νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ἐπόμενα· «στεριζομένου εἰς καταθέσεις δύο τοῦλάχιστον μαρτύρων, (α) περιέχοντος τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ κοινοποιουμένου εἰς τὸν συλλαμβανόμενον κατὰ τὴν στιγμὴν κλπ.»

(α) « Ἐπὶ δύο μάρτυσιν, ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει... οὐκ ἀποθνήσκει ἐφ' ἐνὶ μέτρῳ » λέγει καὶ ἡ παλαιὰ θεία Γραφή.

Μετὰ τὰς λέξεις «ἐντάλμα φυλακίσεως» νὰ προστεθῶσιν ἐπίσης καὶ τὰ ἀκόλουθα· «ἐπίσης ἡτιολογημένον καὶ περιέχον ἐν συνόψει τὸ ἐξαγόμενον τῆς προανακρίσεως, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα των ὑπὲρ καὶ κατὰ μαρτύρων.»

Εἰς τὴν λέξιν «παραχρῆμα» νὰ τεθῇ τελεία στιγμὴ· ἡ ἐπομένη δὲ περικοπὴ ν' ἀποτελέσῃ ἰδίαις §§ συμπληρωμένας οὕτως.

«Οἱ παραβάται των ἀνωτέρω διατάξεων θεωροῦνται αὐτοδικαίως πεπαισμένοι τῆς θέσεώς των καὶ προσέτι τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ. Πᾶς δὲ προεδρος, ἢ εἰσαγγελεὺς ἐφετών, ἢ πλημμελειοδικῶν· πᾶς ἀνακριτικὸς κατὰ νόμον ὑπάλληλος, ὡς καὶ τὰς ἀξιωματικὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς, προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ κρατουμένου, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν υποχρέωσιν νὰ τὸν ἀποφυλακίσῃ ἐν ὀνόματι τοῦ συντάγματος. Πᾶσα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀντίστασις θεωρεῖται ὡς ἀντίστασις κατὰ τῆς ἀρχῆς, καταδιώκεται δὲ καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς τοῦ ποινικοῦ νόμου διατάξεις.»

«Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν των παραβάτων ὑπάγεται καὶ ἕκαστος των ἀνωτέρω σημειωθέντων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἐν εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς παρανόμου τοῦ πολίτου κρατήσεως δὲν σπεύσῃ νὰ τὸν ἀποφυλακίσῃ.»

«Οὐθενὸς πολίτου ἢ προφυλάκις δύναται νὰ παραταθῇ πέραν των τριῶν μηνῶν ἄνευ δικαστικοῦ βουλεύματος, πλὴν αἱ ἡ ἀνάγκαις περιλαμβανῇ καὶ πρόσωπα, διαμένοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὅτε δύναται νὰ παραταθῇ κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐπὶ ἑξ μηνῶν. Ἐάν ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος δὲν ἐκδοθῇ δικαστικὸν βούλευμα κατὰ τοῦ προφυλακισμένου, οὗτος θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄθῳς καὶ επανέρχεται εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐνταῦθα, ἐν περιπτώσει περαιτέρω κρατήσεως, των ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου.»

Άρθρον 6.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ άρθρου νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ἐπόμενα.

«Κατασταθέντος δὲ αὐτοῦ ὀριστικοῦ, ἂν δὲν συνεδριάξῃ τακτικὸν ἐνόρκων δικαστήριον, συγκροτεῖται ἑκτακτον ἐντὸς εἴκοσι τοῦ πολὺ ἡμερῶν, πρὸς ἐκδίκασιν.

«Ὁ διὰ βουλεύματος, ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου των ἐνόρκων ἀπαλλαττόμενος τῆς κατηγορίας ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς τάξεώς

του, επιφυλαττομένου εις αυτό δικαιώματος αναγωγῆς κατὰ τῶν ὑπαιτίων.»

Ἀθήναι, τὴν 29 ἰουλίου 1864.

Ὁ πληρεξούσιος Ν. Μιζέλης

Κ. ΚΑΛΑΜΠΑΣ.

Ὡς δεύτερον ἰδάριον τοῦ πρώτου ἢ τοῦ δευτέρου κῆθρου τοῦ Συντάγματος νὰ τεθῇ ἡ ἐξῆς προσθήκη.

α Οὐδεμία πράξις, οὐδὲν ἐγγράφον τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πνευματικῶν ἀρχηγῶν ἢ προϊσταμένων τῶν διαφόρων ἀνεκτῶν θρησκειῶν δύναται νὰ δημοσιευθῇ, νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ νὰ ἰσχύῃ ὅπως δῆποτε ἐν Ἑλλάδι ἀνεῖ τῆς ἐγκρίσεως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Οἱ δὲ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοὶ αὐτῶν ὑπάκουιν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Ὁ πληρεξούσιος Χίυς

ΕΜΜ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ.

Σχέδιον τοῦ Συντάγματος.

Περὶ θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ θρησκεία τοῦ ἔθνους εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐπικρατοῦσα ἐν Ἑλλάδι, καὶ προστατευομένη ὑπὸ τοῦ Κράτους· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, ἐκτελοῦσα ἀκωλύτως τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου, κτλ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναγνωρίζει τὸν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτῆς, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, μνημονευόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, καὶ χορηγοῦντα τὸ μῦρον καὶ τὰς πρὸς χειροτονίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχιερέων ἐκδόσεις.

Οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνεργοῦσι τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτῶν καθήκοντα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας, ἀνεξαρτήτως ὁ εἰς ἀπὸ τοῦ ἄλλου.

Ἡ σύναψις τοῦ γάμου τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων πολιτῶν, καὶ τὸ διαζύγιον, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πληρεξούσιος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἐσύστησεν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ὑποβάλωσι τροπολογίας, νὰ καταθέτωσιν αὐτὰς πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τῶν ἐφ' ὧν αὐταὶ φέρονται ἄρθρων.

Ἀνηγγεῖλεν ὕστερον, ὅτι τὰ τμήματα συνελθόντα χθὲς ἐξελέξαντο μέλη, τῆς μὲν ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν νόμων ἐπιτροπῆς, τοὺς πληρεξουσίους Δ. Καλλιπράν, Ἰω. Καραγιαννῶπουλον, Ρ. Παλαμίδην, Ἰω. Σ. Ἀννινον, Ἀθ. Φοντίρη, Παύλ. Κωνσταντῶν, Ἰω. Βαλασσόπουλον, Εὐθ. Πλαστήρην, Ἰω. Ν. Δεληγιάννην, Ν. Λούζην, Σ. Ἀντωνόπουλον, Σ. Βαλαωρίτην, Δ. Μακρῆν, Ἡρ. Πετιμεζᾶν, Ἰω. Καπιλέτον, Α. Γαυρῶν, Ἀνδρ. Λυγερινόν, Κ. Εὐθυμιάδην, Γρ. Μαυρομαρᾶν, Γ. Παπαγεωργίου, Δ. Θιόχαρη καὶ Ν. Βαλακιάκην, τῆς δὲ ἐπὶ τῆς συγχωνεύσεως τῶν νόμων τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, τοὺς Σ. Πυλαρινόν, Β. Νικολόπουλον, Θρ. Ζαίτην, Ἰω. Βελλιαίτην, Δημ. Σαράδην, Γερ. Λιθαδᾶν, Ἰω. Μισσηνέζην, Δ. Μηλιαρέτην, Χ. Ἰακωβάτον, Ν. Αἰωόπουλον, Δ. Χρηστίδην, Γ. Τυπάλδον Ἰακωβάτον, Ἰω. Μαρίνον, Δ. Δρόσον, Γερ. Σέβον, Χ. Χρηστόπουλον, Ν. Παγκράτην, Ν. Μαυροκορδάτον, Κ. Λαμβάρδον, Γερ. Δημητριάδην, Ἀναστ. Νικολάδουραν καὶ Χ. Τρικούπην, καὶ προσεκάλεσε τὴν ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν νόμων ἐπιτροπὴν, νὰ συνέλθῃ αὐριον τὴν 10 πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἵνα προβῇ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἀναγγεῖλαντος τοῦ Προέδρου κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐναρκῆς τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος, καὶ τοῦ μὲν πληρεξουσίου Ν. Σαρικόπουλου ζητήσαντος ἵνα ἀγορεύσῃ ὡς εἰσαγγεῆς τῆς συνταξάσεως τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἐπιτροπῆς, πολλῶν δὲ ἀντιλεγόντων εἰς τοῦτο, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ἀπεράσισε δι' ἀναστάσεως νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ κατ' ἄρθρον συζήτης.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ἡ ἐξῆς πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Τιμολέοντος Βάσσου. α Νὰ προταχθῇ τοῦ 1 ἁρθρου προεπιταγωγικῶς τὸ ἀκόλουθον ε εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀδαιρείτου Τριάδος, ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, θέλουσα νὰ ἀσφαλίσῃ μὲν τοῖς παροῦσι καὶ μετὰγενεστέροις ἐλευθερίαν, νὰ θέτῃ δὲ ἀληθῆ καὶ στερεὰν βάσιν προόδου καὶ εὐημερίας, ψαφίζει τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ε.

Γενομένων παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως ταύτης, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε αὐτὸ δι' ἀναστάσεως καὶ περιέχθη τὸ πρῶτον μέρος μετὰ τῆς προ-

(Πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως Τόμος Ε'.)

θήκης τῆς λέξεως ἀγίας, ἔχον οὕτως· « Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, ἡ ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ψηφίζει. »

Γίνεται μνεῖα, ὅτι κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ψηφοφορίας ὁ πληρεξούσιος Νέστωρ Σολωμὸς ἐζήτησε τὴν προσθήκην τῶν λέξεων « τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος », τοῦ δὲ Προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως ἡ ὑποβολὴ τροπολογιῶν εἶναι ἀπαράδεκτος, ἤρκεσθη εἰς τὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς καταχώρισιν αὐτῶν.

Ἀναγνωσθέντων εἰς τὰ τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, ἐχόντων οὕτω.

Ἄρθρον 1. « Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσας θρησκείας. »

Ἄρθρον 2. « Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς καὶ πάσης ἄλλῃς ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρσασεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας, τὰ κυριερχικά αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων. »

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Γ. Ἰακωβάτος, ὅτι λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος· ὥφειλε καὶ ὡς πληρεξούσιος τῆς ὅλης Ἑλλάδος καὶ ὡς πληρεξούσιος τῆς Ἑπτανήσου, νὰ εἶδῃ κατὰ πόσον τοῦτο συμβιβάζεται μετὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἰονίου πολιτείας. Ὅλοι λέγομεν, νὰ ἀφομοιωθῇ ἡ Ἑπτανήσος μετὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ πάντες πρέπει νὰ ἀνιχνωθῶμεν εἰς τοῦτο. Ἀλλ' ἐὰν οἱ νόμοι δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, νομίζει, ὅτι ἡ ἀφομοίωσις εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρῃ ἐντελής. Ταῦτα λέγει, διότι ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν συνθήκην τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συνθήκη δὲν εἶναι ἀπόλυτος, ἀλλ' ἐσυνθηκολόγησεν ἡ Ἑλλάς πρὸς τὰς τρεῖς Δυνάμεις καὶ πρὸς τὴν Ἑπτανήσον· ἐπομένως εἶναι ἴδιον τῆς τιμῆς ἐκάστου συμβαλλομένου, νὰ μὴν πιστὸς εἰς τὸν λόγον του.

Ἡ ἀπὸ 17 Μαρτίου 1864 συνθήκη περὶ ἐνώσεως, διὰ τοῦ 4 ἀρθροῦ τῆς (ἀνέγνω ἐνταῦθα τὸ μνησθέν ἀρθρον) δὲν περιορίζεται εἰς τὰ γενικά καὶ ἀόριστα, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ τὰ ὁρισμένα καὶ τὰ εἰδικά καὶ τὰ καθέκαστα, ἐπομένως τὰ καθιερωμένα θρησκευτικὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ὑπὸ τῶν κεφαλῶν 1 καὶ 5 τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου τῆς ἡνωμένης πολιτείας τῶν ἰονίων νήσων, καὶ ἰδίως τὴν ἀναγνωρίσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐπικρατοῦσας ἐν ταῖς νήσοις, τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τῆς λατρείας· τὴν χορηγοῦμένην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς προστασίας ἰσχυρῶς, καὶ τὴν πλήρη ἀνεξίτηλκεϊαν, τὴν πρὸς τὰς ἄλλας κοινότητας. Τὸ ἀρθρον τοῦτο, εἶπεν, εἶναι ἀθικτον, εἶναι μέρος Ἑνωπιακῆς Συνθήκης. Κατὰ τὸ ἀρθρον 1 (ἀνέγνω ἐνταῦθα αὐτό) τοῦ Β'. τμήματος, οὔτε οἱ ἐπίσκοποι πρέπει νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν Ἑπτανήσον, ἐστὶ καὶ ἀπὸ τὰς μικρὰς νήσους, οὔτε τὸ ἐλάχιστον μοναστήριον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δημοσία περιουσία. Ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 (ἀνέγνω αὐτό) γίνεται λόγος, ὅτι οὐδέποτε δύναται νὰ μισθοδοτηθῇ ξένος ἐπίσκοπος ἐν Ἑπτανήσῳ. Αὐτὸ ἐζήτησεν καὶ ὁ Πατριάρχης δὲν τὸ παρεχώρησεν, ἡ δὲ Μεγάλη Βρετανία ὑπέκυψε, διότι αὐτὸς ὁ Πατριάρχης δύναται νὰ μεταβάλῃ τοῦ τύπου καὶ τὴν τάξιν, τὴν στερεωθεῖσαν ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν Κανόνων. Ἐξ ἐναντίας, ἐλήφθη πρόνοια νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ δ'. μέρος τοῦ ἀρθροῦ, ἥτοι νὰ παρεντίκωνται οἱ ἐπίσκοποι εἰς Κέρκυραν ἐνὸς συνεδριάξουν αἱ Βουλαὶ τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ἡ ἀθωοτάτη αὐτῇ διατάξει δὲν ἐφημέρησεν καθ' ὁλοκληρίαν, διότι ἐβωρώθη ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους τῆς Ἑπτανήσου ὡς ἐναντία τῶν ἐπισκοπικῶν καθηκόντων τῶν, ἀλλ' ἐξ ὑπαμοιβῆς. Εἰς τῶν ἐπισκόπων τῶν τρισσάρων μεγάλων νήσων μετέβαινεν εἰς Κέρκυραν καὶ διεύθυνεν ὡς ἐξαρχος τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐκ τούτων προκύπτει, εἶπεν, ὅτι ἡ Ἑπτανήσος εὐρίσκεται εἰς ἐξαιρετικὴν θέσιν ἀπέναντι τῆς λοιπῆς ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδος. Ὑπάρχει διαφορά ἐκκλησιαστικοῦ συστήματος. Ἡ πείπει νὰ μὴν ἀμφότερα τὰ συστήματα ταῦτα ὡς ἔχουσιν, ἢ νὰ ληφθῇ πρόνοια νὰ γίνῃ ἀφομοίωσις τοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν τῆς Ἑπτανήσου. Καὶ δὲν ἔχει μὲν, εἶπεν, οὐδεμίαν δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἐὰν τὸ δεύτερον δύναται νὰ ἐπιτελεθῇ, εἶναι προτιμώτερον, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπικαλεῖται τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως.

Ὡς ἔχουσιν τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, εἶπεν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐν Ἑπτανήσῳ, διότι

παραβιάζονται τὰ μνημονευθέντα άρθρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνθήκης καὶ τοῦ Ἰονίου Συντάγματος τῶν 1817.

Τὸ 1 τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος ἄρθρον (ἀνέγνω αὐτό) εἶναι ἱστορικὸν ὡς ἔχει. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην, εἶπε, νὰ μάθωμεν ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς Ὁρθοδόξου Ανατολικῆς Εκκλησίας. Ἡ θρησκεία ὑπάρχει πρὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ πρώτη του ἰδέα ἦτο, νὰ διαγραφῶσι τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα, διότι ἡ θρησκεία δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας ἡμῶν τῶν κοσμικῶν.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ πρώτου ἄρθρου δὲν ἔχει ὁμοίως, διότι δι' αὐτοῦ κανονίζεται, ὅτι τὰ τῶν ξένων θρησκειῶν τελοῦνται ἀκωλύτως, περὶ δὲ τῆς λατρείας τῆς ὀρθοδόξου Εκκλησίας δὲν ἀναφέρεται ὅτι τελεῖται ἀκωλύτως.

Τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα δὲν ἐτέθησαν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Εκκλησίας, ἀλλὰ κατὰ, τὰ ἔθεσιν ὁ Ὄθων, σὺς ἐρενάκισε. Δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς ὀρθοδόξου Εκκλησίας, ὡς γίνεται εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Δανίας, τὸ ὁποῖον προσατατεῖ τὴν θρησκείαν τοῦ Κράτους. Κατ' αὐτὸ δὲ φέρει, εἶπεν ὁ ἀγορεύων, καὶ τὴν τροπολογίαν του.

Τὸ καθ' αὐτὸν θεωρεῖ, ὅτι τὸ περὶ θρησκείας θέμα ὅλων τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου δὲν πρέπει νὰ τίθεται εἰς Σύνταγματα.

Οφείλομεν, εἶπεν, εἰς τὴν λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος, νὰ παραδεχθῶμεν συμβιβαστικὸν τινα τρόπον, ἱκανοποιούντα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Μεγάλῆς Εκκλησίας καὶ ὅλων τῶν ὁμοδόξων, ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ὄντων, καὶ θεραπεύοντα τὸ φρόνημα τὸ ἀκίβηκτον καὶ φλογώδες, διότι ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁ κόσμος ζῇ μὲ τὸ αἶσθημα τῆς θρησκείας. Τὸ μόνον στοιχεῖον τοῦ ἐθνικοῦ εἶναι ἡ θρησκεία, ἀφαιρέσει δ' αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει δεσμός, οὐδὲ μέλλον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τίνι λόγῳ ἐγένετο ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821; Πρὸ πάντων διὰ τὴν θρησκείαν. Ἐν τίνι λόγῳ ἐπανεστησαν καὶ τὰ μέρη εἰσεῖν, τὰ ὅποια οὐδὲν κοινὸν ἐθνολογικῶς ἔχουσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Σερβία, ἡ Βλαχία, ἡ Μολδαβία, τὸ Μυροβοῦνιον, ἡ Ἀσία, ἡ Αἴγυπτος καὶ ὅπου ὀρθοδόξως προσκυνεῖται ὁ Ἰησοῦς Χριστός;

Τὸ αὐτοκράτωρ εἶναι ἀντιχριστιανικόν. Ἐάν τὸ θελήτε, εἶπε, δὲν πρέπει νὰ ἀρνήσθῃ αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ὁμοδόξους τοὺς ἔχοντας ὀλιγωτέρους μὲ τὴν Μεγάλῃν Εκκλησίαν δεσμούς.

Ἐπὶ δεκαοκτῶ αἰῶνας ἡ Εκκλησία τῆς Ἑπτανήσου εἶναι

ἰνωμένη μὲ τὴν Μ. Εκκλησίαν. Οὐδὲν παράπονον ἔγερθη ποτὶ αὐτὰ ἐκ μέρους τῆς Εκκλησίας, οὔτε ἐκ μέρους τῶν διεπόντων τὰς τύχας τῆς Ἑπτανήσου ξένων. διότι ὁ δεσμός εἶναι πνευματικὸς, χριστιανικὸς καὶ ἀποστολικός· τὸ μνημόσουν, τὸ μύρον καὶ αἱ ἐκδόσεις.

Συμπεραίνων δὲ ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας του.

Ζητήσαντος εἶτα τὸν λόγον τοῦ πληρεξουσίου Ν. Σαριπόλου ἐπὶ τῇ ιδιότητι τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ πολλῶν ἀντιρρήσεων γινόμενων, βορύβου δὲ ἕνεκα τούτου διεγερθέντος, ὁ Πρόεδρος διέκοψε τὴν συνεδρίαν.

Ἐπαναληφθείσης μετὰ τινος στιγμῆς τῆς συνεδρίσεως, ὁ Πρόεδρος ἀναγνοῖς τὰ ἄρθρα 45, 46, 47, 16, 17 καὶ 18 τοῦ Κανονισμοῦ καὶ συστήσας εἰς τοὺς ΚΚ. Πληρεξουσίου τὴν τήρησιν αὐτῶν, ὅπως προβῇ ἀπροσκόπτως ἡ συζήτησις τοῦ Πολιτεύματος, παρετήρησεν, ὅτι ἐκ τοῦ γράμματος μὲν τοῦ Κανονισμοῦ δὲν ἐξάγεται, ὅτι οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν δύνανται νὰ διακόπτωσι τὴν σειρὰν τῶν ἀγορεύσεων, νομίζει ὅμως, ὅτι καὶ ἐν ταῖς Βουλαῖς καὶ ἐν τῇ Συνελεύσει ἐπεκράτησεν ἡ ἀρχὴ αὕτη.

Μετὰ τινος περὶ τούτου παρατηρήσεως καὶ ἀντιπαρατηρήσεως, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα δὲν παρέδεχθη μὴ ἀναστᾶσα, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὸν Κανονισμὸν νὰ ἀγορεύῃ ὅσαςκις τὸ ζήτησιν, χωρὶς νὰ φυλάττῃ σειρὰν ἐγγραφῆς.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Χαρίλαος Τρικούπης, ἐξέθηκεν, ὅτι μετὰ μεγίστης θλίψεως ἤκουσεν ἐκ στόματος ἀνδρὸς πολλὰ μαγθήσαντος ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, ἰδέετι, ὣν ἡ παραδοχὴ δὲν θά εἴχεν ἄλλο ἀποτέλεσμα, ἢ νὰ καταστήσῃ τὴν ἑνωσιν ἡμιτελῆ.

Ἐναυλοῖ, εἶπεν, εἶναι εἰς τὰς ἀκοάς μας οἱ ἐκφερθέντες εἰς τὴν τελευταίαν Ἰόνιον Βουλὴν λόγοι. Αὕτη ἐθεώρησε τὴν Ἑπτανήσον ἀνωτέραν πάσις Συνθήκῃς.

Ἡ Συνθήκη συνωμολογήθη πρὸς ξένας δυνάμεις καὶ οὐδεμία τούτων ἐθεώρησεν ὅτι διὰ τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος παραβιάζεται αὕτη. Ἐνόμισιν ὁ Κύριος Ἰακωβάτος, ὅτι ἡ συνθήκη ὑπεγράφη, ἵνα σχηματίσῃ θεσμὸν μεταξὺ Ἑπτανήσου καὶ Ἑλλάδος· ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἠνώθη μετὰ τῆς Ἑπτανήσου, διότι συνδέεται μετ' αὐτῆς δι' ὁλοκληροῦ τῆς προγονικῆς τῆς ἱστορίας, διὰ τῆς γλώσσης, διὰ τῆς θρησκείας, διὰ τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, διὰ τῶν ἀγῶνων τῶν Ἰονίων Βουλῶν ἀπὸ τῆς Θ'. ἐν ἡ παρεκ-

θητο και ὁ ἀξιότιμος προαγορεύσας. Ἐν τῷ αἵωνι, ἐν ᾧ ζῶμεν, εἰς μόνος σύνδεσμος ὑπάρχει μεταξύ τῶν λαῶν, εἶναι δὲ οὗτος ἡ θέλησις τῶν λαῶν.

Εάν ἡ θέλησις ὑπῆρχε καὶ πρὸ τῆς ἐνώσεως, καὶ ἡ ἐνωσις δὲν ἐπληροῦτο, ἡ Συνθήκη ἦτο μεσότηχον μεταξὺ τῶν δύο λαῶν. Ἦρθη τὸ μεσότηχον καὶ αὐτομάτως οἱ δύο λαοὶ εὐρίθηνσαν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων.

Ὁ ἀξιότιμος προαγορεύσας ἐνόμισεν, ὅτι σ' νενοὶ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν δούλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὴν συνενοὶ τὴν ὑποτάσσει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὅλοι θέλομεν νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐλευθέραν. Ὁ προαγορεύσας καλῇ τῇ πίστει παρεμήνευσεν ἐντελῶς τὴν Συνθήκην. Καί, ἂν καὶ θεωρῇ πάντῃ περιττὸν ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ἡμῶν μετὰ τὴν Ἑκπάντην τὴν ἐρμηνείαν διεθνοῦς συμβάσεως, ἥτις οὐδόλως ἀφορᾷ τὰς σχέσεις ταύτας, ἂν καὶ ἡξούρη, ὅτι ἐξωτερικῶς οὐδὲν ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν, οὐχ' ἦτον ὅμως κατατρεῖ ὡς πρὸς τὸ ἄ. ἄρθρον τῆς Συνθήκης, ὅτι παρερμηνεύθη. Ἡ ἐρμηνεία τῶν λέξεων ἐλευθερία τῆς λατρείας καὶ ἀνεξιθρησκεία εἶναι καθαρῶτα, αἱ λέξεις εἶναι εὐληπτοὶ παρὰ πάντων. Τὸ ἄρθρον τῆς συνθήκης εἶναι ἀντιγραφὴ ἀπαράλλακτος τοῦ ἀντιστοίχου ἁρθρου τῆς συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, συνθήκης ὑπογραφείσης παρὰ τῶν πάντε Δυνάμεων, ἀνευ συμμετοχῆς καὶ γνώσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ δὲ τι συνέβη. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπήτησε τὴν ἐξασφάλισιν προνομίων τινῶν καθολικῶν ἐν Ἑπτανήσῳ. Τὸ αὐτὸ ἐζήτησε καὶ ἡ Ἀγγλικὴ ὑπὲρ τῶν διαμαρτυρουμένων καὶ ἡ Ῥωσικὴ ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ οὕτω κατηρτίσθη τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει (ἐνταῦθα ἀνέγνω τεμάχιον ἐπιστολῆς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν). Τὸ ζήτημα, εἶπεν, εἶναι καθαρὸν. Θὰ ἔχωμεν ἐκκλησίαν αὐτοκέφαλον, θὰ ἔχωμεν πλήρη ἐνωσιν οὕτω; τιθεμένου τοῦ ζητήματος, ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως δὲν εἶναι ἀμρὶς ὅλος.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος, συστήσας εἰς τοὺς Κ. Κ. Πληρεξούσιους νὰ παρευρίσκωνται κατὰ τὴν 9ην π. μ. ὥραν πρὸς ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2. μ. μ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Τῆ λ. Ροῦ κ κς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΗ'.

Τῆς 31 'Ιουλίου 1864.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν δεκάτην πρὸ μεσημέρας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπακυρώθησαν.

Προσελθὼν εἶτα ὁ ἐκ Καρφαλληνίας Πληρεξούσιος Νικόλαος Φωκᾶς Γεωργακάτος ἐδῶκε τὸν παραδεδογμένον ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων προσκαρτῶμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἀνῆγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος, ὅτι τῷ ὑπεβλήθη ἀναφορά, δι' ἧς πολλοὶ κάτοικοι Λεβυδαίας καταγγέλλουσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἐθνικαὶ γαίαι μεγάλης ἐκτάσεως κατέχονται παρὰ νόμως ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ, καὶ προτείνουν νὰ διαταχθῇ καταμέτρησις ἰδίας αὐτῶν δαπάναις. Ἀκολουθῶς δὲ ἐγνωστοποίησιν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι κατετίθησαν εἰς τὸ Προεδρεῖον τροπολογίαι ἐπὶ τῶν ἁρθρῶν τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, καὶ τρεῖς προτάσεις τοῦ πληρεξουσίου Ν. Παντολέοντος, περὶ τόκου, παραχωρήσεως περιουσίας καὶ προσωπικῆς κρατήσεως. Καὶ τῶν μὲν τροπολογιῶν ἀπεφασίσθη ἡ τύπωσις καὶ διανομή, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ συζητούμενα 1 καὶ 2 ἄρθρα, τῶν δὲ προτάσεων ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ ὑποβαλόντος αὐτὰς πληρεξουσίου Κυρίου Παντολέοντος ἡμέρα συζητήσεως ἡ αὐριον.

Ἦρξατο ἀκολουθῶς ἡ ἐξακολουθήσις τῆς ἐπὶ τῶν 1 καὶ 2 ἁρθρῶν τοῦ Συντάγματος συζητήσεως, καὶ, λαθὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Εἰμ. Κόκκινος, ἐξέθηκεν, ὅτι ὁ ἀξιότιμος πληρεξούσιος Ἰακωβάτος ἐνόμισεν ἀναγκαῖον ν' ἀναδράμῃ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ δώσῃ ὅπλα εἰς τὴν παρὰ τὸν Ἱστρον τυραννίαν. Ὁ μελετήσας ἐπισταμένως τὰ μνημεῖα τῆς νομοθεσίας, εἶπε, δὲν θὰ συμμερισθῇ τὴν γνώμην τοῦ Κ. Ἰακωβάτου.

Ἡ Ἀντιβασίλεια δὲν ὡμῆθη ἀπὸ τῆς ἰδίας τῆς δημεύσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας οὐδὲ τῆς ἐπεμδάσεως εἰς τὰ τῆς θρησκείας, ὡς πολλὰκις διεδόθη, ἀλλὰ δὲν ἀπεδείχθη. Θέλουσα νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἀπὸ 2 Αὐγούστου 1829 ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, δι' οὗ προσδιωρίσθησαν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τοῦ κλήρου τὰ κληροδοτήματα, ὅσα φιλανθρωπικῶς ἐκληροδοτοῦντο εἰς τὰ Μοναστήρια, καὶ τὰ εἰσοδήματα θρησκευτικῶν καταστημάτων καὶ μοναστηριακῶν περιουσιῶν, ἐκκλονί-

σθη δὲ πρὸς τοῦτοις, ὅτι ἡ πολιτεία θέλει ἐνασκαί εὐαγγέλιον αὐτοῦ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν μοναστηριακῶν περιουσιῶν, ἐξέδωκε δὺς διατάγματα, καθ' ἃ ἡ μὲν περιουσία τῶν μοναστηρίων, ὅσα δὲν ἐκκοινοῦντο καὶ ἔσαν πάντα ἔρημα, καθιερούντο πρὸς περιθάλψιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας, ἡ δὲ διαχείρισις τῶν εἰσοδημάτων ἐκείνων τῶν μοναστηρίων, τὰ ὅποια δὲν ἐκκοινοῦντο ὑπὸ περισσοτέρων τῶν πέντε μοναχῶν, ἔπρεπε νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς πολιτείας, προτιμωμένων ὡς πρὸς τὴν μίσθωσιν τῶν πρότερον κατοικοῦντων μοναχῶν. Ἡ Ἀντιβασιλεία εἶρε 400 μοναστήρια, ἐξ ὧν τὰ 200 ἐκκοινοῦντο ὑπὸ ὀλιγωτέρων τῶν 5 μοναχῶν.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπικρατείας φαίνεται, ὅτι ἐκ τοῦ συσταθέντος ὑπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας ταμείου ἐδόθησαν 260,000 δραχμῶν εἰς ἐξόδα τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας.

Ἡ κατάχρησις δὲν ἐνέκειτο εἰς τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἐκανονίσθησαν, ἀλλ' εἰς τὴν διαφθοράν, ἥτις ἐπεπολάσεν ἀφότου ὁ Ἀρμανσπεργκὸς ἀνέλαβε τὴν ἀντιβασιλείαν. Δὲν ἔπρεπεν, εἶπε, ν' ἀποδοθῇ ταυτότης προαιρέσεως εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κούζα καὶ τοῦ περικλεοῦς φιλέλληνος Μάουερ. εἰς πρὸς τὴν τροπολογίαν τοῦ Κ. Ἰακωβάτου συμφωνῶ, εἶπε, μὲ τὸν Κύριον Τρικούπη, ὅτι τὰ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρα τοῦ Συντάγματος δὲν εἶναι ἀνατρεπτικὰ τῶν ὅρων ἐκείνων, οἵτινες καθιεροῦνται ἐν τῇ συνθήκῃ. Ἡ Μ. Βρεττανία ἠθέλησε νὰ ἐγκταλείψῃ ἐν τῇ δημοσίᾳ συνθήκῃ μνημεῖα τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐλαθείας αὐτῆς πρὸς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν θεοσκίαν τῶν Ἰσλαμ, καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑπτανήσου, καὶ τὴν σχέσιν τῆς μετὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἐρρυθμίσθησαν παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα τῆς ἐκκλησίας αὐτοδυνάμως, ἐξέθεσεν ὁ Κύριος Τυπάλδος, ἀλλ' ἀναγκάτως, λέγει ὁ ἀγορεύων, διότι τὰ πράγματα δὲν ἐπέτρεπον ἄλλοιαν τὴν λύσιν.

Καὶ οἱ νομοθετήσαντες παρ' ἡμῖν τὰ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὰ 1833, εἶπε, δὲν εἶχον τὴν ἰδέαν ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἐλευθερία εἰς τὴν ῥύθμισιν τοιούτων ζητημάτων, ἀλλὰ προήλθον εἰς τὸ μέτρον ἐκεῖνο, διότι ἀκατάσχετος τῶν πραγμάτων φορὰ τοὺς ὑπεχέωσεν.

Ὁ Μάουερ εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ ἀναγνωρίζει ῥητῶς, ὅτι κατὰ θεωρίαν ἦτο καὶ εἶναι ὀρθὴ ἡ γνώμη τῶν ὀροφούντων, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου δὲν δύναται νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν μονοβουλίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἡ

συναίνεσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου. Λυπεῖται εἶπε, διότι ἡ πρώτη ἀντιβασιλεία, ἡ ἀγνή, ἡ εὐεργετική, δὲν ἠδυνήθη νὰ προέλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, διότι καὶ πολιτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ῥαδιουργίαι περιέπλεξαν τὸ ζήτημα. Καυχᾶται ὁμως, ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης πύλωσεν τὸ ἔργον τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ ὅτε ἐπέστη ἡ ὥρα, τῷ 1852, σώφρων νομοθεσία καθιέρωσε τὸν σεβασμὸν, τὸν ὅποιον ὅλα τὰ μέλη τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος τὰ λατρεύοντα τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν πάτριον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐπεθύμουν πρὸ πολλοῦ νὰ ἴδωσι πραγματοποιούμενον. Φρονεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα περὶ τῆς διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑπτανήσου πρέπει νὰ λυθῇ διὰ τρόπου συμβιβαστικοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου τρόπου, δι' οὗ ἐλύθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας τῷ 1854. Πολλοὶ τῶν προάσεων τοῦ Κ. Ἰακωβάτου εἶναι ἀξίως μεγίστης προσοχῆς. Ἰσως δὲν εἶναι κατάλληλος ὁ προτεινόμενος τρόπος διὰ νὰ ἐσθάσωμεν εἰς τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ πρέπει νὰ διεγείρωσι σπουδαίως τὴν προσοχὴν μας, καὶ τὰ γεγονότα νὰ μᾶς πείσωσιν ὅτι τὰ σκάνδαλα τῶν γάμων καὶ τῶν διαζυγίων εἰσεχώρησαν καὶ εἰς τὴν πολιτείαν μας. Οἱ λόγοι τῆς ἀμοιβαίας συναίνεσεως εἰσῆχθησαν καὶ εἰς τὰ ἴθη μας· φρονεῖ δὲ, ὅτι πρέπει ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκασφαλίσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐκκλησίας, κανονίζουσα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὰ περὶ τούτου.

Συμπεραίνων δὲ ὑπεστήριξε τὴν παραδοχὴν τῶν ἄρθρων, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Συντάγματος.

Ἐξέθεκεν ὁ πληρεξούσιος Μ. Σχινᾶς, ὅτι πολλὴν χάριν ἔχει, καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ἡ Συνέλευσις πρὸς τὸν Κ. Ἰακωβάτον, ὅστις ἐπάταξε μὲ ῥωμαλεόν θράσος καὶ μὲ κυκλώπειον σφύραν τοὺς ξένους, τοὺς κακουργήσαντας περὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας. Ναί, εἶπεν, ἐκακούργησαν, καὶ ἡ ἱστορία ἀνέγραψε τὰ κακουργήματά των καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Ἡ Ἀντιβασιλεία κατέστρεψε τὰ Μοναστήρια, τοὺς δὲ Μοναχοὺς ἔρριψεν εἰς τοὺς δρόμους, ἐξέθεσεν ἱερὰ ἀμφία καὶ σκευή, καὶ κατέστησε διάφορα μοναστήρια, ὡς μικρά, κατοικητήρια κτηνῶν καὶ οὐκ μόνον τοῦτο ἐκαμην, ἀλλὰ συμπεριέλαβε καὶ τὰ ξένα εἰς τὴν δήμευσιν ἡ δὲ Α'. Βουλευτικὴ περίοδος ἀπεκατέστησεν αὐτὰ καὶ ἐκάλεσε τοὺς πατριαρχικοὺς θρόνους εἰς αὐτὸς ἀνήκον, νὰ τὰ περπαλάσωσιν. Ἐκείθεν ἀνέβλυσεν ἡ διαφθορά εἰς τὸ ἔθνος· τὸ ἔθνος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ὠπλίσθη,

καὶ ἐσφαγιάσθησαν πατριάρχαι καὶ ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι καὶ ἔμποροι, καὶ βεῦμα αἵματος ἐχύθη καὶ τόσαι αἰχμαλωσίαι ἐγένοντο. Ὁρθῶς ἄρα ὁ Κύριος Ἰακωβῆτος ἐσύστησε τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῆς θρησκείας. Ὑπῆρχε καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Σικελία Ἕλλαί, ἀλλ' ἀφοῦ ἐξέλειπεν ἡ προστασία τῆς φιλοστόργου Μητρὸς ἀπώλεσε τὴν θρησκείαν, καὶ κατόπιν καὶ τὴν γλῶσσαν.

Ἡ Ἐπτανήσος διατηρήσασα τὴν θρησκείαν διετήρησε καὶ τὴν γλῶσσαν. Ὁ ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἕλλην ἔχασε τὴν γλῶσσαν καὶ διετήρησε τὴν θρησκείαν. Δύο εἶναι τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν πρόκειται, τὸ περὶ τῆς σχίσσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον, καὶ τὸ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς διοικήσεως.

Ὅσον καὶ ἂν θέλητε, εἰπε, νὰ ὀχυρώσῃτε τὴν θρησκείαν διὰ τοῦ Συντάγματος, οὐδὲν δύνασθε νὰ κατορθώσῃτε ἄνευ τῆς ἐσωτερικῆς δυνάμεως.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου καὶ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, ἐστερεώθη ἡ ἐλευθερία καὶ ἐμορφώθησαν οἱ θαυμαζόμενοι σήμερον πολιτικοὶ χαρακτηῖρες.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ αἰῶνος οὐδεὶς λόγος ἐγένετο περὶ τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας· ὁ μακαρίτης Κυβερνήτης ἐφρόντισε περὶ τούτου, ἀλλ' ἐξέλιπε δυστυχῶς. Ἡ ἀντιβασιλεία ἔχουσα ἀπόρασιν νὰ κηρύξῃ αὐτὸ, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, συνεκάλυψε Σύνοδον ἀρχιερέων καὶ ἐπειθανάγκασεν αὐτοὺς νὰ κηρύξωσι τούτο. Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία δὲν ἐταράχθη, ἀλλ' ὡς Μητὴρ φιλόστοργος ἐσιώπησεν. Ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰ 1850, ἀφοῦ ἐγένετο πολὺς λόγος ἐν τῇ Ἀ. Βουλῇ, καὶ ἐτέθησαν αἱ ὁδοὶ, ἐστειλὲν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐγένινεν ὁ τόμος τοῦ αὐτοκεφάλου. Ἡ Ἐπτανήσος ἠνάθη πολιτικῶς μετ' ἡμᾶς, συμμεταβάλλονται ἐπομένως καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας τῆς, πάντοτε μετ' ὅσον τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Πατριαρχοῦ. Ὡς πρὸς τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων ζήτημα, ἐπικαλεῖται τὴν μεταβολὴν τοῦ παρ' ἡμῖν συστήματος κατὰ τὸ ἐν Ἐπτανήσῳ ἐπικρατοῦν, εἴτε δι' ἄρθρων ἢ παραγράφων ἐντὸς τοῦ Συντάγματος, εἴτε δι' ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως σημειουμένων ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ταῦτέστιν ἅ. ὅτι ἀπαραιτήτως ἐντὸς ὀλίγου νὰ γίνῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ περὶ τῆς διοικητικῆς συγχωρίσεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν, καὶ ὅ. ὥστε τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων, νὰ γίνωνται κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐν Ἐ-

πτανήσῳ, ἀναθεωρουμένου καὶ ἐπανορθουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου Νόμου.

Ἀνεγνώσθησαν ὑστερον αἱ προσαρτώμεναι τροπολογίαι τῶν πληρεξουσίων Κοκκίνου, Κυπαρισίου, Πιλία Β. Μαυρομιχάλη, Ἀθ. Ῥοντίρη, Σταματοπούλου καὶ Πλαντῆ καὶ λοιπῶν, ἔχουσαι οὕτω.

Ὡς δεῦτερον ἐδάφιον τοῦ πρώτου ἢ τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος νὰ τεθῇ ἡ ἐξῆς προσθήκη.

«Οὐδεμία πρᾶξις, οὐδὲν ἐγγράφον τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐδρευσάντων πνευματικῶν ἀρχηγῶν ἢ προϊσταμένων τῶν διαφόρων ἀνεκτῶν θρησκειῶν δύναται νὰ δημοσιεῖθῃ, νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ νὰ ἐκτελεσθῇ ὅπωςδήποτε ἐν Ἑλλάδι ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Οἱ δὲ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοὶ αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 ἰουλίου 1864.

Ὁ πληρεξούσιος Χίους

ΕΜΜ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ.

Περὶ θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Θρησκεία ἐπικρατοῦσα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη ἐκ τῶν γνωστῶν θρησκειῶν εἶναι ἀνεκτὴ καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

Ὁ προσηλυτισμὸς καὶ πᾶσα ἄλλη κατὰ τὴν τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας καὶ τῶν ἀνεκτῶν θρησκειῶν ἐπέμεισις ἀπαγορεύεται.

Ὁ ἐξ ἰθακῆς πληρεξούσιος.

Π. Α. ΚΥΠΑΡΙΣΙΗΣ.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρη καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

ΗΛ. Δ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 2. Νὰ προστεθῇ τὸ ἐξῆς ἐδάφιον. «Εἰς τὴν χειροτονίαν τῶν ἀρχιερέων καὶ πάντων τῶν τοῦ κλήρου ἀξιωματικῶν ἡ Κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἀναμιγνύεται παντάπασι.»

ἈΘ. ΡΟΝΤΙΡΗΣ

Οἱ ἀρχιερεῖς νὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς ἐπισκοπῆς ὡς ἐκλέγοντο μέχρι τοῦδε καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 ἰουλίου 1864.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Β'. ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὴν τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πληρεξούσιοι προτείνουν ἵνα ἐν τοῖς πρακτικοῖς δηλωθῇ.

«Ὅτι ἡ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος διακηρύξις θέλει ἐννοεῖσθαι ἰσχύουσα καὶ ὡς πρὸς τὰς ἰονίους νήσους, ἀφ' οὗ πρῶτον φροντίδι τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως ληφθῇ ἡ περὶ τοῦτου ἀναγνώρισις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὡς ἐγένετο ὡς πρὸς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῆς μετ' αὐτοῦ ἐνώσεως τῶν ἰονίων νήσων.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 ἰουλίου 1864.

Ἀνδρέας Βλαντῆς.

Ε. Πήλλικας.

Δ. Κόνδαρης.

Ἰω. Μαρῖνος.

Ε. Φίλιππος.

Ἀριστοτ. Βαλαωρίτης.

Γεράσιμος Σέρβος

Αλεξ. Τζαρλαμπάς.

Π. Σταῦρος.

Π. Α. Μεταξάς.

Μ. Καλαίνης.

Ἀλ. Σταματόπουλος.

Λαβὼν τὸν λόγον ἔπειτα ὁ πληρεξούσιος Ν. Παντολέων, ἐξέθηκεν, ὅτι ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου ἐλήφθη φροντίς, ἵνα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔλθῃ εἰς ἀμεσον σχεῖν πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν μετὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας· ὅτι τῷ 1833 ἡ Ἀντιβασιλεία συγκαλέσασα τοὺς ἀρχιερεῖς ἐκήρυξεν ὅχι αὐθαιρέτως, ἀλλὰ τῇ γνώμῃ αὐτῶν, αὐτοκέφαλον τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διοικητικῶς μόνον καὶ ὄχι πνευματικῶς, διότι οὐδόλως συμβιβάζεται Κράτος ἐλεύθερον νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ Πατριάρχην ὑπὸ τὸ σκέπτρον ξένης δυνάμεως. Ἐλευσινολογοῦμεν τὴν κατάστασιν τοῦ Πατριάρχου, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ λαμβάνωμεν τὰς διαταγὰς του οὐδὲ τοὺς ἀρχιερεῖς του, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Σουλτάνον. Μὴ συγχίζετε τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν μετὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διοίκειν. Κατὰ τὸν II'. αἰῶνα, ὁ Πατριάρχης ἠκολούθησε τοὺς αὐτοκράτορας εἰς τὴν Νικαίαν. Τί παράδοξον νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ; Ἐάν θέλετε τοῦτο, δώσατέ μας τὸ δικαίωμα νὰ τὸν

ἐκλέγωνεν καὶ νὰ ὑπάγῃται εἰς τὴν ἀνεξάρτητον Ἑλλάδα. Ἄνευ τούτου δὲν δυνάμεθα.

Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ἀναγκάσθη καὶ ἐξέδωκεν ἀφορισμὸν κατὰ τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, τῷ 1827· ὁ Σουλτάνος ἀπελπισθεὶς νὰ δαμάσῃ τοὺς Ἕλληνας, ἀνάγκασε τὸν Πατριάρχην νὰ πέμψῃ ἀρχιερεῖς, ἵνα παραινέσων τοὺς Ἕλληνας νὰ παραδοθοῦν. Πῶλον οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ὁ μακαρίτης Καποδίστριας τοῖς παρέστησε τὸ ἀνέρον τῆς ἀποστολῆς τῶν καὶ τοὺς ἐπεισε νὰ περιέλθωσι τὰ στρατόπεδα καὶ νὰ εὐλογήσωσι τοὺς μαχομένους ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Τὸ ζήτημα τοῦ αὐτοκεφάλου εἰς τὴν Α. Συνέλευσιν ἐλύθη μετὰ ἐμβριθεῖς συζήτησιν.

Συμπεραίνων δὲ ὑπεστήριξε τὴν παραδοχὴν τῶν περὶ ὧν ἡ συζήτησις ἄρθρων, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Συντάγματος.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Λούζης καὶ ἀναγνούς τὴν προαρτυμένην τροπολογίαν του, ἔχουσιν οὕτω.

«Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ τῆς Ἑλλάδος Ἐκκλησία, κεφαλὴν ἔχουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ὁμοδόξου Ἐκκλησίας, μεθ' ἧς ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς, τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ κανονικὰ αὐτῆς δίκαια, διοικουμένη ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, ἃς ὡς ἐκείναι τιρεῖ ἀπαρασαλεύτως. Ἀπονέμουςα δὲ τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως καὶ Παναγιωτάτον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, ἀντιγνωρίζει αὐτὸν πνευματικῶς πρῶτον πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθόδοξων, λαμβάνουσα παρ' αὐτοῦ τὸ ἅγιον μύρον, πρὸς δὲ τὰς πρὸς χειροτονίαν τῶν ἐπισκόπων ἐκδόσεις, κατὰ τοὺς τύπους καὶ ὅρους, τοὺς δι' ἰδιαιτέρου νόμου προσδιορισθησομένους, καὶ πρῶτον αὐτὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις μνημονεύουσα.»

Καὶ τὰ ἐξῆς· «πορευόμεθα εἰς Ἀθήνας οὐχὶ ἵνα διατελωνεῖ- κήσωμεν ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια, ἢ ἐπισπεύσωμεν χάριτας ὑπὲρ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων μας, ἀλλ' ἵνα ὑπηρετήσωμεν τὰ ἀληθῆ τοῦ Πανελληνίου συμφέροντα, θέτοντες τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον πολιτικῆς καθαρῶς Ἑλληνικῆς. Δὲν μᾶς λανθάνουσιν αἱ μεγάλαι καὶ πολυειδεῖς δυσχέρειαι τῆς θέσεως, ἀλλ' ἔχομεν καὶ ἀκράδαντον τὴν συνείδησιν, ὅτι τὰ πάντα ἡ τιμιότης καὶ αὐταπαρνήσις ὑπερῆκε, καὶ τῶν πάντων κατισχύει. Ἀμφοτέρων

δὲ τῶν προσόντων τούτων, ἡ Ἑπτανήσος παρέσχε τὰς τρανωτέρας ἀποδείξεις, τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικότητος θυσιάσασα. »

Ἐξέθηκε ταῦτα ἔγραφον κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ π. ε. καὶ ταῦτα σήμερον, νομίζομαι εὐτυχῆς, ὅτι δύναμαι ἐνώπιον τοῦ πανελληνίου μεθ' ὅλης τῆς ἐπισιμότητος νὰ ὑπστηρίξω. Πολιτικῇ, ἥτις ἀπομονώνει καὶ βάλλει εἰς ἐστρίαν τὴν μικρὰν τυχόν γωνίαν τῆς Ἑλληνικότητος, εἶναι πολιτικὴ μαχθρὰ, εἰ-αι πολιτικὴ θανάτηφόρος διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἶναι κατὰπτυστος. Πολιτικὴ συνδύουσα τὴν Ἑλληνικότητα, πολιτικὴ διακτρούσα αὐτὴν, ἔστω καὶ εἰς ἡλικίαν συνάρφεια, μετὰ ταύτης τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπιλοιποῦ δούλης φυλῆς, εἶναι πολιτικὴ τοῦ Θεοῦ, εἶναι πολιτικὴ τοῦ ἔθνους, εἶναι πολιτικὴ, τὴν ὁποίαν ἀσπάζεται ἅπαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα. Δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω πῶς ὁ Ἕλλην δύναται νὰ αὐτοχειριάζεται, πῶς δύναται νὰ διπλάσιαζῃ τοὺς φραγμούς, εἴτινες τὸν ἀπυχωρίζουν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικότητα φρόνιμα, σύνεσις, ἀδιάλειπτοι ὑπόνομοι, ἔστωσαν, ἕνεκα τῆς παναθλίας κατνοστάσεως τοῦ παρόντος, αἱ ἠθικαὶ ὑπόνομοι, αἵτινες δύνανται νὰ καταστρέβουν τὰ θεμέλια μιᾶς τυραννίας. Τὸ ζήτημα ὀρίλλομαι νὰ ἐξετάσωμεν ὑπὸ δύο ἐπόψεϊς α.) ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τῆς νέας ἐπικρατείας τῆς προσχωρημένης εἰς τὴν ἐπικρατείαν τῆς Ἑλλάδος καὶ β.) ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τῆς ἐλευθερίας ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τοῦ 1386 μέχρι τοῦ 1800 σχεδὸν ξενοκρατεία Ἑνετικὴ διεῖπε τὴν Ἑπτανήσον· ἐννοεῖτε καλὰ τὰς ἐπεμβάσεις τῆς Ἑνετικῆς εἰς τὸ ὄρθόδοξον· ἐννοεῖτε ὅτι κατὰστρεφόν ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν δικαιοδοσίαν, ἣν εἰχομεν ἐν Ἑπτανήσῳ· ἐννοεῖτε, ὅτι οἱ ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς ἐπρεπε νὰ συνοδεύουν καὶ νὰ ᾔναι οἱ αὐλικοὶ ἐπίσκοποι τοῦ Λατίνου· ἐννοεῖτε, ὅτι ἀντὶ νὰ εἴχομεν ἀρχιεπίσκοπον ὀρθόδοξον, εἴχομεν ἀρχιεπίσκοπον Λατίνον. Κατὰ τὴ 1800, ἐν τῇ μέσῳ ἑνὸς σχεδὸν παγκοσμίῳ λαίλαπτος, ἀναχωρεῖται ἡ Ἑπτανήσος ἐπικράτεια ἐλευθέρᾳ καὶ ἀνεξάρτητος ὑπὸ τὴν ἡμικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου διὰ συμβάσεως διωμολογηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Ὀθωμανικῆς Πύλης. Ὀλίγα ἐτη διήρκεσεν ἡ ἐπικράτεια τῆς Ἑπτανήσου. Εἰσῆλθον οἱ Γάλλοι αὐτοκράτορες, αἵτινες ἐσεβάσθησαν μὲν τὸ πολιτεῦμα τῶν 1800 καὶ 1803, τὸ ἐνῆργησαν ὁμως εἰς τὴν πραγματικότητά του κατὰ τὰς ὁρέξεις των. Τῇ 1815 ἀναγνωρίζεται καὶ πάλιν ἡ Ἑπτανήσος ὡς κράτος ἐλευθερον καὶ ἀνεξάρτητον, καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ.

Βρεττανίας· ὡταίε κατὰ τὴν συνθήκην ἐκείνην νὰ δοθῇ ἐν Συντάγματι, καὶ ἐδόθη τῇ 1817. Μεγάλαι αἱ πληγμελῆαι τοῦ Συντάγματος ἐκείνου. Ἐδωμεν βεβαίως ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑπτανήσου, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ Συντάγματος, γενομένης μνείας περὶ τῆς διοργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑπτανήσου καὶ περὶ τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, ἐμμέσως πως παρεμβάλλεται τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου καὶ γίνεται λόγος, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας διὰ τοῦ Πρέσβειος του ἤθελε συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὴ 1819, ἡ τότε Ἱερουσία ἀπεφάσισε νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ Καταστατικὸς Νόμος τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Παναγιώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ, ἂν ὑπῆρχε τι ἀντιβαίνειν εἰς τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Νόμος αὗτος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Β. Κοινοβουλίου τῆς Ἑπτανήσου κατὰ τὴν 3 Μαΐου 1825.

(Ἀνέγνω ἐνταῦθα τὸν μνημονευόμενον Νόμον.)

Ὁ Νόμος αὗτος ἐκώλυσε πᾶσαν σχέσιν, πᾶσαν ἀλληλογραφίαν τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ἀρχιερέων μετ' ἐξένης Ἐπισκόπους καὶ Ἀρχιεπισκόπους, ἐκώλυσε νὰ μὴ θέτωσιν εἰς κυκλοφορίαν ὅσας λαμβάνουσιν ἐπιστολάς ἀπὸ ἐξένης Ἐπισκόπους, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας τῆς Ἱερουσίας. Ἐκώλυσε πᾶσαν δικαστικὴν ἐπέκδοσιν καὶ δικαιοδοσίαν εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος ἐξένης ἐξουσίας, διέταξε Πρωτοδικεῖα, Ἱεροδικαστήρια, καὶ ἑρετεῖον. Καὶ τοῦ ἑρετεῖου αἱ ἀποφάσεις ἦσαν ἀνεκκλητοί, καὶ δὲν ὑπῆγοντο εἰς ἀναθεώρησιν. Εἰς ἐν ἄρθρον τοῦ νόμου τούτου γέεται μνεία τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς ἐπισκόπων. Λέγει λοιπὸν μόλις ἐκλεχθῇ ὁ ἐπίσκοπος θέλουσι ζητηθῇ εἰστικῶς αἱ ἐκδόσεις ἀπὸ τὸν παναγιώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

(Ἀνέγνω ἐνταῦθα τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23)

Ὁ Ἰόνιος νομοθέτης ἐπρόνοησε τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν, εἴτε ὡς ἐξ ἰδιοτροπίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς διαρρήξεως φιλικῶν σχέσεων, εἴτε ἄλλως πως, ὁ Πατριάρχης ἤθελεν ἀποποιηθῇ νὰ δώσῃ τὰς ἐκδόσεις· τότε, ἡ Κυβέρνησις διατάσσει τρεῖς ἐπισκόπους καὶ χειροτονεῖ τὸν ἐκλεχθέντα.

Ἡ Ἑπτανήσος ἔδειξε περισσοτέραν ἀδυσφορίαν, περισσοτέρον περίνοιον, νὰ διατηρήσῃ ὅ,τι ἦτον ἀναγκασιότατον, χωρὶς νὰ προτιροῦσιν εἰς τὰς ιδέας τοῦ λαοῦ καὶ τὰς παραδόσεις ἡμῶν πρὸ τῶσων χρόνων.

Ἐκάμετε, εἶπε, Σύνοδον καὶ ἐξελαϊκίσατε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἰδέτε τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. . . . Δὲν εἶμαι προληπτικός, εἶμαι ὁ προσδευτικώτερος μεταξὺ τῶν προσδευτικῶν, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἀγνώμων πρὸς τὴν ἐκκλησίαν μου, ἐνθα βλέπω ὅλας τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους μου.

Τί ἐγένεον ἡ Ἑλλάς μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς; Ἐπέτυχε; Ἐχωρίσθη ἀπὸ τὸν θρόνον τὸν Πατριarchικόν, ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐστίαν, ἀπὸ αὐτὸ τὸ κέντρον τὸ ἰδανικόν τὸ συνδέον ὅλην τὴν δυστυχῆ φυλὴν μας. Αὕτῃ ἡ γωνία, ἡ ἀπαρτίζουσα τὸ 1/5 μέρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπεχωρίσθη ἀπὸ τοῦ κέντρου, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ὁ θρόνος τῶν Καيسάρων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καθήκει ὁ Πατριάρχης.

Ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπεμονώθημεν, ἐνῶ ἔχομεν ἀνάγκην συγκεντρώσεως. Μὴ θεωρήσῃτε τὸν Πατριarchικόν θρόνον ὡς θρόνον ἐνὸς Πάπα. Ὅχι! Ἐχετε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι εἶναι ὁ θρόνος τῶν Καيسάρων, τοῦ ὁποίου ἀφομοίωμα στέκει ἰδὼ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκεῖνος, δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ θρόνος τῶν Καيسάρων, καὶ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐκείνον τὸν θρόνον ζητεῖ. Τὸν ζητεῖ διὰ τῆς προόδου, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ἀφήρατε ἐλευθέραν ἐνέργειαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὅταν διὰ τὸ παραμικρὸν ἡ ἐκκλησία ὑπάγῃ εἰς τοὺς ἀρχοντας τῆς ἐπικρατείας, ὅταν δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως ἐνὸς ὑπουργοῦ, ποῦ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἐκκλησίας;

Καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ πρόοδος εἰς τὴν θρησκείαν; Τελειώσατε αὐτὴν τὴν ἀνηθικοποίησιν, διότι ἐκεῖ ἐγκτεῖται ἡ σωτηρία μας. Ἄν δὲν ἠθικοποιηθῶμεν, ἀπωλέσθημεν καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς.

Ἰπέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Ζαΐμης, ὅτι πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν συνεκροτήθη ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις ἑθνικὴ, περιλαμβανούσα ἄνδρας σπουδαίους καὶ σοβαροὺς, καὶ ἐξ ἐκείνων μάλιστα, οἵτινες ὅχι μόνον διετήρησαν τὰς ἠθικὰς ὑπονώμους, ἀλλ' ἔακμον χρῆσιν καὶ τῶν ὠλικῶν, αἵτινες ἔφερον ἀποτέλεσμα τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι διετήρησαν τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν θρησκείαν, διότι ἐγνώριζον, ὅτι αὕτη διετήρησε τὸ ἔθνος ἐν ταῖς συνοχαῖς τῶν περιστάσεων. Ἡ Συνέλευσις τοῦ 1843, ἐν ᾗ ὑπῆρχον ἄνδρες ἀνώτεροι ἰσως τῶν Κυρίων Λούζη καὶ Ἰακωβάτου ὡς πρὸς τὸν θρησκευτικὸν ζῆλον, ὡς λ. χ. ὁ πείνικτος Ζωγράφος καὶ ὁ σοφὸς πληρεξούσιος Πυλίας Κύριος Μ. Σχινᾶς, ἐπεψήφισε διὰ 213 ψήφων τὰ συζητούμενα ἄρθρα. Μετὰ ἐξ ὧν εἶτα, ἄνευ ἀπάτης, ἄνευ καταναγκασμοῦ, ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία

ὡς μήτηρ φιλόστοργος ἐξέδωκε τὸν τόμον, δι' οὗ ἀνεγνώρισεν τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Εἰ-αι, εἶπον, ἀντικανονικὸν καὶ δὲν ἔχει σημασίαν. Ἀλλ' τὸ αὐτοκέφαλον ἀνεγνώρισθη καὶ ὑπὸ ὅλων τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων Πατριarchῶν καὶ ὑπὸ τῆς συνόδου τῆς ὁμοδόξου Ῥωσίας. Καὶ ὅταν λέγωσι παράνομον τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πῶς θέλουσι νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν του;

Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐκκλησίας θεωρήσαμεν, ὡς παρομαρτοῦν εἰς τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐνὸς ἔθνους. Ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ αὐτοκεφάλου. Καὶ ἐὰν ἐβλέπαμεν, ὅτι διαδίδομεν ἀντικανονικῶς, ἠθέλομεν φέρει διάφθοσιν, καθ' ἣν στιγμὴν κατεβρίβημεν ἐν οἰκοδομῇ τριακονταετῇ.

Μᾶς λέγουσι νὰ δώσωμεν τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην νὰ κάμῃ τὰς ἐκδόσεις τῶν ἀρχιερέων, καὶ, ὅσας δὲν συγκατατίθεται, νὰ προδικῇ ἡ χειροτονία καὶ τί ἄλλο εἶναι τοῦτο, εἰμὴ φανακισμός τοῦ Πατριάρχου; Ἡ Ἑλλάς παραδεδεγμένη διὰ μιᾶς Συνελεύσεως τῆς τὰ ἐφ' ᾧ ἡ συζήτησις ἄρθρα, δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ. Ἔς πρὸς δὲ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑπτανήσου θέλει ζητηθῇ ἡ χειρορέσις τῆς ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων αὐτῆς, ἀπὸ τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καὶ ἡ ἐνωσις τῆς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβους θέλει διευκολύνει τοῦτο.

Ἐξέθηκε κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Π. Καλλιγᾶς, ὅτι ἤκουσε δεινοῦς, φοβεροῦς λόγους. Ἦκουσεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἐβλάδιεν ὁδὸν ἐθνοκτονίαν, ἠσέθησε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἰποστηρίζων, εἶπεν, ὁ πληρεξούσιος Κ. Λούζης ἐν μέρει τὰς γνώμας τοῦ πρώτου λαλήσαντος ἐντίμου πληρεξουσίου τῆς Κερκλληνίας, κατατέρεται πρὸ πάντων κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας, νομίζων, ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ νὰ ᾖ ἡ Ἐκκλησία αὐτοκέφαλος, εἴτε ἡμεῖς τὸ ἐρέαμεν ἐν τῇ μέσῃ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, εἴτε ἄλλοι εἰσήγαγον τὸ εἰσήγαγον κατ' ἀπομίμησιν λουθηθοκαθόλων. Οὐδέποτε ἐπαυσεν αὐτὸ τὸ ἀξίωμα νὰ ἰσχύῃ ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ Πέτρου καὶ Παύλου πάπα ἐκκλησίας ὀρθοδόξος ἢ το αὐτοκέφαλος. Πόθεν προήλθον μετὰ ταῦτα οἱ σύνδεσμοι τῶν πολλῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ἱεραρχία; Ἐκ τῶν πολιτικῶν σχέσεων τῶν βπαρχιῶν τῶν ἐπικρατειῶν, ἐκ τῶν πολιτικῶν σχέσεων τῆς διοικήσεως τῆς Ῥωμανίας.

Κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, εἰπῆρχεν ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ

χονται, όταν πρόκειται νά συσχεθῶσι περὶ μεταρρυθμίσεων. Δὲν εἶναι οὔτε οἰκουμένη, οὔτε τοπική, ἀλλ' εἶναι τοιαύτη Σύνοδος, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν ἐν τῇ Ανατολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσης ἔχει τοιαύτην Σύνοδον ὁλίγων καὶ ὠρισμένων Ἀρχιερέων, καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ ἀποφασίζει περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν λοιπὸν ἐμιμῆθμεν, ἐμιμῆθμεν τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως· ἀλλὰ δὲν τὸν ἐμιμῆθμεν καθόλου· δὲν ἔχομεν Πατριάρχην ἐν Ἑλλάδι· ἔχομεν Μητροπολίτην μόνιμον, προεδρεύοντα τῆς Συνόδου· ἀλλὰ, διότι δὲν τὸν ὀνομάσκειν Πατριάρχην, διὰ τοῦτο ἡ ἀπομίμησις μας εἶναι ἐλαϊκισμός; Ἡ ἀπομίμησις μας εἶναι κατὰ τὸ πνεῦμα, κατὰ τὰς ἀρχάς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι πολὺ πλέον πιστὴ εἰς τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ ἡ ἀπομίμησις, τὴν ὁποίαν ἐκάρκατε τοῦ Κονκορδάτου τῶν 1802. Ὄταν ἡ Ἑλλάς ἐδράζε τὰ ὅπλα καὶ ἐκέρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐκάνονισε τοιοῦτον τρόπον, διότι ἠκολούθει τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως· δὲν προεχειρίζετο Ἐπίσκοπος κατὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν προχειρίζετε σῖς. Οὐδεὶς Ἐπίσκοπος προέρχεται ἐκ τῆς ἐκλογῆς τῶν λαϊκῶν καὶ τῶν Κληρικῶν· ἐξετάσατε, καὶ θέλετε ἰδεῖ, ὅτι ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὕτως ἀποφασίζεται καὶ γίνεται.

Νομίζετε, ὅτι ἐάν παραδεχθῆτε τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος ὁποία ὑπῆρχον τῷ 1813, δὲν δύναται νά μεταβληθῇ τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων. Ὁ νόμος περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων εἶναι πολὺ μεταγενέστερος. Ἡ Συνέλευσις τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ὅταν ἐψήφισεν αὐτὰ τὰ ἄρθρα, δὲν εἶχε κατὰ νοῦν νά προνοήσῃ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων, καὶ δύνασθε νά πεισθῆτε περὶ τούτου, ἐάν ἀναγνώσιτε τὰς συζητήσεις. Εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία δὲν ἐτόλμα νά χειροτονήσῃ Ἀρχιερεῖς πρὶν γίνῃ ἡ ἀναγνώρισις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, πρὶν εἰλθῇ εἰς τὸν πνευματικὸν σύνδεσμον, ὅχι τὸν υἱικὸν τὸν ὁποῖον ζητεῖτε.

Ἦσαν τότε ἄνδρες πολλοὶ φιλοπάτριδες, οἱ ὁποῖοι ἐδίδουσαν τὰ πράγματα, πολὺ εὐλαβεῖς τοῦ πνευματικοῦ δεσμοῦ, καὶ ἤθελον νά τὸν διατηρήσωσι διὰ τῆς ἀναγνώσεως. Ὁ Νόμος, περὶ χειροτονίας τῶν Ἀρχιερέων ἐγένετο τῷ 1852, καὶ δὲν ἐγένεν ἐπὶ τῇ βάσει τῇ στενῇ τοῦ Συντάγματος, ἡ ἐντὸς ὁρίου διαγεγραμμένου παρὰ τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ θέλετε μοι εἰπεῖ, καθιερῶσατε τὴν ἱερὰν Σύνοδον, καὶ τί καθιερώσατε δι' αὐτῆς; Τί-

ποτε ἄλλο, παρ' ὅτι αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἔχει πέντε ποιμένας, οἱ ὁποῖοι συσκέπτονται· τοῦλάχιστον αὐτοὶ οἱ πέντε εἶναι ὑπόχρεοι νά συσκέπτονται καὶ νά μὴ ᾔναι ἀδιάφοροι περὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Συμμερίζομαι τὴν δυσπρόνοιάν σας, ὅταν ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι νά σῶς ἀποδίδουν, οὕτως εἰπεῖν, ὅτι φρονεῖτε ἡμᾶς κατωτέρους ὑμῶν κατὰ τὰς χριστιανικὰς ἀρετάς. Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ λόγου μου εἶναι νά καταδικάσω αὐτὴν τὴν ἀντιζηλίαν. Τότε μόνον θά ἀνατεῖλῃ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους, ὅταν αὐταὶ αἱ ἀντιζηλίαι κατασφραγίσθωσι, ὅταν τὰς βίβητε εἰς τὴν κάμινον καὶ τὰς κατακύψετε, ὅταν δὲν ἐρχεται τις νά ὁμιλήσῃ Ἑπτανήσιος κατὰ Ἕλληνα, καὶ Ἕλληνα κατὰ Ἑπτανήσιον, ὅταν δὲν καταδικάζωμεν μὲ οἰαδήποτε θεωρίας, ὅταν δὲν καταδικάζωμεν ἐν ὀνόματι οἰαδήποτε θεωρίας τὸ ἐνδοξὸν παρελθόν τῆς Ἑλλάδος, ὅταν δὲν ἀμφισβητῶμεν τὸν σεβασμὸν, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἔδειξαν ὅλα τὰ νυμοθετικὰ σώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλαι αἱ Συελεύσεις, ὅταν δὲν ἐρχώμεθα νά ὀνομάσωμεν τὴν ὑπερβίον ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος προήλθεν ἐκ τῆς πεποιθήσεως τοῦ ἔθνους, μίαν πολιτικὴν ἐθνικότητα, ὅταν συζητῶμεν μετ' ἐκείνου τοῦ σεβασμοῦ, ὅστις δίδει τὰ δίκαια καὶ εἰς τὴν ἐκ διαμέτρου ἐναντίον.

Μὴ φαίνεσθε διγρημένοι εἰς πολλὰ ζητήματα, εἰς 2 πρέπει πάντοτε νά παρίσταται ὁμόφωνον τὸ ἔθνος. Σῶς ἐνθυμίζω τὴν Συνέλευσιν τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου, Ἦμην παρών, καὶ νομίζω ἤδη, ὅτι ἀκούω τὴν φωνὴν τοῦ Προέδρου λέγοντος ὅτι πρόκειται νά ψηφίσωμεν περὶ Ἐκκλησίας. Προσέξατε νά φανῶμεν ὅλοι ὁμόφρονες, διότι εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἔθνος πρέπει πάντοτε νά παρίσταται ὁμόφωνον. »

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος ἐλύσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Αθήναις σήμερον τὴν τριαχοστὴν πρώτην ἰουλίου 1864, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐνώπιον αὐτῆς, προσελθὼν ὁ ἀρτι ἀφιχθεὶς πληρεξούσιος Νικόλαος Φωκᾶς Γεωργακάτος ὡμῶς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρκον.

« Ὁμῶν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδικο-
 » ρέτου Τριάδος νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος
 » τὴν ἐμπιστευθῆσαν μοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολήν. »
 Αὐτὸ ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ὑπεγράφη θεόντως.

Ὁ ὀρκισθεὶς

Ν. Φ. Γεωργακάτος,

Ὁ Πρόεδρος:

ΕΠ. ΔΕΛΤΙΩΝΤΩΡΓΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΘ'.

Τῆς 1 Αὐγούστου 1864.

Ἀπαρτισθεὶς τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ἐνάτην καὶ ἡμι-
 σειαν πρὸ μεσημβρίας ὦραν, ἐκκλήθη ἡ ἐκτὸς τῆς συνεδριά-
 σεως.

Ἀνήγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενα τῆς σημε-
 ρινῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ τῆς 29
 Ἰουλίου ἡμερησίᾳ διατάξει μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγμα-
 τος, καὶ αἱ εἰς ἄλλας συνεδριάσεις παραπεμφθεῖσαι προτάσεις.

Γενομένου εἰτα λόγου ὑπ' ἐνὸς τῶν Κυρίων πληριζουσίων,
 περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς διορισθείσης ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐπι-
 τροπῆς πρὸς ἐξιλεγξίν τῆς διαχειρίσεως τῶν κατὰ τὴν ἐπανά-
 στασιν δαπανηθέντων χρημάτων, καὶ τοῦ Προέδρου γνωστοποι-
 ῆσαντος ὅτι κατετίθη, ἀπερασίσθη ἡ τύπωσις καὶ διανομὴ τῆς
 ἐκθέσεως ταύτης.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουρ-
 γός, ἐξέθηκεν, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως τῷ ἐκοινοποιή-
 σεν ἀπόφασιν αὐτῆς, καθ' ἣν καλεῖται νὰ καταθέσῃ ὅλας τὰς
 διαπραγματεύσεις καὶ λοιπὰ σχετικὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα
 τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σουρπιωτῶν. Τῷ προσέθηκε δὲ προσέτι, νὰ
 καταθέσῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀλληλογραφίαν σχετικὴν ἐπὶ τῆς
 ὑποθέσεως ταύτης, ὡς καὶ τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας τῆς
 Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας· ὅτι καταθέτει τὴν λαβοῦσαν χώραν κα-
 τὰ τὸ 1863 ἀλληλογραφίαν· ὅτι τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσί-
 σεως, δημοσιευθέντα πρὸ πολλοῦ, ὑπάρχουσιν εἰς πολλὰς Συλ-

λογὰς καὶ εἶναι εὐκλὸς ἡ εὐρεσίς των· ὅτι δὲν τῷ ἐγένετο ду-
 νατὸν, νὰ καταθέσῃ καὶ τὸν ὁροθετικὸν χάρτην, διότι τὰ ἀντί-
 τυπα τὰ τυπωθέντα τότε ἐξηντλήθησαν καὶ ἐν τοῖς ἀρχείοις
 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν ὑπάρχει οὐδέν.

Ἐκθέσαντος εἰτα τοῦ πληριζουσίου Τ. Βάσσου, ὅτι ἡ σήμερον
 ὤρισθη ἡμέρα, ὅχι μόνον καταθέσεως τῶν ἔγγραφων, ἀλλὰ καὶ
 ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσεως αὐτοῦ, ἐπανα-
 λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, εἶπεν, ὅτι ἡ
 ὑπόθεσις, ὡς ἐξήγαγε διελθὼν τὰ κατατεθέντα ἔγγραφα, ἔχει
 οὕτως· Ἡ γραμμὴ, ἡ διακρίνουσα τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀπὸ τὴν
 Τουρκίαν, διήρτησεν ἀνίσως, καὶ οὐχὶ ἰσως ἴαν ἐπιτηδείως, τὴν
 κομόπολιν τῆς Σούρπης, ἡ γαίης ἰδιοκτητήσους τῶν κατοίκων
 αὐτῆς. Ἐπομένως ἐν μέρος τῶν γαιῶν αὐτῶν περιελήφθησαν ἐν-
 τὸς τῶν ὁρίων τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Ὄταν ἐγένετο ἡ ὁροθε-
 σία τῆς Ἑλλάδος συνωμολογήθη μετὰ αὐτῆς καὶ τῆς Τουρ-
 κίας Συνθήκη, καθ' ἣν οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος οἱ ἔχοντες ἐν
 τῇ Τουρκικῇ χώρᾳ γαίας, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκίας, οἱ ἔ-
 χοντες γαίας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χώρᾳ, ἠδύναντο νὰ ἐκποιήσωσι
 τὰς γαίας ταύτας ἐν βῆτι προθυμίᾳ. Οἱ κάτοικοι τῆς Σούρπης
 δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὰς ἐκποιήσωσιν ἐν τῇ προθυμίᾳ ταύ-
 τῃ, καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐνόμισεν, ὅτι ἀπέκτισε τὸ δι-
 καίωμα τῆς διμεύσεως, ἢ μᾶλλον τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τὰς Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει, ἐφοδιασθεὶς μετ' ἀποχρώσεως ὁδηγίης ὑπὸ τῆς Κυβερ-
 νήσεως, ἐξήγγισεν παρὰ τῆς Πόρτας, ν' ἀπόσῃ παντὸς μέτρου,
 διότι ἡ μὴ ἐκποίηση τῶν κτημάτων τῶν Σουρπιωτῶν ἐμπρο-
 θέμῳ, δὲν τῇ παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς βίαιας ἐκποιήσεως
 αὐτῶν. Αὕτη δὲ διεβίβασε διακοίνωσιν, δι' ἧς ἐπειράθη ν' ἀναι-
 ρέσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἐπιτετραμμένου. Ἡ Ἑλλ. Κυβέρ-
 νσις τότε συνεπλήρωσε τὰς πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον ὁδηγίας
 τῆς καὶ τῷ παρέσχε τὰ ἀναγκαῖα ρῶτα, ἵνα ἀναιρέσῃ τὴν γε-
 νομένην ἀπάντησιν. Ἡ ὑπόθεσις ἔμεινεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον.
 Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπερωτήσις ἐγένετο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, δὲν τῷ
 εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίῃ ἱκανῶς τί ἐνηργήθη καὶ ἔσπευσε μὲν
 νὰ ζητήσῃ τηλεγραφικῶς πληροφορίας ἀπὸ τὸν ἐπιτετραμμένον
 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλ' ἡ τηλεγραφικὴ ἀπάντησις δὲν εἶναι
 ἀρκετὰ ἀναλυμένη, καὶ δὲν δύναται νὰ θεσπαιώσῃ τί ἐγένετο.
 Διεβεβαίωσε δὲ τὴν Συνέλευσιν, ὅτι θέλει φροντίσει νὰ συνεχίσῃ
 τὴν διαπραγματεύσιν ταύτην, ἵνα φθάσῃ εἰς ἀποτέλεσμα προσ-
 τατεῦον τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Βάσσης, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας δὲν δικαιολογεῖ τὴν δήμευσιν τῶν κτημάτων τῶν Σουρπιωτῶν, στριζόμενος εἰς τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐπικρατούσαν ἀρχήν, καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ξένους ὑπηκόους νὰ ἔχουσιν ἰδιοκτησίαν ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ὀνομάζει τοὺς Σουρπιώτας φυγάδας.

Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ ἀφοῦ ἐτέθη ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ, ἡ Σούρπη περιελήφθη εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἔπαυσαν ὄντες ὑπηκοοὶ Τούρκοι. Ἄν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἠναγκασθῶσιν ἐνίοτε νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος, χάριν τῆς ἐν αὐτῷ περιουσίας τῶν, καὶ ἐπανήλθον κατόπιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔπεται ὅτι εἶναι φυγάδες;

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις κατεπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, καὶ οὐδεὶς λόγος γίνεται ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ δὲν εἶναι ἐκεῖ ὅπου ἐγείρει σήμερον στρατῶνας καὶ φρούρια ἡ Πόρτα. Κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, ὅριον εἶναι εἰς ποταμὸς. Ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ δὲν εἶναι σήμερον, ὥς ἦτο πρὶν. Ἦδη ῥεῖ ἀνατολικομεσημβρινῶς, ἐνῷ τότε ῥέρεε βορειοανατολικῶς κατὰ συνέπειαν, Ἑλληνικὸν ἔδαφος εἶναι σήμερον Τουρκικόν καὶ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομοῦνται στρατῶνες καὶ φρούρια. Ἀπορεῖ δὲ πῶς αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦτου, καὶ συνίστα εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ, ἵνα ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ λάβῃ τὴν προτέραν θέσιν τῆς.

Προτεινάντος εἴτα τοῦ πληρεξουσίου Καλοῦ τὴν εἰς ἄλλαν ἡμέραν ἀναβολὴν τῆς περαιτέρω συζητήσεως, ἀπεφασίσθη αὕτη μεχρινοῦ ἡ Κυβέρνησις λάβῃ τας ἀναγκαίας πληροφορίες.

Ἀνεγνωσθὲν ὕστερον ἡ προσαρτωμένη ὧδε πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Χ. Τυπάλδου, περὶ ἀποδόσεως εἰς τὰ Ἰόνια πλοῖα τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἐν Ἑλλάδι, ὧν ἀπολαύουσι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ἐν Ἑπτανήσῳ, ἔχουσα οὕτω.

«Γενομένης τῆς ἐνώσεως τῆς τοῦ Ἑπτανήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος, τὰ πλοῖα τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος ἀπήλαυσαν παραχρῆμα ἐν Ἑπτανήσῳ τὰ δικαιώματα τῆς Ἰονίου ἀκτοπλοΐας, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἐπόμενον ἦτον ἵνα καὶ τὰ Ἰόνια πλοῖα ἀπολαύουσι τὰ δικαιώματα τῆς ἀκτοπλοΐας ἐν τῇ Ἑλλάδι. Πλὴν παραδόξως δὲν ἐγένετο τοῦτο μετὰ μεγάλης ζημίας ἐπὶ τὰ Ἑλληνικῶν νήσων, τοῦ πέμπτου τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου, λαοῦ καὶ αὐτοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὥστε προσγίνεται ἀδίκον εἰς τὴν πρῶτην Ἑπτανήσον, ὥσαντι εἰς τόπον κατακτητημένον.

Ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου καὶ τῶν συμφερόντων τῇ πατρίδι, ὁ ὑποφαινόμενος πληρεξούσιος προτείνει ἵνα ἡ Συνέλευσις διευθύνῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἀμεσον δικαίωσιν τῆς ναυτιλίας τῶν ἐπὶ τὰ νήσων, ὅπως καὶ αὕτη μεθίξῃ ἀμοιβαίως τῶν αὐτῶν δικαίων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Αὐγούστου 1864.

Ὁ πληρεξούσιος
Χ. ΤΥΠΑΛΔΟΣ.

Μετὰ βραχείαν περὶ τοῦ κατεπείγοντος τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησιν, καὶ μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θελεῖ λάβει σύντονον πρόνοιαν περὶ τῆς θεραπείας τοῦ καταδεικνυμένου ἀτόπου, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ γενομένη πρότασις.

Προσελθὼν κατόπιν ὁ ἐκ Κερκύρας πληρεξούσιος Χρ. Ποφάντης ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν παραδεδεγμένον ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἀναγνωσθείσης ἀκολουθῶς προτάσεως περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, ὑποβληθείσης ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Γόρτυνος καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Θεοδώρου Δηλιγιάννη, λαβὼν οὗτος τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐνεκα τῆς ἐνώσεως ἠύξησε μεγάλως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ κατὰ συνέπειαν ἠύξησε κατὰ πολὺ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν διαφόρων προξενείων, ὅτι τὴν ἀνάγκην τῆς προσθήκης ὀργάνων ἀνεγνώρισεν καὶ ἡ Συνέλευσις κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ αὐτῆς, καὶ ὁ προκατόχος τοῦ ζητήσεως συμπληρωτικὴν πίστωσιν, ὅτι ἐνόμισεν προτιμώτερον καὶ συμφωρότερον νὰ φέρῃ νόμον προσδιορίζοντα τὸν βαθμὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων, ὧν τὴν ἀνάγκην καταδεικνύει, καὶ ὅτι ἡ πίστωσις καὶ τὸ προτεινόμενον προσωπικὸν δὲν θὰ ἔχουν διαρκεῖαν πλέον τοῦ 1864.

Παρατήρησεν ὁ πληρεξούσιος Ἄντ. Μαυρομιχάλης, ὅτι τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειούμενον προσωπικὸν τῶν Προξενείων, καὶ μετὰ τὸν περιορισμὸν οὗ ἐπέφερεν ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ, ἥς ἦτο καὶ αὐτὸς μέλος, ἐθεωρήθη ἀρκετὸν καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ὅτι, προκειμένου νὰ νομοθετηθῶσι νέαι θέσεις καὶ ν' αὐξήσῃ ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ 35 χιλιάδας δραχ-

μῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπαχθῇ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον εἰς τὴν νενομισμένην τάξιν.

Γενομένης προτάσεως ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Μίληση, νὰ συζητηθῇ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον τὸ προτεχὲς Σάββατον, καὶ παρατηρήσαντος τοῦ πληρεξουσίου Σαραβα, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ πάσα περαιτέρω συζήτησις, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα παρεδέρχῃ δι' ἀναστάσεως τὴν τύπωσιν καὶ τὴν κατὰ τὸ προτεχὲς Σάββατον συζήτησιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθεῖσα· εἴ-α τῆς προσαρτωμένης προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐχούσης οὕτως·

Κύριοι!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιφάνειαν σχέδιον νόμου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 69343 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ε. ε. ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου.

Ἡ πίστις αὕτη εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία, καθόσον πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐπὶ μίαν ἐτι τριμηνίαν συντήρησιν ἐν γένει ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ ἀτμοδρόμωνος «ἡ Ἑλλάς» περὶ τοῦ ὁποῦ οὗ προϋπολογισμὸς δὲν προέβλεψεν εἰμὴ διὰ μίαν τριμηνίαν λήξασαν ἤδη.

Ἐπισυνάπτω πρὸς πληροφορίαν σας τὴν προτῶν αἰτησὶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1861.

Ὁ Πληρεξούσιος καὶ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις εἰς ἀρχαῖα ἐξήκοντα ἑνὲς χιλιάδων τριακοσίων τεσσαράκοντα τριῶν, ἀριθ. 69,343, καταλογιζομένη εἰς τὸν ἐιδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου τοῦ 1864 καὶ ὑπὸ τὰ ἑξῆς Κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Κεφ. 1. Ἄρθρον α'. μισθὸς ἀξιωματικῶν... δρ. 3,711
» 1. » γ'. » πληρωμάτων... » 27,632
» 2. » — Τροφαί... » 18,000
» 3. » γ'. Γαϊάνθρακες... » 20,000

Τὸ ὅλον δραχ. 69,343.

Ἀριθ. 3375.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐνεκρίθη νὰ διατηρηθῇ εἰς ἐνεργείαν ὁ Ἀτμοδρόμος «ἡ Ἑλλάς» ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριμηνίαν.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ διατήρησιν τοῦ πλοῦ αὐτοῦ δαπάνη, παρακαλεῖται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προκαλέσῃ συμπληρωτικὴν πίστωσιν δραχ. 69,343, καταλογιζομένην ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τ. ε. κατὰ τὸν συνημμένον Πίνακα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Αἰτησις προσθήκης πιστώσεως, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, διὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ συντήρησιν τοῦ Ἀτμοδρόμωνος «ἡ Ἑλλάς» ἐπὶ μίαν τριμηνίαν.

Διὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ διατήρησιν τοῦ Ἀτμοδρόμωνος ἐπὶ τριμηνίαν ἀπαιτεῖται πίστις...			
Κεφ. 1—α.	μισθὸς ἀξιωματικῶν δραχ. 3,711		
1—γ.	» πληρωμάτων » 27,632	69343	
2	Τροφαί	» 18,000	
3—γ.	Γαϊάνθρακες	» 20,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ιουλίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Καὶ τοῦ πληρεξουσίου Β. Βαλτινοῦ προτείναντος τὴν συζήτησιν αὐτῆς κατὰ τὸ προτεχὲς Σάββατον, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ἐξέθηκεν, ὅτι ἐξαντληθείσης τῆς διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἀτμοδρόμωνος χορηγηθείσης πιστώσεως, ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ νέαν πίστωσιν, διότι μετὰ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου, μετὰ τὰς ἀνάγκ-

και της υπηρεσίας, νομίζει αναγκαίαν την διατήρησίν του. Καθ' ἃ υπελόγησεν, ἡ δαπάνη ἔσται μικρά, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ ἂν διαλυθῇ ὁ Ἀρμοδρόμων τὰ πληρώματα, τῶν ὁποίων εἰστέ ἡ θητεία δὲν ἔληξε, θιλοῦσι μένει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Παρατήρησεν ὁ πληρεξούσιος Σπ. Ἀντωνόπουλος, ὅτι κατὰ τὸν Λογιστικὸν Νόμον, ὁσάκις ζητεῖται ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν πίστωσις τις, πρέπει νὰ καταδεικνύονται καὶ οἱ πόροι· τοῦτο ὑπάρχει καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, εἰς ὃν ἀρ' ἑνὸς σημειοῦνται τὰ ἐξόδα, ἀρ' ἑτέρου δὲ τὰ ἐσοδα.

Κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Παπαμιχαλόπουλος ἐπρότεινε νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα ἡ ἀναγνωσθεῖσα πρότασις καὶ νὰ συνταχθῇ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀπαιτούμενη ἐκθεσις.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Παλαμίδης, ὅτι προκειμένου περὶ αὐξήσεως τῶν ἐξόδων πρέπει νὰ γίνηται λόγος καὶ περὶ τῶν ἐσόδων, ἵνα τηρηθῇ ὁ κανὼν τῆς ἰσορροπίας. Ὅτι ἐκτός τούτου ἦτον ἀνάγκη νὰ υποβληθῇ ἰσολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, διότι πολλὰ ἔδοθησαν πιστώσεις.

Παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ χρόνος τῆς υποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐνώπιον τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων εἶναι ὠρισμένος, καὶ τότε ἡ Κυβέρνησις θίλει παρουσιάσει αὐτόν, διότι ἤδη τοῦτο καθίσταται ἀδύνατον.

Ἀντιπαρατήρησεν ὁ πληρεξούσιος Παλαμίδης, ὅτι ἀπὸ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ὥρειλε νὰ υποβληθῇ ὁ γενικὸς λογαριασμός. Ἐπομένως ἡ ὑπηρεσία πρέπει νὰ ἔχῃ παρεκτετασμένην τὴν ὕλην.

Ἰπέλαθεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι οἱ ἀπολογισμοὶ διδόνται τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὅτε θεσπιοῦνται αἱ εἰσπραξεις καὶ τὰ ἐσοδα.

Μετὰ βραχείαν συζήτησιν καθ' ἣν διάφοροι ἐξετέθησαν γνώμαι, γενομένης προτάσεως ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Δρόσου νὰ παραχθῇ προσωρινὴ κατάστασις περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ταμιακῶν βιβλίων, καὶ πάντων συναίνεσάντων, ὁ ὑπουργός τῶν ἑσωτερικῶν διεβεβαίωσεν, ὅτι θέλει υποβληθῇ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σάββατου ἡ κατάστασις αὕτη, ἂν ὑπάρχῃ ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου ἡ ἀπαιτούμενη ὕλη.

Ἀνέγνω κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Μετσηνῆς καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν νομοσχέδιον, περὶ συστάσεως ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν, καὶ ἐξέθηκεν, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ σύστασις τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἀθηνῶν, καὶ

ἐπειδὴ τῇ συμβουλῇ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τὸ περὶ ταύτης ψήφισμα, υποβάλλει τὸ νομοσχέδιον· προτείνει δὲ, καὶ ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη, ὡς ἡμέραν συζητήσεως αὐτοῦ τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Ἀναγνωσθεῖσης ἀκολουθῶς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Λεβαδείας, καθ' ἣν χαρακτηρίζεται ὁδὸς ἐθνικὴ ἡ ἀπὸ Λεβαδείας μέχρι Ὠθῶν, καὶ τοῦ πληρεξουσίου Καλμούχου ἐκθεσάντος, ὅτι πρὸ τεσσάρων μηνῶν ὑπέβαλε πρότασιν, καθ' ἣν χαρακτηρίζεται ὡς ἐθνικὸν τὸ τεμάχιον τῆς ἀπὸ Ἀργους μέχρι Μύλων ὁδοῦ, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῶσιν ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις αὗται, ἥ τε ἀναγνωσθεῖσα καὶ ἡ ὑπομνησθεῖσα, τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Ἐπερωτήσαντος εἰτα τοῦ πληρεξουσίου Κ. Δαγρῆ τὸν ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργόν, ἐάν ἦναι ἀληθεῖς, ὅτι διωρίσθη Γεν. Προξένος εἰς Βουκουρεστίαν ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἡ Συνέλευσις κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἐθεώρησεν ἀνάξιον τῆς θέσεως τοῦ ὑποπροξένου Γαλαζίου, διότι πολλὰς ἐκ Βουκουρεστίου ἔχει ἐπιστολάς, ἐξιστορούσας τὴν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς αὐτοὺς ὁμογενεῖς τὸ ἀκουσμά τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι, αὐτὸς μὲν ἀοτίως παραλαβὴν τὴν διεθύνειν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργείου οὐδένα διώρισεν, εὔρεν ὅμως διωρισμένον ὑπὸ τοῦ προκατόχου του Πρόξενου Βουκουρεστίου τὸν Κ. Γκιώνην.

Ζητήσαντος ἑπειτα τὸν λόγον τοῦ πληρεξουσίου Κ. Δαγρῆ, καὶ τοῦ μὲν Προέδρου παρατηρήσαντος αὐτῷ, ὅτι πρέπει νὰ διατυπώσῃ τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας του, πολλῶν δὲ πληρεξουσίων προτεινάντων τὴν εἰς ἄλλην ἡμέραν ἀναβολὴν, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ περαιτέρω συζήτησις τὸ προσεχὲς Σάββατον, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Δαγρῆ τοῦ θέματος αὐτῆς.

Παρατήρησεν ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Χαντσερῆς, ὅτι οὐδαμῶς ἐν Βουκουρεστίᾳ Ἑλλήνων, ὧν εἶναι ἀντιπρόσωποι, ἐξέθεσεν αὐτῷ παράπονόν τι κατὰ τοῦ περὶ οὗ ἐγένετο λόγος διορισμοῦ.

Λαβὼν ἀκολουθῶς τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Βαλασόπουλος, ἐξέθηκεν, ὅτι ὁ αἰδιδίμος Στουρνάρης κατέλιπε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς παρουσίας του ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ διέθεσεν αὐτὸ ἵνα χρησιμεύτῃ πρὸς ἰδρυσιν Πολιτεγχείου τῶν ἐναντίων καὶ ὠρκαίων τεχνῶν· κατέστησε δὲ ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης του τὰ νομοθετικά Σώματα· ὅτι ἐπομένως διώρισαν ἀντιπροσώπους

των, ἡ μὲν Βουλὴ τὸν Κύριον Νικόλαον Χατζῆ Ἀναργύρου, μετ' αὐτὸν τὸν Κύριον Λεώπουλον καὶ τελευταῖον τὸν ἀγορεύοντα, ἡ δὲ Γερουσία τὸν Κύριον Φύλλαν· ὅτι μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου τὸ πλεῖστον μέρος τῆς παρουσίας αὐτῆς. 450,000 δραχμαί, ὡς νομίζει, εἶχε κατατεθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ ὅτι ἔμεινεν ἐκκρεμὴς δίκη τις μεταξὺ τοῦ Στουρνάρη καὶ τοῦ Κ. Τσιτζίτσα ἐκ 50,000 ταλλήρων. Ολίγοι ἢ ἑρπὶς πρὸς τῆς μετ' ὀλίγῃ· εἶχεν ἐγκριθῆ τὸ σχέδιον τοῦ Πολυτεχνείου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐμέλλε νὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος. Ἐπλήθην ἡ μεταβολὴ καὶ ἐπαυσαν οἱ ἐπίτροποι τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ὁ μακαρίτης Μανᾶκης ὡς ἐπίτροπος τοῦ Μ. Τσιτζίτσα, κληροδοτήσαντος πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν 100,000 ταλλήρων, ἀνεδέχθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν οἰκοδομὴν, καὶ ἐξήκολούθη νὰ ἐργάζεται πρὸς τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπάρχουν ἐπίτροποι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, θεωρήσεν ἀναγκαῖον ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν ταῦτα, ὅπως λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ καθιδρύματος καὶ διὰ τὴν ἐκκρινῆ δίκην.

Ἰπέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Κόκκινος, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Τσιτζίτσα, ὅστις ἐκαλεῖτο εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ Ν. Στουρνάρη διὰ τῆς θελήσεως τοῦ διαθίτου, ἐκλήθη δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἡ χήρα τοῦ αἰμνήστου Μ. Τσιτζίτσα εἰς τὴν θέσιν, ἣν κατεχεν ὁ μακαρίτης συζυγὴς τῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης· ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτῇ δὲν δύναται ν' ἀνακληθῇ εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, τὰ ὅποια ἀντικαθιστᾷ ἡ Συνέλευσις· ὅτι ὁ μακαρίτης Μανᾶκης ἐνήργει πάντοτε κατ' ἐντολὴν καὶ εὐθνην τῆς Κ. Τσιτζίτσα, καὶ ἐπομένως, καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ διαθρεῖ ἡ Κ. Τσιτζίτσα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν διαχείρισιν. Ὅτι ἡ παρουσία τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ὅση ἐξεκαθαρίσθη καὶ κατετέθη εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐξηντλήθη διατεθείσα ὑπὲρ τοῦ Πολυτεχνείου· ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Κ. Τσιτζίτσα δίκη ἐκινήθη ἐκ μέρους τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης, οἵτινες διώρισαν δικηγόρους τῶν τὸν μακαρίτην Δαμιανόν, τὸν Κ. Διομήδην Κυριακοῦ καὶ τὸν ἀγορεύοντα· ἐξεδόθη προδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀλλὰ δὲν ἦδυνήθησαν νὰ προσεγγάωσι τὰς διαταχθείσας ἀποδείξεις· ὅτι ἔχουν ἀνάγκην τῶν ἐγγράφων τοῦ αἰμνήστου Στουρνάρη, καὶ δι' αὐτὰ, εὐρετκόμενα παρὰ τῷ Κωνσ. Τσιτζίτσα καὶ παρ' ἄλλοις, οἱ ἐκτελεσταὶ ἔλαβον τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

Ἀναβλήθεισος τῆς περαιτέρω ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεως διὰ τὸ προτελεῖς Σάββατον, ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ πλη-

ρεξουσίου Γ. Σταύκου ἀναφορὰ τοῦ Κωνστ. Καλκαντούση κατ' οἰκου Ἀγρινίου, καταγγέλλοντος, ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπαρχείου Τριφυλίας Ρωχᾶς, ἐρόνευσε κατὰ τὰς ἀρχάς τῆς ἐπαναστάσεως τὸν υἱὸν του, καὶ παραπονουμένου κατὰ τῆς διατηρήσεώς του εἰς τὴν δημοσίον ὑπηρεσίαν, ἀναγνωσθείσης δ' αὐτῆς, ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Σταύκος, ὅτι πολλάκις παρέστησε πρὸς τοὺς χρηματίζοντας ὑπουργοὺς τῶν Ἑσωτερικῶν τὸ σκανδαλίδες τῆς διατηρήσεως εἰς τὴν δημοσίον ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀναφορὰ ὑπαλλήλου, ἀλλ' οὐδὲν ἐνηργήθη· ὅτι ἀκολουθῶς ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς διέταξε τὸν Νομάρχην Ἀκαρυντίας νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελεῖα Μεσολογγίου, καὶ ὅτι αἱ πληροφορίες διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δίνεται καὶ ἥδη, ἂν θέλῃ, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ τὸν πληρεξούσιον Κ. Θεοφίλου.

Ἀπανήσαντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει ἐνεργῆσαι τὰ δέοντα ἅμα λάβῃ τὰς πληροφορίες, ἀπεφασίσθη νὰ διαβιβάσθῃ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον μετ' ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν.

Ἀναγνωσθέντος εἰτα τοῦ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως ΣΠΛ' καταχωρισθέντος σχεδίου ψηφίσματος, περὶ παραχωρήσεως εἰς τιν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν Γεωργικὴν ἐταιρίαν τοῦ ἐθνικοῦ κτήματος τοῦ ἐπιλεγομένου κτήματος τοῦ Ρούφ ν.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Α. Καλὸς, ἐξέθηκεν, ὅτι κύριον μέλημα σήμερον ὄλων τῶν Κυβερνήσεων εἶναι ἡ προαγωγὴ τῆς γεωργίας. Ἡ Συνέλευσις θεωρήσεν ἀναγκαῖον νὰ καταργήσῃ τὴν ἐν Τίρυνθι γεωργικὴν σχολὴν, καὶ νὰ συστήσῃ σχολεῖα κατ' ἐπαρχίας· ὅτι παρουσιάσθη ἐταιρία καὶ ἀνεδέχθη ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο. Ἡ Γεωργικὴ Ἑταιρία, συστηθεῖσα διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Ἰουνίου 1861 ὑπέσχετο οὐ μόνον τὴν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ οὐστασιν ἐτέρων σχολείων κατὰ νομοίς ἢ κατ' ἐπαρχίας.

(Ἀνέγνω ἐνταῦθα τὰ ἀρθρα 5 καὶ 6 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐταιρίας.)

Ἐς πρώτιστον δὲ σχεδὸν μέσον πρὸς προαγωγὴν τοῦ σκοποῦ τῆς θεωρήσεως νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου τὴν παραχώρησιν τοῦ κτήματος Ρούφ, τοῦ λεγομένου δεινδροκαμείου, καὶ προσέτι τὰς γαίας, αἵτινες εἶχον παραχωρηθῇ ἄλλοτε παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν Ρούφ καὶ ἐνοικισθῇ εἰς τὴν πρῶν Βασιλίσσαν Ἀμαλίαν. Ἡ πρόσδοξ ἡ ἐξ αὐτοῦ παραγομένη ἀναβαίνει εἰς

16,000 δραχμῶν, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐλαττωταί, διότι ἡ Κυβέρνησις δαπανᾷ εἰς μισθοὺς καὶ τακτικά ἐξόδα δραχμὰς 8580, καὶ εἰς ἄλλα ἐξόδα δραχμὰς 5000, ἥτοι δραχμὰς 13,580, ὥστε ἡ καθαρὰ προσοδος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑπερβαίνει τὰς 7000 δραχμῶν.

Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι οὐδὲν ἀπέναντι τῶν εἰς ἄλλα Κράτη γινομένων δαπανῶν.

Ἡ ἐταιρία δὲν ἔχει σκοπὸν ἄλλον ἢ νὰ συλλέγῃ συνδρομὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας· θέλει δὲ ἀναλάβει καὶ τὰ καθήκοντα τῆς βιομηχανικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐάν δὲν δεχθῇ τὴν προτεινομένην παρχωρίαν, ἡ χρήσιμος αὕτη ἐταιρία δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς.

Ὡς πρὸς τὴν ὑφισταμένην ἐνοικίαν, ἡ ἐταιρία ἀναλαμβάνει πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἐκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἧς, κυρουμένων τῶν δαπανῶν τοῦ γραφείου διὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον, προτείνει νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον διὰ μὲν τὰς δαπάνας τοῦ Ἰουλίου πίστωσις δραχμῶν δέκα χιλιάδων, ἀπέναντι δὲ τῶν δαπανῶν τοῦ Αὐγούστου, προκαταβολὴ τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν. Ἡ δὲ Συνέλευσις παραδεξαμένη τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκθεσιν ἐχορήγησε συγχρόνως εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον καὶ ἑτέραν πίστωσιν ἐκ δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων διὰ τὰς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἀποζημιώσεις.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. Γρίβας.

Ι. Κ. Ξυδάκτυλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν πρώτην Αὐγούστου 1861, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐνώπιον αὐτῆς, προσελθὼν ὁ ἀρτι ἀφικθεὶς πληρεξούσιος Χ. Πορφάντης ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἑξῆς ὅρκον.

«Ὁ μὲν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαι-

ρέτου Τριάδος νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολήν. »
Διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ ὑπεγράφη δεόντως.

Ὁ ὀρκισθεὶς

Χ. Πορφάντης.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Νικολαΐδης.

Ι. Κ. Ξυδάκτυλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΔ'.

τῆς 3 Αὐγούστου 1861.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν δεκάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῶν δύο προηγουμένων συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀπιστάλη ἐκ Λευκάδος ἀναφορά κατὰ τῶν αὐτοῦ διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς κωλυσασῶν τὴν σύστασιν Συλλόγου τινος ἀφ' Ἀδελφότητος. Καὶ τοῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ γνωστοποιήσαντος, ὅτι διέταξεν ἡ Κυβέρνησις τὰς ἀρχὰς νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως τὰ κατὰ νόμον, τοῦ δὲ πληρεξουσίου Σέρβου ἐξηγήσαντος, ὅτι ἐν τῇ ἰσχυροῦσι ἰονίῳ νομοθεσίᾳ ἐτεκράτει ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεταυρίζεσθαι, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε, νὰ διατυχεσθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορά εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ θερμῆς συστάσεως πρὸς ἐκτελεσιν τοῦ Νόμου καὶ τοῦ δικαίου καὶ τιμωρίαν πάσης γενομένης τυχὸν παρανομίας· νὰ εἰδοποιηθῇ δὲ ἐν καιρῷ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

Ἀναγγείλαντος εἰτα τοῦ Προέδρου, ὅτι πρῶτα ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίης διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῶν 1 καὶ 2 ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος συζητήσεως, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας, περὶ καταργήσεως τῶν αὐτοῦ τιμωριωτικῶν κλπ. δικαιωμάτων, συζήτησις, ὁ πληρεξούσιος Π. Κωνσταντᾶς ὤρισε, συναινέσει τῆς Συνελεύσεως, ἡμέραν συζητήσεως τῆς μνησθείσης προτάσεως τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Ἀνεγνώσθη εἰτα πρότασις τῶν πληρεξουσίων Μηλιαρέση κλπ, περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ 2 ἀρθρον τοῦ Συντάγματος, καὶ ἑτέρα πρότασις τῶν πληρεξουσίων Σολιώτου καὶ Τσατσάρα, περὶ

(Πρακτικά τῆς Συνελεύσεως Τόμος Ε')

μεταρρυθμίσεως τῶν Σ'. καὶ ΣΑ'. ἐκκλησιαστικῶν Νόμων, ἔχουσιν οὕτω.

Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πληρεξούσιοι προτείνουν, ἵνα εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος προστεθῇ τὸ ἐξῆς ἐδάφιον.

«Νέος περὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας Νόμος, διατηρῶν τὰς ἡδὴ ἐν τῷ Βασιλείῳ ὑπαρχούσας ἀρχιερατικὰς ἐξουσίας, θέλει κανονίσαι τὰ περαιτέρω ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῆς διὰ μυστικῆς ψήφοφρίας ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων ὑπὸ τοῦ Κλήρου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Αὐγούστου 1864.

Δημήτριος Μηλιαρέτης, Ἰωάννης Μαρίνος, Θεόδωρος Ζερβός, Τ. Μαρτύρος, Γεώργιος Κωζάκης, Τυπάλδος, Ἰωάννης Σιδηροκα-
στρίτης, Σ. Α. Μεταξᾶς, Χριστ. Α. Πορφύρης, Σ. Ξ. Πυλαρινός, Ν. Φωκάς, Γεώργιος Μόρμωρης, Ι. Βελιανίτης, Νικόλ. Μ. Βαλ-
σαμάκης, Φραγκίσκος Κουερίνος, Ἀνδρέας Τερτσάκης, Μηνᾶς Κα-
ρύδης, Εὐστάθιος Γιαννούσης, Παῦλος Ταβουλάρης, Διονύσιος
Μεταξᾶς Σαντορίνης, Ἰωάννης Δομενεγίνης, Μιχαὴλ Ἰω. Νομικός,
Ἀνδρ. Γαῖτας Φωσκάδης, Γεώργιος Βελιανίτης, Κωνσταντῖνος
Μακρῆς, Νικόλαος Κολυβάς, Ἀλέξανδρος Σταμχτόπουλος, Μ.
Καλαῖνης, Ἀλέξ. Τσικλαμπᾶς, Ἀνδρ. Βλαντῆς, Γεράσιμος
Σέρβος, Περικλῆς Σταῦρος, Εὐστάθιος Φίλιππος, Ἀριστοτέλης
Βαλαωρίτης, Δ. Κόνδης, Δ. Ι. Πατέλλης, Κοσμάς Πανάρετος,
Κωνστ. Λομβάρδος, Διονύσιος Κοκκίνης, Γεώργιος Λογοθέτης,
Δημήτριος Μιχαλῖτης, Ἰωάννης Σούλης, Ἰωάννης Α. Μόζιρας,
Νικόλαος Μουζάκης, Δημήτριος Μακρῆς, Α. Καποδίστριας, Ἀρ-
σένιος Ῥάλλης, Νικόλαος Λούδρος, Α. Κοντός, Ἰωάννης Γου-
λιαρμῆς, Σπυρίδων Χειμαριός, Ἀν. Νικοκάδουρας, Β. Μεταλι-
νός, Σ. Δ. Κόνδης, Α. Σπ. Μεταξᾶς, Γεράσιμος Α. Λιθαδάς,
Εὐστάθιος Πήλλικας.

Πρὸς τελειότερον καταρτισμὸν, κανονικωτέρην διαρρύθμισιν
τῆς Ἐκκλησίας, εὐχερεστέραν συγχώνευσιν τῆς ἐνωθείσης Ἐπτα-
νήσου καὶ τὴν βελτίωσιν ἐν γένει τοῦ κλήρου.

Προτείνομεν

Ὅπως οἱ Σ'. καὶ ΣΑ'. ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι μεταρρυθμισθῶσι,
ψηφισθέντων ὡς νόμων τοῦ Βασιλείου εἴτε παρὰ τῆς Συνελεύ-
σεως, εἴτε, ὅπερ ὀρθότερον καθ' ἡμᾶς, παρὰ τῆς Α'. Βουλῆς, τῶν
ἐπισυναποτεμένων ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ νομοσχεδίων, ἥτοι α'.
περὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας, β'. περὶ ἐπι-
σκοπῶν καὶ ἐπισκόπων, γ'. περὶ ἱερατικῶν σχολείων, καὶ δ'.

τὸ πρὸ καιροῦ παρὰ τῆς ἐπὶ τοῦ κλήρου ἐπιτροπῆς τῆς Συνε-
λεύσεως εἰσαχθὲν ψήφισμα περὶ συστάσεως ἐκκλησιαστικοῦ τα-
μείου καὶ χορηγίας εἰς τὸν δευτερεύοντα Κλῆρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1864.

Οἱ πληρεξούσιοι

Χ. Ν. ΣΟΛΙΩΤΗΣ.

Γ. ΤΣΑΤΣΑΡΑΣ.

Λαβὼν ὕστερον τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Γ. Ἰακωβάτος
Τυπάλδος, ὑποστήριξε τὰ ἐν τῇ προηγουμένη ἀγορεύσει τοῦ ἐκ-
τιθέμενα ἐπιχειρήματα, δι' ἀναπτύξεως σκοπούσης τὴν ἀνα-
σκευὴν τῶν κατ' αὐτῶν ἀντιταχθέντων, καὶ ἐπέμεινεν εἰς τὴν
παραδοχὴν τῆς τροπολογίας του.

Διακοπείσης τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐπὶ τινὰς
στιγμάς, λαβὼν τὸν λόγον, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει αὐτῆς, ὁ πλη-
ρεξούσιος Ῥήγας Παλαμίδης, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς, εὐρε-
θεῖσα ὑπὸ τὸ κράτος ἄλλων περιστάσεων ἀπὸ τὰς τῆς Ἐπτα-
νήσου, ἐκήρυξε τὴν διοικητικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐκκλησίας
τῆς, χωρὶς ὅμως νὰ διαρρήξῃ τοὺς πνευματικούς τῆς δεσμούς
μετὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας· παρτήρησε δὲ, ὅτι τὰ περὶ τῆς χει-
ροτονίας τῶν Ἀρχιερέων ἐν τῷ μέλλοντι, τὰ περὶ τῶν μοναστη-
ριακῶν περιουσιῶν καὶ τὰ τούτοις σχετικὰ, εἶναι νομοθεσίαις
μεταβλητῆς ἔργα, καὶ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἐσυμ-
πέρανε δὲ ὑποστηρίζων τὴν παραδοχὴν τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἄρ-
θρων, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Κωνστ. Λομβάρ-
δος, ἐξέθηκε, μετ' ἀφήγησιν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Ἐπτανήσου
κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Συντάγματος τῶν 1817
καὶ τοῦ Νόμου τοῦ Β'. Κοινοβουλίου καὶ μετ' ἄλλας τινὰς ἀνα-
πτύξεις ἀποδεδειχίας εἰς τὴν ἀντίκρουσιν τῶν λεχθέντων
ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Π. Καλληγᾶ, ὅτι, καθ' ἃ ἤκουσεν, ὁ
οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, πρόκειται ν'
ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι συγκατατίθεται νὰ παραι-
τηθῇ τῶν ἐκδόσεων τῶν χειροτονιῶν τῶν ἀρχιερέων τῆς Ἐπτα-
νήσου, καὶ ἐσυμπέρανεν ὑποστηρίζων, ὅτι τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς
τῶν ἀρχιερέων τῆς Ἐπτανήσου ζήτημα πρέπει νὰ νὰ λυθῇ ἐν
τῷ Συντάγματι ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπι-
κρατοῦντος αὐτοῦ συστήματος.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος, συστήσας εἰς τοὺς ὑποβαλόντας τροπο-
λογίας ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρων, ἡ προτάσις πρὸς με-

ταβύθμισιν οίανδήποτε τοῦ κειμένου αὐτῶν, νὰ συνέλθωσι τὴν 10 π. μ. ὥραν τῆς αὔριον εἰς τὸ κατάστημα τῆς Συνελεύσεως πρὸς συγχώνευσιν ἢ ἀπλοποίησην αὐτῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μιχαηλίδης.
Α. Νικολαΐδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΔ'.

Τῆς 5 Αὐγούστου 1864.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Επὶ τῇ αἰτήσει τοῦ πληρεξουσίου Α. Βρυώνη, ἐχορηγήθη αὐτῷ μηνιαίας ἀπουσίας ἀδεια.

Ἀναγγέλλαντος τοῦ Προέδρου κατόπιν, ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου « Ἀγίας Εὐθμίας » τῆς Παρνασσίδος ἐξαιτοῦνται δι' ἀναφοράς των νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ γενόμενον αὐτοῖς δυστύχημα τοῦ ἐμπρησμοῦ τῶν θημωνιῶν των, ἀπεφασίσθη νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ προκειμένη ἀναφορά μετὰ τῆς ἐξαιτουμένης συστάσεως.

Ἀναγγελλθέντος ὡσαύτως ὑπερον, ὅτι ὑπεβλήθησαν προτάσεις ὑπὸ μὲν τοῦ πληρεξουσίου Α. Εὐμορφοπούλου, περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δυτικῶν ἐπισκόπων διὰ πρυσθέτου ἄρθρου ἐν τῷ Συντάγματι, ὑπὸ δὲ τῶν πληρεξουσίων Καραγιαννοπούλου κλπ. περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον καὶ ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Κραθασαράν καὶ ἀπὸ Κραθασαρά εἰς Βόνιτσαν ὁδοῦ ὡς ἐθνικῆς, καὶ τροπολογία ἐπὶ τοῦ 4 ἁρθρου τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Γρ. Χαντζερῆ, ἀπεφασίσθη πᾶσιν μὲν ἡ τύπωσις καὶ διανομὴ τῶν δὲ προτάσεων καὶ ἡ συζήτησις τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Παρελθὼν εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ἱπουργός, ὑπέβαλε τηλεγραφικὴν Σύμβουλιν, συνομολογηθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 26 Ἰουλίου—7 Αὐγούστου ε. ε. μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὑψ. Πύλης, μετὰ προτάσεως περὶ ἐπικυρώσεως αὐτῆς, καὶ ἐσύστησε τὴν ταχεῖαν συζήτησίν των.

Ἀκολουθῶς ἡ Συνέλευσις, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐδέχθη μὴ ἀντιλεῖξασα τίν τε τύπωσιν καὶ διανομὴν τῶν μενηθέντων ἐγγράφων, καὶ τὴν συζήτησιν αὐτῶν τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Λαβὼν ὑπερον τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρίπολος, ὑπεστήριξε διὰ μακρῶν τὰ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, καὶ ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν των, ἀντικαθισταμένης μόνον ἐν τῷ 1 ἁρθρῷ τῆς λέξεως « ἀνεκτῆς, » διὰ τῆς « ἐλευθέρως ».

Προταθέντος κατόπιν ὑπὸ τινῶν νὰ παύσῃ ἡ περαιτέρω συζήτησις, καὶ τοῦ μὲν πληρεξουσίου Ἰω. Μαρίνου παρατηρήσαντος, ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ θέουσα ἀνάπτυξις τῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν καὶ προτάσεων, τοῦ δὲ πληρεξουσίου Βλ. Βαλτινοῦ ἀντιπαρατηρήσαντος, ὅτι ἐξενετλήθη ἡ συζήτησις, πολλῶν δὲ μετ' ἐκατέρας τῶν γνωμῶν τούτων συνταχθέντων, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ἐδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐξακολουθῆσιν τῆς συζητήσεως.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Σπυρ. Τρικούπης, ὑπεστήριξε τὰ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, καὶ προέτεινε συνάμα, νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις πάσης τροπολογίας καὶ νὰ προταχθῇ ἡ ἐξῆς: « εἶναι ἢ δὲν εἶναι παραδεκτὰ τὰ ὑπὸ συζήτησιν δύο ἄρθρα ὅπως ἔχουσιν; »

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Ἀφενταύλης ἐδήλωσεν, ὅτι ποσῶς τὴν πρότασιν του.

Παρετήρηνσεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι πολλοὶ ἐζήτησαν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Τρικούπη, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν αὐτὴν πρὶν ἢ ἡ Συνέλευσις ἐπιτρέψῃ τούτο, ὡς ἀντιβαίνειν εἰς τὸν Κανονισμόν προσέθηκε δὲ, ὅτι ἡ σπουδαιότης τῶν συζητήσεων τοῦ Συντάγματος τῷ ἐπιβάλλει τὴν ἀκριβοῦσαν ἐκτέλεσιν τοῦ Κανονισμοῦ, ὅπως μὴ καθιερωθῇ ἐπιπολαίως τόσον σπουδαῖον προηγούμενον.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Ἰω. Μαρίνος ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Τρικούπη, παρετήρησεν, ὅτι ἡ συζήτησις περιορίσθη εἰς μόνον τ' ἄρθρον τοῦ σχεδίου καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν τροπολογίας τῶν ΚΚ. Ἰακωβάτου καὶ Λούζη, δι' ὅ ἀντέτεινεν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Τρικούπη, ὡς φέρουσαν εἰς τὴν ἀπόκλεισιν πολλῶν ἄλλων προτάσεων μὴ συζητηθεισῶν· τούτο δὲ ὡς καὶ αὐθεὶ συζητηθῶσι καὶ ἀναπτυχθῶσιν.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Κυπαρίσσης ἐδήλωσεν, ὅτι ἀποσύρει τὴν πρότασιν του.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Βλ. Βαλτινός, παρετήρησεν, ὅτι πᾶσαι αἱ τροπολογίαι καὶ προτάσεις ἀνεπτυχθήσαν κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν, καὶ ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐφ' ἐκάστης αὐτῶν ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως

θέλει εἰς μάτην παρέλθει ὁ χρόνος, ἐν ᾗ περιπτώσει κεῖται ἐν τῇ συνειδήσει τῶν πλειόνων ἡ παραδοχὴ τοῦ κειμένου, ὑπεστήριξε δὲ συμπεραίνων τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Τρικούπη.

Ἀντέταξεν ὁ πληρεξούσιος Σέρβος, ὅτι διὰ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος προτάσεως τίθενται εἰς δύσκολον θέσιν οἱ πρεσβύτεροι μὲν ὅτι τὰ ἄρθρα πρέπει νὰ γίνωσι δεκτὰ ὡς ἔχουσι, θεωροῦντες ὁμῶς ἀναγκαίαν καὶ προσθήκην τινὰ μὴ μετακλινούσαν τὴν ἔννοιαν, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπόρριψίν της.

Προσέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Δ. Βουδούρης, ὅτι ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις ἀντίκειται καὶ εἰς τὸν κανονισμόν καὶ εἰς τὰς Κοινοβουλευτικὰς παραδόσεις, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπόρριψίν αὐτῆς· προέτεινε δὲ συνάμα, ἵνα δι' ἰδιαίτερου ψηφίσματος καθιερωθῇ ἡ παραδοχὴ τῶν ἐν ταῖς προτάσεσι τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου διατυπωμένων εὐχῶν.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Ρ. Παλαμίδης, ὅτι ἡ ἐφ' ἧς ἡ συζήτησις πρότασις, κωλύουσα τὴν συζήτησιν τῶν τροπολογιῶν, ἀντίκειται εἰς τε τὸν Κανονισμόν καὶ εἰς τὸν προορισμὸν τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψίν της.

Κατόπιν ἡ Συνέλευσις, ἀποφανθεῖσα δι' ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Προέδρου ὅτι ἐρωτήσῃ καὶ, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐρωτηθεῖσα, παρεδόχθη μὲν νὰ παύσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν δύο ἁρθρῶν, δὲν ἐδέχθη δὲ νὰ παύσῃ καὶ ὡς πρὸς τὰς προσθήκας τὰς μὴ ἐπηρεαζούσας αὐτά, ἀπέρριψε τὴν συγχωρευθεῖσαν τροπολογίαν τῶν πληρεξουσίων Ἰακωβάτου καὶ Λούζη ἐπὶ τοῦ πρώτου ἁρθροῦ δι' ἀναστάσεως, ἀρτῶ ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ν. Λούζη τοῦ νὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως δὲν ὑπεστηρίχθη ὑπὸ εἴκοσι πληρεξουσίων, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ κανονισμός· ἔτι δὲ ἡ Συνέλευσις ἀπέρριψε τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως « ἀνεκτῆς » διὰ τῆς « ἐλευθέρας », καὶ παρεδόχθη τὸ 1ον ἄρθρον κατὰ τὸ σχέδιον, ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικρατούσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελούνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσήλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Γενομένης ἀκολουθῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἡ Συνέλευσις ἀπέρριψε τὰς ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθροῦ τροπολογίας τῶν πληρεξουσίων Ἰακωβάτου καὶ Λούζη, μὴ ἀναστὰς.

Μετά τινος ὑστερον παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν

πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου Ι. Μαρίνου κλπ. ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα παρεδόχθη αὐτὴν δι' ἀναγκάσεως, ὡς ἐξῆς διορθωθείσαν.

« Ἡ Συνέλευσις, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ 2 ἁρθροῦ τοῦ Συντάγματος, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ἵνα ἡ Κυβέρνησις ἔλθῃ ὅσον τάχιστα εἰς συνενόησιν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καθόσον ἀρροῇ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἰονίων νήσων. »

Ἐγένετο ὑστερον κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης τρόπον ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθροῦ ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, καὶ ἡ Συνέλευσις ἐδέχθη αὐτὸ οὕτως·

Ἄρθρον 2. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπόκειται ἀναπαύσασθαι ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρχαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχὰ αὐτῆς δικαιώματα καὶ διοικίται ὑπὸ ἱερῆς Συνόδου Ἀρχιερέων,

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Κόκκινος ἀπέσπυρε τὴν πρότασιν τοῦ. Ἀναγνωσθεῖσης εἰτα τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καταχωρισθεῖσης προτάσεως τῶν ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων Ιω. Βελιανίτου κλπ. καὶ τῆς ἐξῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Ἀθ. Ροντίρη·

« Εἰς τὴν χειροτονίαν τῶν Ἀρχιερέων καὶ πάντων τῶν τοῦ κλήρου ἀξιωματικῶν, ἡ κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἀναμιγνύεται παντάπασι ».

Λαβόντες τὸν λόγον κατὰ διαδοχὴν οἱ προτείναντες αὐτὰς πληρεξούσιοι Βελιανίτης καὶ Ἀθ. Ροντίρης, τὰς ὑπεστήριξαν διὰ μακρᾶς ἀναπτύξεως καὶ ἐπέμεινεν εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν προτεινομένων προσηκόντων.

Λαβὼν ὑστερον τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Παῦλος Καλλιγᾶς, ἐκφράχθη κατὰ τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Ροντίρη καὶ προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἐτέρα πρότασις δύναται νὰ διατυπωθῇ εἰς ἴδιον ψήφισμα, οὐχὶ δὲ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα.

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Β. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Σ. Γρίβας,
Ι. Ξυδάκτυλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΒ'.

της 7 Αυγούστου 1864.

Απαρτισθείσης της Συνελεύσεως περί την δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ὁ Πρόεδρος ἐκύριζε τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀναγνωσθέντων εἰτα τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ, γενομένων ἐπ' αὐτῶν διορθώσεων τινων, παρετήρησαν ὁ πληρεξούσιος Ἰω. Ἄννινος, ὅτι ἐν αὐτοῖς δὲν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἀφορῶν τὴν ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν μέρος, περὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου ὡς ὑπ' αὐτῶν ὑπεβλήθη τὸ πρῶτον, τούτέστιν, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ἵνα ἡ Κυβέρνησις ἔλθῃ εἰς συνεννότησιν μετὰ τοῦ Πατριάρχου περὶ τῆς χειραφετήσεως τῆς Ἰονίου Ἐκκλησίας.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι τὰ πρακτικὰ διέλαβον αὐτοτελεῖ τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν, ἂν δ' αὕτη ἐγχερῆ κατὰ τὴν γνώμην σας διορθώσεως, αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ πλέον, διότι τὰ πρακτικὰ μνημονεύουσι μόνον τὰ γεγονότα, καὶ τοῦ πληρεξουσίου Ἀθ. Ροντήρη ἐχέσαντος, ὅτι ὁ ὁρος αὐτὸς ἀπερρίβη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Ἰακωβάτου καὶ Λουζῆ, ὁ μνηστὴς πληρεξούσιος Ἰω. Ἄννινος ἤρκεισθαι εἰς τὴν ἐν τοῖς παροῦσι καταχωρίσιν τούτων.

Ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν μετὰ ταῦτα, προσήλθεν ὁ ἐκ Κεφαλληνίας πληρεξούσιος Μομφεράτος καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν παραδεδομένον, ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἀνηγγέθη ὕστερον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅτι ὑπεβλήθησαν προτάσεις ὑπὸ μὲν τοῦ πληρεξουσίου Ἀριστείδου Γλαράκη, περὶ προσθήκης εἰς τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἐδαφίου ἀπαγορεύοντος τοὺς τίτλους τῆς εὐγενείας, ὑπὸ δὲ τῶν πληρεξουσίων Ἀναστ. Καλοῦ καὶ Χ. Χρηστοπούλου, περὶ παραπομπῆς τῆς περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων προτάσεως εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς συγχωνεύσεως τῶν νόμων τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῶν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων Σολιώτου καὶ Τσατσάρα περὶ μεταρρίθμισις τῶν Σ' καὶ ΣΔ'. Ἐκκλησιαστικῶν νόμων.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Ἀντ. Μαυρομιχάλης, ἐξέθηκεν, ὅτι παρὰ τὸν Νόμον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνεκάλεσεν εἰς ἐνέργειαν ἀνευ Βασιλικοῦ Διατάγ-

ματος τὸν ἐν ἀργίᾳ διατελοῦντα ταγματάρχην Παππαζαρείρη, διορίσας αὐτὸν ὑποφρουράρχον Ἀθηνῶν, καὶ ἔταξεν εἰς μὴ νομοθετημένην θέσιν, τὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμεῖου, τὸν ταγματάρχην Γούσιον, ἀπολύσας αὐτὸν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ὑποφρουράρχου Ἀθηνῶν· ἐζήτησε δὲ, ἵνα ἡ Συνέλευσις ὀρίσῃ ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ μνηστὴς Ὑπουργὸς νὰ προσέλθῃ καὶ δώσῃ τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

Προκειμένου εἰτα νὰ ὀρισθῇ ἡμέρα ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπερωτήσεως, τινὲς μὲν ἐπρότειναν ὡς τοιαύτην τὴν αὔριον, ἄλλοι δὲ τὸ μετερχόμενον Σάββατον.

Ἐκάλεσεν ὕστερον ὁ Πρόεδρος τὴν Συνέλευσιν ν' ἀποφανθῇ δι' ἀναγνώσεως περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς αὔριον, καὶ, μετὰ τὴν αὕτω γενομένην ψηφοφορίαν, ἀποφανθεὶς, ὅτι δὲν διεκρίθη τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, ἐκάλεσεν τὴν Συνέλευσιν ν' ἀποφανθῇ ἀντιθέτως.

Γενομένης δὲ τῆς ψηφοφορίας ταύτης, καὶ τοῦ Προέδρου κηρύξαντος καὶ πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα ἀμφίβολον, ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ἐξέθηκεν, ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δι' ὀνοματικῆς κλήσεως ψηφοφορίας καὶ ἀφοῦ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι πολὺ σπουδαῖον, συνκινεῖ νὰ ὀρισθῇ ἡ αὔριον ὡς ἡμέρα τῆς περὶ τῆς πρόκειται ἀπαντήσεως, καὶ πιστεύει, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου ψηφοφορήσαντες θέλουν παραδεχθῇ τοῦτο.

Προσέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Βλ. Βαλτινὸς ὅτι, ὅταν γίνωνται ἐπερωτήσεις δι' ὀρισμένας παραβιάσεις τῶν νόμων, οἱ φίλοι τοῦ ὑπουργείου πρέπει νὰ συναινῶσι εἰς τὸ νὰ διδῇται ἀμέσως ἀπάντησις.

Μὴ γενομένης μετὰ ταῦτα ἀντιρρήσεως κατὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς αὔριον ὡς ἡμέρας τῆς μνησθείσης ἀπαντήσεως, ἐπρότεινεν ὁ Πρόεδρος, ἵνα ἀπόσπασμα τῶν παρόντων πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν διαβιβασθῇ σήμερον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργόν, ἡ δὲ Συνέλευσις ἐδέχθη τοῦτο μὴ ἀντιλέξασθαι.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Μακρῆς, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀγορευμάτων ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑπτανήσου ὁ Κ. Καλληγὰς εἶπεν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀμετάκλητον καὶ θεμελιώδη νομοθεσίαν, ἀλλ' εἰς τὴν θετικὴν· ὅτι τὴν γνώμην ταύτην συμμερίζεται καὶ ὁ ἀγορεύων, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι πρέπει νὰ λάβωσι ψηφίσματος τύπον αἱ προτάσεις κατὰ τὴν ψηφοφορίαν.

Ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἡ Συνέλευσις θέλει ἐρωτηθῇ περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Καλληγὰ.

Ἐγένετο ὕστερον λόγος περὶ τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως τῶν Καλοῦ καὶ Χρηστοπούλου καὶ, μετὰ τινα περὶ τούτου ὁρχομένην συζήτησιν, ζητήσαντος τοῦ πληρεξουσίου Διομήδους Κυριακοῦ ἵνα λαλήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐδόχθη τὴν κατ' οὐσίαν συζήτησιν.

Ἐξέθηκεν ἐπομένως ὁ πληρεξούσιος Διομήδης Κυριακοῦ, ὅτι ἡ γνώμη τῶν πληρεξουσίων Βελιαντίου καὶ Ροντίρη δὲν εἶναι παραδεκτέα, ὡς συνάδουσα μὲ τὸ θεοκρατικὸν σύστημα· ὅτι διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς μὴ ἀναμίξεως τῆς πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας καθιεροῦνται Κράτος ἐν τῷ Κράτει ἀνεξαρτήτως ἐνεργούν· διὸ ἐσυμπέρανεν, ὅτι δὲν δύναται καὶ οὐδένα λόγον νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ἐν τῷ Συντάγματι οὐδ' ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ ν' ἀφεθῶσιν ὡς ἔχουσι τὰ τῆς Ἐκκλησίας μεχρὶ τοῦ νομοθετικῶς κανονισθῶσιν ἄλλως.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Μ. Σχινῆς, ὅτι τὰ ἐν τῇ προτάσει τοῦ πληρεξουσίου Ροντίρη ἐκτιθέμενα περιέχονται εἰς τοὺς Συνεδρικοὺς καὶ Ἀποστολικούς Κανόνας καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν ἐν τῷ Συντάγματι· ὅσον δὲ ἀφορᾷ τῇ ἐτέρᾳ προτάσει, προτείνει νὰ σημειωθῇ μόνον ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι νέος Καταστατικὸς Νόμος θέλει ὀρίσῃ τὰ τῆς Ἐκκλησίας, λαμβανόμενου ὑπὸ σκέψιν καὶ τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ Ἐκκλησιαστικοῦ συστήματος.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος λθ. Γ. Πατιμεζῆς, ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ Ροντίρη, ζητήσας μόνον τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐν αὐτῇ λέξεων χειροτονια καὶ ποσμηκὴ διὰ τῶν ἐκλογῇ καὶ πολιτικῇ ἐξουσίᾳ.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Μίλησης, ὅτι ἡ μὲν πρότασις τοῦ Ροντίρη καταστρέφει ἐμμέσως τὰ ἐπιψηφισθέντα ἤδη ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, ὡς θέτουσα τὴν Ἐκκλησίαν ἐκτὸς τῆς πολιτείας, ἡ δ' ἐτέρα, δυνάμενη ὡς κατ' οὐσίαν νὰ ᾔῃ ὀρθή, δεῖ ῥεῖπει νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ Συντάγματος ὡς ὀργανικὴ διάταξις, οὐδ' ἴδιον ψήφισμα, εἰς τὴν δεξιαν τῆς Νομοθετικῆς· ὡς πρὸς τὴν βᾶσιν τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐκφρασθῇ εὐχὴ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, τοῦ νὰ μεταβληθῇ ὁ Καταστατικὸς τῆς Ἐκκλησίας Νόμος.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Ἐμμ. Κόκκινος, ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Π. Καλλιγᾶ καὶ ἀνέπτυξεν, ὅτι τὸ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπικρατοῦν σύστημα ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀρχιερέων συμβιβάζεται καὶ μὲ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὲ τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν. Ἐσυμπέρανε δὲ, ὅτι

δύναται ἡ Συνέλευσις νὰ παραδεχθῇ αὐτὸ, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι πρέπει νὰ κανονισθῶσι διὰ τὸν κλῆρον προσόντα, συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν πρόδοον τῆς ἐποχῆς.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Λομβάρδος, ὅτι, εἰάν ἡ Συνέλευσις προτιμᾷ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐνταῦθα συστήματος, εἶναι δίκαιο καὶ ὀρθὸν νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ διατήρησις τοῦ ἐπικρατοῦντος αὐτοῦ, γινομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς μνείας περὶ τούτου.

Λαβὼν τὸν λόγον ἀκολουθῶς ὁ πληρεξούσιος Βαπτιστῆς Ἄννινος, ἐπεχείρησε διὰ μακρᾶς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῆς Ἑπτανήσου· ὑπὸ τὴν προστασίαν ν' ἀντικρούσῃ τοὺς λόγους τῶν πληρεξουσίων Ἰακωβάτου, Λούζη καὶ Λομβάρδου, ἐξέθηκε δὲ, ὅτι συμμερίζεται τὴν ἀρχὴν τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὅποιαν ὁ Κύριος Καλλιγᾶς ὑπεστήριξε, μὴ ἀποδεχόμενος ἄλλως τὰ παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς Ἑπτανήσου λεχθέντα· συνεμερίσθη δὲ συνάμα τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀρχιερέων παρὰ τοῦ κλήρου διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.	Σ. Γρίβας,
	Α. Νικολαΐδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν ἐβδόμην Αὐγούστου τοῦ 1861 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐνώπιον αὐτῆς, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφίχθεις πληρεξούσιος ὡμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὁμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολήν. »

Διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ ὑπεγράφη δεόντως.

Ὁ ὁρκισθεὶς:	Ὁ Πρόεδρος
Ἰωσήφ Μομφεράτος,	ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.
Ὁ ἱερεὺς	Οἱ Γραμματεῖς
Ἰωάννης Κυριαζῆς,	Σ. Γρίβας,
	Ι. Ξυδάκτιλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΖΓ'.

Τῆς 8 Αὐγούστου 1864.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περί τὴν δεκάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ πληρεξούσιος Ἀναγ. Καλὸς, ὑπέμνησε τὴν περὶ κανονισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν Γερουσιαστῶν συζήτησιν, ἐκκρεμὴ μείνασαν εἰς προηγουμένην τινὰ συνεδρίσιν, καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπανάληψιν τῆς μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ, περὶ ἐπικυρώσεως τῆς τηλεγραφικῆς Συμβάσεως, ἀποφασίσαι τῆς Συνελεύσεως.

Πρακτηρῆσαντος ἀκολούθως τοῦ Προέδρου, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰξιν προτεραιότητος τὰ ἀντικείμενα, ὧν ἡμέρα συζητήσεως προσδιωρίσθη δι' ἀποφάσεων τῆς Συνελεύσεως ῥητῶς ἢ σήμερον, καὶ ὅτι, ὅπως πρὸς μεταβολὴν τῆς ἡμερησίας διατάξεως προκληθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως, δέον ἢ γενομένη πρότασις νὰ ὑποστηρίχθῃ κατὰ τὸν κανονισμόν, ἐδήλωσαν πολλοὶ πληρεξούσιοι ὅτι ὑποστηρίζουσι τὴν μνησθεῖσαν πρότασιν.

Ἐπρότεινεν ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Γ. Πατιμεζῆς, ἵνα παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου προηγηθῇ, κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἡ ἀνάπτυξις τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας, ἀποκειμένου μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ κανονίσῃ τὴν σειρὰν τῶν συζητητέων ἀντικειμένων. Ὁ δὲ πληρεξούσιος Ἀναγ. Καλὸς ἐξηγήσεν, ὅτι ἐννοεῖ νὰ καταλάβῃ θέσιν τὸ ἀντικείμενον περὶ οὗ ἡ πρότασις τοῦ μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τηλεγραφικῆς Συμβάσεως.

Ἀναγγελλαντος τοῦ Προέδρου κατόπιν ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας, λαβὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Πολυχρ. Κωνσταντᾶς, ἀνέπτυξε διὰ μεμρῶν τὴν μνησθεῖσαν πρότασιν καὶ ἐτύπησε τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς, ἐπειπὶν, ὅτι τὰ προνόμια, ὧν ζητεῖται ἡ κατάργησις, προαχθέντα ἐκ τοῦ τιμαριωτικοῦ συστήματος καὶ καθιερούντα διαίρεσιν ἀνισότητος μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῆς Κερκύρας, εἶναι ἀνάξιον νὰ ἐξακολουθῶσι καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν καταθλίβοντα καὶ σπαράσσοντα κοινωνίαν ἀποτελοῦσαν μέρος ἐλευθέρου καὶ ἐνομούμενου ἔθνους.

Ἐξηγήσαντος τοῦ Προέδρου ὕστερον τὰς διατυπώσεις, δις ὁφείλει κατὰ τὸν κανονισμόν νὰ διέλθῃ ἡ προκειμένη πρότασις, ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Κωνσ. Λομβάρδος, ἐπρότεινε τὸ κατεπείγον αὐτῆς, ἵνα ἀποφανθῇ ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑτι δὲ, νὰ ἐκδοθῇ ἀμέσως ψήφισμα ἀναστέλλον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προσωπικῶν κρατήσεων ἐν Κερκύρᾳ μέχρι τῆς ὁριστικῆς τῆς ἀποφάσεως καὶ διατάσσον τὴν ἀπόλυσιν τῶν φυλακισθέντων, τριακοσίων περίπου ὄντων, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐπαπειλοῦντος τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς νήσου ἐκείνης κινδύνου.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Κωνσ. Δαγρές, ἐπρότεινε νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα ἡ πρότασις τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας, νὰ τυπωθῇ σήμερον, νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἐνδεκαμελὴ ἐπιτροπὴν ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκλεκτέαν καὶ περιλαμβάουσαν ἀνδρας νομομαθεῖς ἐκ τε τῶν Ἰονίων πληρεξουσίων καὶ τῶν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἥτις συνερχομένη αὐτοὶ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν δέουσαν ἐκθεσιν· ἐπρότεινε δὲ προσέτι, νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου γενομένη πρότασις.

Ἰπέλαβεν ὁ πληρεξούσιος Κ. Χρηστόπουλος, ὅτι τὰ προνόμια, ὧν ζητεῖται ἡ κατάργησις, συνδέονται μὲ τὴν Ἰόνιον νομοθεσίαν, διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τῆς ὁποίας μὲ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ· ἐσυμπέρανε δὲ προτείνων, νὰ παραπεμφθῇ ἡ πρότασις τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἐπιτροπὴν, αὕτη δὲ νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐντὸς τῆς παρούσης ἐβδομάδος. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐτέραν πρότασιν, τοῦ πληρεξουσίου Κωνσ. Λομβάρδου, ἀπέσχε νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, περιορισθεὶς μόνον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως, ὅπως μὴ καταστραφῶσι δικαιώματα δυνάμει τῶν κειμένων νόμων ἀποκτηθέντα.

Ἐπρότεινεν ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Ἀναγ. Καλὸς, νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ κανονισμὸς ὡς πρὸς τὴν πρότασιν τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας, νὰ θεωρηθῇ δὲ κατεπείγουσα ἡ ἐτέρα τοῦ πληρεξουσίου Κ. Λομβάρδου καὶ νὰ συζητηθῇ τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Ἐρωτηθεῖσα εἰτα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ Συνέλευσις, ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐγώτισθη.

Ἐπρότεινε κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Γ. Μίλσης, νὰ προηγηθῇ ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Κωνσ. Λομβάρδου ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως, διότι, εἶπεν, ἐν περιπτώσει παραδοχῆς αὐτῆς, οὐδόλως κατεπαίγει ἡ τῆς ἐτέρας συζήτησις.

Υποβληθείσης εἴτα ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Κωνστ. Λομβάρδου γ. απτῆς τῆς προτάσεως του καὶ ἀναγνωσθείσης ὡς ἐξῆς·
 α) Συνέλευσις παραδεχθεῖσα τὸ κατεπείγον ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, ψηφίζει·

α.) Ἀχρὺς οὗ ἡ Συνέλευσις λάβῃ ὀριστικὰ περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος Κερκύρας μέτρα, ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου τοῦ ὀρίζοντος τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῶν ἐν Κερκύρᾳ χρεωστῶν ἀγροληπτικῶν μεριδίων, σολιωτικῶν καὶ ἐτέρων κτηματικῶν παροχῶν.

β.) Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις, ὅπως διὰ διατάγματος ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἐναλλακτικῶν συλλήψεως, κωλύσῃ τὴν ἐκδοσιν ἐτέρων καὶ διατάξῃ τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν ὑπὸ κράτησιν διατελούντων ὀφειλετῶν.

ΚΩΝΣΤ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.
 ΧΡΙΣΤΟΔ. ΠΟΦΑΝΤΗΣ.
 ΠΟΥΤΧΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ. »

Παρατήρησεν ὁ πληρεξούσιος ἱω. Μεσσηνέζης, ὅτι δὲν δύναται κατὰ τὸν κανονισμὸν νὰ συζητηθῇ σήμερον ἡ προκειμένη πρότασις.

Προτέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Διομήδης Κυριακοῦ, ὅτι τὸ ζήτημα χρήζει σπουδαίας μελέτης καὶ πρέπει νὰ δοθῇ καιρὸς, ἵνα ἕκαστος ἐν γνώσει ἀποφανθῇ. Ἐπὶ τούτοις ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐφωτίσθη.

Εἴτα δὲ παριδέχθη ὡσαύτως καὶ τὸ κατεπείγον τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Λομβάρδου.

Προκειμένου ὕστερον νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Συνέλευσις, ἂν δέχεται καὶ τὴν ἄμεσον συζήτησιν τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Κ. Λομβάρδου, ἀντίτελεξεν ὁ πληρεξούσιος Ἀντ. Μαυρομιχάλης, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς παρελεύσεως 24 ὥρων, καὶ προέτεινε νὰ συνέλθῃ αὐριον ἢ συνέλευσις πρὸς συζήτησιν τῆς προκειμένης προτάσεως.

Παρατήρησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἐν τῷ κανονισμῷ οὐδεμία ὑπάρχει διάταξις, ἀπαγορεύουσα τὴν ἄμεσον συζήτησιν.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Δημ. Χρηστίδης ὅτι, ζητηθέντος τοῦ κατεπείγοντος διὰ λόγους ἀσφαλείας, φρονεῖ, ὅτι ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ πληροφνηθῇ ἀπὸ τιν Κυβέρνησιν, ἐάν τῶν· οἱ λόγοι οὗτοι ἔχονται ὑποστάσεως, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ν' ἀποφασίσῃ τὸ κατεπείγον.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ἐξέθηκεν, ὅτι ἐπισήμους μὲν πληροφορίας δὲν ἔχει, καθ' ὅς ὅμως ἀπὸ τῶν πληρεξουσίων ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις πληροφορίες, ἡ καταδίωξις ἐνεργεῖται αὐστηρότερον ἢ ἄλλοτε ἐν Κερκύρᾳ καὶ πολλοὶ ὑπάρχουν φόβοι διαταράξεως τῆς τάξεως. Νομίζει δὲ ἀναγκαῖον, ὥπως μὴ ἐπέλθωσιν ἀτακτίσματα, νὰ λυθῇ σιμῶς τὸ ζήτημα σήμερον. Ὡς πρὸς δὲ τὸν κανονισμὸν, πολλάκις, εἶπε, ζητήματα ἐσυζητήθησαν καὶ ἐλυθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἡμέρων, ὡς ἡ περὶ ἀνθυπασιωτῶν πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ἀρτεμίου Μίχου, καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ φρουράρχου.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Θρ. Ζαίμης, ὅτι πάντα τὰ ἀναφεύμενα ζητήματα συνάπτονται μὲ τὸ κύριον ζήτημα, καὶ ἐπομένως ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ μελετήσῃ τοῦτο. Ἐπρότεινε δὲ νὰ παραπεμφθῶσιν ἢ τε πρότασις τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας καὶ ἡ τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου εἰς ἐπιτροπὴν ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκλεκτέαν· νὰ ὑποχρεωθῇ δὲ αὕτη νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Χ. Ποφάντης, ὅτι μεγάλως προσβάλλεται ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Συνελεύσεως ὁπότεν τίθεται εἰς ἀμφισβολὴν ἡ ἀλήθεια τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων μελῶν τῆς διδομένων πληροφοριῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπροκλήθη ἡ Κυβέρνησις νὰ βεβαιώσῃ τὰ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων Κερκύρας ἐκτεθέντα· ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι λίαν σπουδαῖον, διότι πρόκειται περὶ καταργήσεως τῆς ὑπαρχούσης ἐν ἐνὶ μέρει τοῦ Κράτους δουλείας, ἐπὶ δὲ περὶ τῆς ἐπαλλαγῆς χιλιάδων δυστυχῶν ἀπὸ λυσσώδους καταδίωξεως, δυναμένης νὰ προκαλέσῃ ἀνεπανόρθωτα δυστυχήματα. Ἐκφρασθείσης τῆς Συνελεύσεως ὅτι ἐφωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἀναγνούς τὸ 33 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ἐπέφερεν, ὅτι τοῦτο δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἐντὸς συντομωτέρου τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων χρονικοῦ διαστήματος συζήτησιν προτάσεως κηρυχθείσης κατεπείγουσης, ὅτι τὰ προηγούμενα τῷ ἐπιβάλλουσιν τὸ καθῆκον νὰ μὴ ἀρνηθῇ τὴν ὑποβολὴν τῆς προτάσεως ταύτης εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, καὶ ὅτι εἰς πᾶσαν περιστάσιν οὐκ ἀποφράζει ἡ πλειονοψηφία.

Γενομένης κατόπιν ψήφοφορίας ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Κ. Λομβάρδου δ' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατ' αἴτησιν τοῦ πληρεξουσίου Δ. Θεοχάρη ὑπὸ εἰκοσι πληρεξουσίων ὑποστηρίχθεισαν, συνήχθη, ὑπὸ τὴν ἐπ' αὐτῶν τῶν ψηφολεατῶν Δ. Θεοχάρη καὶ Μπάστα κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ψηφοφορησάντων 308 ἡ Συν-

έλευσις παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Κ. Λομβάρδου, τοῦ νὰ συζητηθῇ ἀμέσως τὸ ὑπὸ αὐτοῦ ὑποβληθὲν σχέδιον ψηφίσματος, διὰ ψήφων 164 κατὰ 143, ἀρνηθέντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν πληρεξουσίων

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

Παραδέχεται ἡ Συνέλευσις νὰ συζητηθῇ ἀμέσως τὸ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Κωνστ. Λομβάρδου ὑποβληθὲν σχέδιον ψηφίσματος, ναὶ ἢ ὄχι;

Α. Χατζόπουλος	N	Μιλτ. Βενιζέλος	N
Διονύσιος Τριτάκης	N	Στ. Κολιάτσος	N
N. Παντολέων	O	Πάνος Κορωναῖος	O
Ἰωάννης Α. Μεσσηνέζης	O	Ἰω. Καραγιαννόπουλος	O
Σωτήριος Λόντος	N	Αθανάσιος Ἰσχος	O
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	N	Βλάσσης Βαλτινός	N
Κωνστ. Θεοδώρου	N	Δημήτριος Σκυλοδήμος	N
Σπυρίδων Γ. Λογιωτατίδης	N	Α. Π. Δασκαρίδης	N
Σωκράτης Λογιωτατίδης	N	Θεόδ. Ὀρφανίδης	N
Α. Σουλτάνης	O	Δημήτριος Γρίβας	N
Σ. Γιωργαλᾶς	N	Χρ. Γαρδικιώτης Γρίβας	O
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	N	Χρ. Κατσικογιάννης	O
Μιχαὴλ Καίρης	N	Τατσέλος Μαυρομιμάτης	N
N. Π. Καίρης	O	Γ. Ν. Τσέλιος	N
N. Ἀλ. Μαυροκορδάτος	O	Παναγ. Ι. Πετιμεζής	O
N. Μ. Καμπάνης	N	Γρηγ. Χαντζερής	N
Κ. Ἐμπειρικός	N	Α. Ροδοκανάκης	N
Ἀνδρέας Ζαίμης	O	Βασίλειος Νικολόπουλος	O
Λεωνίδας Ζωγράφος	O	Π. Κολοκοτρώνης	N
Σπύλιος Καλμεύχος	O	Θεόδ. Δηλιγιάννης	N
Πέτρος Μαυρομιχάλης	O	Π. Δηλιγιάννης	N
N. Τσώκης	N	Δημ. Νικολάπουλος	O
N. Πάγκαλος	O	Α. Ἀντωνόπουλος	N
Α. Δεσποτόπουλος	N	Αθ. Γόντικας	N
Α. Σωμαίκης	O	Γ. Α. Πλαπούτας	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	O
Παῦλος Καλλιγᾶς	O	Π. Δημητρεσκαράκος	N
Κωνσταντῖνος Δάσιος	N	Θ. Τσανετάκης	O
Α. Σμολένσκις	O	Γ. Κοσονάκος	N

Χρ. Μαστραπᾶς	O	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Ἰω. Σαράκας	O	Θεμιστοκλῆς Δαραλέξης	N
Λεων. Α. Λεωφρίκης	O	Στέφανο. Στεφανόπουλος	N
N. Κατσικαπῆς	N	Νικόλαος Σισίνης	N
Γεώργιος Ζουμπουλάκης	O	Αὐγερινός Πετραλιάς	O
N. Παππαμιχαλόπουλος	O	Λύσανδρος Βιλαέτης	N
Δημ. Χαραλάμπης	O	Ἀλέξ. Ἀχολός	O
Θεόδ. Α. Καστανάκος	O	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	N
Ἄνδρ. Ζέρβας	O	Α. Καλός	O
Γ. Ἰω. Μίλησης	N	Ἄρτ. Μίχου	O
Ἀνδρέας Πέππας	O	Α. Κοντός	N
Κυριάκος Γουλεμάς	O	Γ. Μουσοῦρος	N
Γ. Σ. Τσατσάρας	N	Α. Κλίμακας	O
Κ. Ι. Γιολλάσης	O	Ἀλέξιος Κόλιας	N
N. Μπουκουβάλας	O	Α. Κατσίνης	O
Δ. Α. Ζώτος	N	Β. Θεαγένης	O
Π. Μανωλίδης	O	Ἰωάννης Ἰγγλέσης	O
Σ. Α. Ζώτος	O	Σ. Ἀλαφούζος	O
Ἄλ. Μαυροκορδάτος	N	Θ. Βενετσάνος	O
Σ. Π. Πεσλῆς	N	Α. Νομικός	N
Κωνστ. Λομβάρδος	N	Γ. Βαλιάνος	O
Δημήτριος Πατέλης	N	Π. Ν. Τζάνος	N
Ἀνδρέας Σιγούρος	N	Δημ. Λεβίδης	N
Διονύσιος Κοκκίνης	N	Εὐστ. Γεωργαντόπουλος	N
Γεώργιος Τερτσέτης	N	N. Σακελλαρίδης	N
Ἀνδρέας Πλέσας	N	Α. Διαμαντόπουλος	N
Ἰωάννης Σούλη Βάρκας	N	Τελέμαχος Μαρᾶτος	N
Γεώργιος Λογοθέτης	N	Θεοδόσιος Τσιλιάνης	N
Ἀνδρέας Τερτσέτης	N	Παναγ. Κυπαρίσης	N
Ἰωάννης Μόζερης	N	Εὐστ. Δρακούλης	N
Νικόλαος Κολυβάς	N	Φρ. Δομενεγίνης	N
Νικόλαος Μουζάκης	N	Γερ. Κούπας	N
Φραγκίσκος Κουερίνος	N	Γ. Ἀβέρωφ	N
Ἰωάννης Σιδηροαστρίτης	N	Α. Χρηστίδης	O
Δημήτριος Μιχαλίτης	N	Θρασύβουλος Α. Ζαίμης	O
Ἀνδρέας Γαίτας Φωσκαράδης	N	N. Ἀνδρικού	N
Παῦλος Ταβουλάρης	N	Γ. Α. Πετιμεζής	O
Διον. Μεταξᾶς Σαντορίνης	N	Ἀσημάκης Χαραλάμπης	O
Ἰωάννης Δομενεγίνης	N	Ἄθ. Β. Πετιμεζᾶς	N
Μιχαὴλ Νομικός	N	Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς	N

Ηρακλῆς Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Γεώργιος Κοζάκης	Ν
Χαρ. Σολιώτης	Ν	Γεώργιος Ίκωβάτος	Ο
Πέτρος Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Ιωσήφ Μορμελάτος	Ν
Κωνστ. Αθ. Κυριακός	Ν	Νέστωρ Σολομός	Ο
Γεώργιος Παδωτίης	Ν	Αντώνιος Πριώνης	Ν
Δημήτριος Μπενάκης	Ν	Νικόλαος Λούλης	Ν
Κωνστ. Δαγρίης	Ν	Δημήτριος Μηλιαρέσης	Ν
Αθ. Δανιλοπούλης	Ν	Ιωάννης Άννινος	Ν
Γ. Μιχαηλίδης	Ο	Νικόλαος Βαλσαμάκης	Ν
Γ. Παπαγεωργίου	Ν	Νικόλαος Γεωργακάτος	Ν
Γ. Καραβᾶς	Ν	Έπαμ. Μισαζᾶς	Ο
Κ. Πετσάλης	Ο	Σπύρος Μεταξᾶς	Ν
Στ. Νικ. λιλῆς	Ο	Γεράσιμος Μαυρογιάννης	Ν
Ι. Βάλλης	Ν	Χαραλάμης Ίκωβάτης	Ο
Γ. Μαντζούνης	Ο	Βαπτιστής Άννινος	Ν
Αντώνιος Βᾶρας	Ν	Ιωάννης Καπελάτης	Ο
Ποθ. Μεζελάκης	Ο	Γεράσιμος Λειβαδάς	Ν
Α. Δεπάτας	Ο	Άναστ. Μεταξᾶς	Ν
Άρσένιος Κοντός	Ν	Σταματέλος Ήυλαρινός	Ν
Άρσένιος Βάλλης	Ν	Ιω. Ν. Μελιγιάννης	Ν
Νικόλαος Λούδρος	Ν	Θεοχ. Ρέντης	Ν
Βασίλειος Μεταλινός	Ν	Ι. Γιουρδύκος	Ν
Δημήτριος Προβατᾶς	Ν	Σωτ. Ιωάννου	Ο
Μαργαρίτης Παγιατάκης	Ν	Ν. Δελγιάννης	Ν
Σπυρίδων Κουδάρης	Ν	Γ. Πετρούλιας	Ν
Παύλος Πανδῆς	Ν	Ιω. Παλυχροστάτης	Ν
Ευστάθιος Ιαννουτίης	Ν	Σ. Ζούζουλας	Ν
Σπυρίδων Χειμαριός	Ν	Σ. Αντωνιάδης	Ν
Γεώργιος Χυδρουγιάννης	Ν	Δ. Καλλέργης	Ν
Άνδρέας Καρύδης	Ν	Χαρίλαος Σουβᾶς	Ν
Ιωάννης Ιουλιεμῆς	Ν	Κοσμάς Πανάριτος	Ν
Θεόδωρος Ζερβός	Ν	Δημήτριος Ραπτάκης	Ν
Πολυχρόνιος Κωνστατάς	Ν	Μηνᾶς Καρύδης	Ν
Δημ. Κωνστ. Κόντης	Ν	Γεώργιος Μορμορης	Ν
Νικόλαος Παγκράτης	Ν	Χ. Χριστόπουλος	Ο
Άναστ. Νικοκάθουρας	Ν	Δ. Παπανικολάου	Ο
Αντώνιος Καποδίστριας	Ν	Γ. Μηντζόπουλος	Ν
Χριστ. Ποράντης	Ν	Β. Κομνηνός	Ν
Άρτ. Τσερετόπουλος	Ν	Δ. Βροντίσης	Ν
Ηλίας Ζερβός	Ν	Σ. Παπαδόπουλος	Ν

Η. Πανᾶς	Ο	Ιω. Πύρλας	Ο
Άναστ. Κορριωτάκης	Ν	Κωνστ. Μανέτας	Ο
Σω. Κοπανίτατας	Ν	Κωνστ. Μελάς	Ν
Λεων. Μαυρομιχάλης	Ν	Παναγ. Θερμογιάννης	Ο
Έμ. Μελετόπουλος	Ο	Γεώργιος Κεφάλας	Ν
Νικήτας Βαχβιτζιώτης	Ν	Βασίλειος Μπούτουνας	Ν
Ηλ. Γιατράς	Ν	Λογμ. Ζα. συνίτης	Ν
Ν. Δεώπουλος	Ο	Ξενοφ. Λογοθέτης	Ο
Ιω. Βαλασόπουλος	Ο	Α. Κουλούρης	Ν
Θεοδ. Αφεντούλης	Ο	Γ. Μπουσάκος	Ο
Γ. Λάπας	Ν	Ι. Μ. Πανούσης	Ν
Ιω. Δουδογιαννῶτης	Ν	Ειστράτιος Πετροκόκκινος	Ν
Χαρ. Οδυσσεύς	Ο	Κ. Καλαμιδάς	Ν
Λουκᾶς Παπᾶ Ιωάννου	Ν	Ζαφ. Ι. Βάλλης	Ν
Άριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ν	Έπαμ. Δελιγεωργῆς	Ο
Μάρκος Καλκάνης	Ν	Σταμ. Μακρῆς	Ο
Άλέξ. Σταματόπουλος	Ν	Σπυρ. Βαλτιός	Ν
Γεράσιμος Σέρβος	Ν	Άλέ. άνδρος Κομμουνδοῦρος	Ν
Σπύρος Βαλαωρίτης	Ν	Σπ. Αντωνόπουλος	Ο
Ευστάθιος Φίλιππας	Ν	Νικόλαος Μιχᾶλος	Ο
Περικλῆς Σταύρου	Ν	Άναγν. Νικολαΐδης	Ο
Ιωάννης Μαρῖνος	Ν	Δημ. Μερλόπουλος	Ν
Άλεξανδρος Τσαρλαμπῆς	Ν	Άναγ. Σταθάπουλος	Ο
Δημήτριος Κόνταρης	Ν	Ίκωβος Ευδάκτυλος	Ο
Ευστάθιος Πήλλικας	Ν	Αντ. Βιτσᾶνης	Ν
Άνδρέας Βλαντῆς	Ν	Α. Πρεζᾶνης	Ν
Λεων. Μελάς	Ο	Α. Κανάρης	Ν
Δημ. Σ. Μαυροκορδάτος	Ν	Θεμ. Ιωαννίδης	Ο
Ν. Βουλιπῶτης	Ν	Χρ. Ζυμβρακάκης	Ο
Θ. Γεωργίου	Ν	Νικόλαος Κονταράτος	Ν
Σπυρ. Τριχᾶς	Ν	Σπυρ. Βαρότσης	Ν
Η. Ηλιόπουλος	Ν	Δημ. Δημητρακόπουλος	Ν
Χ. Τρικούπης	Ο	Αθ. Χατζόπουλος	Ο
Σπυρίδων Τρικούπης	Ο	Έμμ. Ναυπλιώτης	Ο
Ρήγας Παλαμιδίης	Ο	Νικόλ. Γκιλῆς	Ο
Ιω. Παπαζαφειρόπουλος	Ν	Εὐθ. Πλαστήρας	Ο
Κωνστ. Κωνστατόπουλος	Ν	Αθ. Ροντίρης	Ο
Θεοδ. Πετρινός	Ο	Νικόλαος Καναβός	Ο
Κωνστ. Αντωνόπουλος	Ν	Νικόλ. Φαρμάκης	Ο
Δημ. Ζέγγελης	Ν	Κωνστ. Δ. Εὐθυμιάδης	Ο

Γρηγ. Δημητριάδης	Ο Κ. Κωνσταντίνος
Θεόδ. Μιχαλόπουλος	Ν Γ. Ρούφας Ο
Μιχαήλ Ιατρός	Π. Χαλκιάπουλος
Αθ. Πατσάλης	Ο Αλξ. Δόσιος
Τηλέμ. Ρούφας	Ο Δημ. Τριγγέτας Ο
Κ. Νικολαΐδης	Ν Μιχ. Σχινάς Ο
Λουκάς Καλογερόπουλος	Αθ. Μητυρλής Ν
Α. Σκαρμαγκάς	Ο Σπ. Γρίβας Ο
Κ. Θ. Ράλλης	Ν Λεων. Σταμάτης
Α. Μαυρομιχάλης	Κωνστ. Λεκάτης Ο
Α. Μαυρομιχάλης	Ο Ιω. Νικολαΐδης Ο
Γ. Μαυρομιχάλης	Κ. Γρυμανέλης Ο
Α. Α. Μαυρομιχάλης	Ο Γ. Φαλιδής Ο
Γ. Α. Μαυρομιχάλης	Ιω. Μπετλής Ο
Α. Σαράβας	Ν Κίμων Ν. Χ. Κωστής
Α. Κουμουνδουράκης	Ν Ι. Λάτρης
Γ. Πατριαρχίας	Ν Οδ. Ιάλεμος Ο
Χ. Κανελλόπουλος	Ο Ν. Ζέρβας Ο
Κ. Ζαρεφόπουλος	Αρν. Γεώργιος Μπούμπουλης Ο
Ζαρ. Ζαρεφόπουλος	Ν Διομυθής Κυριακού Ο
Αναγ. Κανελλόπουλος	Ο Ανατ. Ορλάνδος Ο
Α. Μοσχούλας	Ο Δημ. Θεοχάρης Ο
Κ. Οικονομόπουλος	Ο Κ. Πλιτύς
Ν. Σαρίπολος	Ν Μιλ. Κ. Κανάρης Ν
Α. Βεναρδάκης	Ι. Θ. Παλαιολόγος Ν
Ανμ. Μακρής	Ν Ιω. Βεάκης Ν
Ιωάν. Βελιανίτης	Ν Α. Εύμορφόπουλος Ν
Κωνστ. Μακρής	Ν Αντ. Ιουστινιανός Ο
Γεώργ. Βελιανίτης	Ν Μ. Κ. Σαλβάγος
Εύθ. Κεχαγιᾶς	Εύαγ. Αντύπας Ν
Λουκάς Καραλίδης	Ο Αρ. Μωραΐτινης
Θεμ. Παπακώστας	Ο Εύτρ. Παρίσης Ν
Χρ. Γερογιάννης	Ο Γρηγ. Μαυρομαρξ Ο
Ηρακλής Μαμουρής	Ν Ν. Νάζος
Κωνστ. Βλάμης	Ο Δημ. Αρόσος Ο
Θάνας Κανακάρης	Ν Ιωάννης Ζαλώνης
Α. Χ. Λόντος	Ν Γ. Μοσχάτος
Αδ. Παπαδιαμαντόπουλος	Ο Α. Γρηγοριάδης Ο
Αρ. Μπουκαούρης	Ν Σ. Σωτηρόπουλος Ν
Παν. Θεοφίλου	Ν Γρηγ. Ζέζας

Βασ. Σκελτσόδημος	Β. Μυλωνᾶς
Γεώργ. Ι. Σταΐκος	Α. Ζητουνιάτης Ο
Κωνστ. Σταΐκος	Δημ. Αϊνιάν Ν
Κωνστ. Διαλέτης	Πετρ. Σκουμπούρδης
Κωνστ. Βατικιώτης	Ν. Βουδούρης Ο
Ιω. Α. Οικονομίδης	Στέφ. Παππᾶς
Σταμ. Κορζίζης	Ν Γ. Βελισσάριος Ν
Δημ. Τζώρτζης	Ο Γ. Άγγελινίδης Ο
Δημ. Βούλγαρης	Ο Δημ. Καρφεντσόγλου Ν
Δημ. Στ. Βουδούρης	Ν Εμ. Κόκκινος Ν
Αλξ. Γιουρδής	Ο Ιω. Δεληγιάννης
Δημ. Σαχτούρης	Ν Άριστ. Γλαράκης Ο
Δημ. Ι. Κριεζής	Κωνστ. Κανάρης
Ιω. Ζάκας	Ν Ν. Κ. Κανάρης Ν
Κ. Διοδοσιώτης	Ο Ν. Χ. Γ. Κοτζιάς Ν
Τιμ. Βάσσος	Ν Δημ. Ν. Βρατζάνος Ν
Γιαν. Κρίτζας	Ο

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός, ὑπέμνησε τὸ ὑποβληθὲν παρ' αὐτοῦ σχέδιον ψηφίσματος, περὶ ἐπικυρώσεως τῆς τηλεγραφικῆς Συμβάσεως, καὶ ἐσύστησε τὴν συζήτησίν του ἀμέσως.

Μὴ γενομένης ἀντιρρήσεώς τινος, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως παμψηφεὶ τὸ μνησθὲν ψήφισμα, ἔχον οὕτω-

ΨΗΦΙΣΜΑ ΡΜΗ΄.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Β΄. Ἑθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψ η φ ι ζ ε ι.

Ἡ μετὰ τὴν Ἑλλάδος ἀπ' ἐνὸς καὶ Τουρκίας ἀπ' ἐτέρου συνομολογηθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ Ἰουλίου (ἐξοχὴν Αὐγούστου) ἐνεστῶτος ἔτους σύμβασις περὶ Τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, συγκεκριμένη ἐκ δώδεκα ἀρθρῶν, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐπεταί, θελεῖ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ πλεῖστον τῶν ὁρίων Ἑλληνικῶν χωρίων Σούρπη ὀρίζεται ὡς σημεῖον συνδέσμου τῶν ἐναερίων γραμμῶν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὡς σταθμοὺς συνόρων προσδιορίζουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ μὲν Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις τὴν πόλιν τοῦ Βῶλου, ἡ δὲ Ἑλλη-

νική τὴν πόλιν τῆς Λαμίας. Ἀλλὰ τὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται, τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει, νὰ μεταβάλλωσι τὸ σημεῖον τοῦ συνδέσμου τῶν ἐναερίων αὐτῶν γραμμῶν ἢ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπιτείνωσι τὴν ἡλεκτρικὴν αὐτῶν συγκοινωνίαν, νὰ συνδέσωσι τὰς ἐναερίους αὐτῶν γραμμὰς εἰς ἓν ἢ καὶ πλείονα ἕτερα σημεῖα τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν ὁρίων.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξύ τῶν σταθμῶν τῶν συνόρων, αἱ δύο Ἐπικρατεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξασφαλίσωσιν, ἐκάστη ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τῆς, τὴν ταχείαν τῆς γραμμῆς ἐπανόρθωσιν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῶν συνόρων μέχρι τοῦ ὁροθετικοῦ σημείου.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει καὶ μετρητοῦ διορθωθῇ ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ, τὰ μεταξὺ τῶν σταθμῶν τῶν συνόρων τηλεγραφημάτων θάλουσι διαβιβάζεσθαι διὰ τῶν τυλάκων μέχρι τοῦ ὁροθετικοῦ σημείου, ἐνθα θέλουσι παραδιδεσθαι εἰς τοὺς φύλακας τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, οἵτινες ἀνευ χρονотρίβης θέλουσι κομίζει αὐτὰ εἰς τὸν σταθμὸν τῶν συνόρων. Τὰ οὕτω διαβιβάζόμενα τηλεγραφημάτων μεταξὺ τῶν σταθμῶν τῶν συνόρων θέλουσιν ἐπαναλαμβάνεσθαι διὰ τοῦ τηλεγράφου εὐθὺς ἀμα ἐτιδιορθωθείσης τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἂν δὲν ἐλήφθησαν ἤδη διὰ τοῦ ἐπίτηδες πεζοδρόμου καὶ ἐξαπεστάλησαν πέραν τοῦ σταθμοῦ τῶν συνόρων.

Ἄρθρον 4.

Αἱ δύο συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμόσωσιν εἰς τὰς ἀμοιβαίας τηλεγραφικὰς σχέσεις ὡς πρὸς τὴν διαβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων τὰ ἐπ' αὐτῶν εἰσπρακτέα τέλη καὶ τὰς ἐν γένει λεπτομερείας τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, τοὺς κανόνας τοὺς διαγραφρομένους ὑπὸ τῆς τηλεγραφικῆς Συμβάσεως τῶν Βρυξελλῶν τῆς 30 Ἰουνίου 1858, καὶ τῶν μέγας αὐτῆς ἀποτελεσμάτων ὁδηγίων, καθὼς καὶ τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες δυνατόν νὰ ἐπανεχθῶσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τῶν υπογραψάντων τὴν εἰρημένην Σύμβασιν.

Ἄρθρον 5.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ μεταχειρίζωνται, ἐν τοῖς σταθμοῖς τῶν συνόρων αὐτῶν, ὡς καὶ ἐν τοῖς κυρίως τοῖς τηλεγραφείοις, τὸ τῆς μετοχεύσεως τηλεγραφικὸν σύστημα (Système de translation), ἵνα τὰ τηλεγραφημάτων διαβιβάζωνται ταχύτερον εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῶν, ἐν ἑκατέρᾳ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 6.

Αἱ τηλεγραφικαὶ διευθύνσεις τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν θέλουσιν ἀνακοινῶσι ἀλλήλαις, ὅσον ἔστι τάχιον, τὴν δεκτικὴν τῶν ἐαυτῶν σταθμῶν τῶν συνόρων ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ὅριον τοῦ Βάλου. Ὡς πρὸς δὲ τὸ εἰσπρακτέον τέλος μεταξύ τῶν ὁρίων σταθμῶν ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, ὧν ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις δὲν ἠθέλει εἶσθαι μείζων τῶν ἑκατὸν χιλιομέτρων, θέλει τοῦτο προσδιορισθῇ εἰς ἓν φράγκον καὶ πεντήκοντα ἑκτοστά, ἀνήκοντα κατὰ τὸ ἡμῖς εἰς ἑκατέρᾳ τῶν δύο διακοίσεων. Ἀλλ' ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις μένει εἰσεθὺς νὰ προσδιορίτῃ κατ' ἀρέσκειαν τὸ τηλεγραφικὸν τέλος διὰ τὰς ἰδίαις τηλεγραφικὰς γραμμὰς τῆς Ἀσίας, πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς ἐπίσης ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται κατ' ἀρέσκειαν νὰ ὀρίσῃ τὸ τηλεγραφικὸν τέλος τῶν ὑποδρυγίων αὐτῆς γραμμῶν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἀμοιβαῖος λογαριασμὸς τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν, τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων, τῶν πεζοδρόμων, κτλ. θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ προκύπτοντος πλεονίσματος ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης διαχειρίσεως, θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

Οἱ λογαριασμοὶ ἐκάστης διαχειρίσεως θέλουσι περιλαμβάνει μόνον τὰ εἰς χρέωσιν τέλη, οἱ δὲ τριμηνιαῖοι ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ θέλουσι συντάττεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λογαριασμῶν τούτων τῶν ὑπ' ἑκατέρας τῶν τηλεγραφικῶν διευθύνσεων διδομένων. Οἱ μηνιαῖοι λογαριασμοὶ θέλουσι συντάττεσθαι παρὰ μὲν τῆς Ὁθωμανικῆς τηλεγραφικῆς διοικήσεως εἰς φράγκα καὶ ἑκατοστά, μετὰ ὑπολογισμοῦ εἰς δραχμὰς καὶ λεπτά, παρὰ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς δραχμὰς καὶ λεπτά, μετὰ ὑπολογισμοῦ τῶν ὅλων ποσῶν εἰς φράγκα καὶ ἑκατοστά.

Ἄρθρον 8.

Τὸ πλεόνασμα τὸ προκύπτον ἐκ τῆς τριμηνιαίας ἐκκαθαρίσεως ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης διαχειρίσεως θέλει ἀποδιδεσθαι εἰς τουρκικὰς λίρας ἢ εἰς εἰσοσάφραγκα.

Ἐὰν τὸ πλεόνασμα προκύπῃ ὑπὲρ τῆς Ὁθωμανικῆς διευθύνσεως, ἡ ἀπόδοσις γενήσεται, ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῆς ὑψηλῆς Πύλης, ἐν Ἀθήναις, ἐὰν δὲ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς διευθύνσεως, ἡ πληρωμὴ γενήσεται, ἐκ μέρους τοῦ διευ-

θουτοῦ τῶν ὀθωμανικῶν τηλεγράφων, εἰς τὸν Πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄρθρον 9.

Ἐν τῇ ἀπ' εὐθείας ἀνταποκρίσει μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κωνσταντινουπόλεως δύναται νὰ γίνῃ ὡσαύτως χρῆσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀλλὰ διὰ λατινικῶν στοιχείων, χωρὶς νὰ ἐνέχωνται αἱ ἀμοιβαῖαι τηλεγραφικαὶ διοικήσεις διὰ τὴν δικιστροφὴν καὶ παράλλαγν τῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 10 καὶ 15 τῆς κατὰ τὴν 17/29 Ἰουλίου 1859 συνημολογηθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας Συμβάσεως, ἐφαρμόζονται ὡσαύτως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐναερίον γραμμὴν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρούσα Σύμβασις τεθίσεται εἰς ἐνέργειαν εὐθὺς μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ὑποδειχθέντι σημείῳ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν ὁρίων, καὶ διακρινεῖ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὁμοῦς δύνανται, ἐκ συμφώνου, νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν αὐτῆς καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτης περιπτώσει θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰσχύουσα ἐπ' ἀόριστον χρόνον καὶ μεχρι τῆς λήξεως ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς γενήσεται ἡ περὶ παύσεως τῆς ἀναγγελίας παρὰ τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου μέρους.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαχθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ὅσον αἰὼν τε βραχυτέρᾳ προθεσμίᾳ.

Πρὸς πίστωσιν τούτου, οἱ ἀμοιβαῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν, ἐπιθέντες καὶ τὴν σφραγίδα των.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν ἐβδόμην Αὐγούστου (εἰκοστὴν ἑκτὴν Ἰουλίου) τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ τετάρτου ἔτους.

(Ὑπογ.) Π. Α. Ζάνος.

(Ὑπογ.) ΑΛΛΗ.

(Τ. Σ.)

(Τ. Σ.)

Ἀνιγνωσθῇ ὕστερον πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ἀναστ. Καλοῦ, ἔχουσα οὕτως·

Ἄρθρον 1. Μέχρι νωτέρας διατάξεως ἀναστελλέται ἡ προ-

σωπικὴ κράτησις κατὰ τῶν ἐν Κερκύρα ἀγροληπτῶν πρὸς ἀποτίσιν γρεῶν πηγαζόντων ἐξ ἀγρομισθώσεως

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ἀπολύονται.

Ἄρθρον 3. Διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων οὐδὲως παραβλάπτονται τὰ κατὰ τῶν ἀγροληπτῶν τούτων δικαιώματα τῶν ἀγροδωτῶν ἢ τιμαριούχων.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Λομβάρδος, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ σκοποῦ ἔχει ν' ἀπονεύμῃ πρὸς τὴν εἰς δυστυχεῖς ὀρελῆτας ὑπὸ σκληρῶν δανειστῶν ἀσπλάγχχνως καταδικωμένους· ὅτι πλέον τῶν 300 χωρικῶν τῆς Κερκύρας κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ καθ' ἑκάστην νύκτα μετὰ δραστηριότητος ἐνεργοῦνται συλλήψεις· ὅτι φοβερός ἐπικεῖται τῆς τάξεως κίνδυνος, ἂν μὴ ἡ Συνέλευσις σπουδῇ πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ, καὶ ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀφορμὴ ἐπεκτάσεως τοῦ προτεινομένου μέτρου εἰς ὅλον τὸ Κράτος, διότι οὐδεμία ἄλλη χώρα εὐρίσκεται ὑφ' αἷς ἡ Κερκύρα περιστάσεις. Ἐζήτησε δὲ συμπεραίνων τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Ἀναστ. Καλοῦ υποβληθείσης.

Ἰπέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Π. Καλλιγᾶς ὅτι, κατὰ τὸ περὶ τῆς ἐνώσεως ψήφισμα τῆς Ἰονίου Βουλῆς, ἡ ἐν Ἑπτανήσῳ ἰσχύουσα νομοθεσία δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ Συντάγματος· ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν διέπουσαν τὴν Ἑπτανήσον Νομοθεσίαν καὶ τὰς αἰτίας, ὧν ἕνεκα θεωροῦνται καταθλιπτικὰ ἐν Κερκύρᾳ τὰ καθ' ὧν πρόκειται δικαιώματα, ἅτινα ἄλλως, εἶπε, καθ' ὅλας τὰς Ἰονίους νήσους ἰσχύουσι· καὶ ἐσυμπέρανε, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην ἀνατολὴν ἐκτελέσει· πρὶν ἢ σπουδαίως μελετήσασα τοὺς νόμους, οὓς αὕτη ἀφορᾷ, πεισθῇ περὶ τῆς πλημμελείας των, καὶ λύσει κατ' οὐσίαν τὸ ζήτημα.

Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Ἀναστ. Καλὸς, ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ καὶ ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν αὐτῆς.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Παντολέων, ὅτι οἱ διέποντες τὰ συναλλάγματα τῶν χωρικῶν Νόμοι εἶναι ἀδικοί· ὅτι διὰ τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου δὲν ζητεῖται ἡ ἀφαίρεσις τῶν δικαιωμάτων τῶν δανειστῶν, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων· ὅτι κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Ἰονίου Βουλῆς ἡ ἰσχύς τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ Νομοθεσίας διαρκεῖ μεχριστοῦ οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἑπτανήσου ἀποτελέσουν μέρος τῆς Συνελεύσεως· ἐν γένει δὲ, ὅτι ἡ ἀφαίρεσις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας δὲν δύναται νὰ δοθῇ ὡς ἐγγύησις εἰς τὰ

συναλλάγματα, και υπεστήριξε συμπεραίνων την πρότασιν του πληρεξουσίου Αναστασίου Καλοῦ.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν τρίτην μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος,
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΔΔ'.

Τῆς 10 Αὐγούστου 1864.

Ἀπαρτισθείσας τῆς Συνελεύσεως περὶ τῆς ἐνδεκάτης πρὸ μεσημέρας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος, ὅτι τῷ ὑπεβλήθη σήμερον ἀναφορά ἐκ μέρους πολλῶν γυναικῶν ἐξαιτουμένων τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ ἀγωνιστῶν νομοσχεδίου. Γενομένου δὲ ὑπὸ τινων λόγου περὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ὁ Πρόεδρος ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ καλέσῃ τοὺς ὑποβιβάσαντας τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ νὰ συνέλθωσιν, ἵνα, εἴαν ᾖναι δυνατόν, συγχωνεύσωσιν αὐτάς.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς ἀναφορὰ τοῦ Ἀνμητρίου Ν. Νάκου, δι' ἧς παραπονεῖται, ὅτι Ἀνμάρχος ὢν Λεωβαδίων ἀπελύθη πρό τινας, ἐκτελειθέντος παρανόμως θεσπισματος τῆς Προσ. Κυβερνήσεως ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου π. ε. ἑπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ὑποστηριχθείσης μὲν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Σουλτάνη, ἀντικρουθείσης δὲ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Χ. Οδοῦττις, ἀπεφασίσθη νὰ προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, νὰ προσέλθῃ καὶ δώσῃ τὰς δεούσας ἐξηγήσεις τὸ προσεχὲς Σάββατον, ὁ δὲ πληρεξούσιος Σουλτάνης προσέθηκεν ἡ εἰς πρώτην ἐκτακτὴν συνεδρίαν.

Ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος ὕστερον, ὅτι ὑπεβλήθησαν προτάσεις ὑπὸ μὲν τοῦ πληρεξουσίου Ἀρ. Γλαράκη περὶ προσθήκης ἐν τῷ Συντάγματι ἰδαρίου εἰς τὸ 3 ἄρθρον, ἰδιαίτερου ἁρθροῦ μετὰ τὸ 95 καὶ ἰδαρίου εἰς τὸ 105, ὑπὸ δὲ τοῦ πληρεξουσίου Π. Β. Μαυρομικαλὴ σχεδίου ψηφίσματος, περὶ κατασκευῆς δημοσίου δαπάνης γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πασαράδα, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας τῶν δόμων Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος παρεκάλει τὰς ἐπιτροπὰς νὰ συνέλθωσιν αὐτῶν περὶ τὴν 10 π. μ. ὥραν καὶ συνεργασθῶσι μετὰ τῶν τμημάτων ἐπὶ τῶν ἀνατεθέντων αὐταῖς ἀντικειμένων.

Ἀκούων τὸν λόγον μετὰ ταῦτα ὁ πληρεξούσιος Κωνσ. Δαγρῆς, ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ σπουδαῖον κεκρυφαῖκόν ζήτημα, ἐκκρεμές κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν μείναν, πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ λυθῇ ταχέως, καὶ ἐπρότεινεν ἵνα ἡ Συνέλευσις συνέλθῃ πρὸς τοῦτο αὐριον. Παρετήρησε δὲ, ὅτι ἡ διάλυσις τῶν συνεδριάσεων δὲν πρέπει νὰ γίνηται ὡς κατὰ τὴν προηγουμένην, ἀλλὰ συναινέσει τοῦ σώματος συμφώνως μὲ τὸν κανονισμόν.

Ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν πεποιθήσιν του ἤθελε μεροληπτῆσαι καὶ ζημιώσει καὶ τὴν Συνέλευσιν καὶ τὸ ζήτημα, εἴαν παρέτεινε τὴν συνεδρίαν τῆς προχθὲς μετὰ τὴν 3 καὶ 1/2 μ. μ. ὥραν· ὅτι ἐσχάτως ἐκανονίσθη καὶ ἡ ἐναρξίς τῶν συνεδριάσεων ἐπὶ τῆς 9 π. μ. ὥρας καὶ καθιερώθη διὰ σταθερὰς συνθεῖας ἡ διάρκεια τῶν συνεδριάσεων μέχρι τῆς 2 μ. μ., ἐκτάκτως δὲ παρτάθη μέχρι τῆς 2 καὶ 1/2 ὥρας· ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην, παρελθούσης τῆς 3 μ. μ., πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων ἠγόστησαν ν' ἀναχωρήσωσιν, ἀνεχώρησαν δὲ καὶ πολλοί· ὅτι δὲ διαβέσις πρὸς ἐξακολούθησιν δὲν ὑπῆρχεν, ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς περὶ τοῦ κατεπειγόντος ψηφορορίας· ὅτι αἱ συνεδριάσεις ἄν πρέπει νὰ παρατείνωνται διὰ τῆς πίστεως, καὶ ὅταν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Συνελεύσεως ἐγείρηται ν' ἀναχωρήσῃ, μετὰ τὴν παρέλευσιν μάλιστα τῆς ὥρας, ἡ συνεδρίασις πρέπει νὰ διαλύηται. Οὐδαίς, εἶπε, δύναται νὰ μοὶ ἀποΐσῃ μεροληψίαν, μεγαλύτεραν δ' ἀμεροληψίαν ἐκείνης τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἀπέδειξα, δὲν ἔχω δυνάμεις νὰ ἐπιδείξω.

Ἐγένετο λόγος κατόπιν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Α. Γ. Πατιμεζῆ, περὶ τῆς τακτικῆς ἐναρξέως τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν προσδιορισθείσαν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ὥραν 9 π. μ., καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ἀλλ' ἡ περαιτέρω περὶ τούτου συζήτησις ἀεὶβλήθη εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἐπαναληφθείσης ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Κ. Δαγρῆ τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης προτάσεώς του, ἀπεφασίσθη, μετὰ τινὰς ἀντιρρήσεις, νὰ συνέλθῃ αὐριον ἡ Συνέλευσις πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ Κεκρυφαίου ζητήματος συζητήσεως.

Ἀνήγγειλεν εἰτα ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῶν τροπολογιῶν καὶ προτάσεων ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθροῦ τοῦ Συντάγματος, αἱ καὶ ἐγνωστοποιήθη ἐξηγήσας τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων

κυρίων και παρεμπιπτόντων ζητημάτων. Πολλῶν ὕστερον ἐκφραθέντων ὅτι ἐρωτήθησαν, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκήρυξε δι' ἀναστάσεως τὸ πέρας τῆς συζητήσεως.

Ζητήσαντος ἀκολούθως τοῦ πληρεξουσίου Α. Εὐμορφόπουλου ν' ἀναπτύξῃ τὴν περὶ ἐκλογῆς τῶν Δυτικῶν ἐπισκόπων πρότασίν του, καὶ τοῦ μὲν Προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ἥτις πάσας τὰς γενομένας προτάσεις ἀφορᾷ, εἰς οὐδέν τι δύναται νὰ δοθῇ ὁ λόγος, πολλῶν δὲ ζητούντων νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησις, ἡ Συνέλευσις, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τοῦ ο.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Α. Εὐμορφόπουλος ἀνέπτυξε τὴν μνησθεῖσαν πρότασίν του, καὶ ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν τῆς. Ἰπέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Ἀνατ. Καλλῆς, ὅτι ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις ἀντίκειται εἰς τὸ κατὰ τὸ 1833 συνταχθέν Πρωτόκολλον, δι' οὗ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν εἰς τοὺς Καθολικοὺς τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, ὧν ἀπῆλθον καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπορρίψιν τῆς.

Ἀντέλεξεν ὁ πληρεξούσιος Διομήδης Κυριακοῦ, ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος μνημονευθέν πρωτόκολλον οὐδόπως δύναται νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν, προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ δικαιώματα τῶν ἡμεδαπῶν καθολικῶν· ὅτι τὸ κράτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γνωρίζῃ τίνας εἶναι οἱ λειτουργοὶ τῶν διαφόρων θρησκειῶν, τὰ ὅποια ἐν αὐτῷ πρεσβεύονται, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ αὐτοῦ ἐγγυήσεις, καὶ ἐπεκαλέσθη διάφορα περὶ τούτου παραδείγματα ξένων ἐθνῶν. Ἐσυνέπεραν δὲ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κανονισθῇ ἐν τῷ Συντάγματι ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν δυτικῶν ἐπισκόπων, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Γ. Πετιμεζῆς, ὅτι τὸ ζήτημα συνδέεται μὲ τὰ δικαιώματα τῆς κυριαρχίας τοῦ ἔθνους· ὅτι οὐδεμία Κυβέρνησις Εὐρωπαϊκὴ ἐπιτρέπει εἰς ξένον ἡγεμόνα νὰ διορίζῃ ἐπισκόπους ἐν τῷ Κράτει τῆς, καὶ περὶ τούτου ἀνέφερε διάφορα παραδείγματα· ἐσυνέπερα δὲ προτείνων τὴν παραδοχὴν τῆς προκειμένης προτάσεως.

Ἀντέλεξεν ὁ πληρεξούσιος Γ. Μίλητης, ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν δυτικῶν ἐπισκόπων συνδέεται μὲ τοὺς κανόνας, μὲ τὸ πνεῦμα καὶ μὲ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας τῶν· ὅτι ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῶν ἄλλων θρησκειῶν, ἀλλὰ μόνον τὰ τῆς ἐξωτερικῆς.

καὶ ἐσυνέπεραν προτείνων τὴν ἀπορρίψιν τῆς προκειμένης προτάσεως.

Κατόπιν ἡ Συνέλευσις, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐρωτήσθῃ.

Ἀναγνωσθεισῶν ὕστερον τῶν προσαρτωμένων ἐπὶ τῆς συζητήσεως προτάσεως τροπολογιῶν τοῦ πληρεξουσίου Βλ. Βαλτινοῦ, Ἀθ. Πετσάλη καὶ Ζέρ' α ἐχουσῶν οὕτω.

« Ἡ Συνέλευσις ἀπέχουσα πάσης οἰαζομένης ἐπεμβάσεως ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν μὴ ὁθιζόντων ἐκκλησιῶν, μεταδίδει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

ΒΛ. ΒΑΛΤΙΝΟΣ.

« Οἱ ἀρχιεπίσκοποι καὶ οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ καθολικοῦ κλήρου πρέπει νὰ ᾔναι πολῖται Ἕλληνες. »

ΑΘ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ.

« Ἐπίσκοποι καὶ ἄπασι αἱ ἐτερόδοξοι καὶ ἀνεκταὶ ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησίαι εἶναι αὐτοκέφαλοι, διευθυνόμεναι ὡςχούτως ὑπὸ Συνόδου. »

ΑΝΑΡ. ΖΕΡΒΑΣ.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Α. Εὐμορφόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι συγχωνεύει τὴν πρότασίν του εἰς τὴν τοῦ πληρεξουσίου Ἀθ. Πετσάλη.

Προκειμένου ὕστερον νὰ γίνῃ ψηφοφορία, ἐξέθηκεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι κατ' αὐτὸν πρέπει νὰ προηγηθῶσι αἱ ἀναδελφικαὶ προτάσεις, καὶ ἐκάλεσε τὴν Συνέλευσιν νὰ ἀπορρῖνῃ ἐπὶ τῆς τοῦ πληρεξουσίου Μ. Σχινᾶ, ὡς ἀνωτέρας.

Ζητησάντων ἀκολούθως πολλῶν πληρεξουσίων τὴν δι' ὁνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν, ἐγένετο τοιαύτη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Στ. Μακρῆ καὶ Βλαντιῆ, καὶ ἐξ αὐτῆς συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτωμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀπερρίψε τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Μ. Σχινᾶ, ἐχουσας οὕτω·

« Προτείνω νὰ σημειωθῇ ἐν ταῖς πρακτικαῖς, ὅτι νέος καταστατικὸς Νόμος θέλει ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς Α'. Βουλευτικῆς Συνόδου κανονίζων, τὴν γνωμοδοτήσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἱερῶν κανόνων, τὰ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν καθολικόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν τε καὶ τῆς ἱεραῆς Συνόδου ὡς καὶ τὰ λοιποῦ κλήρου καὶ ὅτι ἄλλο ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας, λαμβανομένου ὑπὸ σκέψιν καὶ τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπικρατοῦντος ἐθίμου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων.

ὑπὸ τοῦ κλήρου, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας· διὰ ψήφων 140
κατὰ 137, ἀρνηθέντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν πληρεξουσίων

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Συνέλευσις τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Μ.
Σχινᾶ, τοῦ νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι νέος κατα-
στατικὸς νόμος θέλει ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς Ἀ' Πουλεντικῆς Συνόδου
κανονίζων, τῇ γνωμοδοτήσει καὶ τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὰς
διατάξεις τῶν ἱερῶν κανόνων, τὰ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν τε καὶ
τῆς ἱεράς Συνόδου ὡς καὶ τὰ τοῦ λοιποῦ κλήρου καὶ ὅ,τι
ἄλλο ὁποῖα τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας, λαμβανομένου ὑπὸ
σκέψιν καὶ τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπικρατοῦντος ἐθνικοῦ τῆς ἐκλο-
γῆς τῶν ἀρχιερέων ὑπὸ τοῦ κλήρου διὰ μυστικῆς ψηφοφο-
ρίας, ναὶ ἢ ὄχι;

Α. Χαντζόπουλος	Ο	Δ. Δεμποτόπουλος	Ν
Διονύσιος Τριτάκης	Ο	Ἀναστ. Σωμάκης	Ν
Ν. Παντολέων	Ν	Δημ. Καλλιφ. ανῆς	Ν
Ἰωάννης Α. Μεσσηνίτης	Ν	Παῦλος Καλλιγᾶς	Ν
Σωτήριος Λόντος	Ο	Κωνσταντῖνος Δόσιος	Ν
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Ο	Α. Σουλῆσκη	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Μιλτ. Βενιζέλος	Ο
Σ. Γ. Λογιωτατίδης	Ο	Στ. Κολιάτσος	Ο
Σωκράτης Λογιωτατίδης	Ο	Πάνος Κορωναῖος	Ν
Δ. Σουλτάνης	Ν	Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος	Ν
Σ. Γεωργιάδης	Ν	Ἀθανάσιος Ἰσῆος	Ν
Α. Γιαννουλίδης	Ν	Βλάσσης Βαλτινός	Ν
Μιχ. Καίρης	Ν	Δημήτριος Σκυλαδημιός	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Λάσκαρ. Π. Λασκαρίδης	Ν
Ν. Α. Μαυροκορδάτος	Ν	Θ. Ὀρφανίδης	Ν
Ν. Μ. Καμπάνης	Ο	Δημήτριος Γρίβας	Ν
Κ. Ἐμπειρίκος	Ο	Χρ. Γαργικ. Γρίβας	Ν
Ἄνδρ. Ζαίμης	Ν	Χρ. Κατσιογιάννης	Ν
Λεων. Ζωγράφος	Ν	Τατσέλος Μαυρομμάτης	Ο
Σπύλιος Καλμούχος	Ν	Γ. Ν. Τσέλιος	Ο
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ο	Παναγ. Ι. Πετιμεζής	Ν
Ν. Τσιώκης	Ο	Γρηγ. Χανταρής	Ο
Ν. Πάγκαλος	Ν	Δ. Ροδοκανάκης	Ν

Βασίλ. Νικολόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Τερτσέτης	Ο
Π. Κολοκατρώνης	Ο	Ἰωάννης Μόζερης	Ο
Θεοδ. Π. Δηλιγιάννης	Ο	Νικόλαος Κολυβάς	Ο
Π. Δελιγιάννης	Ο	Νικόλαος Μουζάκης	Ο
Δημ. Νικολόπουλος	Ν	Φραγκίσκος Κουερίνης	Ο
Α. Αντωνόπουλος	Ο	Ἰωάννης Σιδηροκαστρίτης	Ο
Αθ. Γόντικας	Ν	Δημήτριος Μιχαλίσσης	Ο
Γ. Δ. Πλαπούτας	Ν	Ἄνδρ. Γαίτας Φωσκάδης	Ο
Π. Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Παῦλος Ταβουλάρης	Ο
Περὶς Δημητράκαρος	Ο	Λεων. Μεταξᾶς Σαντορίνης	Ο
Θεοδ. Τσινετάνης	Ν	Ἰωάννης Δομενεγίνης	Ο
Γ. Κοσσανάκης	Ο	Μιχαὴλ Νομικός	Ο
Χρ. Μαστραπᾶς	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινος	Ο
Ἰω. Σαφάκης	Ν	Θεμιστοκλῆς Δαραλέξης	Ο
Λεων. Α. Λιδωρίκης	Ο	Στ. Στεφανόπουλος	Ο
Νικ. Κατσικαπῆς	Ο	Νικόλαος Σισίνης	Ο
Γεώργιος Ζουμπουλάκης	Ο	Λύγερινος Πετραλῆς	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Δημ. Χαράλαμπος	Ν	Ιλέκος Ἀχολος	Ν
Θεοδ. Α. Καστανάκος	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ο
Ἄνδρ. Ζέρβας	Ν	Α. Κεῖς	Ν
Γ. Ἰω. Μίλησις	Ν	Ἀρτ. Μίχου	Ν
Ἀνδρέας Πέππας	Ν	Α. Καντός	Ο
Κυριάκος Γουλεμάς	Ν	Γ. Μουσοῦρος	Ο
Γ. Σ. Γασπαράς	Ο	Α. Κλίμακας	Ν
Κ. Ι. Γιολδάσης	Ν	Ιλέξιος Κόλιας	Ο
Ν. Μπουκουβάλας	Ο	Α. Κατσίνης	Ν
Δ. Α. Ζώτος	Ο	Β. Θεογένης	Ν
Π. Μανωλίδης	Ν	Ἰωάννης Ἰγγλίσσης	Ν
Σ. Α. Ζώτος	Ν	Συγ. Ἀλαφούζος	Ν
Ἀλ. Μαυροκορδάτος	Ο	Θεοφ. Βινετσάνος	Ν
Σ. Π. Πεσλᾶς	Ο	Ἄντ. Νομικός	Ο
Κωνστ. Λομβάρδος	Ο	Γερ. Βαλιάνος	Ν
Δημήτριος Πατέλης	Ο	Πέτρος Τζάνος	Ο
Ἀνδρέας Σιγούρας	Ο	Δημ. Λεβίδης	Ο
Διονύσιος Κοκκίνης	Ο	Κύστ. Γεωργαντόπουλος	Ο
Γεώργιος Τερτσέτης	Ο	Ν. Σκελλαρίδης	Ο
Ἀνδρέας Πλίσσας	Ο	Α. Διαμαντόπουλος	Ο
Ἰωάννης Σούλη Βάρκας	Ο	Γηλέμαχος Μαράτος	Ο
Γεώργιος Λογοθέτης	Ο	Θεοδόσιος Τσιλιάνης	Ο

Παναγ. Κυπαρίσσης	Ν	Γεώργιος Χονδρογιάννης	Ν
Εύτ. Δρακούλης	Ο	Ἀνδρέας Καρύδης	Ο
Γρ. Δομενεγίνης	Ο	Ιωάννης Γουλερμής	Ο
Φερ. Κούπας		Θεόδωρος Ζερβός	Ο
Δ. Ἀβέρωφ		Πολυχρόνιος Κωνσταντᾶς	
Α. Χρηστίδης	Ν	Δημ. Κων. Κόντης	Ο
Θρασύβ. Ζαίμης	Ν	Νικόλαος Παγκράτης	Ο
Ν. Ἀνδρίκου		Ἀναστ. Νικοκάβουρας	Ο
Γ. Α. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἀντώνιος Καποδίστριας	Ο
Ἀσημ. Χαλαμάκης		Χρ. Ποράντης	Ο
Ἀθ. Β. Πετιμεζᾶς	Ο	Ἄρισ. Τσερετόπουλος	
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς	Ο	Ἡλίας Ζερβός	
Πρακλῆς Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Γεώργιος Κοζάνης	Ο
Χαρ. Σολιώτης	Ο	Γεώργιος Ἰκωδάτος	Ο
Πέτρος Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Ἰωσήφ Μομφεράτος	Ο
Κ. Α. Κυριακός	Ο	Νέστωρ Σολομός	Ο
Γ. Πεφρωτής	Ο	Ἀντώνιος Βριώνης	
Α. Μπενάκης	Ο	Νικόλαος Λούζης	Ο
Κωνστ. Δαγρέας	Ο	Δημήτριος Μηλιαρέσης	Ο
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Ιωάννης Ἀννίνος	Ο
Γ. Μιχαηλίδης	Ν	Νικόλαος Βαλασμάκης	Ο
Γ. Παπαγεωγίου	Ν	Νικόλαος Γεωργακάτος	Ο
Γ. Καραβᾶς	Ν	Ἐπ. Μεταξᾶς	Ο
Κ. Πετσάλης	Ν	Σπ. Μεταξᾶς	Ο
Στ. Νικολαΐδης	Ν	Γεράσιμος Μαυρογιάννης	Ν
Ιω. Βάχλας	Ο	Χαραλάμης Ἰκωδάτος	Ο
Γ. Μαντζούνης	Ο	Βαπτιστῆς Ἀννίνος	Ο
Ἀντώνιος Βάστας	Ν	Ιωάννης Καπελέτος	Ο
Ποθ. Ρεβελάκης	Ν	Γεράσιμος Λειβαδάς	Ο
Α. Δεπάστας	Ν	Ἀναστ. Μεταξᾶς	Ο
Ἀρσένιος Κοντός	Ο	Σταματέλος Πυλαρινός	Ο
Ἀρσένιος Ράλλης	Ο	Ιω. Ν. Δελιγιάννης	
Νικόλαος Λούβρος		Θεοχ. Ρέντης	Ο
Βασίλειος Μεταλινός		Ιω. Γιουρούκος	
Δημήτριος Προβατᾶς	Ο	Σωτ. Ιωάννου	Ν
Μαργαρίτης Παγιατάκης	Ο	Ν. Δελιγιάννης	
Σπυρίδων Κουβαράς	Ο	Γ. Πετρούλιας	Ν
Παῦλος Πανδῆς	Ο	Ιω. Πολυχρονιάδης	Ο
Εὐστάθιος Γιαννούσης	Ο	Σπυρ. Ζούζουλας	
Σπυρίδων Χειμαρίδης	Ο	Σπυρ. Ἀντωνιάδης	

Δ. Καλλέργης	Ν. Βουλπιώτης
Χ. Σουλῆδας	Θεόδ. Γεωργίου
Κοσμάς Πανάρετος	Σπυρ. Τριχᾶς
Δημήτριος Ραπτάκης	Π. Ηλιοπούλου
Μηνᾶς Καρύδης	Χ. Τρικούπης
Γεώργιος Μορμoris	Σπυρίδων Τρικούπης
Χ. Χρηστόπουλος	Ῥήγας Παλαμίδης
Δημ. Παπανικολάου	Ιω. Παπαζαφειρόπουλος
Γ. Μνητζόπουλος	Κωνστ. Κωνσταντόπουλος
Β. Κομνηνός	Θεόδ. Πετρινός
Δημ. Βροντίσης	Κωνστ. Ἀντωνόπουλος
Σπυρ. Παπαδόπουλος	Δημ. Ζέγγελης
Ἡλ. Πανᾶς	Ιω. Πύλας
Ἀναγ. Κορριωτάκης	Κωνστ. Μανέτας
Σπ. Κοπανίτσας	Κωνστ. Μελάς
Α. Μαυρομιχάλης	Παναγ. Θερμογιάννης
Ἰμ. Μελετόπουλος	Γεώργιος Κεράλας
Ν. Βαρβιτσιώτης	Βασίλειος Μπούτουνας
Ἡλ. Γιατράκος	Ἀσημ. Ζατουνίτης
Ν. Λεώπουλος	Ξενοφ. Λογαθέτης
Ιω. Βαλασσόπουλος	Ἀναγ. Κουλούρης
Θεοδ. Ἀρεντούλης	Γ. Μπούσκας
Γ. Λάπας	Ι. Μ. Πανούσης
Ιω. Δνοδουινιώτης	Εὐστρ. Πετροκόκκινος
Χαρ. Οὔδυσσέως	Κ. Καλαμίδης
Λουκάς Παπᾶ Ιωάννου	Ζαφ. Ι. Βάλης
Ἀριστοτέλης Βαλχωρίτης	Ἐπαμ. Δεληγιώργης
Μάρκος Καλακῆς	Σταμ. Μακρῆς
Ἀλέξ. Σταματόπουλος	Σπυρ. Βαλτινός
Γεράσιμος Σέρβος	Ἀλέξ. Κουμουνδούρος
Σπύρος Βαλχωρίτης	Σπ. Ἀντωνόπουλος
Εὐστάθιος Φιλίππας	Νικόλ. Μιχάλης
Περικλῆς Σταύρου	Ἀναγν. Νικολαΐδης
Ιωάννης Μαρῖνος	Δημ. Μερλόπουλος
Ἀλέξανδρος Τσαρλαμπᾶς	Ἀναγν. Σ-αθοπούλου
Δημήτριος Κόντης	Ἰάκωβος Ξυδάκτυλος
Εὐστάθιος Πήλλικας	Α. Βιτσάρης
Ἀνδρέας Βλαντῆς	Α. Πρεζάνης
Λέων Μελάς	Α. Κανάρης
Δημ. Σ. Μαυροκορδάτος	Θ. Ἰωαννίδης

Χρ. Ζιμβραχάκης	Γεώργ. Βελιανίτης	Ο
Νικόλ. Κονταράτος	Εύθ. Κεχαγιάς	
Σ. Βαρότσης	Λουκάς Καραϊβάνος	Ν
Δ. Δημητράκοπουλος	Θεμ. Παπακώστας	Ν
Γεώργ. Χατζόπουλος	Χρ. Γερογιάννης	Ν
Ημμ. Ναυπλιώτης	Ηρ. Μαμούρης	
Νικόλ. Γκιλίας	Κωνστ. Βλάμης	Ν
Εύθ. Πλαστήρας	Θάνας Κανακάκης	Ν
Αθ. Ροντίρης	Α. Χ. Λόντος	
Ν. Καναβός	Αδ. Παπαδιαμαντόπουλος	Ν
Ν. Φαρμάκης	Ιρ. Μπουκαούρης	Ο
Κωνσ. Δ. Εύθυμιόπουλος	Παν. Θεοφίλου	Ο
Γρηγ. Δημητριάδης	Κ. Κωνσταντής	
Θεόδ. Μιχαλόπουλος	Γ. Ρούφος	Ν
Μιχ. Ιατρός	Η. Χαλκιάδης	
Αθ. Πετσάλης	Αλέξ. Δόσιος	
Τηλέμ. Ρούκης	Δημ. Τριγγέτας	Ν
Κ. Νικολαΐδης	Μιχ. Σήνις	Ν
Λουκάς Καλογερόπουλος	Αθ. Μισορλής	
Α. Σκαρμαγκάς	Σπυρ. Γρίβας	
Κ. Θ. Ράλλης	Λεων. Σταμάτης	
Α. Μαυρομιχάλης	Κωνστ. Λεκάτης	Ν
Δημ. Μαυρομιχάλης	Ιω. Νικολαΐδης	Ν
Γερ. Μαυρομιχάλης	Κ. Γρυμανέλης	Ν
Αντ. Α. Μαυρομιχάλης	Γ. Φαλκίδης	Ν
Γεωρ. Α. Μαυρομιχάλης	Ιω. Μπετλής	Ν
Δημ. Σαράδας	Κίμων Ν. Χ. Κωστής	
Δ. Κουμπουνδουράκης	Ιω. Γ. Λάτρης	
Γρηγ. Πατριάρχας	Οδ. Ιζλιμας	
Χαρίλ. Κανελλόπουλος	Ν. Ζέρβας	Ν
Κ. Ζαρεφόπουλος	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Ζαρ. Ζαρεφόπουλος	Διμήδης Κυριακού	Ν
Α. Κανελλόπουλος	Αναστ. Ορλάνδος	Ν
Δ. Μοιχούλας	Δημ. Θεοχάρης	Ν
Κ. Οικομόπουλος	Κ. Πλατύς	Ν
Ν. Σαρίπολος	Μιλτ. Κ. Κανάρης	Ο
Δ. Βενιρδάκης	Γ. Θ. Πηλαιολόγος	Ο
Δημ. Μακρής	Ιω. Βεάκης	Ο
Ιω. Βελιανίτης	Α. Εύμορφόπουλος	Ο
Κωνστ. Μακρής	Αντ. Ιουστινιανός	

Μ. Κ. Σαλβάτος	Δημ. Σαχτούρης	
Εύαγ. Αντόπας	Δημ. Ι. Κριζής	
Αρ. Μωραϊτίνης	Ιω. Ζάκας	Ο
Εύστρ. Παρίσης	Κ. Δουβουνιώτης	Ν
Γρηγ. Μαυρομαρξής	Τιμ. Βάσσος	
Ν. Νάζος	Γ. Κρίτσας	Ν
Δημ. Δράσος	Β. Μυλωνάς	
Ιωάννης Ζαλώνης	Α. Ζητουνιάτης	Ν
Γ. Μοσχάτος	Δ. Αϊνιάν	
Α. Γρηγοριάδης	Πέτρ. Σκουμπουρδής	
Σ. Σωτηρόπουλος	Ν. Βουδούρης	Ν
Γεώργιος Ζιζας	Στέφ. Παπάς	
Βισ. Σκαλτσοδήμος	Γ. Βελισσάριος	Ν
Γεώργ. Ι. Σταΐκος	Γ. Άγγελινίδης	Ν
Κωνστ. Σταΐκος	Δημ. Καφρεντσόγλου	Ο
Κωνστ. Διαλέτης	Ημμ. Κόκκινος	Ο
Κωνστ. Βατικιώτης	Ιω. Δελιγιάννης	
Ιω. Οικονομίδης	Άριστ. Γλαράκης	Ο
Σταμ. Κοριζής	Κωνστ. Κανάρης	
Δημ. Τζωρτζής	Ν. Κ. Κανάρης	
Δημ. Βούλγαρης	Ν. Χ. Γ. Κοζιάς	
Δημ. Στ. Βουδούρης	Δημ. Ν. Βρατσάνος	Ο
Λαζ. Γιουρδής		Ν

Άνεγνώσθη ύστερον ή έν τοις πρακτικηίς της Ση' συνεδριάσεως καταχωρηθίσα πράταίς του πληρεξουσίου Σολιώτου, και, μη ύποστηριχθείσα κατά τον κανονισμόν, απερίφθη.

Έξέθηκεν ο Πρόεδρος ύστερον, ότι εκ των λοιπών προτάσεων άπωτέρα είναι ή των πληρεξουσίων Χ. Χριστοπούλου και Καλου έκάλειε την Συνέλευσιν ν' άποφανθώ επ' αύτης, εξηγήσας, ότι αι αναβλητικαι προτάσεις δέν άφορώι την του Ροντίρη, αλλά μόνον την υπό 50 πληρεξουσίων ύπογεγραμμένην.

Γενομένης επομένως δι' όνομαστικής κλήσεως, επί τη αίτήσει πολλών, ψηφοφορίας επί της προτάσεως των πληρεξουσίων Αναστ. Καλου και Χ. Χριστοπούλου, έχούσης ούτω ο Η Συνέλευσις παραπέμπει την περί έκλογής των Αρχιερέων πρότασιν εις την σχηματισθείσαν επιτροπήν της άφομώσεως της νομοθεσίας, ύποχρεωμένην να εισαγάγη τό ταχύτερον την περί τούτου γνώμην αύτης η, συνάχθη υπό την επιτήρησιν των ψηφολεκτών Αναστ. Καλου και Κατοικαπή, κατά τό πρωτόκολλον της

ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν μνησθεῖσαν πρότασιν διὰ ψήφων 147 κατὰ 125, ἀρνηθέντος ἑνός.

Καλέσαντος μετὰ ταῦτα τοῦ Προέδρου τὴν Συνέλευσιν ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Ῥοντίρη ἐχούσης οὕτω α' Εἰς τὴν ἐλλογὴν τῶν Ἀρχιερέων καὶ πάντων τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ κλήρου, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δὲν ἀναμειγνύεται παντάπασι. β

Ἀντέτεινεν ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Πετσάκης, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Καλοῦ καὶ Χρηστοπούλου, ἡ Συνέλευσις συμπαρέπεμψε καὶ τὴν τοῦ Ἀθ. Ῥοντίρη πρότασιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἀρμοιεύσεως τῆς ἰονίου νομοθεσίας μετὰ τὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξηγήσαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι πρὸ τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν πληρεξουσίων Καλοῦ καὶ Χρηστοπούλου καὶ γενομένης τῆς ψηφοφορίας ἐρέθη ῥητῶς, ὅτι αὕτη δὲν ἐπηρεάζει τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ῥοντίρη καὶ πολλῶν περὶ τούτου παρατηρήσεων καὶ ἀντεπαρατηρήσεων γενομένων, ἡ Συνέλευσις ἐρωτήθησα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως δὲν παρεδέχθη διὰ ψήφων 109 κατὰ 105 τὴν ἐνστασιν τοῦ πληρεξουσίου Ἀθ. Πετσάκη, ὡς συνήχθη ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτηρᾶσιν τῶν ψηφολεκτῶν Εὐαγγέλη Ἀντύπα καὶ Θ. Βενεζάνου.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΖΕ'.

Τῆς 11 Αὐγούστου 1864.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπικυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ὑπεβλήθησαν προτάσεις α) περὶ διαιρέσεως τῶν καθικόντων τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας Παζῶν ἀπὸ τῶν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑγειονομείου τῆς αὐτῆς νήσου, ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Μακρῆ

καὶ ἄλλων β) περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Βονίτσας εἰς Μεσολόγγιον διὰ τοῦ Σπριμέρου ἀγούσης ὁδοῦ, ὡς ἐθνικῆς, ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Πατιμέζη γ) περὶ διοργανώσεως ἔθνοφυλακτικῆς ἐν ταῖς ἰονίαις νήσοις, ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Ἰω. Μαρίνου καὶ ἄλλων δ) περὶ πληροφοριῶν τιμῶν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δοτέων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Κυθήρων κατὰ τὰς ἐκλογὰς καταδικασθέντα χωρικόν, καὶ περὶ καταργήσεως τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ φορολογίας τῶν ἐν γένει προστίμων, ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Σ. Ἀννίνου.

Μετὰ βραχείαν συζήτησιν ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων, ὡρίσθη μὲν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Δ. Μακρῆ ἡμέρα συζητήσεως τῆς πρώτης τὸ προσεχὲς Σάββατον, ἐκπρύχθη δὲ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως δι' ἀναστάσεως τὸ κατεπείγον τῆς τρίτης, περὶ διοργανώσεως ἔθνοφυλακτικῆς ἐν ταῖς ἰονίαις νήσοις, κατὰ πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Ἰω. Μαρίνου, καὶ ἐλέχθη ἡ Συνέλευσις μὴ ἀντιλέξασα, νὰ παραπεμφθῇ τὸ δεύτερον μέρος τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Ἰω. Σ. Ἀννίνου, περὶ καταργήσεως τῆς φορολογίας τῶν ἐν γένει προστίμων, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρμοιεύσεως τῆς νομοθεσίας ἐπιτροπὴν, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργίων τὸ πρῶτον, περὶ τοῦ τίνα πρόνοιαν ἔλαβε διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Κυθήρων καταδικασθέντα χωρικόν εἰς δίμηνον φυλάκισιν καὶ εἰς δέκα λιρῶν στερλινῶν πρόστιμον, ἐνεκα παραπτώματος κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς νήσου ἐκείνης, ὅπερ ἐδήλωσεν ὁ Πρόεδρος ὅτι θέλει ζητήσῃ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν.

Ἐγνωστοποίησεν ὁ Πρόεδρος ὕστερον, ὅτι ὁ πληρεξούσιος Λιζαδάς ὑπέβαλεν αὐτῷ αἴτησιν περὶ προσαγωγῆς διαφορῶν ἐγγράφων ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Ἑπτανήσου ἀφορώντων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκεῖσε πιστωμάτων, χρεωστικῶν ὑποθηκῶν καὶ λοιπῶν, ὅπερ ἐδήλωσεν ὁ Πρόεδρος ὅτι θέλει ζητήσῃ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν. Ἐτι δὲ ὑπέβαλεν ὁ αὐτὸς καὶ τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος.

Ἀνήγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς ἐκτάκτου συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Κ. Λομβάρδου καὶ λοιπῶν συζητήσεως.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολουθῶς αἱ ἐξῆς τροπολογίαι τῶν πληρεξουσίων Χ. Ὀδυσσεῶς καὶ ἄλ. Ἀγόλου καὶ Ἀνασ. Καλοῦ ἐπὶ τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου.

Τὸ ὑπὲρ τῆς Κερκύρας ζητούμενον μέτρον περὶ ἀναστολῆς

καταδιώξεως δι' ιδιωτικά χρέη να εφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους.

Χ. ΟΔΥΣΣΕΩΣ, ΑΔ. ΑΧΟΛΟΣ.

Ἄρθρον 1. Μέχρι νεωτέρας διατάξεως ἀναστέλλεται ἡ προσωπικὴ κράτησις κατὰ τῶν ἐν Κερκύρα ἀγροληπτῶν πρὸς ἀπότισιν χρεῶν πηγαζόντων ἐξ ἀγρομισθώσεως.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ἀπολύονται.

Ἄρθρον 3. Διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων οὐδ' ὅπως παραβλάπτονται τὰ κατὰ τῶν ἀγροληπτῶν τούτων δικαιώματα ἀγροδοτῶν ἢ τιμαριούχων.

ΑΝΑΣΤ. ΚΑΛΟΣ.

Γ. Λαβὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ πληρεξούσιος Πετοάλης, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνατρέψῃ τὴν θέσιν τῆς ιδιοκτησίας· ὅτι τὸ ζήτημα συνδέεται μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσφαλείας τῆς ιδιοκτησίας· ὅτι τὸ τιμῆριον ὑπῆρξεν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ἡ ἀρχὴ τῆς ιδιοκτησίας· ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀγνοοῦσα ἐντελῶς τὸ πραγματικὸν μέρος, δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ μονομερῶν πληροφοριῶν· ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν πρέπει νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἐιδική, ἥτις, λαμβάνουσα ἀκριβῆ γνώσιν τοῦ πράγματος νὰ φωτίσῃ τὴν Συνέλευσιν· ὅτι, ὅταν ὁ ἰόνιος λαὸς ἐλήφθη τὴν ἑνωσιν, ἤνθις νὰ ἔχῃ τοὺς αὐτοὺς νόμους, τὰ αὐτὰ ἔθνη καὶ τὰ αὐτὰ ἔθιμα μὲ τὴν Ἑλλάδα· ὅτι ἡ δύναμις ἀμέσως νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσα νομοθεσία, ἀποκειμένου εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς τυχόν ὑπαρχούσας ἀνωμαλίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν νομοθετικῶν τινῶν διατάξεων, καὶ ἐσυμπέρανε προτείνων τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεώς του.

Ἰπέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Μίλησις, ὅτι τὸ προτεινόμενον μέτρον, προσωρινὸν δέ, συμβιβάζει πολιτικὴν ἀνάγκην καὶ εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης. Οὐδόπως δὲ κατατρέφονται δικαιώματα δι' αὐτοῦ, οὐδὲ παραβιάζονται οἱ νόμοι· ὅτι δὲν πρόκειται ἡ περὶ ἀποτροπῆς τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς τάξεως καὶ περὶ ἐπιεικείας πρὸς ἀνθρώπους δυστυχεῖς ἐνεκα τῶν ἐκλογῶν τῆς Κερκύρας ἐκ πάθους σκληρῶς καταδιωκόμενος· καὶ ἐσυμπέρανε προτείνων τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου.

Ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Εὐθύμιος Κεχαγιῆς, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς προτεινόμενης μετρώς θέλει ἔχει ὁλεθρίας συνεπειὰς καὶ πο-

λιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα· ὅτι εἶναι σφετερισμὸς τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πολίτου καὶ θέλει ἐξασκήσῃ θανατηφόρον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πίστεως· ἐσυμπέρανε δὲ προτείνων τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως.

Ἰπέλαθεν ὁ πληρεξούσιος Βελιανίτης, ὅτι οἱ ὀφειλόμενοι ὑπὲρ τῶν ζητείται τὸ προταθὲν μέτρον ἀποτελοῦσι τὰ 15/20 τῶν κατοίκων τῆς Κερκύρας· ὅτι πολλάκις καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία τῆς Ἑπτανήσου εἰδὼκαν νόμον ἀναστέλλοντα τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἐπὶ ὁμοίων περιστάσεων. Ἀνέπτυξεν ἀκολουθῶς τὴν ὁληθρίαν ἐπιρροὴν ἢ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς γεωργίας τὸ σύστημα καθ' οὗ ἡ πρότασις τῶν πληρεξουσίων τῆς Κερκύρας, καὶ τὰς ἐκ τῆς καταργήσεως αὐτοῦ προκύβουσας ὀφελείας εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγροδοτῶν καὶ εἰς τὴν τῶν πολιτῶν· ὅτι ἐνεκα τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐκλογῶν ἡ μεταξὺ τῶν χωρικῶν καὶ τῶν πολιτῶν Κερκύρας διάστασις ἀνεπτύχθη μεγάλως καὶ ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἀνάγκη τῆς ἀναπτολῆς τῶν ἐκτελέσεων εἶναι πραγματικὴ, διότι οἱ δανεισταὶ πρὸς ἐκδίκησιν, καὶ ἐν γνώσει τοῦ ὅτι οἱ χωρικοὶ ἀδυνατοῦσι κατὰ τὴν παρούσαν τοῦ ἔτους ἐποχὴν νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ χρέη των, πρέσβησαν καὶ προβαίνουν καθ' ἐκαστὴν εἰς τὸ σκληρὸν τῆς προσωπικῆς κράτησεως μέτρον. Ἐσυμπέρανε δὲ ὑποστηρίζων τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου.

Ζήτησαντος εἰτα τὸν λόγον τοῦ πληρεξουσίου Ν. Λούζη, καὶ πολλῶν εἰς τοῦτο ἀντιτείνοντων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐφωτίσθησαν, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδόχθη δι' ἀναστάσεως, ὅτι ἐφωτίσθη.

Ἰπεβλήθησαν ἀκολουθῶς τροπολογίαι ἐπὶ τῆς συζητουμένης προτάσεως ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων Μομφεράτου, Χ. Χριστοπούλου, Ἀγγελινίδου, Ἀθανασίου Πετοάλη.

Λαβὼν ἀκολουθῶς τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Λούζης, ἐξέθηκεν, ὅτι μέχρι τῆς ἐκ Κερκύρας ἀναχωρήσεώς του, εἰ μόνον ἐνταλμα φυλακίσεως εἶχεν ἐκδοθῇ καὶ πάντες τότε οἱ ἐν Κερκύρᾳ δικαστικοὶ καταξανίστησαν· ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ ἐξεδόθησαν καὶ ἄλλα κατόπιν, ἀλλὰ περὶ τούτου οὐδεμία ἐπισήμως πληροφορία ἐδόθη εἰς τὴν Συνέλευσιν, καὶ ἐπομένως, ἵνα αὕτη ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ προτεινόμενου μέτρου, πρέπει νὰ ἐκβαιωθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης τὴν ὅποιαν τοῦτο ἐπαγγέλλεται ὅτι θέλει θεραπεύσει· ὅτι δὲν κηρύσσεται κατὰ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ σήμερον δὲν δύναται νὰ τὴν παρεδόχθῃ, διότι οὐδὲ γενίαιον, νομίζει, νὰ καταδικασθῇ μεγάλη μείξις, χωρὶς ν' ἀκουσθῇ, καὶ μάλιστα

μετά μίαν πολιτικὴν ἦταν αὐτῆς· ὅτι ὁ Κύριος Σ. Βαλαωρίτης διεπραγματεύθη καὶ ἀνεδέχθη νὰ πείσῃ τοὺς ιδιοκτῆτας ὅπως ἐπέλθῃ τίμιος συμβιβασμός μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν χωρικῶν· ὅτι ἡ πρότασις εἶχεν ἐκ Κερκύρας παρασκευασθῇ, καὶ ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν πρέπει ν' ἀποφνῇ ἐπ' αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰς ἀποχρώσας νομίμους πληροφoρίας· ἐσυμπέρανε δὲ προτείνων τὴν παραδοχὴν τῆς ἐξῆς προτάσεώς του. «Προτείνω, ἵνα ἀνασταλῇ ἡ ψῆφος ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν Κυρίων Λομβάρδου Ποράντη καὶ Κωνσταντᾶ, ἕως οὗ λάβωμεν παρὰ τοῦ Προεδρείου τῶν δικαστηρίων Κερκύρας καὶ παρὰ τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου καταστατικὸν ὄλων τῶν ἀρμόδιων δικαστηρίων ἐκδοθέντων ἐν ταλμάτων προσωποκρατήσεως δι' ἐγγείους προσόδους, καὶ τῶν πραγματικῶς ἐκτελεσθέντων, πρὸς δὲ τῶν πρὸ ἑνὸς μηνὸς φυλακισθέντων διὰ καθυστερούσας ἐγγείους προσόδους.»

Ἐκφραθεῖσης εἰτα τῆς Συνελεύσεως ὅτι ἐφωτίσθη, ἐγνωστοποίησεν ὁ Πρόεδρος τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ν' ἀποφνῇ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω τοῦ πληρεξουσίου Λούζη ὡς ἀπωτέρας.

Ζητησάντων πολλῶν ὕστερον τὴν δι' ἀνημαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν, ἐγένετο αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεχτῶν Δλ. Λυχόλου καὶ Π. Θεοφίλου, καὶ ἐξ αὐτῆς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν μνηθεῖσαν πρότασιν διὰ ψήφων 151 κατὰ 118, ἀρνηθέντων 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν πληρεξουσίων

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Συνέλευσις ν' ἀνασταλῇ ἡ ψῆφος ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν ΚΚ. Λομβάρδου, Ποράντη καὶ Κωνσταντᾶ, μεχρινοῦ ληφθῶσι παρὰ τοῦ προεδρείου τοῦ δικαστηρίου Κερκύρας καὶ παρὰ τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου καταστατικὸν ὄλων τῶν παρὰ τῶν ἀρμόδιων δικαστηρίων ἐκδοθέντων ἐν ταλμάτων προσωποκρατήσεως δι' ἐγγείους προσόδους καὶ τῶν πραγματικῶς ἐκτελεσθέντων, πρὸς δὲ τῶν πρὸ ἑνὸς μηνὸς φυλακισθέντων διὰ καθυστερούσας ἐγγείους προσόδους;»

Α. Χαντζόπουλος	Ο	Σωτήριος Λόντος	Ν
Διονύσιος Τριτάκης	Ο	Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	
Ν. Παντολιών		Κωνσ. Θεοδώρου	Ο
Ἰωάννης Α. Μεσσηνέλης	Ν	Σπυρίδων Γ. Λογιωτατίδης	

Σωκράτης Λογιωτατίδης	Ο	Θεόδ. Π. Δηλιγιάννης	
Δ. Σουλτάνης	Ν	Π. Δελιγιάννης	
Σ. Γεωργαλᾶς		Δημ. Π. Νικολόπουλος	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Μιχ. Καίρης		Ἀθ. Γόντικας	Ο
Ν. Π. Καίρης	Ν	Γ. Δ. Πλαπούτας	Ο
Ν. Ἀλ. Μαυροκορδάτος	Ν	Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν
Ν. Μ. Καμπάνης		Πιερῆς Δημητρακαράκος	
Κ. Ἐμπειρικός		Θεόδ. Τζανατάκης	Ν
Ἄνδ. Ζαίμης		Γ. Κοσονάκος Φωκᾶς	Ο
Λεων. Ζωγράφος	Ν	Χρ. Μιστραπᾶς	Ν
Σπύλιος Καλμούχος	Ν	Ἰω. Σαφάκης	Ν
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ν	Λεων. Α. Λιδωρίκης	Ν
Ν. Τσώκρης		Νικ. Κατσικαπῆς	Ο
Ν. Πάγκαλος	Ν	Γεώργιος Ζουμπουλᾶκης	Ν
Δ. Δεσποτόπουλος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Α. Σωμάκης	Ν	Δημ. Χαραλάμπης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Θεόδ. Α. Καστανάκος	Ν
Παῦλος Καλλιγᾶς	Ν	Ἄνδρ. Ζέρβας	Ν
Κωνσ. Δόσιος		Γ. Ἰω. Μίλητης	Ο
Α. Σμολένσκις		Ἀνδρέας Πέππας	Ν
Μιλτ. Βενιζέλος		Κυριάκος Γουλεμᾶς	Ν
Στ. Κολιάτσος	Ο	Γ. Σ. Τσατσάρας	Ο
Πάνος Κορωνάιος		Κ. Ι. Γιαλδάκης	Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ν	Ν. Μπουκουβάλας	Ν
Ἀθανάσιος Ἰσάκος		Δ. Α. Ζώτος	
Βλάσσης Βαλτινός	Ο	Π. Μανωλίδης	Ν
Δημήτριος Σκυλοδήμος		Σ. Α. Ζώτος	Ν
Λάσκαρης Π. Λαγκαρίδης		Ἀλ. Μαυροκορδάτος	
Θεόδ. Ὀρφανίδης		Σ. Π. Πεσλής	
Δημήτριος Γρίβας	Ν	Κωνστ. Λομβάρδος	Ο
Χρ. Γαρδικιώτης Γρίβας		Δημήτριος Πατέλης	Ο
Χρ. Κατσικογιάννης	Ν	Ἀνδρέας Σιγνύρος	Ο
Τατσίλος Μαυρομμάτης		Διονύσιος Κοκκίνης	Ο
Γ. Ν. Τσέλιος	Ο	Γεώργιος Τερτσέτης	
Παναγ. Ι. Πετιμέζης	Ν	Ἀνδρέας Πλέσας	Ο
Γρηγ. Χαντζερῆς	Ο	Ἰωάννης Σούλη Βάρκας	Ο
Δ. Ροδοκανάκης		Γεώργιος Λογοθέτης	
Βασίλ. Νικολόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Τερτσέτης	Ο
Π. Κυλικοτρώνης		Ἰωάννης Μόζερας	Ο

Νικόλαος Κολυβάς	Ο	Φραγκίσκος Δομενεγίνης	Ν
Νικόλαος Μουζάκης	Ο	Γεράσιμος Κούπας	
Φραγκίσκος Κουερίνης	Ο	Γ. Αέριω	
Ιωάννης Σιδηροκαστρίτης	Ο	Δ. Χρηστίδης	Ν
Δημήτριος Μιχαλίτης	Ο	Θεασύβ. Α. Ζαίμης	Ν
Άνδρ. Γαίτας Φωτκάδης	Ο	Ν. Ανδρίκου	
Παύλος Ταβουλάρης	Ο	Γ. Α. Πετιμεζάς	
Διον. Μεταξάς Σαντορίνης	Ο	Άσημάκης Χαραλάμπης	Ν
Ιωάννης Δομενεγίνης	Ο	Άθ. Β. Πετιμεζάς	Ο
Μιχαήλ Νομικός	Ο	Άθ. Γ. Πετιμεζάς	Ο
Άνδρέας Λύγερινος		Ήρακλής Ν. Πετιμεζάς	Άρν.
Θεμιστοκλής Αραλέρης		Χαρ. Σολιώτης	Ο
Στέφανος Στεφανόπουλος	Ο	Πέτρος Α. Μαυρομιχάλης	Ν
Νικόλαος Σισίνης		Κωνσ. Άθ. Κυριακός	
Λύγερινος Πετραλιάς	Ν	Γεώργιος Παρρωτής	Ο
Λύσανδρος Βιλαέτης		Λεμπέριος Μπενικης	Ο
Άλέκος Άχολος	Ν	Κωνσ. Δαγρές	Ο
Άλέξ. Βιλαίτης		Άθ. Δανηλάπουλος	
Α. Καλός	Ν	Γ. Μιχαηλίδης	Ν
Άρτέμιος Μίχου	Ν	Γ. Παππαγεωργίου	Ο
Α. Κοντός		Γ. Καραζάς	Ν
Γ. Μουσούρος		Κ. Πετσάλης	Ν
Δ. Κλίμακας	Ν	Στ. Νικολαΐδης	Ν
Άλέξιος Κόλιας	Ο	Δ. Βήχλας	Ο
Α. Κάτσινας	Ν	Γ. Μανταούνης	Ν
Β. Θεαγένης	Ν	Αντώνιος Βάστας	Ο
Ιωάννης Ίγγλέσης	Ν	Ποθ. Ρήζελάκης	Ν
Σ. Άλκαρτζος	Ν	Α. Δεπάσιτας	Ν
Θ. Βενετσάνος		Άρσένιος Κοντός	Ο
Άντ. Νομικός		Άρσένιος Ράλλης	Ο
Γερμ. Βαλιάνος	Ν	Νικόλαος Αούρος	Ο
Πετρ. Τζάνος		Βασίλειος Μεταλινός	Ο
Δ. Λεβίδης		Δημήτριος Προβατάς	Ο
Εύσ. Γεωργαντόπουλος		Μαργαρίτης Παγιατάκης	Ο
Ν. Σακαλλαιίδης		Σπυρίδων Κουτάρης	Ο
Α. Διάμαντιόπουλος	Ν	Παύλος Πανδής	Ο
Τελέμαχος Μαράτος	Ο	Ευστάθιος Γιαννούσης	Ο
Θεοδόσιος Τσιλιάνης		Σπυρίδων Χειμαριός	Ο
Πανηγ. Κυπαρίσσης	Ν	Γεώργιος Χονδρογιάννης	Ο
Ευστ. Δρακούλης	Ο	Άνδρέας Καρύδης	Θ

Ιωάννης Γουλερμής	Ο	Κοσμάς Πανάρτος	Ο
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Δημήτριος Ραπτάκης	Ο
Πολυχρόιος Κωνσταντάς	Ο	Μηνάς Καρύδης	Ο
Δημ. Κων. Κόντης	Ο	Γεώργιος Μάρμορης	Ο
Νικόλαος Παγεράτης	Ο	Χ. Χρηστόπουλος	Ν
Άναστ. Νικοαχόουρας	Ο	Δ. Παπανικολάου	
Αντών. Καποδίστριας	Ο	Γ. Μιντσόπουλος	Ο
Χριστ. Ποράνης	Ο	Β. Κομνηνός	
Άριστ. Τσερετόπουλος		Δημ. Βροντίσης	Ο
Ηλίας Ζερβός		Σ. Παπαδόπουλος	
Γεώργιος Κοζάκης		Ήλ. Πανός	Ν
Γεώργιος Ιακωβάτος	Ν	Άναστ. Κορριωτάκης	Ο
Ιωάνν. Μομφεράτος	Ο	Σπ. Κοπανίτσας	
Νέστωρ Σολομός	Ν	Α. Μαυρομιχάλης	
Αν. ώνιος Βριώνης		Εμ. Μελιτόπουλος	Ν
Νικόλαος Λούζης	Ν	Ν. Βαρβιτσιώτης	Ο
Δημήτριος Μιλιάρης	Ο	Ηλ. Γιατρός	Ν
Ιωάννης Άννιος	Ο	Ν. Δεσποῦλος	Ν
Νικόλαος Βαλσαμάκης		Ιω. Παλασόπουλος	Ν
Νικόλαος Γεωργακάτος	Ο	Θεοδ. Αφεντούλης	
Έταμ. Μεταξής	Ν	Γ. Λάπας	Ο
Σπύρος Μεταξάς	Ο	Ιω. Δουδουνιώτης	Ο
Γεράσιμος Μαυρογιάννης	Ο	Χαρ. Οδυσσεύς	Ν
Χαραλάμπης Ιακωβάτος	Ν	Λουκάς Παπα Ιωάννου	
Βαπτιστής Άννιος	Ν	Αριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ν
Ιωάννης Καπελάτης	Ν	Μάρκος Καλκάνης	Ν
Γεράσιμος Λειβαδάς	Ο	Άλεξ. Σταματοπούλος	Ν
Άναστ. Μεταξάς		Γεράσιμος Σέρβος	Ν
Σταματέλης Πυλαρινός	Ο	Σπύρος Βαλαωρίτης	Ν
Ιω. Ν. Δελιγιάννης		Ευστάθιος Φίλιππος	
Θεογ. Ρέντης		Περικλής Σταύρου	
Ιω. Γουρουδης		Ιωάννης Μορίνου	Ν
Σωτ. Ιωάννου	Ν	Αλέξανδρος Τσαρλαμπάς	Ν
Ν. Δελιγιάννης	Ο	Δημήτριος Κόνταρης	Ν
Γ. Πετρούλιας	Ο	Ευστάθιος Πήλλικας	Ν
Ιω. Πολυρονιάτης		Άνδρέας Βλαντής	Ν
Σπυρ. Ζουζούλας		Λέων Μελάς	Ν
Σ. Αντωνιάδης		Δημ. Σ. Μαυροκαρδάτος	Ο
Δ. Καλλέργης		Ν. Βουλιώτης	
Χαρ. Σουδάς		Θεοφ. Γεωργίου	Ν

Σπυρ. Τριχᾶς	N	Σπυρ. Βαρότσας	
Π. Ηλιοπούλου	O	Δημήτρ. Δημητρακόπουλος . .	
Χ. Τρικούπης	N	Γ. Χατζόπουλος	N
Σπυρίδων Τρικούπης	N	Εμμ. Ναυπλιώτης	
Ρήγας Παλαμίδης		Νικόλαος Γκίλης	N
Ιω. Παπαζατερόπουλος		Εὐθ. Πλαστήρας	ἀρν.
Κωνσ. Κωνσταντόπουλος		Αθην. Ροντίρης	
Θεόδ. Πετρινός	N	Ν. Καναδός	N
Κωνστ. Αντωνόπουλος		Ν. Φαρμάκης	N
Δημ. Ζέγγελης	N	Κωνστ. Δ. Εὐθ. μπόπουλος . .	N
Ιω. Πύρλας		Γρηγ. Δημητριάδης	
Κωνστ. Μανέτας		Θεόδ. Μιχαλόπουλος	
Κων. Μελάς		Μιχ. Ιατρός	
Παναγ. Θερμογιάννης	N	Αθ. Πετσάλης	N
Γεώρ. Κεράλας	N	Τηλέμ. Ραούτης	N
Βασίλ. Μπούτουκας		Κ. Νικολαΐδης	O
Άσπμ. Ζατούντης	O	Λουκάς Καλογερόπουλος	
Ξενοφ. Λογοθέτης		Α. Σκαρμαγκάς	N
Α. Κουλούρης		Κ. Ράλλης	N
Γ. Μπούσκος	N	Α. Μαυρομιχάλης	O
Ι. Μ. Πανούσης	O	Δ. Μαυρομιχάλης	
Εὐστρ. Πετροκόκκινος		Γερμ. Μαυρομιχάλης	N
Κ. Καλαμίδας	O	Άντ. Μαυρομιχάλης	N
Ζαρ. Ι. Βάλδης		Γ. Μαυρομιχάλης	
Έπαμ. Δελιγεωργής		Α. Σαραβάς	
Σταμ. Μακρής	N	Δ. Κουμουνδουράκης	O
Σπυρ. Βαλτινός		Γρ. Πατριαρχάκης	O
Αλέξ. Κουμουνδούρος	O	Χαρ. Κανελλόπουλος	N
Σπ. Αντωνόπουλος	N	Κ. Ζαρεφόπουλος	
Νικόλ. Μιχάλης	N	Ζαρ. Ζαρεφόπουλος	O
Αναγν. Νικολαΐδης	N	Αναγν. Κανελλόπουλος	N
Δημ. Μερλόπουλος		Δ. Μοσχούλας	N
Αναγ. Σταθόπουλος	N	Κ. Οικονομόπουλος	N
Ιάκωβος Ευδάκτυλος	N	Ν. Σαΐπολος	N
Α. Βιτσάρης	O	Δ. Βεναρδάκης	
Α. Πρεζάνης		Δημ. Μακρής	O
Α. Κανάρης	O	Ιωάν. Βελιανίτης	O
Θ. Ιωαννίδης	N	Κωνσ. Μακρής	O
Χαρ. Ζημερράκης	N	Γεώρ. Βελιανίτης	O
Νικόλ. Κονταράτος	O	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N

Λουκάς Καραλίδης	N	Άρ. Μωραΐτινης	
Θεμ. Παπακώστας	N	Εὐστρ. Παρίσης	O
Χρ. Γερογιάννης	N	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς	N
Ήρ. Μαμούρης		Ν. Νάζος	
Κωνσ. Βλάχης	N	Δημ. Δρόσος	N
Θάνος Κανακάρης	N	Ιωάννης Ζαλώνης	
Α. Χ. Λόντος		Γ. Μοιχάτος	
Αδ. Παπαδιαμαντόπουλος . . .	N	Α. Γρηγοριάδης	N
Άρ. Μπουκαούρης	O	Σ. Σωτηρόπουλος	
Παν. Θεοφίλου	O	Γεώρ. Ζεζάς	N
Κ. Κωνσταντής		Βασ. Σκαλισσοδήμος	
Γ. Ρούφος	N	Γεώργ. Ι. Σταΐκος	N
Π. Χαλκιοπούλου		Κωνσ. Σταΐκος	
Αλέξ. Δόσιος		Κωνσ. Διαλέτης	
Δημ. Τριγγέτας	N	Κωνσ. Βατικιώτης	
Μιχ. Σχινᾶς	N	Ιω. Α. Οικονομίδης	
Αθ. Μπουρλής	O	Σταμ. Κοριζής	O
Σπυρ. Γρίδας	N	Δημ. Τζώρτζης	N
Λεων. Σταμάτης		Δημ. Βούλγαρης	
Κωνστ. Δεκάτης		Δημ. Στ. Βουδούρης	O
Ιω. Νικολαΐδης	N	Ααζ. Γιουρδής	N
Κ. Γρυμάντης	N	Δημ. Σαχτούρης	
Γ. Φαλκίδης	N	Δημ. Ι. Κρεϊζής	
Ιω. Μπετλής	N	Ιω. Ζάκας	O
Κίμων Κωττής		Κ. Δουδουινιώτης	N
Ίκ. Γ. Λάτρης		Τιμ. Βάτος	
Όδ. Ιάλεμος	N	Γ. Κρίτσας	N
Ν. Ζέρδας	N	Β. Μυλωνάς	
Γεώργιος Μπούμπουλης		Α. Ζητουνιάτης	
Διομίδης Κυριακού	N	Δ. Αϊνιάν	O
Ανας. Ορλάνδος	N	Πέτρ. Σκουμπουρδής	
Δημ. Θεοχάρης	N	Ν. Βουδούρης	N
Κ. Πλατύς	O	Στερ. Παππᾶς	
Μιλ. Κ. Καΐνης	O	Γ. Βελισσάριος	O
Ι. Θ. Παλαιολόγος		Γ. Αγγελινίδης	N
Ιω. Βεῆνης	O	Δημ. Καφεντσόγλους	O
Α. Εὐμορφόπουλος	N	Εμμ. Κόκκινος	O
Άντ. Ιουστινιανός	N	Ιω. Δελιγιάννης	
Μ. Κ. Σαλδάρος		Άριστ. Γλαράκης	N
Εὐαγ. Αντύπας	O	Κωνσ. Κανάρης	

Ν. Κ. Κανάρης Δημοσθ. Ν. Βρατσάνος . . .
Ν. Χ. Γ. Κοτζιάς

Κατόπιν ο Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 καὶ 1/2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Νικολαΐδης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΤ'.

Τῆς 12 Αὐγούστου 1861.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Γνωστοποιήσαντος τοῦ Προέδρου κατόπιν, ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ Προεδρείου ἐληξε καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ ἀνανέωσις αὐτοῦ θέλει εἶναι τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, ἡ Συνέλευσις ὥρισε πρὸς τοῦτο τὴν αὔριον.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Π. Κυπαρίσση, καθ' ἣν ἡ διάρκεια τοῦ ἐκλεγθησομένου νέου Προεδρείου ὁρίζεται μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἀπεφασίσθη ἡ εἰς τὰ τμήματα παραπομπή τῆς.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης, ὑπέμνησε τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἀπευθυνθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν ἐπερώτησιν, ἐφ' ἧς, εἶπε, δὲν ᾔδυνθη αὐτός ν' ἀπαντήσῃ τὸ παρελθὸν Σάββατον, καθὰ ἀπεφασίσθη, καὶ ἐζήτησε νὰ προσέλθῃ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπουργός κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς αὔριον, καὶ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς μνησθείσης ἐπερωτήσεώς του· προσέθηκε δὲ, ὅτι ὁ αὐτὸς ὑπουργός ἐξεδότο ἐγκύκλιον πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, ἀντικειμένην εἰς τὸν περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας νόμον, καὶ ἐζήτησεν, ἵνα κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν δώσῃ καὶ περὶ τοῦτου ἐξηγήσεις.

Γενομένου ὑστερον λόγου, περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπὶ τῶν μνησθεισῶν ἐπερωτήσεων ἀπαντήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ὥρισθη πρὸς τοῦτο ἡ προσεχὴς τρίτη.

Ἀνήγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς

συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος συζητήσεως, καὶ ἐξέθηκε τὴν στάσιν αὐτῆς.

Ἔτεθη μετὰ ταῦτα εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Χ. Χριστοπούλου, καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὴ· ἔχει δ' οὕτω·
α Ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ἀθ. Ροντίρη παραπέμπεται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρμοιώσεως τῆς νομοθετικῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ληθῇ καὶ αὕτη ὑπ' ὅσων μετὰ τῶν λοιπῶν προτάσεων. »

Ἔτεθη ὑστερον εἰς ὁμοίαν δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίαν καὶ ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Βλ. Βαλτινοῦ, ἔχουσα οὕτω·

ε Ἡ Συνέλευσις ἀπέχρυσεν πάσης οἰασθήποτε ἐπεμβάσεως ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν μὴ ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν, » καὶ ἡ Συνέλευσις ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Ἔτεθη κατόπιν εἰς τὴν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίαν καὶ ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ἀθ. Πετσάλη, ἔχουσα οὕτω·

ε Οἱ ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς τοῦ καθολικοῦ κλήρου πρέπει νὰ ᾧσι πολῖται Ἕλληνες, » καὶ ἡ Συνέλευσις παρέδεχθη αὐτήν.

Ἐπροσέθη ὑστερον ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Α. Θεοχάρη, καὶ ἡ Συνέλευσις δι' ἀναστάσεως περιδέχθη, νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι οἱ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρχόντων ἀρχιεπισκόπων, ἐπισκόπων καὶ ἱερέων τοῦ ἀντικειμένου κλήρου μὴ πολῖται Ἕλληνες θέλουσι διατηρηθεῖν τὰ δικαιώματά των ἐὰν αἰτήσωσι τὴν πολιτογράφησιν των. »

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολουθῶς τὰ 3 ἄρθρα τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ πρὸ αὐτοῦ ἐπιγραφή· ἐτι δὲ αἱ ἐπ' ἀμφοτέρων τροπολογίαι τοῦ πληρεξουσίου Π. Δ. Κυπαρίσση καὶ τοῦ πληρεξουσίου Α. Σαράβα, ἡ προσθήκη τοῦ πληρεξουσίου Λομβάρδου, ἡ ἐπ' αὐτῆς τροπολογία τοῦ πληρεξουσίου Καντζερῆ, ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ζέρβα, ἡ προσθήκη τοῦ πληρεξουσίου Α. Σταματοπούλου, ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Γ. Λιζιάδου, ὁμοία τοῦ πληρεξουσίου Βλαντιῆ, καὶ ἄλλη τοῦ πληρεξουσίου Ἰλαράκη. Ἐχουσι δὲ αἱ ἀναγνωσθεῖσαι αὗται τροπολογίαι καὶ προτάσεις οὕτοι·

ΠΡΟΤΑΣΙΣ.

Α'. Ἡ προηγουμένη τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐπιγραφή α περὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων » ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς α περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου.

Β'. Τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 3. Οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, συνεισφέρουσι ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια ἔαρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων των, καὶ εἶναι ἐπίσης δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσουσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ ἐξ ἰθακῆς πληρεξούσιος

Η. Δ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ.

Τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 3.

Ἡ προηγουμένη τοῦ ἁρθρου τούτου ἐπιγραφή α περὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς ἐν τῷ συντάγματι τοῦ 1844 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου ἐπιγραφῆς α περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων. Νὰ μετενεχθῇ δὲ αὐτολεξεῖ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844, ἀποβαλλομένου τοῦ περὶ τὰς λέξεις νεωτερισμοῦ ὡς ἀσκόπου καὶ στερημένου πρακτικῆς ἐννοίας.

Δ. ΣΑΡΑΒΑΣ

Μετὰ τὸ τρίτον ἄρθρον νὰ τεθῇ τὸ ἐπόμενον ὡς ἄρθρον 4.

Πᾶς Ἕλλην ὅπου δῆποτε γεννηθεὶς θεωρεῖται καὶ εἶναι πολίτης τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μόλις ἐλθὼν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι δηλώσει ὅτι θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου καὶ ἐγγραφῇ εἰς αὐτόν.

ΚΩΝΣΤ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Πᾶς Ἕλλην τὸ γένος, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν γεννηθῇ, λογίζεται πολίτης τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἅμα ζητήσας τοῦτο ἐγγράφως καὶ αὐτοπροσώπως παρὰ τῶν σχετικῶν ἀρχῶν, ἂν ἀποδεῖξῃ, εἴτε διὰ διαβατηρίου, εἴτε ἄλλως πως, ὅτι δὲν εἶναι φυγὰς εἶναι ἀτιμωτικῆς πράξεως. Ἄλλως δὲ ὑπόκειται εἰς τὸν μέχρι τοῦδε περὶ προσκτήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας νόμον.

Ὁ ὡς ἀνωτέρω τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου προσκτισάμενος δὲν δύναται νὰ λάβῃ Ἑλληνικὸν διαβατήριον, εἰμὴ μετὰ ἐνὸς ἔτους διαμονῆν ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος, οὔτε εἶναι δεκτός, ἐν τῷ δικστήματι τούτῳ, εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, εἰμὴ εἰς στρατιωτικὴν, ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης ἐθελοντής.

Γ. ΧΑΝΤΣΕΡΗΣ.

Προτείνω τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

Ἄρθρον 3. Ἐπίσης καὶ ἅπασαι αἱ ἐτερόδοξοι καὶ ἀνεκταὶ ἐν Ἑλλάδι θρησκείαι εἶναι αὐτοκέφαλοι, διοικούμεναι ὡσαύτως ὑπὸ ἐιδικῶν συνοδικῶν ὡς ἡ ἐπικρατοῦσα ὀρθόδοξος.

Α. ΖΕΡΒΑΣ.

Προσθήκη εἰς τὸ τρίτον ἄρθρον.

Πολίτης Ἕλλην εἶναι καὶ θεωρεῖται πᾶς οἰουδῆποτε ἔθνους καὶ θρησκείας, καὶ ὅπου δῆποτε γεννηθεὶς, ἅμα ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου δικαίῳ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐν αὐτῷ.

Ἀθήναι, τῇ 9 Ἀυγούστου, 1864.

ΛΑΕΞΑΝ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἁρθρου τοῦ Συντάγματος εἰς τὸ μέρος τὸ συνεισφέρον ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια ἔαρη ἀναλόγως τῆς περιουσίας των.

Διασφίζεται, ὅτι περιουσία θεωρεῖται καὶ ἡ χρηματικὴ, καὶ προσθέτει.

Ὅτι ἀπαλλάττεται παντὸς φόρου ὁ πολίτης ἐκείνιος, ὅστις ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα ὀλιγώτερον τῶν ἐξουσιῶν ἀρχικῶν, εἴτε ἀπὸ ἐπιτήδευμα εἴτε ἀπὸ περιουσιαν.

Τῇ 11 Ἀυγούστου 1864. ε. ε.

Γ. Α. ΛΙΒΑΔΑΣ.

Ἄρθρον 3.

Οἱ πολῖται τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια ἔαρη ἀναλόγως τῆς περιουσίας των, μόνοι δὲ εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας.

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσουσι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ πληρεξούσιος

ΑΝΔΡ. ΒΛΑΝΤΗΣ.

Προσθήκη εἰς τὸ 3 ἄρθρον τοῦ σχεδίου.

« Εἰς πολῖτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ δικαιοσύνης οὐδ' ἀπονέμονται οὐδ' ἀναγνωρίζονται. »

Ὁ πληρεξούσιος

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΓΛΑΔΑΡΑΚΗΣ.

Ἐνταῦθα ἐδήλωσαν ὁ μὲν πληρεξούσιος Κωνστ. Λομβάρδος, ὅτι συγχωνεύει τὴν πρότασιν τοῦ εἰς τὴν τροπολογίαν τοῦ πληρεξουσίου Γρ. Χαντζερῆ, οἱ δὲ πληρεξούσιοι Βλαντίς καὶ Λιθαδά, ὅτι συγχωνεύουσι τὰς αὐτῶν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Σταματοπούλου.

Λαβόντες ὕστερον τὸν λόγον ἀλληλοδιαδόχως οἱ πληρεξούσιοι Π. Κυπαρίσιος, Γρ. Χαντζερῆς καὶ Α. Ζέρβας, ἀνέπτυξαν τὰς τροπολογίας τῶν καὶ ἡ-ήσαντο τὴν παραδοχὴν τῶν.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Κατσιακῆ περὶ προσθήκης εἰς τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, μετὰ τὴν λέξιν « ὑπηρεσία, » τῶν ἐξῆς λέξεων « ἂν δὲ διαμείνῃ ἐν Ἑλλάδι τοῦλάχιστον πέντε ἔτη καὶ ἀποκτήσῃ ἀκίνητόν τινα περιουσίαν. » Ἀνέπτυξε κατόπιν τὴν πρότασιν τοῦ καὶ ἡ-ήσαντο τὴν παραδοχὴν τῆς.

Ἐπέβαλεν ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Πατσάλης πρότασιν περὶ ἀντικατάστασης τοῦ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Συνταγματος τίτλου ὡς ἐξῆς:

« Περὶ προσωπικῶν ἐγγυήσεων » καὶ ἀναπτύξας τὴν πρότασιν τοῦ ταύτην, ἡ-ήσαντο τὴν παραδοχὴν τῆς.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Θδ. Ἰάλεμος, ὑπεστήριξε τὴν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Κυπαρίσιου προταθείσαν ἐπιγραφὴν πρὸ τοῦ 3 ἄρθρου, καὶ ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν τῆς. Ἰππεστηριξεν ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Γρ. Μαυρομαρξ τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ ἐπιγραφὴν, καὶ ἐζήτησεν ἐπιχειρήσει ἀπορρίψεως τῆς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς διὰ τῆς ἐξῆς ἀπερὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. »

Ἐκφρασθεὶς ὕστερον τῆς Συνελεύσεως ὅτι ἐφωτίσθη, ἀνεγνώσθησαν ἐκ νέου αἱ γενόμεναι τροπολογίαι ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ, γινόμενης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Συντάγματος πρὸ τοῦ 3 ἄρθρου αὐτοῦ ἐπιγραφῆς ὡς ἐξῆς, κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ πληρεξουσίου Δ. Σααβᾶ.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Πατσάλης, ἀνέκρουσε τὴν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου προταθείσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, καὶ ὑπεστήριξεν αὐτὸ ὡς ἔχει.

Ἀπορριθείσης ἀκολούθως τῆς Συνελεύσεως ὅτι ἐφωτίσθη, ὁ πρόεδρος ἐζήτησεν, ὅτι αἱ τροπολογίαι τῶν πληρεξουσίων Γρ. Χαντζερῆ, Δλ. Σταματοπούλου καὶ Κατσιακῆ περιστρέφονται

εἰς τὴν ἐν τῷ Συντάγματι ἑστὴν τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ Ἑλλήνος καὶ ἐπομένως αὐταὶ πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς ὑποφορίαν, ἐὰν ἡ Συνέλευσις δεχθῇ ἐν γένει τὸν ὁρισμὸν τούτον. ἔθηκε δὲ τὸ ἐξῆς ζήτημα.

« Θὰ τεθῇ ἐν τῷ Συντάγματι ὁ ὁρισμὸς τοῦ πολίτου Ἕλληνος; »

Ἀποφ. θετικῆς τῆς Συνελεύσεως ἀποφατικῆς, καὶ μὴ ὑποστηρικτικῆς ὕστερον τῆς προτάσεως τοῦ πληρεξουσίου Π. Κυπαρίσιου κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἐξέθηκεν ὁ πληρεξούσιος Ν. Σαρίπολος, ὅτι ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ κανονίζεται ἡ ἰσότης τῶν ἑλλήνων ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ ἡ εἰσφορά αὐτῶν, εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῆς περιουσίας τῶν, ἐν γένει· προσδιορίζεται δὲ, ὅτι μόνον οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πρὸς διάκρισιν τῶν ἐνεργῶν πολιτῶν ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων.

Κατόπιν ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα, παρέλχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ σχεδίον τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἔχον οὕτω.

« Οἱ Ἕλληνες εἶναι ὅσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν αὐτὸν ὡς εἰς τὰ δημοσία βάρη ἀναλόγως τῆς περιουσίας τῶν· μόνον δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσουσι τὰ πρᾶκτα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους. »

Ἐτέθη ὕστερον ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ἀριστ. Γλαράκη εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὴ ἔχει δὲ οὕτω.

« Εἰς πολῖτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενεῖας ἢ διακρίσεως οὐδ' ἀπονέμονται οὐδ' ἀναγνωρίζονται. »

Ἐπρότεινεν ὕστερον ὁ πληρεξούσιος Βλ. Βαλτινὸς νὰ σημειωθῶσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὰ ἐξῆς, πρὸς ἐπεξηγήσιν τοῦ ἄρθρου.

« Πᾶς πολῖτης Ἕλλην ἀντιπαιστούμενος τίτλους εὐγενεῖας ἀποβάλλει τῷ ἰδιότιττι τοῦ πολίτου. »

Μετὰ τινα περὶ τούτου συζήτησιν, ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ἀπερρίψε τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ πληρεξουσίου Βλ. Βαλτινοῦ, μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τὸ 4 ἄρθρον τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, ἔχον οὕτω.

« Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδικάζεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅποιον καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει. » καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν.

Ἀναγνωσθέντος ὕστερον τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ σχεδίου τοῦ Συν-

τάγματος καὶ λαβόντος τὸν λόγον τοῦ πληρεξουσίου Κωνστ. Καλαμίδα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν τροπολογιῶν του, παρετήρησεν ὁ πληρεξούσιος Ἀθ. Πετσάλης, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν πληρεξουσίων ἀπεχώρησαν τῆς συνεδριάσεως, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πληρεξουσίου Καλαμίδα εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίᾳσιν.

Ἀκολούθως, τῇ συναινέσει ἀπάντων, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ν. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Νικολαΐδης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τ Ω Ν

ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Τ Η Σ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

(ΣΥΝΕΔΡ. ΣΟΔ'. Σελ. 230).

Πρὸς τὴν Β'. ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων
Συνελεύσιν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΗ

Τοῦ ψηφίσματος περὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν
τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱεροῦ ἀγώνος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν
πολιτικῶς ἀγωνισθέντων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιμόνως καὶ ἀδιακόπως ἐργασθεῖσα ἐπὶ δύο
σχεδὸν μῆνας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς, ἣν ἡ Συνέλευσις ἀνέ-
θεσεν εἰς αὐτὴν, ὅπως συντάξῃ ψήφισμα λύον τὰ ἐνώπιον
αὐτῆς ἐκκρεμῆ ζητήματα τῶν ἐκδολεύσεων τοῦ ἀγώνος, λαμ-
βάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰσάξῃ τὸ ἐπόμενον ψήφισμα, καὶ νὰ ἐκθέσῃ
ἐν συντόμῳ τοὺς λόγους, οἵτινες εἶναι ἀνγκαῖοι πρὸς δικαιο-
λόγησιν τῶν κυριωτέων διατάξεων αὐτοῦ.

Ἀντικείμενον τοῦ ψηφίσματος κατέστησεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν
ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκδολεύσεων καὶ τὴν ἀμοιβὴν μόνου τοῦ
μονίμου κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ τῆς ἐπαναστά-
σεως καὶ μόνων τῶν κατ' αὐτὴν μονίμως ἀγωνισθέντων πλι-
τικῶν· παρέτρεξε δὲ, ὡς παρέτρεξαν καὶ πάσαι αἱ παρελθούσαι
Συνελεύσεις καὶ πάντες οἱ προεκδοθέντες νόμοι περὶ ἀμοιβῶν

τοῦ ἀγῶνος, τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν μονίμων ὑπηρεσιῶν, διότι, ὡς εἶναι γνωστὸν, πάντες οἱ Ἕλληνες προσέειπον καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἢ τὸν ὑπηρεσίας αὐτοὺς ἐμείνουσι. διαδοχικῶς καὶ προσκαίρως κατὰ τὸν ἐνεατὴ πόλεμον τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ δὲ ζήτημα τοῦτο προαίρεται νὰ λύσῃ ἕτερον ψήφισμα, γενικωτέρων ἔχον ἀντικείμενον, τὴν διαίτησιν τῆς ἐθνικῆς γῆς. ὅπερ διετάξε μὲν τὸ ἔθνος, νὰ γίνῃ ἀπὸ τοῦ 1814, μόλις δὲ τώρα ἤρχισεν νὰ σχεδιάζῃται. Δὲν ἐγένετο δὲ δεκτὸν ὑπὸ δυνάμεων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρωταθλίαν γνώμη, ὅτι δὲν υἱεσταται διακρίσεις μεταξὺ στρατοῦ μονίμου καὶ μὴ μονίμου· διότι ἡ ἐπιτροπὴ νυμίζει, ὅτι ἤθελε καταδικασθῇ ἐπὶ ἀγνώστῃ τῆς ἱστορίας, τῆς ἀπαναστάσεως, ἂν ἤθελε παραδεχθῇ, ὅτι ὁ Πιππὸς αὐτῆς πολέμου διεξήχθη ἀνευ μονίμου στρατοῦ καὶ ὅτι τὰ μέγαλα κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀνθραγαθίματα εἶδοντο νὰ διαπραχθῇσιν ὑπὸ ἀνδρῶν μὴ ἐχόντων ἐπάγγελμα τὸ ποιεῖν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Μιλονότι δὲ τοιοῦτον περιωρίσθη τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐργασίας ἡμῶν, ἡ ὕλη ἦτον ἀρτινῆς καὶ μυστοῦ περιεχομένης· ἡ ἐξέτασις αὐτῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ζητημάτων ἡ λύσις, διότι οὐδέποτε συστηματικῇ αὐτῆς καὶ σπουδαίᾳ ἐγένετο ἐπεξεργασία, οἱ δὲ τοῦ παρελθόντος ἀδικίαι ὑπερυψήσαν τὰς δυσκολίας καὶ ἡ πάροδος τοσούτου μακροῦ χρόνου, ἐν ᾧ κατέστησε τὸ ἔργον λίαν κατεπείγον, συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἐπίτασιν τῶν δυσχερειῶν.

Πολλὴν κατεβάλλομεν προσπάθειαν νὰ περιλάβωμεν ἐν τῷ νόμῳ τὸ ὅλον τοῦ ἔργου, ὁ μὲντοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εἴδῃ τέλος πάντων τὸ ἔθνος πραγματοποιημένην τὴν εὐχὴν, ἣν ἐκφέρει ἀπὸ τοῦ 1822 ἐπὶ ματαίῳ, καὶ πεπεσμένοι, ὅτι θέλομεν οὕτω ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τῶν τε ἐν τῇ Συνέλευσει συγκαμμένων ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐπὶ τῆς φάβης καθ' ἡμέραν ἀπαυθησάντων προμαχῶν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Παναγκασθῆκεν ὅμως ἐν μέσῳ τοῦ ἔργου, τὴν καταταξὴν τῶν βαθμολογηθεσάντων, νὰ ἀναθεσθῇ εἰς ἐπιτροπὴν, ἥτις εἰδικῶς εἰς τοῦτο θέλει ἐνασχοληθῇ, διότι ὁ ἀγὼν δὲν παρῆσιν αἰάζει σταθερὰ διδόμενα, ὅπως διὰ γενικῶν διαταγῶν ὁ νόμος ὁμοση τὴν τάξιν, εἰς ἣν ἕκαστος εἶναι δικαίον τὴν ἀμεινὴν νὰ λαμβάνῃ, ἀναλόγως τῆς θέσεως, ἣν ἐν τῷ στρατῷ τῆς ἐπαναστάσεως κατέχει. Ἐκτός δὲ τούτου ἡ ἀξία τῶν μαχῶν δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ, τὰ ἀνθραγαθίματα πάντων δὲν εἶναι τὰ αὐτά, ἡ δίκαια καὶ ἀεινότης τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν κινήσεων διαφορεμαί

δι' ἕκαστον ἄτομον, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις οἱ Κυβερνήσεις τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ἐφύλαξαν πᾶσαι τὸ αὐτὸ μέτρον εἰς τὰς βαθμολογίας, οὕτε οἱ ὑπηρετοῦντες ἐδειξαν πάντες τὴν αὐτὴν προθυμίαν πρὸς ἀπαιτήτων τῶν βαθμῶν αὐτῶν, ὅθεν μόνον ἡ ἐξέτασις τῶν ἐκδουλεύσεων ἑκάστου δύναται νὰ δεῖξῃ τὸ δίκαιον μέτρον τῆς ἀμεινῆς.

Ἀλλ' ἀναθέσαντες ἐξ ἀνάγκης τὸ μέρος τοῦ τοῦ ἔργου εἰς ἐπιτροπὴν, ἐνθεν μὲν εἰλαόμεν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα, ὅπως μὴ ματαιωθῇ ὁ περὶ τυστάσεως αὐτῆς θεσμός, ἐνθεν δὲ περιωρίσαμεν τὴν ἐντολὴν αὐτῆς εἰς προσωπικὰ ζητήματα, καὶ μόνον εἰς ἐκείνα, τὰ ὅποια, ἐκ τῶν ἐνόντων δὲν ἠδύνατο νὰ λύσῃ ὁ νομοθέτης· καὶ εἰς τὴν λύσιν ἡ τῶν προσωπικῶν τούτων ζητημάτων ἐθέσαμεν ὅλου τοῦ περιορισμοῦ, τοὺς πλεόν αὐτηροῦς, ὅσους μᾶς ἐδίδαξεν ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ ἐπίμονος τῆς ὕλης ταύτης σπουδὴ.

Ὅθεν ἐκانونίσσαμεν ὁριστικῶς.

- 1) Περί τῆς τύχης τῶν ἐν τοῖς παλαιαῖς μητρώοις τῆς φάλαγγος καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐγγεγραμμένων.
- 2) Περί τῶν προσόντων τῶν ἀναισθησμένων στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν τοῦ ἀγῶνος.
- 3) Περί τῶν μέσων τῆς ἀποδείξεως τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτῶν.
- 4) Περί τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμοιβῶν.
- 5) Περί βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν προικοδοτημένων φαλαγγιτῶν.
- 6) Περί τῶν φιλελλήνων.
- 7) Περί τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.
- 8) Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν κληρονόμων.
- 9) Περί τῶν προβλεπῶν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀθετήσεως τοῦ ψηφίσματος.

Τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐκλογὴν ἀναθέσαμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν, διότι τὴν ἐθνικὴν ταύτην ὑπόθεσιν, ἐπιμνηνως ἀμεινθεῖσαν ἐπὶ τόσους χρόνους παρὰ τοῖν δικαλούντων, ἐνομήσαμεν ἀπαραίτητον ἡμῶν καθῆκον νὰ παραδώσω ἐν εἰς χεῖρας αὐτῶν τετελεσμένην· ἤθελε δὲ εἶναι τὸ ἔργον ὅλως ἀτελές καὶ ἀξιοκατάκριτον, ἐάν, μμμούμενοι τὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου Συνέλευσιν, ἥτις ἀνέβασεν εἰς τοὺς δικαίοντας τὴν αὐτῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἠθέλομεν καὶ τοὺς ἐξισορῆσαι, καὶ τοὶ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες δέκα ταύτων δις ἐξισορῆσαι, καὶ τοὶ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες δέκα ὅκτω ἐτῶν ἀμεινῶν καὶ ἀθετήσιν τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης διαταγῆς· ἀλλ' συγχρόνως περιωρίσαμεν διὰ βητῶν προσόντων τὴν πρᾶξιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Μητρώα.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 30, 31 καὶ 32 περὶ τῶν ἐν τῇς κληρονομίαις γυμνασμιῶν οὐδεμιᾶς χρῆσιν ἀναπτύξεως ὑποχρεώθησαν δὲ ἐκ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν τὰ παλαιὰ μητρώα εὐρίσκονται καὶ ἐκ τῆς ιστορίας τῶν ἐπ' αὐτῶν γενομένων κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον εργασιῶν. Συντάττοντες δ' αὐτὰ, προὐφθαλμῶν εἶχομεν ν' ἀποδοθῇ ταχέως δικαιοσύνη εἰς ἐκδουλεύσεις ἀναμφισβητήτους καὶ ἀποδεδειγμένας, μόνον δι' ἀμεληθείας.

Προσόντα.

Αἱ περὶ προσόντων διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 33 καὶ 43 σφριζονται εἰς τὴν ιστορίαν τῆς ἐπαναστάσεως. Ἦν ἐμελίσαμεν δὲ νὰ ἀκούσωμεν καὶ τὴν γλῶσσην τῶν ἐκδουλεύσεων, ὅπου ἐγεννήθη ἡ ἐν ὁ ἐλάχιστος δισταγμός. Διατὶ κατετάξαμεν εἰς τὴν μόνιμον ὑπηρεσίαν τινὰς τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν πολιτορκίων εἶναι προφανές. Ἡ πολιτορκία εἶναι μάχη διαρκεῖς, ἐπὶ μακρὸν χρόνον παρατεινόμενη καὶ διακοπτομένη ὅπου ἐπαναλήφθῃ φρικωδέστερα περιλαμβάνει δὲ ἡ πολιτορκία πάσας τὰς ἐργασίας τῆς πολεμικῆς τέχνης, καὶ τινες ἐν τῷ ψήφισματι ἀναφερομένων περιέχουσι τὰ ἡρωϊκώτερα ἀνδραγαθήματα τῆς ἀνθρωπίνης καρτερίας καὶ τοῦ πατριωτικοῦ ἐλευθέρου λαοῦ. Οἱ δὲ πυρπολισταὶ κατετάχθησαν ἀνευ ἐξετάσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τοὺς μόνιμους στρατιώτας διὰ τὰς μεγάλας αὐτῶν ἀνδραγαθίας καὶ τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα τῶν ἀνδραγαθιῶν τούτων.

Ἀποδείξεις.

Εἰς τοὺς περὶ ἀποδείξεων κανόνας ὠδηγήθημεν ὑπὸ πολλῆς ἀνστηρότητος, προμήσαντες μᾶλλον ὀλίγοι τινεῖς. νὰ δικηθῶσιν ἴσως, παρὰ νὰ ἀνοίωμεν εὐρείας πύλας εἰς τὴν κατάχρησιν. Πότυχοι δὲ νὰ εὐρίσκωμεν μετ' ἐπίμοιον ἐρευνᾶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἑρμού ἀναμφισβητήτους τινὰς ἀποδείξεις μόνιμου κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας.

Κοινὸν χαρακτηριστικὸν τῶν ἀποδείξεων τούτων εἶναι ἡ ἐπισήμανσις, διότι πάσαι εἶναι δημόσια ἐγγράφα. Ἰδιαίτερα δὲ φέρουσι χαρακτηριστικά.

α) Τὰ Μητρώα περιλαμβάνουσιν ὀνόματα, ἅτινα ἐνεγράφησαν ἀπ' οὐ ἐπαρουσιάσθησαν αἱ ἀποδείξεις τῶν ἐκδουλεύσεων, καὶ αἱ ἀποδείξεις αὗται ἐξηλέγχθησαν παρὰ τῶν αὐτῶν ἐπι-

τροπῶν, αἵτινες συνέταξαν καὶ τὰ διάφορα μητρώα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐξηλέγχθησαν εἰς ἐποχὴν ἐγγυτάτην τοῦ ἀγῶνος, ὅτε καὶ ἡ μνήμη τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκάστου διατηρεῖτο ἀκριβῆς καὶ ἡ ἀξία τῶν γεγονότων τοῦ πολέμου ἦτο γνωστοτέρα ἢ σήμερον. Ἐκ τῶν μητρώων τούτων πολλοὶ ἔγιναν καὶ ἀξιωματικοί· ἀλλ' ἡμεῖς ἐδέχθημεν αὐτὰ μόνον ὡς ἀποδείξεις μόνιμου ὑπηρεσίας. ἥτις, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, οὐδὲν ἄλλο εὐεργέτημα παρέχει εἰμὴ τὸ γραμματικὸν τοῦ στρατιώτου.

β) Οἱ ἐπίσημοι ἔλεγχοι τῶν χιλιάρχων δεικνύουσι τοὺς στρατιώτας ἐκείνους, οἵτινες μετέρχοντο κατὰ τὸν ἀγῶνα τὸ ἔργον τοῦ πολεμιστοῦ, διότι, ὡς εἶναι ἱστορικῶς γνωστὸν καὶ εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καποδιστρίου πρὸς τὴν ἐν Ἀργεῖ Συνέλευσιν φαίνεται, αἱ χιλιάρχει εἶναι τὰ ὑπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς ἐπαναστάσεως διανύσαντα τὸ στάδιον τοῦ προ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Καποδιστρίου ἀγῶνος καὶ ἰδίως τὰ ὑπὸ τὸν Καραϊσκάκη στρατιωτικὰ σώματα διοργανισθέντα. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ψηφίσματος ἐγένετο παρὰ τινος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἡ παρατήρησις, ὅτι ἴσως περιελήθησαν εἰς τὸν ὀργανισμόν τῶν χιλιάρχων καὶ τινες νεοσύλλεκτοι, μὴ ὑπηρετήσαντες τὸ πρὶν καὶ μὴ ἔχοντες ὡς οἱ λοιποὶ τὸ προσόν τοῦ μόνιμου στρατιώτου τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁρχήν, καὶ ᾗτήσατο νὰ γίνῃ ὡς πρὸς τοῦτο διάκρισις· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψεν ὁμοθυμῶς τὴν παρατήρησιν, ἀπ' οὗ, ὡς εἶναι ἱστορικῶς γνωστὸν καὶ ὡς ἐκτίθεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3881 τῆς 16 Ἰουλίου 1829 ἐπισήμην ἔκθεσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καποδιστρίου, τὴν Στερεὴν Ἑλλάδα ἐκαθάρισαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς αἱ χιλιάρχει, αἵτινες συστηθεῖσαι τὸ 1828 ἀπέκρουσαν μὲν τοὺς πασάδες τοῦ Ζητουνίου καὶ τῆς Ναυπάκτου, οἵτινες ἐνώσαντες τὰ στρατεύματά των εἰσέβαλον εἰς τὴν Λεβαδείαν περὶ τὸν 10 Ὀκτώβριον, ἐκυρίευσαν δὲ τὰς Θερμοπύλας καὶ τὴν Μπουδουνίσταν περὶ τὸν Φεβρουάριον, ἐκστρατεύσαντες δὲ εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἐκυρίευσαν Εὐθουμέναι καὶ ὑπὸ μικροῦ στολίσκου τὸ Ἀντίβριον, κατέσχον δὲ τὴν Βόνιτσαν, τὸν Κραδαπαρὰν καὶ τὸ Μακρινόρος κατὰ Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον. κατέσχον δὲ μετὰ τεσσαρακονθήμερον πολιτορκίαν τὴν Ναύπακτον. καὶ μετ' οὐ πολὺ, τὴν 2 Μαΐου, τὸ Μεσολόγγιον. ἔπειτα δὲ τοποθετηθεῖσαι εἰς τὰς Θερμοπύλας, τὰ Σάλωνα, τὴν Ναύπακτον, τὸ Μεσολόγγιον, τὸ Μακρινόρος τὴν Ἐλευσίνα καὶ ἄλλα μέρη ἐπολιορκήσαν τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰς Θήβας καὶ ἔκλεισαν τὴν ἐννεακτίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος διὰ τῆς τελευταίας μά-

χης τῆς ἐπαγγελματικῆς τῆς ἐν Πέτρα. ἔλατε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν χιλιάρχων πα-εισφέρουτε καὶ τις ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγώνος ἀπολέμων Ἑλλήνων, ἀρετὰς καὶ οὗτος προσέφερε τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις ἐπὶ διετίαν πολέμων, καὶ εἶναι ἀξίος νὰ ἀνομασθῇ μόνιμος στρατιώτης τοῦ ἀγώνος. Παρεκτὴς ὅμως τούτου τὸ ἀξιωματικὸν διδόμενον εἰς τοὺς στρατιώ-ας τῶν χιλιάρχων ἐψηφίσθη εἰδικῶς ὑπὲρ αὐτῶν τὴν 26 ἰουλίου 1829 ἐν τῇ 12 συνεδρίᾳ τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, ὥστε αὐτοὶ καὶ καίνοταρ ἐπὶ αὐτῶν τὸ ὑποβαλλόμενον ψήφισμα.

Μετὰ πολλῆς δυσπιστίας ἐδέχθημεν ἐκ τῶν πρὸς ἀπόδει-ξιν μέσων ἰδίως τὰ πιστοποιητικά, ζητήσαντες ἐνῶντες ἐπιθε-βαιώσεις αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιτρέψαντες τὴν ἐκδοσιν νέων, εἰμὴ ἐνεκεν ἀπαρδευγμέντοις φημιεῖς τῶν παλαιῶν ἢ πρὸς ἀποδει-ξιν ἐκδουλεύσεων τῶν τελευτών καὶ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον πεσόντων.

Ἀμοιβαί.

Ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβὰς ἠκολούθησαμεν δύο συστήματα, τὸ μὲν ὡς πρὸς τοὺς βαθμολογησόμενους ἀξιωματικούς, τὸ δὲ ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τοὺς ἀξιωμα-τικούς ἐφημέσαμεν τοὺς καθεστῶτας νόμους περὶ προικοδοτή-σεως τῶν φελαγγιτῶν καὶ τὸ Διάταγμα τῆς 7 ἰουλίου 1845 περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, μετα-βαλόντες τινὰς μόνον διατάξεις αὐτῶν, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς ἀρθροῖς 37 καὶ 10, αἵτινες πολλάκις διὰ τῶν προέδισσιν ἐ-ματαιώθησαν, ἡ δὲ τελευταία καὶ καταργήθη ἀμέσῳ, διὰ τοῦ Νόμου 702'.

Ἐκκινυτομήσαμεν δὲ μόνον κατὰ τούτου, ὅτι ἀπεδόσαμεν αὐτοῖς τὸ ἐκλειτικὸν δικαίωμα νὰ λαβῶμεν ἀντὶ προικολογή-σεως οὐνταξιν, ἥτις ὅμως εἶναι προφανῶς ἐμπεδῆς, ἀλλὰ ἐφ' αἷς προσδοκᾷ καὶ ἄπνοας. Ἡ δὲ ἀπάντη τῆς συντάξεως ταύτης δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰ πρὸν τῶν ἀρ. 431. 101, ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θέλει βαθμολογήσει τὸ ἥμισυ ῥαμν ἐβαθμολογήσει ἡ τοῦ 1833, ἔσται 479 ἄταμα, καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι πάντες οἱ βαθμολογησόμενοι θέλουν εἰσεῖν ζῶντες, καὶ ὅτι πάντες θέ-λουσι προτιμᾶσαι ἀντὶ προικολογήσεως τὴν οὐνταξιν· θέλει δ' ἐλαττωθῆναι κατ' ἕτερον τὸ ποσὸν καὶ θέλει ἐκλίσσει μετὰ δευ-κατεῖαν.

Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἀγωνιστὰς στρατιώτας, αἵτινες θέλουσι προικοδοτηθῇ μόνον ὠρίσαμεν τὸ γραμματίον αὐτῶν εἰς δραχ-

1.500, λαβάντες τὸν μέγαν ὄρον τοῦ ἀρθροῦ ἢ τοῦ Διατάγμα-τος τοῦ 1834. ὅπερ ὀρίζει τὴν προικοδοτήσιν τῶν στρατιωτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς τε ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀνεξαιρέτως εἰς δραχ. 1.200 διὰ τοὺς ἀνύμφους καὶ 1.000 διὰ τοὺς νη-φευμένους. ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομίαν, περιωρηθημεν εἰς τὸ εὐτελὲς τὸ ὑπο ποσόν, καίτοι διδόμενον μετὰ 40 σχεδὸν ἐτη ἀπὸ τῆς ἀποχῆς, καθ' ἣν ὑπερέστησαν, καὶ μετὰ 30, εἴ ἢ ἐλάβον παρὰ τῆς ἀντιβασίλειος τὴν ὑπόσχεσιν. Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον δὲν ἠκολούθησαμεν τὸ Διάταγμα τοῦ 1845, ὅπερ ἐπροικοδοτῆσε τοὺς ὑπαξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ διὰ γραμμα-τίου αξίας δραχ. 1.620 μέχρι 2.880.

Ἐπροσπαθήσαμεν ὅμως νὰ καλυψώμεν τὸ εὐτελὲς τοῦ γραμ-ματίου τούτου διὰ καταλληλοτέρου ἢ μέχρι σήμερον τρόπου πραγματοποιήσεως, ἀπορρῶντες, πρὸς ὄφελος μὲν τοῦ στρα-τιώτου, τὸν ἐν δημοπρασίᾳ συναγωνισμὸν, πρὸς ὄφελος δὲ τοῦ δημοσίου, τὴν δι' ἐκτιμήσεως πραγματοποιήσιν εἰδικῶς δι' ἐν ἑκαστον γινωστὴν καὶ ὠρισμένον ἄτομον, ὡς γίνεται εἰς τὰ Κρητικὰ γραμματία. Ἐπὶ δὲ ἐπιτρέψαμεν τὴν διὰ τῶν γραμ-ματίων τούτων ἀγορὰν ρηαρτῶν κτημάτων καὶ τὸν συψήφι-σμὸν τῶν καθυστερουμένων, ἀκολουθοῦντες τὰ διὰ τοῦ Διατάγ-ματος τοῦ 1833 καὶ τῶν μεταγενεστέρων νόμων διατεταγμένα ὑπὲρ τῶν φελαγγιτικῶν γραμματίων, ἀφ' ὧν δὲν πρέπει νὰ δια-φέρωσιν, ὥστε διακρίνωσιν, εἰμὴ κατὰ τὸ ποσὸν τῆς αξίας. ἔχομεν δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς τῆς Συνελεύσεως, ἥτις διὰ τοῦ ὑπο στοιχ. Ρ'. ψήφισματός της πᾶσιν εἰς ἀγο-ρὰν ρηαρτῶν κτημάτων τὰ γραμματία τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Ἄλλως τε ἡ διαταξὶς αὕτη εἶναι ἀναπόφευκτος, διότι, ὡς γνωστὸν, αἱ νῆσοι καὶ πλείστοι τῶν δόμων τῆς ἄλλης Ἑλλάδος στεροῦνται σήμερον ἐθνικῶν γαιῶν μὴ κατεχομένων καὶ, ἀνε-τῶν εἰρημένων δικαιοματίων, οἱ δικαιοῦχοι τῶν γραμ-ματίων ἤθελον λαβεῖν φύλλον χόρτου ἀντὶ ἀμοιβῆς τῶν ἀγώ-νων αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἀπέρριπται ἡ παρὰ τινος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσα γνώμη νὰ μὴ ᾖναι δεκτὰ τὰ γραμματία ταῦτα εἰς ἀγορὰν ρηαρτῶν κτημάτων, διὰ τοὺς ἐν τῷ πραγματικῷ ἐκτιθέντας λόγους.

Διὰ τῶν περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ γραμματίου τούτου διατάξεων τοῦ ψηφίσματος θέλει ἐπέλθει ἐν ἡμερᾷ ἡ πρώτη διὰ μὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὴν ἀμφισβητή-τως το π-ῶτον ἐπ' οὐκ ἐδικαίωμα, ὡς σνακτησάντων αὐτὴν διὰ τῶν ὁπλων καὶ ζυμωσάντων αὐτὴν διὰ τοῦ αἵματος τῶν,

καὶ ὡς ὑποσχεθείσαν μὲν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως, ὑποσχομένην δὲ ἀδιακόπως ἔκτοτε. Εὐφροντίσασμεν δὲ διὰ τῶν περὶ πραγματοποιήσεως διατάξεων νὰ ἐνθαρρύνωμεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀποκτηθησομένης γῆς, καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἐλάχιστον αὐτῆς μέρος θέλει μείνει ἀκαλλιεργήγητον, καὶ ὅτι ὁ θεσμός οὗτος θέλει γίνεαι μεγάλης ὠφελείας πρόξενος διὰ τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου.

Φαλαγξ.

Ἡ κατάσταση τῶν προικοδοτημένων φαλαγγιτῶν, τοῖς πᾶσι γνωστὴ, δὲν διέφυγε τὴν μέριμναν πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, οὔτινες πολὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἐπρότειναν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους προτάσεις. Ἡ κατάσταση αὐτῶν εἶναι ἀθλία. Ἐλαβον τὸ γραμματίον καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξεδόθησαν καὶ ἐκυκλοφόρησαν πλείστα τοιοῦτα εἰς δραχμὰς καὶ εἰς τρέμματ' αὐτῆς, διότι κρητικὰ μὲν ἐξεδόθησαν στρεμμάτων 61,270, φαλαγγιτικὰ δὲ δραχμῶν 10,342,829. Κατατρυγόμενοι δὲ ὑπὸ τῆς πενίας, εἰς ἣν ἐξέριψεν αὐτοὺς ὁ ἀγὼν, ὅτε δὲν ὑπῆρχεν ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ εὐημερία καὶ ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἐξεποίησαν οἱ πλείστοι τὸ γραμματίον των διὰ νὰ προφθάσωσι τὰς πρώτας κατεπειγουσας ἀνάγκας αὐτῶν, καὶ οὕτως εὐρέθησαν ἐντὸς ὀλίγου ἄποροι καὶ στεναζόντες καὶ καταρωμένοι ἐξ ἀγανακτήσεως καὶ δυστυχίας τὴν νέαν Ἑλλάδα· οἱ πλείστοι δ' ἐξ αὐτῶν ἔλαβον τὸ γραμματίον χωρὶς νὰ ἐζητήσωσι, καταναγκασθέντες ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τοῦτο καταλιωθέντες καὶ ἐξορισθέντες, διότι ἡ τεταύσια δυναστεία, ἀφοῦ ἐστερεώθη, ἤθέλησε τὰς ὑποσχέσεις, ἃς ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασίν τας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν, ὅτι ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλὰς δαπανᾷ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους ἐν εἰρήνῃ ὑπὲρ τὰ 7 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, δίκαιον εἶναι νὰ ὑποδοχθῇ τὴν πενίαν τῶν ἄλλοτε μὲν εὐλπίδιον, νῦν δὲ περιρρονημένων τέκνων τῆς πατρίδος διὰ τῆς γλισχρᾶς συντάξεως, περὶ ἧς πραγματεύεται τὸ τὸ ἄρθρον 22, καὶ ἥτις θέλει προξενήσει εἰς τὸ Κράτος δαπάνην δραχ. 407,520 διὰ τοὺς ζῶντας, δραχ. ἤ 190,757 δ' αὐτοὺς τελευτήσαντας, ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι πάντες ἀφῆκαν ἀληθομένους ἔχοντας τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα, ἥτοι χῆρην καὶ ὀρφανὰ, ὅπερ ἀδύνατον.

Εἰδικά.

Ἰδίως ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ὑπὲρ τῆς φ. ο. ρ. τῆς τελευταίας

πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀμοιβᾶς. Ἡ δωδεκάμηνος ἐκείνη πολιορκία ἔδωκεν εἰς τὸ Μεσολόγγιον τὸ ὄνομα « ἱερὰ πόλις » διότι τὴν 10 Ἀπριλίου οὐδὲν εἰς αὐτὴν ἐναπέμεινεν ἀνθρώπινον, ἱερὰ δὲ εἶναι τὰ ἔσχατα ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς. Ἡ πόλις αὕτη ἔπαθε δύο πολιορκίας καὶ ἐπὶ τῆς τελυταίας κατεσκάφη, ἐπυρπολήθη. Πρὸ τῶν τειχῶν αὐτῆς ἐσταμάτησαν δύο τοῦ ἐχθροῦ ἐκστρατεῖαι καὶ, τὸ πλείστον, ὑπ' αὐτὰ ἐτάρησαν οἱ πολιορκησάντες αὐτὴν στρατοὶ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ πόλις αὕτη ἐνίκησε καὶ τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν καὶ τὴν τέχνην τῶν ὀδηγούντων αὐτοὺς Εὐρωπαίων ἐν τῇ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν πολιορκίᾳ· ἐξεδίωξεν αὐτοὺς πολλάκις ἀναβάοντας τὸ τεῖχος, κυριεύσαντας προμαχῶνας καὶ κανιστάσια, καὶ εἰσδύσαντας ἐν αὐτῇ μαχομένην δὲ καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτοις εἰς μάχας φοινίκας καὶ συμπλοκάς καὶ ἐξόδους, ἐτράφη ἐπὶ πολὺ μὲ κρέατα ζώων ἀκαθάρτων, ἐνικαρτέρησεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀνευ τινὸς τροφῆς, καὶ τέλος τὴν 10 Ἀπριλίου καύσασα ἐν ταῖς πυριταποθήκαις πολλὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς τέκνων, ἐξέπεμψε τὰ λοιπὰ, σκελετοὺς ξιφῆρης, ἐπὶ τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Ἡ θαυματουργὸς ἐκείνη φρουρὰ διέσχισε μαχομένη τὰς φαλαγγας τοῦ ἐχθροῦ, ἐτάφη κατὰ τὸ πλείστον ἐν τῇ πεδιάδι τῆς πόλεως, καὶ ἡ διασωθεῖσα ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐν τῇ στρατοπέδῳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ κατοπιν ἐν ταῖς χιλιάρχαϊς καὶ εἰς ἄλλας τῆς πατρίδος ὑπηρεσίας. Αἱ γυναῖκες, οἱ παῖδες, τὰ βρέφη, οἱ γέροντες, οἱ ἀσθενεῖς, περὶ τὰς 5,000, ἡ ἐφανεύθησαν, ἢ ἐκάησαν, ἢ ἡχμαλωτίσθησαν τὴν 10 Ἀπριλίου, ἡμέραν τῆς ἐξόδου. Πρὸς τὴν φρουράν ταύτην καὶ τὴν πόλιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων νὰ προσφέρῃ μετ' εὐλαθείας τὰς μικρὰς ἀμοιβὰς, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ψήφισμα. Πρὸς πληροφориαν δὲ τῆς Συνελεύσεως προσθέτομεν, ὅτι ἡ φιλοπονία αὐτῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἀποφέρει τῇ δημοσίᾳ ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων αὐτῆς εἰσάδημα ἐτήσιον δραχ. 115 χιλιάδας, διότι κατὰ τὴν γενομένην τὸ τρέχον ἔτος δεκαετὴ ἐνοικίασιν τὰ ἰχθυοτροφεῖα αὐτῆς ἐξεμισθώσθησαν διὰ δραχ. 14 χιλιάδας κατ' ἔτος.

Τὰ παραχωρούμενα τῇ φρουρᾷ Μεσολογγίου δικαίωματα παρεχωρήθησαν ἀπαράλλακτως καὶ τῇ φρουρᾷ τῆς Ἀκροπόλεως, ἥτις μεγάλη εἰργάσθη ἀνδραγαθήματα καὶ σπανίαν ἀπέδειξε καρτερίαν.

Ἰσαύτως χρεὸς ἡμῶν ἐνομίσταμεν νὰ σκεφθῶμεν εἰδικῶς περὶ

τῶν πυρπολιστῶν, ὧν ὁ ἡρωϊσμός ἐδίξασε κατὰ θάλασσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ κατέστρεφεν ἀνικνύως τὸ ἐσχυρότερον τοῦ πολεμικοῦ ἐκείνου ὄπλον, τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους. Προσφορωτέραν δὲ πατρὸς ἄλλης ἀμοιβῆς θεωρήσαμεν τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιτυχίας ἐκείνης ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἀπορραϊσθεῖσιν καὶ ὑποσχεθεῖσιν, προσθέσαντες ἀνάλογον ἀμοιβὴν καὶ διὰ τοὺς κινδύνους τῶν εὐδοκίμησάντων πυρπολικῶν.

ὑπὲρ τῶν φιλελλήνων ἐκέρθημεν ὡσαύτως εἰδικῶς, διότι ἐξαιρετικὴ ὀφείλεται χάρις καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ξένους, οἵτινες ἐνδολώθησαν τὴν ἐπανάστασιν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ εὐγενῶν αἰσθημάτων ὁρμώμενοι ἔδραμον νὰ χύσωσι τὸ αἷμα τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ Πρόεδρος, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, ΓΡ. ΑΛ. ΧΑΝΤΣΕΡΙΣ, Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΠΑΝΑΣ, ΑΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων.

ΜΕΡΟΣ Ι.

Περὶ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς ἡτῆρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς μητρώοις ἐγγεγραμμένων.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐν τοῖς μητρώοις τῆς φάλαγγος ὑπὸ τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ 1833 καὶ τοῦ 1835 ἐγγεγραμμένοι καὶ βαθμολογημένοι ἀξιωματικοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τὸν ἐντός αὐτοῖς σημειωμένον βαθμόν, ἐὰν δὲ ἐλάβον αὐτὸν εἰσέτι.

Οἱ ἐν τῷ II. μητρώῳ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ 1833 ἐγγεγραμμένοι καὶ μὴ βαθμολογηθέντες, ὡς τελευτῶντες κατὰ τὰς ἀποστάσεις εἰς τὴν τάξιν, ἣν ὥρισε ἡ ἑκάστη αὐτῶν ἢ διὰ

τοῦ Διατάγματος τῆς 26 Ἰουνίου 1858 διορισθέντες πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἀπὸ 26 Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἐτοῦς ἐκθεσιν αὐτῆς.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ τοῦ 1858 θελεῖ κατατάξει καὶ τὰ ἐν τῷ Α'. μητρώῳ τοῦ 1833 ἐγγεγραμμένα καὶ μὴ βαθμολογηθέντα άτομα κατὰ τὰς ἐκδοχὰς ἐκάστου. Πρὸς τὴν ἀκοπὴν τοῦτον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θελεῖ συγκαλιεσθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος καὶ θελεῖ ἀποπερατώσει τὸ ἔργον αὐτῆς ἐντός μηνός.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ ἀναφερόμενοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ αἰτήσωσι τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς προικοδότησιν ἢ σύνταξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Γ. κεφαλαίου τοῦ παρόντος ψηφίσματος, οἱ μὲν μετὰ παρέλευσιν μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, οἱ δὲ μετὰ παρέλευσιν μηνός ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς μητρώοις ἐγγεγραμμένων.

α. Προσόντα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐν τοῖς μητρώοις μὴ συμπεριληφθέντες ἀγωνισταὶ πάσης τάξεως θελοῦσιν ἐγγραφῇ εἰς νέον μητρώον, ἐὰν ἀποδείξωσι μόνιμον κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίαν στρατιωτικὴν, ἢ ἐπείσαν κατ' αὐτὸν μαχόμενοι.

Μόνιμος ὑπηρεσία λογίζεται.

α) Ἡ τῶν ὁπληρχιῶν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡ τῶν ὑπὸ ἐνά ἢ πλειοτέρους ὁπληρχηγούς ὑπηρετησάντων, ἐξεληθέντων τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, παρευρηθέντων εἰς ἀφόρους μάχας καὶ παρακολουθησάντων τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς κατρίδος ἐκάλει.

β) Ἡ τῶν ἀγωνισθέντων ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ Μεσολογγίου πολιορκίας μέχρι τῆς ἐξόδου, ἢ ἐν τινὶ τῶν ἐπομένων πολιορκιῶν μέχρι τῆς αὐτῶν, ἢ τοῖς τῆς ἀποπόλεως Ἀθηνῶν, τοῦ Αἰτωλίου, τοῦ Μεσολογγίου τῷ 1822, τοῦ ὁρμητοῦ τοῦ Ἄργους, τῶν Ναβαρρίνων καὶ Νεοκλήτρου καὶ τοῦ Ἠλιούτσου ὡσαύτως ἡ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὰς πολιορκίας ταύτας φονεθέντων ἢ ἀποθανόντων στρατιωτικῶν.

Ὁ μόνιμος κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσία ἀποδεικνύεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν.

Β'. Ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 4.

Ἀναμφισβήτητοι ἀποδείξεις μόνιμου κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας εἶναι:

α.) Οἱ ἐπίσημοι ἔλεγχοι τῶν ἐπὶ Κυβερνήτου χιλιαρχιῶν καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Κέριχ ὑποδληθέντες τῇ Κυβερνήσει τῷ 1828 ἐπίσημοι κατάλογοι περὶ τῆς κατ'ἀστάσεως τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων.

β.) Οἱ ἐπίσημοι ἔλεγχοι τῶν ἐπὶ Κυβερνήτου ἐλαφρῶν ταγμάτων· ἀλλ' οἱ ἔλεγχοι οὗτοι ἰσχύουσιν ὡς πρὸς μόνους τοὺς ἀξιωματικούς.

γ.) Οἱ ἐπίσημοι ἔλεγχοι τοῦ ἐλαφροῦ ἱππικοῦ τοῦ ἱππάρχου Χατζῆ Χρήστου.

δ.) Ἡ βιβλίος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ταξιαρχικοῦ σώματος, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Ταξιαρχικοῦ σώματος ἐπιτροπῆς Περραιβοῦ, Λαοσάνη, Κούστα Μίχου καὶ Μ. Τριανταφύλλαινας.

ε.) Τὸ Β'. Μητρώον τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1833.

ς.) Τὰ τρία βιβλία τῶν ἐπιτροπῶν τῶν 1833 καὶ 1835 τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ἀγῶνος, ὧν τὸ τελευταῖον φέρει ἡμερομηνίαν 25 Ἀπριλίου 1836 καὶ ὑπογραφὰς Α. Δεληγιάννη, Π. Νοταρᾶ, Ἰω. Κλίμακα, Γιάννη Κώστα καὶ τοῦ Γραμματέως Δημαράτο.

Ἄρθρον 5.

Ὡς ἐλλείψει ἀποδείξεων ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσι δεκτὰ πρὸς ἀπόδειξιν μόνιμον κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας:

1) Διπλώματα βαθμολογίας ἐκδοθεμένα παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς ἐπαναστάσεως, ἢ ἐπίσημοι ἀποδείξεις κατὰ τὸ ἐδ. ε. τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 21 Αὐγούστου 1861. Κατ' ἀμφοτέρας ὁμοῦ τας περιπτώσεις προσαπαίτεται ἀπόδειξις, ὅτι οἱ φέροντες αὐτὰ πραγματικῶς ὑπηρετήσαν. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ, ἢ διὰ προσαγωγῆς ἐτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων.

2) Πιστοποιητικά, ἐκδοθέντα παρὰ τῶν οἰκείων ὀπλαρχηγῶν ἢ προϊσταμένων ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, ἃς ἐχορήγησαν αἱ μέχρι τοῦδε διορισθεῖσαι πρὸς εξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύ-

σεων ἐπιτροπῶν, συντεταγμένα κατὰ τοὺς ὁρισθέντας πρὸς τοῦτο νομίμους τύπου. καὶ θεωροῦνται τὰς αὐτὰς οὐκ κατὰ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ τῶν οὐ ψήφισματος τὴν μόνιμον ὑπηρεσίαν ἐκδουλεύσεις. Ἀλλὰ τὰ πιστοποιητικά ταῦτα πρέπει νὰ ἐνισχυθῶσι δι' ἐνόρκων ἀποδείξεων κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 6.

Ὅσας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ψήφισματος ἐπιτρέπεται τὸ μέσον τῶν ἐνόρκων ἀποδείξεων, εξέταζονται δύο τοὺλάχιστον ἀξιόπιστοι μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς διαμονῆς τοῦ αἰτούντος, ἢ τῶν μαρτύρων καὶ προειδοποιεῖται ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς τῆς περιφερείας, ὅπως παρασταθῇ ἡ ἀποστείλῃ ὡς ἀντιπρόσωπόν του ἓνα τῶν ἀρχαίων στρατιωτικῶν κατὰ τὴν ὁρκισιν καὶ εξέτασιν.

Συγχρόνως δίδωσιν ὅρκον καὶ ὁ αἰτὼν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἀποδεικνυομένου θέματος.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ ἀποδείξεις τῆς μόνιμου ὑπηρεσίας τῶν πεσόντων ἢ ἀποβιβάστων κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἢ ἐπιζητάντων μὲν, ἀλλ' ἀποθανόντων πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 5 προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεμία ἄλλη ἀπόδειξις πλὴν τῶν εἰρημένων εἶναι δεκτὴ. Μόνοι οἱ ἀποδείξαντες διὰ τῶν βιβλίων τινὸς ἀρχῆς, ἢ δι' ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι ὑπέβησαν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἐδ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 5 προθεσμιῶν πιστοποιητικά, αἵνα κατόπιν ἀπωλέθωσαν, δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὰ δι' ἐνόρκων ἐξετάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5, δίδοντες συγχρόνως καὶ αὐτοὶ ὅρκον πρὸς ἐπιβεβαίωσιν αὐτῶν.

γ'. Ἐγγραφή.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγραφὴ γίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαίου οὐχοῦ ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἣτις θελεῖ ἀρτίσει τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν ὅς ὁ αὐτὸς ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐκλεχθῇ, καὶ θελεῖ περαιώσει αὐτὰ ἐντὸς 6 μηνῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἀμέσως μετὰ τὴν κυρωσιν τοῦ παρόντος ψήφισματος καὶ θελεῖ συγκροτεῖται ἐξ ἑπτά στρατιωτικῶν, ἑπτά ναυτικῶν καὶ ἑπτά πολιτικῶν, ἐξ ὧν ἀνά τέσσαρες πρέπει νὰ ᾖ αἱ ἀνδρες τοῦ ἀγῶνος.

(Πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως Τόμος Ε'.)

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀκολουθοῦσα ἀπαρεγκλίτως τοὺς ἀνωτέρω κανόνας ὀφείλει.

α) Νὰ ἐγγράφῃ ἐν τῷ μητρώῳ ἐντὶς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως τοὺς προσαγοντας κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀναμφισβήτητον ἀποδείξιν μονίμου ὑπηρεσίας καὶ συγχρόνως νὰ ἐκδίδῃ ἐκάστῳ τὴν προσήκουσαν περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐπίσημον ἀποδείξιν.

β') Νὰ ἐγγράφῃ ἐν τῷ μητρώῳ ἐντὸς τῆς προειρημένης ἐξαμήνου διορίας τοὺς ἀποδείξαντας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 5—8 μόνιμον ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ὑπηρεσίαν καὶ ν' ἀπορρίψῃ τὰς αἰτήσεις τῶν μὴ ὑπηρετησάντων ἢ ἀποδείξιντων ὑπηρεσίαν διαβατικὴν καὶ ὅλον πρόσκαιρον παρὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθροῦ τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

γ') Νὰ κατατάξῃ ἐντὸς τῆς εἰρημένης ἐξαμήνου διορίας εἰς ἰδιαιτέρον μητρώον, τὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος, ὅσους ἐκ τῶν ἐγγραφέντων κρίνει ἀξιῶς βαθμοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀκολουθοῦσα ὡς πρὸς τὴν βαθμολογίαν αὐτῶν τὴν ἀνωλογίαν, ἣν ἐφύλαξαν αἱ συντάξεις τὰ μητρώα τοῦ 1833 καὶ τοῦ 1835 ἐξισταστικαὶ ἐπιτροπαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ προκοδοτήσεως καὶ συντάξεως.

α. Τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἀγῶνος

Ἄρθρον 10.

Πάντες οἱ ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγραφισόμενοι, πλὴν τῶν καταταγθησομένων εἰς τὸ ἰδιαιτέρον μητρώον τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9, θέλουσι λαβεῖν ἀνεξαιρέτως προκοδοτικὸν γραμμάτιον στρατιώτου αγωνιστοῦ ἀξίας δραχμῶν 1500 πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῆς γῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἐπομένων ἀρθρ. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο εἶναι προσέτι δεκτὸν εἰς πληρωμὴν τῶν πρὸ τοῦ τέλους τῆς χρήσεως τοῦ 1858 καθυστερουμένων καὶ εἰς ἀγοράν ἐθνικῶν φθιρτῶν κτημάτων, κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τοὺς ὅρους καθ' ὧς εἶναι δεκτὰ καὶ τὰ φελαγγιτικὰ γραμμάτια κατὰ τὸν νόμον ΧΚΗ'. καὶ τὸ ψηφίσμα τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ στοιχ. Ρ'.

Ἄρθρον 11.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς ἕκαστον τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ μη-

τρώου, τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ ἀπόσπασμα, συνάμα δὲ καὶ τὸ προκοδοτικὸν γραμμάτιον ἐκάστου τῶν ἐγγραφέντων.

Ἐντὸς μηνῶν εἰς ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ ἐκ τῆς ἐν ἐκάστῳ δήμῳ ἐθνικῆς ἀκαλλιερνύτου καλλιερνήτου γῆς πρὸς στρεμμάτων ἀξίας δραχ. 1500 δι' ἕκαστον τῶν ἐν τῷ δήμῳ ἀποκαταστημένων δικαιοῦχων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 δηλώσαντων ἐτεροδοτῶν καὶ νὰ καὶ ἐστὶν τοῦ ἐντὸς μηνός, ὅπως λαθὼν ἕκαστος διὰ λαχνοῦ τὴν κληρωθευμένην αὐτῷ μερίδα.

Τὴν τοποθεσίαν καὶ τὴν ἔκτασιν ἕκαστου κλήρου θέλουσιν ὀρίσῃ ἐν ἐκάστῳ δήμῳ τέσσαρες πραγματογνώμονες, ὧν οἱ δύο θέλουσι διορισθῇ πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, οἱ δὲ λοιποὶ, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἐτεροδοτῶν, παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, θέλει ὀρίσῃ πέμπτον πραγματογνώμονα ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοϊκῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ πραγματογνώμονες θέλουσι καταρτίσαι τὰς ἐν τῷ δήμῳ ἐθνικὰς γαίας εἰς ποιότητας καὶ θέλουσιν ὀρίσῃ ἐκάστης ποιότητος τὴν τοῦ στρέμματος ἀξίαν, ἔπειτα δὲ θέλουσιν ὑποδιαίρει τὰ τεμάχια ἐκάστης ποιότητος εἰς κλήρους, κατὰ τὸ τὸ προηγούμενον ἐλᾶριον, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ στρέμματος.

Οἱ πραγματογνώμονες ὁ εἰλουν νὰ προτιμῶσι πρὸς κληρώσιν τὴν γῆν, ἥτις εἶναι δεκτικώτερα καλλιεργείας.

Ἄρθρον 12.

Ἐκαστος λαμβάνων ἀπόσπασμα τοῦ τῆς κληρώσεως πρωτοκόλλου μεταγράφει τὸν λαχόντα αὐτῷ κλῆρον, κατὰ τὸν περὶ μεταγραφῆς τῶν αἰτητῶν νόμον, καὶ ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς ἀποκτᾷ πλήρη τὴν ἐπ' αὐτοῦ κυριότητα, φυλαττομένων ὡς πρὸς τὰς συνειπίας τῶν περὶ ἀγοραπωλησίας διατάξεων τοῦ Ἀστυκτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 13.

Ἐκαστος τῶν λαβόντων προκοδοτικὸν γραμμάτιον ὀφείλει, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ δήμῳ αὐτοῦ ἐθνικῇ γῇ, νὰ δηλώσῃ διὰ τοῦ δημάρχου αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐπαρχον, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ γραμματίου, εἰ τίνα τῶν δῆμων τοῦ Κράτους θέλει νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ γραμμάτιον αὐτοῦ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει σημειοῦται εἰς αὐτὸ τὸ γραμμάτιον, ἂν ὑπάρχῃ ἐθνικῇ γῇ ἐν τῷ δήμῳ εἰς ὃν ἕκαστος ἀνήκει καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἡμοῖς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ. Ἐκαστος δὲ τῶν ἐπαρχιῶν θέλει συγχρόνως ἀποσταλῇ κατάλο-

γος τῶν λοιπῶν δῆμων τοῦ Κράτους ἐν οἷς ὑπάρχει ἐθνικὴ γῆ πρὸς κλήρωσιν.

Εἰς τὴν κλήρωσιν προτιμῶνται οἱ δημόται τῶν ἐτεροδημοτῶν πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ἀπονεμηθέντων αὐτοῖς γραμμάτων· ὡσαύτως προτιμῶνται οἱ συνεπαρχῶναι τῶν κατοικῶν ἐτέρας ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 14.

Μένει ἀπορολόγητος ἐπὶ τριετιαν ἡ διὰ τοῦ γραμματίου τοῦτου παρ' αὐτοῦ τοῦ προικοδοτηθέντος ἀποκτηθεῖσα γῆ, ἐάν ᾗτο ἀπὸ πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν ἀκαλλιέργητος.

Ἡ ιδιότης αὕτη τῆς γῆς πρέπει νὰ μνημονεύηται βεβῶως ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς κληρώσεως· ἄλλως δὲν ἐπιτρέπεται μεταγενεστέρᾳ περὶ τούτου ἐρευνα.

Ἄρθρον 15.

Ἐκαστος τῶν ἐχόντων ἀναμνηστικὸν ἀπόδειξιν μονήμου κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ψηφίσματος δύναται νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ τὸ γραμματίον τοῦ ἀγωνιστοῦ στρατιώτου. Ἐντὸς δὲ μηνῶν ἐξ ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριμήνου προθεσμίας ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ὡς πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 διατασσομένην κλήρωσιν.

Ἀλλ' ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἠθελον εὐχὸν καταταχθῆ κατόπιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος, δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσιν ἀντὶ προικοδοτήσεως· σύνταξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 17, ἀλλὰ μόνον τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνέκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ἐκάστου φαλαγγιτικῶν γραμματίων.

6'. Τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι καὶ ὅσοι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καταταχθῶσιν εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος, κατὰ τὸ ἄρθρον 9, θέλουσι λάβει φαλαγγιτικὸν γραμματίον τῆς προσκηυῖσης εἰς τὸν βαθμὸν ἐκάστου μισθοδοσίας κατὰ τὸν ἀπὸ 1/13 Ἰανουρίου 1838 νόμον, τροπολογούμενον ὡς ἐξῆς·

1) Δὲν πληρῶνεται μισθὸς διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, ἀλλὰ καὶ οὗτος συμπεριληφθήσεται εἰς τὸ ποσὸν τοῦ γραμματίου.

2) Ἀνώτατος ὁὗτος προικοδοτήσεως ὀρίζεται ἡ τοῦ συνταγματάρχου προικοδοτήσεις ἀντὶ τῆς τοῦ ταγματάρχου.

Ὡσαύτως οἱ λαβόντες ἐπίτιμον βαθμὸν, ἐάν αἰτήσωσι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐξελεγχθῆναι τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτῶν, θέλουσι προικοδοτηθῆ ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν κατατάξῃ αὐτοὺς ἡ Ἐπιτροπὴ.

Τὰ προικοδοτικὰ γραμματίων δύνανται νὰ αἰτήσωσιν οἱ μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀναφερόμενοι κατὰ τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 2, οἱ δὲ λοιποὶ μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ μητρώου.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντὶ τῆς προικοδοτήσεως σύνταξιν ὀριζομένην ὡς ἐξῆς·

Ὁ συνταγματάρχης κατὰ μῆνα·	δραχ. 100
Ὁ ἀντισυνταγματάρχης »	» 90
Ὁ ταγματάρχης »	» 80
Ὁ λοχαγὸς »	» 60
Ὁ ὑπολοχαγὸς »	» 55
Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς »	» 50

Σύνταξις ἀνωτέρα τῆς τοῦ συνταγματάρχου δὲν χορηγεῖται, καὶ ἂν ᾖ αὐτὸς ὁ τοῦ ἀξιωματικοῦ βαθμὸς.

Ἄρθρον 18.

Ὅσοι λαμβάνουσι λόγῳ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεων αὐτῶν σύνταξιν ὀφείλουσι νὰ παραιτήσωσιν αὐτήν, ἂν προτιμῶσι νὰ λάβωσι προικοδοτήσιν, ἢ ἂν ᾖ κατωτέρα τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένης, δικαιούνται νὰ λάβωσι τὴν ἀνωτέραν.

Ὅσοι λαμβάνουσι σύνταξιν κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν συντάξεων νόμους δικαιούνται νὰ λάβωσι τὸ προικοδοτικὸν γραμματίον, τὸ προηγουμένον εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεις αὐτῶν· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς συντάξεως ἐξ ἑτῆ ἐκ τῶν τῆς ἐπαναστάσεως ἐτῶν, δι' ἃ ἔλαβον ἢ θὰ λάβωσι τὸ φαλαγγιτικὸν γραμματίον. Τὴν προικοδοτήσιν ἐπομένως ταύτην δὲν λαμβάνουσιν ὅσοι δὲν ὑπηρέτησαν ἐπὶ ἐξαετίαν τοῦλάχιστον κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Ὁ βαθμὸς δίδεται πάντοτε εἰς τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἑδαφίοις ἀναφερομένους καὶ ἂν δὲν λάβωσι τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς αὐτὸν προικοδοτήσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

*Περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, καὶ τῆς φρουρᾶς
τῆς Ἀκροπόλεως.*

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου παρχωρεῖται ἡ ἱστορικὴ
νῆσος τῆς Κλεισόδου μετὰ τοῦ ἰχθυοτροφείου αὐτῆς.

Ἄρθρον 20.

Τὸ εἰς τὴν φρουρὰν τῆς τελευταίας τοῦ Μεσολογγίου πολι-
κίας ἀπονεμηθὲν γραμματίον τοῦ ἀγωνιστοῦ στρατιώτου
θέλει εἶσθαι αξίας δραχ. 1800, εἰς δὲ τοὺς ἐκ τῆς φρουρᾶς
ταύτης βαθμολογηθέντας αξιωματικούς τῆς φάλαγγος θέλει
ἀπονεμθῆ εἰς βαθμὸς ἀνώτερος τοῦ δαθεντὸς συντάξι τοῦ μη-
τρώου, ἐάν δὲν ἔσθον κατόπιν ἀνώτερον βαθμὸν ἢ ἀπὸ τοῦ
συντάξι. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς βαθμοὺς κληρονομήσαντες ἀνδρες τῆς εἰρη-
μένης φρουρᾶς ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει ἵνα ἔχῃ ὑπὸ ὄψιν καὶ ὡς πρὸς
αὐτοὺς τὴν διάταξιν ταύτην.

Ὅσοι ἀποδείξωσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρ. 6, ὅτι κατῴ-
κουν καὶ ἦσαν ἀποκαταστημένοι ἐν τῇ πόλει Μεσολογγίου κατὰ
τὴν ἐνεσίαν τῆς εἰρημένης πολιορκίας, ἐπιληφθῆσαν καὶ ἐπο-
λέμησαν μέχρι τῆς ἐξόδου, θέλωσι λαβεῖν τὴν εἰρημένην γραμ-
μάτιον τοῦ ἀγωνιστοῦ στρατιώτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
ἀρθρου 15 καὶ σύνταξιν λογίου τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ κατὰ
τὸν ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμον.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀπνέμονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς
τοὺς κατὰ τὸ παρὸν ψήφισμα κληρονόμοι, τῶν ἐν τῷ προη-
γουμένῳ ἐλάφιῳ ἀναφερομένων, οἵτινες ἐπέσαν ἢ ἀπέθανον κατὰ
τὴν πολιορκίαν.

Ἄρθρον 21.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερόμενα δικαιώματα ἀ-
πνέμονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τοὺς ἀχρι τέλους ἐν τῇ Ἀ-
κροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἐγκληρονομήσαντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος.

Ἄρθρον 22.

Εἰς τοὺς αξιωματικούς τῆς ἡδὴ προικοδοτημένης φάλαγγος
ἀπονέμεται σύνταξις κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Εἰς τὸν Συνταγματάρχην κατὰ μῆνα	δραχ. 60
» Ἀντισυνταγματάρχην » » »	50
» Ταγματάρχην » » »	40
» Λοχαγόν » » »	30
» Ὑπολοχαγόν » » »	25
» Ἀνθυπολοχαγόν » » »	20

Οἱ χαρακτηρισμένοι παλαγγίται λαμβάνουσι τὴν σύνταξιν
τοῦ βαθμοῦ τῶν ὡς πραγματικοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν κληρονόμων ἐφαρμόζονται αἱ δι-
τάξεις τοῦ ἀρθ. 52 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τοὺς τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος συνταγματάρχας
καὶ ἀντισυνταγματάρχας, ὅσοι ἔλαβον προικοδοτήσιν ταγμα-
τάρχου, θέλει ἀπονεμθῆ φάλα γινικὸν γραμματίον ἵσον τῇ δια-
φορᾷ τοῦ γραμματίου τοῦ Ταγματάρχου πρὸς τὸ τοῦ πραγμα-
τικοῦ αὐτῶν βαθμοῦ, ὑπολογιζομένη κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ
ἀπὸ 1/13 Ἰανουαρίου 1838 νόμου περὶ προικοδοτήσεως καὶ
τὸ ἀρθρον 16 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 24.

Οἱ προικοδοτηθέντες καὶ εἰς τὴν ἐνεργὴν φάλαγγα διατε-
λοῦντες διὰ μεταθέσεως αξιωματικοὶ ἐπαναφέρονται εἰς τὴν
προικοδοτημένην, λαμβάνοντες τὸ τυχὸν καθιζορούμενον αὐτοῖς
συμπληρωτικὸν γραμματίον καὶ ἀπολαμβάνοντες εἰς τὸ ἐξῆς
τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 22 σύνταξιν τοῦ προικοδοτημένου.

Ἄρθρον 25.

Οἱ τῆς ἐνεργοῦ καὶ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος αξιω-
ματικοὶ ἔχουσι τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ μεταβῶσιν ἐναλλάξ
εἰς τὴν προικοδοτημένην ἢ τὴν ἐνεργὴν, οἱ μὲν λαμβάνοντες
πλήρες τὸ εἰς τὸν πραγματικὸν αὐτῶν βαθμὸν ἀνήκον γραμ-
μάτιον κατὰ τὸ ἀρθρον 16, οἱ δὲ ἐπιστρέφοντες τὸ γραμμα-
τίον ὅπερ ἔλαβον ἢ ἕτερον τῆς αὐτῆς αξίας, οὐχὶ δὲ διὰ κρα-
τήσεως τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

Οἱ ἀπὸ τῆς προικοδοτημένης εἰς τὴν ἐνεργὴν φάλαγγα με-
ταβαίνοντες ἀπολαμβάνουσι τὴν σύνταξιν τοῦ πραγματικοῦ αὐ-
τῶν βαθμοῦ.

Τὸ εἰρημένον ἐκλεκτικὸν δικαίωμα παραγράφεται μετὰ ἑξ
μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ἐνὸς
τῶν ὅποιων πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ καὶ τὸ προειρημένον γραμ-
μάτιον.

Τὸ ἐκλεκτικὸν τοῦτο δικαίωμα ἀνήκει καὶ εἰς τὴν χήραν

καὶ τὰ τέκνα· ἀλλ' ἡ γῆρξ, διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἢ νὰ ὑποθηκείσῃ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ μερίδιον, ὅπερ συνίσταται εἰς κεφαλικὴν μερίδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΓ'.

Περὶ τῶν φιλέλληων.

Ἄρθρον 26

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρετήσαντας φιλέλληνας, καὶ ἂν ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν καὶ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντων ἢ ἀποθανόντων.

Ἄρθρον 27.

Οἱ κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀποδεδειγμένως ὑπηρετήσαντες φιλέλληνες καὶ εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν ἤδη ὑπηρετοῦντες δύνανται νὰ λάθωσι, ὅταν μεταβῶσιν εἰς ἀποστρατείαν, τὸ διπλάσιον τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἤδη φέρουσι. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς εἰς ἀποστρατείαν διατελοῦντας.

Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν θέλουσι λάβει τὸ διὰ τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νημοῦ ὀριζόμενον ποσόν, ἀλλ' ἐνὸς βαθμοῦ ἀνωτέρου ἐκείνου ὃν εἶχε· ὁ ἀποθανών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀγωνιστῶν διατελούντων εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν τῶν διαφόρων ὁπλῶν.

Ἄρθρον 28.

Οἱ πρὸ τοῦ νόμου ΧΞ'. τεθέντες εἰς ἀποστρατείαν ἀξιωματικοὶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ οἱ ἀποδεδειγμένως κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρετήσαντες ἀπολαμβάνουσι τοῦ δικαιώματος τοῦ προέμβασμου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ εἰρημένου νόμου.

Ὡσαύτως οἱ κληρονόμοι αὐτῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ αἰτήσωσι τὰς τοῦ προέμβασμου ἀποδοχὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ νόμου.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν πρὸ τοῦ νόμου ΧΞ'. καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ τεθείσης προθεσμίας τελευτησάντων μὴ ἀποστράτων, οἵτινες εἶχον τὸ τῆς ἀποστρατείας δικαίωμα.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας αὐτῶν διεξάγεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 4—8 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἀρθρ. 29 τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ ΣΗ'. νόμου δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ δίδεται αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου νόμου ἀνήκουσαν εἰς τὸν βαθμὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν σύνταξιν, ἐὰν ᾖναι ἀνωτέρω τῆς συντάξεως ἣν λαμβάνουσιν.

ΜΕΡΟΣ II.

Περὶ τῶν Ναυτικῶν.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς μητρώοις ἐγγεγραμμένων.

Ἄρθρον 30.

Οἱ ἐν τοῖς ναυτικοῖς μητρώοις τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ 1833 καὶ τοῦ 1835 ἐγγεγραμμένοι καὶ βαθμολογηθέντες θέλουσι λάβει τὸν ἐν αὐτοῖς σημειούμενον βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ, ἐὰν δὲν ἔλαβον αὐτὸν διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 7 ἰουλίου 1815, πρὸ αὐτοῦ ἢ μετ' αὐτό, ἐπὶ δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου διατάγματος ὀριζομένην προικοδότησιν, ἐὰν δὲν ἔλαβον αὐτὴν εἰσέτι.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἐν τῷ μητρώῳ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ 1833 ἐγγεγραμμένοι καὶ μὴ βαθμολογηθέντες δι' αὐτοῦ, ὡς τεθεωρεῖται, θέλουσι καταταχθῆ ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἀρθρῳ 9 τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀναφερομένης ἐπιτροπῆς εἰς τὸν βαθμὸν, ὅστις προσήκει εἰς τὰς ἐν τῷ εἰρημένῳ μητρώῳ σημειούμενας ἐκδουλεύσεις αὐτῶν, ἀναλόγως τῶν βαθμῶν, οἵτινες ἀπιδόθησαν τοῖς ὁμοίοις αὐτῶν ναυτικοῖς τοῦ ἀγῶνος, ἐὰν κρίνῃ αὐτοὺς ἀξίους βαθμοῦ.

Ἡ αὕτη ἐπιτροπὴ θέλει βαθμολογήσει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ τοὺς μὴ βαθμολογηθέντας, καὶ τοὶ ζῶνται, οἵτινες εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς προηγουμένοις ναυτικοῖς μητρώοις τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατάταξιν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ἀναφερομένων ναυτικῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 32.

Ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν ἢ τὴν σύνταξιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ ἀναφερομένων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν

θρων 36 και 37 του παρόντος ψηφίσματος. Ὡς πρὸς δὲ τὰς προθεσμίας, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ τῆς προικοδοτήσεως ἢ τῆς συντάξεως αἰτήσεις, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς μητρώοις ἐγγεγραφησμένων.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐγγράψῃ εἰς νέον μητρώον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 9, τοὺς εἰς τὰ παλαιὰ μὴ συμπεριληφθέντας, ὅσοι ἀποδείξωσι μόνιμον κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίαν ναυτικὴν.

Μόνιμος ναυτικὴ ὑπηρεσία λογίζεται·

1) Ἡ τῶν πλοιδάργων τῶν ἐθνικῶν στόλων τῆς ἐπαναστάσεως, οἵτινες ἐξεστράτευσαν καὶ παρευρέθησαν εἰς διαφοροὺς ναυμαχίας.

2) Ἡ τῶν ὑποπλοιδάργων, ναυκλήρων καὶ λοιπῶν, οἵτινες ἐξεστράτευσαν πολλάκις καὶ παρευρέθησαν εἰς πέντε τοῦλάχιστον ναυμαχίας.

3) Ἡ τῶν πυρπολιστῶν.

Ἡ μόνιμος ναυτικὴ ὑπηρεσία ἀποδεικνύεται κατὰ τοὺς ὁρίσμοὺς τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν.

Ἄρθρον 34.

Ἀναμφισβήτητοι ἀποδείξεις μόνιμου κατὰ τὸν ἀγῶνα ναυτικῆς ὑπηρεσίας εἶναι.

1) Ἐπίσημοι ἑλεγχοί, καταστάσεις καὶ καταλόγοι τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐθνικῶν στόλων.

2) Ναυτολόγια συντεταγμένα πρὸ τῆς ἐκστρατείας ἢ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ στόλου καὶ ὑποβεβλημένα ἑαυτοῖς εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς οἰκείας κοινότητος.

3) Ἐνδεικτικὰ πυρπολιστῶν, ἐκδεδομένα ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1205 τοῦ ἔτους 1824 ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

4) Τὰ τρία διδύλια τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ ἀγῶνος συσταθέντα ὑπὸ τῆς ἐν Πάρῳ ἐπιτροπῆς τοῦ 1835, μέροντα ἡμερομηνίαν 22 Ἰανουαρίου 1836 καὶ ὑπογραφὰς Γ. Σαχτούρη, Γεωργίου Ἀνδρούτσου καὶ Α. Ν. Ἀποστόλη, μὴ λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀπαντωμένων ἐν αὐτοῖς προσθέτων ὀνομάτων, ἅτινα προσέθηκεν ἡ ἐπὶ τοῦ ἀριστείου ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρον 35.

Παρακτὸς τῶν εἰρημένων ἐπιστήμων ἐγγράφων εἰσὶ δεκτὰ πρὸς ἀπόδειξιν μόνιμου ναυτικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰς περιπτώ-

σεις καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρ. 5, 6 καὶ 8 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

1) Διπλώματα βαθμολογίας ἐκδεδομένα παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς ἐπαναστάσεως.

2) Πιστοποιητικὰ ἐλδουλεύσεων.

3) Ἐσοκοὶ ἀποδείξεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 7 περὶ ἀποδείξεων τῶν κληρονόμων ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς κληρονόμους τῶν ναυτικῶν.

Περὶ προικοδοτήσεως καὶ συντάξεως.

Ἄρθρον 36.

Οἱ ἐν τῷ ναυτικῷ μητρώῳ ἐγγεγρασμένοι, πλην τῶν καταχτησθέντων κατὰ τὰ ἀρθρα 9 καὶ 33 εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, θέλουσι λάβει προικοδοτικὸν γραμματίον ἀνωστοῦ ναύτου ἀξίας δραχμᾶς 1500, ὅπως καὶ οἱ τῆς ἑκράς.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 11—15 ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰρημένην ναυτικὴν προικοδοτήσιν.

Ἄρθρον 37.

Οἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 30 ἀναφερόμενοι καὶ ὅσοι κατατρυφῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, θέλουσι λάβει τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ διατάγματος τῆς 7 Ἰουλίου 1815 ὁριζομένην προικοδοτήσιν, ἥς ἀνώτατος ὅρος ὁρίζεται ἡ ἀναλογούσα εἰς θετὴ μισθοδοσίαν πλοιδάρχου πρώτης τάξεως προικοδοτήσις.

Ἄρθρον 38.

Τὸ ἐν ἀρθρῷ 17 ἀναφερόμενον ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ἀπενέμεται καὶ εἰς τοὺς ναυτικούς, δυναμένους νὰ λαθῶσιν ἀντὶ τῆς προικοδοτήσεως τὴν ἐκ αὐτῷ ἀναφερομένην σύνταξιν κατὰ τὸν ἀντιστοιχοῦντα ναυτικὸν βαθμόν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 18 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ναυτικούς.

Περὶ πυρπολιστῶν.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τοὺς πυρπολιστὰς οἵτινες εὐδοκίμησαν, εἴτε καύσαντες ἐχθρικὸν πλοῖον εἴτε προικαλλήσαντες εἰς ἐχθρικὸν πλοῖον τὸ πυρπολικὸν αὐτῶν, θέλει ἀπονεμηθῇ ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς, ἡ διὰ τῆς προικηρύξεως τοῦ ἐκτελεστικοῦ ὑπ' ἀριθ. 1952 τοῦ ἔτους 1822 καὶ τῆς μετ' αὐτὴν ὑπ' ἀριθ. 1137

(25 Αυγούστου 1821) υποσχεθείσα προικηδότῃσι, ἤτοι εἰς μὲν τοὺς ναυκλήρους τῶν κυρπολικῶν προικηδοτικῶν γραμματίων ἐκ στρεμμάτων 30 ἐθνικῆς γῆς, εἰς δὲ τοὺς ναύτας αὐτῶν ἐκ στρεμμάτων 15.

Ὡσαύτως θέλει παραχωρηθῆ εἰς τοὺς κυβερνήτας τῶν τοιούτων κυρπολικῶν προικηδοτικῶν γραμματίων γῆς ἐκ στρεμμάτων ἑκατόν.

Ὡς πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν γραμματίων τούτων ἰσχύουσι τὰ περὶ Κρητικῶν γραμματίων διατεταγμένα.

Γενικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 18.

Ὅστις ὑπρέτησε τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἀγῶνα εἰς τε τὸν στρατὸν τῆς Ἠπείρου καὶ εἰς τὸν τῆς θαλάσσης δὲν λαμβάνει μὲν διπλὴν ἀμοιβήν, κατατάσσεται ὅμως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀναλόγως πᾶσιν τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ.

* Ἀρθρον 41.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου μέρους τοῦ παρόντος ψηφίσματος, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου, ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς ναυτικούς, καθόσον εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

Περὶ πολιτικῶν.

* Ἀρθρον 42

Ὡς ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀναφερομένη ἐπιτροπὴ θέλει ἐγγράψῃ εἰς ἰδιαιτέρον μητρώον τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, καὶ θέλει κατατάξῃ αὐτοὺς εἰς τάξεις ὅσας καὶ τοὺς στρατιωτικούς, ἐκτιμῶσα τὰς ἐκδουλεύσεις ἐκάστου ἀναλόγως τῶν θέσεων, εἰς ἃς διετέλεσαν, τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὑπρέτησαν, τῶν θυσιῶν, δι' ὧν προσήνεγκαν, καὶ ἰδίως τῶν κινούντων, οὓς διέτρεξαν, καὶ φυλάττουσα τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

Ἀρθρον 43.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει κατατάξῃ ἐν τῷ μητρώῳ μόνους τοὺς ἐξῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν.

1.

Τοὺς ἐν Τριπόλει ὁμήρους ἀρχιερεῖς, προσετώτας καὶ προκρίτους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν περιορισθέντας.

Τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀρχιερεῖς.

Τοὺς νῦν ἀρχιερεῖς, ὅσοι ἠγωνίσθησαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν. Τοὺς λοιποὺς ἐκ τοῦ κλήρου, ὅσοι ἐνεργὸν μέρος ἔλαβον κατὰ τὸν ἀγῶνα.

2.

Τὰ μέλη τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μέλη τῆς ἐν Καλιεῖαις Γερουσίας.

Τὰ μέλη τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας.

Τὰ μέλη τῶν Συνελεύσεων, αἵτινες ἐξελέξαντο τὰ τρία πρῶτα ἐκ τῶν εἰρημένων ἐκτελεστικῶν σωμάτων.

Τὰ μέλη τῶν ἐν Ἰδρᾷ καὶ Σπέτσαις τοπικῶν συστημάτων τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τὸ ὄνομα α' προκρίτοι, καὶ τὰ μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Φαρῶν.

Τὰ μέλη τῶν πρὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔθνους Συνελεύσεως συσταθεισῶν κατ' ἐπιοχίαις κεντρικῶν διοικήσεων, οἷον ἐφορειῶν.

Τὰ μέλη τῆς πρῆς τοῦ ἔθνους Συνελεύσεως ἐν Ἐπιδαύρῳ.

3.

Τὰ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1825 ἐπὶ τῆς παλιόρας τοῦ Μεσολογγίου.

4.

Τοὺς ἀπαξ χρηματίσαντας μέχρι τέλους τοῦ 1827.

Μέλη τοῦ ἐκτελεστικοῦ.

Ἀρχιγραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας γενικοὺς γραμματεῖς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἢ ὑπουργοῦ.

Μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ μέλη τῆς ἀντικυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς.

5.

Τοὺς ἀντιπροσώπους, ὅσοι ἐχρημάτισαν μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἢ δις πληρεξούσιοι ἢ ἀπαξ πληρεξούσιοι καὶ δις βουλευταὶ ἢ τρίς βουλευταὶ.

Τοὺς ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον μέχρι τέλους τοῦ 1827 διαχειρισθέντας τὰς ὑποθέσεις τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπαρχιῶν ὡς δημογέραντας, ἐφόρους, προσετώτας.

6.

Τοὺς ἀποδείξαντας δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, ὅτι ὑπρέτησαν ὡς γενικοὶ γραμματεῖς, διευθυνταὶ τῆς γενικῆς γραμματείας, γενικοὶ ἐπαρχοί, γενικοὶ ἐπιτηρηταί, ἀρμοσταὶ, ἐπαρχοί, ἢ ἀντεπαρχοί, ἀπαξ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, ἢ βουλευταὶ ἀπαξ ἢ δις ἐκλεγέντες, ἐάν συγχρόνως ἀποδείξωσιν εἴτε δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, εἴτε δι' ἐνόρκων ἀποδείξεων,

κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὅτι ἐπὶ τετραετίαν τοῦ ἀρχιστον μέχρι τῶν οὐς τοῦ 1827 ὑπῆρξαν πολιτικῶς ἢ καὶ στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἢ ὅτι παρευρέθησαν ἐν τινι τῶν ἐν ἀρθρῷ ἀναφερομένων πολιτικῶν.

Ἡ τετραετής ὑπηρεσία δὲν ἀπαιτεῖται, ἐὰν οἱ χρονηματισμένοι εἰς τὰς εἰρημένους θέσεις ἔπαιον κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Ἄρθρον 44.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν ἀπαιτεῖται ἐπίσημος ἐγγράφος ἀποδείξεις, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ γινόμενων ἐξαιρέσεων.

Εἰς τοὺς ἐγγράφους ἀποδείξεις εἰσὶ:

Διπλώματα, πρακτικά, πρωτοκόλλα καὶ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐν οἷς φέρεται τὸ ὄνομα τοῦ ἀποδεικνύοντος ὑπὸ τὸν τίτλον ὃν ἐπικαλεῖται, πρωτότυπα, ἢ ἐπίσημα τῶν πρωτοτύπων ἀντίγραφα, εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους εἰστέκονται, εἴτε εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν.

Ἄρθρον 45.

Αἱ ἐν τῷ § 1 τοῦ ἀρθ. 43 ἀναφερόμεναι ὑπηρεσίαι τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ὁμηγίων, ὡς ἐπίσης αἱ ἐν τῷ § 2 τῶν μετῶν τῶν τοπικῶν συστημάτων τῶν τριῶν νήσων καὶ τῶν κεντρικῶν διοικήσεων τῶν τμημάτων καὶ ἐπαρχιῶν τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ αἱ ἐν τῷ § 5 ὑπηρεσίαι τῶν δημογερόντων, φόρων καὶ προσεστώτων δύνανται νὰ ἀποδειχθῶσι εἴτε διὰ πιστοποιητικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 5 εἴτε δι' ἐνόρκων ἀποδείξεων κατὰ τὸ ἀρθ. 6 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 46.

Πρὸς ἕκαστον τῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων ἐκ τῶν ἐν τῷ μητρώῳ καταταχθέντων θέλει δοθῆναι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 1Α. ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως τῆς 3 76βρίου, τὸ προσήκον εἰς τὴν τάξιν, εἰς ἣν καταταχθῇ ἐν τῷ μητρώῳ, προικοδοτικὸν γραμματίον. Τὸ γραμματίον ἐκάστης τάξεως τοῦ μητρώου τῶν πολιτικῶν εἶναι ἐκτὸς ἀξίας τῷ γραμματίῳ τῆς αὐτῆς τάξεως τοῦ μητρώου τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φλαγγῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 16 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Οἱ πολιτικοὶ ὅσοι ἠγωνίσθησαν ἐν ταῖς πολιορκίαις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ δ' κεφάλαιον τοῦ παρόντος ψηφίσματος, θέλουσι λαβεῖν τὴν κατὰ τὸ ἀρθ. 20 ἀνωτέρω προικοδοτήσιν, ὡς οἱ στρατιωτικοὶ τῶν πολιορκημένων φρουρῶν.

Ἄρθρον 47.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθ. 50 ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τοὺς πολιτικούς, οἵτινες ὑπῆρξαν κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ στρατιωτικῶς εἴτε κατὰ γῆν εἴτε κατὰ θαλάσσαν. Δίδεται δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ στρατιωτικὸς βαθμὸς ἀναλόγως τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν ἐκδουλεύσεων, τὰς ὁποίας ἀφείλουν ν' ἀποδείξωσι κατὰ τὰς περὶ ἀποδείξεων διατάξεις τοῦ 1. μέρους τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 48.

Οἱ ἔχοντες τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα πολιτικοὶ λαμβάνουσι τὸ κατὰ τὸ ἀρθ. 46 προικοδοτικὸν γραμματίον μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθ. 18.

Ἄρθρον 49.

Αἱ διατάξεις τοῦ 1 καὶ II μέρους τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς πολιτικούς κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθ. 41.

ΜΕΡΟΣ IV

Α. Περὶ κληρονόμων.

Ἄρθρον 50.

Πάντα τὰ διὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀπονεμόμενα τοῖς ἀγωνισταῖς δικαιώματα ἀνήκουσι καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν εἴτε πρὸ αὐτοῦ ἀπεθίωσαν, εἴτε μετ' αὐτοῦ ἀπεθίωσιν κατὰ τοὺς ὅρισμούς τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν.

Ἄρθρον 51.

Τὸ τῆς προικοδοτήσεως δικαίωμα ἀνήκει εἰς τοὺς ἐπομένους κληρονόμους,

1) Τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα· οἱ δὲ ἔγγονοι λαμβάνουσι τὴν μερίδα τοῦ ἀποθιώσαντος τέκνου.

2) Τοὺς γοῖς, τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐὰν ᾖναι ὁμοπάτριαι· τὰ δὲ τέκνα τῶν ἀδελφῶν λαμβάνουσι τὴν μερίδα τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Ἡ πρώτη κλάσις ἀποκλείει τὴν δευτέραν.

Ἡ ἰσὺς ἐν ἐκάστῃ κλάσει γίνεται κατὰ κεφαλὴν.

Ἡ δευτερογάμος χήρα οὐδὲν ἔχει κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἄρθρον 52.

Τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς ἐπομένους κληρονόμους.

1) Τὰς χήρας πλὴν τῶν δευτερογάμων, τ' ἀνήλικα τέκνα καὶ τὰς μὴ ὑπανδρευθείσας θυγατέρας καὶ τοὺς ἐνῆλικους.

2) Τους γονείς και τὰς μήπω ὑπανδρευθείσας ἀδελφάς.

Ἡ σύνταξις τῶν κληρονόμων συνίσταται εἰς τὰ δύο τρίτα τῆς συντάξεως τοῦ ἀποδιδόντος, ἐάν εἰς εἰδικὰς περιστάσεις τὸ παρὸν ψήφισμα δὲν διατάτῃ ἄλλως.

Ὡς πρὸς τὴν μεταξύ συγκληρονόμων διαίρεσιν ἢ προσαύξησιν τῆς συντάξεως ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ ΣΚ'. νόμου.

6'. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 53.

Πᾶσα αἴτησις πρέπει νὰ συνοδεύηται με πιστοποιητικὸν ταυτότητος ἐκδεδωμένον παρὰ τοῦ οἰκείου δημάρχου. Προηγείται δὲ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ἀπόδειξις ταυτότητος διεξαγομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ.ου 6.

Εἰαν ὁ Δήμαρχος ἀρνήθῃ ἢ ἀμελήσῃ νὰ ἐκδώτῃ πιστοποιητικὸν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν, ὁ δικαστὴς δύναται ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις ἐκδίδει αὐτό.

Ὁ Δήμαρχος καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ φέρουσι τὴν εὐθύνην τῆς ψευδοῦς πιστοποιήσεως καὶ τῆς ἀρνήσεως τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς καίμηνους νόμους.

Ἄρθρον 54.

Πᾶν ἔγγραφον πρωτότυπον ἢ ἀντίγραφον οἰασθῆποτε τύσεως, συντασσόμενον δυνάμει τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ἐκδίδεται εἰς ἀπλοὺν χάρτην· πᾶσα δὲ δικαστικὴ διαφορά πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀπονεμομένων δικαιωμάτων γίνεται ἀνεξόδως κατὰ τὸν περὶ πενήτων νόμον.

Ἄρθρον 55.

Ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ σύνταξις διακόπτεται, ὡς πρὸς τὸ ἀκατάσχετον τῆς συντάξεως καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτῆς ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 22, 23, καὶ 25 τοῦ νόμου ΣΚ'.

Ἄρθρον 56.

Τὸν βαθμὸν, τὸ προικοδοτικὸν γραμματίον καὶ τὴν σύνταξιν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἔχοντας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρων, κεκτημένον τὸ τοιοῦτον δικαίωμα, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως ἐκαστοῦ· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ δικαίωμα καὶ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς ὑπέχουται ἀλληλεγγύως πάσας τὰς ἐκ τῆς υπερημερίας ταύτης νομίμους συνεπείας καὶ προσέτι κατὰ

δικάζονται ἐν ὅλῳ τὸν χρόνον τῆς ἀρνήσεώς των εἰς τὴν πληρωμὴν, πρὸς μὲν τοὺς ἀξιωματικούς, τῆς κατὰ τὸ παρὸν ψήφισμα νομίμου συντάξεως, πρὸς δὲ τοὺς ἀγωνιστὰς στρατιώτας, τῆς συντάξεως τοῦ ἐπιλοχίου τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.

Ἡ παρὰ τῶν ὑπουργῶν παραμέλησις τῶν ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι ὁριζομένων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων αὐτοῦ προθεσμιῶν θεωρεῖται ὡς παραβίασις τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 57.

Ἀπὸ ἀπαξ κανονισθῇ ἐκάστου ὁ κατάστασις, δὲν ἐπιτρέπεται καμία εἰς αὐτὴν μεταγενεστέρα μεταβολὴ λόγῳ ὑπηρεσίας κατὰ τὸν ἀγῶνα.

(Ἰδε Σελ. 281 Συνεδρ. ΣΠΗ'. τῆς 22 Ἰουλίου.)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 22 Ἰουλίου 1864, περὶ τὴν ὥραν 11 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Συνελεύσεως προσελθόντες οἱ ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξούσιοι, ὡμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον αὐτῆς, παρόντος καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τὸν ἐξῆς ὅρον.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ ἐμπληρώσω πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος τὴν ἐμπιστευθεῖσαν μοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολήν. »

Διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη προσκόντως.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν

ΘΕΟΦΙΛΟΣ.

Οἱ ὁρκισθέντες

Κωνσ. Λομβάρδος, Γεώργιος Κοζάκης, Γεώργιος Ἰακωβάτος, Χαράλαμπος Ἰακωβάτος, Νικόλαος Λούης, Νέστορ Σολομός, Δημήτριος Μιλιάρης, Βαπτιστὴς Ἀννινός, Ἰωάννης Ἀννινός, Ἀντώνιος Βριώνης, Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, Σπύρος Βαλαωρίτης, Ἀλέξιος Σταματόπουλος, Εὐστάθιος Φίλιππος, Περικλῆς Σταύρου, Ἰωάννης Μαρῖνς, Ἀλέξανδρος Τζαρχαμπῆς, Δημήτριος Κότταρης, Εὐστάθιος Πήλλικας, Ἀνδρέας Βλαντής, Τηλέμαχος Μαραῖτος, Θεόδωρος Τζιλιάνης, Π. Κυπαρίσσης Εὐστ. Δρακούλης, Μάκος Καλιάνης, Γεράσιμος Σέρβος, Ἀρσένιος Κοντός,

(Πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως Τόμος Ε'.)

Ἀρσένιος Βάλλης, Νικόλαος Λουῆρος, Βασίλειος Ὑπερβόλιος, Δημήτριος Προβατῆς, Μαργαρίτης Παγιατάκης, Σπυρίδων Κουβαῆς, Παῦλος Πανδής, Εὐστάθιος Γιαννούσης, Σπυρίδων Χειμαρῆς, Γεώργιος Χονδρογιάννης, Ἀνδρέας Καρύδης, Ἰωάννης Γουλερμῆς, Θεόδωρος Ζερβός, Πολυχρόνης Κωνσταντῆς, Δημήτριος Κώνστας Κόνδης, Νικόλαος Παγαράτης, Ἀντ. Νικοῦδουρης, Ἀντώνιος Καποδίστριας, Νικόλαος Βαλαμάκης, Σπύρος Μεταξᾶς, Ἐπαμεινώνδας Μεταξᾶς, Ἰωάννης Καπιλέτος Ἀναστ. Μεταξᾶς, Γεράσιμος Μαυρογιάννης, Σταματέλος Πυλαριδής, Δημήτριος Πατέλης, Ἀνδρέας Σιγούρος, Διονύσιος Κοκκίνης Ἀνδρέας Πλέσας, Ἰωάννης Σούλα Βιτκής, Γεωργιος Λοσθῆτης, Ἀνδρέας Τερτζέτης, Ἰωάννης Μόζρας, Νικόλαος Κολυβάς, Νικόλαος Μοιζάκης, Φραγκίσκος Κοτρίνος, Ἰωάννης Σιδηροκάσιτης, Δημήτριος Μιχαλτζής, Ἀνδρέας Γαῖτας Φωσκαρόνης, Παῦλος Γαβουλάρης, Διονύσιος Μεταξᾶς Σαντορίνης, Ἰωάννης Δομενεγίτης, Μιχαὴλ Νιμικός, Κοσμάς Παναρέτης, Δημήτριος Ραπτάκης, Μηνᾶς Καρύδης, Γεώργιος Μόρμωρης, Δημήτριος Μακρῆς, Ἰωάννης Βελιανίτης, Κωνσ. Μακρῆς, Γεώργιος Βελιανίτης.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΠΕΜΠΤῳ ΤΟΜῳ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Β'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΝΗ'. τῆς 10 Ἀπριλίου 1864, Σελ.

Ἀνάγνωσις προτάσεων 1) τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ διοργανισμοῦ τῶν οἰκονομ. ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ· 2) τοῦ πληρεξουσίου Α. Καλοῦ περὶ τοῦ ὅτι ἔχουσι κύρος αἱ ἀποφάσεις τοῦ σώματος, καταρτισθέντος πρὶν, διὰ τῆς παρουσίας τοῦ τρίτου τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ αὐτοῦ· καὶ 3) τοῦ πληρεξουσίου Δ. Βρατζίανου περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀναθεωρήσεως τῶν προσόντων τῶν εἰς ἀποστράτειαν πλοιοἰάρχων τοῦ ἀγῶνος 3—12

Ἐκλογή νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου συζήτησις κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς 12—28

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΝΘ'. τῆς 11 Ἀπριλίου.

Ἐπανάληψις τῆς κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου συζητήσεως καὶ παραδοχὴ τοῦ ἐγκύριου αὐτῆς προσφώνησις τοῦ ἐκλεγέντος Προέδρου 29—35

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞ'. τῆς 14 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις προτάσεως τῶν πληρεξουσίων ὑπουργῶν περὶ ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων τῆς ἑπτανήσου, συζήτησις καὶ παραδοχὴ αὐτῆς 36—38

Εξακολούθησις τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ ἀναβολὴ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ ἐξόδων νόμου 38—40

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΑ'. τῆς 15 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις ἐγγράφων ἀρρογόντων τὰς κατὰ τῆς Συνελεύσεως φήμας· ἐπερωτήσεις καὶ ἀπάντησις περὶ κτηματικῆς τραπέζης Βαλτατζῆ· ὁμοίως περὶ τῆς ἐκ τῆς Ἐπιτάνησος ἀναχωρήσεως τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων· ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων 40—57

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΒ'. τῆς 8 Μαΐου.

Ἀνακοίνωσις τοῦ σχηματικοῦ νέου ὑπουργείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν Ζ. Βαλδῆ.

Κοινοποίησις δημολογίου περιοδείας τοῦ Βασιλέως· ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀναφορᾶς περὶ ἐπανόδοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς Γαλαζίου εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς βαθμολογίαν.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ φυτειῶν, καὶ προτάσεως πληρεξουσίων τινων περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἐν διαθεσιμότητι ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν τοῦ ἀγῶνος.

Ἄδεται ἀπουσίας ἐπερωτήσεις περὶ παρανόμων γενομένων ἐν Ἐπιτάνησιν στρατιωτικῶν διορισμῶν· περὶ ἐνεργηθέντων προεδρῶν ἐναντίον τῆς οἰκονομίας καὶ περὶ ἀμνηστίας.

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Ἀναγ. Στριπτόμπολα περὶ περιθάλψεως κλπ. συζήτησις ἀναγομένη εἰς τὰς περὶ συστάσεως κτηματικῆς τραπέζης προτάσεις τοῦ Βαλτατζῆ· σίστασις περὶ διορισμοῦ ἑνὸς ἐισέτι ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν Χωροφυλακῆς. Ἀνάγνωσις εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ πολιτεύματος· ἐπερωτήσεις περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονικίᾳ καταπατήσεως τῆς ἑλλ. σημαίας, καὶ περὶ τοῦ ἀποσταλέντος εἰς Ἐπιτάνησον στρατοῦ· πρότασις καὶ συζήτησις περὶ ἀπονόμης ἀμνηστίας ἐπὶ τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων τῶν πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως· συζήτησις τῆς περὶ συστάσεως ἀρχηγείου τῆς Ἐθνοφυλακῆς· προτάσεις· καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ 1 ἀρθροῦ αὐτῆς 58—118

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΓ'. τῆς 9 Μαΐου.

Σελ.

Κλήρωσις πληρεξουσίων εἰς τὰ τμήματα· ἀνάγνωσις καὶ σύστασις ἀναφορῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀντιστρατήγων ἰω. Μακρυγιάννη καὶ Σωμιέρου περὶ ἀποδόσεως ὀφειλομένων μισθῶν καὶ περὶ περιθάλψεως· ἐγκρίσις πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τῆς Συνελεύσεως διὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον· ἀπόφασις περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων μελῶν κατ' ἐξακολούθησιν ἐνεργείας τῶν χρεῶν τοῦ προεδρείου· ἀνάγνωσις προτάσεων περὶ τῆς μὴ ἐκποιήσεως ὅλων τῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1860 φυτειῶν τῶν γενομένων ἐπὶ κτηματικῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν· περὶ καταργήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου· περὶ τῆς μὴ φορολογίας τῶν ἐντὸς σταφιδιμπέλων σποράδην κειμένων ἑλαιοδενδρῶν· περὶ ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν τῶν ταγματάρχων τῆς Χωροφυλακῆς· περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ σχολῇ μαθητῶν εἰς ἐξέκδοτα. Ἀπόφασις περὶ συζήτησεως διαφόρων ἀντικειμένων ἐν ῥηταῖς ἡμέραις· ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τῆς περὶ Ἐθνοφυλακῆς προτάσεως ὑπὸ τοῦ Στοιχ. ΡΜΒ'. καὶ περιτομὴ τῆς περὶ συστάσεως τμήματος Ἐθνοφυλακῆς παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὰ τμήματα· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων περὶ στρατιωτικῶν διορισμῶν εἰς Ἐπιτάνησον, περὶ τῶν γενομένων προβοδισμῶν καὶ περὶ ἀμνηστίας· ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ προτάσεως ὑπὸ τοῦ Στοιχ. ΡΜΓ' περὶ πιστώσεως δραχ. 400 χιλιάδων διὰ τὰς δαπάνας τῆς Συνελεύσεως, καὶ χορήγησις εἰς τὸ Προεδρεῖον πιστώσεως δραχ. 55 χιλιάδων διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν πληρεξουσίων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου· ἀνάγνωσις δύο νομοσχετίων περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 15, 276 διὰ τὴν Χωροφυλακὴν, καὶ περὶ προσθήκης δραχ. 2,000 δι' ἐξόδα κλεισμένων χρήτων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης 118—128

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΕΔ'. τῆς 11 Μαΐου.

Ἄδεται ἀπουσίας εἰς Δομνεγίνην· ἐκλογὴ νέων μελῶν προεδρείου. Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων 129—148

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΕ'. τῆς 15 Μαΐου.

Σελ.

Διαβολὴ δὴν πὲ νάζόντων ψηφοδελτίων καὶ μεταβολὴ τοῦ αποτελέσματος τῶν ψηφίων Προέδρου καὶ αντιπροέδρων. Ανακοίνωσις Προέδρου περὶ ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως· ὁμ. περὶ ἀποδιώσεως τοῦ πληρεξουσίου Γιαννοῦλη Πατροῦ καὶ κλήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις θέλει παρακολουθεῖν τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ· ἀνακοίνωσις ἐγγράφων περὶ διεκδύσεως τῶν ὑπουργείων ἑσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν· παραδοχὴ ψηφίσματος ὑπὸ στοιχ. ΡΜΔ'. περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐναρξέως τῆς πληρωμῆς τῆς συντάξεως εἰς τὴν χῆραν τοῦ στρατάρχου Γρίβα· ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὰς δαπάνας τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας· πρότασις περὶ ἀπονομῆς 50 στριμμάτων ἐθνικῆς γῆς εἰς πᾶσαν οἰκογενεῖαν πεσόντος ἀγωνιστοῦ· ἐπερωτήσεις περὶ τῆς μὴ κυρώσεως τοῦ περὶ ἀρ. η' αἰ. τῆς ἐθνοφυλακῆς ψηφίσματος· ὁμιλία περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλέως φημιζομένων στασιαστικῶν κινήσεων· ἀπάντησις ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσει περὶ συντάξεως κτηματικῆς τραπέζης· ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως περὶ πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν συντάξεων τῶν πρώην Γερουσιαστῶν. 149—157

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΣ'. τῆς 16 Μαΐου.

Ανάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ Κορίνθου· ἀνάγνωσις προτάσεων 1) περὶ πιστώσεως δι' ἐξόδα κεκλεισμένων χρήσεων κλπ. ὑπουργείου Οἰκονομικῶν· 2) περὶ πιστώσεως δι' ἀποζημιώσεις Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων· 3) περὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς Μεσαλογγίου γενομένης πωλήσεως ἁλατος· 4) περὶ βαθμολογίας κλπ. τῶν ἐν τοῖς μητρώοις ἐγγεγραμμένων στρατιωτικῶν τοῦ ἀγῶνος· 5) περὶ πα· αχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Γυθείου τῶν κτημάτων τῆς μονῆς ἀγίου Γεωργίου· 6) περὶ χορηγίας συντάξεως εἰς τοὺς παλαιτηθέντας καὶ ἔχοντας 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ 60 ἐτῶν ἡλικίαν· συζητήσεις περὶ κτηματικῆς τραπέζης. 157—171

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΖ'. τῆς 18 Μαΐου.

Ανάγνωσις ἀναφορᾶς κατοίκων Ἀστακοῦ περὶ τοῦ

Σελ.

συνοικισμού τῶν ὁμοίας I. Γεωργιάδου ἐφόρου Καρυστίας περὶ τῆς παύσεώς του· ἀνάγνωσις προτάσεων περὶ χαρακτηρισμοῦ καὶ κατατάξεως ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ τῶν πλοιορχῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ χορηγοῦντος δικαίωμα συντάξεως εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Ναυτικοῦ· ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως περὶ κτηματικῆς τραπέζης. 171—185

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΗ'. τῆς 20 Μαΐου.

Ανακοίνωσις Προέδρου περὶ τῆς φρουρᾶς τῆς Συνελεύσεως· ἀνάγνωσις ἐγγράφων τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκτάκτῳ ἀπεσταλμένου περὶ τῆς ἐξ αὐτῆς γενομένης ἀρσεως τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας καὶ περὶ διαλύσεως τοῦ Ἰονίου Κοινοβουλίου· αἵτησις Πρωθυπουργοῦ περὶ συζητήσεως νομοσχεδίων τινῶν καὶ ἐκθέσεις αὐτοῦ περὶ τῆς δάσεως ἥτις τεθῆσεται ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τῶν συντάξεων τῶν πρώην Γερουσιαστῶν· ἀπόφασις περὶ τελέσεως δοξολογίας κατὰ τὴν 21 τ. μ. ἐπὶ τῇ πραγματικῇ ἐνώσει τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος· παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ στοιχ. ΡΜΕ'. περὶ πιστώσεως πρὸς ἀποζημιώσεις Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων· ἀναβολὴ συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δι' ἐξόδα κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων· παραδοχὴ νομοσχεδίου ὑπὸ στοιχ. ΡΜΣ'. περὶ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένης συντάξεως εἰς τὴν χῆραν I. Πατιμέζη· συζητήσεις καὶ ἀναβολὴ τοῦ ζητήματος περὶ συντάξεως τῶν πρώην Γερουσιαστῶν· ἀνάγνωσις τηλεγραφήματος περὶ παραδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ βαλτατζῆ τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τεθέντος τρόπου τῶν δανείων τῆς κτηματικῆς τραπέζης. 185—198

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΞΘ'. τῆς 22 Μαΐου.

Ανάγνωσις ἐκθέσεως καὶ ἀποφάσεις περὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς ἐξελέγξεως τῶν κατὰ τὴν μεταβολὴν διαχειρισθέντων καὶ διαρπαγέντων δημοσίων χρημάτων καὶ καρπῶν. 198—208

Ανάγνωσις ἐκθέσεως περὶ προσθήκης δύο χιλιάδων δραχμ. εἰς τὴν καταλογὸν τῶν κεκλεισμένων χρήσεων τοῦ ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης· ἀνάγνωσις καὶ ἐγκρίσις ἐκθέσεως ἀπορώσεως τὴν ἐξέλεξιν τῆς διαχείρισεως τοῦ

πρώην Προέδρου τῆς Συνελεύσεως Ι. Μεσηνέζη· ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἑπτάνησον μετακομιζομένων ἐγχωρίων προϊόντων καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐν Ἑπτάνησον πληρωνομένου· ἀνάγνωσις ὁμοίως προτάσεων 1) περὶ παραστάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν δίκων ἐπισκοπικῶν κτημάτων· καὶ 2) περὶ συγχωνεύσεως τῆς ἐν Πειραιεὶ ναυτικῆς Σχολῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν· προτάσις περὶ καταθέσεως τῆς περὶ καταστάσεως τῶν φρουρίων Κερκύρας ληφθείσης ἐκθέσεως καὶ παραδοχὴ αὐτῆς· συζήτησις τῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας ὡς πρὸς τοὺς ἐπιλαχόντας· 198—207

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟ'. τῆς 23 Μαΐου.

Ἀπόφασις περὶ τῶν ὥρων τῆς ἐνάρξεως καὶ διαρκείας τῶν συνεδριάσεων· ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν μαρμαρῶν· πρότασις περὶ χορηγίας βοηθήματος τινος εἰς τὸν Κ. Γρυπάρην· ἀπόφασις περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως· ματαίωσις ψευδογραφίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας . . 207—209

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΑ'. τῆς 30 Μαΐου.

Ἀνάγνωσις 1) δύο προτάσεων τῶν ὑπουργῶν περὶ πιστώσεων δι' ἐξέδρα σκαπανέων καὶ πυροφθεστών καὶ διὰ μισθοδοσίαν δημοδὶ ασκάλων ἀπόρων δέμων· 2) ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκθέτοντος ὅτι οὐδεμίαν ἐκθεσιν περὶ τῶν φρουρίων Κερκύρας ἐλαβεν· 3) ἐξέλιξιν προτάσεων τῶν πληρεξουσίων περὶ τροπολογίας τοῦ περὶ προσώτων νομοσχεδίου, περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κληρύχων τῶν προηγούμενων ἐτῶν ἀπὸ πάσης ὑποχρεώσεως, περὶ χορηγίας ἀμοιβῆς ἐπὶ τῶν ἐξερχομένων καθελῶν τοῦ ἐν Πειραιεὶ καθελοποιείου, καὶ περὶ διαμονῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὧν τῶν εἰς αὐτὴν σπουδάζοντων ἀξιωματικῶν. Παρατηρήσεις περὶ τῆς κατὰ προτίμησιν συζητήσεως ἀναφορᾶς δύο σπουδάζοντων ἐν Παρισίοις ἀξιωματικῶν καὶ ἐν γένει περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ ἀπόφασις περὶ συζητήσεως ἄλλων κατεπιγευσῶν προτάσεων 208—218

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΒ'. τῆς 5 Ἰουνίου.

Σελ.

Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς περὶ πιστώσεως διὰ τὰς δαπάναις τῆς Συνελεύσεως τοῦ μηνὸς Μαΐου· παραδοχὴ πιστώσεως 60,000 διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν πληρεξουσίων· ἀνάγνωσις προτάσεων περὶ τῶν ἀπουσιάζοντων πληρεξουσίων κλπ. περὶ συστάσεως τρίτου διαρκοῦς γρατοδικείου, περὶ χορηγίας βρεθείου εἰς τὸν ἀνακαλύφοντα χρυσίμους τῇ βιομηχανίᾳ γαιάνθρακος, περὶ παραχωρήσεως τῶν κτημάτων τῆς μητροπόλεως Ναξου εἰς τὸν ὁμώνυμον δῆμον, περὶ ἀπονόμης τῶν ἀφαιρεθέντων βαθμῶν εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστάς, περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ φυτειῶν προτάσεως, καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ βασιλικῷ τυπογραφεῖῳ δωρεᾶν ἐκτυπώσεως τῶν συγγραμμάτων Ἀλ. Σούτσου. ἀπόφασις ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπὸ στοιχ. ΟΣ'. ψήφισμα ἐξ ἀνθυπασπιστῶν καὶ περὶ ὑποβολῆς πίνακος τῶν εἰσέτι μενόντων τοιούτων· ἐπερωτήσεις περὶ κυρώσεως τοῦ περὶ δημοτ. ἐκλογῶν ἐπιψηφισθέντος Νόμου 219—223

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΓ'. τῆς 12 Ἰουνίου.

Ἐκλογὴ νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου 223—229

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΔ'. τῆς 10 Ἰουλίου.

Ἀνακοίνωσις ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐπιτροπὴ κατέθετε τὴν ἐκθεσὶν τῆς καὶ ἀπόφασις περὶ ἐκτυπώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ πληρεξουσίου Ρ. Παλαμίδου· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τοῦ συλλόγου τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς περὶ ταχείας λύσεως τοῦ περὶ ἀρχηγείου αὐτῆς ζητήματος· ἀνάγνωσις ψηφισμάτων περὶ πιστώσεων πρὸς ἀπόδοσιν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν, καὶ δι' ἐξέδρα πρὸς καταστολὴν τῆς νόσου εὐλογίας καὶ περὶ τῆς μὴ χορηγήσεως ἀφέσεως εἰς τοὺς ἐξυπηρετήσαντας ἄνδρας τοῦ στρατοῦ· παραδοχὴ τοῦ δευτέρου ὑπὸ στοιχ. ΡΝΖ'. ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ συζητήσεως

τριών προϋποβληθέντων νομοσχεδίων· ἀπορρίψις τῶν περὶ συστάσεως τρίτου διαρκoῦς στρατοδικείου καὶ περὶ πιστώσεως διὰ προσθήκην ἐννέα ὑποδεστέρων ἀξίωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς· ἀποδοκιμασία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ ἀντισυνταγματικότητι· χορήγησις πιστώσεως δραχ. 60,000 διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν πληρεξουσίων καὶ 9,000 διὰ τὰς δαπάνας τῆς Συνελεύσεως τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. 230—241

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΒ'. τῆς 13 Ἰουλίου.

Ἐκλογή νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου καὶ ὑποβολὴ ἀντιρρήσεων κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος 241—250

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΤ'. τῆς 15 Ἰουλίου.

Συζήτησις καὶ ἀπορρίψις τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων μελῶν τοῦ Προεδρείου ἐνστάσεων· διορισμός πληρεξουσίου Δ. Γρίβα ὡς φρουράρχου τῆς Συνελεύσεως· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀγωνιστῶν νομοσχεδίου 251—253

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΖ'. τῆς 17 Ἰουλίου.

Ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ ἄρσεως τοῦ ὑπὸ Σοιχ. ΟΣ'. ψηφίσματος· ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγωνιστῶν νομοσχεδίου 253—255

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΗ. τῆς 18 Ἰουλίου.

Ἐπερώτησις καὶ ἀπάντησις περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Λεωνίδα Βούλγαρη μεταφερομένων ὀπλῶν· ἐπερώτησις περὶ κυρώσεως ἢ μὴ τοῦ περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν νόμου.

Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τῆς μὴ κυρώσεως τούτου ὡς καὶ τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ἀρχηγίου ἑθνοφυλακῆς καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· ἐπαναλήψις τοῦ περὶ ἀποδοκιμασίας τῶν ὑπουργῶν θέματος 256—262

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΟΘ'. τῆς 20 Ἰουλίου.

Ἀνακοίνωσις περὶ τῆς ἀρίξεως τῶν πληρεξουσίων Ἑπτανήσου· συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν· εἰσαγωγή τῶν πληρεξουσίων ἐν τῇ αἴθρῃ 262—264

ΣΥΝΕΔΡΙΑΟΙΣ ΣΘ'. τῆς 20 Ἰουλίου.

Σελ.

Συζήτησις τῶν πληρξουσίων Ἑπτανήσου περὶ ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν τῶν προτάσε ἀναβολῆς τῆς ἐξελέξεως καὶ ἀπορρίψις αὐτῆς· ἀπόφασις περὶ ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν κατὰ τοὺς ἰσχύοντες νόμους· παράδοσις τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων καὶ διανοὴ εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ὧ ἐλεχθείσας ἐπιτροπὰς 264—267

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΑ'. τῆς 21 Ἰουλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως καὶ ἐπικύρωσις ἐκλογῆς Κερκύρας· ἀγόμευσις περὶ συκοφαντιῶν ἀπειθυνθευσῶν ἐνεκα τῆς ἐκλογῆς κατὰ τοῦ λαοῦ Κερκύρας· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κεφαλληνίας, συζήτησις περὶ τῶν προσσηντιῶν τῶν Γ. Τ. Κοζάκη καὶ Σ. Μεταξά, ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς καὶ παραδοχὴ δῶν τῶν ἐκλεχθέντων· ἀνάγνωσις ἐκθέσεων καὶ ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης καὶ Κυθέρων 267—282

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΒ'. τῆς 22 Ἰουλίου.

Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς Παξῶν 283

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΓ'. τῆς 22 Ἰουλίου.

Προσκλησιὰ Προέδρου περὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑπτανήσου κλπ. ὁρκωδισία πληρεξουσίων Ἑπτανήσου· κύρωσις πρακτικῶν 20 Ἰουλίου· ἀπόφασις περὶ τῆς μὴ παροδοχῆς τῶν παραιτήσεων τῶν πληρεξουσίων Ἠλία Ζερβῶ Ιακωβάτου καὶ Ἰωσήφ Μομφεράτου· ἀγόμευσις περὶ τῆς πράξεως τῆς ἐνώσεως τῶν δύο χωρῶν καὶ λαῶν καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, μεθ' ἧς οἱ πληρεξουσιοὶ Ἑπτανήσου προσέρχονται· διαδηλώσις 66 πληρεξουσίων περὶ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως δὲν θέλουσι δεχθῇ Κυβερνητικὴν θέσιν· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ πληρεξουσίου Γ. Ιακωβάτου περὶ τῆς διὰ συθηκῶν ἐνώσεως τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, καὶ προτάσεως περὶ τῆς ἀμέσου συζήτησεως τοῦ πολιτεύματος 284—292

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΔ'. τῆς 24 Ἰουλίου.

Πρότασις περὶ ἐπαναλήψεως ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας ὡς πρὸς τοῦ ἐπιλαχόντος ἀντι

τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων· ἀνάκλησις τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως καὶ ἀποφασίς περὶ νέας συζήτησεως τῆς ἐκλογικῆς ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ φυλακισθέντων καὶ ἀποφασίς περὶ ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ· ὁμοία περὶ ἀποβολῆς τοῦ φύλακος τοῦ ἀρχαίου τῆς Ἰονίου Βουλῆς καὶ ἀποφασίς περὶ ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ· ἀπάντησις ἐπὶ τῆς πρώτης ἐπερώτησεως· ἀγορεύσεις ἀφορώσαι τὴν ἔνωσιν καὶ ἀναίρεθαι ἀρχὰς καὶ ἰδέεαι τινὰς τῶν προαγορευσάντων 293—302

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΕ'. τῆς 25 ἰουλίου.

Ὁρκοδοσία πληρεξουσίου Λεϊβαδά, κλήρωσις πληρεξουσίων εἰς τὰ τμήματα. Παρατηρήσεις περὶ προτιμήσεως τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ὅλων ἐκλογικῶν νόμων. Ἐπερώτησις περὶ τῆς μὴ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς· ὁμοία περὶ τῶν διαρπαγέντων κτημάτων τῶν κατοίκων Σούρπης· ἀνάγνωσις πιστάσεων περὶ κητερώσεως τῆς 21 Μαΐου ὡς ἑορτῆς, περὶ ἀνεγέρσεως ἐν Ἑπτανήσῳ ἀνδριάντων ἐξόντων τινῶν ἁδρῶν Ἰόνων, περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς καὶ περὶ ἀπελευθερώσεως τῇ προνοίᾳ τῶν Δυνάμεων ὅλων τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων . . 302—307

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΣ'. τῆς 27 ἰουλίου.

Ἀνακοίνωσις περὶ τοῦ σχηματισμοῦ νέου ὑπουργείου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν Κ. Κανάρη, καὶ περὶ τινὲς ἀναφορᾶς ἀφορώσας τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ· ὑποβολὴ προτάσεως περὶ καταργήσεως τῶν τιμαρίων ἐν Κερκύρᾳ· ὑπεκλύσεις περὶ συστάσεως τῆς κτηματικῆς τραπεζῆς· ἐπανάληψις τῶν παρατηρήσεων περὶ τῆς συζητήσεως τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν ἐκλογικῶν νόμων· καὶ ἀποφασίς περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἡμερῶν τῶν συζητήσεων καὶ περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς σύστασιν τῶν ἐκλογικῶν νόμων καὶ λοιπῶν ἀφορώντων τὴν συγχώνευσιν 308—316

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΖ'. τῆς 29 ἰουλίου.

Ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ Γεωργικῆς Ἑταιρίας, καὶ ἐτέρων προτάσεων, περὶ τροπολογίας ἄρθρων

Σελ.

τινῶν τοῦ Συντάγματος· ἀνακοίνωσις ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν νόμων καὶ τῆς συγχωνεύσεως· ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ πολιτεύματος κατ' ἄρθρον, καὶ παραδοχὴ τοῦ πρεσβυαγωγικοῦ τίτλου αὐτοῦ 317—326

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΗ'. τῆς 31 ἰουλίου.

Ὁρκοδοσία πληρεξουσίου Ν. Γεωργακάτου· ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς κατοίκων Λεϊβαδίας καταγγελλόντων τὴν καταπάτησιν ἐθνικῶν γαιῶν· ἐξακαλούθησις τῆς ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ πολιτεύματος συζητήσεως 327—341

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠΘ'. τῆς 1 Αὐγούστου.

ὑποβολὴ ἐκθέσεως περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν διαρπαγέντων καρπῶν καὶ χρημάτων· ἀπάντησις εἰς τὴν ἐπερώτησιν περὶ τῶν κτημάτων Σούρπης· ἀνάγνωσις καὶ οὐστάσις προτάσεως περὶ χορηγίας εἰς τὰ ἰονικά πλοία τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ παραχωρουμένων εἰς τὰ ἑλληνικά δικαιοκμάτων ὀρκωμοσία πληρεξουσίου Ποράντη. Εἰσαγωγὴ προτάσεων 1) περὶ αὐτῆσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας· 2) περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς συντήρησιν τοῦ Ἀπομόρφομονος κλπ· 3) περὶ συστάσεως ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς· 4) περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ ὠκείων εἰς Λεϊβαδίαν ὁδοῦ ὡς ἐθνικῆς. Ἐπερώτησις περὶ τοῦ Προξένου Βουκουρεστίου· ἀγορεύσεις περὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους κληροδοτηθείσης περιουσίας τοῦ Σταυρνάρη· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς κατὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Γραμματέως Ρωκκᾶ· ἐναρξίς συζητήσεως περὶ παραχωρήσεως τοῦ κτήματος 'Ρούφ εἰς τὴν γεωργικὴν ἐταιρίαν· ἐγκρίσις πιστώσεων διὰ τὰς δαπάνας τῆς Συνελεύσεως καὶ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν πληρεξουσίων τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 342—352

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΠ'. τῆς 3 Αὐγούστου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς περὶ τοῦ ἐν Λευκάδι Συλλόγου « ἡ ἀδελφότης »· ἀνάγνωσις προτάσεων περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καὶ περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ὑπὸ στοιχ. Σ. καὶ ΣΑ'. ἐκκλησιαστικῶν νόμων· ἐξακαλούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Συντάγματος. 353—355

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΑ'. τῆς 5 Αὐγούστου.

Σελ.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς κατοίκων Ἀγίας Εὐθυμίας περὶ βοηθείας ἕνεκα τοῦ ἐμπρισμοῦ τῶν θημωνιῶν ἀνάγνωσις προτάσεων περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐκλογῆς τῶν δυτικῶν ἐπισκόπων, περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον Κραθασαρὰ καὶ Βόνιτζαν ὁδοῦ ὡς ἐθνικῆς, καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Συντάγματος· ὑποβολὴ συμβάσεως τηλεγραφικῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ὑψ. Πύλης· Ἐξακολουθήσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ Συντάγματος συζητήσεως καὶ παραδοχὴ αὐτῶν ὡς ἐχούσι·

356—359

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΒ'. τῆς 7 Αὐγούστου.

Ἀνάγνωσις προτάσεων περὶ τροποποιήσεως ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος κτλ· ὁρκωδισία πληρεξουσίου Μομφερράτου· ἐπερωτήσεις περὶ παρανόμου ἀνακλησίᾳς ἐν ἐνέργειᾳ τοῦ ἐν ἀργία ταγματάρχου Παπαζαφίρη· συζήτησις ἐπὶ τῶν προτάσεων περὶ ἐκλογῆς ἀρχιερέων·

360—363

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΓ'. τῆς 8 Αὐγούστου.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως· ἀνάπτυξις τοῦ Κερκυραϊκοῦ ζητήματος· πρότασις περὶ ἀναστολῆς τῶν προσωπικῶν κρατήσεων ἐν Κερκύρᾳ, καὶ ἀποφασίς περὶ ἀμέσου συζητήσεως αὐτῆς· παραδοχὴ τῆς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος τηλεγραφικῆς συμβάσεως ὑπὸ στοιγ. ΡΜΗ'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀναστολῆς τῶν προσωπικῶν κρατήσεων ζητήματος·

364—377

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΔ'. τῆς 10 Αὐγούστου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν περὶ ταχείας συζητήσεως τοῦ περὶ ἀγωνιστῶν νομοσχεδίου καὶ περὶ ἀδίκου παύσεως τοῦ δημάρχου Λεβαδέων· ὑποβολὴ προτάσεων περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρ. 3, 95 καὶ 105 τοῦ Συντάγματος· καὶ περὶ κατασκευῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πασσαδᾶ τοῦ Γυθείου· ἀπόφασις περὶ τῆς ἐπὶ τὴν αὐρίον συζητήσεως τοῦ Κερκυραϊκοῦ ζητήματος· συζήτησις τῶν τροπολογιῶν τοῦ ἀρθρου

2 τοῦ Συντάγματος καὶ παραπομπὴ τῆς περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων προτάσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀφομοιώσεως·

Σελ.

378—388

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΕ'. τῆς 11 Αὐγούστου.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ αἰτήσεων περὶ διαιρέσεως τῶν καθικόντων τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ υγειονομικοῦ Παξῶν, περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Βινιτζῆς εἰς Σπρόμερον ὁδοῦ ὡς Ἐθνικῆς, περὶ διοργανώσεως τῆς Ἑθνομυλαρχίας ἐν Ἑπτανήσῳ, περὶ τοῦ ἐν τῇ ἐκλογῇ Κυθήρων καταδικασθέντος εἰς π.όσιμον χωρικοῦ καὶ καταργήσεως ἐν γένει τῶν τοιούτων προστίμων, περὶ ὑποβολῆς διαφόρων ἐγγράφων ἀφαιρῶντων τὰ ἐν Ἑπτανήσῳ πιστώματα κτλ· καὶ περὶ τριπολογίας ἀρθρῶν τινῶν τοῦ Συντάγματος· συζήτησις τῆς περὶ ἀναστολῆς τῶν καταδικωξέων ἐν Κερκύρᾳ προτάσεως καὶ ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς λήψεως πληροφοριῶν τινῶν·

388—398

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΗΣ'. τῆς 12 Αὐγούστου.

Ὑπενθύμισις ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ παρανόμου ἀνακληθέντος εἰς ἐνέργειαν ταγματάρχου Παπαζαφίρη· Ἐξακολουθήσις τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος συζητήσεως· παραδοχὴ τῆς περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τῶν ἱερέων τοῦ καθολικοῦ κλήρου προτάσεως· προσδιορισμὸς τοῦ τίτλου τοῦ 3 ἀρθρου τοῦ Συντάγματος· παραδοχὴ αὐτοῦ κατὰ τὸ σχέδιον, τῆς περὶ καταργήσεως τῶν ἱετῶν τῆς ευγενείας προτάσεως, ὡς καὶ τοῦ ἀρθρου 4·

398—403

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

- Σελ. 292. Ἀντὶ ὁ Πρόεδρος κλπ. γράφει ὁ ἀντιπρόεδρος
Α. Ζαίμης καὶ γραμματεῖς Α. Νικολαΐδης
Γ. Μιχαηλίδης.
- » 302. Ἀντὶ οἱ γραμματεῖς Γ. Μιχαηλίδης κλπ. γράφει,
μόνον Α. Νικολαΐδης.
- » 303. Στιχ. 29 μετὰ τὴν λέξιν μεγίστην γράφει καὶ
προτείνει νὰ συζητηθῶσιν ὁμόφωτοι αἱ προ-
τάσεις τὴν προσηχὴ δευτέραν.
- » 304. Στιχ. 18 μετὰ τὴν λέξιν καθηκόντων μας γράφει
ἐσυμπεράνε δὲ ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν τοῦ
πληρεξουσίου Μιλιασοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

